MILON IVRI-YIDI SHALEM

M. Tsanin

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

מ. צאַנין

מלון עברי יידי שלם

פולער העברעיִש־יידישער ווערטערבוך

ISBN:0-657-13631-X

מִלּוֹן עִבְרִי-יִדִּישׁ
שָׁלֵם

עִם מוּסָפִים:

נוֹטָרִיקוֹן; לוּחַ שָׁנִים בְּמִנְיָן הָעִבְרִי מַקְבִּיל לְשָׁנִים לְפִי הַסְּפִירָה הַכְּלָלִית; לוּחַ מִסְפָּרִים בְּאוֹתִיּוֹת; תַּקְצִיר הַדִּקְדּוּק הָעִבְרִי; תַּבְנִיּוֹת־יְסוֹד לִנְטִיַּת הַפְּעָלִים.

מֵאֵת

מ. צַאְנִין

כֶּרֶךְ שֵׁנִי

בּ — ת

וּמוּסָפִים

לעצטע נייעס

הוֹצָאַת „לעצטע נייעס", תֵּל־אָבִיב

מִלּוֹן עִבְרִי־יִדִי
שָׁלֵם

◆

פֿולער
העברעיִש־יִדישער
ווערטערבוך

פֿולער העברעיִש-ייִדישער ווערטערבוך

מיט הוספֿות:

לעקסיקאָן פֿון ראשי-תּבֿות; קאַלענדאַר פֿון יאָרן לויט דער יִדישער ציַיטרעכנונג פּאַראַלעל צו די יאָרן פֿון דער אַלגע-מיינער ציַיטרעכנונג; רעגיסטער פֿון צאָלן אין אותיות; קיצור פֿון העברעיִשער גראַמאַטיק; מוסטער-טאַבעלן צו בייגן ציַיטווערטער.

פֿון

מ. צאַנין

צווייטער באַנד

ב — ת

מיט הוספֿות

לעצטע נייעס

פֿאַרלאַג „לעצטע נייעס", תּל-אָבֿיבֿ

COMPLETE
HEBREW - YIDDISH DICTIONARY

WITH SUPPLEMENTS:

LIST OF ABBREVIATIONS; LTST OF YEARS OF THE HEBREW CALENDAR PARALLELED TO THE YEARS OF THE CHRISTIAN CALENDAR; LIST OF NUMERALS IN HEBREW LETTERS; CONCISE HEBREW GRAMMAR; CONJUGATION SCHEMES OF VERBS

BY

M. TSANIN

PART II — נ–ת
and supplements

נדפס בישראל—געדרוקט אין ישראל
PRINTED IN ISRAEL

במסדרה של — אין דער זעצעריי פון משה כהן

מסודר בסדור־יד ע״י — געזעצט מיט האַנט־זאַץ דורך
משה יעקובוביץ

בית דפוס „מדע", תל־אביב

רָאשֵׁי הַתֵּבוֹת וְהַקִּצּוּרִים בַּמִּלּוֹן

ראשי־תּיבֿות און אָפּקירצונגען אין ווערטערבוך

א״י = אות־יַחַס, אות וואָס ווײַזט דעם שײַכות פֿון וואָרט.

ז = זָכָר, זאַכוואָרט (סובסטאַנטיוו) פֿון מענלעכן מין.

ז״ז = זָכָר זוּגִי, דואַל־זאַכוואָרט פֿון מענלעכן מין.

זו״נ = זָכָר וּנְקֵבָה, זאַכוואָרט וואָס איז סײַ פֿון מענלעכן און סײַ פֿון ווײַבלעכן מין.

ז״ר = זָכָר רִבּוּי, זאַכוואָרט אין מערצאָל פֿון מענלעכן מין.

מ״ב = מִלַּת בַּקָּשָׁה, געבעט־ אָדער ווענדונגס־וואָרט.

מ״ג = מִלַּת גּוּף, פֿאַרבײַטנאָמען (פּראָנאָם).

מ״ח = מִלַּת חִבּוּר, פֿאַרבינדונגס־וואָרט.

מ״י = מִלַּת יַחַס, שײַכות־וואָרט.

מ״ק = מִלַּת קְרִיאָה, אויסרוף־וואָרט.

מ״ש = מִלַּת שְׁאֵלָה, פֿרעג־וואָרט.

נ = נְקֵבָה, זאַכוואָרט (סובסטאַנטיוו) פֿון ווײַבלעכן מין.

נ״ר = נְקֵבָה רִבּוּי, זאַכוואָרט אין מערצאָל פֿון ווײַבלעכן מין.

פ״י = פֹּעַל יוֹצֵא, אַקטיוו (טראַנזיטיוו) צײַטוואָרט.

פ״ע = פֹּעַל עוֹמֵד, פּאַסיוו (אומטראַנזיטיוו) צײַטוואָרט.

פעו״י = פֹּעַל עוֹמֵד וְיוֹצֵא, צײַטוואָרט וואָס איז סײַ פּאַסיוו און סײַ אַקטיוו.

ר׳ = רַבִּים, מערצאָל.

ר״ז = רִבּוּי זוּגִי, דואַל־זאַכוואָרט אין מערצאָל.

ר״ת = רָאשֵׁי תֵּבוֹת, אָפּקירצונג.

ש״מ = שֵׁם מִסְפָּר, צאָל־נאָמען.

ת = תֹּאַר, אייגנשאַפֿט־וואָרט (אַדיעקטיוו).

תה״פ = תֹּאַר הַפֹּעַל, אומשטאַנד־וואָרט (אַדווערב).

א״א — און אַנדערע.

אואז״וו, אא״וו — און אַזוי ווײַטער.

איבערג. — אין איבערגעטראָגענעם זין.

אין אַלט. — אין אַלטערטום.

אינסטר. — אינסטרומענט.

אַלט. — אַלטערטימלעכע(ר).
אַסטר. — אַסטראָנאָמיע.
אָפּט. — אָפּטיילונג.
באָט. — באָטאַניק.
באַצ. — באַצייכנונג.
געאָמ. — געאָמעטריע.
געז. — געזעלשאַפֿט.
גראַמ. — גראַמאַטיק.

ווולג. — ווולגאַר.
לאַנדווירט. — לאַנדווירטשאַפֿטלעכע(ר).
מאַט. — מאַטעמאַטיק.
מיט. — מיטאָלאָגיע.
מיליט. — מיליטעריש.
מעד. — מעדיצין.
פּסיכ. — פּסיכאָלאָגיע.
רעד. — רעדאַגירט, רעדאַקציע.

נ

נ (נוּן), פֿערצנטער אות אין א״ב: זײַן סופֿיקע פֿאָרם — ן (לאַנגע נון); אַלס ציפֿער אָדער צאָל — 50; ן — 700.

— **נ׳ הֲפוּכָה, נ׳ מְנֻזֶּרֶת,** קאַפּויערדיק־געשטעלטע נ׳ (נ), דערשײַנט אין געװיסע שטעלן אין תּנ״ך װי אַן איבעררײַס־צייכן אָדער װי אַ פֿונאַנדערשייד צװישן אָפּזאַצן.

ן׳, אָפּקירצונג פֿון בֶּן אָדער אֶבֶן.

נָא, אָנָּא, מ״ק. ביטע; לאָמיר; אָט.

נָא, ת. רויער; נישט־דערבאַקענער; נישט־דערקאָכטער.

נֹאד, ז. לאָגל; שפּראָך־זעקעלע (אין פּרימיטיװע געװיקסן).

נֹאדִיד, ז. װאַסער־געװיקס אוטריקולאַריאַ.

נֶאְדָּר, ת. פּראַכטפֿולער; מאַיעסטעטישער.

נָאָה (נָאָה, יִנְאֶה), פּ״ע. זײַן שיין; זײַן אָנגענעם; זײַן געפּאַסט; אָנשטיין.

— **הִנָּאֶה,** זיך שענער מאַכן.

— **נָאֲה,** באַשײַנען; אויספּוצן.

— **הַנְאֵה,** שענער מאַכן.

— **הִתְנָאֶה,** זיך פֿאַרשענערן; זיך באַפּוצן.

נָאֶה, ת. אָנגענעמער; ליבלעכער; שיינער. תה״פּ. אַרטיק; פֿײַן; זייער שיין און גוט.

נָאָה, נ. (ר׳ נָאוֹת), אידיליש װינקעלע; נאַטור־װינקל.

— **נְאוֹת דֶּשֶׁא,** לאָנקע.

— **נְאוֹת מִדְבָּר,** ז״ר. אָאַזע.

— **נְאוֹת רוֹעִים,** פּאַשע־פֿעלד.

נֶאֱהָב, ת. ליבער; געליבטער; פֿאַרליבטער; ליבעסװירדיקער.

נָאוָה, פּ״ע. (פּעל בלויז אין פֿאַרגאַנגענער צײַט — נָאוָה, נָאוְתָה, נָאווּ, זע אַדיעקטיװ נָאוֶה) זײַן אָנגענעם; זײַן שיין; זײַן אַרטיק.

נָאוֶה, ת. שיינער; ליבלעכער; אָנגענעמער.

נַאֲוָה, נ. רעזידענץ; װוינונג.

נְאוּם, ז. רעדע; פֿאָרטראָג; דרָשה; אונטערשריפֿט (קאָנװענציאָנעלער צושריפֿט פֿאַר דער אונטערשריפֿט אין אָפּמאַכן).

נִאוּף, נִאֻף, ז. אויסגעלאַסנקייט; באַשלאָפֿונג; זנות.

נְאוּץ, ז. זידלונג; באַשמוצונג; פּראָפּאַנירונג.

נָאוֹר, ת. לויכטנדיקער (באַצ. פֿאַר גאָט); אויפֿגעקלערטער; געלערנטער.

גֵאוּת, פ״ע. צושטימען. זע אוֹת.

נָאוֹת, ת. געהעריקער; פּאַסנדער.

נְאוֹת מִדְבָּר, נ״ר. אָאַזע.

נֶאְזָר, ת. אונטערגעגאַרטלטער.

נְאִימָה, נ. רעטאָריק; רעדע.

נֶאֱכָל, ת. עסבאַרער.

נֶאֱלָח, ת. פֿאַרשמוציקטער; פֿאַרקויטיקטער.

נֶאֱלָם, ת. פֿאַרשטומטער; פֿאַרשוויגענער.

נֶאֱלָץ, ת. געצוווּנגענער.

נָאם (נָאַם, יִנְאַם), פ״ע. רעדן; האַלטן אַ רעדע; דרשנען.

נֹאֵם, נוֹאֵם, ז. רעדנער; פּרעלעגענט.

נְאֻם, ז. רעדע; פֿאָרטראָג; דרשה.

נֶאֱמָן, ת. טרײַער; איבערגעגעבענער; באַגלויבטער; אָנפֿאַרטרויטער; קוראַטאָר; רעדנער.

— וַעֲדַת נֶאֱמָנִים, קוראַטאָריום.

נֶאֱמָנוּת, נ. באַגלויבטקייט; טרײַשאַפֿט; מאַנדאַט.

נָאַף (נָאַף, יִנְאַף), פ״י. באַשלאָפֿן (אַ פֿרעמד ווײַב); נואפֿן.

— נָאֵף, אָננואפֿן.

— הַנְאֵף, מאַכן נואפֿן.

נֶאְפָּד, ת. אָנגעגורטער.

נַאֲפוּפִי, ת. תּענוגדיקער פֿון נואפֿן.

נַאֲפוּפִים, ז״ר. באַשלאָפֿונג; אויסגעלאַסנקייטן.

נָאַץ (נָאַץ, יִנְאַץ), פ״ע. באַליידיקן; גרינגשעצן; עקלען; לעסטערן; כעסן זיך; אויפֿרעגן זיך.

— נָאֵץ, לעסטערן; שענדן; פּראָפֿאַנירן.

— נֹאוֹץ, פּראָפֿאַנירט ווערן; געלעסטערט ווערן.

— הִתְנָאֵץ, גרינגגעשעצט ווערן; געשענדעט ווערן; פּראָפֿאַנירט ווערן.

נְאָצָה, נֶאָצָה, נָאָצָה, נ. באַליידיקונג; שאַנד; זידלונג; לעסטערונג.

נֶאֱצָל, ת. באַגײַסטערטער; דערהויבענער; איידעלער.

נָאַק (נָאַק, יִנְאַק), פ״ע. קרעכצן; זיפֿצן.

נַאַק, ז. נְאָקָה, נ. קרעכץ; זיפֿץ.

נָאקָה, נָקָה, נ. ווײַבלעכער קעמל.

נֵאֵר, פ״ע. לעסטערן; שענדן; דערנידעריקן.

נֵאָר, ת. פֿאַרשאָלטענער.

נֶאְשָׁם, ת. באַשולדיקטער.

— סַפְסַל הַנֶּאְשָׁמִים, באַשולדיקונגס־באַנק.

(נבא) הִנָּבֵא, פ״ע. זאָגן נבואה; פֿאָראויסזאָגן; שטראָפֿן.

— נַבֵּא, זאָגן נבואה; פֿאָראויסזאָגן; מאַכן פֿאַר אַ נביא.

— הִתְנַבֵּא, פֿאָראויסזאָגן.

גֶּבֶג, ז. פֿלאַנצן־קנאָספּ.

נִבְגִּי, ת. פֿלאַנצן־קנאָספּיקער.

נִבְדָּל, ת. אַנדערשדיקער; באַזונדערער; אויסגעטיילטער.

נִבְדָּלוּת, נ. באַזונדעראַרטיקייט.

נָבָה, פעו״י. צעבלאָזן; אויפֿבלאָזן; אויפֿ־

הָעצן; זאָגן נבֿואה; פֿאָראויסזאָגן; מאַכן פֿאַר אַ נבֿיא.

נִבְהָל, ת. דערשראָקענער; צעטרייסלטער; אויפֿגעטרייסלטער; צעטומלטער; אײַ־ליקער.

נְבוּאָה, נ. וויזיע; נבֿואה; פֿאָראויסזאָ־גונג.

נְבוּאִי, ת. נבֿואהשער.

נָבוּב, ת. אויסגעהוילטער; ליידיקער; פּוסטער.

נִבּוּחַ, ז. בילעריי.

נָבוּט, ת. וואָרצלגעלאָזטער.

נָבוּךְ, ת. צעטומלטער; מבולבלער.

נִבּוּל, ז. שאַנד; שאַנדהאַפֿטיקייט; שמוץ; עקלדיקייט; מיאוסקייט.

— נִבּוּל־פֶּה, אויסגעלאַסענע, שאַנדהאַפֿ־טע, עקלהאַפֿטע רייד.

נָבוֹן, ת. פֿאַרשטאַנדיקער; קלוגער; פֿאַר־נונפֿטיקער.

נְבוֹנוּת, נ. פֿאַרשטאַנדיקייט; קלוגשאַפֿט; פֿאַרנונפֿטיקייט.

נָבַז, פ״ע. באַרויבטער. זע בָּזַז.

נִבְזוּת, נ. שווײַנעריי; געמיינקייט; ני־דערטרעכטיקייט.

נִבְזְבָּה, נ. לוקסוס.

נִבְזֶה, ת. געפֿאַלענער; פֿרעכער; שמו־ציקער.

נָבֹחַ (נָבַח, יִנְבַּח), פ״ע. בילן.

— נִבֵּחַ, אָנבילן; זידלען (איבערג.).

— הִתְנַבֵּחַ, צעבילן זיך.

נֶבַח, ז. בילונג; בילעריי.

נִבְחָה, נ. ביל.

נַבְחָן, ז. בילער.

נִבְחָן, ת. עקזאַמינירטער.

נִבְחָר, ת. אויסגעוויילטער; דערוויילטער; אויסגעצייכנטער. ז. דעלעגאַט; דעפּו־טאַט.

— נִבְחֶרֶת, אויסגעוויילטע מאַנשאַפֿט אין ספּאָרט־וועזן.

— בֵּית הַנִּבְחָרִים, פּאַרלאַמענט.

נֶבֶט, ז. אויסשפּראָץ.

נָבֹט (נָבַט, יִנְבֹּט), פ״ע. אַרויסשפּראָצן; לאָזן וואָרצלען.

— הַנְבֵּט, מאַכן עס זאָל לאָזן וואָרצלען; מאַכן עס זאָל שפּראָצן.

— הֻנְבֵּט, אַרײַנגעלייגט ווערן צו לאָזן וואָרצלען.

— הִנָּבֵט, אַ קוק טון; קוקן.

— הַבֵּט, צוקוקן זיך.

נָבִיא, ז. וויזיאָנער; נבֿיא; פֿאָראויסזעער.

נְבִיאִים, מיטלסטער טייל פֿון תּנ״ך.

נְבִיאָה, נ. וויזיאָנערין; פֿרוי פֿון אַ נבֿיא.

נְבִיאוּת, נ. וויזיאָנערישקייט; פֿאָראויס־זאָגונג.

נְבִיבוּת, נ. אויסגעהוילטקייט; פּוסטקייט (איבערג.).

נְבִיָּה, נ. געבלעטער.

נְבִיחָה, נ. בילעריי; ביל.

נְבִיטָה, נ. אַרויסשפּראָצונג.

נְבִילָה, נ. וועלקונג.

נְבִיעָה, נ. קוואַלונג; עמאַנירונג; אַרויס־שטראַלונג.

נֵבֶךְ, ז. באַהעלטעניש; פֿאַרבאָרגונג; אור־

קוואַל; ים־טיפעניש; נאַדיר — קעגנזעצלעכער פונקט צום זעניט.

נָבֹל (נָבַל, יִבֹּל), פ״ע. וועלקן; איינדאַרן; שלאַבעריק ווערן; זיין צו חרפה; געפאַלן זיין.

— **נִבֵּל**, לעסטערן; דערנידעריקן; פאַרשמוציקן; פּאַרקויטיקן; שעכטן בהמה נישט אויף כּשר.

— **נִבֵּל פֶּה**, רעדן שמוציקע, אויסגעלאַסענע רייד.

— **הִתְנַבֵּל**, דערנידעריקן זיך; זיך שמוציק מאַכן; ווערן צו נבֵלה (דורך נישט כשר'ער שחיטה).

נָבָל, ת. מנוּוול; אויסוואורף.

נֵבֶל, ז. לאָגל; קרוג.

נֶבֶל, נֵבֶל, ז. ציטרע; האַרפע.

נִבְלָה, נ. כאַמסטווע; נבלה; שלעכטע פרוי.

נְבֵלָה, נ. פּגר; נבֵילה; טויטע חיה.

נַבְלוּת, נ. נבלה'שקייט; געמיינקייט; שאַנדהאַפטיקייט.

נִבְלָע, ת. איינגעשלונגענער; אַבסאָרבירטער; פאַרשוואונדענער.

נָבֹעַ (נוֹבֵעַ, יַבִּעַ), פ״ע. פליסן; אַרויספליסן; אַרויסשטראָמען; שטראָמען; עמאַנירן; אַרויסדרינגען.

— **מַעְיָן נוֹבֵעַ**, שפּרודלדיקער קוואַל.

— **עֵט נוֹבֵעַ**, פּילפּעדער.

— **הִבִּיעַ**, אויסשטראָמען; אויסרעדן (איבערג.); אויסדריקן.

— **הֻבַּע**, אויסגערעדט ווערן; אויסגעדריקט ווערן.

נִבְעֶה, ת. אָפּגעדעקטער; אַנטנאַקעטער.

נִבְעָר, ת. גראָביאַן; אומגעבילדעטער; נאַר.

נָבַק, פ״ע. אויסגעליידיקט געוואָרענער. זע בָּקַק.

נָבָר, ת. ציכטיקער; ריינער; ערלעכער.

נָבֹר (נָבַר, יִנְבַּר), פ״ע. ראָיען; נאָרען.

נִבְרָא, ת. באַשאַפענער. ז. באַשאַף; באַשעפעניש.

נִבְרֶכֶת, נ. סאַזשלקע.

נַבְרָן, ז. מויזנקרעט.

נִבְרֶשֶׁת, נ. זשיראַנדאָל; הענגלײַכטער.

נָגֹב (נָגַב, יִגֹּב), פ״ע. אויסטריקענען זיך; אָפּטריקענען זיך.

— **נִגֵּב**, אָפּטריקענען; אָפּווישן.

— **נֻגּוֹב**, אָפּגעטרוקנט ווערן; אָפּגעווישט ווערן; אויסגעליידיקט ווערן (איבערג.).

— **הִנְגִּיב**, אָפּטריקענען; אָפּווישן; זיך ווענדן אויף דרום (אין דער ריכטונג צום נגב).

— **הִתְנַגֵּב**, אָפּטריקענען זיך; אָפּווישן זיך.

נֶגֶב, ז. דָרום־זײַט.

— **הַנֶּגֶב**, דרומדיקער טייל פון א״י.

— **נֶגְבָּה**, אויף דרום.

— **נֶגְבִּי**, ת. דרומדיקער.

נָגֹד (נָגַד, יִנְגֹּד), פ״ע. זײַן קעגן; זײַן קעגנזעצלעך; האָבן אַ פאַרקערטע מיינונג.

— **נִגֵּד**, שמײַסן; קלאַפּן; שמידן; אויסשמידן.

— **נֻגּוֹד**, זײַן קעגן; זײַן אין ווידערשפּרוך; זײַן אין אַ פאַרקערטער מיינונג.

— הִגִּיד, דערציילן.

— הֻגַּד, דערציילט ווערן.

— הִתְנַגֵּד, ווידערשטעלן זיך: זײַן קעגן: זײַן דערקעגן.

— מִתְנַגְּדִים, אָפּאָזיציע צו חסידיזם.

נֶגֶד, מ״י. קעגן: אַנטקעגן: דערקעגן: אין קעגנזאַץ: פֿאַר: אין אָנבליק.

— כְּנֶגֶד, אַנטקעגן: אין באַצוג צו: אין קעגנזאַץ צו.

— לְנֶגֶד, אַנטקעגן: אין פֿאַרגלײַך.

— מִנֶּגֶד, פֿון דער זײַט.

— הַתְקָפַת־נֶגֶד, קאָנטער־אָפֿענסיווע.

— עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ, באַצ. פֿאַר ווײַב. העלפֿע־רין, מיטהעלפֿערין.

נַגָּד, ז. שיפֿל־ציִער: אונטעראָפֿיציר (אין צה״ל).

נֶגְדָּה, נ. באַצ. פֿאַר ווײַב. מיטהעלפֿערין: צווייטע העלפֿט (פֿרוי).

נֶגְדִּי, ת. אַנטקעגנדיקער: קעגנערישער: פֿאַרקערטער.

נֶגְדִּיּוּת, נ. קעגנערישקייט: קעגנזעצלעכ־קייט.

נָגַהּ (נָגַהּ, יִגַּהּ), פ״ע. שײַנען: לײַכטן: פֿאַרשפּרייטן ליכט.

— הִגִּיהַּ, באַלײַכטן: קאָרעגירן (אַ ספֿר).

— הֻגַּהּ, קאָרעגירט ווערן (אַ ספֿר).

נֹגַהּ, ז. ליכט: שײַן: שטראַלונג: ווענוס (פּלאַנעט).

נְגֹהָה, נ. ליכט: שײַן.

נָגוּב, ת. אויסגעטרוקנטער: אָפּגעטרו־קנטער.

נִגּוּב, ז. אויסטריקעניש: אָפּטריקענונג: אָפּווישונג.

נִגּוּד, ז. קעגנזאַץ: סתירה: קאָנטראַסט.

נָגוֹד, ז. פֿונדאַמענט: יסוד: הויפּטזאַך: הויפּט.

נִגּוּדִי, ת. קעגנזעצלעכער: ווידערשפּרעכ־לעכער: קאָנטראַסטאַרטיקער.

נְגוֹהָה, נ. ליכט: שײַן.

נִגּוּן, ז. שפּיל אויף אַן אינסטרומענט: ניגון: מעלאָדיע: אַקצענטירונג מיט טראָפּ.

— חָכְמַת הַנִּגּוּן, מוזיקאָלאָגיע.

— כְּלִי־נִגּוּן, מוזיק־אינסטרומענט.

נִגּוּנִי, ת. מוזיקאַלישער: מעלאָדישער.

נָגוּס, ת. אָפּגעביסענער: אָפּגעגריזשעטער.

נָגוּעַ, ת. אָנגערירטער: געטראָפֿענער: געפּײַניקטער: געליטענער: אָנגע־שטעקטער.

נָגוּשׂ, ת. געדריקטער: פֿאַרפּאָלגטער.

נִגּוּשׂ, ז. דריקונג: אונטערדריקונג.

נִגְזָל, ת. באַרויבטער.

נִגְזָר, ת. געשניטענער: צוגעשניטענער: באַשלאָסענער: באַשטימטער: אָפּשטאַ־מיקער (גראַמ.).

נָגַח (נָגַח, יִגַּח), פ״י. באָדזיען: שטויסן מיט די הערנער: נעמען אויף די הערנער.

— נִגֵּחַ, שטויסן שטאַרק מיט די הערנער: שטויסן מיטן קאָפּ: אַ זעץ טון.

— נֻגַּח, געשטויסן ווערן מיט די הער־נער: געבאָדזיעט ווערן.

— הִגִּיחַ, באַוועגן צו באָדזיען, צו שטויסן

— הִתְנַגֵּחַ, צוזאַמענשטויסן זיך מיט עמעצן; שאַרף דיסקוטירן; שאַרף דיספּוטירן; רײַסן זיך בײַ די קעפּ.

נַגָּח, נַגְחָן, ז. שטויסיקער; וואָס האָט ליב צו באָדזיען.

נְגִיבָה, נ. אָפּווישונג; אָפּטריקנונג.

נָגִיד, ז. הערשער; הויפּט; אָנפירער; הויפּט־דירעקטאָר; חשובער; רײַכער; גביר.

— הַנָּגִיד, באַצ. פֿאַר שמואל אִבן נַגדילה, דיכטער און פּאָליטיקער אין שפּאַניע, הויפּט פֿון די ייִדן דאָרט.

— נְגִידִים, וויכטיקע און ווערטפֿולע ווערטער.

נְגִיד, ז. אויסגעדאַרטע און אויסגעקוואַרטעקי.

נְגִידוּת, נ. פֿירערשאַפֿט; נגידישקייט; רײַכקייט; גבירישקייט.

נְגִיחָה, נ. שטויס מיט די הערנער; באָדזיע.

נְגִינָה, נ. מוזיק־שפּילונג; מוזיק; טראָפּ; אַקצענטירונג מיט טראָפּ.

— כְּלִי־נְגִינָה, מוזיק־אינסטרומענט.

— נְגִינָתִי, ת. מוזיקאַלישער.

נְגִיסָה, נ. אָפּביס; אָפּגריזשע.

נְגִיעָה, נ. אָנרירונג; אָנריר; באַציאונג.

נְגִיעוּת, נ. אָנשטעקעוודיקייט; געטראָפֿנקייט.

נָגִיף, ז. ווירוס (קלענערע פֿאָרם פֿון מיקראָב).

נְגִיפָה, נ. שטורץ; קלאַפּ; דערשלאָגונג.

נְגִירָה, נ. שטראָמונג; רינונג.

נָגִישׁ, ת. לײַכט־דערגרייכבאַרער; לײַכט צוגענגלעכער.

נְגִישָׁה, נ. דרוק; אונטערדריקונג; קלעמונג.

נְגִישָׁה, נ. דערנענטערונג; צוגאַנג.

נָגַל, פּ״ע. אַראָפּגעקאָלערטער; אַראָפּגעקאַטשעטער. זע גָּלַל.

נִגְלֶה, ת. עפֿנטלעכער; אָפֿענער; אָפּגעדעקטער.

— תּוֹרַת הַנִּגְלֶה, די תּורה ווי זי איז, נישט פֿאַרבאָרגענע ווי קַבָּלה און סתרי תורה.

— נִגְלוֹת, אַלגעמיין באַקאַנטע זאַכן.

נִגֵּן, פּ״י. שפּילן (אויף אַ מוזיק־אינסטרומענט).

— יוֹדֵעַ נַגֵּן, מוזיקער.

— נֻגַּן, געשפּילט ווערן (אויף אַ מוזיק־אינסטרומענט); באַטאָנט ווערן מיט טראָפּ.

— הַנְגֵּן, מאַכן שפּילן; קאָמפּאָנירן מוזיק; פֿאַרפֿאַסן מוזיק.

— הֻנְגַּן, פֿאַרפֿאַסט ווערן מיט מוזיק; צוגעפּאַסט ווערן מיט מוזיק.

— הִתְנַגֵּן, צעשפּילן זיך (אויף אַ מוזיק־אינסטרומענט).

נַגָּן, ז. שפּילער; מוזיקער.

נֶגֶן, ז. שפּיל; מוזיק.

— אֲרִיךְ־נֶגֶן, לאַנגשפּיל, „לאָנגפּלעי״ (גראַמאָפֿאָן־פּלאַטע וואָס באַוועגט זיך לאַנגזאַם און שפּילט לענגער).

נִגְנָב, ת. צוגעגנבֿעטער.

נָגַס (נָגַס, יִנְגֹּס, יִגֹּס), פּ״י. אָפּבײַסן; אָפּגריזשען.

– נִגּוֹס, אָפּגעביסן ווערן; אָפּגעגריזשעט ווערן.

נֶגֶס, ז. ביס (אַ ביס ברויט, עפּל א״א).

נָגַע (נָגַע, יִגַּע), פּעו״י. רירן; אָנרירן; באַרירן; אָנטאַפּן; דערגיין.

– אַל גַּעַת בְּ־, נישט אָנרירן!

– נוֹגֵעַ בַּדָּבָר, פאַראינטערעסירטער.

– בְּנוֹגֵעַ לְ־, וואָס שייך צו; וואָס אָנבאַלאַנגט.

– הִנָּגַע, צעשלאָגן ווערן; געשלאָגן ווערן; צעקלאַפּט ווערן.

– נַגֵּעַ, צעשלאָגן; צעקלאַפּן; אָנשטעקן.

– נֻגּוֹעַ, צעשלאָגן ווערן; געשלאָגן ווערן; אָנגעשטעקט ווערן.

– הַגֵּעַ, קומען; אָנקומען; צוקומען; דערגיין; דערפירן; מאַכן אָנקומען; מאַכן צוקומען; גענוגענען.

– הַגֵּעַ אֶל־, געשען; אָנקומען.

– הַגֵּעַ לְ־, קומען (זיין שולדיק).

– הַגֵּעַ יָד דֵּי־, זיין אימשטאַנד.

– הַגַּע עַצְמְךָ, שטעל זיך פאָר!

– הִתְנַגֵּעַ, געשלאָגן ווערן (מיט קרענק, אומגליק א״א).

נֶגַע, ז. פּלאָג; וווּנד; פאַרווונדונג; אומגליק; צרה; אָנשיקעניש.

– נְגָעִים, נאָמען פון תלמוד־מסכתא.

נָגַף (נָגַף, יִגֹּף), פ״י. שלאָגן; דערשלאָגן; צעשלאָגן; פאַרווונדן; פאַרלעצן; אָנשטעקן (מיט אַ קראַנקייט).

– הִנָּגֵף, דערשלאָגן ווערן; צעשלאָגן ווערן.

– נַגֵּף, שלאָגן; דערשלאָגן; צעשלאָגן.

– נֻגּוֹף, געשלאָגן ווערן מיט אַ קרענק.

– הִתְנַגֵּף, צעשלאָגן ווערן; דערשלאָגן ווערן; געשטרויכלט ווערן.

נֶגֶף, ז. שטרויכלונג; עפּידעמיע.

– אֶבֶן נֶגֶף, שטרויכלונג; שטערונג; אָפּהאַלט.

נִגָּר, ת. פליסיקער.

(נָגַר) הִגֵּר (נִגָּר), פ״ע. אויסגיסן זיך; אַראָפּגיסן זיך.

– נַגֵּר, פאַרנעמען זיך מיט סטאָלעריי.

– הַגֵּר, אויסגיסן זיך; אַראָפּוואַרפן.

– הַגֵּר עַל־יְדֵי חֶרֶב, צעמיתן אויפן שלאַכטפעלד.

– הֻגַּר, אויסגעגאָסן ווערן; אַראָפּגעגאָסן ווערן.

נַגָּר, ז. סטאָלער; טישלער; סטעלמאַך.

נֵגֶר, ז. שטאַבע; ריגל־פלאָקן.

נֶגֶר, נִגְרָא, ז. סאַזשלקע; באַסיין; ראָוו; קאַנאַל.

נַגָּרוּת, נ. סטאָלעריי.

נַגָּרִיָּה, נ. סטאָלער־וואַרשטאַט.

נִגְרָר, ת. געשלעפּטער; נאָכגעשלעפּטער.

נִגְרָשׁ, ת. צעשוימטער; צעשטורעמטער.

נָגַשׂ (נָגַשׂ, יִגֹּשׂ יִנְגֹּשׂ), פ״י. דריקן; אונטערדריקן; פייניקן; אונטעריאָגן; טרייבן.

– הִנָּגֵשׂ, אונטערדריקט ווערן; געפייניקט ווערן.

נָגַשׁ (נִגַּשׁ, יִגַּשׁ), פ״י. דערנענטערן זיך; צוקומען; אָנהייבן.

– גֶּשׁ הָלְאָה, גיי פון דאַנען!

– הִנָּגֵשׁ, דערנענטערן זיך; צוקומען.

— הַגֵּשׁ, דערלאַנגען; דערנענטערן; פֿאַר־בינדן זיך.

— הֻגַּשׁ, דערלאַנגט ווערן; דערנענטערט ווערן.

— הִתְנַגֵּשׁ, אָנשטויסן זיך; צוזאַמענ־שטויסן זיך; פֿאַרבינדן זיך.

גֵּד, ז. דאַמבע; וואַל; טאַמע.

גֹּד, ז. וואָגלונג; לאָגל.

נָד, ת. זיך באַוועגנדיקער; באַוועגלעכער.

— נָע וָנָד, עלנטער; אַרומוואָגלענדיקער.

נָדב (נָדַב, יִדֹּב), פ״י. שפּענדן; מנדב זײַן; באַשטײַערן זיך.

— הִנָּדֵב, באַשטײַערט ווערן; געשפּענדעט ווערן.

— נַדֵּב, באַשטײַערן; שפּענדן.

— הִתְנַדֵּב, פֿרײַוויליק מאָביליזירן זיך; האַנדלען פֿון פֿרײַען ווילן לטובֿת אַ ציל; שפּענדן.

נְדָבָה, נ. שפּענדונג; באַשטײַערונג; נדבֿה; גוטוויליקער קרבן.

נִדְבָּךְ, ז. שטיינער־, ציגל־, אָדער ברע־טער־שיכט אין אַ בנין.

נַדְבָן, ז. שפּענדער; ווילטוּער; פֿילאַנ־טראָפּ.

נַדְבָנוּת, נ. ווילטעטיקייט; ברייטהאַרצי־קייט; פֿילאַנטראָפּיע.

נַדְבָנִי, ת. פֿילאַנטראָפּישער.

נִדְגָּלָה, נ. פֿאָרמירט מיליטער אונטער פֿאָן.

נָדד (נָדַד, יִדֹּד, יִדַּד), פ״ע. אַרומוואַנדלען; אַרומוואַנדערן; דערווײַטערן זיך; באַ־וועגן זיך. פ״י. באַוועגן.

— נָדְדָה שְׁנָתוֹ, דער שלאָף איז אַוועק־געקומען פֿון אים.

— נַדֵּד, דערווײַטערן; פּטרן; אַוועקטרײַ־בן; פֿאַרטרײַבן.

— הָנֵד, דערווײַטערן; פֿאַרטרײַבן; אַ־וועקיאָגן.

— הֻדַּד, דערווײַטערט ווערן; פֿאַרטריבן ווערן.

— הִתְנַדֵּד, באַוועגן זיך.

נֶדֶד, ז. וואָגל; אַוועקגיי; שלאָפֿלאָזיקייט.

נְדֻדִים, ז״ר. וואָגל; אַרומוואַלגערונג; שלאָפֿלאָזיקייט.

נִדָּה, פ״י. דערווײַטערן; פֿאַרשטויסן; אַ־רײַנלייגן אין חרם.

— נֻדָּה, אַרײַנגעלייגט ווערן אין חרם; פֿאַרשטויסן ווערן.

— הִתְנַדָּה, דערווײַטערן זיך; פֿאַר־שטויסט ווערן; אַרײַנגעלייגט ווערן אין חרם.

נִדָּה, נ. חודשלעכער פּעריאָד; מענסטרו־אַציע; פֿרוי אין צײַט פֿון מענסטרו־אַציע; עקל; שמוץ; נאָמען פֿון אַ מַסכתא אין משנה און תּלמוד.

נֵדֶה, נ. געשאַנק; ליבע־מתּנה.

נְדוֹד, ז. אַוועקגיי.

נָדוּד, ת. לויזער; זיך טרייסלענדיקער.

נְדוּדִים, ז״ר. אַרומוואַנדלונג; אַרומוואַנ־דערונג; שלאָפֿלאָזיקייט.

— נְדוּדֵי שֵׁנָה, שלאָפֿלאָזיקייט.

נִדּוּי, ז. פֿאַרשטויסונג; חרם; באַניציע.

נְדוֹן, נָדוֹן, ז. באַהאַנדלטע פֿראַגע.

— בְּנִדּוֹן, אין דער באַהאַנדלטער פֿראַגע.

נְדוּנְיָה, נְדוּנְיָא, נ. נדן.

נָדוּר, ת. דערוויַיטערטער לויט אַ נדר.

נָדוֹשׁ, ת. אויסגעדרעשעטער.

נַדּוּת, נ. מענסטרואַלישקייט.

נָדֹחַ (**נָדַח, יִדַּח**), פ״י. פֿאַרמעסטן זיך און אַ קלאַפּ טון; פֿאַרמעסטן זיך און אַרײַנהאַקן.

— **הִנָּדֵחַ**, אַרײַנגעקלאַפּט ווערן; פֿאַרשטויסן ווערן; פֿאַרפֿירט ווערן; אַראָפּגעפֿירט ווערן פֿון וועג.

— **נִדּוֹחַ**, פֿאַרשטויסן ווערן; אַרויסגעשטופּט ווערן.

— **הַדֵּחַ**, פֿאַרשטויסן; דערוויַיטערן; פֿאַרטרײַבן; פּטרן; אַראָפּפֿירן פֿון גלײַכן וועג; פֿאַרפֿירן.

— **הֻדַּחַ**, פֿאַרטריבן ווערן; פֿאַרשטויסן ווערן; דערוויַיטערט ווערן; פֿאַרפֿאָלגט ווערן.

נִדָּח, ת. באַזײַטיקטער; פֿאַרשטויסענער; פֿאַרטריבענער; דערוויַיטערטער.

נִדְחֶה, ת. אָפּגעשטופּטער; אָפּגעלייגטער; אָפּגעוואָרפֿענער.

נָדִיב, ת. ווילטעטער; פֿילאַנטראָפּישער; שפּענדער; איידעלער; חשובֿער; גערנ־וויליקער.

— **נְדִיב לֵב**, ברייטהאַרציקער; גוטוויליקער.

— **הַנָּדִיב הַיָּדוּעַ**, באַקאַנטער נדבֿן, באַצ. פֿאַר באַראָן עדמונד ראָטשילד.

— **נְדִיבוֹת**, איידלקייט.

נְדִיבוּת, נ. ווילטעטיקייט; גערנוויליקייט; ברייטהאַרציקייט.

נְדִידָה, נ. אַרומוואַנדערונג; אַרומוואָגלונג.

— **נְדִידַת שֵׁנָה**, שלאָפֿלאָזיקייט.

נַדְיָן, ז. באַסיין צו וואַשן וועש.

נָדִיף, ת. אויסדעמפֿיקער; אויספּאַרענ־דיקער.

נְדִיפוּת, נ. אויסדאַמפֿיקייט.

נָדִיר, ת. זעלטענער.

נְדִירוּת, נ. זעלטנקייט.

נִדְכָּא, נִדְכֶּה, ת. נידערגעשלאָגענער; דער־שלאָגענער; געדריקטער.

נֵדֶל, ז. פֿילפֿיסיקער וואָרעם, סקאָלאָ־פּענדוראַ.

נָדַם, פ״ע. פֿאַרשטומט געוואָרענער. זע דָּמֹם

נִדְמֶה, תה״פ. ווײַזט אויס; וואָרשײַנלעך. ת. נישט ענלעכער צו די עלטערן (בײַ בהמות).

נְדָן, ז. שווערד־שייד; נשמה־פּלאַץ (אין מענטש, דיכטערישער באַגריף); בלאַט־באַזע (אויף צווײַגל).

נָדָן, ז. נדן; דרשה־געשאַנק; ליבע־מתּנה.

נַדְנֵד, פ״י. הוידען; וויגן; לאַנגווײַליקן (אין פֿאָלקס־שפּראַך).

— **נֻדְנַד**, געהוידעט ווערן; געוויגט ווערן.

— **הִתְנַדְנֵד**, הוידען זיך; וויגן זיך; לאַנגווײַליקן זיך (אין פֿאָלקס־שפּראַך).

נַדְנֵדָה, נ. הוידלקע.

נַדְנְדָן, ז. נודניק.

נִדְנוּד, ז. הוידונג; וויגונג; לאַנגווײַלונג (אין פֿאָלקס־שפּראַך).

נַדְנוֹד, ז. באַוועג־שטענגל (בײַ מאָטאָרן).

נְדָנִי, ת. בלאַטשטענגל־אַרטיקער.

נְדָנְיָה, נ. נדן.

נָדֹף (**נָדַף, יִדֹּף**), פעו״י. פֿונאַנדערווייען; פֿאַרשפּרייטן; אַרויסגעבן אַ ריח; שמעקן.

– הִנָדֵף, אויסגעוועפּט ווערן; פאַר־שפּרייט ווערן; פונאַנדערגיין זיך.

– הַדֵף, פאַרשפּרייטן ריח.

– הִתְנַדֵף, אויסוועפן זיך; פונאַנדער־בלאָזן זיך; צעגיין זיך (ריח).

נִדָף, ת. צעבלאָזענער; פונאַנדערגעווייע־טער; אַראָפּגעוואָרפענער; אַראָפּגע־בלאָזענער.

נָדר (נָדַר, יִדֹר), פ״ע. טון אַ נדר; באַ־שווערן זיך; פייערלעך שפּענדן.

– נָדֹר הֲנָאָה מִן־, אָפּזאָגן זיך מיט אַ נדר פון געניסן פון־.

– הִנָדֵר, פאַרפליכטעט ווערן דורך אַ נדר.

– הַנְדֵר, ווערן זעלטן.

– הַדֵר, פאַרפליכטן עמעצן דורך אַ נדר.

– הֻדַר, פאַרפליכטעט ווערן צו אַ נדר.

נֶדֶר, נֵדֶר, ז. נדר; זעלבסטבאַשווערונג.

– נְדָרִים, נאָמען פון אַ מסכתא אין משנה און תלמוד.

– הֲפָרַת נְדָרִים, ברעכן נדר וועגן אַ פרוי דורך איר פאָטער אָדער דורך איר מאַן.

– הֶתֵּר נְדָרִים, באַפרייען פון נדר.

– בַּר נִדְרֵי, געצערטלט קינד; טייער קינד.

– כָּל נִדְרֵי, תּפילה יום־כּפּור אין אָוונט, בינדט־אויף פון נדרים זיך געגעבענע במשך פון יאָר.

נַדָר, נַדְרָן, ז. לייכטער צו געבן אַ נדר; לייכט זיך באַשווערנדיקער.

נִדְרָס, ת. צעמאָרשטשעטער; איבערגע־פאָרענער.

נֹהַ, ז. קלאָג; באַקלאָגונג; הספד.

נָהג (נָהַג, יִנְהַג), פ״י. פירן; אָנפירן; טרייבן; טרייבן אַן אויטאָ; אָנגיין מיט אַ שטייגער; זיין געוווינט; פירן זיך.

– נָהַג כָּבוֹד בְּ־, אָפּגעבן כּבוד.

– נַהֵג, פירן; אָנטרייבן אַן אויטאָ; קרעכצן; זיפצן.

– הַנְהֵג, איינפירן אַ שטייגער; אָנפירן; אונטערטרייבן.

– הֻנְהַג, אָנגעפירט ווערן; באַשטימט ווערן ווי אַ שטייגער; איינגעפירט ווערן.

– הִתְנַהֵג, אויפפירן זיך; באַגיין זיך.

נֶהָג, נָהָג, ז. שאָפער; אויטאָ־טרייבער.

נֹהַג, ז. שטייגער; פירעכץ; טראַדיציע.

נֶהָגוּת, נ. שאָפעריי.

נֶהְדָר, ת. פּרעכטיקער; אויסגעצייכנטער.

נָהה (נָהָה, יִנְהֶה), פ״ע. לעכצן; גע־צויגן ווערן; שטרעבן; באַקלאָגן; באַ־וויינען.

– הִנָהֵה, לעכצן; שטרעבן; געצויגן ווערן.

נִהוּג, ז. פירעכץ; שטייגער; אויטאָ־פי־רונג.

נָהוּג, ת. אָנגענומענער שטייגער; איינ־געפירטער שטייגער.

נִהוּל, ז. אָנפירונג; פאַרוואַלטונג; לייטונג.

נָהוֹר, ז. ליכט.

– סַגִי נְהוֹר, בלינדער.

– בִּלְשׁוֹן סַגִי נָהוֹר, תה״פ. פאַרשטעל־טערהייט.

נְהוֹרָא, ז. ליכט; שײַן.

— **נְהוֹרָא מְעַלְיָא**, װוּנדערבאַר ליכט.

נְהִי, ז. (נ. נְהִיָה), קלאָג; יללה.

נְהִיגָה, נ. אָנפֿירונג; אָנטרײַבונג.

נְהִיָּה, נ. באַגער; לעכצונג; קלאָגעניש; באַװײנונג.

נִהְיָה, נ. קלאָגעניש; באַװײנונג.

נְהִימָה, נ. געבריל; ברומערײ.

נְהִיקָה, נ. ריטש; בלעקעץ (פֿון אַן אײזל).

נָהִיר, ת. קלאָרער; ליכטיקער; העלער.

נְהִירָה, נ. שטראָמונג; פֿלײץ; שטראַלונג.

נְהִירוּת, נ. קלאָרקײט.

נִהֵל, פ״י. אָנפֿירן; אָנטרײַבן; לײטן; פֿאַרװאַלטן.

— **נֻהַל**, אָנגעפֿירט װערן; פֿאַרװאַלטעט װערן.

— **הִתְנַהֵל**, אָנגײן; געפֿירט װערן; ריכטן זיך.

נֹהַל, ז. פּראָצעדור; אָרדנונגס־שטײגער; אײַנגעפֿירטער שטײגער.

נַהֲלָא, ת. דערװײַטערטער; פֿאַרטריבענער.

נַהֲלוֹל, ז. דאָרן.

נָהֳלִי, ת. פּראָצעדוראַלער.

נָהַם (נָהַם, יִנְהֹם), פ״ע. ברילן; ברומען; ריטשען.

— **נֻהַם**, ברומען; װאָרקען.

— **הִנְהֵם**, ריטשען; מאַכן ריטשען.

— **הִתְנַהֵם**, אונטערברומען.

נַהַם, ז. (נ׳ נַהֲמָה), בריל; געבריל; ריטשערײ; גערויש.

נַהֲמָא, ז. ברויט.

נַהֲמָה, ז. געבריל; גערויש.

נֶהֱנֶה, ת. געניסער; געניסנדיקער.

נֶהֱנְתָן, ז. געניסער; עגאָאיִסט.

נַהֲפוֹךְ הוּא, תה״פ. אומגעקערט; פֿאַרקערט; אין קעגנטײל.

נָהַק (נָהַק, יִנְהַק), פ״ע. ריטשען; בלעקעצן (אַן אײזל).

נַהַק, ז. נְהָקָה, נ. ריטש; בלעקעץ (פֿון אַן אײזל).

נָהַר (נָהַר, יִנְהַר), פ״ע. שטראָמען; פֿלײצן; צילן; יאָגן; לײַכטן; שטראַלן.

— **הִנְהִיר**, מאַכן שטראָמען; מאַכן פֿלײצן; באַלײַכטן; באַשטראַלן; באַשײַנען.

— **הֻנְהַר**, אַרײַנגעשטראָמט װערן; אַרײַנגעפֿלײצט װערן; באַלױכטן װערן; באַשײַנט װערן.

נָהָר, ז. טײַך.

— **נְהַר דִּי נוּר**, מילכװעג (אַסטר.).

— **אֲרַם נַהֲרַיִם**, מעזאָפּאָטאַמיע (געביט צװישן די טײַכן פְּרָת און חִדֶּקֶל).

נְהָרָה, נ. ליכט; שטראַל; טײַכל.

נַהֲרוֹנִית, נ. װאַסער־פֿלאַנץ פּאָטאַמאָגעטאָן.

(נוּא) **הֵנִיא**, פ״י. אָפּהאַלטן; פֿאַרמײַדן; צוימען; שטערן.

נוֹאִית, ת. נאָאַ (קלײנער דערנער־פֿלאַנץ).

נוֹאָל, ת. אומזיניקער; נאַרישער.

נוֹאֵם, ז. רעדנער; פּרעלעגענט.

נוֹאֵף, ז. אויסגעלאַסענער; הורנזון.

נוֹאָשׁ, ת. פֿאַרצװײפֿלטער.

— אָמַר נוֹאָש, פֿאַרצווייפֿלען; פֿאַרלירן האָפֿנונג.

נוּב (נָב, יָנוּב), פ״ע. אַרויסוואַקסן; אַרויסשפּראָצן; געבן פּרוכטן; אויסדריקן.

— נוֹבֵב, מאַכן בליִענדיק; אָפּפֿרישן; מאַכן באַרעדעוודיק.

— הֵנֵב, אַרויסגעבן פּרוכטן; אויסדריקן; מאַכן באַרעדעוודיק.

— הִתְנוֹבֵב, צעבליִען זיך; צעוואַקסן זיך.

נוֹבֵילָה, נוֹבֶלֶת, נ. נישט צייַטיקע פּרוכט אַראָפּגעפֿאַלן פֿון בוים; אָפּגעפֿאַלענע פֿאַרוועלקטע בלעטער; סוראָגאַט; ערזאַץ.

נוֹבֵעַ, ת. קוואַליקער; אַרויספֿליסנדיקער; אַרויסדרינגענדיקער (איבערג.).

— עֵט נוֹבֵעַ, פֿילפֿעדער; אייביקע פֿעדער.

נוֹגְדָן, ז. אַנטידאָט.

נוּגֶה, ת. טרויעריקער; סענטימענטאַלער.

נוֹגַהּ, נ. ליכט; שייַן; שטראַלונג; ווענוס (פּלאַנעטע).

נוֹגֵעַ, ת. אָנרירנדיקער; רירנדיקער.

— נוֹגֵעַ בַּדָּבָר, פֿאַראינטערעסירטער.

— נוֹגֵעַ עַד הַלֵּב, האַרץ־רירנדיקער.

— בְּנוֹגֵעַ לְ־, וואָס אָנבאַלאַנגט.

— נוֹגֵשׂ, ז. אונטערדריקער; אויפֿצווינגער.

— נוּד (נָד, יָנוּד), פ״ע. וואַנדערן; אַרומוואַנדלען; אַרומבלאָנקען; באַוועגן זיך אַהער און אַהין; צושאָקלען מיטן קאָפּ (צוליב מיטגעפֿיל).

— נָע וָנָד, עלנטער; וואָגלער

— הֵנֵד, באַוועגן; טרייסלען; שאָקלען; צושאָקלען מיטן קאָפּ; שלעפּן פֿון איין פּלאַץ אויפֿן צווייטן; דערווייַטערן.

— הוּנֵד, געטרייסלט ווערן; געשלעפּט ווערן; דערווייַטערט ווערן.

— הִתְנוֹדֵד, וואַקלען זיך; באַוועגן זיך; אויפֿגעטרייסלט ווערן.

— נוֹד, ז. וואַנדערונג; וואָגל; וואָגלעניש; לאָגל.

— נָוָד, ז. וואָגלער; וואַנדערער; אַרומבלאָנקער.

נוֹדֵד, ז. וואָגלער; וואַנדערער.

נַוָּדוּת, נ. אַרומוואָגלעניש.

נוֹדָע, ת. באַרימטער; באַקאַנטער; צוגעשריבענער.

נִוּוּט, ז. שטייַערונג; פּילאָטירונג; נאַוויגאַציע.

נָוֹה (נָוָה, יִנְוֶה), פ״ע. וווינען; אויפֿהאַלטן זיך; זייַן אָנגענעם; זייַן שיין.

— נָאֶה, שיין־מאַכן; באַצירן.

— הַנְוֵה, שיין־מאַכן; באַצירן; רימען.

— הִתְנַוֵּה, שיין־מאַכן זיך; באַצירן זיך.

נָוֶה, ז. פּאַשע־פֿעלד; וווינונג; רעזידענץ; וווינפּערטל. ת. שיינער; אָנגענעמער.

— נְוֵה קַיִץ, דאַטשע.

— נְוֵה הַקֹּדֶשׁ, באַצ. פֿאַר ארץ־ישׂראל.

— נְוֵה צֶדֶק, באַצ. פֿאַרן בית־המקדש.

— נְוַת בַּיִת, הויז־פֿרוי.

נָוָה, נ. וווינונג; רעזידענץ.

נִוּוּל, ז. העסלעכקייט; מיאוסקייט.

נִוּוּן, ז. דעגענעראַציע; צעלייגונג.

נוזֵל, ז. פליסיקייט. ת. פליסיקער.

נוזְלִי, ת. פליסיקער.

נוזְפָנִי, ת. זידלענדיקער.

נוחַ (נָח, יָנוּחַ), פ״ע. רוען; אָפּרוען זיך; בלייבן אומבאַוועגלעך; באַרו־איקן זיך.

— נָחָה דַּעְתּוֹ, ער האָט זיך באַרואיקט; ער האָט זיך באַפרידיקט.

— הִנּוֹחַ, באַרואיקן זיך.

— הָנֵחַ, ברענגען רו; באַרואיקן; צורו־לאָזן; אַרויסרעדן ווי אַ שְׁוָא נָח (גראַמ.).

— מֵנִיחַ אֶת הַדַּעַת, באַפרידיקנדיק.

— הַנֵּחַ, אַוועקלייגן; אָפּלאָזן; צורו־לאָזן; איבערלאָזן; באַשטימען באַגרי־פן, טערמינען.

— הַנַּח לִי, הַנִּיחָה לִי, לאָמיך צורו.

— נַנִּיחַ, לאָמיר אָננעמען.

— הוּנַח, באַרואיקט ווערן.

— הֻנַּח, אַוועקגעלייגט ווערן; באַשטימט ווערן (טערמינען).

נוחַ, ת. באַקוועמער; לייכטער; פּאַסיקער; אָנגענעמער. תה״פ. באַקוועם.

— נוחַ לוֹ שֶׁ־, ס׳איז בעסער פאַר אים אַז.

— נוחַ לִכְעֹס, לייכטער זיך אויפצורעגן.

— נוחַ! עֲמֹד נוחַ! מיליטערישע קאָ־מאַנדע: שטיי פריי! (צו באַפרייען פון דער פּאָזיציע „אַכטונג!”).

נוחַ, ז. רו.

— נוחַ נֶפֶשׁ, גאָטזעליקער; עליו־השלום.

נוחָה, נ. רו.

נוחוּת, נוחִיּוּת, נ. באַקוועמלעכקייט.

— נוחִיּוּת, הויז־באַקוועמלעכקייטן (איינ־ריכטונגען).

נוחָל, פ״ע. אַנטטוישט געוואָרענער. זע יָחַל.

נוחָם, ז. נחמה; טרייסט; געוויסנביסן.

נוחָשׁ, ז. טרעפער.

נוט (נָט, יָנוּט), פ״ע. טרייסלען; צע־טרייסלט ווערן.

— נַוֵּט, פילאָטירן; שטייערן; רודערן.

— הִתְנַוֵּט, פילאָטירט ווערן; געפירט ווערן דורך אַ פילאָט, שטייערער.

נַוָּט, ז. רודערער; שטייערער; פּילאָט.

נוטֶה, ת. געניגטער; באַרייטער; גריי־טער.

— נוטֶה לָמוּת, שווער־קראַנקער; גע־פערלעך־קראַנקער; נאָענט צו שטאַרבן.

— בֵּית־דִּין נוטֶה, געריכט מיט נישט גלייכע צאָל ריכטער.

נַוָּטוּת, נ. שטייערונג; פילאָטירונג.

נוטֵר, ז. היטער; שומר; פאַרביסענער.

נוטְרוּת, נ. וואַך־אויפגאַבע.

נוטָרִיקוֹן, נוטְרִיקָן, ז. קורץ־שרייבונג; שרייבונג מיט ראשי־תיבות.

נוֹי, ז. פיינקייט; שיינקייט; חֵן.

— עֲצֵי נוֹי,ביימער פאַר באַפּוצונג (און נישט צוליב זייערע פּרוכטן).

נוכָח, ת. איבערצייגטער. זע יָכַח.

נוכֵחַ, ת. אָנוועזנדיקער; צווייטע פּערזאָן (אין גראַמ.).

נוכְחוּת, נ. אָנוועזנדיקייט.

נוכְחִי, ת. איצטיקער; קעגנווערטיקער.

נוֹכֶל, ז. שווינדלער: באַטרוגער: אַפּע־ריסט.

נוֹכְלוּת, ז. שווינדלעריי: באַטרוג: אַ־פּערע.

נָוֵל, פ״י. פּאַרמיאוסן: עקלדיק מאַכן: העסלעך מאַכן.

— נֻוּוֹל, מיאוס־ווערן: פּאַרמיאוסט ווע־רן: עקלדיק ווערן: העסלעך ווערן.

— הִתְנַוֵּל, מיאוס־ווערן: עקלדיק ווערן: העסלעך ווערן.

נוֹל, נוּל, ז. וועבשטול.

נוֹלָד, ת. געבוירענער.

— רוֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד, זעט פֿאָראויס דאָס קומענדיקע.

נַוְלוּת, נ. העסלעכקייט: מיאוסקייט: עקלדיקייט.

נוּם (נָם, יָנוּם), פ״ע. דרימלען: שלאָפֿן: רעדן: זאָגן.

— לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, ער וועט נישט דרימלען און נישט שלאָפֿן: ער איז טעטיק און וואַכזאַם.

נוּמָה, נ. דרימל: לײַכטער שלאָף.

נוּן, (נ, ן), נ. פֿערצנטער אות און א״ב.

— נוּן כְּפוּפָה, קרומע נון (נ).

— נוּן פְּשׁוּטָה, לאַנגע נון (ן).

(נוּן) הִנּוֹן, פ״ע. אויפֿגיין: צעוואַקסן זיך: צעשטראַלן.

נַוֵּן, פ״י. דעגענערירן: אָפּשוואַכן.

— נֻוַּן, אָפּגעשוואַכט ווערן: דעגענע־רירט ווערן.

— הִתְנַוֵּן, דעגענערירט ווערן.

(נַוְנֵה) הִתְנַוְנֵה, דעגענערירט ווערן.

נוּס (נָס, יָנוּס), פ״ע. אַנטלויפֿן: נישט־ווערן.

— נָס לֵחוֹ, פֿאַרוועלקט געוואָרן.

— הֵנֵס, מאַכן אַנטלויפֿן: ראַטעווען עמע־צן דורך מאַכן אים אַנטלויפֿן.

— הוּנַס, געראַטעוועט ווערן דורך מאַכן אַנטלויפֿן.

— נוֹסָד, פ״י. געגרינדעט געוואָרענער. זע יָסַד.

נוֹסַח, נוֹסָח ז. נוּסְחָה, נ. טעקסט: ווער־סיע: וואַריאַנט: נוסח.

נוֹסֵעַ, ז. רײַזנדער: פּאַסאַזשיר.

נוֹסָף, ת. צוגאָבלעכער.

— נוֹסָף עַל, ווי אַ צוגאָב: אויסער וואָס.

— נוֹסָפוֹת, בײַלאַגן.

נוֹסַר, פ״ע. באַשטראָפֿט געוואָרענער: געשטראָפֿט געוואָרענער. זע יָסַר.

נוּעַ (נָע, יָנוּעַ), פ״ע. באַוועגן זיך: רירן זיך: וואַנדערן: הוידען זיך: טרייס־לען זיך.

— נָע וָנָד, וואַנדערנדיקער: עלנטער.

— שְׁוָא נָע, באַוועגלעכער, אַקצענטיר־טער שְׁוָא.

— הִנּוֹעַ, געטרייסלט ווערן: געשאָקלט ווערן.

— הֵנֵעַ, טרייסלען: שאָקלען: לאָזן אין באַוועגונג: סטימולירן צו מעשים: אויפֿ־רודערן.

— הוּנַע, געטרייסלט ווערן: געשאָקלט ווערן: געלאָזט ווערן: געלאָזט ווערן אין באַוועגונג: אויפֿגערודערט ווערן.

— הִתְנוֹעֵעַ, באַוועגן זיך: באַוועגן זיך אַהער און אַהין.

נוֹעַ, ז. באַוועגונג.

נוֹעַד, פ״ע. באַשטימט געוואָרענער: פֿאַר־זאַמלט געוואָרענער. זע יָעַד.

נוֹעָז, ת. דרייסטער: געוואַגטער.

נוֹעָזוּת, נ. דרייסטקייט: געוואַגטקייט.

נוֹעַץ, פ״ע. באַראַטן געוואָרענער. זע יָעַץ.

נוֹעָר, ז. יוגנט: יוגנטלעכקייט.

נוּף (נָף, יָנוּף), פ״י. באַשיטן; באַשפּריצן: באַטריפֿן.

– נוֹפֵף, באַשפּריצן: באַוועגן: פֿאָכען.

– הֵנִף, באַשפּריצן: אויפֿהייבן: אַרויפֿציִען: צעפֿלאַטערן: צעפֿאָכען.

– הוּנַף, אויפֿגעהויבן ווערן: אַרויפֿגעצויגן ווערן: צעפֿאָכעט ווערן.

– הִתְנוֹפֵף, פֿלאַטערן.

נוֹף, ז. פּאַנאָראַמע: פּייזאַזש: אויסבליק: לאַנדשאַפֿט: בוים־קרוין.

נוֹפֶךְ, ז. טירקיז (איידלשטיין).

נוֹפֵף, פ״י. פֿאָכענדיקער. זע נוּף.

נוֹפֶשׁ, נֹפֶשׁ, ז. רו: אָפּרו: וואַקאַציע.

נוֹצָה, נ. פֿעדער.

– מִשְׁקַל נוֹצָה, באָקסער פֿון פֿעדער־וואָג.

נוֹצִי, ת. פֿעדערנלעכער: פֿעדערלייכטער.

נוֹצָן, ז. פֿעדערוויש.

נוֹצֵץ, ת. גלאַנציקער: פֿינקלענדיקער.

נוֹצַר, פ״ע. באַשאַפֿענער: געשאַפֿענער. זע יָצַר.

נוֹצֵר, ז. היטער.

נוֹצְרִי, ז. קריסט. ת. קריסטלעכער.

(נוּק) הֵנִק, פ״י. אָנזייגן: גיבן צו זייגן. זע יָנַק.

נוֹקֵב, ת. דורכדרינגלעכער: אַריינדרינג־לעכער.

נוֹקְבָנִי, ת. דורכדרינגלעכער.

נוֹקֵד, ז. שעפּסן־ציכטער: שעפּסן־האָדעווער.

נוֹקְדָן, ז. פּעדאַנט.

נוֹקְדָנוּת, נ. פּעדאַנטישקייט.

נוֹקְדָנִי, ת. פּעדאַנטישער.

נוֹקְמָנִי, ת. נקמה־דיקער.

נוֹקֵר, ז. פּיקער (אין שיס־געווער).

נוּקְשֶׁה, ת. פֿאַרשטייפֿטער: האַרטער: גראָבער.

נוּקְשׁוּת, נ. שטייפֿקייט.

נוּר, ז. פֿייער.

– נְהַר דִּי נוּר, מילכוועג (אַסטר.).

נוֹרָא, ת. שרעקלעכער: גרויזאַמער: פֿאָרכטיקער: זייער אַ סך (אין פֿאָלקס־שפּראַך).

– נוֹרָאוֹת, שרעקלעכע זאַכן.

– יָמִים נוֹרָאִים, פֿאָרכטיקע טעג (די טעג פֿון ראש־השנה און יום־כּפּור).

נוֹרָה, פ״ע. דערשאָסן געוואָרענער. זע יָרָה.

נוּרָה, נ. עלעקטריש לעמפּל.

– נוּרַת רַדְיוֹ, ראַדיאָ־לאָמפּ.

נוּרִית, נ. ראַנונקולוס, בלומיקע פֿלאַנץ (גיט רויטע און געלע בלומען).

נוֹרַשׁ, פ״ע. פֿאַראָרעמט געוואָרענער. זע יָרַשׁ.

נוֹשֵׂא, ז. טעמע; קעגנשטאַנד; טעזע; סוביעקט.

— נוֹשֵׂא־כֵלִים, באַדינער; שמש; רעכטע האַנט; הויפּטגעהילף.

— נוֹשֵׂא מִכְתָּבִים, בריוטרעגער.

— נוֹשֵׂא פְּרִי, פּרוכטטרעגער.

נוֹשְׂאִי, ת. סוביעקטיווער.

נוֹשָׁב, ת. באַפֿעלקערטער; באַזעצטער.

נוֹשֶׁה, ז. מאָנער.

נוֹשָׁן, ת. פֿאַרעלטערטער.

— יָשָׁן נוֹשָׁן, זייער אַלטער.

נוֹשַׁע, פ״ע. געראַטעוועט געוואָרענער. זע נָשַׁע.

נוֹתֵב, ת. וועג־אָנווײַזנדיקער.

נוֹתֵן, ת. געבער; געבנדיקער.

— נוֹתֵן עֲבוֹדָה, אַרבעטגעבער.

נוֹתָר, ת. איבערגעבליבענער. ז. רעשטל; איבערבלײַב.

נוֹתַר, פ״ע. איבערגעבליבענער. זע יָתַר.

נָזֹד (נָזַד, יָזֹד), פ״ע. צוגרייטן אַ געריכט; אָפּקאָכן אַ געריכט פֿון גרינסן.

נָזֹה (נָזָה, יִזֶּה, יִז, יַז), פ״ע. באַשפּריצט ווערן; באַשפּרענקלט ווערן.

— הַזֵּה, באַשפּריצן; באַשפּרענקלען; מאַכן אויפֿשפּרינגען.

— הֻזֵּה, באַשפּריצט ווערן.

— מַזֶּה בֶּן מַזֶּה, זון פֿונעם באַשפּרענקלער, מיוחס׳דיקער כּהן.

נְזוֹל, ז. פֿאַרוואַנדלונג אין פֿליסיקייט.

נְזוֹן, פ״ע. באַשפּײַזט געוואָרענער. זע זוּן.

נָזוּף, ת. אויסגעזידלטער; אויסגעשגצ־טער.

נְזוֹק, פ״ע. געטראָפֿן געוואָרענער. זע נָזַק.

נָזוֹר, ת. פֿון גלײַכן וועג אָפּווײַכנדיקער.

נְזוֹר, ז. אָפּווײַכונג פֿון גלײַכן וועג.

נָזָז, ז. נישט דורכדרינגלעכער באָדן (פֿאַר וואַסער).

נָזֹז (נָזַז, יָנֹז), פ״ע. בלאָזן פֿון זיך; גרויס־האַלטן זיך.

נָזֹחַ (נָזַח, יִזַּח), פ״ע. אָפּרוקן; איבער־רוקן; איבעררוקן זיך.

— הַזֵּחַ, אָפּרוקן; איבעררוקן.

— הוּזַח, אָפּגערוקט ווערן; איבערגע־רוקט ווערן.

נָזִיד, ז. געריכט פֿון גרינסן; גרינס־זופּ.

— נְזִיד עֲדָשִׁים, טאָפּ לינזן; באַצ. פֿאַר אַ נישטיקן פּרײַז פֿאַר אַ טײַערע זאַך.

נָזִיל, ת. פֿליסיקער.

נְזִילָה, נ. פֿליסונג; רינונג.

נְזִילוּת, נ. פֿליסיקייט (פֿעאיקייט צו פֿלי־סן).

נְזִיפָה, נ. פֿאָרוווּרף.

נְזִיקִים, נְזִיקִין, ז״ר. שאָדוינעס.

— אֲבוֹת נְזִיקִין, הויפּט־שאָדוינעס לויט דער מִשנה, פֿיר: דורך אַן אָקס, גרוב, אָפּפֿרעסונג פֿון פֿעלר און אונטער־צינדונג.

— סֵדֶר נְזִיקִין, נאָמען פֿון פֿערטן סֵדר אין דער מִשנה.

נָזִיר, ז. מאָנאַך; קלויסטער־ברודער; אָפּ־געשיידטער פֿון משפּחה־לעבן; אַב־סטינענט; נאָמען פֿון אַ מסכתּא אין דער מִשנה; ווײַנקוסט וואָס זײַנע

צווייַגלעך זענען נישט אָפּגעשניטן געוואָרן אין דער צייַט.

— בֵּית נְזִירִים, קלויסטער: מאָנאַסטיר.

נְזִירָה, נ. מאָנאַכין: קלויסטער־שוועסטער: אַבסטינענטין: אַבסטינענץ: אָפּהאַלט פֿון געניסן.

נְזִירוּת, נ. מאָנאַכן־שטייגער: אָפּהאַלט פֿון געניסן: אַבסטינענץ.

נָזַל (נָזַל, יִזַּל), פּ״ע. פֿליסן: רינען: טריפֿן: קאַפּען.

— נִזַּל, פֿאַרוואַנדלען אין פֿליסיקייט: פֿליסיק מאַכן: לאָזן רינען: אָנשטעקן מיט אַ קאַטאַר.

— נֻזּוֹל, פֿאַרוואַנדלט ווערן אין פֿליסיקייט.

— הִזִּל, אויסגיסן: איבערגיסן: פֿאַרגיסן.

— הוּזַל, אויסגעגאָסן ווערן: איבערגעגאָסן ווערן: פֿאַרגאָסן ווערן.

— הִתְנַזֵּל, פֿאַרקאַטערט ווערן: פֿאַרוואַנדלט ווערן אין פֿליסיקייט: דורכרייַסן זיך: דורכפֿליסן.

נֶזֶל, ז. רינונג: טראָפּונג: רעגן־טראָפּן.

נַזֶּלֶת, נ. נאָז־קאַטאַר.

נֶזֶם, ז. נאָזרינג: אויערינג.

— נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר, גאָלדענער נאָזרינג אין שנויק פֿון אַ חזיר: אויסערלעך אייַנדרוקספֿולער מאַן און אינערלעך פּוסטער.

נִזְמִית, נ. לאַמיום, רייַך־בלומיקע פֿלאַנץ.

נִזְעָם, ת. כּעסיקער: אויפֿגעבראַכטער.

נִזְעָף, ת. פֿאַרביטערטער: דערצאָרנטער.

נִזְעַק, פּ״ע. אַלאַרמירט געוואָרענער. זע זָעַק.

נָזַף (נָזַף, יִנְזֹף), פּ״ע. מאַכן אַ פֿאָרוואורף: גיבן אַ יאָג: אויסזידלען.

— הִנָּזֵף, ווערן אויסגעזידלט.

— הִזֵּף, מאַכן אַ פֿאָרוואורף: גיבן אַ יאָג: אויסזידלען.

נֵזֶק, ז. פֿאַרלוסט.

— דְּמֵי נֵזֶק, פֿאַרלוסט־אַנטשעדיקונג.

(נָזַק) הִנָּזֵק, פּ״ע. באַשעדיקט ווערן: געשעדיקט ווערן: האָבן אַ שאָדן: לייַדן פֿאַרלוסט.

— הִזֵּק, באַשעדיקן: גורם זייַן שאָדן: מאַכן שאָדן.

— הֻזַּק, באַשעדיקט ווערן: האָבן שאָדן: לייַדן שאָדן.

— הִתְנַזֵּק, באַשעדיקט ווערן: לייַדן שאָדן.

נִזָּק, נִזּוֹק, ת. באַשעדיקטער: געטראָפֿענער: שאָדן־געליטענער.

נִזְקָק, ת. נויטבאַדערפֿטיקער: נויטיקער: אָפּהענגיקער.

נֵזֶר, ז. קראַנץ: קרוין: דיאַדעם: לאַנגע האָר פֿון אַ מאָנאַך: געהייליקטער צו גאָט: פֿרוכטן־קעפּל.

נָזַר (נָזַר, יִזֹּר, יִזַּר), פּ״ע. אָפּזונדערן זיך פֿון מענטשן: ווערן אַ פָּרוש: ווערן אַ מאָנאַך.

— הִנָּזֵר, דערווייַטערן זיך: אָפּזונדערן זיך: אָפּזאָגן זיך: אָפּהאַלטן זיך: זיך ווידמענען עפּעס.

— הִזֵּר, אָפּזונדערן: איזאָלירן: באַשטימען אַלס מאָנאַך: אָפּזאָגן זיך: דערווייַטערן זיך.

— הִנְזִר, אָפּטיילן: אָפּשיידן: אויסשיידן: אָפּזונדערן.

— הִתְנַזֵּר, אָפּזונדערן זיך; אָפּטיילן זיך; אָפּשיידן זיך; אָפּהאַלטן זיך; פירן אַ שטייגער פון אַ פּרוש.

נָח, ת. רועַנדיקער; נישט באַוועגלעכער אות אין אויסרעדן.

נֶחְבָּא, ת. אויסבאַהאַלטענער; צוריקגעהאַלטענער.

— נֶחְבָּא אֶל הַכֵּלִים, זייער באַשיידענער און צוריקגעהאַלטענער.

נָחה (נָחָה, יִנְחֶה), פ״י. פירן; לייטן; אָנפירן.

— הַנְחֵה, פירן; אָנפירן; לייטן; באַראַטן.

— הֻנְחֵה, אָנגעפירט ווערן; געלייטעט ווערן; באַראַטן ווערן.

נָחָה, נ. רו; אָפּרו.

נָחוּי, ת. געפירטער; אָנגעפירטער.

נִחוּל, ז. באַלעבאַטישקייט־איבערגעבונג.

נִחוּם, ז. טרייסטונג.

— נִחוּמִים, טרייסט־ווערטער; רַחמים.

נָחוּר, ת. געשטאָכענער.

נָחוּץ, ת. אײַליקער; דרינגלעכער; נויטיקער; באַדערפטיקער. תה״פ. באַדערפטיק; נויטיק.

נָחוּש, ת. מעשענער; קופּערנער.

נִחוּשׁ, ז. טרעפונג; פאָראויספילונג; צויבערונג.

נְחוּשָׁה, נְחוּשֶׁת, נ. מעש; קופּער.

נָחוּת, ת. נידעריקער; מינדערווערטיקער. נ. אָפּלייג; אַרײַנשטעל (אַן אות).

נְחוּתָה, נ. טאַץ.

(נָחַח) נוֹחֵחַ, פ״י. אַרויסגעבן אַ שמעקעדיקן ריח.

נְחִיָּה, נ. פירונג; אָנפירונג; פירערשאַפט.

נָחִיל, ז. בינען־שוואַרם; סטאַדע; מאַסע.

נְחִילוֹת, נ״ר. נאָמען פון אַלטערט. מוזיק־אינסטרומענט.

נְחִילָה, נ. באַקומונג.

נְחִיצָה, נ. טראָפּ; קוועטש; באַטאָנונג.

נְחִיצוּת, נ. נויטיקייט; אײַליקייט.

נָחִיר, ז. ברענשטאָף־עפענונג אין מאַשין.

נְחִירָה, נ. כראָפּונג; דערשטעכונג.

נְחִירַיִם, ז״ז. נאָזלעכער.

נְחִיתָה, נ. לאַנדונג; אַראָפּשפּרונג; אָפּשוואַכונג פון קלאַנג (אין ראַדיאָ).

נְחִיתוּת, נ. מינדערווערטיקייט.

— תַּסְבִּיךְ הַנְּחִיתוּת, מינדערווערטיקייטס־קאָמפּלעקס.

נָחל (נָחַל, יִנְחַל), פ״י. יַרשענען; איבערנעמען אין באַזיץ; זוכה זײַן (איבערג.).

— נָחֹל הַכְזָבָה, אַנטוישן זיך.

— נָחֹל מַפָּלָה, לײַדן אַ מפּלה.

— נָחֹל תְּבוּסָה, לײַדן אַ מפּלה.

— נָחֹל נִצָּחוֹן, אָפּהאַלטן אַ זיג.

— נַחֵל, איבערגעבן אין באַזיץ; לאָזן אין ירושה; באַזעצן בינען־מלכה צו שאַפן אַ שוואַרם.

— הַנְחֵל, איבערגעבן אין באַזיץ; לאָזן אין ירושה; דערלאַנגען; געבן.

— הָנְחֵל, געגעבן ווערן אין באַזיץ; איבערגעלאָזט ווערן אין ירושה.

— הִתְנַחֵל, באַזעצן זיך אויף באָדן; באַקומען אין באַזיץ צוגעהעריקן טייל.

נַחַל, ז. טײַכל; טײַך־געלעגער (פילט זיך

אָן אין רעגנצײַט) באַצ. פֿאַר שפּײַז־מאַסע.

נַחְלַאי, ז. אָנגעהעריקער צו נח״ל (נֹצֶר חֲלוּצִי לוֹחֵם. אין צה״ל).

נַחֲלָה, נ. גוט; באַזיץ; ירושה; טײַכל.

נַחֲלִיאֵלִי, ת. זינגפֿויגל מאָטאַצילאַ אַל־באַ.

(נַחֵם) הִנָּחֵם, פ״ע. טרייסטן זיך; גע־טרייסט ווערן; באַדויערן; נקמה נע־מען.

– נַחֵם, טרייסטן.

– שַׁבַּת נַחֲמוּ, באַצ. פֿאַרן ערשטן שבת נאָך תּשעה באָב.

– נֻחוּם, געטרייסט ווערן.

– הִתְנַחֵם, הִנַּחֵם, געטרייסט ווערן; באַ־דויערן; נעמען נקמה.

נֹחַם, ז. טרייסט; נחמה; באַדויער; באַ־דויערונג; נקמה־באַגער.

נֶחְמָד, ת. פֿײַנער; ליבער; זיסער; שיינער.

נֶחֱמָדוֹן, ת. פֿײַנינקער; ליבינקער; זיסינ־קער; שיינינקער.

נֶחֱמָדוּת, נ. פֿײַנקייט; ליבקייט; שיינ־קייט; זיסקייט.

נֶחָמָה, נ. טרייסט; אויסלייזונג.

– בַּעַל נֶחָמוֹת, באַצ. פֿאַר גאָט.

– יוֹם הַנֶּחָמָה, טאָג פֿון משיח׳ס אָנקום.

נֶחֱמָתָא, נ״ר. נחמה׳ס; טרייסטונגען.

– שֶׁבַע דְּנֶחֱמָתָא, באַצ. פֿאַר די זיבן שבתים צווישן תּשעה באָב און ראש־השנה.

נַחַן, פ״ע. אַמנעסטירט געוואָרענער; גע־בענטשט געוואָרענער. זע חָנַן.

נַחְנוּ, מ״ג. מיר.

נֶחְפָּז, ת. אײַליקער; איבעראײַלטער; פּלוט.

נַחַץ, ז. דרוק; טראָפּ (אין וואָרט־קלאַנג); שנעלקייט; אײַליקייט; גע־שווינדקייט.

נָחַץ (נָחַץ, יִנְחַץ), פ״ע. דריקן; קוועטשן; אײַלן.

– הִנָּחֵץ, ווערן אונטערגעאײַלט; ווערן אײַליק.

– נַחֵץ, דריקן; אײַלן; שטעלן טראָפּ; באַטאָנען.

– נֻחוּץ, צוגעאײַלט ווערן; באַטאָנט ווערן.

– הַנְחֵץ, צואײַלן; צויאָגן; באַטאָנען.

נָחַר (נָחַר, יִנְחַר), פ״ע. כראָפּען. פ״י. דערשטעכן.

– הִנָּחֵר, דערשטאָכן ווערן מיט אַ מעסער אין האַלדז.

– נַחֵר, כראָפּען.

נִחַר, פ״ע. אויסגעטרוקנט ווערן. זע חָרַר.

נַחַר, ז. נַחְרָה, נ. כראָפּונג; כראָפּעניש.

נַחֲרָן, ז. כראָפּער.

נֶחֱרָץ, ת. אַנטשיידענער.

– כָּלָה וְנֶחֱרָצָה, פֿולשטענדיקע פֿאַרטי־ליקונג; ענדגילטיקער אורטייל; ענד־גילטיקער גזר־דין.

נַחֵשׁ, פעו״י. צויבערן; באַשווערן; טרעפֿן.

נַחַשׁ, ז. צויבער; כּישוף; באַשווערונג; טרעפֿונג.

נָחָשׁ, ז. שלאַנג; צורעדער צו בייז; אויגנקראַנקייט.

– נָחָשׁ בָּרִיחַ, נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן, לעגענדאַרע שלאַנג.

– נָחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי, שלאַנג וואָס האָט צוגערעדט חוה׳ן צו עסן פֿון עץ הדעת; ערשטער בייזער גײַסט (בײַ מקובלים).

נֶחָשׁ, ז. צויבערער; באַשווערער.

נַחְשׁוֹל, ז. יַם־שטורעם; שטורעם־וואַל; ריזיקער שטראָם.

נַחְשׁוֹן, ז. וואַסער־עוף אַנהינגאַ רופֿאַ.
ת. דרײַסטער; געוואַגטער; פּיאָנער אין דרײַסטן טאַט.

נַחְשׁוֹנוּת, נ. געוואַגטע פּיאָנערישקייט.

נַחְשׁוֹנִי, ת. פּיאָנערישער; דרײַסטער; געוואַגטער.

נַחְשֵׁל, פ״י. אויפֿהייבן שטורעם־וואַלן אויפֿן יַם.

– הִתְנַחְשֵׁל, צעשטורמען זיך אין ריזיקע כוואַליעס.

נֶחְשָׁל, ת. אָפּגעשטאַנענער; צוריקגעשטאַנענער; אונטערשטעליקער.

– פְּעָלִים נֶחְשָׁלִים, נישט רעגולערע צײַטווערטער.

נֶחְשָׁלוּת, נ. אָפּגעשטאַנענקייט; צוריקגעשטאַנענקייט.

נְחֹשֶׁת, נ. קופּער; מעש.

– נְחֹשֶׁת קָלָל, בראָנז.

נְחֻשְׁתִּי, ת. קופּערנער; מעשענער.

נְחֻשְׁתַּיִם, ז״ז. אַרעסטאַנטן־קייטלעך.

נְחֻשְׁתָּן, ז. באַצ. פּאַר דער קופּערנער שלאַנג וואָס משה רבנו האָט געמאַכט ווי אַ מיטל קעגן שלאַנגען־ביס.

נְחֻשְׁתָּנִי, ת. קופּערנער.

נָחֹת (נָחַת, יִנְחַת, יֵחַת), פ״ע. לאַנדן; אַראָפּלאָזן זיך; נידערן; אַראָפּנידערן; רוען.

– הִנָּחֵת, אַרײַנדרינגען; דורכשטעכן; צוזאַמענברעכן זיך; ווערן דורכגעריסן.

– נַחֵת, אַראָפּלאָזן; נידעריקער מאַכן; אויסגלײַכן; שטילער־מאַכן.

– הַנְחֵת, איבערמעכטיקן; אַראָפּלאָזן; אַרונטערלאָזן; אַראָפּוואַרפֿן.

– הַנְחֵת מַהֲלֻמָּה, אַראָפּלאָזן אַ זעץ.

נָחֵת, ת. לאַגערנדיקער. ז. בעמאָל (אַראָפּלאָז אויף אַ האַלבן טאָן אין מוזיק).

– נְחֵתַיִם, דאָפּלטער בעמאָל.

נַחַת, נ. רו; שלווה; מעסיקייט; פֿאַרגעניגן; הנאה; גוט געמיט; אַראָפּנידער; אַרויפֿלייג; אַראָפּלאָז (אַ זעץ).

– נַחַת רוּחַ, שטאַרקע הנאה; פֿאַרגענוגן.

נַחְתּוֹם, ז. בעקער.

נַחְתּוֹמָר, ז. בעקערײַ.

נְחִתִּים, ת. לאַגערנדיקע.

נַחְתָּן, ז. סאָלידער; רואיקער און געלאַסענער מענטש.

נַחְתָּנוּת, נ. סאָלידקייט; מעסיקייט; געלאַסנקייט.

נַחְתֶּת, נ. פּלאַטילע פֿון מיליטערישע לאַנדונגס־שיפֿלעך.

נָטָה (נָטָה, אֶטֶּה, תִּטֶּה, תֵּט, תֵּט, יִטֶּה, יֵט, יֵט, נִטֶּה, נֵט), פעו״י. אָפּווײַכן; אָפּווענדן זיך; גיין צו; נייגן זיך; נענען זיך; אויסשטרעקן; בייגן; דעקלינירן; קאָניוגירן; ווענדן; גרייט זײַן; מסכּים זײַן; אויסשפּרייטן; אויפֿשלאָגן (געצעלט); פֿאַרבייגן (גערעכטיקייט).

– נָטה לָמוּת, גוססן; זײַן נאָענט אויסצוגיין.

– הִנָּטֵה, אויסגעשפּרייט ווערן; אָנגעשפּאַנט ווערן; געווענדעט ווערן; געבויגן ווערן (גראַמ.).

– הַטֵּה, ווענדן; פֿאַרבייגן; פֿעלשן; בייגן (גראַמ.); אויסבייגן.

– הַטֵּה אֹזֶן, צוהערן.

– הַטֵּה מִשְׁפָּט, פֿעלשן משפט.

– הֻטֵּה, געווענדט ווערן; אײַנגעבויגן זײַן.

נָטוּי, ת. אויסגעשטרעקטער; אויסגעצויגענער; אָנגעשפּאַנטער; אײַנגעבויגענער; אויסגעבויגענער; געבויגענער (דעקלינירטער, קאָניוגירטער, גראַמ.).

נָטוּל, ת. ריינער פֿון־; ־פֿרײַער; ־לאָזער (למשל: נְטוּל צֶבַע – פֿאַרבלאָזער).

נָטוּעַ, ת. געפּלאַנצטער; פֿאַרזעצטער; אַרײַנגעזעצטער.

נָטוּר, ז. היטער; שומר.

– נְטוּרֵי קַרְתָּא, שטאָט־היטער; נאָמען פֿון די ירושלימער פֿאַנאַטיש־פֿרומע וואָס אָנערקענען נישט מדינת ישראל.

נָטוּשׁ, ת. פֿאַרלאָזטער; הפֿקרדיקער; אַרויסגעצויגענער; צושטאַנדקומענדיקער; זיך אָפּשפּילנדיקער.

נָטוּשׁ, ז. פּליט; עמיגראַנט.

נְטִיָּה, נ. ווענדונג; אָפּווײַכונג; טענדענץ; אויפֿשלאָג; אָנציאונג; נייגונג; שוואַכקייט; געוווינהייט; דעקלינאַציע; בייגונג (גראַמ.).

נָטִיל, ת. איבערלאָרענער; אָנגעפּראָפּטער.

נְטִילָה, נ. נעמונג; געבונג; שאָקלונג; אָפּשנײַדונג.

– נְטִילַת יָדַיִם, הענט־וואַשונג.

נְטִיעַ, ז. יונגפּלאַנץ; פֿאַרזעצטער פּלאַנץ.

נְטִיעָה, נ. פּלאַנצונג; פֿאַרזעצונג; פֿאַרזעצטער פּלאַנץ; יונגפּלאַנץ.

נָטִיף, ז. סטאַלאַקטיט אָדער סטאַלאַגמיט (הענגענדיקער אָדער שטייענדיקער טריף־צאַפּן אין גראָטעס).

נְטִיפָה, נ. טריפֿונג; טראָפּונג; בײַטשל קרעלן; שנורל פּערל; געטריפּטע קליסקע.

– נְטִיפוֹת, געטריפּטע קליסקעלעך.

נְטִירָה, נ. אויפֿהיט פֿון פֿאַרביסנקייט אין האַרץ; פֿאַרביסנקייט.

נְטִישָׁה, נ. פֿאַרלאָזונג; פֿאַרהפֿקרונג; פֿאַרנאַכלעסיקונג; אַראָפּהענגענדיקע צווײַג.

נְטִישׁוּת, נ. פֿאַרלאָזונג; פֿאַרהפֿקרונג; פֿאַרהפֿקרטקייט.

נָטַל (נָטַל, יִטֹּל), פּ״י. אַרויפֿלייגן; מחייב זײַן; צונעמען; דערהאַלטן; נעמען; געבן; אויפֿהייבן; טויטן; אָפּשנײַדן.

– הִנָּטֵל, גענומען ווערן; אַוועקגענומען ווערן; דערוווּיַטערט ווערן; פֿאַרלוירן ווערן.

– נַטֵּל, אויפֿהייבן; טראָגן

– נֻטַּל, אַוועקגענומען ווערן.

– הַטֵּל, אַרויפֿלייגן; וואַרפֿן; אַרויפֿוואַרפֿן; אָנוואַרפֿן. זע טוּל, הֵטִיל.

– הַטֵּל סָפֵק, שטעלן אין סָפק.

– הַטֵּל מַיִם, אָפּגעבן אורין.

– הַטֵּל שָׁלוֹם, אײַנשטעלן שלום. זע ווײַטער טוּל, דָּמָה.

— הֻטַּל, אַרױפֿגעלײגט װערן; געװאָרפֿן װערן; אַרױפֿגעװאָרפֿן װערן; אָנגעװאָרפֿן װערן.

נֵטֶל, ז. לאַסט; באַלאַסט; משׂא; שװערקײט.

— נֵטֶל בְּגָדִי, טאַרע־געװיכט.

נַטְלָה, נ. קװאָרט; שעפּ.

נָטַע (נָטַע, יִטַּע), פּ״י. פּלאַנצן; אײַנפּלאַנצן; פֿאַרפּלאַנצן; פֿאַרזעצן; אױפֿשטעלן.

— הִנָּטַע, פֿאַרפּלאַנצט װערן; פֿאַרזעצט װערן.

נֶטַע, ז. פּלאַנץ; יונגפּלאַנץ; פּלאַנצונג.

נַטָּע, ז. פּלאַנצער; פּלאַנטאַטאָר.

נִטְעָן, ז. באַשולדיקטער; אָנגעקלאָגטער; אָנגעלאָדענער.

נָטַף (נָטַף, יִטֹּף), פּ״ע. טריפֿן; אַראָפּטריפֿן; טראָפּען; אַראָפּטראָפּען.

— הִטּוֹף, אָנגעפּילט װערן מיט טראָפּנס.

— נַטֵּף, טראָפּען; אַראָפּטראָפּען.

— הַטֵּף, אױסגיסן; טראָפּען; רינען; פּרעדיקן; דרשנען; לאָזן צוהערן.

נֵטֶף, ז. טראָפּן.

נָטָף, ז. אַראָמאַטישע זשיװיצע.

נָטֵף, ז. אונטערשטער װײַנטרױב אין הענגל.

נָטַר (נָטַר, יִטֹּר, יִנְטֹר), פּ״י. היטן; באַװאַכן; טראָגן האַס; פֿאַרביסן זײַן.

נַטְרָנִי, ת. האַסטראָגנדיקער.

נִטְרוּק, ז. שרײַבונג אין ראשי־תּיבֿות.

נַטְרֵק, פּ״י. שרײַבן אין ראשי־תּיבֿות.

— נֻטְרַק, געשריבן װערן אין ראשי־תּיבֿות.

נָטַשׁ (נָטַשׁ, יִטֹּשׁ), פּ״י. פֿאַרלאָזן; איבערלאָזן; פֿאַרנאַכלעסיקן; לאָזן; דערלױבן; אױסשפּרײטן; צושטאַנדקומען; פֿאָרקומען.

— הִנָּטֵשׁ, פֿאַרלאָזט װערן; אױסשפּרײטן זיך; צושטאַנדקומען; פֿאָרקומען.

— נֻטּוֹשׁ, פֿאַרלאָזט װערן; געלאָזט װערן אױף הפקר; איבערגעלאָזט װערן.

— הִתְנַטֵּשׁ, געלאָזט װערן אױף הפקר.

נֶטֶשׁ, ז. איבערלאָז.

נִי, ז. געװײן; קלאָג.

נִיא, ז. אַראָמאַט; ריח.

נִיאָב, ז. צעבער.

נִיב, ז. אױסדרוק; דיאַלעקט; שפּראַך־אײגנטימלעכקײט; װאָלפֿצאָן; פּרוכט.

נִיבָה, נ. רעדונג; דיאַלעקט; אױסדרוק; פּרוכט־טראָגונג.

נִיבוֹן, ז. לעקסיקאָן פֿון שפּראַך־אײגנטימלעכקײטן.

נִיד, ז. באַװעגונג; ריר; פֿינטל.

נַיָּד, ת. באַװעגלעכער; װאַנדערנדיקער.

נָיֵד, ת. װאָגלער; װאַנדערנדיקער; אַרומבלאָנקענדיקער.

— נִכְסֵי דְנָיְדֵי, באַװעגלעך אײגנטום.

— נִכְסֵי דְלָא נָיְדֵי, אומבאַװעגלעכע גיטער.

נִידָה, נ. באַװעגונג; זשעסט; ריר; פֿינטל.

נִידוֹן, ז. באַהאַנדלטע פֿראַגע.

נַיָּדוּת, נ. באַװעגלעכקײט; װאַנדערונג.

נַיֶּדֶת, נ. פּאַטראָל.

נְזוֹרֶת, נ. קאַרטאָן: טאָוול.

נִיזוֹן, ת. באַשפּײַזט געוואָרענער.

נִיזוֹק, ת. געטראָפֿענער.

נִיחַ, ת. פֿעסטער (נישט באַוועגלעכער).

נִיחָא, תה״פ. גוט: זאָל זײַן.

— נִיחָא בְּ־, דאָס איז באַקוועם אײַן־.

— הָא נִיחָא, הָנִיחָא, דאָס איז ריכטיק.

נִיחָה, נְיָחָה, נ. רו: אָפּרו.

נִיחוֹחַ ז. רֵיחַ נִיחוֹחַ, אָנגענעמער גע־רוך: דערקוויקנדיקער ריח.

נִיחוֹחִי, ת. אַראָמאַטישער: שמעקעדי־קער: מיט גוטן ריח.

נִיחוּתָא, נ. אָפּרו: מנוחה: שטילקייט: שלווה׳דיקייט.

— בְּנִיחוּתָא, אין מנוחה: אין רואיקייט.

נִיל, ז. אינדיגאָ־פֿלאַנץ.

נִים, ת. דרימלענדיקער: שלאָפֿנדיקער.

נִימָא, נ. פֿאָדעם: האָר.

— כִּמְלֹא נִימָה, וויפֿל אַ האָר.

— נִימָה שֶׁל מַיִם, פּיאַווקע: דין וואַסער־ווערמל.

נִימָה, נ. פֿאָדעם: האָר: סטרונע: קלאַנג: טאָן.

— בְּכָל נִימֵי נַפְשׁוֹ, מיט אַלע פֿעדעם פֿון זײַן נשמה.

— מַסּוֹר־נִימָה, דין זעגעלע.

נִימוּס, ז. שטייגער: דרך־ארץ: העפֿ־לעכקייט: גוט דערצויגנקייט: עטיקעט.

— בַּעַל נִימוּסִים, ז. העפֿלעכער: גוט־דערצויגענער.

נִימוּסִי, ת. העפֿלעכער.

נִימוּסִיּוּת, נ. העפֿלעכקייט.

נִימּוּק, ז. מאָטיוו: מאָטיווירונג: סיבה.

נִימִי, ת. דינינקער, דינטשיקער. האָר־די־נער (שלויך, סאָנדע, רערל).

נִימִיּוּת, נ. קאַפּילאַרישקייט.

נַמְנָם, ז. דרימל־כאַפּער: דרימלער: פּע־פּער.

נַמְנוּנוּת, נ. פֿאַרדרימלטקייט: פֿאַרשלאָ־פֿנקייט.

נַמְנְמָנִי, ת. פֿאַרשלאָפֿענער.

נִין, ז. נאָכוווקס: אייניקל: אוראייניקל.

נִינוֹחַ, ת. באַקוועמער: פּאַסיקער: לײַכ־טער: אָנגענעמער.

נִיסָה, נ. אַנטלויפֿונג: אַנטרינונג.

נִיסּוּחַ, ת. פֿאָרמולירונג: צוזאַמענשטע־לונג פֿון אַ טעקסט.

נִיסָן, ז. זיבעטער חודש פֿון ייִדישן קאַ־לענדאַר, בערך אַפּריל — מאַי.

נִיסָנִית, נ. מאַי־בלימל (קרעפּיס).

נִיעַ, ז. פֿלעגמע: ראָץ.

נִיעָה, נ. באַוועגונג: ריר.

נִיעוּת, נ. באַוועגונגס־פֿעאיקייט.

נִיפּוּל, ז. טײַבעלע: עופֿעלע: באַצ. פֿאַר פֿעלד־שפּרינגער (אינזעקט).

נִיצוֹץ, ז. פֿונק: עפּעס־וואָס: עטוואָס.

נִיצּוֹק, ז. פֿליסיקייט־שטראָם.

נְיָר, ז. פּאַפּיר: דאָקומענט.

— נְיָר זְכוּכִית, גלאָז־פּאַפּיר.

— נְיָר סוֹפֵג, לעש־פּאַפּיר.

— נְיָר עֵרֶךְ, ווערט־פּאַפּיר: אָבליגאַציע.

— נְיָר פֶּחָם, קאַלקע: קאָפּיפּאַפּיר.

— נְיָר שָׁמִיר, שמערגל־פּאַפּיר.

— פִּסַּת נְיָר, שטיקל פּאַפּיר.

ניר (נָר, יָנִיר), פ״י. אויסקאָרטשעווען; אויסרײַסן קראָפּעווע.

נִיר, ז. אויסגעקאָרטשעוועט פֿעלד: פֿאַר־אַקערט פֿעלד: ליכט; שטאַטלעכער פּראַכט; קעטע־ראַם אויף וועבשטול.

נְיָרִיָּה, נ. פּאַפּיר־געשעפֿט; געשעפֿט פֿון שרײַב־מאַטעריאַלן.

נְיָרִי, ת. פּאַפּיר־ענלעכער.

נִירִית, נ. רידאָלפֿיאַ־פֿלאַנץ (בלומיקע).

נִיֶּרֶת, נ. קאַרטאָן; טאָוול.

נֵךְ, ז. שווינדלער; באַטרוגער; אַפּעריסט.

(נכא) הִנָּכֵא, פ״ע. פֿאַרשטויסן ווערן; פֿאַרטריבן ווערן.

נָכֵא, ת. נידערגעשלאָגענער; אומעטיקער.

נְכָאִים, ז״ר. נידערגעשלאָגנקייט; דע־פּרעסיע; טרויער.

נְכֹאת, נ. געווירץ.

— בֵּית נְכֹאת (בֵּית נְכוֹת), מוזיי.

נִכְבָּד, ת. געשעצטער; חשובֿער.

נֶכֶד, ז. (נ. נֶכְדָּה), אייניקל.

נֶכְדָּן, ז. (נ. נֶכְדָּנִית), ברודערס זון אָדער שוועסטערס זון.

(נכה) הֻנָּכֵה, פ״ע. געשלאָגן ווערן; באַ־קומען אַ קלאַפּ.

— נַכֵּה, אַראָפּרעכנען; אָפּשלאָגן; דיס־קאָנטירן.

— נֻכֵּה, אַראָפּגערעכנט ווערן; אָפּגע־שלאָגן ווערן; דיסקאָנטירט ווערן; צעשלאָגן ווערן.

— הַכֵּה, שלאָגן; דערשלאָגן; טויטן; מאָרדן; פֿאַרניכטן.

— הַכֵּה גַּלִּים, אויפֿהייבן כוואַליעס; שטאַרק אָפּהילכן; האָבן אַ שטאַרקן אָפּקלאַנג.

— הַכֵּה כַּף, פּאַטשן בראַוואָ.

— הַכֵּה בַּלָּשׁוֹן, באַרעדן.

— הֻכֵּה, געשלאָגן ווערן; דערשלאָגן ווערן; געטויט ווערן; דערמאָרדעט ווערן; פֿאַרניכטעט ווערן.

נָכֶה, ז. אינוואַליד.

נֵכֶה, ז. שלעגער; כוליגאַן.

נְכוֹחָה, נִכְחָה, נ. ערלעכקייט; פּשטות.

נִכּוּי, ז. אַראָפּרעכנונג; אָפּציִאונג; דיס־קאָנט.

נָכוֹן, ת. ריכטיקער; וואָרהאַפֿטיקער; גע־העריקער; גרייטער.

— אֶל נָכוֹן, תה״פ. זיכער; קלאָר.

נְכוֹנָה, תה״פ. ריכטיק; ערלעך; גערעכט; אויפֿריכטיק.

נְכוֹנוּת, נ. גרייטקייט; אמתדיקייט; ער־לעכקייט; ריכטיקייט.

נִכּוּשׁ, ז. אָפּרייניקונג פֿון ווילדגראָזן.

(נְכוֹת) בֵּית נְכוֹת, ז. מוזיי; שאַץ.

נָכוּת, נ. אינוואַלידישקייט.

נִכְזָב, ת. אַנטטוישטער.

נֹכַח, תה״פ. אַנטקעגן; אַנטקעגנאיבער.

— לְנֹכַח, גלײַך אַנטקעגן; צוליב; נע־מענדיק אין באַטראַכט.

נָכֹחַ (נָכַח, יִנְכַּח), פ״ע. זײַן אָנוועזנד.

נָכֹחַ, ת. אָרנטלעכער; גערעכטער.

נִכְחָד, ת. אָפּגעלייגענער: פֿאַרשטופּטער: פֿאַרשטויסענער.

נִכְחוּת, נ. אָנוועזנדיקייט.

נָכְחִי, ת. אַנטקעגנאיבערדיקער: אָנוועזנדיקער: איצטיקער.

נִכָּיוֹן, ז. דּראָפּרעכנונג: אָפּציאונג: דיסקאָנטירונג.

נָכִיש, ז. אומקרויט־אויסוואָרצלונג: די צײַט אויסצוואָרצלען אומקרויט.

נִכֵּל, פ״ע. פּלאַנירן שלעכטס צו טון: טראַכטן עמעצן שלעכטס צו טון: פֿאַרטראַכטן אינטריגע.

— הִתְנַכֵּל, פֿאַרטראַכטן בייזן פּלאַן.

נֵכֶל, ז. באַטריגערישקייט: געמיינהייט.

נַכְלוּל, ז. נַכְלוּלִים, ז״ר. שווינדלערייען: אינטריגעס.

נַכְלוּלִיּוּת, נ. אינטריגאַנטישקייט.

נִכְלָם, ת. פֿאַרלוירענער: פֿאַרשעמטער.

נַכְלָן, ז. אינטריגאַנט.

נֶכֶס, ז. אייגנטום: פֿאַרמעגן: באַזיץ: טײַערע זאַך.

— נְכָסִים בְּנֵי חוֹרִין, פּרײַער באָדן־פֿאַרמעג (אָן שולדן און אין באַזיץ פֿון אייגנטימער).

— נְכָסִים מְשֻׁעְבָּדִים, פֿאַרשולדיקטער באָדן־פֿאַרמעג (פֿאַרקויפֿט אָנעם וויסן פֿונעם קרעדיטאָר צו וועמען ס'איז געווען פֿאַרמשכּונט. לויטן תלמוד).

— נִכְסֵי דְנָיְדֵי, באַוועגלעך פֿאַרמעגן.

— נִכְסֵי דְּלָא נָיְדֵי, אומבאַוועגלעכע גיטער.

— נִכְסֵי מְלוֹג, אייגנטום וואָס געהערט צו דער פֿרוי און פֿון וועמעס פֿאַרדינסטן דער מאַן קען געניסן.

— נִכְסֵי צֹאן בַּרְזֶל, אייגנטום וואָס די פֿרוי האָט געבראַכט מיט זיך און פֿאַר וועמעס גאַנצקייט דער מאַן איז פֿאַראַנטוואָרטלעך: באַצ. פֿאַר פֿעסטן קאַפּיטאַל.

— יָרַד מִנְּכָסִים, פֿאַראָרעמט ווערן.

נָכֹס (נָכַס, יִנְכֹּס), פ״י. שעכטן: שלאַכטן.

נִכְסָף, ת. בענקענדיקער: לעכצנדיקער: באַגערנדיקער: אויסגעבענקטער: געלעכצטער: באַגערטער.

נִכְפֶּה, ז. עפּילעפּטיק: חולה־נופל.

נִכְפּוּת, נ. עפּילעפּסיע: ס'פֿאַליקע.

נִכְפָּל, ז. מולטיפּליקאַטאָר: פֿאַרמערער: כּפֿלער (חשבון).

נִכְפָּף, ת. בויגזאַמער: עלאַסטישער.

(נָכֹר) הִנָּכֵר, פ״ע. געזעען ווערן: דערקענט ווערן: זײַן אָנזעעוודיק: אויסגעבן זיך: באַקענען זיך.

— נִכֵּר, דערקענען: אונטערשיידן: פֿאַרפֿרעמדט ווערן: פֿאַרלייקענען: איבערגעבן: אויסליפֿערן.

— נֻכַּר, דערקענט ווערן: באַטראַכט ווערן פֿאַר אַ פֿרעמדער.

— הִכִּיר, אָנערקענען: באַקענען: דערקענען: פּריווילעגירן: איבערצײַגן זיך: קאָנען: וויסן.

— הִכִּיר טוֹבָה, זײַן דאַנקבאַר.

— הִכִּיר לְטוֹבָה, פּריווילעגירן.

— הֻכַּר, אָנערקענט ווערן: באַקענט ווערן: דערקענט ווערן.

— הִתְנַכֵּר, פֿאַרלייקענען זיך: פֿאַרמאַסקירן זיך: מאַכן אָנשטעל: זיך מאַכן פֿרעמד: אַרויסווײַזן זיך: לאָזן זיך דערקענען.

נִכָּר, ת. אָנזעעוודיקער: באַדײַטנדיקער; גרויסער; דערקענלעכער.

נֵכָר, ז. פרעמדקייט.

— בְּנֵכָר, תה״פ. אין דער פרעמד.

נֶכֶר, נֹכֶר, ז. אומגליק; בראָך; גויט; פרעמדקייט.

נָכְרִי, ת. פרעמדער; פרעמד־פאָלקישער; אויסטערלישער.

— נָכְרִיָּה, נָכְרִית, פרעמדע; פרעמד־פאָלקישע.

— פֵּאָה נָכְרִית, פּאַרוק; שייטל.

נָכְרִיּוּת, נ. פרעמדקייט; פרעמד־פאָלקישקייט.

נַכֵּשׁ, פ״י. אויסרײַסן ווילדגראָזן; אויסרײַסן אומקרויט.

— נֻכַּשׁ, ווערן אויסגעריסן (ווילדגראָזן, אומקרויט).

— הַכֵּשׁ, שלאָגן; קלאַפּן; בײַסן; שטעכן.

— הֻכֵּשׁ, געביסן ווערן; געשטאָכן ווערן.

— הִתְנַכֵּשׁ, אויסגעריסן ווערן (ווילדגראָזן, אומקרויט).

נִלְבָּב, ת. באַהאַרצטער; גוטהאַרציקער; רירנדיקער; ליבער; פײַנער.

(נָלֹה) הַנְלֵה, פ״י. פאַרענדיקן.

נִלְהָב, ת. באַגײַסטערטער; ענטוזיאַסטישער.

נִלְוֶה, ת. באַגלייטער; באַגלייטנדיקער; אַסיסטירנדיקער; צוגעהעריקער.

נָלוֹז, ת. קרומער; אויסגעקרומטער; אָפּווײַכנדיקער; אַראָפּגייענדיקער פון גלײַכן וועג.

נְלִיזָה, נ. אָפּווײַכונג פון גלײַכן וועג.

נִלְעַג, ת. לעכערלעכער; אָפּגעשפּעטער; שפּאָטישער.

נִלְעָגוּת, נ. לעכערלעכקייט; אָפּשפּעטעריי.

נָם, פעו״י. אַנטדרימלט געוואָרענער; געזאָגט געוואָרענער. זע נוּם.

נִמְאָס, ת. לעסטיקער; עקלהאַפטער; אָפּשטויסנדיקער.

נִמְבְּזֶה, ת. געמיינער; נידעריקער; שעמפולער.

נִמְהָר, ת. אײַליקער; איבעראײַלטער.

— הַמַּר וְהַנִּמְהָר, דער ביטערער און אָנלויפנדיקער (גזרה, פײַנד א״א).

נִמְהָרוּת, נ. אײַליקייט; געשווינדיקייט; איבערגעאײַלטקייט.

נָמוֹג, ת. זיך פונאַנדערגייענדיקער; אויסדעמפנדיקער.

נִמּוֹחַ, פ״ע. ווייך געוואָרענער. זע מוֹחַ.

נָמוֹךְ, ת. נידעריקער.

— נְמוּךְ רוּחַ, באַשיידענער.

— לַחַץ נָמוֹךְ, נידעריקער דרוק.

נִמּוֹל, ת. געמלטער.

נִמּוּס, ז. שטייגער; דרך־ארץ; העפלעכקייט; גוט־דערצויגנקייט; עטיקעט.

נִמּוּסִי, ת. העפלעכער.

נָמוּךְ, ת. נידעריקער.

נִמּוּק, ז. מאָטיוו; סיבה; מאָטיווירונג.

נָמוֹק, ת. צעגייענדיקער; זיך פונאַנדערגייענדיקער.

נִמּוּר, ז. געפלעקטקייט; געשטרייפטקייט.

נָמוּשׁ, ת. שלאַבעריקער; שוואַכער; עפּי־גאָן (איבערג.).

— נְמוּשׁוֹת, אויפקלײַב פון לעצטגעבלי־בענע זאַנגען אין פעלד; עפּיגאָנען (איבערג.).

נַמֵּי, מ״ח. אויך; אויכעט.

— הִי הָכֵי נַמֵּי, דאָך איז עס אַזוי! ווירק־לעך אַזוי!

נְמִיגָה, נ. פונאַנדערגיי; צעגיי.

נְמִיָּה, נ. קונע (רויב־חיה).

נְמִיכוּת, נ. נידעריקייט.

נְמִיסָה, נ. צעגיי; צעגייאונג; טײַאונג.

(נָמַךְ) הַנְמֵךְ, פ״י. נידעריקער מאַכן; אַראָפּלאָזן; אַראָפּנידערן; פאַרקלע־נערן.

— הֻנְמַךְ, נידעריקער ווערן; אַראָפּגע־לאָזט ווערן.

— נַמֵּךְ, נידעריקער מאַכן; אַראָפּלאָזן.

— נֻמַּךְ, געמאַכט ווערן נידעריקער; אַראָפּגעלאָזט ווערן.

— הִתְנַמֵּךְ, מאַכן זיך נידעריקער; דער־נידעריקן זיך.

נֹמֶךְ, ז. נידעריקייט.

נְמַכְמֵךְ, ת. נידעריקלעכער; אַביסל אַ־ראָפּגעלאָזטער.

נָמָל, נָמֵל, ז. (ר׳ נְמֵלִים), פּאָרט; דאַמ־פער־סטאַציע.

נְמָלָה, נ. (ר׳ נְמָלִים), מוראַשקע.

נְמָלִי, ת. מוראַשקע־אַרטיקער.

נִמְלָץ, ת. רעטאָרישער; מליצה־דיקער.

(נִמְנָה) נִמְנוּ וְנִגְמְרוּ, זענען געקומען צום ענדגילטיקן באַשלוס.

נִמְנוּם, ז. דרימל; דרעמל.

נַמְנֵם, פ״ע. דרימלען.

— הִתְנַמְנֵם, צולייגן זיך; כאַפּן אַ דרימל.

נַמְנְמָן, ז. דרימלער; פּעפּער.

נִמְנֶמֶת, נ. קורצער דרימל.

נִמְנָע, ת. אָפּגעהאַלטענער; אוממעגלעכער.

— נִמְנַע הַמְּצִיאוּת, נישט רעאַלער.

נִמְנָעוּת, נ. אָפּגעהאַלטנקייט; אוממעג־לעכקייט.

נַמֵּס, פ״י. לערנען גוטע מאַניערן; לער־נען דרך־ארץ.

— נֻמַּס, זײַן גוט דערצויגן; האָבן גוטע מאַניערן.

נָמַס, פ״ע. צעלאָזט געוואָרענער; צעגאַנ־גען געוואָרענער. זע מָסַס.

נָמֵס, ת. זיך צעלאָזנדיקער; צעגייענדי־קער.

נְמִסָּה, נ. צעגיי; צעגייאונג; טײַאונג.

נִמְצָא, ת. עקזיסטירנדיקער; זײַענדיקער; פאַראַניקער.

— נִמְצָא שֶׁ־, פון דאַנען דער אויספיר.

— בְּנִמְצָא, פאַראַניק; אין דער עקזיס־טענץ.

נַמֵּק, פ״י. מאָטיווירן; באַזירן; באַגרינדן.

— נֻמַּק, מאָטיווירט ווערן; באַזירט ווע־רן; באַגרינדעט ווערן.

נֶמֶק, ז. פוילנדיקער פלאַץ.

נָמַק, פ״ע. פאַרפוילט געוואָרענער. זע מָקַק.

נָמַר, פ״ע. געענדערט געוואָרענער; פאַר־ענדערט געוואָרענער. זע מוּר.

נַמֵּר, פ״י. פונקטירן; צייכנען אין שטרײַ־פן; פאָרמירן אין פאַרביקע פלעקן.

— נִגְמוֹר, פונקטירט ווערן: געצייכנט ווערן אין שטרייפן: פאַרמירט ווערן אין פאַרביקע פלעקן.

— הִתְנַמֵּר, פאַרמירן זיך אין פאַרביקע פלעקן.

נָמֵר, ז. טיגער: פאַנטערע.

נְמֵרִי, ת. טיגער־ענלעכער: טיגערישער.

נִמְרָץ, ת. שטאַרקער: פעסטער: אויסגע־שפראָכענער: קאַטעגאָרישער.

— נִמְרָצוֹת, קאַטעגאָריש.

נֶמֶשׁ, ז. זומער־שפרענקעלע.

נַמֵּשׁ, פ״י. באַשפרענקלען מיט זומער־שפרענקעלעך.

— נִמּוֹשׁ, באַשפרענקלט ווערן.

נִמְשָׁל, ז. נמשל: מוסר־השכל.

נִמְתָּת, ת. אויסגעצויגענער: אָנגעשפּאַנ־טער: אויסצי־פּעאיקער.

נִנּוֹחַ, ת. באַקוועמער: לייכטער: פּאַסי־קער: אָנגענעמער.

נִנּוֹן, ת. אויפגעגאַנגענער: צעוואַקסענער.

נִנּוֹעַ, ת. געטרייסלטער: געשאָקלטער.

נַנָּס, ז. קאַרליק: ליליפּוט. ת. קליינינקער: נידעריקער.

נַנָּסִי, ת. פּיצינקער: קליינינקער.

נַנָּסִיּוּת, נ. קליינקייט: אָרעמקייט.

נָס, פ״ע. אַנטלאָפן געוואָרענער. זע נוּס.

נֵס, ז. פאָן: פאָנעלע: פאָנען־מאַסט: צייכן: ווונדער: אינזל.

— הָיָה לְנֵס, זיין פאַר אַ מוסטער.

— הָרֵם עַל נֵס, אויסטיילן אַלס מוסטער.

— בַּעַל נֵס, ווונדער־באַווייזער.

נָסַב, פ״ע. האָט אַרומגערינגלט. זע סָבַב.

נִסְבָּה, נ. אורזאַך: מאָטיוו: גורם.

נִסְבָּל, ת. געדולדעטער.

נָסֹג (נָסַג, יִסַּג), פ״י. צוריקגיין: אַוועק־גיין: אָפּציִען: צוריקציִען זיך.

— הַסֵּג, דערווייטערן: אָפּרוקן.

— הַסֵּג גְּבוּל, איבעררוקן גרענעץ־אָנ־מערקונג: מַסיג־גבול זיין: אַריינגיין אין עמעצנס שטח.

— הֻסַּג, דערווייטערט ווערן: איבערגע־רוקט ווערן.

נָסֹה (נָסָה, יִסֶּה), פ״י. אויפהייבן: דער־הייבן. זע נָשָׂא.

— הִנָּסֵה (נִסִּית = נִשֵּׂאת) אויסגעגעבן ווערן פאַר אַ מאַן.

— נַסֵּה, פּרווון: אויספּרווון: עקספּערי־מענטירן: צוגעווינען זיך.

— נֻסָּה, אויסגעפּרוווט ווערן: עקספּע־רימענטירט ווערן.

— הִתְנַסֵּה, געפּרוווט ווערן: אויסגע־פּרוווט ווערן: האָבן דערפאַרונג.

נָסוֹג, ת. צוריקגעקערט געוואָרענער: דערווייטערט געוואָרענער. זע סוּג.

— נָסוֹג אָחוֹר, אַקצענט איבערגעטראָגע־נער אויף צוריק (פון מִלְּרַע אויף מִלְעֵיל); רעאַקציאָנער: שטאַ־ק קאָנ־סערוואַטיווער.

נִסּוּיִי, ת. עקספּערימענטאַלער.

נִסּוּחַ, ז. פאָרמולירונג: צוזאַמענשטעלונג פון טעקסט: פּרעציזירונג פון טעקסט־רעדע א״א.

נִסּוּט, ת. אַוועקגערוקטער: דערווייטער־טער. זע סוּט.

נִסּוּי, ז. עקספּערימענט; פּרווו; אויס־פּרווו.

נִסּוּיִי, ת. עקספּערימענטאַלער.

נִסּוּךְ, ז ווײַן־ אָדער וואַסער־אָפּגיסונג (פֿאַר רעליגיעזע צוועקן).

— נִסּוּךְ הַמַּיִם, צערעמאָניאַל פֿון וואַסער־גיסונג אויפֿן מזבח אין די טעג פֿון סוכּות.

נָסוּךְ, ת. אויסגעגאָסענער; אַרויפֿגעגאָסענער.

נִסּוֹם, ת. בלינד־געוואָרענער. זע סוּם.

נְסוֹרֶת, נ. זעגעכץ; מעטאַל־שטויב.

נִסּוֹת, פּ״ע. אונטערגעהעצט געוואָרענער. זע סוּת.

נָסֹחַ (נָסַח, יִסַּח), פּ״י. אויסרײַסן; אָפּרײַסן; דערווײַטערן; אויסוואָרצלען; פֿאָרמולירן.

— הִנָּסֵחַ, אויסגעריסן ווערן; אָפּגעריסן ווערן; אויסגעוואָרצלט ווערן.

— נַסֵּחַ, צוזאַמענשטעלן טעקסט; באַשטימען ווערסיע; פֿאָרמולירן.

— נֻסֹּחַ, צוזאַמענגעשטעלט ווערן; פֿאָרמולירט ווערן.

— הַסֵּחַ, דערווײַטערן; באַזײַטיקן; אָפּציִען; אָפּרײַסן.

— הַסֵּחַ דַעַת, אָפּווענדן אויפֿמערקזאַמקייט; נישט לייגן אַכט.

נֹסַח, ז. טעקסט; ווערסיע; שטייגער; נוסח.

נֶסַח, ז. אָפּשריפֿט.

נַסָּח, ז. טעקס־רעדאַקטאָר; פֿאָרמולירער.

נֻסְחָה, נ. ווערסיע; געפּאַסטע ווערסיע; וואַריאַנט; פֿאָרמולע (אין מאַט. און כעמיע).

נַסְחָן, ז. פּינקטלעכער אין איבערגעבן אַ ווערסיע.

נֻסְחָת, ת. אין פֿאָרמולע־געהאַלטענער; פֿאָרמולע־אַרטיקער.

נְסִיגָה, נ. צוריקגאַנג; צוריקצוג; רעזיגנאַציע.

נַסְיוּב, ז. סערום.

— נַסְיוּב הֶחָלָב, סערוועטקע; פּוטער־וואַסער.

נִסָּיוֹן, ז. (ר׳ נִסְיוֹנוֹת), פּרווו; אויס־פּרוּווונג; עקספּערימענט; פּראַקטיק; דערפֿאַרונג; נסיון.

— בּוֹא לִידֵי נִסָּיוֹן, געשטעלט ווערן פֿאַר אַ נסיון.

— בַּעַל נִסָּיוֹן, דערפֿאַרענער.

נִסְיוֹנִי, ת. עקספּערימענטאַלער.

נָסִיךְ, ז. פּרינץ; הערשער איבער פּראָווינץ; וואַסער־גיסונג (פֿאַר רעליגיעזע צוועקן).

נְסִיכָה, נ. פּרינצעסין; פֿרוי פֿון פּראָווינץ־הערשער; וואַסער־גיסונג (פֿאַר רעליגיעזע צוועקן).

נְסִיכוּת, נ. פּרינצנטום; הערשערטום; רעגירונג; מאַכט.

נַסְיָן, ז. עקספּערימענטאַטאָר.

נַסֵּין, פּ״י. עקספּערימענטירן; אויספּרווון.

— נֻסַּין, עקספּערימענטירט ווערן; אויס־געפּרוווט ווערן.

נַסְיָנוּת, נ. עקספּערימענטאַלישקייט.

נָסִים, ז. אומעט; קומער; שמאַרץ; ווײ.

נְסִיעָה, נ. רײַזע.

— קַדַּחַת נְסִיעָה, רײַזע־פֿיבער.

נְסִיקָה, נ. אויפֿשווּעב; פֿלי אין דער הייך.

נְסִירָה, נ. זעגונג; אָפּזעגונג.

נָסֹךְ (נָסַךְ, יִסֹּךְ), פ״י. באַגיסן (פֿאַר רע־ליג. צוועקן); שמעלצן; צעלאָזן; זאַלבן (איבערג.); באַגײַסטערן; וועבן; שפּי־נען.

— הִנָּסֵךְ, באַגאָסן ווערן (פֿאַר רעליג. צוועקן); געזאַלבט ווערן.

— נַסֵּךְ, באַגיסן (מיט ווײַן אָדער וואַסער פֿאַר רעליג. צוועקן); ברענגען ווײַן־קָרבן פֿאַר אָפּגאָט.

— הַסֵּךְ, באַגיסן (מיט ווײַן אָדער וואַ־סער פֿאַר רעליג. צוועקן); וועבן.

— הַנְסֵךְ, זאַלבן אַלס פּרינץ אָדער פּראָ־ווינץ־הערשער.

נֶסֶךְ, נֵסֶךְ, ז. גיסונג (פֿאַר רעליגיעזע צוועקן); גוס־פֿאָרעם.

— יֵין נֶסֶךְ, באַצייכנונג פֿאַר ווײַן וואָס געצנדינער גיסן אַרויף אויף זייערע געטער; ווײַן וואָס אַ נישט־ייִד האָט געזען אָדער אָנגערירט און ווערט דערמיט פֿאַרבאָטן פֿאַר ייִדן.

נִסְמָךְ, ת. געשטיצטער; באַשטעטיקטער; סמיכה־באַזיצנדיקער; געשטיצטער סו־ביעקט (גראַמ.).

נִסְמָן, ת. באַצייכנטער; פֿאָרמולירטער.

נָסֹס (נָסַס, יִנְסֹס), פ״י. אויפֿהייבן אַ פֿאָן; מאַכן פֿלאַטערן אַ פֿאָן.

— נוֹסֵס, אויפֿהייבן אַ פֿאָן; פֿאָכען; גלאַנצן; שימערירן; באַווײַזן ווונדער.

— נוֹסֵס, געוויזן ווערן מיט נסים.

— הִתְנוֹסֵס, פ״ע. פֿלאַטערן; אויסצייכ־נען זיך; שטראַלן; שימערירן; געַ־שען ווונדער.

נָסֹעַ (נָסַע, יִסַּע), פעו״י. פֿאָרן; אַוועק־פֿאָרן; רײַזן; אַוועקרײַזן; אויסרײַסן; באַזײַטיקן.

— הִנָּסֵעַ, אויסגעריסן ווערן; באַזײַטיקט ווערן.

— הַסֵּעַ, פֿירן; טראַנספּאָרטירן; אויס־רײַסן; ווענדן; אָפּווענדן; באַזײַטיקן.

— הֻסֵּעַ, געפֿירט ווערן; איבערגעפֿירט ווערן; טראַנספּאָרטירט ווערן.

נִסְעָר, ת. אויפֿגערעגטער; אויפֿגעקאָכ־טער.

נִסְפַּחַת, ז. צוגאָב; בײַלאַגע; באַגלייט־בריוו; אַטאַשע.

נָסֹק (נָסַק, יִסַּק), פ״ע. אויפֿהייבן זיך.

— הִנָּסֵק, אָנגעהייצט ווערן; אָנגעצונדן ווערן.

— הַסֵּק, אונטערהייצן; אונטערצינדן; אָנ־צינדן; אַרויסדרינגען.

— הֻסֵּק, אונטערגעהייצט ווערן; אונ־טערגעצונדן ווערן; ווערן אַרויסגע־דרונגען.

נֶסֶק, ז. דיֵעז (אויפֿהייב אויף אַ האַלבן טאָן אין מוזיק).

— נְסֵקִים, דאָפּל־דיֵעז.

נָסֹר (נָסַר, יִנְסֹר, יִסֹּר), פ״י. זעגן; אָפּ־זעגן.

— הִנָּסֵר, אָפּגעזעגט ווערן.

— נַסֵּר, זעגן; גרילצן; „בויערן״ דעם קאָפּ.

— נֻסַּר, געזעגט ווערן.

— הִתְנַסֵּר, צעזעגט ווערן.

נֶסֶר, ז. ברעט.

נִסֹּרֶת, נ. זעגעכץ; מעטאַל־שטויב.

נִסָּת, ת. אונטערגעהעצטער.

נִסְתָּר, ת. פֿאַרבאָרגענער: דריטע פּער־זאָן מענלעך (גראַמ.).

— **נִסְתֶּרֶת**, דריטע פּערזאָן ווײַבלעך (גראַמ.).

— **נִסְתָּרוֹת**, דריטע פּערזאָן מערצאָל ווײַבלעך; פֿאַרבאָרגענע זאַכן.

— **נִסְתָּרִים**, דריטע פּערזאָן מערצאָל מענלעך (גראַמ.).

— **חָכְמַת הַנִּסְתָּר**, פֿאַרבאָרגענע לערע (קַבָּלה).

נָע, פ״ע. באַוועגלעך געוואָרענער. זע נוּעַ.

נָע, ת. באַוועגלעכער; דינאַמישער.

— **נָע וָנָד**, וואָגלער.

— **שְׁוָא נָע**, באַוועגלעכע שְׁוָא (וואָס ווערט אַרויסגעזאָגט).

נֶעְדָּר, ת. פֿעלנדיקער: אָפּוועזנדיקער: געשטאָרבענער; אומגעקומענער.

נַעֲוֶה, ת. אויסגעקרומטער; איבערגע־דרייטער.

— **נַעֲוֵה לֵב**, שווינדלער; דרייער; אָפּ־נאַרער.

— **בֶּן נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת**, הורנזון: זון פֿון אויסגעלאַסענע פֿרוי.

נָעוּל, ת. פֿאַרשלאָסענער; אין שיך אָנ־געטוענער.

נָעוּץ, ת. שטעקנדיקער; אַרײַנגעשטעק־טער.

נָעוּר, ת. אויסגעליידיקטער.

— **נָעוּר וָרֵיק**, פוסטער; אומוויסנדיקער.

נְעוֹר, ז. אויסליידיקונג; אויסטרייסלונג (ס'זאָל ווערן ליידיק).

נֵעוֹר, פ״ע. אויפֿגעוועקטער; איבערגע־וועקטער: געוועקטער. זע עוּר.

נְעוּרוֹת, נ״ר. **נְעוּרִים**, ז״ר. יוגנט (צײַט צווישן קינדהייט און דערוואַקסנקייט).

— **אַלּוּף נְעוּרִים**, **בַּעַל נְעוּרִים**, באַצ. פֿאַר מאַן וואָס האָט חתונה געהאַט פֿאַר אַ פֿרוי אין איר יוּנגסטער יוגנט.

— **בְּנֵי הַנְּעוּרִים**, יוגנט.

— **חַטֹּאוֹת נְעוּרִים**, יוגנט־זינד.

נְעֹרֶת, נ. פּאַקעלעס.

נְעִילָה, נ. פֿאַרשליסונג; אָפּשלוס; שלוס; פֿינאַל: שיך־אָנטואונג; לעצטע יום־כפור־תּפילה.

נָעִים, ת. אָנגענעמער; פֿײַנער. תה״פ. אָנגענעם; פֿײַן.

— **בַּלֵּה בַּנְּעִימִים**, ווײַלן זיך גוט.

נְעִימָה, נ. מעלאָדיע; קלאַנג; טאָן; מאָ־טיוו. ת. אָנגענעמע; פֿײַנע.

— **נְעִימוֹת**, פֿאַרגענוגן.

נְעִימוּת, נ. אָנגענעמלעכקייט; פֿײַנקייט.

נַעֲצוּץ, ז. גרוב; ראָוו; שניט. ת. אַרײַנ־שלאָג־פּעאיקער.

נְעִיצָה, נ. אַרײַנשלאָג; אַרײַנשטאָך.

נְעִירָה, נ. טרייסלונג; אויסטרייסלונג; ריטש פֿון אַן אייזל.

נֶעְכָּר, ת. פֿאַראומערטער; געדריקטער; קאַליע־געוואָרענער.

נָעַל (**נָעַל**, **יִנְעַל**), פ״י. פֿאַרשליסן; אָפּ־שליסן; שליסן; אָנטון שיך.

— **הִנָּעֵל**, פֿאַרשלאָסן ווערן; אָפּגעשלאָסן ווערן; געשלאָסן ווערן.

– הַנְעֵל, באַשיכן; אָנטון שיך.

– הֻנְעַל, באַשיכט ווערן.

נַעַל, נ. (ר׳ נַעֲלַיִם, נְעָלִים, נְעָלוֹת), שיך.

נֶעֱלָב, ת. באַליידיקטער.

נַעֲלֶה, ת. הויכגעשטעלטער; הויכגעשעצ־טער; דערהויבענער.

נַעֲלוּת, נ. דערהויבנקייט.

נְעָלוֹת, נ״ר. שיכוואַרק.

נֶעְלָם, ת. פֿאַרבאָרגענער; פֿאַרשווונדע־נער; פֿאַרשווונדניקער; אומבאַשטימ־טער (מאַט.).

נֶעֱלָס, ת. פֿריילעכער; אויפֿגעהײַטערטער.

נָעֹם (נָעַם, יִנְעַם), פ״ע. זײַן אָנגענעם; זײַן ליבלעך.

– הַנְעֵם, מאַכן אָנגענעם; פֿאַרשאַפֿן פֿאַרגעניגן; פֿאַרפֿאַסן מעלאָדיע צו אַ ליד.

– הִתְנַעֵם, אַרויסקוואַלן מיט געמיט.

נֹעַם, ז. אָנגענעמלעכקייט; ליבלעכקייט.

נַעֲמִית, נ. שטרויספֿויגל.

נַעֲמָן, ת. אָנגענעמער; פֿײַנער; רייצנ־דיקער.

נַעֲנֶה, ת. געפּײַניקטער; גערדריקטער; אָפּרופֿנדיקער.

נַעֲנָה, נַעְנַע, ז. מיענטע־געוויקס.

נִעְנוּעַ, ז. טרייסלונג; באַוועגונג; שאָק־לונג.

נַעְנֵעַ, פ״י. טרייסלען; באַוועגן; שאָק־לען.

– נֻעְנַע, געטרייסלט ווערן; באַוועגט ווערן.

– הִתְנַעְנֵעַ, טרייסלען זיך; שאָקלען זיך; באַוועגן זיך.

נַעְנַע, ז. מיענטע־געוויקס.

נָעֹץ (נָעַץ, יִנְעַץ), פ״י. אַרײַנשטעקן; אַרײַנשלאָגן; דורכשטעכן; אַרײַנשטע־כן.

– הִנָּעֵץ, אַרײַנגעשטאָכן ווערן; אַרײַנ־געשלאָגן ווערן; דורכגעשטאָכן ווערן.

נַעַץ, ז. פּלוסקעווקע; אַרײַנשטאָך.

נַעֲצוּץ, ז. דערנער־קוסט.

נֶעֱצָר, ת. פֿאַרהאַלטענער; אַרעסטירטער.

נָעֹר (נָעַר, יִנְעַר), פ״י. אויסטרייסלען; אָפּטרייסלען; אָפּשאָקלען; אויסשאָק־לען; בלייקעצן; ריטשען (אַן אייזל); אָפּטרייסלען זיך (פֿון פֿליכט).

– הִנָּעֵר, אויסגעטרייסלט ווערן; אָפּגע־טרייסלט ווערן; אויסגעשאָקלט ווערן; אויפֿטרייסלען זיך; ווערן וואַך.

– נַעֵר, שאָקלען; אָפּשאָקלען; טרייס־לען; אויפֿטרייסלען; אויפֿטרייסלען און אויסליידיקן; אָפּטרייסלען; באַוועגן.

– נֹעוֹר, נֻעוֹר, געשאָקלט ווערן; אויס־געשאָקלט ווערן; געטרייסלט ווערן; אויסגעטרייסלט ווערן; אויסגעליידיקט ווערן.

– הַנְעֵר, אויפֿוועקן; דערמוטיקן.

– הִתְנַעֵר, אָפּטרייסלען זיך; אויפֿכאַפּן זיך; וואַך ווערן.

נַעַר, ז. ייִנגל; קינד; משרת; יונגער זעלנער.

נֹעַר, ז. יוגנט; יוגנטלעכקייט.

נַעֲרָה, ז. מיידל; יונגפֿרוי; דינסט.

נַעֲרוּת, נ. יוגנטלעכקייט; מיידלשאַפֿט.

נַעֲרָץ, ת. פֿאַרגעטערטער; פֿאַרהערלעכ־טער; הויך־געשעצטער.

נְעֹרֶת, נ. פּאַקעלעס.

נָף, פ״י. האָט באַשפּריצט. זע נוף.

נִפְגָּע, ת. געטראָפֿענער: געליטענער.

נַפֵּה, פ״י. דורכזיפּן: אָפּרייניקן: איבער־קלײַבן.

— נֻפָּה, דורכגעזיפּט ווערן: אָפּגעריי־ניקט ווערן: איבערגעקליבן ווערן.

— הִתְנַפֵּה, דורכגעזיפּט ווערן.

נָפָה, נ. זיפּ: זיפּל: קרײַז: גובערניע.

נָפוּחַ, ת. אָנגעבלאָזענער: אָנגעפּוישטער: אָנגעשוואָלענער.

נִפּוּחַ, ז. פֿונאַנדערבלאָזונג: אויפֿבלאָזונג: בלאָזונג: אָנפּוישונג: אָנשוועלונג: איבערטרײַבונג (איבערג.).

נִפּוּט, ז. קעמונג (וואָל, לײַן).

נִפּוּי, ז. דורכזופּונג: אויסקלײַבונג: אי־בערקלײַב.

נִפּוּל, ז. טײַבעלע: עופֿעלע: פֿעלד־שפּרינ־גער (אינזעקט): פֿאַלונג: אָפּפֿאַלונג: געפֿאַלנקייט.

נָפוּל, ת. געפֿאַלענער: אומגעפֿאַלענער.

— פָּנִים נְפוּלִים, אָפּגעצערט פּנים.

נָפוּס, ז. ריב.

נִפּוּץ, ז. צעשטויסונג: קלאַפּונג: קעמונג.

נָפוּץ, ת. פֿאַרשפּרייטער.

נְפוּצוֹת, נ״ר. צעוואָרפֿענע טיילן.

נָפוּשׁ, ת. רוענדיקער.

נִפּוּשׁ, ז. לעבן־אַרײַנגאָב.

נָפִיץ, ת. אויפֿרײַסבאַרער: אויפֿרײַספֿע־איקער.

נְפִיצוּת, נ. פֿאַרשפּרייטקייט: אויפֿרײַס־פֿעאיקייט.

נָפֹחַ (נָפַח, יִפַּח), פ״י. בלאָזן: אָנבלאָזן: אויסבלאָזן: אָנפּוישן.

— נָפֹחַ נֶפֶשׁ, אויסבלאָזן די נשמה: אויס־הויכן די נשמה.

— תִּפַּח נַפְשׁוֹ, תִּפַּח רוּחוֹ, זאָל אויס־גיין זײַן נשמה (קללה).

— הִנָּפֵחַ, אָנגעבלאָזן ווערן: געשוואָלן ווערן.

— נַפֵּחַ, צעבלאָזן: פֿונאַנדערבלאָזן: אָנ־בלאָזן: אויפֿבלאָזן: אָנפּוישן: אויפֿ־פּוישן.

— נֻפַּח, אָנגעבלאָזן ווערן: אויפֿגעבלאָזן ווערן: אָנגעפּוישט ווערן.

— הַפֵּחַ, אָנבלאָזן: אויפֿבלאָזן: אָפּבלאָזן.

— הַפֵּחַ נֶפֶשׁ, אַנטטוישן: (עמעצן).

— הִתְנַפֵּחַ, אָנגעבלאָזן ווערן: אויפֿבלאָזן זיך: געשוואָלן ווערן.

נֶפַח, ז. פֿאַרנעם: אויפֿנעמפֿעאיקייט אין רוים.

נַפָּח, ז. שמיד.

נַפָּחוּת, נ. שמידעריי־וועזן.

נַפָּחִיָּה, נ. שמידעריי.

נָפֹט (נָפַט, יִנְפֹּט), פ״י. קעמען (וואָל, לײַן א״א).

— נַפֵּט, קעמען (וואָל, לײַן א״א).

נֶפְטַאי, ז. נאַפֿט־פֿאַרקויפֿער.

נִפְטָר, ז. געשטאָרבענער: באַפֿרײַטער: פּטור־געוואָרענער.

נְפִיחָה, נ. בלאָז: פֿאָרץ: דרישטש.

נְפִיחוּת, נ. אָנגעשוואָלנקייט.

נָפִיל, ז. ריז.

נְפִילָה, נ. פֿאַלונג: שטרויכלונג: מפּלה: געפֿאַלנקייט.

— חֲלִי נְפִילָה, עפילעפסיע; ס׳פֿאַליקע.

נְפִיצָה, נ. צעזעצונג; צעברעכונג; פֿאַר־שפּרייטונג; צעשפּרייטקייט.

נְפִישָׁה, נ. אָפּרו.

נֹפֶךְ, ז. טורקוס (איידלשטיין); צוגאָב.

נָפֹל (נָפַל, יִפֹּל), פ״ע. פֿאַלן; געשטרויכלט ווערן; אַראָפּשפּרינגען; אומקומען; אונטערגעבן זיך; אויספֿאַלן.

— נָפֹל אֶל־, איבערגעבן זיך צו־; אויסליפֿערן זיך צו־.

— נָפֹל אַפַּיִם, קניקסן; בייגן זיך; נייגן זיך.

— נָפֹל דָּבָר, געשען; פֿאָרקומען.

— נָפֹל לְמִשְׁכָּב, פֿאַלן צו בעט; קראַנק ווערן.

— נָפֹל בַּפַּח, אַרייַנפֿאַלן.

— לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל לָשׁוֹן, ווערטער־שפּיל.

— הִנָּפֵל, קלענער ווערן.

— הַפֵּל, אַראָפּוואַרפֿן; אומוואַרפֿן; וואַרפֿן; פֿאַרניכטן; מַפּלען.

— הַפֵּל גּוֹרָל, הַפֵּל פּוּר, וואַרפֿן גורל.

— הֻפֵּל, אַראָפּגעוואָרפֿן ווערן; אומגעוואָרפֿן ווערן; געוואָרפֿן ווערן.

— הִתְנַפֵּל, איבערפֿאַלן; אָנפֿאַלן; וואַרפֿן זיך.

נֵפֶל, ז. מַפּל׳ע; טויט־געבוירענער; פֿאַרפֿעלונג.

נִפְלָא, ת. ווונדערלעכער; אויסגעצייכנטער. תה״פ. ווונדערלעך; אויסגעצייכנט.

— נִפְלָאוֹת, נ״ר. ווונדער.

נִפְנוּף, ז. פֿאָכע.

נַפְנֵף, פ״י. בלאָזן; פֿאָכען; פֿלאַטערן.

— הִתְנַפְנֵף, פֿלאַטערן; פֿעכערן זיך.

נַפֵּס, פ״י. קעמען (וואָל. לייַן א״א).

נִפְסָד, ת. פֿעלערהאַפֿטער; ווערטלאָזער; שעדלעכער; נישט ברויכבאַרער; קאַליע־געוואָרענער; פֿאַרלירנדיקער.

נִפְסָדוּת, נ. פֿעלערהאַפֿטיקייט; ווערטלאָזיקייט.

נָפֹעַ (נָפַע, יִפַּע), פ״י. אַרייַנבלאָזן.

— הַפֵּעַ, אַרייַנבלאָזן; מאַכן אַרייַנשטראָמען.

נִפְעָל, ת. פּאַסיווער.

נִפְעַל, ז. צווייטער בנין פֿון צייַטוואָרט אין העברעיִש — פּאַסיווער.

נִפְעָלוּת, נ. פּאַסיווקייט; פּאַסיוויטעט.

נִפְעָם, ת. גערירטער; אויפֿגעשטורעמטער; אויפֿגערעגטער.

נָפֹץ (נָפַץ, יִפֹּץ), פעו״י. צעשיטן זיך; צעשיטן; פֿונאַנדערגיין זיך; פֿאַרשפּרייטן; אויסשלאָגן; צעקלאַפּן אויף שטיקלעך.

— נַפֵּץ, אויסקלאַפּן; צעקלאַפּן; צעשטויסן; אויסשלאָגן; קעמען (וואָל. לייַן).

— נֻפּוֹץ, צעקלאַפּט ווערן; אויסגעשלאָגן ווערן.

— הִתְנַפֵּץ, צעקלאַפּן זיך; צעשלאָגן זיך; צעברעכן זיך.

נֶפֶץ, ז. אויפֿרייַס; עקספּלאָזיע; קנאַל.

— חֹמֶר־נֶפֶץ, אויפֿרייַס־שטאָף.

נַפָּץ, ז. דעטאָנאַטאָר (צינדער. באַפֿרייַמעכאַניזם); קעמער פֿון וואָל, לייַן.

נְפָצוֹת, נ״ר. צעוואָרפֿענע טיילן.

נָפֹק (נָפַק, יִפֹּק), פ״ע. אַרויסגיין.

— נַפֵּק, אַרויסְפּאַסירן (אויסשטאַטונג פֿאַר זעלנער).

— הַפֵּק, אַרויסגעבן; אַרויסלאָזן; אַרויספֿירן; אַרויסבאַקומען; אַרויסרעדן; אויסדריקן.

— הֵא מַפִּיק, אַרויסגערעדטער הֵא בײַם סוף וואָרט (הּ).

— הֻפַּק, אַרויסבאַקומען ווערן; אַרויסגערעדט ווערן; אויסגעדריקט ווערן.

נֶפֶק, ז. פּאַסירונג (אויסשטאַטונג פֿאַר זעלנער).

נָפְקָא, פ״ע. גייט אַרויס.

— נָפְקָא מִנַּהּ, גייט אַרויס פֿון איר; קומט אַרויס פֿון דעם.

— לְמַאי נָפְקָא מִנַּהּ, וואָס גייט אַרויס פֿון איר? וואָס קומט אונז אַרויס פֿון דעם? וואָס איז דער אונטערשייד?

נִפְקָד, ת. אָפּוועזנדיקער; געצײַלטער; דערמאָנטער; דעפּאָזיט־האַלטנדיקער.

נִפְקָדוּת, נ. אָפּוועזנהייט.

נַפְקָה, נַפְקָנִית, נ. אויסגעלאַסענע פֿרוי; צעלאָזענע; גאַסנפֿרוי.

נִפְרָד, ת. ספּעציעלער: אָפּגעטיילטער; באַזונדערער; אומיקער.

נִפְרָץ, ת. פֿאַרשפּרייטער; פּאָפּולערער.

— חָזוֹן נִפְרָץ, פּאָפּולערע דערשײַנונג.

נָפַש (נָפַשׁ, יִפּשׁ), פ״ע. רוען; אָפּרוען זיך.

— הִנָּפֵשׁ, רוען; אָפּרוען.

— נַפֵּשׁ, אַרײַנהויכן לעבן: אַרײַנגעבן לעבן.

— הַנְפֵּשׁ, לאָזן אָפּרוען; געבן רו.

— הִתְנַפֵּשׁ, אַרײַנגעהויכט ווערן מיט נײַ לעבן.

נֶפֶשׁ, נ. (ר׳ נְפָשׁוֹת, נְפָשִׁים), נשמה; גײַסט; פּערזאָן; מענטש; העלד אין דראַמע; מצבֿה.

— נֶפֶשׁ חַיָּה, לעבעדיקער גײַסט.

— נֶפֶשׁ יָפָה, שיינגײַסט.

— נֶפֶשׁ הַמֹּאזְנַיִם, צענטער פֿון וואָגשטענגל.

— נֶפֶשׁ הַמַּסֶּכֶת, קעטע.

— נֶפֶשׁ רְחָבָה, גײַציקער.

— בְּנַפְשׁוֹ, ריזיקירנדיק דאָס לעבן.

— כְּנַפְשׁוֹ, לויט זײַן באַגער; ווערליק זײַן באַגער.

— לְנַפְשׁוֹ, אַליין; פֿאַר זיך אַליין.

— אַהֲבַת נֶפֶשׁ, שטאַרקע ליבשאַפֿט.

— אוֹיֵב בְּנֶפֶשׁ, בלוטיקער שׂונא.

— אַוַּת נֶפֶשׁ, באַגער; גלוסט.

— בְּזוֹ נֶפֶשׁ, אומפֿאַרשעמטער.

— בַּעַל נֶפֶשׁ, האַרציקער: מיטפֿילנדיקער מענטש.

— בָּתֵּי הַנֶּפֶשׁ, פּערפֿומען־פֿלאַקאָן; ביוסטן־האַלטער.

— גֹעַל נֶפֶשׁ, עקל: מיאוסקייט.

— דַּאֲבוֹן נֶפֶשׁ, האַרץ־ווייטיק.

— דִּינֵי נְפָשׁוֹת, קרימינאַל־געזעץ.

— הַשְׁאָרַת (הִשָּׁאֲרוּת) הַנֶּפֶשׁ, אומשטערבלעכקייט פֿון דער נשמה.

— הִשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ, נשמה־אויסגוס.

— חֵרוּף נֶפֶשׁ, זעלבסט־אָפּפּערונג; לעבן־אײַנשטעל.

— חֶשְׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ, חשבון מיטן אייגענעם געוויסן.

— יְדִיד נֶפֶשׁ, איבערגעגעבענער פֿרײַנד: בוזעם־פֿרײַנד.

— כְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ, טיפֿע בענקשאַפֿט.

— כֹּפֶר נֶפֶשׁ, אויסלייז־געלט פֿאַר אַ מענטש.

— מְחַיֵּה נְפָשׁוֹת, דערקוויקנדיקער.

— מַחֲלַת הַנֶּפֶשׁ, גײַסטיקע קראַנקייט.

— מַחְמַל נֶפֶשׁ, לובעניו: טײַערקייט.

— מְסִירוּת נֶפֶשׁ, זעלבסט־אָפּפּערונג.

— מַפַּח נֶפֶשׁ, ביטערע אַנטוישונג.

— מַר נֶפֶשׁ, פֿאַרביטערטער: פֿאַרביטערטקייט.

— מְרִירוּת נֶפֶשׁ, פֿאַרביטערטקייט: אויפֿרעגונג.

— מֵשִׁיב נֶפֶשׁ, דערקוויקנדיקער.

— מַשָּׂא נֶפֶשׁ, מַשְׂאַת נֶפֶשׁ, אידעאַל: שטאַרקער טרוים.

— סַכָּנַת נֶפֶשׁ, טויט־געפֿאַר.

— עָגְמַת נֶפֶשׁ, זאָרג: צער.

— עַז נֶפֶשׁ, דרײַסטער: מוטיקער: גײַריקער.

— פִּזּוּר הַנֶּפֶשׁ, צעשטרײַטקייט.

— פַּחֵי נֶפֶשׁ, אַנטוישונג.

— פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ, רעטונג פֿון אַ מענטשלעך לעבן.

— צִפּוֹר (צִפֹּר) נֶפֶשׁ, באַצייכנונג פֿאַר האַלדז, גאָרגל: האַרץ־לעפּעלע: שוואַרצאַפּל: הויפּטזאַך.

— רְחַב נֶפֶשׁ, גלוסטיקער: אומגעזעטיקטער: באַגערנדיקער.

— רֹחַב נֶפֶשׁ, גרויסמוטיקייט: קלוגשאַפֿט און פֿאַרשטאַנד.

— שְׁאָט נֶפֶשׁ, עקל: אָפּשטויס: מיגל: מיאוסקייט.

— תּוֹרַת הַנֶּפֶשׁ, פּסיכאָלאָגיע.

— אָסַף נֶפֶשׁ, טויטן אַ מענטש.

— בִּקֵּשׁ עַל נֶפֶשׁ, בעטן נישט געטויט צו ווערן.

— הֵשִׁיב נֶפֶשׁ, דערקוויקן.

— הִשְׁלִיךְ נֶפֶשׁ מִנֶּגֶד, שטעלן אין טויט־געפֿאַר.

— הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, זײַן פֿאַראַנטוואָרטלעך פֿאַר אייגן לעבן.

— הִתְנַקֵּשׁ בְּנֶפֶשׁ, איבערפֿאַלן צו טויטן.

— טָרַף נַפְשׁוֹ, ער איז באַגאַנגען זעלבסטמאָרד.

— טָרַף נֶפֶשׁ, מאָרדן.

— יָצָא נֶפֶשׁ, שטאַרבן: איבערשרעקן זיך צום טויט.

— יָצָא נֶפֶשׁ אֶל־, אויסגיין פֿון בענקשאַפֿט.

— יֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ, עס גלוסט זיך אים.

— כָּלְתָה נַפְשׁוֹ, ער איז אויסגעגאַנגען פֿון בענקשאַפֿט.

— מַלֵּא נֶפֶשׁ, אָנעסן זיך צו דער זעט.

— מָסַר אֶת נֶפֶשׁ עַל־, אָפּפּערן זיך: אַוועקגעבן דאָס לעבן פֿאַר־.

— הִמְלֵט עַל נֶפֶשׁ, אַנטלויפֿן פֿון געפֿאַר.

— נָשָׂא אֶת נֶפֶשׁ אֶל־, שטרעבן.

— עָמַד עַל נֶפֶשׁ, פֿאַרטיידיקן זיך.

— עִנָּה אֶת נֶפֶשׁ, פּײַניקן זיך.

— קָצָה נֶפֶשׁ בְּ־, נמאס ווערן.

— קְצַר נֶפֶשׁ, פֿאַרלירן געדולד.

— אֵין אֶת נַפְשִׁי, כ׳וויל נישט.

— בָּאוּ מַיִם עַד נֶפֶשׁ, דאָס וואַסער איז שוין דערגאַנגען ביזן האַלדז.

— בְּלֵב וָנֶפֶשׁ, מיטן גאַנצן האַרצן.

— חַי נַפְשִׁי, אויף מײַן לעבן (שבֿועה).

— מַה נַפְשָׁךְ, מִמָּה נַפְשָׁךְ, איינס פֿון דיביידע: אַזוי אָדער אַזוי.

נֹפֶשׁ, ז. אָפּרו.

נַפְשִׁי, ת. גײַסטיקער; פּסיכישער; פֿרײַנדלעכער; האַרציקער.

נַפְשִׁיּוּת, נ. פֿרײַנדלעכקייט; האַרציקייט.

נִפְשָׁע, ת. זינדיקער.

נֹפֶת, ת. האָניק.

— נֹפֶת צוּפִים, אויסגעצייכנטער האָניק.

— נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שְׂפָתָיו, האָניק גיסט זיך פֿון זײַן מויל.

נֶפֶת, נ. קרײַז.

נַפְתּוּלִים, ז״ר. ראַנגלעניש; קאַמף.

נִפְתָּל, ת. אויסגעקרומטער; זיך ראַנגלענדיקער.

נֵץ, ז. שפּאַרבער; בלום־קנאָספּ.

נֵץ־חָלָב, ז. ווילדרויז (אָרניטאָגאַלום).

נָצָא (נָצָא, יָצָא), פּ״ע. אַוועקשוועבן. זע נָצָה.

נִצָּב, ת. ווערטיקאַלער; שטייענדיקער; אָנפֿירנדיקער.

נִצָּב, ז. הענטל; פֿאַסונג צו אַ שאַרפֿן מכשיר.

נִצְבָה, נ. האַרטקייט; פֿעסטקייט.

נָצָה (נָצָה, יִצֶּה), פּ״ע. אַוועקשוועבן: אַוועקפֿליִען; צעשטערט ווערן; חרובֿ מאַכן.

— הִנָּצֵה, שלאָגן זיך; קריגן זיך; רײַסן זיך; צעשטערט ווערן.

— נֻצָּה, באַדעקט ווערן מיט פֿעדערן.

— הַצֵּה, אָנגרײַפֿן; פּראָוואָצירן אַ געשלעג; שלאָגן זיך.

— הִתְנַצֵּה, ראַנגלען זיך; קעמפֿן.

נִצָּה, נ. בלומען־קנאָספּ.

נָצוֹד, ת. געפֿאַנגענער. זע צוּד.

נִצּוּחַ, ז. דיריגירונג; זיגרײַכקייט; ווערטער־געראַנגל.

— חָכְמַת הַנִּצּוּחַ, דיאַלעקטיק.

נַצּוֹחַ, ז. זיגרײַכער.

נִצּוּחִי, ת. דיאַלעקטישער.

נִצּוּי, ז. קריגערײַ; געשלעג; באַפֿעדערונג.

נִצּוּל, ז. אויסנוץ; אויסנוצערײַ; עקספּלאָאַטאַציע.

נִצּוֹל, ת. אָפּגעראַטעוועטער.

נִצּוֹק, ז. אויסשטראָם; פֿליסיקייט־שטראָם.

נָצוּר, ת. באַלאַגערטער; פֿאַרשלאָסענער (פֿאַרזיכערטער). ז. באַהעלטעניש; פֿאַרבאָרגעניש.

— נְצוּר לֵב, וואָס באַהאַלט זײַנע בייזע געדאַנקען.

— נְצוּרוֹת, געהיימנישפֿולקייטן.

נִצּוּר, ז. פֿאַרקריסטלעכונג.

נָצֹחַ (נָצַח, יִנְצַח), פּ״י. זיגן; באַזיגן; אָפּהאַלטן אַ זיג.

— הִנָּצֵחַ, באַזיגט ווערן.

— נִצֵּחַ, זיגן; באַזיגן; אָנפֿירן; קאָמאַנ־דירן; דיריגירן; פֿאַרערן.

— נִצּוֹחַ, באַזיגט ווערן.

— הַנְצֵחַ, פֿאַראייביקן.

— הֻנְצַח, פֿאַראייביקט ווערן.

— הִתְנַצֵּחַ, ראַנגלען זיך; קעמפֿן; פּאָ־לעמיזירן.

נֵצַח, ז. פּראַכט.

נֵצַח, נֶצַח, ז. אייביקייט; דויערהאַפֿטי־קייט; בלוט (איבערג.). תה״פ. אייביק.

— לָנֶצַח, אויף אייביק; אויף שטענדיק.

נִצָּח, ת. דויערהאַפֿטער; ענדגילטיקער.

נִצָּחוֹן, ז. זיג; דערפֿאָלג (איבערג.).

נִצְחִי, ת. אייביקער.

נִצְחִיּוּת, נ. אייביקייט.

נַצְחָן, ז. תַּקִּיף; שטאַרקער; פֿויסט־מענטש; אײַנגעשפּאַרטער; פּאָלעמיזירער.

נַצְחָנוּת, נ. אײַנגעשפּאַרטקייט; פּאָלע־מישקייט.

נַצְחָנִי, ת. פּאָלעמישער.

נָצִיב, ז. זײַל; בלאָק.

נְצִיב, ז. גובערנאַטאָר; הויך־קאָמיסאַר.

נְצִיבוּת, נ. גובערניע; גובערנאַטאָריש־קייט.

נָצִיג, ז. פֿאָרשטייער; באַפֿולמעכטיקטער.

נְצִיגוּת, נ. פֿאָרשטייערשאַפֿט.

נְצִילוּת, נ. אוטיליזאַציע; אויסנוץ.

נָצִיץ, ז. מיקע (דורכזיכטיקער איזאָלאַ־ציע־מאַטעריאַל, מינעראַל).

(נָצַל) הִנָּצֵל, פּ״ע. אָפּגעראַטעוועט ווע־רן; ראַטעווען זיך.

— נִצֵּל, אַרויסראַטעווען; אָפּראַטעווען; אויסניצן; עקספּלאָאַטירן; אויסליי־דיקן; אוטיליזירן.

— נֻצַּל, אויסגענוצט ווערן; עקספּלאָאַ־טירט ווערן; אוטיליזירט ווערן.

— הַצֵּל, ראַטעווען; אָפּראַטעווען; באַ־פֿרײַען פֿון מוז; אָפּטיילן; אָפּהיטן.

— הֻצַּל, אַרויסגעראַטעוועט ווערן; אַ־רויסגעריסן ווערן; אַרויסגעפֿירט ווע־רן.

— הִתְנַצֵּל, אַראָפּוואַרפֿן פֿון זיך; פֿאַר־ענטפֿערן זיך.

נָצָל, נֶצֶל, ז. פּוילונג (פֿלייש וואָס פּוילט).

נַצְלָן, ז. אויסנוצער; עקספּלאָאַטאַטאָר.

נַצְלָנוּת, נ. אויסנוצעריי; עקספּלאָאַטאַ־ציע.

נַצְלָנִי, ת. אויסנוצערישער; עקספּלאָאַ־טירנדיקער.

נְצֹלֶת, נ. אָפּפֿאַל; איבערבלײַב; רעשט־לעך.

נִצָּן, ז. קנאָספּ; שפּראָץ־אייגעלע.

נִצְנוּץ, ז. שימער; בליאַסק; גלאַנץ; פֿינקל.

נַצְנֵץ, פּ״ע. שעמערירן; בליאַסקען; גלאַנ־צן; פֿינקלען; אויפֿבליצן.

— הִתְנַצְנֵץ, פֿינקלען; אויפֿבליאַסקען פֿון צײַט צו צײַט.

נִצְפָּה, נ. קאַפּער־קוסט.

נָצַץ (נָצַץ, יָנֵצֵץ, יָנֹץ), פּ״ע. גלאַנצן; פֿינקלען; בלאַנקען; בליצן; בליִען.

— נוֹצֵץ, בליאַסקען; פֿינקלען; בליצן.

— הָנֵץ, אויפֿלײַכטן; אויפֿשײַנען; בליִען; אויפֿגיין.

– הַנְצֵץ, מאַכן בליאַסקען.

– הִתְנוֹצֵץ, בליאַסקען; בליצן; פֿינקלען.

נָצַר (נָצַר, יִצֹּר, יִנְצֹר), פּ״י. היטן; אָפּ־היטן; שיצן; אָפּשליסן; פֿאַרזיכערן; פֿאַרריגלען.

– הִנָּצֵר, געהיט ווערן; פֿאַרזיכערט ווערן.

– נַצֵּר, אָפּשמַדן; איבערפֿירן צום קריסטנטום.

– הִתְנַצֵּר, שמַדן זיך; איבערגיין צום קריסטנטום.

נֵצֶר, ז. פֿלאַנצן־שפּראָץ; אויפֿגיי; נאָכקום.

– סַל נְצָרִים, קוישל געפֿלאָכטן פֿון ריטלעך.

נִצְרָה, נ. זיכערהייטס־ריגל (אין געווער).

נַצְרוּת, נ. קריסטנטום; קריסטלעכער גלויבן.

נָצְרִי, ת. קריסט; קריסטלעכער.

נִצְרָךְ, ת. נויטבאַדערפֿטיקער.

נִצַּת, פּ״ע. אָנגעצונדן געוואָרענער. זע יָצַת.

נָקַב (נָקַב, יִקֹּב), פּ״י. לעכערן; דורכלעכערן; דורכשטעכן; פֿעסטשטעלן; באַשטימען; אָנווײַזן; שעלטן.

– יִקֹּב הַדִּין אֶת הָהָר, דאָס געזעץ וועט דורכלעכערן דעם באַרג: האַנדלען מיט דער גאַנצער שטרענגקייט פֿון געזעץ.

– הִנָּקֵב, דורכגעלעכערט ווערן; דורכגעשטאָכן ווערן; פֿעסטגעשטעלט ווערן; אָנגעוויזן ווערן.

– נַקֵּב, דורכלעכערן; דורכשטעכן; באַשטימען אַלס ווײַבלעך געשלעכט.

– נֻקֹּב, דורכגעלעכערט ווערן; דורכגעשטאָכן ווערן.

נֶקֶב, ז. לאָך; לעכל.

– נְקָבִים, שטול־ און אורין־אויסגענג; נאַטירלעכע באַדערפֿענישן.

נַקְבֵּב, פּ״י. לעכערן.

– נֻקְבַּב, געלעכערט ווערן.

נְקֵבָה, נ. פֿרוי; זי.

– מִין נְקֵבָה, לְשׁוֹן נְקֵבָה, ווײַבלעך געשלעכט.

נִקְבָּה, נ. טונעל.

נִקְבּוּב, ז. לעכערונג.

נַקְבּוּבִי, ת. געלעכערטער; פּאָריקער.

נַקְבּוּבִיּוּת, נ. פּאָריקייט.

נַקְבּוּבִית, נ. לעכעלע; פּאָרע.

נַקְבוּת, נ. ווײַבלעכקייט; ווײַבלעכער געשלעכטס־אָרגאַן.

נַקְבוּתִי, ת. ווײַבלעכער; פֿרוילעכער.

נְקֵבִי, ת. ווײַבלעכער; פֿון ווײַבלעכן געשלעכט.

נָקַד (נָקַד, יִנְקֹד), פּ״י. פּונקטירן; שטעלן נקודות; דורכדרינגען (ליכט).

– הִנָּקֵד, פּונקטירט ווערן; באַצייכנט ווערן מיט נקודות; באַפּינטלט ווערן; באַשפּריצט ווערן מיט פּינטעלעך און קליינע פֿלעקן.

– נַקֵּד, שטעלן נקודות אונטער און איבער אותיות; פּונקטירן.

– נֻקַּד, באַצייכנט ווערן מיט נקודות; פּונקטירט ווערן.

– הִתְנַקֵּד, באַצייכנט ווערן מיט נקודות.

נָקֹד, ת. געפּינטלטער; באַדעקטער מיט פּינטעלעך און קליינע פֿלעקן.

נֶקֶד ז. אויסגעהוילטער פונקט; פונקט־פּאָ־מיקער באַציל, קאָקאָן.

נַקֵּד, פ״י. לינירן מיט פינטעלעך; אָנ־צייכנען געפינטעלטע ליניעס.

— **נֻקַּד**, אָנגעצייכנט ווערן מיט פינטע־לעך (ליניעס).

נִקְּדוּד, ז. ליניעס־צייכנונג מיט פינטעלעך.

נְקֻדָּה, נ. פינטל; פונקט (.); פונקט (איין פונקט, צוויי פונקטן, אין ספּאָרט); נקודה; שלוס; הויכפונקט; איינסל; באַוווינונגס־אָרט.

— **נְקֻדָּה וּפְסִיק**, פינטל־קאָמע; סעמי־קאָלאָן (;).

— **נְקֻדָּתַיִם**, טאָפּלפונקט; צווייפונקט (:).

— **נְקֻדַּת אֲחִיזָה**, אָנשפּאַר־פונקט; אָנ־האַלט־פונקט.

— **נְקֻדַּת מַבָּט** (רְאוּת), קוקווינקל.

— **נְקֻדַּת מוֹצָא**, אויסגאַנג־פונקט.

נִקֻּדִּים (לֶחֶם נִקֻּדִּים), ז״ר. סוכאַרעס; אויסגעטרוקנט ברויט.

נַקְדָן, ז. ספּעציאַליסט אין ניקוד; פּע־דאַנט; פינקטלעכער.

נְקֻדָּתַיִם, נ״ז. טאָפּלפונקט; צווייפונקט (:).

(נקה) **הִנָּקֵה**, פ״ע. אָפּגערייניקט ווערן; זיין ריין; זיין רעכטפאַרטיק; זיין פּוסט און וויסט.

— **נַקֵּה**, פ״י. אָפּרייניקן; רעכטפאַרטיקן.

— **נֻקָּה**, אָפּגערייניקט ווערן; ווערן גע־רעכטפאַרטיקט.

— **הִתְנַקֵּה**, אָפּרייניקן זיך; ווערן ריין.

נָקָה, נ. ווייַבלעכער קעמל.

נָקוּב, ת. געלעכערטער; אויסגערופענער.

נִקּוּב, ז. לעכערונג; באַצייכנונג מיט ווייַב־לעכן געשלעכט.

נְקוּבָה נ. בֵּית נְקוּבִים, רעקטום; אַרויס־גאַנג־עפענונג.

נָקוּד, ת. באַפינטלטער; געפינטלטער.

נִקּוּד, ז. פונקטירונג; פונקטאַציע; אינ־טערפּונקציע; באַצייכנונג מיט ניקוד.

— **הַנִּקּוּד הַבַּבְלִי, הָעֶלְיוֹן**, בבלישער ניקוד־סיסטעם (איבער די אותיות).

— **הַנִּקּוּד הַטְּבַרְיָנִי, הַתַּחְתּוֹן**, טבריה־שער ניקוד־סיסטעם, אויך הייַנטיקער (הויפּטזעכלעך אונטער די אותיות).

נִקּוּדִים, לֶחֶם נִקּוּדִים, ז״ר. סוכאַרעס; אויסגעטרוקנט ברויט.

נְקוּדָּה, נ. פינטל; פונקט. זע נְקֻדָּה.

נִקּוּז, ז. אויסטריקענונג; מעליאָראַציע; דרענאַזש.

נָקוּט, ת. אָנגענומענער; אָנגעווענדעטער.

נִקּוּי, ז. רייניקונג; אָפּרייניקונג.

נָקוּף, ת. צעקלאַפּטער; צעשלאָגענער.

— **בֵּיצָה נְקוּפָה**, אָנגעקלאַפּט איי.

נָקוּעַ, ת. אויסגעלענקטער; אָפּגעריסע־נער (איברג.).

נִקּוּף, ז. צעקלאַפּעניש; צעשלאָגונג.

— **נִקּוּף הַלֵּב**, האַרץ־קלאַפּעניש.

נָקוּר, ת. אויסגעפּיקטער; אויסגעגעסע־נער; אויסגעביסענער.

נִקּוּר, ז. לעכערונג; פּיקונג; עטיקייט פון מנקר, טרייבערונג.

נְקוֹר, ז. שאַרפער פון מילשטיינער.

נַקֵּז, פ״י. אויסטריקענען דורך מעליאָ־ראַציע; דרענירן.

— נְקֹז, אויסגעטרוקנט ווערן דורך מעל־יאָראַציע: דרעניִרט ווערן.

— הַקֵּז, הַקֵּז דָּם, לאָזן אָדער־בלוט.

— הֻקַּז, געלאָזט ווערן אָדער־בלוט.

נָקֹט, פ״ע. דערנידעריקט ווערן אין די אייגענע אויגן. זע קוט.

נָקֹט (נָקַט, יִנְקֹט), פ״י. אָננעמען: אָנ־ווענדן (שטעלונג, מיטלען).

— הִנָּקֵט, אָנגענומען ווערן: אָנגעווענדט ווערן (שטעלונג, מיטלען).

— נַקֵּט, צושטעלן.

נָקִי, ת. ריינער: ציכטיקער: אומשולדי־קער.

— נְקִי הַדַּעַת, סובטעלער: איידעלער.

— נְקִי כַּפַּיִם, נישט־איבערקויפלעכער: אָרנטלעכער.

— דַּם נָקִי, אומשולדיק בלוט.

— קַב וְנָקִי, ווייניק אָבער גוט.

נְקִיבָה, נ. דורכלעכערונג: דורכשטעכונג.

נִקָּיוֹן, ז. ריינקייט.

— נִקְיוֹן כַּפַּיִם, נישט איבערקויפלעכ־קייט: אָרנטלעכקייט.

נְקִיּוּת, נ. ריינקייט: אויסרייניקונג: דורכ־רייניקונג.

— נְקִיּוּת הַדַּעַת, סובטעלקייט: איידל־קייט.

נְקִיטָה, נ. אָננעמונג: אָנווענדונג.

— נְקִיטַת חֵפֶץ, הייליקייט־אָננעמונג ביַים אָפּגעבן אַ שבֿועה.

נְקִימָה, נ. נקמה־נעמונג.

נְקִיעָה, נ. אויסלענקונג.

נְקִיפָה, נ. קלאַפּונג: קלאַפּעניש.

— נְקִיפַת לֵב, האַרץ־קלאַפּעניש.

נָקִיק, ז. שפּאַלט: פעלזן־שפּאַלט.

נְקִירָה, נ. פּיקונג: אויספּיקונג (מיטן שנאָבל).

נְקִישָׁה, נ. קלאַפּונג.

נָקֵל, בְּנָקֵל, תה״פ. לײַכט: אָן מי.

נִקְלֶה, ת. גרינגגעשעצטער: אומווערטי־קער: אומבאַדײַטנדיקער.

נְקַלָּה, נ. קלייניקייט: לײַכטע זאַך.

— עַל נְקַלָּה, לײַכט.

נַקְלִיט, ז. בעט־שטאַנג (איבערצוציִען מאָסקיטער).

נִקְלוּת, נ. געמיינקייט.

נָקֹם (נָקַם, יִקֹּם), פ״ע. נוקם זײַן זיך: נעמען נקמה.

— הִנָּקֵם, נעמען נקמה.

— נַקֵּם, נעמען נקמה.

— הֻקַּם, באַצאָלט ווערן מיט נקמה.

— הִתְנַקֵּם, נעמען נקמה.

נָקָם, ז. נְקָמָה, נ. נקמה: נקמה־נעמונג.

נַקְמָן, ז. נקמה־גײַציקער.

נַקְמָנוּת, נ. נקמה־גײַציקייט.

נַקְנִיק, ז. ווורשט.

נַקְנִיקִיָּה, נ. ווורשט־האַנדל.

נַקְנִיקִית, נ. ווורשטל.

נַקְנִיקָר, ז. ווורשטן־מאַכער.

נָקֹעַ (נָקַע, יֵקַע), פ״ע. אויסלענקען: דער־וויַיטערן זיך.

— נָקְעָה נַפְשׁוֹ מְ־, עס האָט אים גע־עקלט פון.

נֶקַע, ז. אויסלענקונג: שפּאַלט.

נָקַף (נָקַף, יִנְקֹף, יִקֹּף), פ״י. שלאָגן; קלאַפּן. פ״ע. אַרומרינגלען; אַרומדרייען זיך; אַרומקרײַזן.

— נָקַף בְּאֶצְבַּע, קלאַפּן מיטן פֿינגער (גאָרנישט טון).

— נָקַף הַלֵּב, פֿילן האַרץ־קלאַפּונג (נישט זײַן אין אָרדנונג).

— הִנָּקֵף, אַרומגערינגלט ווערן; ווערן אַרומגעשוירן אַרום דעם קאָפּ.

— נַקֵּף, אויסשנײַדן; אויסהאַקן; אָפּשאָקלען (פֿרוכט).

— הַקֵּף, אַרומנעמען; אַרומדרייען; אַרומקרײַזן; אַרומגיין; געבן אויף קרעדיט.

— הַקֵּף פְּאַת רֹאשׁוֹ, אַרומשערן אַרום דעם קאָפּ.

— הִקִּיפוּ הַיָּמִים, ס'איז אַריבער די צײַט.

— מַקִּיף, אַרומנעמענדיקער.

— הֻקַּף, אַרומגענומען ווערן; אַרומגעקרײַזט ווערן.

נֹקֶף, ז. קלאַפּ; טרייסל; שאָקל (אַראָפּצושאָקלען פֿרוכטן).

נֶקֶף, ז. קלאַפּ; זעץ; סיניאַק.

— נֶקֶף הַלֵּב, האַרץ־קלאַפּעניש (פֿון ערנסטער איבערלעבונג).

נִקְפָּה, נ. בײַל; קלאַפּ; זעץ; סיניאַק.

נָקֹר (נָקַר, יִקֹּר), פ״י. לעכערן; אויסלעכערן; שטעכן; אויסריצן; אויספּיקן; אויסדזשאָבען.

— הִנָּקֵר, אויסגעלעכערט ווערן; אויסגעפּיקט ווערן; אויסגעדזשאָבעט ווערן.

— נַקֵּר, אויסשטעכן; דורכלעכערן; מנקר־זײַן; אויסטרייבערן; פּיקן; אויספּיקן; אויסרייניקן; אויסקערן; אויסקריצן.

— נֻקַּר, אויסגעשטאָכן ווערן; אויסגעטרייבערט ווערן; אויסגעפּיקט ווערן; אויסגעקריצט ווערן.

נֶקֶר, ז. לעכערונג; אויספּיקונג; אויסדזשאָבונג; דלאָט; דלוטע.

נָקָר, ז. פּיקהאָלץ (פֿויגל).

נִקְרָה, נ. באַרג־שפּאַלט; שפּאַלט־טאָל; שטיין־שפּליטער און שטויב.

נַקְרָן, ז. נישטערער.

נַקְרָנוּת, נ. נישטער־מאַניע; גראַבלער.

נָקֹשׁ (נָקַשׁ, יִקֹּשׁ), פ״י. קלאַפּן; אויסקלאַפּן; פֿאַנגען אין אַ פּאַסטקע.

— הִנָּקֵשׁ, געפֿאַנגען ווערן אין פּאַסטקע; געכאַפּט ווערן.

— נַקֵּשׁ, אויפֿשטעלן אַ פּאַסטקע.

— הַקֵּשׁ, קלאַפּן; פּויקן; פֿאַרגלײַכן.

— הֻקַּשׁ, פֿאַרגליכן ווערן.

— הִתְנַקֵּשׁ, אָנקלאַפּן זיך; מאַכן אַן אַטענטאַט.

נֶקֶשׁ, ז. לײַכטער קלאַפּ.

נִקְשֶׁה, ת. פֿאַרביטערטער; געקלעמטער; געשלאָגענער.

נֻקְשֶׁה, ת. געהאַרטעוועטער; פֿרעכער (איבערג.).

נֵר, ז. (ר' נֵרוֹת), ליים־לעמפּל; צעפּל (מעד.).

— נֵר יִשְׂרָאֵל, באַצ. פֿאַר גרויסן לַמדן.

— נֵר לְרַגְלָיו, וועגווײַזעריש ליכט; גרונד; עיקר.

— בֵּית הַנֵּר, לײַכטער.

— נֵר תָּמִיד, אומאיבעררײַסלעך ברענענדיקער לאָמפּ אין שולן.

נֵר־לַיְלָה, ז. אָענאָטערא (בלומיקע פלאַנץ).

נִרְאֶה, ת. אָנזעעוודיקער: געפעלנדיקער.

– כַּנִּרְאֶה, כְּפִי הַנִּרְאֶה, זעט אויס; ווי עס זעט אויס; וואָרשיינלעך.

נִרְגָּז, ת. אויפגערעגטער: דענערווירטער.

נִרְגָּן, ת. אינטריגאַנט: נישט באַפרידיק־טער: מאַלקאָנטענט.

נִרְגָּנוּת, נ. אינטריגאַנטסטווע; מאַלקאָנ־טענטיזם.

נִרְגָּשׁ, ת. גערירטער: איבערגענומענער.

נֵרְדְּ, ז. נאַרד (בשמים־פלאַנץ).

נַרְדִּינוֹן, ז. נאַרד־אייל.

נִרְדָּף, ת. פאַרפאָלגטער: געיאָגטער; גלייכדייטיקער: סינאָנימיקער.

– שֵׁם נִרְדָּף, סינאָנים

נִרְדָּפוּת, נ. גלייכדייטיקייט: סינאָנימיש־קייט; פאַרפאָלגט־ווערונג.

– שִׁגְעוֹן־הַנִּרְדָּפוּת, פאַרפאָלגונג־מאַ־ניע.

נַרְדְּשִׁיר, ז. שאַך־שפיל: דאַמקע־שפיל.

נַרְוָד, ז. טראָג־בעטל.

נִרְעָשׁוּת, נ. גערירטקייט: איבערגענו־מענקייט.

נִרְפֶּה, ת. פוילער: אָפגעלאָזענער: נאַכ־לעסיקער.

נִרְפּוּת, נ. פוילקייט: אָפגעלאָזנקייט; נאַכלעסיקייט.

נִרְפָּשׁ, ת. זומפיקער: בלאָטיקער.

נִרְצֶה, ת. גערנדיקער.

נִרְצָח, ת. דערמאָרדעטער.

נִרְצָע, עֶבֶד נִרְצָע, ז. אייביקער קנעכט.

נִרְצָעוּת, נ. אייביקע פאַרקנעכטונג.

נַרְקִיס, ז. נאַרציז (בלום).

נַרְתִּיק, ז. שייד: שיידל: פוטעראַל: טעשל.

נַרְתִּיקָה, נ. מוטערשייד; וואַגינאַ.

נַרְתֵּק, פ״י. אַרויסציִען פון שיידל.

– נִרְתֵּק, אַרויסגעצויגן ווערן פון שיידל.

נֶשׁ, ז. מענטש; פאַרשוין. זע בַּרְנָשׁ.

נָשׂא (נָשָׂא, יִשָּׂא), פ״י. אויפהייבן; טראָ־גן; אויפטראָגן; נעמען; דולדן; אויס־האַלטן; פאַרגעבן; האַנדלען; נעמען אויף זיך; שווערן.

– נָשׂא אִשָּׁה, חתונה האָבן; נעמען אַ פרוי.

– נָשׂא בְּרָכָה מֵאֵת־, געבענטשט ווערן פון־.

– נָשׂא בָּשָׂר בְּשִׁנַּיִם, באַהערשן זיך.

– נָשׂא חֵטְא, פאַרגעבן; מוחל זײַן.

– נָשׂא חֵן, נָשׂא חֶסֶד, געפעלן ווערן.

– נָשׂא יָד, אויפהייבן די האַנט (צו שווערן, מתפלל זײַן).

– נָשׂא יָד בְּ־, אויפהייבן די האַנט קעגן עמעצן.

– נָשׂא אֶת כַּפַּיִם, אויפהייבן די הענט צו בענטשן.

– נָשׂא כַּפַּיִם אֶל־, בעטן.

– נָשׂא לֵב, דערהייבן זיך צו אַ גרויסן טאַט; גרויסהאַלטן זיך.

– נָשׂא אֶת נֶפֶשׁ אֶל־, באַגערן צו־.

– נָשׂא וְנָתַן, פאַרהאַנדלען; אונטער־האַנדלען; פערטראַקטירן.

– נָשׂא עָוֹן (חֵטְא, פֶּשַׁע), פאַרגעבן; מוחל זײַן; באַשטראָפט ווערן.

— נָשָׂא בְּעֹל, טראָגן אויף זיך אַ לאַסט, אַ פֿליכט.

— נָשָׂא אֶת עַצְמוֹ, אויסהאַלטן זיך.

— נָשָׂא פָּנִים, פּראָטעזשירן.

— נָשָׂא פָּנִים אֶל־, קוקן גלײַך אין די אויגן.

— נָשָׂא ראֹשׁ, גרויסהאַלטן זיך.

— נָשָׂא שָׁלוֹם לְ־, באַגריסן.

— נָשָׂא שֵׁם ד׳, שווערן בײַ גאָט.

— נוֹשֵׂא כֵּלִים, דינער; צוהעלפֿער.

— נוֹשֵׂא שָׂכָר, געצאָלטער היטער; לוין־אָנגעשטעלטער.

— הִנָּשֵׂא, אויפֿהייבן זיך; אויפֿגעהויבן ווערן; דערהויבן ווערן; געטראָגן ווערן; חתונה־האָבן (פֿרוי).

— נִשְּׂאָה לְאִישׁ, חתונה האָבן (פֿרוי).

— נַשֵּׂא, אויפֿהייבן; דערהייבן; אונטערהאַלטן; דערציִען; איבערפֿירן.

— הַשֵּׂא, איבערפֿירן; מאַכן איבערצופֿירן; איבערטראָגן; אָנלאָדן; ווענדן געדאַנק; אָנשיקן; צושיקן; חתונה מאַכן (פֿרוי).

— הַשֵּׂא עֵצָה, ראַטן; געבן אַן עצה.

— הַשֵּׂא מַשּׂוּאָה, מאַכן אַ שײַטער.

— הִתְנַשֵּׂא, דערהייבן זיך; אויפֿהייבן זיך; אַרויסהייבן זיך; קוקן פֿון אויבן־אַראָפּ.

נִשָּׂא, ת. דערהויבענער; אַרויסגעהויבענער; הויכער; גערימטער.

נָשָׁא (נָשָׁא, יִשָּׁא), פ״י. פֿאָדערן חוֹב; אײַנמאָנען חוֹב. זע נָשָׁה.

— הִנָּשֵׁא, געהעצט ווערן; אָנגערייצט ווערן; געלאָקט ווערן; אָפּגענאַרט ווערן; אַראָפּגעפֿירט ווערן פֿון גלײַכן וועג.

— הַשֵּׁא, העצן; אָנרייצן; לאָקן; צורעדן צו שלעכטס; אַראָפּפֿירן פֿון גלײַכן וועג; פּראָוואָצירן.

נֶשֶׁא, ז. קראָכמאַל.

נָשַׁב (נָשַׁב, יִשַּׁב), פ״ע. בלאָזן; אָנבלאָזן.

— נַשֵּׁב, בלאָזן; אָנבלאָזן.

— הַשֵּׁב, צעבלאָזן; אַרויפֿבלאָזן.

— הִתְנַשֵּׁב, צעבלאָזן און צעפֿלאַטערן זיך; פֿונאַנדערבלאָזן זיך; לאָזן אויף זיך ווינט; בלאָזן אויף זיך.

נֶשֶׁב, ז. בלאָז; פֿויגל־פּאַסטקע.

נִשְׁבֶת, נ. פלעווּעס.

(נָשַׂג) הַשֵּׂג, פ״י. דערגרייכן; דעריאָגן; בענדיקן; באַנעמען; באַגרײַפֿן; קריטיקירן; ווידערשפּרעכן.

— הֻשַּׂג, דערגרייכט ווערן; דעריאָגט ווערן; געבענדיקט ווערן.

נִשְׂגָּב, ת. דערהויבענער; הויכער; מעכטיקער; שטאַרקער.

נַשְׁדוּר, ז. אַמאָניאַק.

נָשָׁה (נָשָׁה, יִשֶּׁה), פעו״י. מאָנען אַ חוֹב; פֿאַרגעסן; דערווײַטערט ווערן; דערווײַטערן זיך; אַפּגעשוואַכט ווערן.

— נַשֵּׁה, מאַכן פֿאַרגעסן; אויסמעקן פֿון זכּרון.

— הַשֵּׁה, פֿאָדערן אַ חוֹב; מאָנען אַ חוֹב; פֿאַרמינערן.

נָשֶׁה, ז. גִּיד הַנָּשֶׁה, לענד־אָדער; שינ־אָדער (נערוווס אישיאַדיקוס).

נָשׂוּא, ת. חתונה־געהאַטער: געטראָגע־נער: פּרעדיקאַט: סוביעקט (גראַמ.).

נְשׂוּאָה, נ. חתונה־געהאַטע.

נְשׂוּאִי, ת. סוביעקטיווער: פּרעדיקאַטי־ווער (גראַמ.).

נִשּׂוּאִים, נִשּׂוּאִין, ז״ר. חתונה.

— בּוֹא בִּבְרִית הַנִּשּׂוּאִין, חתונה־האָבן.

נְשׁוּב, נ. אָנבלאָז: שטאַרקער בלאָז.

נָשׂוּי, ת. חתונה־געהאַטער.

נָשׁוּךְ, ת. געביסענער.

נִשּׁוּל, ז. דערווייטערונג: פֿאַרטרייבונג: אַנטאייגנונג.

נָשׁוּם, ת. געשאַצטער: טאַקסירטער.

נִשּׁוּם, ז. עטעמונג.

נִשּׁוּף, ז. סאָפּונג.

נְשׁוּפֶת, נ. אָפּפֿאַל־שטויב.

נִשּׁוּק, ז. קישונג.

נָשׁוּק, ת. באַוואָפֿנטער.

נָשׁוּר, ת. אויסגעקראָכענער: פֿליכעוואַ־טער: נאַקעטער (בוים).

נְשׁוֹרֶת, נ. אָפּפֿאַל.

נָשׁוּת, נ. ווייבלעכקייט.

נָשׁוֹת, נ״ר. ספּעצ. מערצאָל־פֿאָרם פֿון אִשָּׁה.

נִשְׁחָת, ת. פֿאַרדאָרבענער: קאַליעגעוואָ־רענער.

נְשִׁי, ז. פֿעליקער חוב.

נָשִׁי, ת. ווייבלעכער.

נָשִׂיא, ז. הויפּט: פּרעזעס: פֿאָרזיצער: פּרעזידענט.

נָשִׂיא, ז. נְשִׂיאִים, ז״ר. רעגן־וואָלקנס.

נְשִׂיאָה, נ. טראָגונג: איבערטראָגונג: פֿרוי פֿון פּרעזידענט: פֿאָרזיצערין: פּרעזעסין: פּרעזידענטין: דער נָשִׂיא (אַראַמיש).

— נְשִׂיאַת אִשָּׁה, חתונה־האָבונג מיט אַ פֿרוי.

— נְשִׂיאַת כַּפַּיִם, בענטשונג.

— נְשִׂיאַת פָּנִים, כּבֿוד־אָפּגעבונג.

נְשִׂיאוּת, נ. פּרעזידירונג: פּרעזידיום: פּרעזידענטשאַפֿט.

נְשִׁיבָה, נ. בלאָז: בלאָזונג.

נְשִׁיָּה, פֿאַרגעסונג.

— אֶרֶץ נְשִׁיָּה, יענעוועלט.

נִשָּׁיוֹן, ז. אַמנעזיע: זכרון־פֿאַרליר (קראַנ־קייט).

נָשִׁיּוּת, נ. ווייבלעכקייט.

נְשִׁיכָה, נ. בייסונג: ביס.

נְשִׁילָה, נ. אויסקריכונג: אַרויספֿאַלונג: אָפּפֿאַלונג.

נָשִׁים, נ״ר. פֿרויען.

— סֵדֶר נָשִׁים, נאָמען פֿון דריטן באַנד פֿון דער מִשְׁנָה.

נְשִׁימָה, נ. עטעמונג.

— קֹצֶר הַנְּשִׁימָה, קורצער אָטעם.

נְשִׁיפָה, נ. בלאָזונג.

— כְּלֵי נְשִׁיפָה, בלאָז־אינסטרומענטן.

נְשִׁיקָה, נ. קוש.

— מִיתַת נְשִׁיקָה, זיסער טויט (פֿון האַרצשלאַק).

נָשִׁיר, ז. צייט פֿון בלעטער־אָפּפֿאַל: צייט פֿון בייטונג וואָל, האָר, פֿעדערן. ת. נאַקעטער (בוים: קאָפּ).

נְשִׁירָה, נ. אָפּפאַלונג; אויספאַלונג; אויס־קריכונג.

נָשִׁית, נ. איסיאַש (קראַנקייט).

נָשַׁךְ (נָשַׁךְ, יִשֹּׁךְ, יִשַּׁךְ), פ״י. בײַסן; אָפּבײַסן; אָפּגריזשען; גריזשען; נע־מען פּראָצענט; לײַען אויף פּראָצענט.

— **כִּכָּרִים נוֹשְׁכִים**, צונויפגעבאַקענע לעבלעך.

— **הִנָּשֵׁךְ**, געביסן ווערן.

— **נַשֵּׁךְ**, בײַסן; צעבײַסן; גריזשען.

— **נֻשּׁוֹךְ**, געביסן ווערן.

— **הַשֵּׁךְ**, גיבן אויף פּראָצענט; נעמען וווכער; רייצן צו בײַסן.

נֶשֶׁךְ, ז. פּראָצענט; וווכער.

נִשְׁכָּה, נ. קאַנצעלאַריע; ביוראָ.

נַשְׁכָן, ז. בײַסער; בײַסנדיקער.

נִשְׁכָּר, ת. פֿאַרדונגענער; געדונגענער; לוין־נעמער.

נָשַׁל (נָשַׁל, יִשַּׁל), פעו״י. אָפּפאַלן; אויס־פאַלן; אויסקריכן; פֿאַרטרײַבן; אַראָפּ־וואַרפֿן.

— **הִנָּשֵׁל**, אָפּגעפאַלן ווערן; דערווײַ־טערט ווערן.

— **נַשֵּׁל**, דערווײַטערן; פֿאַריאָגן; פֿאַר־טרײַבן.

— **נֻשּׁוֹל**, דערווײַטערט ווערן; פֿאַר־טריבן ווערן.

— **הַשֵּׁל**, אַראָפּוואַרפֿן; אָפּשאָקלען.

— **הִתְנַשֵּׁל**, אָפּשעלן זיך; בײַטן זיך.

נֶשֶׁל, ז. צײַט פֿון הויט־אָפּבײַט בײַ שלאַנ־גען און אינזעקטן; פּרוכטן־אָפּפאַל פֿאַר דער צײַט.

נָשַׁם (נָשַׁם, יִשֹּׁם), פ״ע. עטעמען.

— **נַשֵּׁם**, סאָפּען; שווער עטעמען.

— **הִתְנַשֵּׁם**, סאָפּען.

נֶשֶׁם, ז. נשמה; גײַסט (מליצה׳דיק); אָטעם; זאַלב צו באַזײַטיקן האָר.

נְשָׁמָה, נ. נשמה; גײַסט; אָטעם; עטע־מונג; באַצ. פֿאַר לעבעדיקע באַשע־פֿענישן.

— **נְשָׁמָה יְתֵרָה**, גײַסט־דערהויבנקייט; פֿײַערלעכע אויפגעלייגטקייט.

נָשַׁף (נָשַׁף, יִשֹּׁף), פ״י. בלאָזן; אַרײַנ־בלאָזן; אַרײַנשטעכן גיפֿט.

— **נַשֵּׁף**, סאָפּען; שווער אויסעטעמען.

— **הִנְשֵׁף**, אַרײַנבלאָזן.

— **הִתְנַשֵּׁף**, סאָפּען; שווער אויסעטעמען.

נֶשֶׁף, ז. אָוונט; נאַכט; נאַכט־פֿאַרווײַ־לונג.

— **הָרֵי נֶשֶׁף**, הרי חושך.

— **כּוֹכַב נֶשֶׁף**, ווענוס (פּלאַנעטע).

נִשְׁפֶּה, ת. הויכער.

נִשְׁפִּיָּה, נ. אונטערהאַלטונג.

נִשְׁפֶּת, נ. אָפּפאַל־שטויב.

(נשק) **הִנָּשֵׁק**, פ״ע. צעברענען זיך; אָנ־געצונדן ווערן; אָנגעהייצט ווערן.

— **הַשֵּׁק**, אָנהייצן.

נָשַׁק (נָשַׁק, יִשַּׁק), פ״י. קושן; צוגעפּעס־טיקט ווערן; פֿאַראייניקן זיך; צוזאַ־מענגיסן זיך; באַוואָפֿנען זיך.

— **שְׂפָתַיִם יִשַּׁק**, ער איז ראוי צו אַ קוש; ער איז ליבווערטיק.

— **עַל פִּיו יִשַּׁק**״, געפֿירט ווערן דורך זײַנע אָנווײַזונגען.

— **נַשֵּׁק**, קושן אַ סך.

— נָשׁוֹק, געקושט ווערן.

— הַשֵּׁק, נענען; נענען זיך; אָנרירן; באַרירן; אַראָפּלאָזן אַ שיף, אַ דאַמפּער אויפֿן וואַסער.

— נָשֵׁק, אַראָפּגעלאָזט ווערן אויפֿן וואַסער (שיף, דאַמפּער).

— הִתְנַשֵּׁק, קושן זיך.

נֶשֶׁק, ז. געווער.

— נֶשֶׁק חַם, הייס געווער (שיס־געווער).

— נֶשֶׁק קַר, קאַלט געווער (שווערד, מעסער, פֿלאָקן א״א).

— נֶשֶׁק כָּבֵד, שווער געווער.

— שְׁבִיתַת נֶשֶׁק, מלחמה־איבעררײַס.

נַשָּׁק, ז. געווער־מײַסטער; געווער־ספּעציאַליסט.

נַשְּׁקוּת, נ. געווער־ריכטונג; געווער־פֿאַרריכטונג.

נָשַׁר (נָשַׁר, יִשַּׁר), פ״ע. אָפּפֿאַלן; אַרויספֿאַלן; אויסקריכן.

— נַשֵּׁר, אָפּרײַסן; אָפּוואַרפֿן.

— הַשֵּׁר, אָפּוואַרפֿן; אויסקריכן.

נֶשֶׁר, ז. אָדלער; אָפּגעפֿאַלענע פֿרוכטן.

נִשְׁרִי, ת. אָדלערדיקער; אָדלער־ענלעכער.

נִשְׂרָף, ת. אָפּגעברענטער; געליטענער פֿון אַ שריפֿה.

נַשֶּׁרֶת, נ. האָר־אויספֿאַלונג (קראַנקייט).

נְשֹׁרֶת, נ. זעגעכץ; שפּענער; מעטאַל־שטויב.

נָשַׁת (נָשַׁת, יִשַּׁת, יִנְשַׁת), פ״ע. אויסטרוקענען; אײַנטרוקענען; אָפּדאַרן; פֿאַרלענדט ווערן.

— הִנָּשֵׁת, אויסגעטרוקנט ווערן; פֿאַרטרוקנט ווערן.

נִשְׁתְּוָן, ז. שריפֿט; דאָקומענט.

נָתַב (נָתַב, יִתֹּב, יִנְתֹּב), פ״י. אָנווײַזן אַ וועג.

נַתָּב, ז. פּילאָט; שטײַערער.

נִתְבָּע, ת. אויפֿגעפֿאָדערטער; גערופֿענער; אָנגעקלאָגטער.

נִתּוּב, ז. פּילאָטירונג.

נִתּוּחַ, ז. צעשנײַדונג; צעגלידערונג; סעקציע; אָפּעראַציע; אַנאַליז.

— נִתּוּחַ קֵיסָרִי, קיסר־שניט.

נִתּוּחִי, ת. כירורגישער.

— חָכְמַת הַנִּתּוּחַ, כירורגיע.

נָתוּךְ, ת. צעשמאָלצענער.

נָתוּן, נ. (ר׳ נְתוּנִים, נְתוּנוֹת), זיך געפֿינענדיקער; איבערגעגעבענער; אויסגעליפֿערטער. ז. באַשטימטער ווערט, געגעבענע (למשל: די געגעבענע באַשטעטיקן נישט די טעאָריע).

נִתּוּץ, ז. צעשטערונג; צעלייגונג; צעברעכונג.

נִתּוּק, ז. איבעררײַס; צערײַסונג.

נָתוּק, ת. אייער־אָפּגעריסענער; איבערגעריסענער.

— נְתוּקוֹת, סטאַקאַטאָ (מוזיק).

נִתּוּר, ז. אונטערשפּרונג; שפּרונג.

(נתז) הִנָּתֵז, פ״ע. צעשפּליטערט ווערן; צעשפּריצט ווערן; צעשפּריצן זיך.

— נַתֵּז, שפּריצן; אָפּשפּרינגען; צעשפּרינגען; צעשפּליטערן; צעוואַרפֿן.

— הַתֵּז, צעשפּריצן; באַשפּריצן; אָפּשנײַדן; אָפּהאַקן; שאַרף אַקצענטירן.

— הֻתַּז, באַשפריצט ווערן: אָפּגעהאַקט ווערן: שאַרף אַקצענטירט ווערן.

— הִתְנַתֵּז, צעשפריצן זיך: צעשפּליטערן זיך.

נֶתֶז, ז. אָפּשפּריץ: שפּליטער.

(נתח) הִנָּתֵחַ, פ״ע. אָפּערירט ווערן: צעגלידערט ווערן: צעשניטן ווערן: אַנאַליזירט ווערן.

— נַתֵּחַ, פ״י. צעגלידערן: אַנאַליזירן: אָפּערירן: צעשנײַדן: דורכפירן אַ סעקציע.

— נֻתּוֹחַ, צעגלידערט ווערן: אַנאַליזירט ווערן: אָפּערירט ווערן: צעשניטן ווערן.

— הִתְנַתֵּחַ, צעשניטן ווערן: לאָזן זיך אָפּערירן.

נֵתַח, ז. שטיק: אָפּגעשניטענער טייל.

נַתְּחָן, ז. אַנאַליטיקער.

נַתְּחָנוּת, נ. גריבלעריי.

נַתְּחָנִי, ת. אַנאַליטישער.

נָתִיב, ז. שטעגל: וועג: טראַקט.

— נְתִיב הֶחָלָב, מילכוועג (אַסטר.).

— פַּלֵּס נָתִיב, דורכברעכן אַ וועג: דורכשנײַדן אַ וועג.

נְתִיבָה, נ. טראַקט: וועג.

— נְתִיבוֹת עוֹלָם, שטייגער פון דער וועלט.

— בֵּית הַנְּתִיבוֹת, וואָגזאַל.

נְתִיזָה, נ. צעשפּריצונג: צעשפּליטערונג.

נָתִיךְ, ז. זיכערהייטס־דרעטל (אין עלעקטרישן פּראָפּן קעגן קורצשלוס).

נְתִיכָה, נ. צעשמעלצונג.

נָתִין, ז. אונטערגעוואָרפענער (בירגער אין מאָנאַרכיע): אָפּגעגעבענער צו עבודת הקודש.

נְתִינָה, נ. געבונג: גאָב: אונטערגעוואָרפענע (בירגערין אין מאָנאַרכיע).

נְתִינוּת, נ. אונטערגעוואָרפנקייט (בירגערשאַפט אין מאָנאַרכיע).

נְתִיצָה, נ. צעוואַרפונג: צעשטערונג.

נָתִיק, ת. לײַכט־איבעררײַסלעכער.

נְתִיקָה, נ. איבעררײַסונג.

נְתִיקוּת, נ. אָפּגעריסנקייט.

נָתִיר, ת. מעגלעכער אויפצופלאָנטערן.

נְתִירָה, נ. שפּרונג: אונטערשפּרונג.

נְתִישָׁה, נ. אַרויסרײַסונג: אויסריס.

נָתַךְ (נָתַךְ, יִתַּךְ), פ״ע. אויסגיסן זיך: אויסגיסן.

— הִנָּתֵךְ, אויסגיסן זיך: צעגיסן זיך: צעשמעלצן זיך.

— הַתֵּךְ, שמעלצן: צעלאָזן: אויסגיסן.

— הֻתַּךְ, צעשמאָלצן ווערן: צעלאָזט ווערן: געגאָסן ווערן.

נֶתֶךְ, ז. מעטאַל־צונויפשמעלץ.

נָתַן (נָתַתִּי, נָתַן, יִתֵּן), פ״י. געבן: אָפּגעבן: באַשטימען: אַוועקלייגן: דערלויבן: באַוויליקן.

— נָתַן אֶת הַדִּין, געשטעלט ווערן פאַר אַ מִשפּט.

— נָתַן דֹּפִי, זידלען: געבן אַ יאָג.

— נָתַן דַּעְתּוֹ עַל, אויפמערקזאַם ווערן.

— נָתן חֵן בְּעֵינֵי־, געפעלן ווערן אין עמעצנס אויגן.

— נָתן יָד לְדָבָר, צולייגן אַ האַנט: האָבן אַ חלק.

— נָתן קוֹל, שרייַען: ליאַרמען.

— נָתן רֵיחַ, אַרויסגעבן אַ גערוך.

— נָתן שָׁלוֹם, באַגריסן.

— נָתן תּוֹדָה, דאַנקען: מודה זייַן זיך.

— הַדִּין נוֹתֵן, לויטן געזעץ.

— הִיא הַנּוֹתֶנֶת, אַדרבה: טאַקע אַזוי און נישט אַנדערש: אין קעגנטייל.

— מִי יִתֵּן, הלוואַי.

— תֵּן דַּעַתְּךָ, גיב אַכטונג: זייַ אויפמערקזאַם.

— הִנָּתֵן, געגעבן ווערן: איבערגעגעבן ווערן: אַרויפגעלייגט ווערן: דערמעגלעכט ווערן: באַשטימט ווערן.

— הֻתַּן, געגעבן ווערן: איבערגעגעבן ווערן: אַוועקגעלייגט ווערן.

נָתס (נָתַס, יִתֹּס, יִנְתֹּס), פ״י. צעשטערן: פאַרניכטן: אויסרייַסן.

(נתע) הִנָּתֵעַ, פ״ע. צעבראָכן ווערן: פאַרניכטעט ווערן: אויסגעריסן ווערן.

נִתְעָב, ת. עקלהאַפטער.

נָתץ (נָתַץ, יִתֹּץ), פ״י. צעשטערן: צעשפליטערן: צעברעכן: פאַרלענדן.

— הִנָּתֵץ, צעשטערט ווערן: צעשפליטערט ווערן: צעבראָכן ווערן: פאַרלענדט ווערן.

— נַתֵּץ, צעקנאַקן: צעמאָרשטשען: צעשטערן.

— נֻתַּץ, צעקנאַקט ווערן: צעמאָרשטשעט ווערן: צעשטערט ווערן.

— הֻתַּץ, צעקנאַקט ווערן: צעמאָרשטשעט ווערן: צעשטערט ווערן.

נָתק (נָתַק, יִתֹּק), פ״י. דערווייַטערן: באַזייַטיקן: איבערשטעלן: איבעררוקן: אָפרייַסן: איבעררייַסן: אַרויסרייַסן: אָפטיילן.

— הִנָּתֵק, אַרויסגעריסן ווערן: איבערגעריסן ווערן: אָפרייַסן זיך: באַקומען אַ פאַרך.

— נַתֵּק, איבעררייַסן: אָפשטעלן: צעבונטעווען זיך.

— נֻתּוֹק, איבערגעריסן ווערן: אָפגעריסן ווערן.

— הַתֵּק, דערווייַטערן: אָפרייַסן.

— הֻנְּתֵק, אָפגעריסן ווערן: איבערגעריסן ווערן.

— הִתְנַתֵּק, אָפרייַסן זיך.

נֶתֶק, ז. קרעץ: פאַרך: עלעקטריש קנעפל.

נִתְקֶקֶת, ת. איבערפאַלענער: אָנגעגריפענער.

נָתר (נָתַר, יִתַּר), שפרינגען: אָפשפרינגען.

— הִנָּתֵר, אונטערשפרינגען: אָפשפרינגען: דערלויבט ווערן: באַפרייט ווערן.

— נַתֵּר, שפרינגען: אונטערשפרינגען.

— הַתֵּר, מאַכן אויפשפרינגען: צעטרייסלען: לייזן: אויפבינדן: באַפרייַען: לויז מאַכן: דערלויבן.

— הַתֵּר דָּמוֹ שֶׁל־, שטעלן אויסערן געזעץ.

— הַתֵּר נֶדֶר, באַפרייַען פון נדר.

— הַתֵּר שְׁבוּעָה, מבטל מאַכן אַ שבועה.
— הֻתַּר, אויפגעבונדן ווערן; באַפרייט ווערן פון קייטן; געלייזט ווערן; דער־לויבט ווערן.
נֶתֶר, ז. לויג; סאָדע.
נַתְרָן, ז. שפרינגער; אונטערשפרינגער.
נָתש (נָתַשׁ, יִתּשׁ), פ״י. אויסרײַסן; אויסוואָרצלען; פאַרטרײַבן.
— הִנָּתֵשׁ, אויסגעריסן ווערן; אויסגע־וואָרצלט ווערן; פאַרטריבן ווערן.
— הַתֵּשׁ, פאַרלענדן; אויסוואָרצלען; פאַרניכטן.
— הָתֵּשׁ, אויסמאַטערן; אָפּשוואַכן. זע תָשַׁשׁ
— הֻתַּשׁ, אויסגעריסן ווערן; אויסגעוואָר־צלט ווערן.

ס

ס (סָמֶךְ), פֿופֿצנטער אות אין א״ב; אַלס ציפֿער אָדער צאָל — 60.

סָאַב (סָאַב, יִסְאַב), פ״י. פֿאַראומרייניקן; פֿאַרקויטיקן; פֿאַרשמוציקן; מאַכן טמא.

— סָאֵב, פֿאַראומרייניקן: פֿאַרקויטיקן; פֿאַרשמוציקן.

— סֹאָב, פֿאַראומרייניקט ווערן; פֿאַר־קויטיקט ווערן.

— הִסְתָּאֵב, פֿאַראומרייניקן זיך; פֿאַר־קויטיקן זיך.

סַאַב, סְאָבוֹן, ז. שמוץ; קויט.

סְאָה, נ. אַלטערטימלעכע מאָס. אַ דריטל פֿון אַן איפֿה. אַרום 13 ליטער.

— גָּדֵשׁ אֶת הַסְּאָה, איבערפֿילן די מאָס.

— בֵּית סְאָה, פֿעלד וואָס סטײַעט צו פֿאַרזייען איין סאה קערנער.

סְאוּב, ז. שמוץ; קויט.

סָאוּב, ת. פֿאַרשמוציקטער; פֿאַרקויטיק־טער.

סְאוֹן, ז. טומל; רויש; געפֿילדער.

סְאוֹר, ז. פֿערמענט; גרונד.

סָאֹן (סָאַן, יִסְאַן), פ״ע. טומלען; רעשן; רוישן; קלאַפּן מיט די שיך.

— הַסְאֵין, אויפֿשטורמען; אויפֿקאָכן.

— הִסְתָּאֵן, צעקלימפּערן זיך.

סַאַן, ז. געפֿילדער; טומל.

סָאסָא, ז. זאַנג־וואָנצע.

סַאסְּאָה, נ. אַ סאה (מאָס) איבערגעגאַנ־גענע איבער די ברעגן.

סָאתַיִם, נ״ז. צוויי סאה (מאָס).

סב, ז. (ר׳ סְבִין), פּלעווע.

סָב, ז. זיידע; אַלטיטשקער.

סָבָא, ת. אַלטער.

— יִשְׂרָאֵל סָבָא, באַצ. פֿאַר יעקב אָבינו; ס׳אַלטע פֿאָלק ישׂראל.

סַבָּא, ז. זיידע.

סָבָא (סָבָא, יִסְבָּא), פ״י. שיכורן; אָנ־טרינקען זיך.

סֶבֶא, ז. אָנשיכורנדיקער געטראַנק.

סָבַב (סָבַב, סַב, יָסֹב, יִסֹּב), פעו״י. אַרומקרייַזן אַרומדרייען זיך; דרייען זיך; אָפּווענדן זיך; גורם זייַן; זעצן זיך צום טיש.

הֵסֵב, אָפּווענדן זיך; איבערוויַיזן; איבער־געבן; אַרומקרייַזן.

— סוֹבֵב, אַרומגיין; אַרומקרייַזן; אַרום־נעמען.

— סַבֵּב, גורם זייַן; פֿאַראורזאַכן; אויס־דרייען; אַרומגיין; ענדערן.

— סַבֵּב עַל הַפְּתָחִים, גײן פֿון הויז צו הויז.

— סֻבּוֹב, האָבן גורם געווען; אַרומגע־קרײַזט ווערן.

— הָסֵב, אויסדרייען; אַרומדרייען; אי־בערגעבן; זיצן בײַם טיש; זשירירן (אַ וועקסל א״א).

— הָסֵב אֶת לִבּוֹ, אָפּווענדן דאָס האַרץ.

— הָסֵב אֶת שְׁמוֹ שֶׁל־, פֿאַרענדערן דעם נאָמען פֿון־.

— מֵסֵב, ת. מְסֻבִּין, ר׳, אַרומצירקלענדי־קער; בײַזיצער; בײַם טיש־זיצנדיקער; אַביסל אויסגעבויגן זיצנדיקער; אויטאָ־זשיראַנט.

— הוּסֵב, אַרומגעקרײַזט ווערן; אַרומ־געריגלט ווערן; אָפּגעווענדט ווערן; געווענדט ווערן; זשירירט ווערן; זײַן אָנבאַלאַנגט.

— הִסְתּוֹבֵב, דרייען זיך; אַרומדרייען זיך; קאַטשען זיך; אַרומבלאָנקען; אַ־רומשלעפּן זיך.

— הִסְתַּבֵּב, האָבן גורם געווען.

סַבֶּבֶת, נ. אָנטרײַב־רעדל (קליינער צאָנ־ראָד וואָס טרײַבט גרעסערן ראָד).

סָבָה, נ. אַלטיטשקע; באָבע.

סִבָּה, נ. סיבה; אורזאַך; געלעגנהייט, איבערווײַז (פֿון אייגנטום).

— הַסִּבָּה הָרִאשׁוֹנָה, סִבַּת הַסִּבּוֹת, באַצ. פֿאַר גאָט.

סִבּוּב, ז. אומקרײַז; אַרומגייאונג; גאַנג; רונדע.

סִבּוּבִי, ת. אַרומקרײַזנדיקער.

סִבּוּךְ, ז. קאָמפּליקאַציע; פֿאַרוויקלונג; פּלאָנטער.

סָבוּךְ, ת. קאָמפּליצירטער; פֿאַרפּלאָנ־טערטער.

סַבּוֹן, ז. זייף.

סִבּוּן, ז. אָנזייפֿונג; אײַנזייפֿונג; זייף־זידונג.

סַבּוֹנַאי, ז. זייפֿן־זידער.

סַבּוֹנִיָּה, נ. זייף־שעכטל.

סַבּוֹנִית, נ. זייף־פֿלאַנץ (וואַקאַריאַ, אַנט־האַלט זייף־פֿעיִקן שטאָף ווי דער סאַ־פּאָנאַריאַ־פֿלאַנץ).

סִבּוּר, ז. אינטערפּרעטאַציע; דערקלע־רונג.

סָבוּר, ת. דענקענדיקער; מיינונג־האָבנדי־קער.

— סָבוּרְנִי, כ׳מיין; כ׳דענק.

סָבוֹרָא, ז. (ר׳ סָבוֹרָאִים), תַּלמוד־קאָ־מענטאַטאָר אין די צײַטן פֿון דער ענדגילטיקער רעדאַקציע פֿון תַּלמוד בבלי.

סְבִיאָה, נ. טרינקונג (אָנצושיכּורן זיך).

סָבִיב, תה״פ. אַרום־און־אַרום.

— מִסָּבִיב, אַרום; אַרום־און־אַרום.

— סְבִיבִים, פֿאָרשטעטישע פּלעצער; אַ־רום אַ ישובֿ; שכנים.

סְבִיבָה, ז. געגנט; קרײַז; געזעלשאַפֿט; סבֿיבֿה.

— סְבִיבוֹת, געגנטן; אַרומיקע. תה״פ. אַרום.

סְבִיבוֹל, ז. אָנכאַפּ.

סְבִיבוֹן, ז. דריידל; חנוכּה־דריידל.

סַבְיוֹן, ז. סענעקיאָ־פֿלאַנץ (בלומיקע).

סָבִיךְ, ת. זיך פּלאָנטערנדיקער; זיך קרײַז־לענדיקער.

סְבִיכוּת, נ. פלאָנטערניש: קרײַזלונג: צעמישונג.

סָבִיל, ת. פּאַסיווער.

סְבִילוּת, נ. פּאַסיוויטעט: פּאַסיווקייט: טאָלעראַנץ: אַפּהענטיקייט.

סְבִים, סְבִין, ז״ר. פלעווס. זע סב.

סָבִיר, ת. לאָגישער.

סָבַךְ (סָבַךְ, יִסְבֹּךְ), פ״י. פֿאַרפּלאָנטערן: פֿאַרקאָמפּליצירן: פֿאַרדרייען.

— הִסָּבֵךְ, פֿאַרפּלאָנטערן זיך: אַרײַנפּלאָנטערן זיך: אַרײַנגעפּלאָנטערט ווערן: פֿאַרדרייען זיך.

— סַבֵּךְ, צונויפֿפּלאָנטערן: פֿאַרפּלאָנטערן: קאָמפּליצירן.

— סֻבַּךְ, פֿאַרפּלאָנטערט ווערן: פֿאַרפֿלעכטן זיך: קאָמפּליצירט ווערן.

— הִסְתַּבֵּךְ, הִסְתַּבֵּךְ, פֿאַרפּלאָנטערן זיך: פֿאַרדרייען זיך: אַרײַנגיין אין קאָמפּליקאַציעס.

סְבַךְ, סְבָךְ, ז. געוויקסן־פּלאָנטער: פּלאַנצן־געדיכטקייט: פּלאָנטערניש: קאָמפּליקאַציע.

סְבֶךְ, ז. לידקע: חיות־נאָרע צווישן געוויקסן־פּלאָנטער.

סְבָכָה, נ. נעץ־אָפּצוים: האָר־נעץ.

סַבְּכִי, ז. זינגפֿויגל, סילוויאַ.

סָבַל (סָבַל, יִסְבֹּל), פ״י. טראָגן: פֿאַרטראָגן: אויסטראָגן: לײַדן: טאָלערירן.

— הִסָּבֵל, געטראָגן ווערן: טאָלערירט ווערן.

— סֻבּוֹל, זײַן באַלאַסטעט.

— הִסְתַּבֵּל, ווערן צו לאַסט: ווערן צוגעגעסן.

סַבָּל, ז. טרעגער: לאַסט־טרעגער.

— כֹּחַ הַסַּבָּל, אויסהאַלטעוודיקער: אויסהאַלט־פֿעאיקייט: געדולד.

סֵבֶל, סֶבֶל, ז. שווערע לאַסט: לײַדן.

— סֵבֶל הַיְרֻשָּׁה, אַטאַוויזם: קולטור־ירושה.

סִבְלָה, נ. שווערע לאַסט: לײַדן.

סִבְלוֹן, ז. לאַסט: לאָדונג.

סִבְלוֹנוֹת, ז״ר. חתן־מתּנות.

סַבְלָן, ת. געדולדיקער: טאָלעראַנטער.

סַבְלָנוּת, נ. געדולד: געדולדיקייט: טאָלעראַנץ.

סַבֹּלֶת, נ. פּיקניק: געמיינשאַפֿטלעכע סעודה צו וועלכער יעדער גיט צו־שטײַער: אויסהאַלטעוודיקייט: אויסהאַלט־כּוח.

סַבֵּן, פ״י. אָנזייפֿן: זידן זייף.

— סֻבּוֹן, אײַנגעזייפֿט ווערן.

— הִסְתַּבֵּן, אײַנזייפֿן זיך:

סָבַר (סָבַר, יִסְבֹּר), פ״ע. טראַכטן: זײַן בײַ דער דעה: זײַן בײַ דער מיינונג: פֿאַרשטיין.

— סַבֵּר, געבן דערקלערונגען: געבן אויפֿקלערונגען.

— הַסְבֵּר, אויפֿקלערן: קאָמענטירן: קלאָר־מאַכן.

— הַסְבֵּר פָּנִים, באַציִען זיך פֿרײַנדלעך.

— פָּנִים מַסְבִּירוֹת, פֿרײַנדלעך געזיכט.

— הֻסְבֵּר, אויפֿגעקלערט ווערן: קאָמענטירט ווערן.

— הִסְתַּבֵּר, קלאָר ווערן: אַרויסווײַזן זיך: לייגן זיך אויפֿן שכל.

– אִפְּכָא מִסְתַּבְּרָא, דרינגט אַרויס פונקט קאַפּויער.

סֵבֶר, ז. האָפֿנונג; אויסבליק; אויסזע.

– סֵבֶר פָּנִים, פנים־אויסדרוק; גערנ־וויליקייט.

– סֵבֶר פָּנִים יָפוֹת, העפֿלעכקייט; פֿיי־נער פנים־אויסדרוק.

סַבָּר, ז. מאַן מיט לאָגישן שכל.

סַבֹּרֶג, ז. שרויפֿנציִער.

סְבָרָה, נ. מיינונג; היפּאָטעזע; השערה; סבֿרה; לאָגישע אַרויסדרינגעניש.

– סְבָרַת הַכָּרֶס, נישט באַגרינדעטע מיי־נונג.

– בַּעַל סְבָרָה, לאָגישער מענטש.

סִבְרוֹן, ז. האָפֿנונג.

סָבְרֵי, פ״ע. דענקען; זאָגן אַ דעה און דערלויבן. זע סָבַר.

– סָבְרֵי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי, מיט איי־ער וויסן און דערלויבעניש, געלערנ־טע, הערן און לערער (אַרײַנפֿיר צום קידוש איבער ווײַן).

סְבָרָתִי, ת. היפּאָטעטישער.

סַבְתָּא, נ. באָבע; באָבעשי.

סִבָּתִי, ת. גורמדיקער.

סִבָּתִיּוּת, נ. גורמדיקייט.

סָגַב (סָגַב, יִסְגַּב), פ״ע. זיך שטאַרקן; דערהייבן זיך. זע שָׂגַב.

סֶגֶב, ז. מאַיעסטעט. זע שֶׂגֶב.

סָגַד (סָגַד, יִסְגֹּד), פ״ע. קניִען; נייגן זיך (פֿאַר קולט־צוועקן).

סִגּוּי, ז. הויכקייט; מאַיעסטעט; דערהוי־בנקייט.

סָגוֹל, ת. פונקטירטער מיט אַ סגול(ֶ).

סִגּוּל, ז. צופּאַסונג; צואייגנונג.

סֶגוֹל, ז. סגול (ֶ).

סְגֻלָּה, נ. ווערטפֿולע זאַך; טײַערע זאַך; אוצר; ספּעציפֿישקייט; אייגנשאַפֿט; אייגנטימלעכקייט; הייל־מיטל.

סְגוֹלִי, ת. סגולדיקער; פונקטירטער מיט אַ סגול (ֶ).

סָגוֹם, ז. דעקע.

סָגוּף, ת. געפּײַניקטער; געמאָרעטער.

סִגּוּף, ז. פּײַניקונג; מאָרונג.

סָגוֹר, ז. קלאַפּע; פֿאַרשלוס; מאַסיוו גאָלד; טעמפּ געווער.

– סְגוֹר הַלֵּב, האַרץ־פֿאַרשטעלונג (אי־בערג.); ברוסטקאַסטן.

סָגוּר, ת. פֿאַרשלאָסענער; אײַנגעשלאָ־סענער; געשלאָסענער; פֿאַרמאַכטער.

סַגִּי, סַגִּיא, תה״פ. גענוג; פֿיל.

– סַגִּי נְהוֹר, בלינדער (ווערטלעך: אַ סך ליכט).

– לֹא סַגִּי, נישט גענוג וואָס־.

– בִּלְשׁוֹן סַגִּי נְהוֹר, אין פֿאַרקערטן מיין.

סַגִּיב, ת. שטאַרקער; מעכטיקער; דער־הויבענער.

סְגִידָה, נ. קניאונג (פֿאַר קולט־צוועקן).

סְגִיָּה, נ. לערע; פֿראַגע; פּראָבלעם; סטו־דיום־קעגנשטאַנד.

סָגִין, ז. שינעל.

סְגִירָה, נ. פֿאַרשליסונג; פֿאַרמאַכונג.

סִגֵּל, פ״י. צואייגענען; צופּאַסן.

– סֻגַּל, פֿאַראייגנט ווערן; געהערן; צוגעפּאַסט ווערן.

— הַסְגֵל, ווערן פֿיאַלעט (קאָליר).

— הִסְתַּגֵל, צופּאַסן זיך: צואייגנען זיך.

סֶגֶל, ז. אייגנטימלעכקייט: ווערטפֿולע זאַך: ווערטפֿולקייט: קאַדרע: קאָר־פּוס: סאַמעטל (בלום).

סְגֹל, ת. פֿיאָלעטער.

סְגַלְגַל, ת. עליפּס־אַרטיקער: איי־פֿאָרמי־קער.

סְגַלְגַלוּת, נ. עליפּס־אַרטיקייט: איי־פֿאָר־מיקייט.

סְגֻלָּה, נ. ווערטפֿולע זאַך: טײַערע זאַך: אוצר: ספּעציפֿישקייט: באַזונדערקייט: אייגנשאַפֿט: אייגנטימלעכקייט: הייל־מיטל.

— אִישׁ סְגֻלָּה, אויסגעווײלטער, פּראַכט־פֿולער מענטש.

— יְחִידֵי סְגֻלָּה, געקליבענע, אויסדער־ווײלטע מענטשן.

סְגֻלִּי, ת. ספּעציפֿישער: באַזונדערער.

סְגֻלִּיּוּת, נ. אייגנטימלעכקייט: ספּעצי־פֿישקייט.

סְגָן, ז. פֿאַרטרעטער: וויצע: וויצע־מי־ניסטער (אין אַלט.): צווייטער נאָכן כהן גדול (אין בית המקדש).

סֶגֶן, ז. לייטענאַנט (אין צה״ל).

— סֶגֶן מִשְׁנֶה, נידעריקסטער אָפֿיצירן־ראַנג אין צה״ל — אונטערלייטענאַנט.

סִגְנוֹן, ז. סטיל: אייגנטימלעכקייט: פֿאָן: פֿאָנעלע.

סִגְנוּן, ז. סטיליזירונג.

סִגְנוֹנִי, ת. סטיליסטישער: סטילאַרטיקער.

סְגָנוּת, נ. פֿאַרטרעטונג: פֿאַרטרעטער־שאַפֿט: אָפֿיצירישקייט.

סִגְנֵן, פ״י. סטיליזירן.

— סֻגְנוֹן, סטיליזירט ווערן.

סַגְסֵג, פ״י. צוזאַמענשמעלצן איידעלן מיט גראָבן מעטאַל.

סַגְסֹגֶת, נ. צונויפֿשמעלץ פֿון מעטאַלן.

סַגֵּף (סִגֵּף, יְסַגֵּף), פ״י. פּײַניקן: מאָרען.

— סֻגַּף, געפּײַניקט ווערן: געמאָרעט ווערן.

— הִסְתַּגֵּף, פּײַניקן זיך: מאָרען זיך.

סַגְּפָן, ז. זעלבסטפּײַניקער.

סַגְּפָנוּת, נ. זעלבסטפּײַניקונג.

סָגַר (סָגַר, יִסְגֹּר), פ״י. שליסן: אָפּשליסן: פֿאַרשליסן: פֿאַרמאַכן.

— סָגַר עַל־, פֿאַרשטעלן דעם וועג.

— הִסָּגֵר, פֿאַרשלאָסן ווערן: אָפּגעשלאָסן ווערן: פֿאַרשליסן זיך: אָפּשליסן זיך: פֿאַרמאַכט ווערן.

— סַגֵּר, אויסליפֿערן: איבערגעבן אין עמעצנס הענט.

— סֻגּוֹר, פֿאַרשלאָסן ווערן: אָפּגעשלאָסן ווערן.

— הַסְגֵּר, באַשטימען אָפּצושליסן: באַ־פֿעלן צו פֿאַרמאַכן: אויסליפֿערן (עמע־צן) אין עמעצנס הענט: איבערגעבן צו עמעצן.

— הָסְגַּר, באַשלאָסן ווערן אָפּצושליסן, צו פֿאַרמאַכן: איבערגעגעבן ווערן אין עמעצנס הענט.

— מַאֲמָר מֻסְגָּר, אײַנגעשלאָסענער זאַץ (גראַמ.).

— הִסְתַּגֵּר, אָפּשליסן זיך: פֿאַרמאַכן זיך: פֿאַרמאַכן זיך אין זיך.

סֶגֶר, ז. שלאָס־צינגל: ריגל: פֿאַרשליסער (ביי געווער).

סִגָּרוֹן, ז. געוועך־טרעגער (באַדינער פֿון אַ קעמפֿער).

סַגְרִיר, ז. שלאַקס־רעגן.

– יוֹם סַגְרִיר, רעגנדיקער טאָג: גימ־זשענדיק וועטער.

סַגְרִירִי, ת. שלאַקס־רעגנדיקער.

סִגָּרִית, נ. גרינצייַג (דערמאָנט אין משנה).

סַד, ז. האָלץ־קונע: פֿיס־קאַסטן (שטראָף־מיטל).

סְדוֹמִיּוּת, נ. סדומישקייט: האָמאָסעקסו־אַליזם.

סָדוּק, ת. געשפּאָלטענער: געפּלאַצטער.

סִדּוּק, ז. (נ. סְדִיקָה), שפּאַלטונג: גע־פּלאַצטער טייג.

סָדוּר, ת. געאָרדנטער: געסדרטער.

סִדּוּר, ז. אייַנאָרדנונג: אייַנריכטונג: זעצונג (אין דרוק): געאָרדנטע זאַמ־לונג פֿון תּפֿילות־סדור.

סִדּוּרִי, ת. געאָרדנטער.

– מִסְפָּר סִדּוּרִי, אָרדנונגס־צאָל.

סָדִין, ז. לייַלעך: טאַגע: קיטל.

סָדִיק, ת. פֿעאיקער צו שפּאַלטן זיך.

סְדִיקָה, נ. שפּאַלטונג: שפּאַלט־מאַכונג.

סָדִיר, ת. געאָרדנטער: רעגולערער.

– כֹּחַ סָדִיר, צְבָא סָדִיר, רעגולערער מי־ליטערישער כּוח.

סְדִירוּת, נ. רעגולערקייט: געאָרדנטקייט.

סַדָּן, סַדָּנָא, ז. קאָוואַדלע: קלאָץ: פּיען: אַקס: פּאָל (צפֿון־פּאָל, דרום־פּאָל).

– בֵּין הַפַּטִּישׁ וְהַסַּדָּן, צווישן האַמער און קאָוואַדלע.

– סַדָּנָא דְאַרְעָא חַד הוּא, די ערד איז איין גאַנצער בלאָק. געמיינט: דער זעלבער שטייגער הערשט אומעטום.

סַדְנָה, נ. (ר' סַדְנָאוֹת), וואַרשטאַט.

סָדַק (סָדַק, יִסְדֹּק), פּ"י. שפּאַלט.

– הִסָּדֵק, געשפּאָלטן ווערן.

– סַדֵּק, צעשפּאַלטן.

– סֻדַּק, שטאַרק צעשפּאָלטן ווערן.

– הִסְתַּדֵּק, צעשפּאָלטן ווערן: געשפּאָל־טן ווערן.

סֶדֶק, ז. שפּאַלט.

סִדְקִי, ז. צעלניק: גאַלאַנטעריע־קרע־מער.

סִדְקִית, נ. גאַלאַנטעריע: נייצוואַטן.

– מַחַט סִדְקִית, דינע נאָדל.

סָדַר (סָדַר, יִסְדֹּר), פּ"י. אָרדנען: סדר'ן.

– הִסָּדֵר, געאָרדנט ווערן: סיסטעמאַטי־זירט ווערן: גערעגלט ווערן: געסדר'ט ווערן.

– סַדֵּר, אָרדנען: אייַנאָרדנען: רעגלען: סיסטעמאַטיזירן: מסדר זייַן: אייַנריכ־טן: אויספֿירן: אויסזעצן (שריפֿט): אייַנאָרדנען פּסח־סדר: אָפּטון אַ שפּי־צל, אונטערשטעלן אַ פֿיסל (אין פֿאָלקס־לשון).

– סֻדַּר, געאָרדנט ווערן: אייַנגעריכ־טעט ווערן.

– אָדָם מְסֻדָּר, אייַנגעאָרדנטער מענטש: מענטש מיט אָרדנונג.

– הַסְדֵּר, אייַנפֿירן אָרדנונג: אייַנפֿירן סיסטעם: אָרדענען זאַכן ווי געהעריק.

– הֻסְדַּר, אייַנגעאָרדנט ווערן ווי ס'גע־הער צו זייַן.

— הִסְתַּדֵּר, אײַנאָרדנען זיך; אײַנשטעלן זיך; אויסשטעלן זיך.

סֵדֶר, ז. אָרדנונג; סיסטעם; רעזשים; מאָנאָגראַפיע (ספּעציעל אין דער משנה — ששה סדרי משנה, יעדע אויף אַ באַזונדער טעמע); פּסח־סדר.

— בְּסֵדֶר, אין אָרדנונג.

— כְּסֵדֶר, כְּסִדְרוֹ, ווי געהעריק.

— סֵדֶר הַיּוֹם, טאָגאָרדנונג.

— אִי־סֵדֶר, אומאָרדנונג.

— תַּרְגִּילֵי סֵדֶר, אָרדנונגס־איבונגען, מושטרע.

סַדָּר, ז. זעצער, שריפטזעצער.

סְדָר, ז. זאַק, שריפטזאַק.

סִדְרָה, ז. סעריע; קאַפּיטל; פּרשה פון דער וואָך; דערנער־בוים.

סַדָּרוּת, נ. שריפטזעצונג.

סַדְרָן, ז. אָרדנער; אָרדנונג־האַלטער; פּעדאַנט; סיסטעמאַטישער; צונויפשטעלער.

סַדְרָנוּת, נ. אָרדנונגס־האַלטונג; געאָרדנטקייט; סיסטעמאַטישקייט.

סַהֵד, פּ״י. באַשטעטיקן; דערקלערן; שטעלן עדות.

— הַסְהֵד, עדות־זאָגן.

סָהֵד, ז. עדות.

סַהֲדָא, ז. באַווײַז; עדות.

סָהוּר, ת. לבנה־דיקער.

סַהַר, ז. לבנה; שפּסן־ציכטעריי.

— אַגַּן הַסַּהַר, פולע לבנה.

— הַסַּהַר הַפּוֹרֶה, דער פּרוכפּערדיקער בויגן, געמיינט דעם פּרוכטבאַרן ראַיאָן פון פרת און חדקל־טאָל אין איראַק ביז דער סיני־ליניע, דורך סיריע און ארץ־ישראל.

— חֲצִי סַהַר, האַלבע לבנה.

סֹהַר, בֵּית־סֹהַר, ז. אַרעסט; טורמע; תּפיסה.

סַהֲרוֹן, ז. ראָגל (געבעקס); שמוק אין דער פאָרם פון אַ האַלבער לבנה.

סַהֲרוּרִי, ת. לונאַטיקער; נאַכטוואַנדלער; קלעטערער אויף די גלײַכע ווענט.

סַהֲרוּרִיּוּת, נ. סאָמנאַמבוליזם (לונאַטיזם).

סַוַּאי, ז. קאָמופלאַזשיסט (אין מיליטער).

סוֹאֵן, ת. רווישיקער; טומלדיקער.

סוֹבֶא, ז. זויפער; שיכור.

סוֹבֵב, ז. רייף; רינג; בוקסע; מִזבח־קאַרניז; צווייטער רינג פון רוקנביין.

סוֹבֵל, ת. וויטיק־לײַדנדיקער; געדולדיקער.

סוֹבְלָנוּת, נ. טאָלעראַנץ.

סוֹבְלָנִי, ת. טאָלעראַנטער.

סוּג (סָג, יָסוּג), פ״ע. צוריקטרעטן; אָפּטרעטן; צוריקציִען זיך. פ״י. אָפּגרענצן; באַגרענצן.

— סַיֵּג, קלאַסיפיצירן; סאָרטירן.

— סֻוַּג, קלאַסיפיצירט ווערן; סאָרטירט ווערן.

— הִסּוֹג, צוריקציִען זיך; אָפּטרעטן.

— הַסֵּג, דערוויַיטערן.

— הַסֵּג גְּבוּל, גרענעץ־איבעררוקונג.

סוּג, ת. אָפּגעגרענצטער; אַרומגעגרענצטער; אַרומגערינגלטער; דערוויַיטערטער. ז. גאַטונג; קאַטעגאָריע; קוואַ־

ליטעט: סאָרט; מין; טיפּ; אַרט; קאָרב; קוישל.

סוּגָה, נ. געוויקסן־פּלויט: פּלויט; נישט אידענטיפיצירטער פויגל דערמאָנט אין דער מסכתא חולין.

סוּגִי, ת. קוואַליטאַטיווער.

סוּגְיָה, נ. לערע: פּראַגע; פּראָבלעם; סטודיום; קעגנשטאַנד.

סוּגַר, ז. חיות־שטייג; ציימל.

סוּגֵר, ז. (ר' סוּגְרַיִם), צווייטער גראַם־פּערז אין ליד. פאַרשלוס־פּערז: קלאַ־מער אין שריפט און דרוק: ([.

סוּד (סָד, יָסוּד), פ"י. אויסווייסן: אויס־קאַלכן: אויסטינקעווען.

סוּד, ת. געווייסטער: אויסגעקאַלכטער; געטינקעוועטער.

— בּוֹר סוּד שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד טִפָּה, גוט אויסגעטינקעוועטער וואַסער־גרוב; באַצ. פאַר אַ תלמיד־חכם אַ גוטן בעל־זכרון.

(סוּד) הִסְתּוֹדֵד, פ"ע. סודן זיך: איבער־שעפּטשען זיך.

סוֹד ז. (ר' סוֹדוֹת), סוד: געהיימניש; סעקרעט; באַראַטונג; געזעלשאַפט; פאַרטרוילעכער שמועס.

— אִישׁ־סוֹד, פאַרטרויאונגסמאַן.

— בַּעַל סוֹד, דיסקרעטער מענטש; בעל־מקובל.

— מְתֵי סוֹדוֹ, פאַרטרויאונגסלייט.

סוֹדִי, ת. געהיימער: פאַרטרוילעכער.

סוֹדִיּוּת, נ. געהיימקייט: געהיימנישפול־קייט: פאַרטרוילעכקייט.

סוֹדֵר, ת. צאָלנדיקער: אָרדנטלעכער.

סוּדָר, ז. דערע: פאַטשיילע: וואָלענע טוך: סוועדער.

סוּדְרָן, ז. סיסטעמאַטיקער: געאָרדנטער אין זיין וויסן.

(סָוָה) הַסְוֵה, פ"י. מאַסקירן: קאָמופלאַ־זשירן.

— הֻסְוֵה, מאַסקירט ווערן: קאָמופלאַ־זשירט ווערן.

— הִסְתַּוֵּה, פאַרמאַסקירן זיך: פאַרקאָ־מופלאַזשירן זיך.

סוֹהֵר, ז. תּפיסה־שומר.

סִוּוּג, ז. קלאַסיפיצירונג: סאָרטירונג.

סוּחַ (סָח, יָסוּחַ), פ"ע. שמועסן: רעדן: דערציילן.

— הֵסֵחַ, שמועסן: דערציילן: רעדן.

— מֵסִיחַ לְפִי תֻּמּוֹ, שמועסט אויפריכ־טיק.

סוּחָה, נ. מיסט: אָפּפאַל.

סוֹחֵר, ז. סוחר: הענדלער: קרעמער; קאָמערסאַנט.

— עוֹבֵר לַסּוֹחֵר, חריף אַרטיקל: אומ־גאַנגס־אַרטיקל.

סוֹחֵרָה, נ. פאַנצער: שוץ־שילד.

סוֹחֶרֶת, נ. איידעלער מירמלשטיין: סו־חרטע: הענדלערין: קרעמערין.

(סוּט) הֵסֵט, פ"י. רירן פון אָרט: באַ־וועגן.

— הוּסַט, גערירט ווערן פון אָרט: באַ־וועגט ווערן.

— הִסּוֹט, גערירט ווערן פון אָרט.

סוֹטֶה, ת. אָפּווייכנדיקער.

סוֹטָה, נ. אומטרייע פרוי.

סוּךְ (סָךְ, יָסוּךְ), פ״י. זאַלבן: אָנשמירן; אָנאײלן.

— הִסּוּךְ, געזאַלבט װערן: אָנגעשמירט װערן.

— הֵסֵךְ, זאַלבן: אָנשמירן.

— הֵסֵךְ אֶת רַגְלָיו, דערלײדיקן נאַטיר־לעכע באַדערפֿענישן.

— הוּסַךְ, געזאַלבט װערן: אָנגעשמירט װערן.

סוֹךְ, ז. (נ. סוֹכָה), צװײַג.

סוֹכֶה, ז. צושױער.

סוּכָּה, נ. אַל..נע: סוכה: בײַדל.

סוֹכֵךְ, ז. שירעם: פֿאַראַסאָל: זאָנטיק; חופּה׳לע (דעכלאַרטיקער פֿונאַנדערבלי בײַ געװיקרן).

— סוֹכֵךְ נְפִילָה, פֿאַלשירם.

סוֹכְכוֹן, ז. חופּה׳לע (איין דעכעלע פֿון דעכלאַרטיקן פֿונאַנדערבלי בײַ גע־װיקסן).

סוֹכְכִי, ת. ד..כלאַרטיקער (בײַ געװיקסן).

סוֹכֵן, ז. אַגענט: פֿאַרװאַלטער.

סוֹכְנוּת, נ. אַגענטור.

סוּכָּר, ז. צוקער.

סוּכָּרִיָּה, נ. ציקערל.

סוּכֶּרֶת, נ. צוקער־קראַנקײט.

סוֹלֵד, ת. זיך מיאוסנדיקער: זיך מיג־לענדיקער; זיך אָפּטרײסלענדיקער; אָפּשפּרינגענדיקער.

סוֹלְחָן, ז. פֿאַרגעבער: מוחל־זײַער.

סוֹלְחָנוּת, נ. פֿאַרגעבלעכקײט: מוחל־זײַאונג.

סוֹלְיָה, נ. זויל.

סוֹלְלָה, נ. באַטעריע: ערד־אָנשיט: אַר־טילערישע פֿאַרשאַנצונג.

סוֹלֶלֶת, נ. באַטעריע.

סוֹלָן, ז. סאָליסט.

סוֹלֶת, נ. זעמלמעל: מאַנע־קאַשע. זע סֹלֶת.

(סום) הִסּוּם, פ״ע. בלינד־װערן.

סוּמָא, סוֹמֵא, ז. (נ. סוּמָא, סוֹמֵאת), בלינדער.

— כְּסוּמָא בָּאֲרֻבָּה, אויף בלינד: װי אַ בלינד פֿערד אין קאַלך־גרוב.

סוֹמֵךְ, ז. שטיצער: שטיץ־װאָרט. הויפּט־װאָרט (אין בינדונגס־װערטער): דישל־רינג, שטיץ־רינג (בײַ װאָגן).

סוֹמָק, ת. רויטער: פֿאַררויטלטער.

סוּס, ז. פֿערד.

— כֹּחַ־סוּס, פֿערדקראַפֿט.

סוּס־הַיְאוֹר, ז. היפּאָפּאָטאַם.

סוּסָה, נ. קלאַטשע: שקאַפּע: קאָבעלע: פֿערדעכע.

סוּסוֹן, ז. פֿערדעלע: זשרעבעקל: לאָ־שעקל.

סוּסוֹן־הַיָּם, ז. ים־פֿערדל (היפּאָקאַמ־פּוס).

סוּסִי, ת. פֿערדישער: פֿערד־.

סוֹעֶה, ת. רוישיקער: טומלדיקער: שטור־מישער.

סוֹעֵר, ת. שטורמישער: הוראַגאַנישער: אויפֿגערעגטער.

סוּף, ז. טאַטראַק־פֿלאַנץ (אויפֿן ברעג פֿון טײַכן).

— יַם־סוּף, רויטער יַם.

סוּף (סָף, יָסוּף), פ״י. אויפֿהערן: נישט־װערן: פֿאַרשװינדן.

סְחֹפֶת, נ. אָנשלעפּ (פֿון קעגנשטאַנדן דורך שטראָמיק וואַסער).

סָחֹר (סָחַר, יִסְחַר), פעו״י. האַנדלען; אונטערהאַנדלען; וואַנדלען; אַרום־דרייען זיך.

— הִסְתַּחֵר, האַנדלען; פֿירן געשעפֿטן.

סַחַר, ז. האַנדל; מאַרק; סחורה.

— סַחַר־מֶכֶר, האַנדל־וואַנדל; שאַכער־מאַכער.

סְחַרְחַר, ת. זיך אַרומדרייענדיקער; אַ־רומקרײַזנדיקער; שווינדלענדיקער.

סְחַרְחֵרָה, סְחַרְחֶרֶת, נ. קאַרוזעלע.

סְחַרְחָרִי, ת. קאָפּ־שווינדלענדיקער.

סְחַרְחֹרֶת, נ. אַרומקרײַזונג; קאָפּ־שווינ־דל.

סַחְרָן, ז. קרעמער; הענדלער.

סַחְרָנוּת, נ. קרעמערישקייט; האַנדל.

סַחְרֵר, פ״י. אַרויסרופֿן קאָפּ־שווינדל; גורם זײַן קאָפּ־שווינדל.

— הִסְתַּחְרֵר, דרייען זיך אין אַ קרײַז; דרייען זיך אין אַווירבל.

סֵט, ז. שלעכטער טאַט.

סָטֹה (סָטָה, יִסְטֶה), פ״ע. אָפּווײַכן; אָפּ־נעגען; אַראָפּגיין פֿון ריכטיקן וועג; פֿאַרראַטן (מאַן אָדער פֿרוי).

סְטָו, סְטָיו, ז. קאָלאָנאַדע; זײַלן־גאַלע־ריע.

סָטוּף, ת. געשראַמעטער; געשטופּלטער.

סְטִיָּה, נ. אָפּווענדונג; אָפּלענקונג; אָפּ־ווײַכונג.

סָטִיף, ת. געשטופּלטער; צעשראַמעטער.

סְטִירָה, נ. פּאַטש; קלאַפּ.

— סְטִירַת לֶחִי, אַ פּאַטש אין באַק; פּאַטש (באַליידיקונג).

סָטֹן (סָטַן, יִסְטֹן), פ״י. זײַן פֿײַנדלעך אָנטון צרות.

— הַסְטֵן, באַשולדיקן; מקטרג זײַן.

(סטף) סָטוּף, פ״ע. געפּלאַצט זײַן.

סָטֹר (סָטַר, יִסְטֹר), פ״י. פּאַטשן; אַ פּאַטש געבן; אַ קלאַפּ טון.

— הִסָּטֵר, געפּאַטשט ווערן.

— סַטֵּר, אויספּאַטשן; אויסקלאַפּן.

סִטְרָא, ז. זײַט.

— סִטְרָא אַחֲרָא, אַנדערע זײַט; בייזער כּוח.

סִטְרִי, ת. זײַטיקער.

— רְחוֹב חַד־סִטְרִי, גאַס מיט באַוועגונג אין איין ריכטונג.

— רְחוֹב דוּ־סִטְרִי, גאַס מיט באַוועגונג אין צוויי ריכטונגען.

סַטְרָן, ז. פּאַטשער.

סִיאָה, נ. אָנאָניז־מעך.

סִיב, ז. געוועב (פֿון פֿלאַנץ, בעל־חי).

סִיבִי, ת. געוועבלעכער; געוועב־.

סִיג, ז. מעטאַל־שמעלק; מיש־מעטאַל (צו אײדעלע מעטאַלן); באַצ. פֿאַר געמיינע לײַט צווישן אַדל.

סְיָג, ז. אָפּגרענצונג; אָפּצוימונג; באַוואָ־רעניש; מאָסמיטל פֿאַר פֿאַרזיכט.

סַיֵּג, פ״י. פֿונאַנדערטיילן אויף גאַטונגען; סיסטעמאַטיזירן; אָפּצוימען; אָפּגרענצן.

— סֻיּוֹג, פֿונאַנדערגעטיילט ווערן אויף גאַטונגען; אָפּגעצוימט ווערן.

— הִסְתַּיֵּג, אָפּגרענצן זיך; מאַכן אַ באַ־וואָרעניש.

סִיגָרָה, נ. ציגאַר.

סִיגָרִיָּה, נ. ציגאַרעט.

— בְּדַל סִיגָרִיָּה, ציגאַרעטן־עק.

סִיד, ז. קאַלך.

— סִיד חַי, נישט געלאָשענער קאַלך.

— סִיד כָּבוּי, געלאָשענער קאַלך.

סַיֵּד, פ״י. אויסווייַסן; קאַלכן; אויסקאַל־כן; אויסטינקעווען.

— סֻיַּד, אויסגעווייַסט ווערן; אויסגע־קאַלכט ווערן; אויסגעטינקעוועט ווערן.

— הִסְתַּיֵּד, פאַרקאַלכן זיך; פאַרקאַלכט ווערן: סודען זיך; דורכשעפּטשען זיך.

סַיָּד, ז. שטובן־מאַלער.

— כַּף־סַיָּדִים, קעלנע.

סַיָּדוּת, נ. שטובן־מאַלעריי.

סִידִי, ת. קאַלכיקער; קאַלך־.

סִידָן, ז. קאַלציום.

סִיּוּג, ז. אָפּצוימונג; אַרומצוימונג; צע־טיילונג אויף מינים און גאַטונגען.

סִיּוּד, ז. אויסקאַלכונג; אויסווייַסונג; אויסטינקונג.

סִיּוּט, ז. קאָשמאַר; שרעק־בילד.

סִיּוּם, ז. פאַרענדיקונג; פינאַל; סיום.

סִיּוֹמֶת, נ. סופיקס.

סִיוָן, ז. נייַנטער חודש פון יידישן קאַ־לענדאַר, בערך מאַי — יוני.

סִיּוּעַ, ז. שטיצע; הילף; סובווענץ.

סִיּוּף, ז. שווערדן־פעכט.

סִיּוּר, ז. באַזוך; עקסקורסיע; אויספלוג; פּאַטראָלירונג.

סַיָּח, ז. לאָשעקל; קאָשקעלע; זשרעבעקל.

סִיחַ (סָח, יָסִיחַ), פ״י. רעדן; שמועסן; זאָגן; דערציילן.

— הֵסֵחַ, רעדן; שמועסן; דערציילן.

סִיחָה, נ. שמועס; דערציילונג. זע שִׂיחָה.

סִיט, ז. האַנט-שפּאַן (אַלט. מאָס).

סַיֵּט, פ״י. גורם זייַן קאָשמאַר; אָניאָגן אויף עמעצן שרעק־בילדער.

— סֻיּוֹט, זייַן פול מיט קאָשמאַרן.

סִיטוֹן, סִיטוֹנַאי, ז. הורט־סוחר.

סִיטוֹנוּת, נ. הורט־האַנדל.

— בְּסִיטוֹנוּת, אין הורט.

סִיטוֹנִי, ת. הורט־.

סִיכָה, נ. שמירונג; איילונג; זאַלבונג.

סִילוֹן, ז. שלויך; רינע; וואַסער־שטראָם; פלייץ.

סִילוֹנִית, נ. סירענע (מיט.).

סַיֵּם, פ״י. פאַרענדיקן; פינאַליזירן; שלי־סן; באַשטימען; אָנצייכנען; באַצייכ־נען.

— סֻיַּם, פאַרענדיקט ווערן; באַצייכנט ווערן; באַשטימט ווערן.

— הִסְתַּיֵּם, פאַרענדיקן זיך; שליסן זיך; אַרויסווייַזן זיך; אָנצייכנען זיך.

סִימָה, נ. אוצר.

סִימוּלְטָנִי, ת. גלייַכצייַטיקער.

סִימָן, ז. צייכן; שטריך; סימפּטאָם; פּאַ־ראַגראַף; אָפּזאַץ; שלינג־אָרגאַן.

— בְּסִימָן טוֹב, מיט מזל.

— סִימָנֵי הַטְּעָמִים, טראָפּ־צייכנס.

— סִימָנֵי פְּסוּק, אינטערפּונקציע.

— סִימַן קְרִיאָה, אויסרוף־צייכן.

— סִימַן שְׁאֵלָה, פרעג־צייכן.

סְחֹפֶת, נ. אָנשלעפּ (פֿון קעגנשטאַנדן דורך שטראָמיק וואַסער).

סָחֹר (סָחַר, יִסְחַר), פּעו״י. האַנדלען; אונטערהאַנדלען; וואַנדלען; אַרומדרייען זיך.

— הִסְתַּחְרֵר, האַנדלען; פֿירן געשעפֿטן.

סַחַר, ז. האַנדל; מאַרק; סחורה.

— סַחַר־מֶכֶר, האַנדל־וואַנדל; שאַכער־מאַכער.

סְחַרְחַר, ת. זיך אַרומדרייענדיקער; אַ־רומקרײַזנדיקער; שווינדלענדיקער.

סְחַרְחֵרָה, סְחַרְחֶרֶת, נ. קאַרוזעלע.

סְחַרְחָרְנִי, ת. קאָפּ־שווינדלענדיקער.

סְחַרְחֹרֶת, נ. אַרומקרײַזונג; קאָפּ־שווינ־דל.

סַחְרָן, ז. קרעמער; הענדלער.

סַחְרָנוּת, נ. קרעמערישקייט; האַנדל.

סַחְרֵר, פּ״י. אַרויסרופֿן קאָפּ־שווינדל; גורם זײַן קאָפּ־שווינדל.

— הִסְתַּחְרֵר, דרייען זיך אין אַ קרײַז; דרייען זיך אין אַ ווירבל.

סֵט, ז. שלעכטער טאַט.

סָטֹה (סָטָה, יִסְטֶה), פּ״ע. אָפּווײַכן; אָפּ־נעגען; אַראָפּגיין פֿון ריכטיקן וועג; פֿאַרראַטן (מאַן אָדער פֿרוי).

סְטָו, סְטָיו, ז. קאָלאָנאַדע; זײַלן־גאַלע־ריע.

סָטוּף, ת. געשראַמעטער; געשטופּלטער.

סְטִיָּה, נ. אָפּווענדונג; אָפּלענקונג; אָפּ־ווײַכונג.

סָטִיף, ת. געשטופּלטער; צעשראַמעטער.

סְטִירָה, נ. פּאַטש; קלאַפּ.

— סְטִירַת לֶחִי, אַ פּאַטש אין באַק; פּאַטש (באַליידיקונג).

סָטֹן (סָטַן, יִסְטֹן), פּ״י. זײַן פֿײַנדלעך אָנטון צרות.

— הַסְטֵן, באַשולדיקן; מקטרג זײַן.

(סטף) סֻטּוֹף, פּ״ע. געפּלאַצט זײַן.

סָטֹר (סָטַר, יִסְטֹר), פּ״י. פּאַטשן; אַ פּאַטש געבן; אַ קלאַפּ טון.

— הִסָּטֵר, געפּאַטשט ווערן.

— סַטֵּר, אויספּאַטשן; אויסקלאַפּן.

סִטְרָא, ז. זײַט.

— סִטְרָא אַחֲרָא, אַנדערע זײַט; בייזער כּוח.

סִטְרִי, ת. זײַטיקער.

— רְחוֹב חַד־סִטְרִי, גאַס מיט באַוועגונג אין איין ריכטונג.

— רְחוֹב דוּ־סִטְרִי, גאַס מיט באַוועגונג אין צוויי ריכטונגען.

סַטְרָן, ז. פּאַטשער.

סִיאָה, נ. אָנאַניז־מעך.

סִיב, ז. געוועב (פֿון פֿלאַנץ, בעל־חי).

סִיבִי, ת. געוועבלעכער; געוועב־.

סִיג, ז. מעטאַל־שמעלק; מיש־מעטאַל (צו איידעלע מעטאַלן); באַצ. פֿאַר געמיינע לײַט צווישן אַדל.

סְיָג, ז. אָפּגרענצונג; אָפּצוימונג; באַוואָ־רעניש; מאָסמיטל פֿאַר פֿאָרזיכט.

סַיֵּג, פּ״י. פֿונאַנדערטיילן אויף גאַטונגען; סיסטעמאַטיזירן; אָפּצוימען; אָפּגרענצן.

— סֻיּוֹג, פֿונאַנדערגעטיילט ווערן אויף גאַטונגען; אָפּגעצוימט ווערן.

— הִסְתַּיֵּג, אָפּגרענצן זיך; מאַכן אַ באַ־וואָרעניש.

סִיגָרָה, נ. ציגאַר.

סִיגָרִיָּה, נ. ציגאַרעט.

— בְּדַל סִיגָרִיָּה, ציגאַרעטן־עק.

סִיד, ז. קאַלך.

— סִיד חַי, נישט געלאָשענער קאַלך.

— סִיד כָּבוּי, געלאָשענער קאַלך.

סַיֵּד, פ״י. אויסווייַסן; קאַלכן; אויסקאַל־כן; אויסטינקעווען.

— סֻיַּד, אויסגעווייַסט ווערן; אויסגע־קאַלכט ווערן; אויסגעטינקעוועט ווערן.

— הִסְתַּיֵּד, פאַרקאַלכן זיך; פאַרקאַלכט ווערן; סודען זיך; דורכשעפּטשען זיך.

סַיָּד, ז. שטובן־מאַלער.

— כַּף־סַיָּדִים, קעלנע.

סַיָּדוּת, נ. שטובן־מאַלעריי.

סִידִי, ת. קאַלכיקער; קאַלך־.

סִידָן, ז. קאַלציום.

סִיּוּג, ז. אָפּצוימונג; אַרומצוימונג; צע־טיילונג אויף מינים און גאַטונגען.

סִיּוּד, ז. אויסקאַלכונג; אויסווייַסונג; אויסטינקונג.

סִיּוּט, ז. קאָשמאַר; שרעק־בילד.

סִיּוּם, ז. פאַרענדיקונג; פינאַל; סיום.

סִיּוֹמֶת, נ. סופיקס.

סִיוָן, ז. נייַנטער חודש פון יידישן קאַ־לענדאַר, בערך מאַי — יוני.

סִיּוּעַ, ז. שטיצע; הילף; סובווענץ.

סִיּוּף, ז. שווערדן־פעכט.

סִיּוּר, ז. באַזוך; עקסקורסיע; אויספלוג; פּאַטראָלירונג.

סַיָּח, ז. לאָשעקל; קאָשקעלע; זשרעבעקל.

סִיחַ (סָח, יָסִיחַ), פ״י. רעדן; שמועסן; זאָגן; דערציילן.

— הֵסִחַ, רעדן; שמועסן; דערציילן.

סִיחָה, נ. שמועס; דערציילונג. זע שִׂיחָה.

סִיט, ז. האַנט־שפּאַן (אַלט. מאָס).

סַיֵּט, פ״י. גורם זייַן קאָשמאַר; אָניאָגן אויף עמעצן שרעק־בילדער.

— סֻיּוֹט, זייַן פול מיט קאָשמאַרן.

סִיטוֹן, סִיטוֹנַאי, ז. הורט־סוחר.

סִיטוֹנוּת, נ. הורט־האַנדל.

— בְּסִיטוֹנוּת, אין הורט.

סִיטוֹנִי, ת. הורט־.

סִיכָה, נ. שמירונג; איילונג; זאַלבונג.

סִילוֹן, ז. שלויך; רינע; וואַסער־שטראָם; פלייץ.

סִילוֹנִית, נ. סירענע (מיט.).

סַיֵּם, פ״י. פאַרענדיקן; פינאַליזירן; שלי־סן; באַשטימען; אָנצייכנען; באַצייכ־נען.

— סֻיּוּם, פאַרענדיקט ווערן; באַצייכנט ווערן; באַשטימט ווערן.

— הִסְתַּיֵּם, פאַרענדיקן זיך; שליסן זיך; אַרויסווייַזן זיך; אָנצייכנען זיך.

סִימָה, נ. אוצר.

סִימוּלְטָנִי, ת. גלייַכצייַטיקער.

סִימָן, ז. צייכן; שטריך; סימפּטאָם; פּאַ־ראַגראַף; אָפּזאַץ; שלינג־אָרגאַן.

— בְּסִימָן טוֹב, מיט מזל.

— סִימָנֵי הַטְּעָמִים, טראָפּ־צייכנס.

— סִימָנֵי פִּסּוּק, אינטערפּונקציע.

— סִימַן קְרִיאָה, אויסרוף־צייכן.

— סִימַן שְׁאֵלָה, פרעג־צייכן.

סִימָנִיָה, נ. בוך־אײַנלאָג.

סִימָנִית, נ. קלײנער צײכן.

סִימְפּוֹן, ז. אָטעם־רער (אַנאַט.)׃ קאָנ־טראַקט; אָפּמאַך; בײַלאָג צו אַן אָפּמאַך.

סִימְפּוֹנוֹן, ז. סִימְפּוֹנִית, נ. אָטעם־רע־רעלע אין די לונגען.

סִימֶת, נ. סופּיקס.

סִין, ז. צװײצײניקע האַקע; סקאָבעל; כינע; אות „ש".

סִינוֹר, סִינָר, ז. פֿאַרטעך.

סִינַי, ז. דער באַרג סיני; באַצ. פֿאַר גרויסן תּלמיד־חכם.

סִינִי, ת. כינעזער.

סִיס, ז. שװאַלב; פֿרענזל; קיטעסל.

סַיָס, ז. פֿערד־ציכטער; פֿערד־ייִנג.

סַיָסוּת, נ. פֿערד־ציכטעריי.

סִיסְמָה, נ. לאָזונג; סלאָגאַן; װאָרט־צײכן; דעװיז.

סִיסָנִית, נ. פּאַװע (פּלאַנץ).

סַיֵעַ, פּ"י. שטיצן; אונטערשטיצן; העלפֿן.

— תַּנְיָא דְמְסַיַע, אונטערהעלפֿער, אונ־טערשטופּער (אין איראָנישן זין).

— הִסְתַּיֵעַ, געשטיצט װערן; שטיצן זיך; פֿאַררופֿן זיך.

סִיעָה, נ. גרופּע; פֿראַקציע.

סִיָעְתָּא, נ. שטיצע; הילף.

— בְּסִיַעְתָּא דִשְׁמַיָא, מיט גאָטס הילף.

סִיעָתִי, ת. פֿראַקציאָנעלער; סעקטאַנטי־שער.

סִיעָתִיוּת, נ. סעקטאַנטישקייט; פּאַרטײ־אישקייט; געז. צעשפּאָלטנקייט.

סַיִף, ז. שװערד.

סַיָף, ז. פֿעכטער (מיט שװערד).

סַיֵף, פּ"ע. פֿעכטן; פֿעכטן מיט אַ שװערד; פֿאַרלענדן; פֿאַרשנײַדן; אומברענגען.

— סְיוֹף, איבערגעלאָזט װערן צום סוף.

— הִסְתַּיֵף, ענדיקן זיך; פֿעכטן זיך מיט שװערדן.

סַיָפָא, ז. פֿעכטער (מיט שװערד).

— סָפְרָא וְסַיָפָה, געלערנטער און פֿעכ־טער. געמיינט מענטש צו ערדישע און גלײַכצײַטיק צו גײַסטיקע זאַכן: „צו גאָט און צו לײַט".

סֵיפָא, ז. סוף; שלוס; פֿינאַל.

סְיָפָה, נ. שפּעטצײַטיקע, געמיינע פּרוכט.

סַיָפוּת, נ. שװערדן־פֿעכטונג.

סֵיפָן, ז. שװערדן־בלום (גלאַדיאָלוס).

סִיקוּס, ז. סענק (אין האָלץ).

— אֵם הַסִיקוּס, סענק־לאָך.

סִיקְרָא, נ. צינאָבער־רויט.

סִיקָרִי, סִיקָרִיקוֹן, ז. סיקריער (טעראָ־ריסט און מעסער־מענטש אין די צײַטן פֿון צװײטן בית־המקדש); באַנדיט; רויבער.

סִיר, ז. טאָפּ; שופֿל־בעקן אין בית־המקדש; דערנער־פּלאַנץ.

— סִיר־לַחַץ, „פּרעזשער קוקער" (הער־מעטיש־שליסנדיקער טאָפּ).

— סִיר־לַיְלָה, נאַכט־טאָפּ.

— סִיר־הַמַעֲלוֹת, קאָמפּלעט פֿון פֿענד־לעך אויפֿאײנאַנדער.

— סִיר־פֶּלֶא, װוּנדערטאָפּ (צו באַקן קו־כנס).

— סִיר־רַחַץ, װאַש־שיסל.

סַיֵר, פּ"י. באַזוכן; אויספּירן; פּאַטראָ־

לירן; מאַכן אַן אויספּלוג; מאַכן אַן עקסקורסיע.

– סַיּוֹר, באַזוכט ווערן; אויספּאַטראָלירט ווערן.

סַיָּר, ז. באַזוכער; עקסקורסאַנט; פּאַט־ראָלירער.

סִירָה, נ. שיפל; בלומען־שיפּעלע (באָט.); פּאָטעריום־פּלאַנץ.

– סִירַת דּוּגָה, פישער־שיפל.

– סִירַת מִפְרָשִׂים, זעגל־שיפל.

סִירוֹנִית, נ. סירענע (מיט.).

סַיָּרוּת, נ. פּאַטראָלירונג; דורכזוכונג אין שטח; אויסשפּירונג.

סַיֶּרֶת, נ. פּאַטראָליר־שיף; אויסשפּיר־עסקאַדרע.

סָךְ, ז. פיל; מאַסע; מענטשן־מאַסע.

– בְּסָךְ, תה״פ. מאַסנהאַפט.

סַךְ, ז. צאָל; אַלגעמיינע צאָל; סכום; סומע; דעכל; לאַפּע.

– סַךְ־הַכֹּל, צוזאַמען; אַלגעמיינע צאָל.

– סַכֵּי־עֵינַיִם, אויגן־לאַפּעס (צו פאַר־שטעלן די אויגן פון פערד).

– סַךְ־שֶׁמֶשׁ, פאָרדעכל (פאַרן פענצטער פון שאַפּערן־קאַבינע אין אויטאָ).

סֹךְ, ז. חיות־נעסט אין וואַלדיקער געדיכטעניש; ביידל.

סֻכָּה, נ. אַלטאַנע; סוכה; ביידל.

– חַג הַסֻּכּוֹת, סוכות.

סָכֹה (סָכָה, יִסְכֶּה), פ״י. קוקן; זען.

סִכָּה, נ. שפּילקע; נאָדל; זשעטאָן; בראָש.

– סִכַּת בִּטָּחוֹן, זיכערנאָדל; אַגראַפּקע.

– סִכַּת־רֹאשׁ, האָרנאָדל.

סָכוּי, ת. דורכזיכטיקער.

סִכּוּי, ז. אויסזיכט; פּערספּעקטיוו.

סִכּוּךְ, ז. דעקונג מיט סכך; באַדעקונג.

סָכוּךְ, ת. באַדעקטער מיט סכך; געשיצ־טער.

סִכּוּל, ז. צעשטערונג; צונישט־מאַכונג.

סְכוּם, ז. אַלגעמיינע צאָל.

סִכּוּם, ז. סומירונג; רעזומע; אויספירונג.

סַכּו״ם, ז. באַשטעק (ר״ת פון: סַכִּין, כַּף וּמַזְלֵג).

סִכּוּן, ז. ריזיקע; אויף געפאַר אויסשטע־לונג.

סָכוּף, ת. אונטערדריקטער; געפּייניק־טער.

סִכּוּף, ז. פּייניקונג; אונטערדריקונג; קלעמונג.

סָכֵי־שֶׁמֶשׁ, ת. שווערזעוודיקער; טאָ־פּלזעער.

סִכְיָה, נ. צוקוק; זעאונג; פּאָראויסזע; פּראָגנאָז.

סַכִּין, זו״נ. מעסער.

סַכִּינַאי, ז. מעסער־שטעכער.

סַכִּינָאוּת, נ. מעסערשטעכעריי.

סְכִירָה, נ. פּאַרטאַמונג; פאַרהאַלטונג.

סָכֹךְ (סָכַךְ, יָסֹךְ), פ״י. דעקן; איבער־דעקן; צודעקן; פאַרבאָרגן.

– סַכֵּךְ, פאַרדעקן; איבערדעקן; צו־דעקן.

– סֻכּוֹךְ, פאַרדעקט ווערן; איבערגע־דעקט ווערן; צוגעדעקט ווערן.

– סוֹכֵךְ, פאַרדעקן; פאַרבאָרגן.

— הֵסֵךְ, פֿאַרציִען פֿאָרהאַנג; פֿאַרשטעלן; פֿאַרדעקן.

— הֻסַּךְ, פֿאַרדעקט ווערן.

— הִסְתּוֹכֵךְ, פֿאַרשטעלן זיך; פֿאַרדעקן זיך; זיצן אין שאָטן פֿון פֿאַרשטעלונג.

סְכָךְ, ז. סכך: געוויקסן צוצודעקן סוכה.

סַכָּךְ, ז. דאַך־לייגער.

סְכָכָה, נ. אָפּדאַך.

סָכַל (סָכַל, יִסְכַּל), פּ״ע. נישט וויסן; זײַן צו־נאַר.

— הִסְכִּיל, האַנדלען נאַריש; ווערן צו־נאַר.

— סִכֵּל, צונישט־מאַכן.

— סֻכַּל, געמאַכט ווערן צונישט.

— הִסְכִּיל, אָפּטון אַ נאַרישקייט.

— הִסְתַּכֵּל, קוקן; צוקוקן זיך; אָבסערווירן; באַמערקן.

סָכָל, ז. נאַר; שוטה.

סֶכֶל, ז. סִכְלוּת, נ. נאַרישקייט.

סָכַם (סָכַם, יִסְכֹּם), פּ״י. סומירן; אונטערציִען סך־הכל.

— סִכֵּם, רעזומירן; סומירן.

— סֻכּוֹם, רעזומירן; סומירן.

— הִסְכִּים, צושטימען; אײַנשטימען; מַסְכִּים זײַן.

— הֻסְכַּם, צוגעשטימט ווערן; אײַנגעשטימט ווערן; אָנגענומען ווערן.

— הִסְתַּכֵּם, צונויפֿלייגן זיך; אויסמאַכן; רעזומירט ווערן.

סְכֶם, ז. אַלגעמיינע צאָל; סומע.

סָכַן (סָכַן, יִסְכֹּן), פּ״ע. ברענגען נוצן; העלפֿן (צו עפּעס).

— הִסְכִּין, געפֿינען זיך אין געפֿאַר: געשטעלט ווערן אין געפֿאַר.

— סִכֵּן, שטעלן אין געפֿאַר: ריזיקירן; באַדראָען מיט געפֿאַר.

— סֻכּוֹן, געפֿינען זיך אין געפֿאַר.

— הִסְכִּין, צוגעוווינען זיך: זײַן געוווינט.

— הִסְתַּכֵּן, שטעלן זיך אין געפֿאַר: ריזיקירן.

סַכָּנָה, נ. געפֿאַר: ריזיקע.

—סַכָּנַת נְפָשׁוֹת, לעבנסגעפֿאַר.

סִכְסוּךְ, ז. קאָנפֿליקט; סכסוך.

סִכְסֵךְ, פּ״י. צעקריגן; ברענגען צו אַ קאָנפֿליקט.

— סֻכְסוֹךְ, זײַן צעקריגט: זײַן אין קאָנפֿליקט מיט זיך אַליין.

— סַכִּין מְסַכְסֶכֶת, אויסגעשטשירבעט מעסער.

— הִסְתַּכְסֵךְ, צעקריגן זיך: אַרײַנגיין אין אַ קאָנפֿליקט.

סִכְסָךְ, ז. זיגזאַג.

סַכְסְכָן, ז. אינטריגאַנט; אונטערהעצער צו קריגערייען.

סַכְסְכָנוּת, נ. אונטערהעצעריי צו קריגערייען.

סַכְסָן, ת. צעטומלטער.

סָכַף (סָכַף, יִסְכֹּף), פּ״י. מאַטערן: פּײַניקן.

סָכַר (סָכַר, יִסְכֹּר), פּ״י. פֿאַרשטאָפּן; פֿאַרמאַכן; פֿאַרטאַמעווען.

— הִסָּכֵר, פֿאַרשטאָפּט ווערן; פֿאַרמאַכט ווערן; פֿאַרטאַמעוועט ווערן.

— סַכֵּר, פֿאַרמאַכן; איבערגעבן אין עמעצנס הענט; אויסליפֿערן.

— סֻכּוֹר, פֿאַרמאַכט ווערן מיט אַ דאַמבע; פֿאַרטאַמעוועט ווערן.

— הִסְתַּכֵּר, אויסגעליפֿערט ווערן; איבערגעגעבן ווערן.

סֶכֶר, ז. וואַסער־דאַמבע.

סַכָּר, ז. דאַמבע־בויער.

סֻכָּר, ז. צוקער.

— סֻכָּר גְּבִישִׁי, האַרטער צוקער.

— סֻכָּר דַּק, דינער צוקער; צוקער־פּאַרין; מאָנטשקע.

סֻכָּרִיָּה, נ. ציקערל.

סֻכֶּרֶת, נ. צוקער־קראַנקייט.

סָכַת (סָכַת, יִסְכֹּת), פ״י. צוהערן; האָרכן.

— הִסָּכֵת, האָרכן און שווײַגן; צוהערן זיך און שווײַגן.

— הַסְכֵּת, צוהערן און שווײַגן.

סַל, ז. קאָרב; קויש.

— כַּדּוּר־סַל, קוישבאַל.

סֻלָּא, פ״ע. געוויגן ווערן; געשאַצט ווערן

— הַסְלֵא, איבערוועגן.

סָלַד (סָלַד, יִסְלֹד), פ״ע. אויפֿציטערן; אָפּשפּרינגען; מיאוסן זיך.

— חֹמֶם סוֹלֵד, פֿאַרריסענע נאָז.

— סַלֵּד, אויפֿציטערן; אָפּשפּרינגען; לויבן.

— הַסְלֵד, מיאוס מאַכן; עקלדיק מאַכן.

סֶלֶד, ז. לויב.

סֶלָה, מ״ק. שלוסוואָרט פֿון מִזמורים אין תְּהִלִים — אויף אייביק.

סָלָה, (סָלָה, יִסְלֶה), פ״י. דערנידעריקן; טרעטן; פֿאַראורטיילן.

— סַלֵּה, דערנידעריקן; צעמאָרשטשען; צעטרעטן.

— סֻלֵּה, צעטרעטן ווערן; צעמאָרשטשעט ווערן; געוויגן ווערן; געשאַצט ווערן.

סִלּוּד, ז. אויפֿציטערונג; שרעק; ערפֿורכט; לויב; סאַלוט.

סָלוּחַ, ת. פֿאַרגעבענער.

סָלוּל, ת. אויסברוקירטער; געשניטענער; געבאַנטער.

סִלּוּל, ז. אויסברוקירונג; דורכשנײַדונג; באַנונג.

סְלוּלָה, נ. קערבעלע; קוישעלע.

סִלּוֹן, סַלּוֹן, ז. זייער שטעכיקער דאָרן־קוסט (צילאַ).

סִלּוּם, ז. מאָדולאַציע; איבערגאַנג פֿון אָקטאַווע (מוזיק).

סִלּוּף, ז. פֿאַרקריפּלונג; פֿעלשונג; פֿאַרדרייאונג.

סָלוּף, ת. געפֿעלשטער (אין מוזיק).

סִלּוּק, ז. דערווײַטערונג; אַוועקגאַנג; אַוועקגיי; טויט; חשבון־רעגולירונג; סוף זאַץ.

— סִלּוּק דַּעַת, פֿאַרשטאַנדלאָזיקייט.

— לִשְׁכַּת־סִלּוּקִין, קלירינג־הויז.

סָלַח (סָלַח, יִסְלַח), פ״י. פֿאַרגעבען; מוחל זײַן.

— הִסָּלֵחַ, פֿאַרגעבן ווערן; מוחל זײַן.

— סֻלּוֹחַ, פֿאַרגעבן ווערן.

— הִסְתַּלֵּחַ, פֿאַרגעבן ווערן.

סַלְחָן, סָלְחָן, ז. פֿאַרגעבער; מוחל־זײַער.

סַלְחָנוּת, נ. מוחל־זײַאונג.

סַלְחָנִי, ת. פֿאַרגעבערישער.

סְלִידָה, נ. עקל; מיגל; אָפּשטויס; האַרץ־ברענונג.

סְלִיָּה, נ. זויל.

סְלִיחָה, נ. פֿאַרגעבונג; מחילה; מוחל־זײַאונג; איינע פֿון די סליחות־תּפֿילות.

— סְלִיחָה! אַנטשולדיקונג! זײַט מוחל!

סְלִיל, ז. פֿאָדעם־קלעצל; גווינט; שרויף.

סְלִילָה, נ. וועג־ברוקירונג; פֿלאַסטע־רונג; קערבעלע.

סְלִילִי, ת. ספּיראַלער; שרויפֿאַרטיקער.

סְלִיק, ז. סוף; פֿאַרענדיקונג; באַהעלטע־ניש („מלינה״).

סָלַל (סָלַל, סַל, יִסְלֹל, יָסֹל), פּ״י. דורכ־שנײַדן אַ וועג: אויספֿלאַסטערן אַ וועג; ברוקירן; קוועטשן; לויבן; זינ־גען לויב.

— הִסָּלֵל, אויסברוקירט ווערן; דורכגע־שניטן ווערן (אַ וועג); אויסגעפֿלאַס־טערט ווערן.

— סוֹלֵל, רײַבן זיך; רײַבן.

— הַסְלֵל, דורכשנײַדן אַ וועג; אָנווײַזן אַ וועג.

— הִסְתּוֹלֵל, טרעטן; טראַטעווען; איז־דעקעווען זיך; פּײַניקן.

סַלֵּם, פּ״י. מאָדולירן; איבערגיין פֿון אָקטאַווע צו אָקטאַווע.

סֻלָּם, ז. (ר׳ סֻלָּמוֹת, סֻלָּמִים), לייטער; סקאַ־לע; גאַמע; סטריגע.

סִלְסוּל, ז. אָנדולאַציע; קאַרבירונג; ציק־לונג; טרעלונג; (אין גערזאַנג); פּוץ; לויב.

סִלְסֵל, פּ״י. אָנדולירן; קאַרבירן; ציק־לען; טרעלן; לויבן.

— סֻלְסוֹל, אָנדולירט ווערן; פֿריזירט ווערן; געציקלט זײַן; זײַן געהויבן.

— הִסְתַּלְסֵל, וויקלען זיך; וועלן זיך; קוואַליען זיך; דערהייבן זיך.

סַלְסִלָּה, נ. קערבעלע; קוישעלע; ווײַן־צווײַגעלע.

סַלְסָלָה, נ. קרעפּע־שטאָף.

סֶלַע, ז. פֿעלז; באַרג־שטיין; נאָמען פֿון אַלט. מטבע.

— סֶלַע הַמַּחֲלֹקֶת, סיבה פֿון קאָנפֿליקט.

— שֵׁן סֶלַע, שפּיציקער פֿעלז; פֿעלזן־שאַרף.

סִלֵּעַ, פּ״י. ווערן צו שטיין; פֿאַרשטיי־נערט ווערן.

— סֻלּוֹעַ, זײַן באַדעקט מיט שטיינער; זײַן שטיינערדיק.

סַלְעִי, ת. פֿעלזיקער; שטייניקער.

סַלְעִיּוּת, נ. פֿעלזיקייט; שטיינערדיקייט.

סַלְעִית, נ. מדברשער זינג־פֿויגל — אָע־נאַנטע.

סָלְעָם, ז. איינער פֿון די פֿאַרשיידענע אַרטן היישריק (דערמאָנט אין חומש ויקרא).

סַלֵּף, פּ״י. פֿאַרקריפּלען; פֿעלשן; צע־דרייען.

— סֻלּוֹף, פֿאַרקריפּלט ווערן; געפֿעלשט ווערן; צעדרייט ווערן.

— הִסְתַּלֵּף, פֿאַרקריפּלט ווערן: געפֿעלשט ווערן: צעדרייט ווערן.

סֶלֶף, ז. פֿאַרקריפּלונג: פֿעלשונג: צע־דרייאונג.

סַלְפָן, ז. פֿאַרקריפּלער: צעדרייער.

סַלְפָנוּת, נ. פֿאַרקריפּלונג: צעדרייאונג.

סַלְפָנִי, ת. פֿאַרקריפּלענדיקער: פֿאַלשער.

סָלֹק (סָלַק, יִסְלֹק), פעו"י. אויפֿהייבן זיך: דערווײַטערן: באַזײַטיקן.

— סָלְקָא דַּעְתָּךְ, אפשר מיינסטו?

— הִסָּלֵק, דערווײַטערט ווערן: באַזײַ־טיקט ווערן.

— סַלֵּק, אויפֿהייבן: אַראָפּנעמען: אַרויס־פֿירן: דערווײַטערן: באַזײַטיקן.

— סַלֵּק חוֹב, רעגולירן, אָפּצאָלן אַ חוב.

— סִלּוּק, דערווײַטערן: באַזײַטיקן: רע־גולירן: אָפּצאָלן.

— הַסְלֵק, באַהאַלטן אין אַ „מלינה".

— הִסְתַּלֵּק, אָפּטראָגן זיך: אַוועקגיין: אויפֿגעבן: שטאַרבן.

סֶלֶק, ז. בוראַק.

— סֶלֶק־סֻכָּר, צוקער־בוראַק.

סַלְקָה, נ. נאָטן־צייכן וואָס ווײַזט אָן אויף בעמאָל אָדער אויף באַזײַטיקונג פֿון דיִעז (מוזיק).

סַלְקָנִית, נ. בוראַק־באָרשטש.

סֹלֶת, נ. זעמלמעל: מאַנע־קאַשע.

— סָלְתּוֹ וְשַׁמְנוֹ, דאָס בעסטע און גע־קליבנסטע (איבערג.).

(סָלַת) הִסָּלֵת, פ"ע. געבײַטלט ווערן: דורכגעזיפּט ווערן: אויסגעקליבן ווערן (וועגן מעל).

— סַלֵּת, דורכבײַטלען און אויסאַרבעטן ערשטקלאַסיק מעל: אויסקלײַבן דאָס בעסטע (איבערג.).

— סֻלּוֹת, דורכגעבײַטלט און דורכגעזיפּט ווערן אויף צו באַקומען זעמלמעל: ווערן אויסגעקליבן פֿון בעסטן.

סַלָּת, ז. בײַטלער: מעל־דורכזיפּער.

סַלְתָּנִית, נ. שפּראָט.

סַם, ז. געווירץ־פּולווער: פּערפֿום־גע־ווירץ: נאַרקאָטיק: מיטל צו רפֿואה: גיפֿט.

— סַם חַיִּים, דערקוויקונגס־מיטל: טאָניק.

— סַם מָוֶת, טויטלעכער גיפֿט.

— סַם שֶׁכְּנֶגֶד, אַנטידאָטום: קעגנגיפֿט.

— סַמִּים מְשַׁכְּרִים, נאַרקאָטיקס.

— סַמֵּי רְפוּאָה, הייל־מיטלען.

(סַמֵּא) הִסָּמֵא, פ"ע. בלינד־ווערן: פֿאַר־בלענדט ווערן.

— סַמֵּא, בלינד־מאַכן: פֿאַרבלענדן.

— סַמֵּא אֶת הָעֵינַיִם, פֿאַרמאַליעווען די אויגן

— הִסְתַּמֵּא, בלינד־ווערן.

סִמָּאוֹן, ז. בלינדקייט.

סַמָּאֵל, ז. באַצ. פֿאַרן שטן און מלאך־המוות.

סְמָדַר, ז. יונג־פּרוכט (פּרוכט־אויסשפּראָץ נאָך בליאונג).

סַמֵּה, פ"י. בלינד־מאַכן: פֿאַרבלענדן. זע סַמֵּא.

סָמוּי, ת. בלינדער: פֿאַרבאָרגענער: באַ־האַלטענער.

סִמּוּי, ז. בלינד־מאַכונג.

סָמוּך, ת. אָנגעשפּאַרטער; אָנגעלענטער; געשטיצטער; פֿעסטער; נאָענטער; באַ־פּולמעכטיקטער.

— סָמוּך עַל שֻׁלְחָן פְּלוֹנִי, אויסגעהאַלטן געוואָרענער פֿון עמעצן.

— לִבּוֹ (הוּא) סָמוּך וּבָטוּחַ, זײַן האַרץ (ער) האָט נישט קיין שום צווייפֿל.

— סְמוּכִים, סְמוּכִין, סִמּוּכִין, אַנאַלאָגיע פֿון צוויי נעבנאַנאַנדערדיקע טעקסטן; פֿאַרגלײַך; באַגרינדונג פֿאַר עפּעס.

סָמוֹךְ, ז. סָמוֹכָה, נ. אָנלען; אונטער־שפּאַר; אונטערשטיק (אונטער אַ צווײַג אָדער אַ יונג ביימל).

סִמּוּל, ז. סימבאָל־באַשטימונג; עמבל־ים־באַשטימונג.

סִמּוּם, ז. פֿאַרגיפֿטונג.

סִמּוּן, ז. צייכן־מאַכונג; צייכן־באַשטי־מונג; אָנצייכנונג.

סָמוּק, ת. פֿאַררויטלטער; רויטער.

סִמּוּר, ז. באַטשוועקונג; באַנאָגלונג; באַפֿלעקלונג; אופֿנאַלעס־אַרײַנשלאָג; האָר־ (זיך) אויפֿשטעלונג.

סָמוּר, ת. שטײַף־אויפֿגעשטעלטער; דו־באָם־שטייענדיקער.

סַמּוּר, ז. רויב־חיה׳לע פֿאָרמעלאַ פּערע־גוזנאַ.

סִמְטָא,נ. (ר׳ סִמְטָאוֹת,סִמְטוֹת,סְמָטוֹת) געסל; פֿאָרונקול; געשוויר.

סַמֶּטֶת, נ. פֿאָרונקולאָזע; געשווירן־אַ־רויסשלאָג.

סַמֵּי, פ״י. בלינד מאַכן; פֿאַרבלענדן; אויסמעקן; אַרויסנעמען.

סָמִיד, ז. זעמלמעל; ערשטקלאַסיק מעל.

סַמְיוּת, נ. בלינדקייט.

— סַמְיוּת הַלֵּב, טעמפּקייט; האַרץ־טעמפּ־קייט; פֿאַרנאַרישטקייט.

— סַמְיוּת עֵינַיִם, אויגן־פֿאַרבלענדעניש.

סִמְטָה, נ. געסל; פֿאָרונקול; געשוויר.

סָמִיךְ, ת. געדיכטער.

סְמִיכָה, נ. אונטערלענונג; אָנלען; שטי־צע; אונטערשטיצונג; באַפּולמעכטי־קונג; סמיכה־געבונג; האַנט־אַרויפֿ־לייג אויפֿן קרבן פֿאַר דער שחיטה.

סְמִיכוּת, נ. באַשטעטיקונג צו ווערן אַ רבֿ; פֿאַרבינדונג־פֿאָרם פֿון צוויי ווער־טער; קרובֿה׳שאַפֿט; נאָענטקייט; גע־דיכטקייט; אַסאָציאַציע.

— סְמִיכוּת הַפָּרָשָׁה, נאָענטקייט און אַ־נאַלאָגיע פֿון צוויי פּרשות; אַנאַלאָ־גיע; פֿאַרבינדונג.

סָמִיר, ת. שטײַף־האָריקער.

סָמַךְ (סָמַךְ, יִסְמֹךְ), פ״י. שטיצן; אונ־טערשטיצן; אָנלען; אַוועקלייגן; דערנענטערן; געבן סמיכה; דיפּלאָמירן. פ״ע. אָנ־לענען זיך; דערנענטערן זיך; פֿאַר־לאָזן זיך.

— סָמַךְ עַל־, פֿאַרלאָזן זיך אויף־.

— סָמַךְ יָדוֹ עַל־, באַפּולמעכטיקן (עמע־צן).

— סָמַךְ יָדוֹ עַל דָּבָר, געבן צושטימונג (אויף עפּעס).

— הִסָּמֵךְ, געשטיצט ווערן; אונטערגע־שטיצט ווערן; דערנענטערט ווערן; דיפּלאָמירט ווערן; באַשטעטיקט ווערן; געדיכט ווערן.

— נִסְמָךְ, זאַכוואָרט אָדער אייגנשאַפֿט־וואָרט פֿאַרבינדן מיט נאָך אַ זאַכוואָרט (למשל: „שיין־גײַסט״, „קאָמוניקאַציע־מיטל״).

— סַמֵּךְ, שטיצן; אונטערשטיצן; שטאַרקן; קרעפּטיקן; געדיכט־מאַכן.
— סֻמּוֹךְ, געשטיצט ווערן; געשטאַרקט ווערן.
— הַסְמֵךְ, דערנענטערן; געדיכט מאַכן; באַפּולמעכטיקן; דיפּלאָמירן.
— הֻסְמֵךְ, געבראַכט ווערן נענטער; געדיכט ווערן; דיפּלאָמירט ווערן.
— הִסְתַּמֵּךְ, פאַררופן זיך; שטיצן זיך.

סֶמֶךְ, ז. אָנלען; שטיצע; גרונד.
— עַל סֶמֶךְ־, עַל סְמַךְ־, אויפן גרונד.
— בֶּן־סֶמֶךְ, פאַרלעסלעכער; ספּעציאַליסט; אויטאָריטעט.

סָמֶךְ, ז. פופצנטער אות אין א״ב.

סַמְכָא, ז. אָנלען; שטיצע; גרונד.
— בַּר־סַמְכָא, ספּעציאַליסט; אויטאָריטעט.

סַמְכוּת, נ. אויטאָריטעט; באַפולמעכטיקונג.

סֵמֶל, סֶמֶל, ז. אָפּצייכן; סימבאָל; עמבלעם; סטאַטוע.

סַמָּל, ז. סערזשאַנט אין צה״ל.
— רַב־סַמָּל, העכערער סערזשאַנט.

סֶמֶל, ז. שמאַטע; טראַנטע.

סַמֵּל, פ״י. סימבאָליזירן; פאָרשטעלן.
— סֻמּוֹל, סימבאָליזירט זײַן; פאָרגעשטעלט ווערן.
— הִסְתַּמֵּל, סימבאָליזירט ווערן; פאָרגעשטעלט ווערן.

סִמְלוֹן, ז. כאָמאָנט; עול (אויפן האַלדז פון בהמות).

סִמְלִי, ת. סימבאָלישער.

סִמְלִיּוּת, נ. סימבאָלישקייט.

סַמֵּם, פ״י. פאַרגיפטן; אָפּסמען.
— סֻמּוֹם, פאַרגיפטעט ווערן; אָפּגעסמט ווערן.
— הִסְתַּמֵּם, פאַרגיפטן זיך; אָפּסמען זיך.

סִמָּמִית, ז. יאַשטשערקע.

סַמְמָן, ז. סַמְמָנִית, נ. פּערפום; געווירץ; עפעקט.

סַמָּן, ז. פּערפום; געווירץ; צייכן־געבער; מוסטער־געבער; קאָמענדע־געבער.

סַמֵּן, באַצייכנען; אָנצייכנען; אונטערצייכנען; מאַכן צייכנס.
— סֻמּוֹן, באַצייכנט ווערן; אָנגעצייכנט ווערן; אונטערגעצייכנט ווערן.
— הֻסְמַן, באַצייכנט ווערן; אָנגעצייכנט ווערן.
— הִסְתַּמֵּן, אָנצייכנען זיך.

סִמְפּוֹן, ז. אָטעם־רער (אַנאַט.); קאָנטראַקט; אָפּמאַך; בײַלאָג צו אַן אָפּמאַך.

סִמְפּוֹנוֹן, ז. סִמְפּוֹנִית, נ. אָטעם־רערעלע אין די לונגען.

סָמַק (סָמַק, יִסְמַק), פ״ע. רויט זײַן; פאַררויטלען זיך.
— סַמֵּק, רויט מאַכן; פאַררויטלען.
— הַסְמֵק, רויט ווערן.
— הִסְתַּמֵּק, רויט ווערן; פאַררויטלען זיך.

סֹמֶק, ז. רויטקייט; פאַררויטלטקייט.

סָמֹר (סָמַר, יִסְמַר), פ״ע. פאַרשטײַפט ווערן; פאַרשטיינערט ווערן.
— סַמֵּר, צונאָגלען; טשוועקעווען; אויפשטעלן, אָניאָזשען (האָר).
— סֻמּוֹר, פאַרנאָגלט ווערן; פאַרטשוועקעוועט ווערן.

— הִסְתַּמֵּר, פֿאַרשטײַפֿט װערן: אויפֿ־שטעלן זיך (האָר).

סָמָר, ת. האַרטהאָריקער: יאָזש־פֿלאַנץ (יונקוס).

סְמֵרוּר, ז. ניטונג: פֿאַרניטונג.

סְמַרְטוּט, ז. שמאַטע.

סְמַרְטוּטִי, ת. שמאַטיקער: לאַכיקער.

סְמַרְטוּטָר, ז. שמאַטע־קלויבער.

סְמַרְמַר, ז. טשװעקעלע: נעגעלע.

סְמַרְמֶרֶת, נ. קעלט־שוידער: אויפֿשוי־דערונג.

סַמֵּר, פ״י. ניטעװען: צוניטעװען; פֿאַר־ניטעװען: מאַכן שוידערן: אויפֿשוי־דערן.

— סֻמְּרוֹר, געניטעװעט װערן: פֿאַרני־טעװעט װערן.

סֵן, ז׳ צופֿעסטיקונגס־האַקע.

סְנָאִי, ז. װעװיורקע: װעװוריק.

סְנְבּוֹל, ז. פּיקניק: געמײנשאַפֿטלעכע סעודה צו װעלכער יעדער גיט זײַן צושטײַער: אויסהאַלטעװדיקײט: אויס־האַלט־כּח.

סַנֵּגוֹר, ז. פֿאַרטײדיקער: אַדװאָקאַט.

סְנֵגוֹר, ז. פֿאַרטײדיקונג.

סַנֵּגוֹרְיָה, נ. פֿאַרטײדיקונג.

סַנֵּגֵר, פ״ע. פֿאַרטײדיקן.

סַנְדָּל, ז. סאַנדאַל: לאַטש: פֿלאָנדרע: פּאָדקעװע: שמידונג: געמפּלטער עמ־בריאָן.

סַנְדֵּל, פ״י. אָנטון סאַנדאַלן.

— סֻנְדַּל, אָנגעטון זײַן אין סאַנדאַלן.

סַנְדְּלָר, ז. שוסטער.

סַנְדְּלָרוּת, נ. שוסטערײ.

סַנְדְּלָרִיָּה, נ. שוסטער־װערקשטאַט: שוס־טערײ.

סַנְדָּק, ז. סנדק בײַם ברית (האַלט דאָס עופֿעלע).

סַנְדֵּק, פ״ע. זײַן אַ סנדק: זײַן אַן אונ־טערפֿירער (איבערג.).

סַנְדְּקָאוּת, נ. סנדקאות, קינד־האַלטונג בײַם דורכפֿירן ברית.

סְנֶה, ז. דאָרנקוסט (אין זײַן פֿײַער האָט זיך גאָט אַנטפּלעקט צו משה׳ן): מאַ־לינע־קוסט.

— חֻלְדַּת הַסְּנָאִים, װעװיורקע: װעװוריק.

סַנְהֶדְרִיָּה, סַנְהֶדְרִין, נ. (ר׳ סַנְהֶדְרִיּוֹת, סַנְהֶדְרָאוֹת), העכסט געריכט אין דער צװייטער העלפֿט פֿון דער תּקופֿה פֿון צװייטן בית המקדש: ראַט פֿון עלטסטע: סענאַט.

— סַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה, צענטראַלער סנהד־רין (מיט 71 מיטגלידער).

— סַנְהֶדְרִין קְטַנָּה, קרײַז־סנהדרין (23 מיטגלידער).

סְנְווּר, ז. פֿאַרבלענדונג.

סִנּוּן, ז. דורכזײַערונג: פֿילטרירונג.

סְנוּנִית, נ. שװאַלבע.

סְנוּף, ז. באַשטימונג אַלס אַ פֿיליאַלע: פֿאַרבינדונג.

סְנוֹקֶרֶת, נ. באָקס אָדער פֿויסט־קלאַפּ אין פּנים.

סִנּוֹר, ז. פֿאַרטעך.

סַנְוֵר, פ״י. בלענדן: פֿאַרבלענדן.

— סֻנְוַר, פֿאַרבלענדט װערן.

— הִסְתַּנְוֵר, פֿאַרבלענדט ווערן.

סַנְוָר, ז. פּראָזשעקטאָר.

סַנְוֵרִים, ז״ר. פֿאַרבלענדעניש.

סַנְוֶרֶת, נ. העלם־דעכל (צו פֿאַרשטעלן די אויגן נישט געטראָפֿן צו ווערן).

סָנֹט (סָנַט, יִסְנֹט), פ״ע. חוזק מאַכן; אָפּשפּעטן; אָפּלאַכן; דערצערנען.

סַנְטָר, ז. באַאַמטער וואָס באַשטימט גרעניץ צווישן פֿעלדער.

סַנְטֵר, ז. גאָמבע.

סַנֵיגוֹר, ז. פֿאַרטיידיקער; אַדוואָקאַט.

סַנֵיגוֹרְיָה, נ. פֿאַרטיידיקונג.

— לַמֵּד סַנֵיגוֹרְיָה, פֿאַרטיידיקן.

סְנִיטָה, נ. חוזק־מאַכונג; אָפּשפּעטעניש; אָפּלאַכונג; דערצערנונג.

סְנִיף, ז. פֿיליע; אָפּטיילונג; אָפּגליד.

סְנִיקָה, נ. אָפּשטויס.

סִנְכְּרוּן, ז. סינכראָניזאַציע (פֿאַראיינ־צייַטיקונג).

ר־כְּרֵן, פ״י. סינכראָניזירן (פֿאַראיינצייַטיקן און צופּאַסן צוויי טואונגען).

סַנֵּן, פ״י. דורכזייַערן; פֿילטרירן.

— סֻנַּן, דורכגעזייַערט ווערן; דורכפֿיל־טרירט ווערן.

— הִסְתַּנֵּן, דורכזייַערן זיך; דורכפֿילט־רירן זיך; דורכרייַסן זיך; דורכבאַ־קומען זיך.

סַנְסַן, ז. פּאַלמע־צווייַג.

סָנֹף (סָנַף, יִסְנֹף), פ״י. פֿאַראייניקן; פֿאַר־בינדן.

— סַנֵּף, פֿאַרבינדן ווי אַ פֿיליאַלע.

— סֻנַּף, פֿאַרבינדן ווערן ווי אַ פֿיליאַלע.

— הִסְתַּנֵּף, פֿאַרבינדן זיך; פֿאַראייניקן זיך ווי אַ פֿיליאַלע.

סְנַפִּיר, ז. פֿלוס־פֿעדער (ביי פֿיש); גומי־לאַפּן (אויף די פֿיס, לייַכטער צו שווי־מען).

סַנְפִּירִינוֹן, ז. סאַפֿיר (איידלשטיין).

סָנֹק (סָנַק, יִסְנֹק), פ״י. אָפּוואַרפֿן; אָפּ־שטויסן.

— סַנֵּק, דערווייַטערן; שטאַרק אָפּוואַרפֿן; אָפּשטויסן מיט כוח.

— סֻנַּק, דערווייַטערט ווערן; שטאַרק אָפּגעוואָרפֿן ווערן; אָפּגעשטויסן ווערן מיט כוח.

סֶנֶק, ז. שטויס; אָפּשטויס.

סַנְקֵר, פ״י. גיבן אַ שטויס; גיבן אַ באָקס אין פּנים.

סַנָּר, ז. פֿאַרטעך.

סָס, ז. מילב.

סַסְגּוֹן, ז. גרעלקייט; פֿילפֿאַרביקייט.

סַסְגּוֹנָא, ז. שאַרלעך־רויט.

סַסְגּוֹנִי, ת. גרעלער; פֿילפֿאַרביקער.

סַסְגּוֹנִיּוּת, נ. גרעלקייט; פֿילפֿאַרביקייט.

סַסְגֵּן, פ״י. פֿאַרבן מיט גרעלע פֿאַרבן; פֿאַרבן מיט אַ סך פֿאַרבן.

— סֻסְגַּן, געפֿאַרבט ווערן גרעל.

סִסְמָה, נ. לאָזונג; סלאָגאַן; וואָרט־צייַכן; דעוויז.

סַסְקוֹלִי, ת. פֿילקלאַנגיקער; פֿילשטימי־קער.

סָעֹד (סָעַד, יִסְעַד), פ״י. שטיצן; אונטער־שטיצן; העלפֿן; עסן.

— סָעֹד לֵב, אונטערלענען זיך ס׳האַרץ.

— הִסָּעֵד, געשטיצט ווערן; אונטערגעשטיצט ווערן; געשטאַרקט ווערן.

— סַעֵד, העלפֿן; שטיצן.

— הַסְעֵד, דערלאַנגען עסן; אונטערלעגען (עמעצן) ס'האַרץ.

סַעַד, ז. שטיצע; אונטערשטיצונג; הילף; אונטערלאַגע; באַזע; באַוויַיז.

סְעֻדָּה, נ. מאָלצײַט.

— סְעֻדַּת הַבְרָאָה, מאָלצײַט פֿאַר אַן אָבֵל (נאָך דער קבֿורה).

— סְעֻדָּה מַפְסֶקֶת, פֿאַרפֿאַסטונג; מאָלצײַט פֿאַרן פֿאַסטן.

— סְעֻדַּת מִצְוָה, פֿײַערלעכער מאָלצײַט לכּבֿוד אַ שׂמחה.

— סְעֻדַּת עֲרַאי, עסן אַלאַ־פֿורשעט: לײַכט אָפּכאַפּ־עסן.

— סְעֻדַּת קֶבַע, נאָרמאַלער טעגלעכער מאָלצײַט.

— סְעֻדָּה רְבִיעִית, מלווה־מַלכּה.

— קִנּוּחַ סְעֻדָּה, דעסער.

— שָׁלֹשׁ סְעֻדּוֹת, שלוש־סעודות; מלווה־מַלכּה.

סָעֹה (סָעָה, יִסְעֶה), פ"ע. טומלען; רוישן; שטורמען.

סִעוּף, ז. צווײַגן־אָפּשנײַדונג; פֿונאַנדערטייל.

סְעוּר, ת. מיט שטורעם־געטרייסלטער.

סְעִיף, ז. פּאַראַגראַף; פונקט; שפּאַלט; צווײַג.

— סְעִיף קָטָן, אונטער־פּאַראַגראַף; קלייַנער פּאַראַגראַף.

סְעִירָה, נ. שטורמונג; צעשטורעמטקייט.

סָעֵף, פ"י. אָפּהאַקן צווײַגן; צעצווײַגן; צעגלידערן אויף פּאַראַגראַפֿן; צעטיילן אין פּאַראַגראַפֿן.

— סֹעוּף, אָפּגעהאַקט ווערן (צווײַגן); צעצווײַגט ווערן; פֿונאַנדערגעצווײַגט ווערן; צעגלידערט ווערן אויף פּאַראַגראַפֿן.

— הִסְתָּעֵף, צעצווײַגן זיך; אָפּגעצווײַגט ווערן; צעטיילן זיך אויף פּאַראַגראַפֿן

סֵעֵף, ז. צווייפֿלער; אומאַנטשלאָסענער.

סָעֵף, ז. צווײַג.

— פָּסֹחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים, שפּרינגען אויף צוויי צווײַגן, ס'הייסט: נישט קענען בײַ זיך באַשליסן.

סְעַפָּה, נ. צווײַג.

סַעֶפֶת, נ. אינסטאַלאַציע־נעץ.

סָעֹר (סָעַר, יִסְעַר), פ"ע. שטורעמען זיך; זײַן צעשטורעמט; בייזערן זיך.

— הִסָּעֵר, אויפֿגעשטורעמט ווערן; אויפֿגערעגט ווערן.

— סַעֵר, צעבלאָזן; אַוועקבלאָזן.

— סֹעוֹר, צעבלאָזט ווערן; צעשטורעמט ווערן.

— הַסְעֵר, אויפֿרעגן; אַרויסרופֿן אַ שטורעם.

— הָסְעַר, אויפֿגערעגט ווערן; צעשטורעמט ווערן.

— הִסְתָּעֵר, אויפֿרעגן זיך; שטורעמען; אָנגרײַפֿן.

סַעַר, ז. סְעָרָה נ. שטורעם; הוראַגאַן; אויפֿקאָכונג; טומל; איבערפֿאַל (מיליטעריש).

— פְּלֻגַּת סַעַר, שטורעם־אָפּטיילונג.

סַעֲרָנִי, ת. צעשטורעמטער; שטורמישער.

סַף, ז. (ר׳ סִפִּים), שוועל: פַּאראַפּעט: טאַסע.

— סַף הַחַלּוֹן, פֿענצטער־פּאראַפּעט.

— סַף הַהַכָּרָה, גרענעץ פֿון באַוווּסטזײַן.

— שׁוֹמֵר הַסַּף, פּאָרטיער.

סָפֹג (סָפַג, יִסְפֹּג), פ״י. אײַנזאַפּן: אײַנזויגן: לעשן: אָפּטריקענען: אַרײַנכאַפּן (קלעפּ).

— נְיָר סוֹפֵג, לעשפּאַפּיר.

— הִסָּפֵג, אײַנגעזאַפּט ווערן: אײַנגעזויגן ווערן: אָפּגעלאָשן ווערן (טינט).

— סַפֵּג, אָפּטריקענען: אויסווישן: אָפּלעשן (מיט לעשפּאַפּיר): אײַנזויגן.

— הֻסְפַּג, אָנגעזאַפּט ווערן: דורכגענומען ווערן.

— הַסְפֵּג, אָפּטריקענען: אָפּלעשן: מאַכן דורכזאַפּן: מאַכן אָנזאַפּן.

— הִסְתַּפֵּג, אָפּטריקענען זיך: אָנזאַפּן זיך.

סַפָּג, ז. אָפּווישער.

סְפֻגָּן, ז. כרעמזל: פּאָנטשקע.

סַפְגָּנִי, ת. אײַנזויגנדיקער: אײַנזאַפּנדיקער: לעשנדיקער (טינט־שריפֿט).

סֻפְגָּנִיָּה, נ. פּאָנטשקע.

סָפֹד (סָפַד, יִסְפֹּד), פ״ע. קלאָגן: טרויערן.

— הִסָּפֵד, באַקלאָגט ווערן: באַוויינט ווערן.

— הַסְפֵּד, מַספּד זײַן: באַקלאָגן.

— הֻסְפַּד, באַקלאָגט ווערן.

סֶפֶד, ז. הספד: באַקלאָגונג.

סַפְדָן, ז. מַספּיד־זײַער.

סָפֹה (סָפָה, יִסְפֶּה), פ״י. פֿאַרניכטן: אומברענגען: פֿאַרלענדן: צוגעבן: שפּײַזן: געבן עסן. פ״ע. פֿאַרלענדט ווערן: אומקומען.

— הִסָּפֵה, פֿאַרלענדט ווערן: אומקומען.

— הַסְפֵּה, צוגעבן.

סָפָה, נ. סאָפֿע: קאַנאַפּע.

סְפוֹג, ז. יַם־שוואָם: אײַנזאַפּער: לעשער.

סָפוּג, ת. אָנגעזאַפּטער: דורכגעזאַפּטער.

סִפּוּג, ז. אָפּווישונג: אָפּטריקענונג.

סְפוֹגִי, ת. שוואָמאַרטיקער: אײַנזאַפּנדיקער.

סְפוֹגִיּוּת, נ. שוואָמאַרטיקייט.

סִפּוּחַ, ז. אָנשליסונג: פֿאַרבינדונג: צוקאָאָפּטירונג.

סָפוּן, ת. געדעקטער: איבערגעדעקטער: פֿאַרבאָרגענער: באַהאַלטענער: געאַכטעטער.

סִפּוּן, ז. סטעליע: סופּיט: דעק.

— סִפּוּן הָאֳנִיָּה, שיף־דעק.

סִפּוּק, ז. באַפֿרידיקונג: פֿאַרזאָרגונג: צושטעלונג: קלאַפּונג: צווייפֿל.

סִפּוּר, ז. דערציילונג: נאָוועלע: שערונג: האָר־שנײַדונג.

סָפוּר, ת. אָפּגעציילטער.

— סְפוּרִים, געציילטע: עטלעכע: אַ פּאָר.

סְפוֹרָה, נ. ציילונג.

סִפּוּרִי, ת. דערציילערישער: נאָוועליסטישער: בעלעטריסטישער.

סִפּוּרִיּוּת, נ. דערציילערישקייט.

סְפוּת, ת. אָנגעפּולטער: איבערגעפּולטער. נ. אויוון אין גלאָז־פֿאַבריק.

סָפַח (סָפַח, יִסְפַּח), פ״י. אָנשליסן: פֿאַר־בינדן; צוקאָפּטירן.

— הִסָּפֵחַ, אָנגעשלאָסן ווערן; פֿאַרבינדן ווערן; צוקאָפּטירט ווערן.

— סַפֵּחַ, אָנשליסן; צוגעבן; צוקאָפּטירן; אָנשטעקן מיט קרעץ.

— סֻפּוֹחַ, אָנגעשלאָסן ווערן; צוגעגעבן ווערן; צוקאָפּטירט ווערן; אָנגעשטעקט ווערן מיט קרעץ.

— הִסְתַּפֵּחַ, אָנשליסן זיך; פֿאַרבינדן זיך.

סָפִחַ, ז. אויפֿוווקס פֿון קערנער, וואָס זענען געבליבן צעשאָטן אויפֿן פֿעלד פֿון פֿריערדיקן שניט; צוגאָב.

סַפַּחַת, נ. קרעץ; פּאַרך.

סְפִיג, ת. אײַנזאַפּנדיקער.

סְפִיגָה, נ. אײַנזאַפּונג; אַרײַנכאַפּעניש (קלעפּ).

סְפִיגוּת, נ. דורכגעזאַפּטקייט.

סְפִידָה, נ. מִספּד־זאָגונג; באַקלאָגונג.

סְפִיָּה, נ. שטאָפּונג; קראָפּונג.

סְפִיחָה, נ. מאָלעקולן־אָנקלעפּ (כעמיע).

סָפִיחַ, ז. ווילדוווקס; נאָכוווקס (פֿון קע־רנדלעך געבליבענע פֿון פֿריערדיקן שניט).

סְפִינָה, נ. שיף; דאַמפֿער; שיפֿל.

— סְפִינַת הַמִּדְבָּר, קעמל.

— סְפִינַת אֲוִיר, צעפּעלין.

— בּוֹר־הַסְּפִינָה, טאַנקער אויף זיס וואַ־סער אויף אַ שיף.

סְפִינֹנֶת, נ. נעבעכדיק שיפֿל.

סְפִיקָה, נ. מעגלעכקייט: צושטעל־מעג־לעכקייט; ליפֿערונגס־מעגלעכקייט; באַ־דערפֿעניש; קלאַפּונג.

— סְפִיקַת כַּפַּיִם, הענטקלאַפּונג פֿון צער.

סַפִּיר, ז. סאַפֿיר (איידלשטיין).

סְפִיר, ז. אַרט פֿאַסאָלע דערמאָנט אין דער מִשנה.

סָפִיר, ת. ציילבאַרער. ז. ציילונג.

סְפִירָה, נ. ציילונג; רעכנונג; שטאַפּל פֿון געטלעכן וועלט־באַשאַף (לויט קבלה).

— סְפִירַת הָעֹמֶר, טעג־ציילונג פֿון פּסח ביז שבֿועות; די ברכה און ספֿירה אין אָט דער צײַט.

— הַסְּפִירָה הַכְּלָלִית, אַלגעמיינע צײַט־רעכנונג (קריסטלעכע).

— עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת, די צען שטאַפּלען פֿון געטלעכער איידלקייט וואָס אין זיי איז די וועלט באַשאַפֿן: כֶּתֶר, חָכמה, בינה, חֶסד, גבֿורה, תּפֿארת, נצח, הוד, יסוד און מלכות (קבלה).

סְפֵירָה, נ. באַלם; באַלאָן; ספֿערע; קרײַז; סבֿיבֿה.

סְפִירוּת, נ. פֿאַרשרײַבונג; צונאַמענשטע־לונג; ציילבאַרקייט.

סַפִּירִי, ת. שאַפֿיר־אַרטיקער.

סֵפֶל, ז. טאַסע; שאָל; בעקן.

סַפְלוּל, ז. טאַסעלע; שעלעכל; חזיר־נוס־שעלעכל (שישקע ווו עס זיצט די נוס).

סַפְלוֹן, ז. טאַסעלע; שעלעכל.

סָפַן (סָפַן, יִסְפֹּן), פ״י. דעקן; צודעקן מיט אַ באַלקן; פֿאַרבאָרגן; באַהאַלטן; אַכטן; פֿאַרערן.

— הִסָּפֵן, צוגעדעקט ווערן מיט אַ באַלקן.

סֶפֶן, ז. באַהעלטעניש; פֿאַרבאָרגעניש; דעקונג.

סַפָּן, ז. זעגלער; שיפער; מאַטראָז; שיף־אַרבעטער.

סַפָּנוּת, נ. זעגלעריי; שיפעריי; אַרבעט אויף דער שיף.

סְפִסוּף, ז. לעצטע פּרוכטן; נישט דער־גאַנגענע פּרוכטן.

סְפְסוּר, ז. ספּעקולירונג; פּרייזן־אויפ־שרויפונג.

סַפְסָל, ז. באַנק.

סִפְסֵף, פּ״י. אָפּרייסן; אויסרייסן; צו־ברענען; צוסמאַליען.

סַפְסָר, ז. ספּעקולאַנט; פאַרמיטלער.

סַפְסֵר, פּ״ע. ספּעקולירן; פאַרמיטלען.

סַפְסָרוּת, נ. ספּעקולאַציע; פאַרמיטלונג.

סַפְסָרִי, ת. ספּעקולאַנטישער; ספּעקולאַ־ציע־.

(סָפַף) הִסְתּוֹפֵף, פּ״ע. שטיין אויף דער שוועל; אָפּט באַזוכן; געפינען אַזיל.

סָפַק (סָפַק, יִסְפֹּק), פּ״י. קלאַפּן; קלאַפּן מיט די הענט. פּ״ע. גענוג זיין.

— **סִפֵּק**, צושטעלן; פאַרזאָרגן; באַפרי־דיקן; קלאַפּן מיט די הענט; צובינדן; פאַרבינדן; אַרויסרופן צווייפל.

— **סֻפּוֹק**, צוגעשטעלט ווערן; פאַרזאָרגט ווערן; זיין אין ספק; צווייפלען.

— **הִסְפִּק**, צושטעלן; פאַרזאָרגן; געבן אַ שאַנס; זיין אומשטאַנד; דערמעגלעכן.

— **הִסְתַּפֵּק**, באַגענוגענען זיך; געניסן; צווייפלען.

סָפֵק, ז. צווייפל.

— **אֵין סָפֵק**, אָן צווייפל.

— **סְפֵק סְפֵקָא**, מינדסטער צווייפל.

סָפֵק, ז. מעגלעכקייט.

סַפָּק, ז. צושטעלער; פאַרזאָרגער.

סְפֵקָא, נ. צווייפל; ספק.

סְפֵקוּת, נ. צווייפלהאַפטיקייט.

סַפְקָן, ז. צווייפלער; סקעפּטיקער.

סַפְקָנוּת, נ. אומגלויבן; צווייפלדיקייט.

סְפֶקְנוּת, נ. סקעפּטיציזם.

סַפְקָנִי, ת. סקעפּטישער; צווייפלענדיקער.

סָפַר (סָפַר, יִסְפֹּר), פּ״י. ציילן; אָפּציילן; איבערציילן.

— **הִסָּפֵר**, אָפּגעציילט ווערן; איבערגע־ציילט ווערן.

— **סִפֵּר**, דערציילן; איבערגעבן; זאָגן; שמועסן; אָפּציילן; שערן.

— **סֻפּוֹר**, דערציילט ווערן; איבערגעגעבן ווערן; געזאָגט ווערן; אָפּגעשוירן ווערן.

— **לֹא יְאֻמַּן (יְאֻמַן) כִּי יְסֻפַּר**, שווער צו גלויבן.

— **הִסְתַּפֵּר**, אָפּשערן זיך.

סֵפֶר, ז. בוך; באַנד; ספר; בריוו (אין אַלט.); מגילה; שריפט־טאָוול.

— **סֵפֶר הַבְּרִית**, באַצ. פאַר ספר־תורה.

— **סֵפֶר הֶחָתוּם**, אייַנגעלייגטער, דעפּאָ־נירטער קויף־אַקט.

— **סֵפֶר הַיַּחַשׂ**, גענעאַלאָגישע רשימה.

— **סֵפֶר כְּרִיתוּת**, גט; שייד־בריוו.

— **סֵפֶר מִקְנֶה**, קויף־אַקט.

— **סֵפֶר הַסְּפָרִים**, באַצ. פאַר תנ״ך.

— **סֵפֶר תּוֹרָה**, ספר־תורה — די פינף חומשים: בראשית, שמות, ניקרא, במדבר, דברים.

— **סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ**, באַצ. פאַר תנ״ך.

— סְפָרִים גְּנוּזִים, סְפָרִים חִיצוֹנִים, ספרים וואָס זענען נישט אַרײַנגענומען אין די ספרי קודש.

— בֵּית סֵפֶר, שולע; לערנאַנשטאַלט.

— בֵּית־סְפָרִים, ביבליאָטעק.

סַפָּר, ז. שערער; פריזירער.

סְפָר, ז. גרענעץ; גרענעץ־געביט; ציילונג.

— חֵיל הַסְּפָר, גרענעץ־וואַך.

— יִשּׁוּב־סְפָר, ישוב בײַ דער גרענעץ.

סִפְרָא, ז. באַצ. פֿאַרן מדרש ההלכה אויף דעם ספר ויקרא.

סָפְרָא, ז. געלערנטער; געבילדעטער.

סְפָרַד, ז. שפּאַניע.

סְפָרַדִּי, ת. שפּאַניער; שפּאַניאָל; באַצייכנונג פֿאַר ייִדן וואָס שטאַמען פֿון שפּאַניע.

סִפְרָה, נ. ציפֿער; ספֿר.

סִפְרוֹן, ז. ביכל; בראָשור.

סִפְרוּר, ז. נומעראַציע; נומערירונג.

סַפָּרוּת, נ. פֿריזערײַ.

סִפְרוּת, נ. ליטעראַטור; ביבליאָגראַפֿיע.

— סִפְרוּת יָפָה, שיינע ליטעראַטור; בעלעטריסטיק.

סִפְרוּתִי, ת. ליטעראַרישער.

סִפְרוּתִיּוּת, נ. ליטעראַרישקייט.

סִפְרֵי, ז. נאָמען פֿון מדרשים אויף די ספֿרים במדבר און דבֿרים.

סִפְרִיָּה, נ. ביבליאָטעק.

סַפְרָן, ז. ביבליאָטעקאַר; ביבליאָגראַף.

סַפְרָנוּת, נ. ביבליאָטעק־וועזן.

סִפְרֵר, פ״י. ציפֿרירן; נומערירן.

— סְפְרוּר, ציפֿרירט ווערן; נומערירט ווערן.

— סִפֹּרֶת, בעלעטריסטיק; דערציילערישע פּראָזע.

סָפַת (סָפַת, יִסְפֹּת), פ״י. צוריכטן שפּײַז.

סַק, ז. זאַק; פּעלערינע.

סַקַּאי, ז. זאַק־נייער; גריל.

סִקֵּב, פ״י. אָפּרײַבן זיך די הויט; צעקראַצן זיך.

— סְקוֹב, פֿאַרוווּנדעט ווערן אין דער הויט דורך אָפּרײַבונג.

— הִסְתַּקֵּב, אָפּרײַבן זיך די הויט.

סְקוּד, ז. שטראָפּונג.

סְקוּל, ז. פֿון שטיינער־אָפּרייניקונג.

סְקוּפָּה, נ. שוועל; פּאַראַפּעט.

סְקוּר, ז. איינבליק; איבערבליק.

סְקִילָה, נ. פֿאַרשטיינונג.

סְקִירָה, נ. אײַנבליק; איבערבליק.

סָקַל (סָקַל, יִסְקֹל), פ״י. פֿאַרשטיינען.

— הִסָּקֵל, פֿאַרשטיינט ווערן.

— סִקֵּל, אָפּרייניקן פֿון שטיינער; באַוואַרפֿן מיט שטיינער.

— סְקּוֹל, אָפּגערייניקט ווערן פֿון שטיינער; באַוואָרפֿן ווערן מיט שטיינער.

סִקֵּף, פ״י. געפֿינען אַן אויסרייד; פֿאַרדרייען.

— הִסְתַּקֵּף, זוכן אַ פּאָרטל; זוכן אַן אויסרייד.

סָקַר (סָקַר, יִסְקֹר), פ״י. קוקן; דורכזוען; איבערקוקן; אַרײַנבליקן; מאַכן אַן איבערבליק; באַפֿאַרבן מיט ציגנאָבעררויט.

— הִסָּקֵר, איבערגעקוקט ווערן; געמאַכט ווערן אַן איבערבליק; געפֿאַרבט ווערן מיט צינאָבער־רויט.

— סַקֵּר, פֿאַרבן אויף רויט מיט צינאָבער; וואַרפֿן אויגן.

סֶקֶר, ז. דורכזעאונג; דורכבליק; פֿאָרשונג.

סִקְרָה, ז. רויטע פֿאַרב (צינאָבער).

סַקְרָן, ז. נײַגעריקער.

סַקְרָנוּת, נ. נײַגעריקייט; נײַגער.

סַקְרָנִי, ת. נײַגעריקער.

סִקֹּרֶת, נ. רעצענזיע.

סַר, סָר, ת. אומעטיקער; דערדריקטער; אויפֿגערעגטער.

— סַר וְזָעֵף, דעפּרעסיווער; נידערגעשלאָגענער.

— סַר טַעַם, געשמאַקלאָזער; נאַרישער.

סָרֵב, פ״ע. אָפּזאָגן; קעגנשטעלן זיך; שטאַרק בעטן; שטאַרק זיך שטעלן.

— הִסְתָּרֵב, פֿאַרעקשנען זיך אין אָפּזאָג.

סֵרֶב, ז. אָפּזאָג.

סָרָב, ז. דאָרן.

סִרְבּוּל, ז. באַשווערונג; פֿאַרפּלאָנטערונג; פֿאַרקאָמפּליצירונג.

סַרְבָּל, ז. פּלודערן; אָוועראָל (צו אַרבעט).

סַרְבֵּל, פ״י. אָנבערדעווען; אָנקליידן אין אַ סך קליידער; באַשווערן; שווערמאַכן; אומגעלומפּערט מאַכן.

— סֻרְבּוֹל, אָנגעבערדעוועט ווערן; אומגעלומפּערט ווערן; ווערן שווערלײַביק.

— הִסְתַּרְבֵּל, ווערן אומגעלומפּערט; ווערן שווערלײַביק.

סִרְבֹּלֶת, נ. אומגעלומפּערטקייט; שווערקייט.

סַרְבָן, ז. עקשן; אײַנגעשפּאַרטער.

סַרְבָנוּת, נ. עקשנות; אײַנגעשפּאַרטקייט.

סַרְבָנִי, ת. פֿאַרעקשנטער.

סָרג (סָרַג, יִסְרֹג), פ״י. שטריקן; פֿלעכטן; דורכפֿלעכטן.

— הִסָּרֵג, געשטריקט ווערן; געפֿלאָכטן ווערן.

— סָרֵג, שטריקן; פֿלעכטן; פֿאַרקראַטעווען; איבערהיפּערן.

— סֹרוֹג, געשטריקט ווערן; דורכגעפֿלאָכטן ווערן; פֿאַרקראַטעוועט ווערן.

— הִסְתָּרֵג, דורכפֿלעכטן זיך.

סֶרֶג, ז. צערע (אין אַ זאָק).

סֹרֶג, ז. קראַטע.

סָרָג, ז. שטריקער; פֿלעכטער.

סִרְגּוּל, ז. לינירונג; ווירעס־מאַכונג.

סַרְגִּיד, ז. שליסל־צאָן.

סַרְגֵּל, פ״י. לינירן; מאַכן ווירעס.

— סֻרְגַּל, לינירט ווערן; געווירעט ווערן.

סַרְגֵּל, ז. ליניע; ווירע.

סַרְדְּיוֹט, ז. רוימישער אָדער גריכישער קאָמאַנדיר.

סָרָה, נ. פֿאַלשקייט; פֿאַרראַט; פֿאַרברעך; שווינדל.

סַרְהֵב, פ״י. צושטיין; שטאַרק בעטן.

סֵרוּב, ז. אָפּזאָג.

סָרוּג, ת. געשטריקטער; געפֿלאָכטענער.

סֵרוּג, ז. שטריקונג; פלעכטונג.

– בְּסֵרוּגִים, לְסֵרוּגִין, מיט איבעררייַסן.

סָרוּחַ, ת. שטינקענדיקער; זינדיקער; אויסגעצויגענער; אַראָפּהענגענדיקער; אַראָפּגעפאַלענער.

סֵרוּחַ, ז. געשטאַנק.

סָרוּט, ת. צעגראַטשעטער; צעקרעלטער.

סָרוּף, ת. נאָכגעשלעפטער; קלעפּנדיקער.

סֵרוּס, ז. פאַרקריפּלונג; איבערדרייאונג; פאַרדרייאונג; קאַסטרירונג.

– סֵרוּסִין, בְּסֵרוּסִין, אין אומאָרדנונג; פאַרדרייט; איבערגעהיפּערט.

סֵרוּק, ז. קעמונג.

סָרוּק, ת. געקעמטער.

סָרוֹק, ז. פלאַקס־קעמער.

סְרוּת, נ. געשטאַנק; שטינקעכץ.

סָרֹחַ (סָרַח, יִסְרַח), פ״ע. שטינקען; זינדיקן; אויסשפּרייטן זיך; צעדראַפּען; פאַרווונדן; נאָכשלעפּן זיך.

– הִסָּרֵחַ, פאַרשטינקען ווערן; קאַליע ווערן; פאַרפוילט ווערן.

– הַסְרֵחַ, שטינקען; פאַרשטינקען.

– הֻסְרֵחַ, קאַליע ווערן; פאַרמיאוסט ווערן; ווערן עקלדיק.

– הִסְתָּרֵחַ, אויסשפּרייטן זיך; צעלייגן זיך.

סֶרַח, ז. שלעפּ; נאָכשלעפּ; געשטאַנק; זינד.

סִרְחָא, נ. געשטאַנק; זינד; שולד.

סִרְחוֹן, ז. געשטאַנק; זינד; פאַרברעך.

סַרְחָן, ז. שטינקער; זינדיקער; נאָטאָרישער זינדיקער.

סֶרְחָן, ז. געשטאַנק; זינד.

סָרֹט (סָרַט, יִסְרֹט), פ״י. צעקראַצן; צעגראַטשען; גראַפּטשען; צעקרעלן; מאַכן אַ שניט; פילמירן.

– הִסָּרֵט, צעגראַפּטשעט ווערן; צעגראַטשעט ווערן.

– סָרֵט, צעגראַפּטשען; צעגראַטשען; צעקרעלן; צעקראַצן.

– הַסְרֵט, פילמירן.

– הֻסְרֵט, פילמירט ווערן.

– הִסְתָּרֵט, צעקראַצן זיך; צעגראַפּטשען זיך; אײַנשנײַדן זיך.

סֶרֶט, ז. באַנד; פילם; גאַסן־בלימל (צו זאַמלען געלט).

– שִׁיטַת סֶרֶט־נָע, סיסטעם פון לויפנדיקער באַנד.

סִרְטוּט, ז. צייכנונג (גראַפיש); לינירונג; אָנצייכנונג; אויפצייכנונג.

סִרְטוּן, ז. פאַרקרעבסונג; אָנוווקס פון ראַק, קרעבס.

סִרְטוֹן, ז. קליינער פילם; נישט באַוועגלעכער פילם.

סַרְטֵט, פ״י. לינירן; ווירען; צייכנען (גראַפיש).

– סֻרְטוּט, לינירט ווערן; געווירעט ווערן; געצייכנט ווערן (גראַפיש).

סַרְטָט, ז. צייכנער; גראַפיקער.

סִרְטִיָּה, נ. פילם־ביבליאָטעק.

סַרְטָן, ז. ראַק; קרעבס (בעל־חי און קראַנקייט).

סְרִי, ז. געשטאַנק; זינד; שולד.

סָרִיג, ז. קראַטע; נעץ.

סְרִיגָה, נ. שטריקונג; פלעכטונג.

סְרִיזן (שְׂרִיזן), ז. פּאַנצער.

סְרִיוּת, נ. געשטאַנק; שטינקעכץ.

סְרִיחָה, נ. געשטאַנק: שטינקערײַ.

סְרִיטָה, נ. קראַץ; גראַטש; שניט.

סָרִיס, ז. עוונוך; קאַסטרירטער; הויף־באַאַמטער.

— סְרִיס־אָדָם, קאַסטרירטער דורך אַ פּאָרפּאַל אָדער דורך אַ מענטש.

— סְרִיס־חַמָּה, סריס פון געבוירן.

סְרִיסוּת, נ. קאַסטרירטקייט.

סְרִיק, ת. ליידיקער.

— בּוּקֵי סְרִיקֵי, פּוסטע רייד.

סָרִיק, ז. פּלעצל.

סְרִיקָה, נ. קעמונג; אָבלאַווע; דורכקעמונג: דורכזוכונג.

(סָרַךְ) הִסְרִיךְ, פּ״ע. צוטשעפּען זיך; צוקלעפּן זיך.

— הַסְרֵךְ, צוקלעפּן; צוטשעפּען.

— הִסְתָּרֵךְ, צוטשעפּען זיך (גלידער); שלעפּן זיך.

סֶרֶךְ, ז. מוסטער־האַנדלונג: האַנדלונג ווי אַ בײַשפּיל: נאָכמאַך; געוווינהייט: שטייגער; פּירעכץ.

סִרְכָה, נ. צוקלעפּ (פון געוועבן); פּעלער.

סֶרֶן, ז. אַקס; קאַפּיטאַן אין צה״ל; מיניסטער (בײַ די פּלישתּים).

— רַב־סֶרֶן, מאַיאָר אין צה״ל.

סָרֵס, פּ״י. קאַסטרירן; פאַרקריפּלען; פאַרדרייען.

— סֹרוּס, קאַסטרירט ווערן; פאַרקריפּלט ווערן; פאַרדרייט ווערן.

— הִסְתָּרֵס, קאַסטרירט ווערן; פאַרקריפּלט ווערן; פאַרדרייט ווערן.

סַרְסוּר, ז. פאַרמיטלער; מעקלער.

סַרְסוּרְיָה, נ. מעקלער־געלט.

סַרְסֵר, פּ״ע. פאַרמיטלען.

סַרְסָרוּת, נ. מעקלערײַ; פאַרמיטלונג.

סַרְעַף, ז. געדאַנק; אידיי.

סַרְעַפָּה, נ. צווײַג; צווײַגל.

סַרְעֶפֶת, נ. בויך־דיאַפראַגמע.

סִרְפָּד, ז. פּאָקשיווע; קראָפּיווע.

סִרְפֶּדֶת, נ. הויט־אויסשיטעכץ פון צעשטעכן זיך מיט קראָפּיווע (אורטיקאַריאַ).

סָרַק (סָרַק, יִסְרֹק), פּ״י. קעמען; פאַרקעמען; צעקראַצן און פאַרוווּנדן; זוכן; דורכנישטערן; מאַכן אַן אָבלאַווע; באַפאַרבן מיט צינאָבער־רויט.

— הִסָּרֵק, פאַרקעמט ווערן; געקעמט ווערן; געפאַרבט ווערן אויף רויט.

— סָרֵק, פאַרקעמען; צוקעמען; אויסקעמען.

— סֹרוּק, פאַרקעמט ווערן.

— הִסְתָּרֵק, אויסקעמען זיך; צוקעמען זיך; פאַרקעמען זיך.

סָרָק, ז. רויטע פאַרב; צינאָבער־רויט.

סָרֹק, ת. רויטער.

סְרָק, ז. אומפּרוכטבאַרקייט; ליידיקייט.

— וְכוּחַ־סְרָק, דיספּוט וואָס דערפירט צו גאָרנישט; פּוסטער וויכוח.

— כַּדּוּר־סְרָק, פּוסטע קויל; איבונגס־קויל.

— מַהֲלַךְ־סְרָק, נײַטראַל־גאַנג (אין אויי־

טאָ, ווען דער מאָטאָר אַרבעט אָן איינצושליסן אין גאַנג).

סָרֹר (סָרַר, יִסְרֹר, יָסֹר), פ״ע. ווידערשפעניקן; אַראָפּגיין פון גלײַכן וועג.

— בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה, ווידערשפעניקער זון.

סְתַגְלֵן, ז. אָפּאָרטוניסט.

סְתַגְלָנוּת, נ. אָפּאָרטוניזם.

סְתַגְלָנִי, ת. אָפּאָרטוניסטישער.

סְתַגְרָן, ז. אין זיך פאַרשלאָסענער.

סְתַגְרָנוּת, נ. פאַרשלאָסנקייט אין זיך.

סְתָו, ז. רעגנצײַט (אין ארץ־ישראל); האַרבסט (אויסער א״י).

סְתָוִי, ת. רעגנצײַטלעכער; האַרבסטיקער.

סָתוּם, ת. פאַרשטאָפּטער; אומקלאָרער.

— מֵם סְתוּמָה, שלאָס־מם (ם).

סִתּוּם, ז. פאַרשטאָפּונג; אומקלאָרקייט.

סְתָוָנִי, ת. האַרבסטיקער.

— סִתְוָנִיּוֹת, אין האַרבסט צײַטיקנדיקע פרוכטן.

סִתְוָנִית, נ. האַרבסטבלימל (קאָלטשיקום).

סָתוּר, ת. נישט געאָרדנטער; צעשטערטער; געפּלאַצטער; ווידערגעשפּראָכענער; סתירה־דיקער.

סִתּוּת, ז. שטיינער־טעסונג; שטיין־צעשפריצונג (בעתן טעסען).

סְתִימָה, נ. פאַרשטאָפּונג; פאַרמאַכונג; פּלאָמבע (אין צאָן).

— סְתִימַת הַגּוֹלֵל, קבֿר־פאַרשיטונג: אַ סוף מאַכונג; באַגראָבונג (איבערג.).

סְתִירָה, נ. צעלייגונג; אומוואַרפונג; קעגנזאַץ; קעגנזעצלעכקייט; סתירה; נײַטראַליזירונג (אין כעמיע); פאַרבאָרגונג; באַהאַלטונג; געהיימע איבערגעבונג וועגן טרײַבן אויסגעלאַסנקייט.

סְתָכְלָן, ז. אונטערקוקער.

סָתַם (סָתַם, יִסְתֹּם), פ״י. פאַרשטאָפּן; פאַרמאַכן; פאַרפּלאָמבירן; לאָזן אומקלאָר; אויסבאַהאַלטן.

— הִסָּתֵם, פאַרשטאָפּט ווערן; פאַרמאַכט ווערן; פאַרפּלאָמבירט ווערן; אויסבאַהאַלטן ווערן.

— סַתֵּם, גוט פאַרשטאָפּן; פעסט פאַרמאַכן.

— סֻתּוֹם, פאַרשטאָפּט ווערן.

— הִסְתַּתֵּם, פאַרשטאָפּן; פאַרשטאָפּט ווערן; אויפהערן.

סְתָם, ז. אומבאַשטימטקייט; אומקלאָרקייט; סתם. תה״פ. אומבאַשטימט; אומקלאָר.

— סְתָם בְּעָלְמָא, אַזוי זיך; אָן שום כוונה.

— מִן הַסְּתָם, מִסְּתָמָא, אפשר; וואָרשײַנלעך.

סֶתֶם, ז. פּראָפּן; שפּונט; קראַנדל.

סְתָמָא, ז. אומבאַשטימטקייט; אומקלאָרקייט; סתם.

— מִסְּתָמָא, אפשר; וואָרשײַנלעך.

סְתָמִי, ת. אומבאַשטימטער; אומקלאָרער; נישט דײַטלעכער; נײַטראַלער.

— מִן סְתָמִי, נײַטראַלער (זאַכלעכער) מין (גראַם.).

סְתַמִּיּוּת, נ. אומבאַשטימטקייט; אומקלאָרקייט.

סְתַעֲרָן, ז. אַגרעסיווער; אויפגערעגטער.

סְתַעֲרָנוּת, נ. אַגרעסיווקייט.

סְתַּפְּקָן, ז. זיך באַגענוגנדיקער; באַשיי־דענער.

סְתַּפְּקָנוּת, נ. באַשיידנקייט; זיך באַגע־נוגנדיקייט.

סָתר (סָתַר, יִסְתּר), פ״י. צעשטערן; צעלייגן; צעפּלאָשען; לייקענען; ווידערשפּרעכן; אומגילטיק מאַכן.

– הִסָּתֵר, צעשטערט ווערן; באַהאַלטן זיך; פאַרשווינדן.

– נִסְתַּר, צעשטערטער: אומגעוואָרפּע־נער.

– נִסְתָּר, דריטע פּערזאָן (גראַמ.).

– נִסְתָּרוֹת, געהיימנישפולקייטן; מיס־טעריע.

– חָכְמַת הַנִּסְתָּר, געהיימע לערע (באַצ. פאַר קבלה).

– נָח נִסְתָּר, נישט אויסגערעדטער אות (גראַמ.).

– סַתֵּר, באַהאַלטן; אויסבאַהאַלטן.

– סֻתּוֹר, באַהאַלטן ווערן: אויסבאַהאַלטן ווערן.

– הַסְתֵּר, באַהאַלטן; פאַרבאָרגן; פאַר־שטעלן; אויסבאַהאַלטן.

– הֻסְתֵּר, באַהאַלטן ווערן; פאַרבאָרגן ווערן: אויסבאַהאַלטן ווערן.

– הִסְתַּתֵּר, באַהאַלטן זיך; פאַרבאָרגן זיך; פאַרשטעקן זיך.

– הִסְתַּתְּרָה בִּינָתוֹ, ער איז אַראָפּ פון זינען.

סֵתֶר, ז. פאַרבאָרגעניש; באַהעלטעניש; געהיימניש.

– סִתְרֵי תּוֹרָה, טיפע הלכות: קבלה־סודות.

– בַּסֵּתֶר, תה״פ. געהיים: אויסבאַהאַלטן.

– דְּבַר־סֵתֶר, סוד: געהיימניש.

– מַתָּן בַּסֵּתֶר, דיסקרעטע שטיצע.

– דְּיוֹ־סְתָרִים, נישט־זעבאַרער טינט.

– כְּתַב־סְתָרִים, שיפער־שריפט.

סִתְרָה, נ. שוץ; באַהעלטעניש.

סְתַרְשָׁף, ז. פלאַמען־טומלער (איינריכ־טונג אויף דער לופע פון שיס־געווער צו פאַרבאָרגן דעם אויפפלאַם ביים אָפּגעבן אַ שאָס).

סָתת (סָתַת, יִסְתּת), פ״י. אויסבעסערן; אויספיינערן; אויסשלייפן.

– סַתֵּת, טעסען שטיינער.

– סֻתּוֹת, געטעסעט ווערן (שטיינער).

סַתָּת, ז. שטיינער־טעסער.

סַתָּתוּת, נ. שטיינער־טעסעריי.

ע

ע (עַיִן), זיבּעצנטער אות אין א״ב. אַלס ציפֿער אָדער צאָל — 70.

עָב, זו״נ. (ר׳ עָבִים, עָבוֹת), וואָלקן; כמאַרע; וואַלד־געדיכטעניש. ת. גראָבער; דיקער; געדיכטער.

— **עַב הֶעָנָן**, שווערער און פֿאַרטונקלענדיקער וואָלקן.

— **בֹּקֶר לֹא עָבוֹת**, אין אַ לויטערן פֿריימאָרגן.

עֹב, ז. (ר׳ עֳבִים), אונטערשפּאַר; אונטערלען; קראָקווע; שטאָרק־בעלקע.

עִבֵּב, פ״י. געדיכט מאַכן; באַדעקן מיט וואָלקנס.

— **הַעֲבֵב**, באַדעקן מיט וואָלקנס.

— **הִתְעַבֵּב**, געדיכט ווערן.

עָבֹד (עָבַד, יַעֲבֹד), פ״י. אַרבעטן; האָרעווען; דינען.

— **עָבֹד אֶת הָאֲדָמָה**, באַאַרבעטן די ערד.

— **עָבֹד אֶת־**, זײַן פֿאַרקנעכטעט; אַרבעטן בײַ עמעצן; דינען בײַ עמעצן.

— **עָבֹד אֶת אֱלֹהִים**, דינען צו גאָט.

— **בְּדִיעֲבַד**, נאָך אַלעמען: פּאָסט פֿאַקטום.

— **הֵעָבֵד**, באַאַרבעט ווערן; אויסגעאַרבעט ווערן; באַדינט ווערן; אויסגענוצט ווערן צו דער אַרבעט.

— **עַבֵּד**, באַאַרבעטן; אויסאַרבעטן; צוגרייטן; צוריכטן; גאַרבן.

— **מְעַבֵּד עוֹרוֹת**, גאַרבער.

— **עֻבּוֹד**, באַאַרבעט ווערן; אויסגעאַרבעט ווערן; צוגעגרייט ווערן; צוגעריכטעט ווערן; אויסגעאַרבט ווערן; באַשעפֿטיקט ווערן.

— **הַעֲבֵד**, צווינגען צו אַרבעטן; פֿאַרקנעכטן; באַשעפֿטיקן צו אַרבעט.

— **מַעֲבִיד**, אַרבעט־געבער.

— **הָעֳבֵד**, געצוווּנגען ווערן צו אַרבעטן; באַשעפֿטיקט ווערן צו אַרבעט.

— **הִתְעַבֵּד**, אויסגעאַרבעט ווערן; באַאַרבעט ווערן; פֿאַרקנעכטעט ווערן.

עֶבֶד, ז. קנעכט; לײַבאײגענער; וואַסאַל; אונטערגעוואָרפֿענער.

— **עֶבֶד הַמֶּלֶךְ**, הויכער קעניגלעכער באַאַמטער בײַ ייִדן אין אַלטערטום.

— **עֶבֶד כְּנַעֲנִי**, כּנַענישער קנעכט בײַ אַ ייִד; נישט ייִדישער קנעכט; פֿולשטענדיק פֿאַרקנעכטעטער.

— **עֶבֶד נִרְצָע**, קנעכט מיט דורכגעבויערט אויער ווי אַ שטראָף פֿאַר נישט וועלן פֿרײַ ווערן, אייביקער קנעכט.

— בֵּית עֲבָדִים, באַצ. פֿאַר מִצרים.

עֲבָד, ז. טאַט; טועכץ: טואונג.

עָבְדָּה, אֻבְדָּא, נ. פֿאַקט: טאַט.

עֲבֶדָה, נ. דינערשאַפֿט.

עַבְדוּת, נ. קנעכטשאַפֿט: פֿאַרקנעכטונג.

עַבְדָן, ז. גאַרבער; פֿעל־באַאַרבעטער.

עַבְדְּקָן, ת. געדיכט־בערדיקער.

עָבְדָּתִי, ת. פֿאַקטישער: זאַכלעכער.

עָבָה (עָבָה, יַעֲבֶה), פ״ע. זײַן גראָב: זײַן דיק.

— הֶעֱבֶה, גראָב ווערן: דיק ווערן.

— עִבָּה, מאַכן גראָב: מאַכן געדיכט: קאָנדענסירן.

— עֻבָּה, געדיכט ווערן: קאָנדענסירט ווערן.

— הַעֲבֵה, גראָב מאַכן.

— הָעֳבֵה, גראָב ווערן.

— הִתְעַבֵּה, געדיכט ווערן: גראָב ווערן.

עָבֶה, ת. געדיכטער: דיקער: גראָבער.

עִבּוּד, ז. איבעראַרבעטונג: באַאַרבעטונג.

עָבוּד, ת. באַאַרבעטער: צוגעריכטעטער.

עֲבוֹדָה, נ. אַרבעט: טאַט: דינסט: באַשעפֿטיקונג: שאַפֿונג: רעליגיעזע דינסט: באַצ. פֿאַר די פּיוטים וועגן בית־המקדש־דינסט (אין יום־כּפּורדיקן מוסף).

— עֲבוֹדָה זָרָה, געצנדינסט: אָפּגאָט.

— הָעֲבוֹדָה! בײַ גאָט! (שבועה).

עֲבוֹדַת־הַבּוֹרֵא, עֲבוֹדַת־הַקֹּדֶשׁ, אָפּגעהיטנקייט אין תּורה־מִצוות.

— עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ, קאַטאָרזשנע אַרבעט.

— חֲסַר־עֲבוֹדָה, אַרבעטלאָזיקייט.

— מְחֻסַּר־עֲבוֹדָה, אַרבעטלאָזער.

— מִפְלֶגֶת־הָעֲבוֹדָה, אַרבעטער־פּאַרטיי.

— תְּנוּעַת הָעֲבוֹדָה, אַרבעטער־באַוועגונג.

עֲבוֹט, ז. משכּון; קויציע: אײַנלייג.

עִבּוּי, ז. קאָנדענסירונג: פֿאַרגעדיכטונג.

עֲבוּר, ז. ערד־שפֿע: תּבֿואה: פּראָדוקט. מ״י. פֿאַר: צוליב.

— בַּעֲבוּר, מ״י. צוליב; פֿאַר: ווײַל.

— לְבַעֲבוּר, כּדי.

— עֲבוּר כִּי־, צוליב דעם וואָס.

עִבּוּר, ז. שוואַנגערשאַפֿט: פֿאַרגאַנג אין טראָגן: פֿאַרהעברעיִזירונג; צײַט פֿון צווייַג־אַרויסוואוקס ביז זײַן פֿרוכטן־אַרויסברענג.

— עִבּוּר דִּין, איבערגעטריבענער אורטייל: נישט געדעכטער אורטייל.

— עִבּוּר־הַחוֹדֶשׁ, טאָג־צוגאָב צום חודש (ער זאָל האָבן 30 טעג).

— עִבּוּר־הַשָּׁנָה, צוגאָב פֿון 13־טן חודש צום יאָר.

— עִבּוּר צוּרָה, דעפֿאָרמאַציע; געשטאַלט־ אָדער פֿאָרם־ענדערונג.

— עִבּוּרָהּ שֶׁל עִיר, שטאָט־פּעריפֿעריע.

— חוֹדֶשׁ־הָעִבּוּר, צוגאָב־אָדר אין אַן עיבור־יאָר.

— חָכְמַת־הָעִבּוּר, די קונסט אויסצורעכנען די עיבור־יאָרן און צונויפֿשטעלן קאַלענדאַר.

— סוֹד־הָעִבּוּר, סיסטעם צו באַרעכנען עיבור־חדשים און יאָרן.

— שְׁנַת עִבּוּר, עיבור־יאָר.

עִבּוּשׁ, ז. פֿאַרשימלונג.

עֲבוֹת, נ״ר. וואָלקנס. ת. פֿאַרוויקלונג; פֿאַרפֿלעכטונג.

עֲבוֹת, זו״נ. שטריק; לינע; געפֿלעכטס.

— עֲבוֹתוֹת אַהֲבָה, ליבשאַפֿט־בונד.

— מַעֲשֵׂה־עֲבוֹת, פֿלעכט־אַרבעט.

עָבוּת, נ. דיקקייט.

עִבּוּת, נ. פֿלעכטונג; פֿלעכטמאַשין.

עָבַט (עָבַט, יַעֲבֹט), פ״י. איינלייגן; פֿאַרמשכּונען; נעמען אַ משכּון.

— עַבֵּט, צעדרייען; פֿאַרדרייען.

— הַעֲבֵט, לייַען געלט אויף אַ משכּון.

— הֶעֱבֵט, געליִען ווערן אויף אַ משכּון.

עָבָט, ז. פּאָמעשאַף.

עַבְטִיט, ז. איינלייג; משכּון; בלאָטע.

עֳבִי, ז. דיקקייט; געדיכטקייט.

— הִכָּנֵס בַּעֲבִי הַקּוֹרָה, אַרייַנגיין אין גרונד פֿון דער זאַך.

עָבִיב, ז. וואָלקנדל.

עָבִיט, ז. פּאָמעשאַף; אורינאַל; דייזשע; קעמל־זאָטל.

עָבִיר, ת. דורכגאַנגמעגלעכער; דורכגאַנגבאַרער; דורכפֿאָרבאַרער.

— בִּלְתִּי־עָבִיר, אוממעגלעכער דורכצוגיין; אוממעגלעכער דורכצופֿאָרן.

עֲבִירָה, נ. דורכגאַנג; איבערגאַנג.

עֲבֵירָה, עֲבֵרָה, נ. זינד; פֿאַרברעך.

עֲבִירוּת, נ. דורכגאַנג־מעגלעכקייט.

עָבַר (עָבַר, יַעֲבֹר), פעו״י. איבערגיין; דורכגיין; פֿאַרגיין; באַגיין; פֿאַרבייַגיין; איבערשרייַטן; אָפּפֿליסן; פֿאַרשווינדן; ענדיקן זיך.

— עָבַר אֶת פְּלוֹנִי, איבעריאָגן עמעצן.

— עָבַר אֶת מִצְוַת פְּלוֹנִי, ווידערשפּעניקן עמעצנס באַפֿעל.

— עָבַר אֶת פִּי פְּלוֹנִי, נישט הערן עמעצנס וואָרט.

— עָבַר עַל מַאֲמָר, סֵפֶר, חִבּוּר, רעדאַגירן; דורכקוקן.

— עָבַר עַל דִּין, עַל דָּת, עַל דְּבָרִים, עַל מִצְוָה, עובֿר זייַן אויף אַ דין, אויף רעליגיעזע פֿאָרשריפֿט, אויף געבאָטן, אויף מצווה.

— עָבַר עַל פָּרָשַׁת־הַשָּׁבוּעַ, איבערחזרן די סדרה פֿון דער וואָך.

— עָבַר עַל פֶּשַׁע, פֿאַרגעבן זינד; מוחל זייַן.

— עָבַר בִּשְׁתִיקָה עַל, פֿאַרבייַגיין שווייַגנדיק אויף, נישט רעאַגירן.

— עָבַר מִגְּדֻלָּתוֹ, אַראָפּפֿאַלן פֿון גרויסקייט.

— יַעֲבֹר עָלַי מָה, זאָל זייַן וואָס ס׳זאָל זייַן; זאָל געשען וואָס ס׳זאָל געשען.

— עוֹבֵר־אֹרַח, ־דֶּרֶךְ, פֿאַרבייַגייער; וואַנדערנדיקער.

— עוֹבֵר בָּטֵל, שמעגעגע.

— עוֹבֵר־וָשָׁב, דורכגייער; לויפֿנדיקע באַנק־קאָנטע.

— עוֹבֵר לַסּוֹחֵר, גאַנגבאַרער.

— עֲבָרוֹ יַיִן, האָט זיך אָנגעשיכּורט.

— כַּעֲבֹר, נאָך; נאָכן אָפּלויף; נאָך דעם ווי.

— לְשֶׁעָבַר, אין דער פֿאַרגאַנגענהייט.

— חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, אייַזערן געזעץ.

— תְּנַאי וְלֹא יַעֲבֹר, אייַזערנער באַדינג.

— הֶעָבֵר, זײַן דורכגאַנגבאַר: איבער־געשריטן ווערן.

— עַבֵּר, שוואַנגער מאַכן: מאַכן פֿאַר־גײן אין טראָגן; שוואַנגער ווערן; העברעיִזירן: אײַנשליסן.

— עַבֵּר אֶת הַחֹדֶשׁ, צוגעבן 30־טן טאָג צום חודש.

— עַבֵּר אֶת הָעִיר, אויסברייטערן די שטאָט.

— עַבֵּר אֶת הַשָּׁנָה, צוגעבן אַ צווייטן חודש אָדר צום יאָר.

— (עֻבּוֹר) עֻבְּרָה, פֿאַרשוואַנגערט גע־וואָרן.

— עֻבְּרָה צוּרָתוֹ, דעפֿאָרמירט געוואָרן.

— חֹדֶשׁ מְעֻבָּר, עיבור־חודש: פֿולער חודש (30 טעג).

— שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת, עיבור־יאָר: יאָר אין וועלכן פֿעברואַר האָט 29 טעג.

— הַעֲבֵר, איבערפֿירן: אַריבערפֿירן: אי־בערווײַזן; מאַכן אַריבערגײן: איבער־יאָגן; יאָזן אַדורכגײן; דערווײַטערן; באַזײַטיקן.

— הַעֲבֵר אֶת מִישֶׁהוּ מִיְּרֻשָּׁה, אַנטיַר־שענען.

— הַעֲבֵר בָּאֵשׁ, פֿאַרברענען: אונטער־צינדן.

— הַעֲבֵר קוֹל, באַקאַנטמאַכן.

— הַעֲבֵר לֵאלֹהִים, הייליקן. ווידמען צו גאָט.

— הָעֳבַר, איבערגעפֿירט ווערן: דערווײַ־טערט ווערן: אָפּגעזאָגט ווערן.

— הִתְעַבֵּר, בייזערן זיך: אויפֿקאָכן זיך: אויפֿרעגן זיך: העברעיִזירט ווערן.

— הִתְעַבְּרָה, פֿאַרשוואַנגערט געוואָרן.

עָבָר, ז. פֿאַרגאַנגענהייט: פֿאַרגאַנגענע צײַט.

עֵבֶר, ז. זײַט,

— מֵעֵבֶר לְ־, פֿון יענער זײַט.

— מֵעֲבָרִים, פֿון אַלע זײַטן.

עֻבָּר, ז. עמבריאָן.

עֻבָּרָה, נ. שוואַנגערנדיקע.

עֲבָרָה, נ. איבערגאַנג: דורכגאַנג: בריקל.

עֲבֵרָה, נ. זינד: פֿאַרברעך.

— בַּעַל־עֲבֵרָה, זינדיקער.

עֶבְרָה, נ. צאָרן: כּעס: אויפֿברויז.

עִבְרוּר, ז. פֿאַרהעברעיִזירונג.

עִבְרוּת, נ. העברעיִזירונג: העברעיִזאַציע.

עִבְרִי, ז. ייִד. ת. ייִדישער: העברעיִשער.

עִבְרִיּוּת, נ. העברעיִזאַציע.

עֲבַרְיָן, ז. זינדיקער: פֿאַרברעכער.

עֲבַרְיָנוּת, נ. פֿאַרברעכערישקייט.

עִבְרִית, נ. העברעיִש.

עִבְרֵר, פּ״י. העברעיִזירן: פֿאַרהעברעיִשן.

— הִתְעַבְרֵר, העברעיִזירט ווערן: פֿאַר־העברעיִשט ווערן.

עִבְרֵת, פּ״י. העברעיִזירן.

— עֻבְרֶת, העברעיִזירט ווערן.

— הִתְעַבְרֶת, העברעיִזירן זיך: העברעיִ־זירט ווערן.

עָבַשׁ (עָבַשׁ, יַעֲבַשׁ, יֶעֱבַשׁ), פּ״ע. שימ־לען: פֿאַרשימלט ווערן.

— עַבֵּשׁ, באַדעקן מיט שימל: פֿאַרשימ־לען.

— הַעֲבֵשׁ, באַדעקט ווערן מיט שימל: פֿאַרוועלקט ווערן (איבערג.).

– הִתְעַבֵּשׁ, פֿאַרשימלט ווערן; באַדעקן זיך מיט שימל.

עָבֵשׁ, ת. פֿאַרשימלטער.

עֹבֶשׁ, ז. שימל.

עָבַת, פ״י. פֿאַרפּלאָנטערן; פֿאַרדרייען.

עָבֹת, ת. (נ. עֲבֻתָּה), געדיכטער; פֿאַר־פּלאָנטערטער; געפּלאָכטענער; צע־צווייַגטער.

עָג, פ״י. געמאַכט אַ קרייַז. זע עוּג.

עָגַב (עָגַב, יַעֲגֹב), פ״ע. שמענקלען זיך; „פּוצן״ זיך (צום צווייטן געשלעכט); קאָקעטירן; האָבן חשק.

(עֶגֶב) עֲגָבִים, ז״ר. ליבע־רייד; ליבע־פֿליסטערונג; עראָטישע אויפֿרעגונגען.

– שִׁיר־עֲגָבִים, ליבע־ליד, עראָטיש ליד.

עֻגָב, עוּגָב, ז. אָרגל; פּייַפּיאָל (אַלט.).

עֲגָבָה, נ. גלוסט; קאָקעטעריע; עראָטיזם.

– עֲגָבוֹת, הינטער־חלק.

עֲגָבַיִם, ז״ז. באַצ. פֿאַר הינטער־חלק.

עַגְבָנוּת, נ. גלוסט; קאָקעטעריע; עראָ־טיק.

עַגְבָנִי, ת. קאָקעטישער; זיך שמענקלענ־דיקער; עראָטיש־רייצנדיקער.

עַגְבָנִיָּה, נ. טאָמאַט; פּאָמידאָר.

עַגְבָנִית, ז. קאָקעטקע; עראָטיש־רייצנ־דיקע.

עַגֶּבֶת, נ. סיפֿיליס (קראַנקייט).

עֻגָּה, נ. קיכל; קוכן.

עָגָה (עָגָה, יַעֲגֶה), פ״ע. רעדן מיט אַ דיאַלעקט, מיט אַ סלענג.

עָגָה, נ. דיאַלעקט; סלענג.

עִגּוּל, ז. קרייַז; רונד; צירקל; פֿאַררונ־דיקונג.

– עִגּוּל־הַגַּת, פּרעס־צילינדער (אויסצו־קוועטשן וויינטרויבן).

– עִגּוּל־דְּבֵלָה, געטרוקנטער פֿייַגן־בייגל.

– עִגּוּל מִסְפָּרִים, פֿאַררונדיקונג פֿון צאָלן.

עָגוֹל, ת. רונדער. זע עָגֹל.

עִגּוּלִי, ת. רונדאַרטיקער; קרייַזאַרטיקער; רונדיקער.

עָגוּם, ת. טרויעריקער; פֿאַרזאָרגטער.

– לָשׁוֹן עֲגוּמָה, געשטאַמלט לשון.

עִגּוּן, ז. מאַן־ אָדער ווייַב־איבערלאָזונג אָן אַ גט.

עָגוּן, ז. פֿאַרלאָזטער מאַן אָן אַ גט.

עֲגוּנָה, נ. פֿאַרלאָזטע פֿרוי אָן אַ גט.

עָגוּר, ז. זשוראַוו (פֿויגל).

עֲגוֹרָן, ז. מַשׂא־הייבער; קראַן; ברונעם־גליטש (אַרויסצוהייבן עמערס מיט וואַסער).

עֻגִּיָּה, נ. קיכל; קיכעלע; מאַקאַראָנדל.

עָגִיל, ז. אויערינגל.

עֲגִינָה, נ. אַנקערונג.

עֲגִינוּת, נ. עגונה׳שאַפֿט.

עָגֹל, ת. רונדער; רונדיקער.

– חֶשְׁבּוֹן־, מִסְפָּר עָגֹל, פֿאַררונדיקטער חשבון; פֿאַררונדיקטע צאָל.

עִגֵּל (עִגֵּל, יְעַגֵּל), פ״י. מאַכן אַ רונד; מאַכן אַ קרייַז; פֿאַררונדיקן; מאַכן קייַלעכדיק.

— הֻעֲגַל, פֿאַררונדיקט ווערן: פֿאַרקײַ־לעכדיקט ווערן.

— עִגֵּל, מאַכן אַ קרײַז: מאַכן אַ רונד; פֿאַררונדיקן: וואַלצעווען.

— עִגֵּל מִסְפָּר, פֿאַררונדיקן ציפֿער.

— עֻגַּל, פֿאַררונדיקט ווערן.

— מִסְפָּר מְעֻגָּל, פֿאַררונדיקטער ציפֿער.

— הַעְגֵּל, פֿאַררונדיקן: מאַכן רונדיק; קאַלערן: וואַלצעווען.

— הִתְעַגֵּל, פֿאַררונדיקן זיך: רונדיק ווערן: קאַלערן זיך; קאַטשען זיך.

עֵגֶל, ז. (נ. עֶגְלָה), קאַלב.

— עֵגֶל הַזָּהָב, עֵגֶל מַסֵּכָה, גאָלדענער קאַלב.

— עֵינֵי־הָעֵגֶל, קעלבערנע אויגן.

עַגָּל, ז. וואָגנמאַכער.

עֹגֶל, ז. רונד: רונדקייט.

עֲגָלָא, ז. שנעלקייט.

עֲגַלְגַּל, ת. אביסל פֿאַררונדיקטער.

עֶגְלָה, נ. קאַלב (ווײַבלעכער מין).

— עֶגְלָה יְפֵהפִיָּה, קעלבערנע שיינקייט.

עֲגָלָה, נ. וואָגן: בער־קאָנסטעלאַציע (שטערן־גרופּע).

— עֶגְלַת־חֶרֶף, שליטן.

— עֶגְלַת־יָד, האַנטוועגעלע.

— עֶגְלַת־יְלָדִים, קינדערוועגעלע.

— עֶגְלַת־צָב, בויד.

— הָעֲגָלָה הַגְּדוֹלָה, גרויסער בער (שטע־רן־גרופּע).

— הָעֲגָלָה הַקְּטַנָּה, קליינער בער (שטע־רן־גרופּע).

עֶגְלוֹן, ז. פֿורמאַן; בעל־עגלה: שמײַסער.

עֶגְלוֹנוּת, נ. באַלעגאָלעשאַפֿט.

עֲגָלָן, ז. סטעלמאַך; וואָגנמאַכער.

עָגַם (עָגֵם, יֶעְגַּם), פ״ע. קימערן זיך; טרויעריק זײַן: האָבן עגמת־נפש.

— הֶעֱגַם, אומעטיק ווערן; טרויעריק ווערן: פֿאַרזאָרגט ווערן.

— עִגֵּם, פֿאַראומערן: טרויעריק מאַכן.

— הַעְגֵּם, מאַכן אומעטיק: אומעטיק ווע־רן.

— הִתְעַגֵּם, פֿאַראומעטיקט ווערן: פֿאַר־זאָרגט ווערן.

עֹגֶם, ז. אומעט: זאָרג.

עָגְמָה, עַגְמַת נֶפֶשׁ, נ. אומעט: זאָרג: דעפּרעסיע.

עַגְמוּמִי, ת. טרויעריקלעכער: אומעטיק־לעכער.

עַגְמוּמִיּוּת, נ. אומעטלעכקייט.

עָגַן (עָגֵן, יַעֲגֹן), פ״ע. אַנקערן.

— הֶעֱגֵן, זײַן געבונדן דורך נישט האָבן אַ גט: בלײַבן אַן עגון (אָן אַ גט).

— נֶעֶגְנָה, זי איז געבליבן אַן עגונה.

— עִגֵּן, איבערלאָזן פֿרוי ווי אַן עגונה.

— הַעְגֵּן, באַפֿעלן צו אַנקערן: פֿאַראַנ־קערן.

— הִתְעַגֵּן, ווערן אַן עגון.

— הִתְעַגְּנָה, זי איז געבליבן אַן עגונה.

עֹגֶן, ז. אַנקער.

עַגְעֵג, פ״י. נישטערן: דזשאָבען; פּיקן.

עַד, ז. אייביק: אייביקייט.

— לָעַד, אויף אייביק.

— עֲדֵי עַד, אויף אייביק.

— עד עוֹלְמֵי עַד, אויף אייביק.

— לְעוֹלָם וָעֶד (= וָעַד), אויף אייביק.

— הַרְרֵי־עַד, באַצ. פאַר גאָר הויכע בערג.

— יַעֲרוֹת־עַד, אורוועלדער; דזשונגל.

— מִנִּי עַד, פון אייביק אָן.

עַד, מ״י. ביז; ביזקל.

— עד אֵין סוֹף, אָן אַ סוף און אָן אַ גרע־נעץ.

— עַד אִם, נאָר נאָכדעם ווי.

— עַד אָן, עַד אָנָה, ביז ווען?

— עַד בְּלִי דַי, אָן אַ צאָל און אָן אַ גרע־נעץ.

— עַד... וְעַד בִּכְלָל, ביז... איינשליסלעך; אינקלוזיוו.

— עַד... וְלֹא עַד בִּכְלָל, ביז... אויסשליס־לעך, עקסקלוזיוו.

— עַד כָּאן, ביז אַהער.

— עַד כְּדֵי כָךְ, אַזש אַזוי פיל.

— עַד כֹּה, ביז איצט; ביז אַהער.

— עַד כִּי, עַד שֶׁ־, אַזוי לאַנג ביז.

— עַד לֹא, עַד שֶׁלֹּא, עַד אֲשֶׁר לֹא, אַזוי לאַנג ווי נישט.

— עַד לְחֶשְׁבּוֹן, אַקאָנטאָ.

— עַד מְאֹד, עַד לִמְאֹד, זייער אַ סך.

— עַד מְהֵרָה, וואָס שנעלער; גלייך.

— עַד מָתַי, ביז ווען? ווי לאַנג?

— עַד עוֹלָם, אויף אייביק.

— עֲדֵי אוֹבֵד, ביז צו פאַרניכטונג.

— עֲדֵי רֶגַע, גלייך.

— לָעַד, אויף אייביק.

— מִבַּעַד, פון

עַד, ז. רויב.

עֵד, ז. (ר׳ עֵדִים), עדות.

— עֵד בְּלִיַּעַל, ־חָמָס, ־כְּזָבִים, ־שֶׁקֶר, פאַלשער עדות.

— עֵד זוֹמֵם, עדות אָפגעשלאָגענער דורך אַנדערע עדות.

— עֵד הַמֶּלֶךְ, איינער פון די פאַרברע־כער, וואָס קאָאָפערירט מיט דער באַ־שולדיקונג און זאָגט עדות קעגן זיינע שותּפים צום פאַרברעך.

— עֵד שְׁמִיעָה, עדות וואָס האָט געהערט דירעקט אָדער פון אַנדערע.

— עֵד־רְאִיָּה, עדות וואָס האָט געזען דאָס געשעענע.

עֵד, ז. (ר׳ עִדִּים), מעַנסטרואַציע־טאַמ־פאָן.

עֵדָה, נ. קהילה; קאָנגרעגאַציע; עדה: פאַרזאַמלונג; גרופע; כמאַרע; שבט; געכאָט; טראַדיציע; עדות׳טע.

— עֲדַת דְּבוֹרִים, בינען־שוואַרם.

עָדָה (עָדָה, יַעֲדֶה), פעו״י. דורכגיין; באַ־צירן זיך; אויספוצן זיך.

— עָדָה גָאוֹן, בלאָזן פון זיך.

— הֶעֱדָה, אויספוצן; אויסצירן; באַצירן; אָנקליידן.

עִדּוּד, עִידוּד, ז. מוטיקונג; דערמוטי־קונג; שטאַרקונג.

עֲדוֹדָה, נ. פאַרציקטע בהמה.

עָדוּי, ת. אויסגעסטראָצלטער; אויסגע־פוצטער.

עִדּוּן, ז. אויסאיידלונג; צערטלונג; פאַר־געניגן.

עִדּוּר, ז. ערד־צעגראָבונג.

עֵדוּת, נ. עדות־זאָגונג: געזאָגט.

— אֹהֶל־הָעֵדוּת, אֲרוֹן־הָעֵדוּת, לוּחוֹת־הָעֵדוּת, מִשְׁכַּן־הָעֵדוּת, פָּרֹכֶת־הָעֵדוּת, באַצייכנונגען פֿאַר דעם אהל און זײַנע הייליקייטן אין מִשכן.

עִדִּי, ת. אויסגעווײלטער: ערשטקלאַסיקער.

עֲדִי, ז. פּוץ; שמוק.

עֲדֵי, מ״י. ביז.

— בִּלְעֲדֵי, מִבִּלְעֲדֵי, אויסער.

עֲדַיִן, תה״פ. ביז איצט; ביז אַהער; נאָך (נישט).

עָדִין, ת. איידעלער: צאַרטער; סובטע־לער; אויסגעצערטלטער; פּרעציזער; פֿײַנער.

עֲדִינוּת, נ. איידלקייט: צאַרטקייט; פֿײַנ־קייט; פּרעציזקייט.

עָדִיף, ת. בעסערער: פֿײַנערער; גרע־סערער: מערערער.

עֲדִיפוּת, נ. העכערקייט: פֿאָרהאַנט.

עָדִיר, ז. צעגראָבונגס־צײַט אין ציטרוס־סעדער.

עֲדִירָה, נ. ערד־צעגראָבונג.

עִדִּית, נ. אויסגעווײלטער באָדן; אויס־געווײלטע סחורה.

עַדְכָּן, תה״פ. ביז איצט (דערפֿירט ביז דער סאַמע לעצטער שעה).

עִדְכֵּן, פ״י. פֿאַר־ביז־איצטגילטיקן: פֿאַר־מאָדערניזירן (דערפֿירן עפּעס ביז דער לעצטער דאַטע, ביז דער לעצטער שעה).

— עֻדְכּוֹן, פֿאַרמאָדערניזירט ווערן: פֿאַר־ביז־איצט גילטיק ווערן (דערפֿירט ווערן ביז דער לעצטער דאַטע, ביז דער לעצטער שעה).

עַדְכָּנִי, ת. ביז־איצט־גילטיקער: פֿאַר־מאָדערניזירטער (דערפֿירטער ביז דער לעצטער שעה).

עַדְלָיָדַע, נ. פּורים־קאַרנאַוואַל (אין מדינת ישראל).

עִדֵּן, פ״י. צערטלען: געננוג־טון: אויס־צערטלען: אויסאיידלען; סובטעל מאַכן.

— עֻדַּן, אויסגעצערטלט ווערן: אויס־געאיידלט ווערן.

— הַעֲדֵן, אויסאיידלען: אויספֿײַנען: סוב־טעל ווערן.

— הִתְעַדֵּן, צערטלען זיך: פּיעשטשען זיך: אויסגעאיידלט ווערן; סובטעל ווערן.

עֵדֶן, ז. תַּענוג: פֿאַרגעניגען: אָנגענעמ־קייט; גן־עדן; פֿאַראַדיז.

— גַּן־עֵדֶן, גן־עדן; פֿאַראַדיז: די וועלט פֿון הוילע גוטסקייט.

— טַעַם גַּן־עֵדֶן, געוואַלטיק געשמאַקער טעם (אין פֿאָלקס־לשון).

— נוּחוֹ עֵדֶן, נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן, אין גן־עדן זאָל ער רוען.

עִדָּן, ז. צײַט; תּקופֿה; פּעריאָד.

— עִדָּן וְעִדָּנִים, אַ שאָק מיט יאָרן.

— בְּעִדָּן (בְּעִדָּנָא) דְּרִתְחָא, אין דער צײַט פֿון הויפּקאָכעניש, פֿון גרויסן כּעס.

עֲדֶן, עֲדֶנָּה, תה״פ. ביז איצט.

עֶדְנָה, נ. פֿאַרגעניגן; תּענוג; אָנגענעמ־קייט; מענסטרואַציע; יוגנט־צײַט.

עַדְעַד, ז. אייביקקוסט (סטאַטיציע).

עָדַף (עָדַף, יַעְדּוֹף), פ״ע. איבערפֿליסיק זײַן; איבעריק זײַן; איבערבלײַבן; איבערשטײַגן; מער זײַן.

— הֶעְדִּיף, איבערשטײַגן; געבן מער; געבן פֿאָרהאַנט; האָבן גערן; וועלן.

עֹדֶף, ז. איבערפֿלוס; רעשט.

עָדַר (עָדַר, יַעְדּוֹר), פ״י. צעגראָבן די ערד; צעאַקערן.

— הֶעָדֵר, צעאַקערט ווערן; צעגראָבן ווערן; אָפּוועזנד זײַן; פֿעלן; שטאַרבן.

— עִדֵּר, צעאַקערן; צעגראָבן; פֿאַרמינערן; אַראָפּנעמען; פֿאַרקלענערן; פֿאַרלאָזן.

— עֻדּוֹר, צעאַקערט ווערן; צעגראָבן ווערן.

— הַעְדֵר, פֿאַרמײַדן; אַוועקנעמען.

עֵדֶר, ז. טשערעדע; סטאַדע; המון (איבערג.).

עֶדְרִי, ת. סטאַדעשער; סטאַדעאַרטיקער.

עִדְרִיָּה, נ. ראָוו; צעגראָבענער ערד־פּאַס.

עֶדְרִיּוּת, נ. סטאַדעשקייט; סטאַדעאַרטיקייט.

עַדְרָן, ז. ערד־צעגראָבער.

עֲדָשָׁה, נ. לינז (פֿון אַרבעס־משפּחה); לינז (אָפּטיש גלאָז); וואַרעם־פֿלאַש; זומער־שפּרענקעלע.

— נְזִיד עֲדָשִׁים, טאָפּ לינזן.

עַדְשָׁן, ז. געשפּרענקלטער; פּיעגוואַטער.

עֲדָתִי, ת. עדה׳דיקער; צעשפּאָלטענער אויף עדה׳ס.

עֲדָתִיּוּת, נ. עדה׳ס־באַזונדערקייט.

(עוּב) הֵעִיב, פ״י. פֿאַרטונקלען; פֿאַרוואָלקענען; פֿאַראומערן.

— הוּעַב, פֿאַרדעקן מיט וואָלקנס; פֿאַרפֿינצטערן מיט וואָלקנס.

עוֹבֵד, ז. אַרבעטער; אַרבעטנדיקער.

— עוֹבֵד־אֱלִילִים, געצנדינער.

— עוֹבֵד סוֹצְיָאלִי, סאָציאַלער אָנגעשטעלטער.

— מוֹשַׁב־עוֹבְדִים, אַרבעטער־קאָלאָניע (אין ישראל).

עוֹבְדָה, נ. פֿאַקט; טאַט־זאַך.

עוֹבֵר, ת. איבערגייענדיקער; פֿאַרבײַגייענדיקער; פֿאַרשווינדנדיקער; פֿאַרלויפֿנדיקער; איבערשרײַטנדיקער.

— עוֹבֵר אֹרַח, ־דֶּרֶךְ, פֿאַרבײַגייענדיקער; וואַנדערנדיקער.

— עוֹבֵר בָּטֵל, שמעגעגע.

— עוֹבֵר וָשָׁב, דורכגייער; לויפֿנדיקע באַנק־קאָנטע.

— עוֹבֵר לַסּוֹחֵר, גאַנגבאַרער.

— עוֹבֵר עֲבֵרָה, זינדיקער.

עוּבָּר, ז. עמבריאָן.

עוֹבֶשׁ, ז. שימל.

עוּג (עָג, יָעוּג), פ״י. באַקן קוכן; אָנצייכנען אַ קרײַז; מאַכן אַ רונד.

עוּגָב, ז. אָרגל; פּייפֿיאָל (אַלט.).

עוֹגֵב, ז. ווײַבערניק; דאָנזשואַן.

— עוֹגֶבֶת, קאָקעטקע; מענער־פֿרעסערין.

עוּגָבַאי, ז. אָרגאַניסט.

עוֹגְבָנִי, ת. קאָקעטישער; דאָנזשואַנישער.

עוּגָה, נ. פלעצל; קוכן; קיכל; קרײַז; „טעלער" (אַרום אַ בוים).

עוּגִיָּה, נ. קיכעלע; מאַקאַראָנדל; „טע־לער" (אַרום אַ בוים).

עוּגִין, ז. אַנקער.

(עוּד) עוֹדֵד, פ״י. שטאַרקן; דערמוטיקן; שטיצן.

— עוֹדוֹד, דערמוטיקט ווערן; דערמונ־טערט ווערן; געשטאַרקט ווערן.

— מְעוֹדָד, דערמוטיקטער.

— הָעֵד, עדות־זאָגן; זײַן אַן עדות; שטעלן אַלס עדות; וואָרנען.

— הוּעַד, געוואָרנט ווערן.

— מוּעָד, געוואָרנטער עטלעכע מאָל ווי אַ שעדיקער; רעצידיוויסט; צוגעוווינ־טער צו שעדיקן.

— הִתְעוֹדֵד, שטאַרקן זיך; אָננעמען זיך מיט מוט; אויפֿמונטערן זיך.

עִוֵּד, פ״י. פּענטען; צובינדן; בענדיקן; אַרומנעמען.

עוֹד, תה״פ. נאָך; נאָך אַ מאָל; ווידער אַמאָל; ווידער.

— עוֹד מְעַט וְ־, נאָך אַביסל און־; נאָך אַ ווײַלע און־.

— וְעוֹד, און אַנדערע.

— בְּעוֹד, אין אַרום; כּל זמן.

— בְּעוֹד שֶׁ־, אין דער צײַט ווען.

— בְּעוֹד מוֹעֵד, אין דער געהעריקער צײַט.

— מִבְּעוֹד יוֹם, אין דער צײַט ווען ס׳־איז נאָך טאָג.

= בְּעוֹדוֹ, בְּעוֹדֶנּוּ, כּל זמן ער לעבט נאָך.

— מְעוֹדִי, זינט איך לעב.

— אֵין עוֹד, נישטאָ מער.

— וְלֹא עוֹד אֶלָּא־, נישט נאָר דאָס נאָר אויך־.

— עוֹדִי, עוֹדֶנִּי, איך נאָך; עוֹדְךָ, דו נאָך (מענל.); עוֹדֵךְ, דו נאָך (ווײַבל.); עוֹדוֹ, עוֹדֶנּוּ, ער נאָך; עוֹדָהּ, עוֹדֶנָּה, זי נאָך; עוֹדֵנוּ, מיר נאָך; עוֹדְכֶם־ן, איר נאָך; עוֹדָם־ן, זיי נאָך.

עוֹדְדוּת, נ. דערמוטיקונג; שטאַרקונג.

עוּדָה, נ. בינטל.

עוֹדֵף, ז. איבערבלײַב; איבערפֿלוס.

עוֹדֶף, ז. רעשט; איבערפֿלוס.

עָוֹה (עָוָה, יַעֲוֶה), פ״ע. זינדיקן; באַגיין אַ זינד.

— הֶעֱוָה, אויסקרומען זיך; וויקלען זיך.

— נַעֲוֵה־לֵב, פֿאַלשער; זינדיקער; קאַ־ליע־געוואָרענער.

— בֶּן נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת, זון פֿון אויסגע־לאַסענער פֿרוי; הורנזון.

— עִוָּה, צעדרייען; אויסקרומען; פֿאַר־פּלאָנטערן.

— הֶעֱוָה, זינדיקן; באַגיין זינד.

עַוָּה, ז. צעשטערונג; צעלייגונג.

עִוּוּי, ז. זינד; פֿאַרברעך.

עָווֹן, עָוֹן, ז. זינד; פֿאַרברעך; עבֿירה; זינד־שטראָף.

— עֲווֹן פְּלִילִי, קרימינעל פֿאַרברעך.

— בַּעֲווֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, צוליב אונזערע פֿיל זינד (אויסדרוק פֿון צער אין רעדנסאַרט).

עִוּוּת, נ. פֿאַרדרייאונג; אויסקרימונג; פֿאַרפֿעלשונג

— עִוּוּת הַדִּין, פֿאַרגוואַלטונג פֿון געזעץ; פֿאַרפֿעלשונג פֿון געזעץ.

עוּז (עָז, יָעוּז), פ״ע. זוכן אַזיל; זוכן שוץ; געפֿינען אַ שוץ; פֿאַרשאַנצן זיך.

— הָעֵז, איינזאַמלען אין אַ זיכערן פּלאַץ.

עוֹז, ז. מוט; דרייסטקייט; קראַפֿט; שוץ; אַזיל; פֿאַרשאַנצונג; פּראַכט.

עוֹזֵר, ז. העלפֿער; געהילף.

— עוֹזֵר דַּלִּים, באַצ. פֿאַר גאָט (העלפֿער צו אָרעמע).

— עוֹזֶרֶת־בַּיִת, העלפֿערין אין שטוב־באַלעבאַטישקייט; דינסטמיידל.

עוּזְרָד, עוּזְרָר, ז. בלומיקער קוסט גראַ־טאַעגוס.

עוּט (עָט, יָעוּט, וַיָּעַט), פ״ע. אָנפֿליִען גיריק; געבן אַ יאָג; אָנזידלען.

עוֹטֶה, ת. טרויעריקער; טרויערנדיקער; אָנגעטוענער; אָנגעקליידטער.

עוֹטֵף, ז. פּאַקער; איינפּאַקער.

עַוָּיָה, נ. גרימאַסע; מינע.

עֲוִיל, ז. יוגנטלעכער; אויסוואורף.

עוֹיֵן, ת. פֿיינטלעכער; שׂנאה׳דיקער.

עוֹיְנוּת, נ. פֿיינטלעכקייט; פֿיינטשאַפֿט־לעכקייט.

עֲוִית, נ. קאָנווולסיע.

עֲוִיתִי, ת. קאָנווולסיווער.

עוֹכֵר, ז. פֿאַראומרייניקער; שעדיקער.

— הָיָה בְּעוֹכְרָיו, זיין אים אַ שטערונג.

עוּל, ז. עופֿעלע; זויג־קינד.

— עוּל־יָמִים, יינגיטשקער.

עַוֵּל, פ״ע. שלעכטס־טון; ווידערשפעניקן; זינדיקן; בצוולה׳ן; טון אַן צוולה.

— הִתְעַוֵּל, טון אַן צוולה.

עָוֶל, ז. צוולה; אומרעכט; שלעכטס־טו־אונג.

עַוָּל, ז. זינדיקער; שלעכטס־טוער; אויס־וווּרף.

עוֹל, ז. לאַסט; פֿליכט.

עוֹלֵב, ז. באַליידיקער; באַליידיקנדיקער.

עוֹלֶה, ז. אימיגראַנט אין ארץ־ישׂראל; אַרויפֿשטייגער; אַרויפֿגייער.

— עוֹלֶה וְיוֹרֵד, באַצ. פֿאַר פֿאַרשיידענע מינים קרבנות לויט דער פֿאַרמעגלעכ־קייט פֿון דעם קרבן־ברענגער.

— עוֹלֶה רֶגֶל, וואַנדערער צו אַ הייליקן פּלאַץ.

עוֹלָה, נ. בראַנד־קרבן; אימיגראַנטין אין ארץ־ישׂראל.

עַוְלָה, נ. אומרעכט; שלעכטס־טואונג.

— בֶּן־עַוְלָה, פֿאַרגוואַלטיקער פֿון געזעץ; שווינדלער.

עוֹלֵל, עוֹלָל, ז. עופֿעלע; זויג־קינד.

עוֹלֵלָה, נ. פֿאַראיינצלטע פּרוכט אויפֿן בוים (נאָכן אַראָפּנעמען די פּרוכטן); פֿאַראיינצלטע טרויבן אויפֿן וויינ־שטאָק.

— עוֹלֵלוֹת, קליינינקייטן.

עוֹלָם, ז. וועלט; אוניוועס; וועלטאַל; מענטשהייט; אייביקייט; עולם; פּוב־ליקום.

— עוֹלַם־הָאֱמֶת, יענע־וועלט.

— הָעוֹלָם הַבָּא, די אייביקע וועלט (יע־נע־וועלט).

— הָעוֹלָם הַזֶּה, די־וועלט.

— הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, די אונטערוועלט.

– עוֹלָם וּמְלֹאוֹ, דער וועלטאַל און אַלץ וואָס אין אים.

– עוֹלָם מָלֵא, די גאַנצע וועלט.

– עוֹלָם קָטָן, קליין וועלטעלע: מיקראָ־קאָסמאָס.

– עוֹלָם־שֶׁל הֶפְקֵר, הפקר אַ וועלט: אַ־נאַרכיע.

– לְעוֹלָם, תה״פ. אויף אייביק: אויף שטענדיק: צי באמת?

– לְעוֹלָם וָעֶד, אויף אייביק.

– מֵעוֹלָם, תה״פ. פון שטענדיק אָן.

– מֵעוֹלָם לֹא, קיינמאָל נישט.

– אֲבוֹת־הָעוֹלָם, גײַסטיקע אורפּאָטער: חז״ל.

– אֲדוֹן־עוֹלָם, הער פון דער וועלט. באַצ. פאַר גאָט.

– אַהֲבַת־עוֹלָם, אייביקע ליבע.

– אֲחֻזַּת־עוֹלָם, סטאַבילע זידלונג.

– אֻמּוֹת־הָעוֹלָם, פעלקער פון דער וועלט (אויסער ייִדן).

– בָּאֵי־עוֹלָם, מענטשן: מענטשהייט.

– בֵּית־עוֹלָם, בית־עולם: בית־עלמין.

– בְּרִיאַת־הָעוֹלָם, וועלט־באַשאַף.

– דִּרְאוֹן־עוֹלָם, אייביקע שאַנד.

– הַשְׁקָפַת־עוֹלָם, וועלטקוק.

– חַיֵּי־עוֹלָם, אייביק לעבן.

– חָק־עוֹלָם, חֻקַּת־עוֹלָם, אײַזערן גע־זעץ: אייביק געזעץ.

– לְזֵכֶר עוֹלָם, צום אייביקן אָנדענק.

– מְבַלֵּה־עוֹלָם, ליידיקגייער: טויגעניש.

– עַד עוֹלָם, אויף אייביק.

– עַם־עוֹלָם, אייביק פאָלק. באַצ. פאַר ייִדיש פאָלק.

– רִבּוֹן־הָעוֹלָם, רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, רִבּוֹנוֹ־שֶׁל־עוֹלָם, באַצ. פאַר גאָט דעם באַשעפער פון דער וועלט.

– שֵׁם־עוֹלָם, וועלטנאָמען.

– תִּקּוּן הָעוֹלָם, באַשטימונג פאַר גע־העריקן לעבנסשטייגער.

– שַׁ״י עוֹלָמוֹת, די 310 וועלטן צו־געגרייט פאַר צדיקים.

– לֹא הָיוּ דְּבָרִים מֵעוֹלָם, (אין קורצן לַהֲדַ״ם) אַ נעכטיקער טאָג: עס הייבט זיך נישט אָן און עס לאָזט זיך נישט אויס.

עוֹלָמִי, ת. וועלטיקער: אוניווערסאַלער: אַלוועלטלעכער: אייביקער.

עוֹלָמִיּוּת, נ. אוניווערסאַלקייט: אַלוועלט־לעכקייט.

עוֹלָמִית, תה״פ. אויף אייביק.

עוֹלֶשׁ, ז. ציקאָריע.

עַוְלָתָה, עוֹלָתָה, נ. עוולה: אומרעכט.

עוֹמֶד, ז. סטאַציאָנירונג: אָפּשאַצונג.

עוֹמֵם, ת. צאַנקענדיקער: אויסגייענדי־קער.

עוֹמֶס, ז. לאַסט: אָנלאָדונג.

עוֹמְסָן, ז. לאַסטאויטאָ: קאַמיאָן.

עוֹמֶק, ז. טיפקייט: טיפעניש.

עוֹמֶר, ז. גאַרב: בינטל. זע עֹמֶר.

עָוֹן, ז. (ר׳ עֲוֹנוֹת), זינד: פאַרברעך.

עוֹנֶג, ז. פאַרגעניגן: אָנגענעמקייט.

עוֹנָה, נ. זמן: סעזאָן: פליכט־צײַט: צײַט־אָפּשניט: מענלעכע פליכט לגבי זײַן פרוי.

— עוֹנָה שֶׁל כְּלוּם, אַ סעקונדע; אַן אויגנבליק.

— בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת, גלײַכצײַטיק.

עוֹנִי, ז. אָרעמקייט; מיזעראַבלקייט.

עוֹנֵן, ז. כּישוף־מאַכער; צויבערער; טרעפֿער.

עוֹנֶשׁ, ז. שטראָף.

עוֹנָתִי, ת. סעזאָניקער; סעזאָנאַרטיקער; פּעריאָדישער.

עוֹנָתִיּוּת, נ. סעזאָניקייט; פּעריאָדישקייט.

עִוְעִים, ז״ר. צעטומלעניש; וואַנזין; משוגעת.

עוּף (עָף, יָעוּף), פ״ע. פֿליִען; שוועבן; טראָגן; פֿלאַטערן.

— מְגִלָּה עָפָה, צירקולאַר.

— עוֹפֵף, פֿליִען; פֿלאַטערן; פּאָכען.

— הֵעֵף, לאָזן אין דער לופֿטן; מאַכן פֿליִען; שלײַדערן; צעיאָגן; צעבלאָזן.

— הֵעֵף עַיִן, וואַרפֿן אַן אויג.

— הוּעַף, געלאָזט ווערן אין דער לופֿטן; אַוועקגעשלײַדערט ווערן.

— הִתְעוֹפֵף, אַרומפֿלאַטערן; צעפֿליִען זיך; נישט־ווערן.

עוֹף, ז. (ר׳ עוֹפוֹת), עוף; פֿלי־באַשעפֿעניש; פֿויגל.

— עוֹף־כָּנָף, פֿויגל; עוף.

— עוֹף־שֶׁרֶץ, אינזעקט.

עוֹפֶל, ז. באַרג־פֿעסטונג. זע עֹפֶל.

עוֹפִי, ז. צווײַג.

עוֹפְפוּת, נ. אויפֿפֿלי; פֿלי.

עוֹפֶרֶת, נ. בלײַ.

עוּץ (עָץ, יָעוּץ), פ״י. ראַטן; געבן אַן עצה.

עוֹצֶב, ז. צַער; טרויער; אומעט; ווייטיק; סקולפּטור; געטש; אָפּגאָט.

עוֹצְבָה, נ. קליינער טעפּיך; טרעטער (אָפּצווישן די שיך); מיליטערישע־פֿאָרמאַציע.

עוֹצֶם, ז. מאַכט; קראַפֿט; שטאַרקייט.

עוֹצֵר, ז. רעגענט.

עוֹצֶר, ז. קלעם; באַוועגונגס־פֿאַרבאָט.

(**עוּק**) **הֵעֵק**, פ״י. אונטערדריקן; קלעמען; פֿאַרשמאַכטן.

עָוָק, ז. שטיגל; שטאַפּל.

עוֹקְדָן, ז. בלאָק מיט בלעטער אַרויס־ און אַרײַנצולייגן.

עוּקָה, טעלער, בעקן אײַנצוזאַמלען פֿליסיקייטן; אייל־קאַרטער; איילבעקן אונטער מאַשין.

עוֹקֶץ, ז. גיפֿט; גיפֿט־שפּיזל (פֿון בין, מאָסקיט א״א); שפּיץ; שטאָך. זע עֹקֶץ.

עוֹקְצָנוּת, נ. בײַסיקייט; שטעכיקייט; סאַרקאַזם.

עוֹקְצָנִי, ת. בײַסיקער; שטעכיקער; סאַרקאַסטישער.

עוּר (עָר, עֵר, עֵרָה, יָעוּר), פ״ע. אויפֿוואַכן; אויפֿוועקן זיך; איבערוועקן זיך; אויפֿקומען.

— הֵעוֹר, אויפֿכאַפּן זיך; איבערוועקן זיך; אויפֿקומען.

— עוֹרֵר, פ״י. וועקן; אויפֿוועקן; איבערוועקן.

— הֵעֵר (הֵעִיר), אויפֿוועקן; איבערוועקן; אָנרעגן; מאַכן אויפֿמערקזאַם; באַמערקן; אָנדײַטן.

— הוּעַר, מאַכן אויפֿמערקזאַם; מאַכן אַ באַמערקונג.

— הִתְעוֹרֵר, אויפֿכאַפּן זיך פֿון שלאָף: אויפֿקומען; אויפֿגיין.

עִוֵּר, פ״י. בלינד מאַכן; פֿאַרשטעלן דעם אמת.

— עֻוַּר, בלינד ווערן.

— הִתְעַוֵּר, בלינד ווערן.

עִוֵּר, ז. בלינדער; בלינד־געוואָרענער.

— עִוֵּר לִצְבָעִים, פֿאַרבנבלינדער; דאַל־טאָניסט.

— מְעִי עִוֵּר, בלינדע קישקע; אַפּענדיקס (מעדיצין).

עוֹר, ז. הויט; לעדער.

— פּוֹשֵׁט עוֹר, שינדער; באַרײַסער; אויסנוצער.

עוֹרֵב, ז. קראָ; ראָב.

עוֹרְבָא, ז. קראָ; ראָב.

— עוֹרְבָא פָּרַח, פֿליִענדיקע קראָ; נישט געשטויגן נישט געפֿלויגן.

עוֹרְבָנִי, ז. פֿויגל פֿון דער קראָען־מִש־פּחה, גאַרולוס גלאַנדאַריוס.

עוֹרָה, נ. אָפּגעשינדענע פֿעל.

עִוָּרוֹן, ז. עִוְרוּת, עַוֶּרֶת, נ. בלינדקייט; פֿאַרבלענדעניש.

עוֹרִית, נ. קונסט־לעדער.

עוֹרֵךְ, ז. רעדאַקטאָר.

עוֹרֵךְ־דִּין, ז. אַדוואָקאַט; פֿאַרטיידיקער.

עוֹרֶף, ז. נאַקן; קאַרק; פּלייצעס; הינ־טערלאַנד.

עוֹרֵק, ז. בלוט־אָדער; בלאַט־אָדער.

— אַב־עוֹרְקִים, אַאָרטע.

עוֹרֵר, ז. מאָנער; אַפּעלירער; אָפּאָני־רער.

עַוֶּרֶת, נ. בלינדקייט.

עוּשׁ (עֻשׁ, יָעוּשׁ), פ״ע. אײַלן; יאָגן זיך.

עוֹשֶׁף, ז. שפּיציקע זײַט פֿון לאָם (אַנט־קעגן דער ברייטער און שאַרפֿער זײַט פֿון לאָם).

עוֹשֶׁק, ז. אויסנוצערײַ; גזילה.

עוֹשֶׁר, ז. רײַכקייט; שפּעדיקייט. זע עֹשֶׁר.

(עות) לְעוּת, פ״י. ענטפֿערן.

— עִוֵּת, אויסקרומען; פֿאַרפֿעלשן; פֿאַר־דאַרבן.

— עֻוַּת, אויסגעקרומט ווערן; פֿאַרפֿעלשט ווערן; פֿאַרדאָרבן ווערן.

— הִתְעַוֵּת, אויסקרומען זיך; דרייען זיך; פֿאַרדאַרבן זיך; פֿאַרדאָרבן ווע־רן; פֿאַרפֿעלשט ווערן.

עַוָּתָה, נ. אומגערעכטער מִשפּט; אומ־גערעכטיקייט; מִשפּט־פֿאַרדרייאונג.

עוֹתוֹמָנִי, ת. אָטאָמאַנישער; טערקישער.

עַוְתָן, ז. שווינדלער; אַפֿעריסט; אָפּנאַ־רער.

עַז, ת. קרעפֿטיקער; שטאַרקער; דרײַס־טער; שאַרפֿער.

— עַז מֵצַח, עַז־פָּנִים, פֿרעכער; חוצפּה־דיקער.

— עַז־נֶפֶשׁ, דרײַסטער; מוטיקער; אומ־דערשראָקענער; פֿרעסערישער; אומ־געזעטיקטער.

— עַז־רוּחַ, דרײַסטער; מוטיקער; אומ־דערשראָקענער.

— עַזּוּת, פֿרעכקייטן.

עֹז, ז. קראַפֿט; כּוח; שטאַרקייט; דרייסטקייט; אומדערשראָקנקייט; שוץ; אַזיל; פֿעסטונג; פֿראַכט.

— **עַז־פָּנִים**, פֿרעכקייט; חוצפּה.

— **עַז־רוּחַ**, מוט; דרייסטקייט; אומדערשראָקנקייט.

— **דְּרֹךְ עֹז, לָבַשׁ עֹז**, אָננעמען זיך מיט מוט; אָנגורטן זיך מיט דרייסטקייט.

— **הִרְהִב עֹז בְּנַפְשׁוֹ**, אָננעמען זיך מיט מוט.

עֵז, נ. ציג; קאָזע.

— **גְּדִי־עִזִּים**, ציגעלע; קאָזעלע.

— **צְפִיר־עִזִּים**, ציגנבאָקל.

— **שְׂעִיר־עִזִּים**, ציגנבאָק.

עֲזָאזֵל ז. ציגנפֿעלז (פֿאַר קרבנות); טייוול; שד; ווילדער באָק.

— **לַעֲזָאזֵל!** צום טייוול!

— **שָׂעִיר לַעֲזָאזֵל**, קרבן; אָפּלייזער.

עָזֹב (עָזַב, יַעֲזֹב), פ״י. פֿאַרלאָזן; אָפּלאָזן; איבערלאָזן; העלפֿן; שטיצן; פֿאַרפֿעסטיקן; פֿאַרשאַנצן.

— **הֵעָזֵב**, פֿאַרלאָזט ווערן; איבערגעלאָזט ווערן.

— **עֻזַּב**, פֿאַרלאָזט ווערן; איבערגעלאָזט ווערן.

— **הַעֲזֵב**, מאַכן פֿאַרלאָזט צו ווערן; מבטל מאַכן אַ חתונה.

— **הִתְעַזֵּב**, אָפּגעלאָזט ווערן; פֿאַרנאַכלעסיקט ווערן.

עִזָּבוֹן, ז. ירושה; איבערלאָז; עקספּאָרט־סחורה.

עִזָּה, נ. ציג.

עָזוּב, ת. פֿאַרלאָזטער; אָפּגעלאָזטער; הפֿקרדיקער.

עֲזוּבָה, נ. פֿאַרלאָזנקייט; פֿאַרנאַכלעסיקטקייט; אָפּגעלאָזטקייט. ת. פֿאַרלאָזטע; פֿאַרנאַכלעסיקטע.

עֲזוּבִי, ת. אונטערגעוואָרפֿענער.

עִזּוּז, ת. דרייסטער; מוטיקער; העלדן־מוטיקער; פֿעסטער; שטאַרקער.

עֱזוּז, ז. קראַפֿט; דרייסטקייט; העלדישקייט.

עִזּוּק, ז. טיפֿע ערד־צעגראָבונג צו פֿאַרזעצן אַ בוים.

עָזוּר, ת. געהאָלפֿענער.

עַזּוּת, נ. פֿרעכקייט; חוצפּה; אַראָגאַנץ.

— **עַזּוּת־מֵצַח, עַזּוּת־פָּנִים**, פֿרעכקייט; געמיינקייט.

עָזֹז (עָזַז, עַז, יָעֹז), פ״ע. וואַגן; שטאַרקן זיך; אָנגורטן זיך מיט כּוח.

— **הָעֵז**, אָננעמען זיך מיט מוט; וואַגן; שטאַרקער ווערן.

— **הָעֵז לֵב**, צוגעבן מוט; שטאַרקן.

— **הָעֵז פָּנִים**, זײַן חוצפּה׳דיק; זײַן אַראָגאַנט.

— **הִתְעַזֵּז**, שטאַרקן זיך; אָננעמען זיך מיט גבֿורה; איבערמעכטיקן.

עֲזִיבָה, נ. פֿאַרלאָזונג; איבערלאָזונג; פֿאַרנאַכלעסיקונג; פֿאַרהפֿקרונג.

עֲזִיבוּת, נ. פֿאַרלאָזנקייט; איבערגעלאָזטקייט; אָפּגעלאָזנקייט; פֿאַרהפֿקערונג; פֿאַרהפֿקרטקייט.

עַזִּיז, ז. דרייסטער; מוטיקער; אַראָגאַנטער.

עָזְנִיָּה, נ. אָדלעראַרטיקער רויבפֿויגל, עגיפּיוס מאָנאַכוס.

עָזְמָה, נ. דרייסטקייט.

עַזְפָּן, ז. (פון עַז־פָּנִים), אַראָגאַנט; פרעכער; אומפאַרשעמטער.

עַזְפָּנוּת, נ. אַראָגאַנץ; פרעכקייט; אומפאַרשעמטקייט.

עָזֹק (עָזַק, יַעֲזֹק), פ״י. אַרומגראָבן; צעגראָבן; צעאַקערן; האַלטן פעסט.

— עַזֵּק, פונאַנדעראַקערן; צעגראָבן ערד אויף פאַרזעצן.

— עֻזּוֹק, אַרומגעגראָבן ווערן אַרום פאַרזעצונגען; פונאַנדערגעאַקערט ווערן.

עֶזֶק, ז. באַנדאַזש; פלאַסטער; טאַמפּאָן.

עִזְקָה, נ. רינג.

עֲזֵקָה, נ. פונאַנדערגעאַקערט פעלד.

עָזֹר (עָזַר, יַעֲזֹר), פ״י. העלפן; צוהעלפן; אַרויסהעלפן.

— הֵעָזֵר, געהאָלפן ווערן; געשטיצט ווערן; אַרויסגעהאָלפן ווערן.

— הֵעָזֵר עַל מִישֶׁהוּ, באַניצן; איבערמעכטיקן.

— הַעֲזֵר, העלפן טראָגן הילף.

עֵזֶר, ז. הילף; שטיצע; העלפער; אַרויסהעלפער; אונטערשטיצער.

— עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ, פרוי (וואָס העלפט איר מאַן).

— עֲזָרִים, הילף־מיטלען; הילף־געצייג.

— חֵיל־עֵזֶר, פאַרשטאַרקונג; געהילפס־דינסט אין מיליטער.

— סֵפֶר־עֵזֶר, געהילפס־בוך.

עֻזְרָד, עֻזְרָר, ז. בלומיקער קוסט גראַטאַעגוס.

עֶזְרָה, נ. שטיצע; הילף; אונטערשטיצונג; אַרויסהעלפונג.

עֲזָרָה, נ. הויף; הויף פון בית־המקדש.

— עֶזְרַת־נָשִׁים, פרויען־אָפּטיילונג אין שול.

עֶזְרַת, עֶזְרָתָה, נ. שטיצע; הילף; אונטערשטיצונג (פּאָעטישע פאָרם).

עֵט, ז. פעדער; פען (צו שרייבן).

— עֵט נוֹבֵעַ, פילפעדער.

— אַנְשֵׁי עֵט, שרייבער.

— זַרְזִיר־עֵט, שמירער; לייכטזיניקער שרייבער.

עָטֹה (עָטָה, יַעְטֶה), פעו״י. אָנטון זיך; פאַרדעקן זיך; איינהילן זיך; איינהילן; צודעקן; באַדעקן.

— הַעֲטֵה, באַדעקן; פאַרדעקן.

— הַעֲטֵה בוּשָׁה עַל־, באַדעקן מיט שאַנד.

עָטוּי, ת. איינגעדעקטער; איינגעוויקלטער.

עָטוּף, ת. איינגעוויקלטער; איינגעדעקטער; שוואַכער; שלאַבעריקער.

עִטּוּף, ז. איינוויקלונג; איינדעקונג; צודעקונג.

עִטּוּר, ז. באַצירונג; באַפּוצונג; אָרנאַמענט; באַקרוינונג; באַזייטקונג.

עִטּוּשׁ, ז. ניסונג.

עֲטִי, ז. בייז צורעדעניש; בייזוויליקע עצה.

— בְּעֶטְיוֹ שֶׁל־, צוליב; צוליב דער שולד פון־.

עֲטִיָּה, נ. אָנטואונג; איבערציאונג.

עָטִין, ז. קי־אייטער; ציצקע.

— עֲטִינִים, ז״ר. געלע:גלטע איילבירטן.

עֲטִיפָה, נ. איינהילונג; אַרומהילונג; איינ־

– כָּלֹה עֵינַיִם, אַנטטוישן זיך; אויסקוקן זיך די אויגן.

– לֹא גָרַע עַיִן מִן־ נישט אַראָפּלאָזן ס׳־אויג פֿון־.

– לָטַשׁ עֵינַיִם, וואַרפֿן אויגן אויף עפּעס.

– מָצָא חֵן בְּעֵינַיִם, געפֿעלן.

– נָתַן עֵינַיִם בְּ־, אויפֿמערקזאַם ווערן; איינעסן זיך מיט די אויגן; געפֿעלן ווערן.

– נָתַן עַיִן בַּכּוֹס, זיך אָנשיכּורן.

עַיִן, ז. (ר׳ עֲיָנוֹת), וואַסער־קוואַל.

– עֵין־אַכְזָב, אויסגעטרוקנטער קוואַל.

עַיִן, נ. נאָמען פֿון זעכצנטן אות אין א״ב (ע).

– עַיִן הַפֹּעַל, מיטלסטער אות אין דריי־אותיותדיקן שורש אין העברעיש.

עָיַן (עָיַן, יַעֲיַן), פ״י. פֿאַראַכטן; פֿיינט האָבן.

– עִיֵּן, נאָכדענקען; נאָכקוקן; אַריינקוקן; פֿאַרטיפֿן זיך; באַלאַנסירן.

– עֻיַּן, באַלאַנסירט ווערן; אָפּגעווויגן ווערן פּינקטלעך.

– הִתְעַיֵּן, אויסבאַלאַנסירט ווערן; אויס־באַלאַנסירן זיך.

עֵינָא, נ. אויג.

– עֵינָא בִּישָׁה, גוטאויג.

עֵינִית, נ. אויגל (גלעזל דורך וועלכן מען קוקט אין אַן אָפּטישן אַפּאַראַט).

עֵינָן, ז. נייַגעריקער.

עִיסָה, נ. טייג; פֿעלרהאַפֿטע משפּחה. זע עִסָּה.

עָיֵף (עָיֵף, יֶעֱיַף), פ״ע. מיד ווערן; פֿאַרמאַטערט ווערן.

– עִיֵּף, מיד מאַכן; פֿאַרמאַטערן.

– הִתְעַיֵּף, מיד ווערן; פֿאַרמאַטערט ווע־רן; אויסמאַטערן זיך.

עָיֵף, ת. מידער; פֿאַרמאַטערטער.

– אֶרֶץ עֲיֵפָה, פֿאַרוויסט לאַנד (איבערג.).

עַיָּף, ז. עופֿות־ציכטער.

עֲיֵפָה, עֲיֵפוּת, נ. מידקייט; פֿאַרמאַטערט־קייט.

עֵיפָה, נ. פֿינצטערניש; טונקלקייט.

עֲיַפְיָפוּת, נ. מידלעכקייט.

עֵיפָתָה, נ. (אַרכײַאישע פֿאָרם פֿון עֵיפָה) פֿינצטערניש; טונקלקייט.

עִיקָר, ז. וואָרצל; גרונד; יסוד; באַזע; וועזן; פּרינציפּ; דאָגמע; אינהאַלט; הויפּטזאַך. פֿאַר ווייטערדיקע פֿאָרמען זע עִקָּר.

עִיר, נ. (ר׳ עָרִים), שטאָט.

– עִיר־הַבִּירָה, עִיר־הַמְּלוּכָה, הויפּט־שטאָט.

– עִיר־הַקֹּדֶשׁ, הייליקע שטאָט, ירושלים.

– עִיר וָאֵם, גרויסע שטאָט ווי אַ וויכ־טיקער צענטער פֿאַר איר פּראָווינץ.

– עִיר־חוֹמָה, אַרומגעמויערטע שטאָט.

– עִיר־מִבְצָר, באַפֿעסטיקטע שטאָט.

– עִיר־מִקְלָט, אַזיל־שטאָט; שוץ־שטאָט

– עִיר־פְּרָזוֹת, אָפֿענע שטאָט.

– עִיר־שָׂדֶה, פּראָווינץ־שטאָט.

– עִיר־שֶׁל־זָהָב, ברעלאָק מיט אָפּבילד פֿון ירושלים.

— בֶּן־עִיר, בן־עיר: אָפּשטאַמיקער פֿון דער זעלבער שטאָט.

— חֲבֵר־עִיר, שטאָטראַט.

— קְצִין־הָעִיר, מיליטערישער שטאָט־קאָמענדאַנט.

— ראש־הָעִיר, בירגערמייַסטער; שטאָט־פּרעזידענט.

עִיר, ז. (ר׳ עִירִין), מלאך.

— עִיר וְקַדִּישׁ, מַלאך און הייליקער.

עַיִר, ז. יונגער אייזל.

עֲיָרָה, נ. שטעטל.

עִירָה, נ. וועב־פֿאָדעם אין שיפֿל (לענג־אויס).

עִירוֹנִי, ת. שטעטישער; שטאָט־; פּראָווינצער (אין תּלמוד).

עִירִיָּה, נ. מאַגיסטראַט; שטאָטראַט.

עִירִית, נ. פֿלאַנץ און בלום אַספֿאָדעלוס.

עֵירֹם, ת. נאַקעטער. ז. נאַקעטקייט; אַקט (אין מאָלעריי).

עֵירֻנּוּת, נ. וואַכזאַמקייט; לעבעדיקייט.

עֵירָנִי, ת. וואַכזאַמער; לעבעדיקער.

עֲיָרָתִי, ת. קליינשטעטלדיקער.

עַיִשׁ, עָשׁ, נ. גרויסער בער; גרויסער וואָגן (שטערן־גרופּע).

— בֶּן־עַיִשׁ, קליינער בער; קליינער וואָגן (שטערן־גרופּע).

עַכֵּב (עִכֵּב, יְעַכֵּב), פּ״י. פֿאַרהאַלטן; אָפּהאַלטן; שטערן.

— עֻכּוֹב, פֿאַרהאַלטן ווערן; אָפּגעהאַלטן ווערן; געשטערט ווערן.

— הִתְעַכֵּב, פֿאַרהאַלטן זיך.

עַכָּבָה, נ. אָפּהאַלט; שטערונג; העמונג; קאָמפּלעקס.

עַכָּבִישׁ, נ. שפּין.

— קוּרֵי־הַכָּבִישׁ, שפּינוועבעכץ.

עַכְבָּר, ז. מויז; מוסקל (אין השכּהלישן העברעיִש).

עַכְבְּרָא, ז. מויז.

עַכְבָּרוֹן, ז. מייַזעלע; מייַזל.

עַכְבְּרוֹשׁ, ז. שטשור; ראַץ.

עִכּוּב, ז. אָפּהאַלט; שטערונג.

עַכּוּבִית, נ. דאָרנדיקער קוסט גונדעליאַ.

עַכּוּז, ז. זאַד; הינטן.

עִכּוּל, ז. פֿאַרדייאונג.

עַכּו״ם, ז. (ר״ת פֿון עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת) געצנדינער.

עָכוּר, ת. מוטנער; קויטיקער; שמוציקער; טריבער.

— רוּחַ עֲכוּרָה, טריבע שטימונג.

עִכּוּר, ז. (נ. עֲכִירָה), מוטנע־מאַכונג; פֿאַרשמוצונג; פֿאַרקויטיקונג; פֿאַראומעטיקונג.

עֲכִירוּת, נ. מוטנעקייט; שמוציקייט; אומעטיקייט; טריבקייט.

עָכֹל (עָכַל, יַעְכֹּל), פּ״י. עסן; פֿאַרברענען.

— עַכֵּל, פֿאַרדייען; פֿאַרברענען.

— עֻכּוֹל, פֿאַרדייעט ווערן; פֿאַרברענט ווערן.

— הִתְעַכֵּל, פֿאַרדייעט ווערן; פֿאַרברענט ווערן.

עַכֵּן, פּ״י. אַרומדרייען; קאַטשען.

– כָּלֹה עֵינַיִם, אַנטטוישן זיך; אויסקוקן זיך די אויגן.

– לֹא גָרַע עַיִן מִן־ נישט אַראָפּלאָזן ס־אויג פֿון־.

– לָטַש עֵינַיִם, וואַרפֿן אויגן אויף עפּעס.

– מָצָא חֵן בְּעֵינַיִם, געפֿעלן.

– נָתַן עֵינַיִם בְּ־, אויפֿמערקזאַם ווערן; אײַנעסן זיך מיט די אויגן; געפֿעלן ווערן.

– נָתַן עַיִן בַּכּוֹס, זיך אָנשיכורן.

עַיִן, ז. (ר׳ עֲיָנוֹת), וואַסער־קוואַל.

– עֵין־אַכְזָב, אויסגעטרוקנטער קוואַל.

עַיִן, נ. נאָמען פֿון זעכצנטן אות אין א״ב (ע).

– עַיִן הַפֹּעַל, מיטלסטער אות אין דרײַ־אותיותדיקן שורש אין העברעיִש.

עָיַן (עָיַן, יַעְיַן), פ״י. פֿאַראַכטן; פֿײַנט האָבן.

– עִיֵּן, נאָכדענקען; נאָכקוקן; אַרײַנ־קוקן; פֿאַרטיפֿן זיך; באַלאַנסירן.

– עִיּוּן, באַלאַנסירט ווערן; אָפּגעוויגן ווערן פּינקטלעך.

– הִתְעַיֵּן, אויסבאַלאַנסירט ווערן; אויס־באַלאַנסירן זיך.

עֵינָא, נ. אויג.

– עֵינָא בִּישָׁה, גוטאויג.

עֵינִית, נ. אויגל (גלעזל דורך וועלכן מען קוקט אין אַן אָפּטישן אַפּאַראַט).

עֵינָן, ז. נײַגעריקער.

עִיסָה, נ. טייג; פֿעלערהאַפֿטע משפּחה. זע עִסָּה.

עָיֵף (עָיֵף, יֶעֱיַף), פ״ע. מיד ווערן; פֿאַר־מאַטערט ווערן.

– עִיֵּף, מיד מאַכן; פֿאַרמאַטערן.

– הִתְעַיֵּף, מיד ווערן; פֿאַרמאַטערט ווע־רן; אויסמאַטערן זיך.

עָיֵף, ת. מידער; פֿאַרמאַטערטער.

– אֶרֶץ עֲיֵפָה, פֿאַרוויסט לאַנד (איבערג.).

עַיָּף, ז. עופֿות־ציכטער.

עֲיֵפָה, עֲיֵפוּת, נ. מידקייט; פֿאַרמאַטערט־קייט.

עֵיפָה, נ. פֿינצטערניש; טונקלקייט.

עֲיַפְיָפוּת, נ. מידלעכקייט.

עֵיפָתָה, נ. (אַרכײַאישע פֿאָרם פֿון צֵיפָה) פֿינצטערניש; טונקלקייט.

עִיקָר, ז. וואָרצל; גרונד; יסוד; באַזע; וועזן; פּרינציפּ; דאָגמע; אינהאַלט; הויפּטזאַך. פֿאַר ווײַטערדיקע פֿאָרמען זע עִקָּר.

עִיר, נ. (ר׳ עָרִים), שטאָט.

– עִיר־הַבִּירָה, עִיר־הַמְּלוּכָה, הויפּט־שטאָט.

– עִיר־הַקֹּדֶשׁ, הייליקע שטאָט, ירושלים.

– עִיר וָאֵם, גרויסע שטאָט ווי אַ וויכ־טיקער צענטער פֿאַר איר פּראָווינץ.

– עִיר־חוֹמָה, אַרומגעמויערטע שטאָט.

– עִיר־מִבְצָר, באַפֿעסטיקטע שטאָט.

– עִיר־מִקְלָט, אַזיל־שטאָט; שוץ־שטאָט.

– עִיר־פְּרָזוֹת, אָפֿענע שטאָט.

– עִיר־שָׂדֶה, פּראָווינץ־שטאָט.

– עִיר־שֶׁל־זָהָב, ברעלאָק מיט אָפּבילד פֿון ירושלים.

– בֶּן־עִיר, בן־עיר: אָפּשטאַמיקער פון דער זעלבער שטאָט.

– חֶבֶר־עִיר, שטאָטראַט.

– קְצִין־הָעִיר, מיליטערישער שטאָט־קאָמענדאַנט.

– ראשׁ־הָעִיר, בירגערמייסטער; שטאָט־פּרעזידענט.

עִיר, ז. (ר׳ עִירִין), מלאך.

– עִיר וְקַדִּישׁ, מַלאך און הייליקער.

עַיִר, ז. יונגער אייזל.

עֲיָרָה, נ. שטעטל.

עִירָה, נ. וועב־פֿאָדעם אין שיפֿל (לענג־אויס).

עִירוֹנִי, ת. שטעטישער: שטאָט־; פּראָווינצער (אין תַּלמוד).

עִירִיָּה, נ. מאַגיסטראַט: שטאָטראַט.

עִירִית, נ. פּלאַנץ און בלום אַספֿאָדעלוס.

עֵירֹם, ת. נאַקעטער. ז. נאַקעטקייט: אַקט (אין מאָלעריי).

עֵירֻנּוּת, נ. וואַכזאַמקייט: לעבעדיקייט.

עֵירָנִי, ת. וואַכזאַמער: לעבעדיקער.

עֲיָרָתִי, ת. קליינשטעטלדיקער.

עַיִשׁ, עָשׁ, נ. גרויסער בער: גרויסער וואָגן (שטערן־גרופּע).

– בֶּן־עַיִשׁ, קליינער בער: קליינער וואָגן (שטערן־גרופּע).

עִכֵּב (עִכֵּב, יְעַכֵּב), פּ״י. פֿאַרהאַלטן: אָפּ־האַלטן: שטערן.

– עֻכַּב, פֿאַרהאַלטן ווערן: אָפּגעהאַלטן ווערן: געשטערט ווערן.

– הִתְעַכֵּב, פֿאַרהאַלטן זיך.

עַכָּבָה, נ. אָפּהאַלט: שטערונג: העמונג: קאָמפּלעקס.

עַכָּבִישׁ, נ. שפּין.

– קוּרֵי־הָעַכָּבִישׁ, שפּינוועבעכץ.

עַכְבָּר, ז. מויז: מוסקל (אין השׂכּלהלישן העברעיִש).

עַכְבְּרָא, ז. מויז.

עַכְבָּרוֹן, ז. מייזעלע: מייזל.

עַכְבְּרוֹשׁ, ז. שטשור: ראַץ.

עִכּוּב, ז. אָפּהאַלט: שטערונג.

עַכּוֹבִית, נ. דאָרנדיקער קוסט גונדעליאַ.

עַכּוּז, ז. זאָד: הינטן.

עִכּוּל, ז. פֿאַרדייאונג.

עַכּוּ״ם, ז. (ר״ת פֿון עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת) געצנדינער.

עָכוּר, ת. מוטנער: קויטיקער: שמוציקער: טריבער.

– רוּחַ עֲכוּרָה, טריבע שטימונג.

עִכּוּר, ז. (נ. עֲכִירָה), מוטנע־מאַכונג: פֿאַרשמוצונג: פֿאַרקויטיקונג: פֿאַראוּמעטיקונג.

עֲכִירוּת, נ. מוטנעקייט: שמוציקייט: אומעטיקייט: טריבקייט.

עָכַל (עָכַל, יַעְכֹּל), פּ״י. עסן: פֿאַרברענען.

– עִכֵּל, פֿאַרדייען: פֿאַרברענען.

– עֻכַּל, פֿאַרדייעט ווערן: פֿאַרברענט ווערן.

– הִתְעַכֵּל, פֿאַרדייעט ווערן: פֿאַרברענט ווערן.

עַכֵּן, פּ״י. אַרומדרייען: קאַטשען.

— הִתְעַכֵּן, אַרומדרייען זיך; וויקלען זיך.

עֶכֶן, עַכְנָא, ז. דאָרנשלאַנג (דערמאָנט אין בבא מציעא).

עַכְנַאי, ז. שלאַנגענקוסט, מיט בלומען אין פּיל פאַרבן (עכיום); דאָרנשלאַנג.

עֶכֶם, ז. קייטל־בראַזלעט (אויף די פּיס); גיפּטיקע שלאַנג דערמאָנט אין תּלמוד.

עַכֵּם, פ״י. קלימפּערן מיט פּיס־קייטלעך.

עָכוֹר (עָכַר, יַעְכּוֹר), פ״י. מוטנע מאַכן; צעמישן; צעטומלען; פאַראומגליקן.

— הֶעָכֵר, מוטנע ווערן; צעמישט ווערן; טריב ווערן.

— עַכֵּר, מוטנע מאַכן; צעמישן; מאַכן טריב.

— הִתְעַכֵּר, ווערן מוטנע; ווערן צעמישט; ווערן טריב.

עַכְרוּרִי, ת. אַביסל מוטנער.

עַכְשָׁו, עַכְשָׁיו, תה״פ. איצט.

— מֵעַכְשָׁו, פון איצט אָן.

עַכְשׁוּב, ז. טאַראַנטול (אינזעקט).

עַכְשָׁוִי, ת. איצטיקער.

עָל, ז. הויכקייט. תה״פ. אויבן; הויך.

— אֶל עַל, אינדערהויך.

עַל, מ״י. אויף; צו; נעבן; מיט; קעגן; פאַר; וועגן; צוליב; דורך.

— עָלַי; עָלֶיךָ, עָלַיִךְ; עָלָיו, עָלֶיהָ; עָלֵינוּ; עֲלֵיכֶם־ן; עֲלֵיהֶם־ן, אויף מיר, איך דאַרף; אויף דיר, דו דאַרפסט (מענל.); אויף דיר, דו דאַרפסט (ווייבלעך); אויף אים, ער דאַרף, אויף איר, זי דאַרף; אויף אונז, מיר דאַרפן; אויף אייך, איר דאַרפט; אויף זיי, זיי דאַרפן.

— עַל אוֹדוֹת, וואָס שייך; וועגן.

— עַל־אֱנוֹשִׁי, איבערמענטשלעכער.

— עַל אַף, נישט געקוקט אויף.

— עַל אֲשֶׁר, צוליב.

— עַל בֻּרְיוֹ, פולקאָם; אַבסאָלוט.

— עַל גַּב, עַל גַּבֵּי, איבער; אויף.

— עַל דָּא וְעַל הָא, איבער דאָס און איבער יענץ.

— עַל דְּבַר, וועגן.

— עַל דַּעַת־, מיטן כּוח פון־.

— עַל דַּעַת כֵּן, נאָר צוליב דעם.

— עַל דְּבָרָתִי, אויף מיינע נאמנות.

— עַל הַפֶּרֶק, אויפן טאָגאָרדנונג.

— עַל־הָרֹב, אין דער מערהייט פאַלן.

— עַל חִנָּם, אומזיסט.

— עַל־יַד־, ביי; נעבן; צוליב.

— עַל יָד עַל יָד, ביסלעכווייז.

— עַל־יְדֵי, דורך; פאַר.

— עַל־יְדֵי־כַּךְ, דורך דעם; אַזוי אַרום.

— עַל־כָּל־פָּנִים, פון דעסטוועגן.

— עַל כֵּן, דערפאַר.

— עַל כָּרְחוֹ, בְּעַל כָּרְחוֹ, געצוווּנגענערהייט.

— עַל לֹא דָבָר, צוליב אַ קלייניקייט; אַ קלייניקייט (העפלעכקייטס־ענטפער אויף אַ דאַנק).

— עַל מְנָת, כּדי; אונטער דעם באַדינג.

— עַל מְנָת כֵּן, צוליב דעם; אונטער דעם באַדינג.

— עַל נְקַלָּה, לייכט, אָן שום שוועריקייט.

— עַל־סְמַךְ־, אויפֿן גרונט פֿון־.

— עַל־פֶּה, בְּעַל־פֶּה, אויסעווייניק.

— עַל־פִּי, לויט.

— עַל־פִּי־רֹב, אין דער מערהײַט פֿאַלן.

— עַל פְּנֵי־, אויף דער אויבערפֿלאַך; אַנטקעגן; בײַם לעבן.

— עַל־קוֹלִי, איבערקלאַנגיקער.

— עַל קֶרֶן הַצְּבִי, אין וואַסער אַרײַן; אויפֿן ווינט.

— עַל שׁוּם, צוליב: לויט.

— עַל שׁוּם שֶׁ־, צוליב דעם ווײַל.

— עַל שֵׁם, צוליב: פֿאַר; אויפֿן נאָמען.

— מֵעַל־, איבער: פֿון איבער.

— מֵעַל לְ־, איבער.

— עָלַי וְעַל צַוָּארִי, אויף מײַן אַחריות.

— עַל דָּא קָא בָּכִינָא, אויף אָט דעם וויין איך: דאָס איז דאָס אומגליק.

— עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עליו השלום.

— עַל־תְּנַאי, אונטערן באַדינג.

— צוּ עַל־תְּנַאי, אָרדער ניסי — אויפֿפֿאָדערונג פֿונעם העכסטן געריכט אַ רעגירונגס־אַמט זאָל מאָטיווירן פֿאַרוואָס ער שאַפֿט נישט אָפּ אַ באַשלוס לגבי אַ בירגער אין באַהאַנדלטן ענין.

— שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם, שלום־עליכם (באַגריסונג).

עֹל, ז. יאָך (שפּאַן): לאַסט.

— מָשַׁךְ בְּעֹל, שלעפּן אַ לאַסט.

— נָשָׂא עֹל, אויסטראָגן אַ לאַסט.

— פָּרַק אֶת עֹל, אַראָפּוואַרפֿן לאַסט; זיך באַפֿרײַען פֿון לאַסט.

עֵלָא, ז. אויבנדיקייט: הויכקייט.

— לְעֵלָּא, פֿון אויבן: העכער פֿון; איבער.

— לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא, גאָר הויך: איבער.

עִלָּאוּת, נ. העכערקייט: איידלקייט: פּערפֿעקטקייט.

עִלָּאִי, ת. העכסטער: פּערפֿעקטער.

עָלַב (עָלַב, יַעֲלֹב), פ״י. באַליידיקן: פֿאַרשעמען.

— הֶעֱלִיב, באַליידיקט ווערן: באַליידיקן זיך: פֿאַרשעמט ווען.

— הַעֲלֵב, באַליידיקן: פֿאַרשעמען.

— הָעֳלֵב, באַליידיקט ווערן.

עֶלֶב, ז. באַליידיקונג: פֿאַרשעמונג.

עֶלְבּוֹן, ז. באַליידיקונג: פֿאַרשעמונג.

(עָלַג) הֶעֱלִיג, הִתְעַלֵּג, פ״ע. פֿאַרשטאַמלט ווערן: ווערן אַ שטאַמלער.

עִלֵּג, ת. שטאַמלער: זאַאיקע: רעדנדיקער מיט אַ זשאַרגאָן.

— לְשׁוֹן עִלְּגִים, זשאַרגאָן.

עִלְּגוּת, נ. שטאַמלעריי: שטאַמלונג.

עָלָה (עָלָה, יַעֲלֶה), פ״ע. אויפֿגיין: אַרויפֿגיין: שטײַגן: אַרויפֿשטײַגן: אַוואַנסירן: וואַקסן: באַטרעפֿן: קאָסטן: אויסמאַכן: אָפּגליקן: עמיגרירן קיין א״י.

— עָלָה אֲרוּכָה, געניזן ווערן: זיך פֿאַרציִען.

— עָלָה בָּאֵשׁ, פֿאַרברענט ווערן.

— עָלָה בְּיָדוֹ, אָפּגליקן.

— עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה, קומען אויפֿן געדאַנק.

— עָלָה בְּקָנֶה אֶחָד, זײַן געפּאַסט: שטימען.

— עָלָה הַגּוֹרָל, פֿאַלן דער גורל.

– עָלֹה עַל דַּעַת, ־לֵב, ־רוּחַ, קומען אויפֿן געדאַנק: איַינפֿאַלן.

– עָלֹה יָפֶה, אָפּגליקן: איַינגעבן זיך.

– עָלֹה מֵעַל־ פֿאַרלאָזן: אַרויסגיין: וואַקסן.

– עָלֹה עַל־, איבערשטיַיגן.

– הֵעָלֵה, דערהייבן זיך: דערהויבן זיַין: אַוועקגיין.

– נַעֲלֶה, דערהויבענער.

– נַעֲלֶה מֵעַל כָּל סָפֵק, איבער יעדן צווייפֿל: אָן שום צווייפֿל.

– עַלֵּה, דערהייבן; אויפֿהייבן.

– עֻלָּה, דערהויבן ווערן: זיַין ערשט־קלאַסיק.

– הַעֲלֵה, אויפֿהייבן: אַרויפֿהייבן: אַרויפֿטראָגן: אַריַינפֿירן: באַדעקן זיך: אַרויסרופֿן.

– הַעֲלֵה אֵבֶר, צעשפּרייטן די פֿליגל.

– הַעֲלֵה אַף, ־חֵמָה, אַרויסרופֿן גרימצאָרן.

– הַעֲלֵה אֵשׁ, פֿאַרברענען.

– הַעֲלֵה גֵרָה, נאָכאַמאָל איבערקײַען.

– הַעֲלֵה חֲלֻדָּה, באַדעקן זיך מיט ראָסט.

– הַעֲלֵה חֶרֶס, ליַידן דורכפֿאַל.

– הַעֲלֵה מַס מְ־, איַינמאָנען שטיַיער.

– הַעֲלֵה נֵר, אָנצינדן אַ ליכט.

– הַעֲלֵה עוֹלָה, ־זֶבַח, ־מִנְחָה, ברענגען אַ קרבן.

– הַעֲלֵה עַל הַפֶּרֶק, ברענגען אויפֿן טאָג־אָרדנונג.

– הַעֲלֵה עַל הַכְּתָב, ־סֵפֶר, אויפֿשריַיבן, אַריַינטראָגן אין אַ בוך.

– הֵעָלֵה (הֵעָלָה, הֵעָלֹה), אויפֿגעהויבן ווערן: אַרויפֿגעטראָגן ווערן: דערהויבן ווערן.

– הִתְעַלֵּה, דערהויבן ווערן: דערהייבן זיך: דערהייבן זיך איבער: האַלטן זיך פֿאַר העכער: גרויסן זיך.

עָלֶה, ז. (ר׳ עָלִים), בלאַט: בלעטל.

– עֲלֵה־נָבִיעַ, בלומען־בלעטל.

– עֲלֵה־תְאֵנָה, פֿיַיגנבלעטל.

עִלָּה, נ. גורם: אורזאַך: סיבה.

– הָעִלָּה הָרִאשׁוֹנָה, אור־סיבה: ערשטע סיבה, באַצ. פֿאַר גאָט.

– עִלַּת הָעִלּוֹת, אור־סיבה: סיבה פֿון אַלע סיבות, באַצ. פֿאַר גאָט.

עָלָה, נ. בהמה וואָס גיט צו זויגן אירע קליינע.

(עָלֹו) הִתְעַלֵּו, פּ״ע. באַדעקן זיך מיט בלעטער: באַבלעטערן זיך.

עָלוּב, ת. אָרעמער: מיזערער: אָפּגעלאָזענער: נישטיקער.

עַלְוָה, נ. געבלעטער: פֿאַרדרייטע פֿאָרם פֿון עַוְלָה.

עִלּוּי, ז. עילוי: פֿענאָמענאַל־פֿעאיקער: זשעני: גאָון: טיפֿזיניקער און שאַרפֿער תּלמיד־חכם: העכערקייט: דערהייבונג: פּריַיז־העכערקייט.

– כֹּחַ הָעִלּוּי, אויפֿהייבונגס־כּוח (פֿיזיק).

עִלּוּיוּת, נ. געניאַליטעט: עילוישקייט.

עִלּוּיִי, ת. געניאַלער: עילוישער.

עָלוּל, ת. גענויגטער: אויסגעשטעלטער אויף־: אין אַ באַשטימטער לאַגע געשטעלטער: רעזולטאַט־זיַיאיקער: שוואַכער: שלאַבעריקער: נישט רעגולערער (אין גראַמ.).

עָלוּם, ת. פֿאַרבאָרגענער; באַהאַלטענער.

— עֲלוּם־שֵׁם, אומבאַקאַנטער.

עִלּוּם, ז. פֿאַרבאָרגונג; אויסבאַהאַלטונג.

— בְּעִלּוּם שֵׁם, אינקאָגניטאָ.

עֲלוּמִים, ז״ר. יוגנטלעכקייט.

עָלוֹן, ז. בלעטל: ביולעטין; שמאַטע־בלעטל (ביליקע צײַטונג).

עֲלוֹנִי, ת. באַבלעטערטער.

עִלּוּסִים, ז״ר. ליבע־באַטאַפּונג.

עִלּוּעַ, ז. שלינגונג.

עִלּוּף, ז. פֿאַרחלשט־ווערונג.

עֲלוּקָה, נ. פּיאַווקע.

עָלַז (עָלַז, יַעֲלֹז), פּ״ע. זײַן פֿריילעך; זײַן אויפֿגעלייגט; זיך משמח זײַן.

עָלֵז, ז. פֿריילעכער: פֿריידיקער.

עֶלְזָה, נ. פֿרייד; שמחה.

עֲלָט, ז. עֲלָטָה, נ. פֿינצטערניש: טונקל־קייט.

— חֹשֶׁךְ וַעֲלָטָה, שטאָק־פֿינצטערניש.

עֱלִי, ז. שטויסל: נקבֿה־זײַלעכל (אין בלום).

עִלִּי, ת. אויבערשטער.

עֲלֵי, מ״י. אויף; איבער.

— עֲלֵי אֲדָמוֹת, אויף דער ערד.

עֲלִיבָה, נ. באַליידיקונג; פֿאַרשעמונג.

עֲלִיבוּת, נ. פֿאַרשעמונג; באַליידיקונג; נישטיקייט־געפֿיל.

עֲלִיָּה, נ. אויפֿשטײַג; אַרויפֿגאַנג; פֿאָר־אויסגאַנג; אַוואַנסירונג; שטײַגערונג; אויפֿרוף צו דער תורה: אימיגראַציע קיין א״י; פֿאַציאַטע; בוידעם־שטיבל.

— עֲלִיַּת נְשָׁמָה, גײַסטיקע דערהייבונג.

— עֲלִיָּה לְרֶגֶל, עולה־רגל־זײַאונג.

— עֲלִיָּה לַתּוֹרָה, אויפֿרוף צו עליה.

— עֲלִיָּה רִאשׁוֹנָה, ־שְׁנִיָּה, ־שְׁלִישִׁית, ־רְבִיעִית, אימיגראַציע־כוואַליעס קיין ארץ־ישראל: 1882 — 1903, 1904 — 1914, 1919 — 1923, 1924 — 1930.

עֶלְיוֹן, ת. העכסטער; אויבערשטער; העכערער: איבער־; הויפּט; גאָט.

— מַאֲמָץ עֶלְיוֹן, איבערמענטשלעכע אָנשטרענגונג.

— כֹּחַ עֶלְיוֹן, כח איבער וועלכן אַ מענטש האָט נישט קיין שליטה: וויס מאַיאָריס; פֿאָרס מאַזשאָר.

עֶלְיוֹנוּת, נ. העכערקייט.

עַלִּיז, ת פֿריילעכער; אויפֿגעלייגטער.

עַלִּיזוּת, נ. פֿריילעכקייט; אויפֿגעלייגטקייט.

עֲלִיל, ז. טאַט; ווירקלעכקייט; שמעלץ־טיגל.

— בַּעֲלִיל, תה״פ. קלאָר; ווירקלעך; פּאַקטיש.

עֲלִילָה, נ. טאַט; סיפור־המעשה; סוזשעט; בילד; סצענע; בלבול; פֿעאיק־זײַאונג.

— עֲלִילַת־דָּם, בלוט־בלבול.

— שִׁיר־עֲלִילָה, עפּאָס; עפּאָפּייע; פּאָעמע.

עֲלִילוּת, נ. ווירקלעכקייט; פֿאַקטישקייט; רעאַלקייט; מעגלעכקייט.

— בַּעֲלִילוּת, ווירקלעך; פֿאַקטיש; אין דער אמתן.

עֲלִילִיָּה, נ. טאַט; ווירקונג; אויפֿטו.

עֲלִילָתִי, ת. סיפור־המעשה־דיקער; דער־ציילערישער.

עֲלִימוּת, נ. יוגנטלעכע כוחות.

עֶלְיָנִי, ת. נקבה־שטענגלדיקער (אָן זוי־מען־שטויבער, וועגן אַ בלום).

עֲלִיצָה, נ. פֿריילעכקייט; אויפֿגעלייגט־קייט.

עִלִּית, נ. עליטע; אויבערשטער שיכט.

עֲלִיצוּת, נ. פֿריילעכקייט; שמחה; שלווה.

עלל (עָלַל, יַעֲלֹל), פ״י. טון; מאַכן; באַ־אַרבעטן.

– **עוֹלֵל**, טון; אַרבעטן; אָנאַרבעטן; אָפּ־טון; אויפֿקלײַבן די לעצטע ווײַנ־טרויבן.

– **עוֹלוֹל**, געטון ווערן; געמאַכט ווערן.

– **הַעֲלֵל**, באַרעדן; באַשמוצן; דערהייבן.

– **הִתְעַלֵּל, הִתְעוֹלֵל**, באַגיין אַכזריות־דיקן אַקט; פּײַניקן; שענדן.

(עלם) הֶעֱלֵם (נֶעֱלַם, יֵעָלֵם), פ״ע. פֿאַר־שווינדן; נעלם־ווערן; פֿאַרלוירנגיין; פֿאַרבאָרגן זיך.

– **עַלֵּם**, אויסבאַהאַלטן; פֿאַרבאָרגן.

– **עֻלּוֹם**, אויסבאַהאַלטן ווערן; פֿאַר־באָרגן ווערן.

– **הַעֲלֵם**, פֿאַרדעקן; אויסבאַהאַלטן; פֿאַרבאָרגן; פֿאַרהוילן.

– **הַעֲלֵם אֹזֶן**, נישט צוהערן זיך.

– **הַעֲלֵם עַיִן**, נישט זײַן אויפֿמערקזאַם; מאַכן זיך נישט זען.

– **הָעְלֵם**, פֿאַרבאָרגן ווערן; אויסבאַ־האַלטן ווערן.

– **הִתְעַלֵּם**, מאַכן זיך נישט ווייסנדיק; פֿאַרבאָרגן זיך; פֿאַרשווינדן.

עֶלֶם, ז. (ר׳ עֲלָמִים), ייִנגל; יוגנטלעכער; (ר׳ עֲלָמוֹת), פֿאַרגעסונג; פֿון זינען אַרויספֿאַל.

– **עֶלֶם חֶמֶד**, פֿײַנער און איידעלער יוגנטלעכער.

עָלַם, עָלְמָא, ז. וועלט; אייביקייט.

– **בְּעָלְמָא**, אַזוי זיך; סתם; פּוסטע רייד.

– **אַסְמַכְתָּא בְּעָלְמָא**, אָן אַ יסוד.

– **סְתָם בְּעָלְמָא**, סתּם אין דער וועלט־אַרײַן.

– **מִלֵּי דְעָלְמָא**, וועלטלעכע פּראָבלעמען.

– **בֵּית־עָלְמִין**, בית־הקבֿרות.

– **עָלְמָאדְקְשׁוֹת**, יענע־וועלט.

עַלְמָה, נ. מיידל; יונגפֿרוי.

עֲלָמוֹת, נ״ר. אַלטערטימלעכער מוזיק־אינסטרומענט.

עַלְמוּת, נ. יוגנט; יוגנטלעכקייט; יוגנט־כּוח; פֿלינקקייט.

עלס (עָלַס, יַעֲלֹס), פ״ע. פֿרייען זיך; ווײַלן זיך; זיך משמח זײַן.

– **הֶעֱלֵס**, זיך פֿריילעך מאַכן.

– **עַלֵּס**, פֿריילעך מאַכן.

– **הִתְעַלֵּס**, פֿרייען זיך; זיך פֿריילעך מאַכן; זיך משמח זײַן.

עֶלֶס, ז. פֿריילעכקייט; פֿרייד.

עָלַע, פ״י. לעקן; אַראָפּשלינגען.

עִלְעוּל, ז. בלעטערונג (אַ בוך).

עַלְעוֹל, ז. שטורעם־ווינט; וויוגע; בלעטל.

עַלְעָל, ז. בלעטל; בלומען־בלעטל.

עַלְעֵל, פ״י. בלעטערן אַ בוך; צעפֿאָכען; לאָזן פֿלאַטערן אויפֿן ווינט; באַדעקן זיך מיט פֿעדערן.

עַלְעֶלֶת, נ. דעגענעראַציע־קראַנקייט פֿון ציטרוס־ביימער.

עָלַף, פ״י. שטאַרק איבערשרעקן (ביז חלשות); באַדעקן; איינוויקלען; איינ־הילן.

— עֻלּוּף, פֿאַרחלשט ווערן; נישט־גוט ווערן; באַדעקט ווערן; איינגעוויקלט ווערן.

— הִתְעַלֵּף, חלשן; נישט־גוט ווערן; איינהילן זיך; צודעקן זיך.

עֻלְפֶּה, ת. פֿאַרחלשטער; שוואַך־געוואָ־רענער. ז. פֿאַרחלשונג; שוואַכקייט; נישט־גוט ווערונג.

עֻלְפּוֹן, ז. פֿאַרחלשטקייט.

עָלַץ (עָלַץ, יַעֲלֹץ), פ״ע. פֿרייען זיך גאָר שטאַרק.

— עָלַץ לִפְלוֹנִי, פֿרייען זיך פֿון עמע־צנס שאָדן.

— הַעֲלֵץ, פֿריילעך מאַכן; משׂמח זיין.

עֶלֶץ, עֶלְצוֹן, ז. פֿרייד; שׂמחה.

עִלְצָה, נ. גרויסע פֿרייד.

עֶלֶק, ז. גיהנום.

עלק (עָלַק, יַעֲלֹק), פ״י. אויסזויגן.

עַלֶּקֶת, נ. פּאַראַזיטן־פֿלאַנץ (אָראָבאַנש).

עֶלֶשׁ, ז. ציקאָריע־פֿלאַנץ; ציקאָריע.

עַם, ז. פֿאָלק; נאַציע; מענטשן־מאַסע; קרובֿ; נאָענטער.

— עַם־הָאָרֶץ, איינגעזעסענער; אומוויסנ־דיקער; גראָבער יונג.

— עַם־הָאָרֶץ מִדְּאוֹרַיְתָא, גראָבער יונג פֿון דער תּורה, אַבסאָלוטער פּראָס־טאַק.

— עַם־הָאֲרָצוּת, גראָביונגערישקייט.

— עַם־הַסֵּפֶר, באַצ. פֿאַרן יידישן פֿאָלק.

— עַמְּךָ, פּשוט פֿאָלק.

— אֲסֵפַת־עַם, פֿאָלקס־מיטינג.

— דַּלַּת־הָעָם, אָרעמסטע פֿאָלקס־מאַסן.

— יְדַע־עַם, פֿאָלקלאָר.

— עֲצֶרֶת־עַם, פֿאָלקס־מאַניפֿעסטאַציע.

— בַּעַל בְּעַמָּיו, איינפֿלוסרייכער מאַן.

— הֵאָסֵף אֶל עַמָּיו, שטאַרבן.

— הִכָּרֵת מֵעַמָּיו, אַריינגעלייגט ווערן אין חרם.

עִם, מ״י. מיט; צוזאַמען: ביי; ווייל.

— עִמִּי, עִמָּדִי; עִמְּךָ, עִמָּךְ; עִמּוֹ, עִמָּהּ; עִמָּנוּ; עִמָּכֶם־ן; עִמָּם־ן, עִמָּהֶם־ן, מיט מיר; מיט דיר; מיט אים, מיט איר; מיט אונז; מיט אייך; מיט זיי.

— עִם זֶה, עִם כָּל זֶה, פֿון דעסטוועגן.

— עִם שֶׁ־, עִם כְּשֶׁ־, אין דער צייט ווען.

— מֵעִם, פֿון.

עַמָּא, ז. פֿאָלק.

— עַמָּא פְּזִיזָא, אומגעדולדיק פֿאָלק; איבעראײַלט פֿאָלק.

עָמֹד (עָמַד, יַעֲמֹד), פ״ע. שטיין; שטעלן זיך; אויפֿשטיין; שטיין־בלייבן; פֿאַר־האַלטן זיך; האַלטן זיך; באַשטיין; ביישטיין; אָפּהאַלטן זיך; גיין; זעצן זיך; אָפּזעצן זיך.

— עָמֹד בִּבְחִינָה, אויסהאַלטן עקזאַמען.

— עָמֹד בְּדִבּוּר, האַלטן וואָרט.

— עָמֹד בַּדִּין, געשטעלט ווערן פֿאַר גע־ריכט.

— עָמֹד בַּמִּבְחָן, אויסהאַלטן נסיון; אויס־האַלטן עקזאַמען.

— עָמֹד בְּעֵינוֹ, בלײַבן אין זעלבן צו־שטאַנד.

— עָמֹד בַּפֶּרֶץ, שטײן אין שוץ.

— עָמֹד לְמִנְיָן, אָפּגעשטימט װערן: שטע־לן זיך אָפּצושטימען.

— עָמֹד עַל דַּעְתּוֹ, האַלטן זיך בײַ ס׳־זײַניקע: באַשטײן.

— עָמֹד עַל טִיב, באַשטימען קװאַליטעט.

— עָמֹד עַל נַפְשׁוֹ, פֿאַרטײדיקן זיך; בײַ־שטײן.

— עָמֹד עַל הַפֶּרֶק, שטײן אויפֿן טאָג־אָרדנונג.

— פֹּעַל עוֹמֵד, נישט טראַנזיטיװ צײַט־װאָרט.

— הֶעָמֵד, שטײן־בלײַבן: פֿאַרהאַלטן זיך.

— עַמֵּד, שטעלן (אין דרוקװעזן).

— עֻמּוֹד, געשטעלט װערן (אין דרוק־װעזן).

— מְעֻמָּד, געשטעלטער (אין דרוקװעזן); שטײענדיקער.

— הַעֲמֵד, אויפֿשטעלן: אַנידערשטעלן; באַשטימען: אָפּהאַלטן: פֿאַרהאַלטן; אײַנשטעלן.

— הַעֲמֵד בְּדִין, שטעלן פֿאַרן געריכט.

— הַעֲמֵד בָּנִים, אויפֿשטעלן אַ דור: גע־בוירן זין.

— הַעֲמֵד חָלָב, שטעלן מילך אויף זויער װערן.

— הַעֲמֵד פָּנִים, מאַכן אָנשטעל.

— הָעֳמֵד, אויפֿגעשטעלט װערן: אויס־געשטעלט װערן: אַרויסגעשטעלט װע־רן: באַשטימט װערן.

— הִתְעַמֵּד, שטײן בלײַבן: זיך אָפּשטע־לן.

עֹמֶד, ז. פּאָזיציע: שטײ־פּונקט: פּאָסטן: שטעלונג.

עֹמֶד, עֹמֶד, ז. פּרײַז: שאַצונג.

עֶמְדָּה, נ. שטײ־פּונקט: שטעלונג: פּאָס־טן: פּאָזיציע.

— עֶמְדַּת־מַפְתֵּחַ, שליסל־פּאָזיציע.

עִמָּדִי, מ״ג. מיט מיר.

(עָמָה) עֻמַּת. זע לְעֻמַּת.

— כָּל עֻמַּת שֶׁ־, אַזױ װי: ענלעך װי.

עָמֶה, ת. אומדײַטלעכער: שװאַכער: פֿאַרדומפּעצטער: געדעמפּטער.

עמה (עָמָה, יַעֲמֶה), פ״ע. זײַן אומדײַט־לעך: זײַן שװאַך: זײַן פֿאַרדומפּעצט: זײַן געדעמפּט.

— הַעֲמֵה, פֿאַרדומפּעצן: מאַכן געדעמפּט: אָפּשװאַכן.

עַמּוּד, ז. זײַל: װעלט־זײַל: סלופּ: קאָ־לאָנע: שפּאַלטע: שטענדער: זײַט (פֿון אַ בוך, צײַטונג).

— עַמּוּד־הַקָּלוֹן, שאַנדסלופּ.

— עַמּוּד־הַשַּׁחַר, מאָרגן־שפּראָץ.

— עַמּוּד־הַשִּׁדְרָה, רוקנבײן

— עַמּוּד־הַתָּוֶךְ, גרונט־זײַל: צענטראַ־לער פּילאַר: צענטראַלע פּיגור (אי־בערג.).

עִמּוּד, ז. זײַטן־שטעלונג (אין דרוקװעזן).

עַמּוּדָה, נ. רובריק: שפּאַלטע.

עֲמוֹדָם, ז. בלוט־פֿאַרהאַלטונג (הערמאָ־סטאַזיס).

עִמּוּל, ז. אויסגימנאַסטירונג.

עָמוּם, ת. מאַטער; טונקעלער; געדעמפּ־טער.

עַמּוֹנִי, ת. אָפּשטאַמיקער פֿון עמון.

עָמוּס, ת. אָנגעלאָדענער; באַלאַסטעטער.

— **עָמוּס בִּלְשׁוֹנוֹ**, שטומפּיקער אויף דער צונג, באַצ. פֿאַר שטאַמלער.

עָמוֹק, ת. טיפֿער.

עִמּוּר, ז. בינדונג אין גאַרבן; אויסנוי־צעריי; עקספּלאָאַטאַציע.

עָמוּת, ת. צוזאַמענגעבונדענער; באַהאָפֿ־טענער.

עִמּוּת, ז. קעגנשטעלונג; קעגנאַנאַנדער־שטעלונג.

עֲמוּתָה, נ. געזעלשאַפֿט; פֿאַרבאַנד.

עָמִיד, ת. ווידערשטאַנדפֿעאיקער.

עֲמִידָה, נ. שטייאונג; שטאַנדהאַפֿטיקייט; שטעלונג; צושטאַנד.

— **גִּיל הָעֲמִידָה**, מיטעלער עלטער.

עֲמִידוּת, נ. ווידערשטאַנדהאַפֿטיקייט; ווי־דערשטאַנדפֿעאיקייט.

עָמִיל, ז. קאָמיסיאָנער; אַגענט. ת. אויס־געפּראַצעוועטער.

עֲמִילוּת, נ. פֿאַרמיטלונג; קאָמיסיאָן.

— **דְּמֵי עֲמִילוּת**, פּראָוויזיע; קאָמיסיאָן.

עֲמִילָן, ז. קראָכמאַל.

עֲמִילָנִי, ת. קראָכמאַליקער; אָנגעקראָכ־מאַלעטער.

עֲמִיסָה, נ. לאָדונג; אָנלאָדונג.

עָמִיר, ז. גאַרב; בינטל.

עֲמִירָה, נ. בינדונג אין גאַרבן; בינדונג אין בינטלעך.

עָמִית, ז. פֿרײַנד; נאָענטער; קאָלעגע.

עָמֹל (עָמַל, יַעֲמֹל), פ"ע. האָרעווען; פּראַ־צעווען.

עִמֵּל, איבן; מאַכן גימנאַסטיק; אינסטרו־אירן גימנאַסטיק; פֿאַרמאַטערן.

— **הִתְעַמֵּל**, גימנאַסטיקירן זיך; אָנהאָ־רעווען זיך; אָנפּראַצעווען זיך.

עָמֵל, ז. אַרבעטער; האָרעפּאַשניק.

עָמָל, ז. פּראַצע; האָרעוואַניע; מאַטער־ניש; קלעם; עוולה.

עֲמֵלָה, נ. אַרבעטאָרין; בין־אַרבעטאָרין.

עֲמָלָה, נ. קאָמיסיאָן; פּראָוויזיע.

עִמְלֵן, פ"י. קראָכמאַלען; אָנקראָכמאַלען.

— **עֻמְלַן**, אָנגעקראָכמאַלעט ווערן.

— **הִתְעַמְלֵן**, אָנקראָכמאַלען זיך.

עַמְלָן, ז. האָרעווער; שווער־אַרבעטנדי־קער; גימנאַסטיק־אינסטרוקטאָר.

עַמְלָנוּת, נ. לערנסיסטעם דורך אַרבעט.

עַמְלָנִי, ת. אַרבעט־סיסטעמיקער.

עָמֹם (עָמַם, יַעֲמֹם), פ"י. טונקל מאַכן; פֿאַרטונקלען. פ"ע. טליִען זיך; ווערן מאַט; ווערן געדעמפּט.

— **עִמֵּם**, טונקל מאַכן; פֿאַרטונקלען; מאַכן געדעמפּט.

— **עֻמַּם**, פֿאַרטונקלט ווערן; געדעמפּט ווערן.

— **הֶעֱם**, פֿאַרטונקלען; מאַכן געדעמפּט.

— **הוּעַם**, פֿאַרטונקלט ווערן; געדעמפּט ווערן.

— **הִתְעַמֵּם**, פֿאַרטונקלען זיך; ווערן מאַט.

עַמְמוֹר, ז. פֿאַרטונקלער־קנאָפּ (אין אויטאָ, צו ענדערן די ליכט־שטאַרקייט).

עֲמָמִי, ת. פֿאָלקסטימלעכער; פֿאָלקישער; פֿאָלקס־; פּאָפּולערער; נישט־יידישער.

עֲמָמִיּוּת, נ. פֿאָלקסטימלעכקייט.

עָמֹס (עָמַס, יַעֲמֹס), פ״י. אָנלאָדן; אויפֿלאָדן; באַלאָדן; אָנברענגען (איבערג.).

— הַעֲמֵס, אָנלאָדן; אויפֿלאָדן; באַלאָדן.

— הָעֳמֵס, אָנגעלאָדן ווערן; אויפֿגעלאָדן ווערן; באַלאָדן ווערן.

— הִתְעַמֵּס, באַלאָדענען זיך; באַלאָדנט ווערן.

עֹמֶס, ז. לאַסט; לאָדונג; טראָג־כּוח; טראָג־פֿעאיקייט.

עִמְעוּם, ז. פֿאַרטונקלונג; מאַטירונג; פֿאַרדעמפּונג; פֿאַרנעפּלונג.

עַמְעֵם, פ״י. פֿאַרטונקלען; מאַט מאַכן; פֿאַרווישן; פֿאַרנעפּלט מאַכן; צייגערן זיך; מאַכן זיך נישט זעען.

— עֻמְעַם, פֿאַרטונקלט ווערן; פֿאַרווישט ווערן; מטושטש ווערן.

— בִּמְעֻמְעָם, פֿאַרווישט; מטושטש.

— הִתְעַמְעֵם, פֿאַרטונקלען זיך.

עַמְעָם, ז. הילך־טומלער (איינריכטונג ביי שיס־געווער צו פֿאַרטומלען דעם קנאַל).

עַמֵּץ, פ״י. פֿאַרקוועטשן די אויגן; פֿאַרזשמורען די אויגן.

— עֻמַּץ, פֿאַרמאַכט ווערן; פֿאַרזשמורעט ווערן (אויגן).

— הִתְעַמֵּץ, צוגעמאַכט ווערן (אויגן).

עָמֹק (עָמַק, יֶעֱמַק), פ״ע. טיף זיין.

— עַמֵּק, פֿאַרטיפֿן; טיפֿער מאַכן.

— הַעֲמֵק, פֿאַרטיפֿן; טיפֿער מאַכן; אַריינגיין טיפֿער; פֿאַרטיפֿן זיך.

— הַעֲמֵק לַחֲשֹׁב, פֿאַרטיפֿן זיך אין נאָכטראַכטן.

— הַעֲמֵק עֵצָה, נאָכטראַכטן און זוכן אַן אויסוועג.

— הָעֳמַק, פֿאַרטיפֿט ווערן; טיפֿער ווערן.

— הִתְעַמֵּק, פֿאַרטיפֿן זיך.

עָמֹק, ת. טיפֿער.

עֹמֶק, ז. טיפֿקייט.

— עֹמֶק־הַדִּין, יסוד פֿון געזעץ.

— עֵמֶק, ז. טאָל.

— עֵמֶק הַבָּכָה, טרערן־טאָל, באַצ. פֿאַר דער־וועלט.

— בּוֹא לְעֵמֶק הַשָּׁוֶה, דערגיין צו אַן אויסגלייך.

עֻמְקָא, ז. טיפֿקייט.

— עֻמְקָא דְּדִינָא, יסוד פֿון געזעץ.

— מֵעֻמְקָא דְּלִבָּא, פֿון טיפֿן האַרצן.

עַמְקוּת, נ. טיפֿקייט; פֿאַרטיפֿונג; אַריינדרינגלעכקייט.

עַמְקָן, ת. טיפֿזיניקער.

עַמְקָנוּת, נ. טיפֿזיניקייט; דורכדרינגלעכקייט.

עַמֵּר, פ״י. בינדן גאַרבן; מאַכן אַ סטויג פֿון גאַרבן.

— הִתְעַמֵּר, איזדעקעווען זיך.

עֹמֶר, ז. זאַנגען־גאַרב; אַלטערטימלעכע תּבֿואה־מאָס (צענטל פֿון אַן אֵיפָה. אַרום פֿיר ליטער).

— עֹמֶר־הַשִּׁכְחָה, פֿאַרגעסענער גאַרב אין פֿעלד (געהער צו אָרעמע).

— סְפִירַת הָעֹמֶר, טעג־ציילונג פֿון אויפֿ־

צומאָרגנס נאָך פסח ביז חג הבכורים (49 טעג).

— לַ״ג בָּעֹמֶר, פֿײַערונג צום אָנדענק פֿון בר־כּוֹכְבָא־נצחון; פֿײַערונג צום אָנדענק פֿון ר׳ שמעון בר־יוחאי.

עָמֹשׂ (עָמַשׂ, יַעֲמֹשׂ), פ״י. אָנלאָדן; באַלאָדן. זע עָמַס.

עָמֹת (עָמַת, יַעֲמֹת), פ״י. פֿאַרבינדן; פֿאַראייניקן.

— עִמֵּת, אַנטקעגנשטעלן; פֿאַרגלײַכן; מאַכן אַ פּאַראַלעל.

— עֻמּוֹת, פֿאַרגליכן ווערן.

— הֶעֱמֵת, פֿאַרבינדן; פֿאַראייניקן.

עֻמַּת, תה״פ. אַנטקעגן. זע לְעֻמַּת.

עָנֹב (עָנַב, יַעֲנֹב), פ״י. פֿאַרבינדן אַ קראַוואַט, אַ שלייף, אַ פּעטליע.

— הֶעֱנֵב, פֿאַרבינדן ווערן (אַ קראַוואַט, אַ שלייף, אַ פּעטליע).

עֵנָב, ז. (ר׳ עֲנָבִים), ווײַנטרויב; ווײַנפּערל; גערשטנקאָרן (אויפֿן אויג).

— עִנְבֵי רוֹשׁ, סם־המוותדיקע פּרוכטן.

— עִנְבֵי־שׁוּעָל, יאַגדעס.

עֲנָבָה, נ. טרויב; איילבירט; זאַפֿטיקע פּרוכט מיט אַ סך קערנדלעך.

עִנּוּב, ז. פֿאַרבינדונג; אויסבינדונג; אויספֿלעכטונג.

עִנְבָּל, ז. גלאָק־צינגל; שלונג־צינגעלע.

עַנְבָּר, ז. בורשטין.

עָנֹג, פ״י. פֿאַרגעניגן אָנטון; גענוגנט טון: אויסאיידלען; ווייך מאַכן; שמייכלען עמעצן.

— עֻנּוֹג, אויסגעאיידלט ווערן; פֿאַרצערטלט ווערן.

— הִתְעַנֵּג, אָנטון זיך פֿאַרגעניגן: מחיה זײַן זיך; צערטלען זיך; „ליובען״ זיך.

עֹנֶג, ז. פֿאַרגעניגן; אָנגענעמקייט; הנאה.

עָנֹג, ת. ווייכער; איידעלער; אויסגעצערטלטער; סובטעלער.

עָנֹד (עָנַד, יַעֲנֹד), פ״י. אָנהענגען; אָנבינדן; דעקאָרירן; צוטשעפּען; אָנשפּיליען.

— הֶעֱנֵד, אָנגעהאָנגען ווערן; צוגעטשעפּעט ווערן.

עָנֹה (עָנָה, יַעֲנֶה), פ״י. ענטפֿערן; אָפּענטפֿערן; עדות זאָגן. פ״ע. זינגען; קאַפּיטולירן; לײַדן; מאַטערן זיך.

— הֵעָנֵה (נַעֲנֵיתִי, נַעֲנֶה), געענטפֿערט ווערן; באַקומען אַן ענטפֿער; אָפּרופֿן זיך; געענוגנט טון; אַנטקעגנקומען; אויספֿאָלגן בקשה; קאַפּיטולירן; דערנידעריקט ווערן.

— עַנֵּה, פּײַניקן; מאַטערן; פֿאַרגוואַלדיקן; זינגען; מיטזינגען.

— עַנֵּה אֶת הַדִּין, אָפּלייגן משפט אָדער אורטייל.

— עַנֵּה אֶת הַנֶּפֶשׁ, מאָרען זיך; פּײַניקן זיך.

— עֻנָּה, געפּײַניקט ווערן; געמאַטערט ווערן.

— הִתְעַנֵּה, פּײַניקן זיך; מאָרען זיך; פֿאַסטן.

עָנָו, ת. באַשיידענער; אונטערדריקטער; אָרעמער.

(עַנֵּו) הִתְעַנֵּו, פ״ע. באַשיידן זײַן; מאַכן זיך פֿאַר אַן עניו.

עָנוּב, ז. פֿאַרבינדונג; אויסבינדונג; אויספֿלעכטונג.

עָנוּב, ת. פֿאַרבונדענער; אויסגעבונדע־נער.

עָנוֹג, ת. ווייכער; איידעלער; אויסגע־צערטלטער; סובטעלער.

עִנּוּג, ז. אָנגענעמקייט; גענוג־טואונג; אָנגענעם־מאַכונג.

עָנוּד, ת. דעקאָרירטער; צוגעטשעפּעטער; אָנגעהאָנגענער; צוגעבונדענער.

עֲנָוָה, נ. באַשיידנקייט; צוריקגעהאַלטנ־קייט; שפּע; קערנדל; טרויב.

עִנּוּי, ז. פּייַן; פּייַניקונג; מאַטערניש; לייַדן־פֿאַרשאַפֿונג; נאָכזאָגונג אין כאָר.

— **עִנּוּי־דִּין**, מִשפּט־ אָדער אורטייל־אָפּ־לייגונג.

— **עִנּוּי נֶפֶשׁ**, זעלבסט־פּייַניקונג.

עִנּוּן, ז. פֿאָרזאָגונג לויט די וואָלקנס.

עֲנוֹק, ז. ריז; האַלדזבאַנד; האַלדז־גלעק־לעך.

עָנוּשׁ, ת. שטראָפֿאַרטיקער; באַשטראָפֿ־לעכער.

עֱנוּת, נ. לייַדן; פּייַן; אָרעמקייט.

עֲנוֹת, נ. זינגונג; כאָר־זינגונג.

עַנְוְתָן, ת. באַשיידענער; צוריקגעהאַלטע־נער; עניו.

עַנְוְתָנוּת, נ. באַשיידנקייט צוריקגעהאַל־טנקייט.

עָנִי, ת. אָרעמער; אומגליקלעכער; לייַ־דנדיקער.

(עָנִי) הַעֲנִי, פ״ע. פֿאַראָרעמט ווערן.

— **הֶעָנִי**, פֿאַראָרעמט ווערן.

עֳנִי, **עֹנִי**, ז. אָרעמקייט; נויט; געדריקט־קייט.

— **לֶחֶם עֹנִי**, באַצ. פֿאַר מַצות.

עַנְיָא, ת. אָרעמער.

— **הָא לַחְמָא עַנְיָא**, דאָס איז דאָס אָרעמ־ברויט (מַצות).

עֲנִיבָה, נ. קראַוואַט; בינדע; שלייפֿל; פּעטליע; פֿאַרבינדונג.

עֲנִיגוּת, נ. פֿאַרצערטלונג.

עֲנִידָה, נ. אָנהענגונג; דעקאָרירונג; פֿאַר־בינדונג.

עֲנִיָּה, נ. ענטפֿערונג; באַענטפֿערונג. ת. אָרעמע (ווייַבל.).

עָנָיו, ת. באַשיידענער אונטערדריקטער; אָרעמער.

עֲנָיוּת, נ. באַשיידנקייט; צוריקגעהאַל־טנקייט.

עֲנִיּוּת, **עַנְיוּתָא**, נ. אָרעמקייט; אומ־פֿאַרמעגלעכקייט.

— **דִּקְדּוּקֵי עֲנִיּוּת**, קליינלעכקייט.

עִנְיָן, ז. אינטערעס; אָנגעלעגנהייט; עסק; ענין; זאַך.

— **עִנְיְנֵי דְּיוֹמָא**, טאָגטעגלעכע פֿראַגן.

— **בְּעִנְיַן־**, וואָס שייַך.

— **כְּעִנְיָן**, ווי געהעריק; צו דער זאַך.

— **לְעִנְיָן־**, וואָס שייַך.

— **תֹּכֶן הָעִנְיָנִים**, אינהאַלט־פֿאַרצייכע־ניש.

עַנְיֵן, פ״י. פֿאַראינטערעסירן; אָנגיין.

— **עֻנְיַן**, זייַן פֿאַראינטערעסירט.

— **הִתְעַנְיֵן**, פֿאַראינטערעסירן זיך.

עִנְיָנִי, ת. זאַכלעכער.

עִנְיָנוּת, נ. זאַכלעכקייט.

עָנִיץ, ז. בינטל פֿלאַקס.

עֲנִישָׁה, נ. באַשטראָפֿונג.

עֲנַן, פ״י. פֿאַרוואָלקענען: פֿאַרכמאַרען.

— עוֹנֵן, טרעפֿן לויט די וואָלקנס: פֿאָר־זאָגן לויט וואָלקנס.

— עֻנַּן, פֿאַרוואָלקנט ווערן: פֿאַרכמאַ־רעט ווערן.

— הַעֲנֵן, פֿאַרוואָלקענען.

— הִתְעַנֵּן, פֿאַרוואָלקענען זיך: פֿאַרכמאַ־רען זיך.

עָנָן, ז. וואָלקן: כמאַרע.

— עֲנַן בֹּקֶר, מאָרגן־נעפּל.

— אוֹר הֶעָנָן, בליץ.

עֲנָנָה, נ. שווערער וואָלקן: שוואַרצע כמאַרע: פֿאַרכמורעטקייט.

עַנְנוּת, נ. פֿאַרוואָלקונג: פֿאַרוואָלקנט־קייט: פֿאַרכמאַרעטקייט.

עֲנָנִי, ת. באַצ. פֿאַר אָנהענגער פֿון עָנָן בן דוד, שעפֿער פֿון קַראַאיזם.

עָנָף, ז. צווײַג: אָפּצווײַג: סעקציע: בראַנזשע.

עָנֵף, ת. צעצווײַגטער: פֿאַרצווײַגטער.

עֹנֶף, ז. צעצווײַגטום: צעצווײַגטקייט.

(עָנֹף) הַעֲנֵף, פ״י. לאָזן צווײַגן: צע־צווײַגן.

— הִתְעַנֵּף, צעצווײַגן זיך.

עֲנָק, ז. ריז: האַלדזבאַנד: האַלדז־גלעק־לעך.

עָנֹק (עָנַק, יַעֲנֹק), פ״י. באַצירן: אָנהענ־גען: דעקאָרירן: אָנטון אַ האַלדזבאַנד.

— הַעֲנֵק, בעשענקען: שענקען: דער־טיילן: באַלוינען: באַצירן.

— הָעֳנֵק, באַשאָנקען ווערן: באַלוינט ווערן: דערטיילט ווערן.

עֶנֶק, ז. באָניפֿיקאַציע: גראַטיפֿיקאַציע.

(עֲנְקוּקְלָה) עֲנְקוֹקְלוֹת, נ״ר. פֿאַרדאָר־בענע טרויבן.

עֲנָקִי, ת. ריזיקער.

עֲנָקִיּוּת, נ. ריזיקייט.

עֲנַקְמוֹן, ז. באַטאַליאָן פֿון ריזן: גאָר גרויסער ריז.

ענשׁ (עָנַשׁ, יַעֲנשׁ), פ״י. באַשטראָפֿן: אַ־רויפֿלייגן אַ שטראָף.

— הֶעֱנַשׁ, באַשטראָפֿט ווערן: אַרויפֿ־לייגן אַ שטראָף.

— הַעֲנֵשׁ, באַשטראָפֿן.

— הִתְעַנֵּשׁ, באַשטראָפֿט ווערן.

עֹנֶשׁ, ז. שטראָף.

— בַּר־עֳנָשִׁין, שטראָפֿבאַרער: פֿאַראַנט־וואָרטלעכער פֿאַר זײַנע מַעשׂים.

— חֻקַּת הָעֳנָשִׁין, שטראָף־קאָדעקס.

עִסַּאי, ז. מאַסאַזשיסט.

עַסֵּה, פ״י. אײַנרײַבן: קנעטן: פֿאַרקנע־טן: אויסקוועטשן: מאַסירן: מאַסאַ־זשירן.

עִסָּה, נ. טייג: מִשפּחה פֿון צווייפֿלהאַפֿטן אָפּשטאַם (איבערג.).

— שְׂאוֹר שֶׁבָּעִסָּה, זויער־טייג: (אי־בערג.) קווינטעסענץ: בייזער גײַסט.

עִסּוּי, ז. אויסקנעט: דריקונג: אויס־קוועטשונג: מאַסאַזשירונג.

עָסוּק, ת. באַשעפֿטיקטער: פֿאַרנומענער.

עִסּוּק, ז. באַשעפֿטיקונג: פֿאַרטואונג: שטייגער: אויפֿפֿירונג.

עַסְיָן, ז. מאַסאַזשיסט.

עַסְיָנוּת, נ. מאַסאַזשיסטערײַ.

עָסִים, ז. פּרוכטן־זאַפּט.

עֲסִיסִי, ת. זאַפּטיקער; (איבערג.) פּריי־שער; קוואַליקער.

עֲסִיסִיּוּת, נ. זאַפּטיקייט; (איבערג.) פּריש־קייט; קוואַליקייט.

עָסִיק, ז. מאָנער.

עֲסִיקָה, נ. באַשעפּטיקונג; פאַרנומענקייט.

עִסְּנִי, ת. טייגיקער.

עָסֹס (עֲסוֹתִי, עָסַס, יָעֹס), פ״י. קנעטן; אויסקנעטן; קוועטשן; אויסקוועטשן.

– הַעֲסֵס, אָנפּילן מיט זאַפּט.

– הִתְעַסֵּס, זאַפּטיק ווערן.

עֲסָסִית, נ. קלויסקע; קלוצקע.

עָסֹק (עָסַק, יַעֲסֹק), פ״ע. פאַרנעמען זיך; באַשעפּטיקן זיך; טרייַבן.

– הַעֲסֵק, באַשעפּטיקן; מאַכן פאַרנומען זייַן.

– הָעֳסֵק, באַשעפּטיקט זייַן; פאַרנומען זייַן.

– הִתְעַסֵּק, פאַרנעמען זיך; באַשעפּטיקן זיך.

עֵסֶק, ז. ענין; אָנגעלעגנהייט; אונטער־נעמונג; געשעפט; האַנדל; אינטערעס.

– עֵסֶק בִּיש! אַ ביטער עסק!

– מָה עִסְקְךָ? וואָס איז דייַן עסק?

– בֵּית עֵסֶק, האַנדלס־אונטערנעמונג.

– בַּעַל עֵסֶק, געשעפטס־אייגנטימער.

עִסְקָא, ז. ענין; אונטערנעמונג; געשעפט; פיקטיווע האַנדלס־שותּפות (מיטן געלט־לייַער אויף פּראָצענטער).

– הֶתֵּר עִסְקָא, התּר צו לייַען געלט אויף פּראָצענטער דורך באַטייליקן דעם מַלווה אַלס געשעפט־שותּף.

– שְׁטָר־עִסְקָא, אָפּמאַך צווישן לווה און מַלווה וועגן הלוואה אויף פּראָ־צענטער.

עִסְקָה, נ. טראַנזאַקציע.

עִסְקִי, ת. געשעפטלעכער; אָנגעלעגנהייט־לעכער; זאַכלעכער.

עַסְקָן, ז. טוער; געזעלשאַפטלעכער טוער.

עַסְקָנוּת, נ. געזעלשאַפטלעכע טעטיקייט.

עַסְקָנִי, ת. פאַרטוענער; אַרבעטזאַמער.

(עָעֹר) עוֹעֵר, פ״י. אויפוועקן.

עָף, פ״ע. געפלויגן; געפלאַטערט. זע עוּף.

עֳפָאִים, ז״ר. (מערצאָל פון עֳפִי) געבלע־טער; צווייַגן.

עִפּוּי, ז. פאַרמאַטערטקייט; פאַרפּראַצע־וועטקייט.

עָפוּץ, ת. געגאַרבטער; ביטערלעכער.

עִפּוּץ, ז. גאַרבונג.

עָפוֹר, ת. זאַמדפאַרביקער.

עִפּוּר, ז. מיט זאַמד־באַשיטונג.

עִפּוּשׁ, ז. שימל; געשטאַנק.

עֳפִי, ז. (ר׳ עֳפָאִים), צווייַג.

עַפְיָן, ז. אַנשאָווי־פיש.

עֲפִיפָה, נ. שוועבונג; פליאונג.

עֲפִיפוֹן, ז. פאַפּיר־באַלאָן.

עָפִיץ, ת. געגאַרבטער; ביטערלעכער.

עֲפִיצוּת, נ. ביטערלעכקייט.

(עָפֹל) הַעְפֵּל, פ״ע. אויפהייבן זיך אין דער הויך; אַרויפקלעטערן; אַרייַנ־רייַסן זיך מיט כּוח; וואַגן.

– עֹפֶל, שטאַרקן; קרעפּטיקן.

– עֻפּוֹל, זייַן שטאָלץ; דערהייבן זיך.

עֹפֶל, ז. באַרג־פּעסטונג; באַרג־טורעם.

עֳפָלִים, ז"ר. מערידן.

עִפְעוּף, ז. ווינקונג; אויגן־פּינטלונג.

עַפְעַף, ז. (ז"ר עַפְעַפַּיִם), אויגן־דעקל.

עַפְעֵף, פ"י. ווינקען.

עָפָץ, ז. גאַרב־קולטור; גאַרב־שטאָף.

עַפֵּץ, פ"י. גאַרבן; אויסגאַרבן.

– עֻפּוּץ, געגאַרבט ווערן.

עַפֵּר, פ"י. באַוואַרפן מיט שטויב, ערד, זאַמד.

– עֻפּוֹר, באַוואָרפן ווערן מיט שטויב, ערד, זאַמד.

– הִתְעַפֵּר, טאָרלען זיך: אויסנאָרען זיך אין שטויב, בלאָטע: גרימירן זיך.

עָפָר, ז. שטויב; ערד; זאַמד.

– עָפָר וָאֵפֶר, אַש און שטויב: נישט און גאָרנישט.

עֹפָר, ת. ערד־פאַרביקער; גרויער.

עֹפֶר, ז. הירשעלע (מענל.); יוגנטלעכער.

עַפְרָא, ז. שטויב.

– כְּעַפְרָא דְּאַרְעָא, צו שטויב פון דער ערד: ווערט פון גאָרנישט מיט נישט.

עַפְרָה, נ. אַרץ.

– עַפְרוֹת־בַּרְזֶל, אײַזנאַרץ.

– עַפְרוֹת־זָהָב, גאָלדזאַמד.

עָפְרָה, נ. אינדין: יונג, שיין מיידל.

עִפָּרוֹן, ז. (ר' עֶפְרוֹנוֹת), בלייער: בלײַ־פעדער; בלײַשטיפט.

עֶפְרוֹנִי, ז. לאַרך (פויגל).

עַפְרוּרִי, ת. ערדיקער: זאַמדיקער.

עַפְרוּרִית, נ. פאַרזאַמדיקטקייט פון פּרוכטן און תּבואה: שמוץ; קויט.

עַפְרִי, ת. שטויביקער; זאַמדיקער; ער־דיקער.

עַפְרִיּוּת, נ. שטויביקייט; זאַמדיקייט.

עָפֶרֶת, נ. בלײַקוסט (פלומבאַגאָ).

עֹפֶרֶת, נ. בלײַ.

עַפֵּשׁ, פ"ע. פאַרשימלט ווערן; פאַרשטינ־קען; מאַכן ס'זאָל שטינקען.

– עֻפּוּשׁ, פאַרשימלט ווערן.

– הִתְעַפֵּשׁ, פאַרשימלט ווערן; פאַר־שטינקען ווערן.

עֲפָתָה, נ. פינצטערניש; טונקלקייט.

עֵץ, ז. בוים; האָלץ.

– עֵץ הַדַּעַת, דער בוים פון וויסן אין גן־עדן (אַנטקעגן דעם צווייטן בוים — עץ החיים).

– עֵץ־הָדָר, ציטרוס־בוים.

– עֵץ־חַיִּים, דער בוים פון אייביקן לעבן אין גן־עדן (אַנטקעגן דעם צווייטן בוים — עץ הדעת).

– עֵץ לָבוּד, דיקטן־האָלץ.

– עֵץ־מַחַט, עֵץ מַחְטָנִי, נאָדל־בוים.

– עֵץ נוֹי, דעקאָראַטיווער בוים.

– עֵץ־פְּרִי, פּרוכטנבוים.

– בּוּל־עֵץ, קלאָץ.

עָצַב (עָצַב, יַעֲצֹב), פ"י. טרויעריק מאַכן; אומעטיק מאַכן; פאַראומערן.

– הֶעֱצִיב, טרויערן; זאָרגן זיך; פאַר־אומערן זיך.

– עִצֵּב, אויפרעגן; מצער זײַן; פאַר־אומערן; פורמען; בילדן; געשטאַלטן.

– עָצוֹב, געפֿורעמט ווערן; געשטאַלטיקט ווערן.

– הֶעֱצִב, אומעטיק מאַכן; גורם זײַן צער.

– הִתְעַצֵּב, זאָרגן זיך; ווערן פֿאַראומערט; טרויעריק ווערן.

עֶצֶב, ז. (ר׳ עֲצָבִים) טרויער; אומעט; ווייטיק; קומער; זאָרג; פּראַצע; סטאַטוע; געטשקע; נערוו.

עָצָב, ז. (ר׳ עֲצַבִּים), נערוו; סטאַטוע; געטשקע.

– מִלְחֶמֶת עֲצַבִּים, נערוון־מלחמה.

עֹצֶב, ז. אומעט; טרויער; קומער; דעפּרעסיע; מעלאַנכאָליע; ווייטיק; געטשקע; סטאַטוע.

עָצֵב, ת. אומעטיקער; פֿאַרקומערטער.

– מִדָּה עֲצֵבָה, קאַרגע מאָס.

עַצָּב, ז. געשטאַלטער; אויספֿאָרמירער.

עֶצְבָּה, נ. קליינער טעפּיך; טרעטער (אָפּצווישן די שיך); מיליטערישע פֿאָרמאַציע.

עֶצְבּוֹנִית, נ. רוסקוס־קוסט (ווילדרויז).

עִצָּבוֹן, ז. אומעט; טרויעריקייט; ווייטיק.

עַצְבוּת, נ. אומעט; מעלאַנכאָליע; דעפּרעסיע.

עִצְבֵּן, פ״י. אויפֿרעגן; דערנערווירן.

– עֻצְבַּן, מאַכן אויפֿגערעגט; מאַכן דערנערווירט.

– הִתְעַצְבֵּן, אויפֿרעגן זיך; דענערווירן זיך.

עַצְבָּנוּת, נ. אויפֿגערעגטקייט; נערוועזקייט; נערוועזיטעט.

עַצְבָּנִי, ת. אויפֿגערעגטער; נערוועזער.

עַצֶּבֶת, נ. טרויער; אומעט; צער; קומער.

עָצָה (עָצָה, יַעֲצֶה), פ״י. פֿאַרמאַכן.

– עַצֵּה, פֿאַרהאָלציקן; באַהילצן; באַדעקט ווערן מיט האָלץ.

– עֻצָּה, פֿאַרהאָלציקט ווערן; באַהילצט ווערן; באַדעקט ווערן מיט האָלץ.

– הִתְעַצָּה, פֿאַרהאָלציקן זיך; פֿאַרהאָלציקט ווערן.

עֵצָה, נ. עצה; ראַט; פּלאַן; געדאַנק; פֿאָרטל; האָלץ; געהילץ; האָלציקייט.

– אוֹבֵד עֵצוֹת, ראַטלאָזער; אומבאַהאָלפֿענער.

– אִישׁ־עֵצָה, ראַטגעבער.

עָצֶה, ז. עקוואַרבל (שלוס־ביין פֿון רוקן).

עָצוּב, ת. אומעטיקער; טרויעריקער; מעלאַנכאָלישער.

עִצּוּב, ז. פֿאָרמירונג; געשטאַלטונג.

עִצּוּי, ז. פֿאַרהאָלצונג; באַהילצונג.

עָצוּם, ת. צאָלרײַכער; שטאַרקער; וווּנדערלעכער (פּאָפּולער); פֿאַרמאַכטער.

עִצּוּם, ז. וועזן; סאַמע עיקר; פֿאַרשטאַרקונג; קאָנצענטראַציע; פֿאַרמאַכונג (אויגן); אַנטשעדיקונג; גאַראַנטיע; פֿאַרזיכערונג.

עֲצוּמָה, נ. פֿאָדערונג; פּרעטענסיע; פּעטיציע.

עָצוּר, ת. פֿאַרהאַלטענער; אָפּגעהאַלטענער; אַרעסטירטער; אינטערנירטער; געהאַמעוועטער; פֿאַרבאָטענער; אָבסטרוקטיווער. ז. אָפּהאַלטער; הערשער.

עִצּוּר, ז. קאָנסאָנאַנט (מיטהילכער); אויסקוועטשונג; אָבסטרוקציע (מאָגן־פֿאַרהאַרטונג).

עֲצִי, ת. האָלציקער.

עֲצִיבָה, נ. פֿאַראומערטקייט: טרויער.

עֲצִים, ת. אינטענסיווער: קאָנצענטרירטער.

עֲצִימָה, נ. פֿאַרמאַכונג.

עֲצִימוּת, נ. אינטענסיווקייט: קאָנצענטרירטקייט.

עָצִיץ, ז. בלומען־טאָפּ.

עָצִיר, ת. פֿאַרהאַלטענער: אַרעסטירטער.

עֲצִירָה, נ. אָפּהאַלט: פֿאַרהאַלטונג: אויסקוועטשונג: אַרעסטאַנטין: אָבסטרוקציע.

— עֲצִירַת גְּשָׁמִים, טרוקעניש: רעגן־אָפּהאַלט.

עֲצִירוּת, נ. האַרטלײַביקייט: אָבסטרוקציע.

(עצל) הֵעָצֵל, פ״ע. פֿויל זײַן: אָפּגעלאָזן זײַן.

— הִתְעַצֵּל, זיך פֿוילן: אָפּלאָזן זיך.

עָצֵל, ת. פֿוילער: אָפּגעלאָזענער.

עָצָל, ז. מוסקל (אין מיטלאַלט. ליט.).

עַצְלָה, נ. אָפּגעלאָזנקייט: פֿוילקייט.

עַצְלוּת, נ. אָפּגעלאָזנקייט: פֿוילקייט.

עַצְלָן, ז. פֿוילאַק: פֿוילטיר (חיה).

עַצְלָנוּת, נ. פֿוילקייט.

עֲצַלְתַּיִם, נ״ז. פֿוילקייט: פֿאַמעלעכדיקייט: קריכערישקייט.

עָצֹם (עָצַם, יֶעֱצַם), פ״ע. שטאַרק ווערן: מעכטיק ווערן: מערן זיך: פֿאַרמאַכן (די אויגן).

— הֵעָצֵם, פֿאַרמאַכן זיך (די אויגן).

— עַצֵּם, פֿאַרמאַכן די אויגן: צעברעכן ביינער: צעגריזשען ביינער.

— הַעֲצֵם, שטאַרקן: פֿאַרמערן: פֿאַרמאַכן די אויגן.

— הָעֳצֵם, שטאַרק ווערן: מעכטיק ווערן

— הִתְעַצֵּם, שטאַרקן זיך: באַמיִען זיך: פֿאַרמעסטן זיך: צומאַכן זיך (אויגן): פֿאַרשטיינערט ווערן: ווערן האַרט ווי. ביין: געשטאַלטן זיך: פֿאָרמירן זיך. :

עֶצֶם, זו״נ. (ר׳ עֲצָמוֹת, עֲצָמִים), ביין: וועזן: קערפּער: זאַך: סובסטאַנץ: תּוך: עיקר.

— עַצְמִי: עַצְמְךָ, עַצְמֵךְ: עַצְמוֹ, עַצְמָהּ: עַצְמֵנוּ: עַצְמְכֶם־ן: עַצְמָם־ן. איך אַליין דו אַליין: ער אַליין, זי אַליין: מיר אַליין: איר אַליין: זיי אַליין.

— בְּעֶצֶם, תה״פ. אין דער אמתן: אין תּוך: אייגנטלעך.

— בְּעַצְמוֹ, ער אַליין: ער פּערזענלעך: אין אים אַליין.

— בְּעַצְמוֹ וּבִכְבוֹדוֹ, ער אַליין, ער פּערזענלעך.

— בִּפְנֵי עַצְמוֹ, פֿאַר זיך אַליין: אַנטקעגן זיך אַליין.

— לְעַצְמוֹ, פֿאַר אים אַליין.

— כְּשֶׁלְּעַצְמוֹ, אַן־און־פֿאַר־זיך: די זאַך באַזונדער.

— שֵׁם־עֶצֶם, זאַכוואָרט, סובסטאַנטיוו.

— שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי, כּלל־נאָמען.

— שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי, זאַך־נאָמען.

— חֲזוֹן הָעֲצָמוֹת, די וויזיע פֿון טרוקענע ביינער (געזען פֿון יחזקאל הנביא).

עֲקִיבוּת, נ. קאָנסעקוועטקייט: אויסגע־האַלטנקייט.

עֲקִידָה, נ. בינדונג; פעטונג.

עֲקִימָה, נ. אויסקרימונג; אויסבייגונג.

— עֲקִימַת אַף, ־חֹטֶם, נאָז־פאַרקרימונג.

עָקִיף, ת. אומדירעקטער; אַרומיקער.

— בַּעֲקִיפִים, בַּעֲקִיפִין, אומדירעקט: אַ־רום און אַרום.

עֲקִיפָה, נ. אַרומגייאונג.

עֲקִיצָה, נ. גיפּט־ביס: שטאָך (פון אַן אינזעקט און אויך איבערג.).

עֲקִירָה, נ. אויסוואָרצלונג; אויסרייסונג; איבערגייאונג פון איין פּלאַץ אין אַ צווייטן.

עִקֵּל, פ״י. סעקוועסטרירן: פאַרנעמען אייגנטום: אויסדרייען; פאַרדרייען; צעדרייען.

— עֻקּוֹל, סעקוועסטרירט ווערן; פאַרנו־מען ווערן (אייגנטום): אויסגעדרייט ווערן: פאַרדרייט ווערן.

— הִתְעַקֵּל, דרייען זיך: וויקלען זיך.

עִקֵּל, ת. קרומפיסיקער.

עֶקֶל, עָקָל, ז. קויש פאַר אָפּפאַל פון אויסגעקוועטשטע איילבירטן: וואַסער־טאַנקער אין בויך פון אַ שיף.

עֲקַלְקַל, ת. אויסגעדרייטער: געדרייטער; געוויקלטער: פאַלשער.

עֲקַלְקַלָּה, נ. סערפּענטינע; פאַרדרייטער וועג; פאַרדרייטקייט; פאַלשקייט.

עֲקַלְקַלּוֹת, נ. סערפּענטינעאַרטיקייט: גע־וויקלטקייט: געדרייטקייט.

עֲקַלָּתוֹן, ת. פאַרדרייטער: זיך דרייענ־דיקער: זיגזאַגיקער. ז. לאַבירינט; זיגזאַג.

— בַּעֲקַלָּתוֹן, דֶּרֶךְ עֲקַלָּתוֹן, אומדירעקט: אַרומיק.

עָקֹם (עָקַם, יַעֲקֹם), פ״י. אויסקרימען; אויסדרייען; אויסבייגן.

— הֶעֱקַם, אויסגעקרומט ווערן: אויסגע־דרייט ווערן; אויסגעבויגן ווערן.

— עִקֵּם, אויסקרימען; אויסדרייען; פאַר־דרייען; פאַרבייגן; ענדערן.

— עֻקּוֹם, אויסגעקרומט ווערן: פאַרבויגן ווערן; פאַרדרייט ווערן; געפעלשט ווערן.

הַעֲקֵם, פאַרדרייען: אויסבייגן.

— הִתְעַקֵּם, אויסדרייען זיך; אויסבייגן זיך; וויקלען זיך.

עָקֹם, ת. אויסגעדרייטער: קרומער.

— רְאִי עָקֹם, קרומער שפּיגל

— שֵׂכֶל עָקֹם, קרומער שכל.

עֹקֶם, ז. אויסגעקרומטקייט; אויסגע־דרייטקייט.

עֲקֻמָּה, נ. קרומע (ליניע): דיאַגראַמע.

עַקְמוּמִית, עַקְמִימוּת, קרומקייט: אויס־געקרומטקייט; פאַלשקייט; אומגע־רעכטיקייט.

עַקְמֶמֶת, נ. רוקן־אויסגעקרומטקייט. סקאָ־ליאָזיס.

עַקְמָן, ז. קרומער: פאַרדרייטער; פאַל־שער; דרייער; דורכגעטריבענער.

עַקְמָנוּת, נ. פאַלשקייט; דורכגעטריבנ־קייט: דרייערישקייט.

עַקְמָנִי, ת. קרומער; קרומלעכער.

עָקֹף (עָקַף, יַעֲקֹף), פ״י. אַרומנעמען;

אויסמײַדן; אַרומגיין; אויסדרייען; פֿאַרדרייען; פֿעלשן.

— הֶעֱקֵף, אויסגעמיטן ווערן; ווערן אַ־רומגעגאַנגען.

— הַעֲקֵף איבערכיטרעווען; אונטערקו־מען עמעצן.

עָקַץ (עָקַץ, יַעֲקֹץ), פ״י. שטעכן; בײַסן (מיט גיפֿט); שטעכלירן; אַ שטאָך טון (איבערג.); אָפּרײַסן פֿרוכט.

— הֶעֱקֵץ, געשטאָכן ווערן; געביסן ווערן (מיט גיפֿט); באַקומען אַ שטאָך (אי־בערג.); אָפּגעריסן ווערן (פֿרוכט).

— עִקֵּץ, שטעכן; בײַסן; שטעכלירן.

עֹקֶץ, ז. שטעכלקע (פֿון בעלי־חי); שפּיץ; פֿרוכט־שטענגל (ווײדעלע); שטאָך; שטעכלירונג.

— עָקְצִין, עוֹקְצִין, נאָמען פֿון אַ טהרות־מַסכתא; „מסכת עָקצין״, שטעכלי־רונגען (איבערג.).

— מַחְבֵּר־עֳקָצִים, סיסטעם פֿון פֿאַרבינדן טראַנסמיסיע־פּאַסן דורך מעטאַל־בלעט־לעך מיט שפּיצן וואָס ווערן פֿאַר־בויגן אין די פּאַסן.

— מְחוּגַת־עֳקָצִים, מעסט־צירקל (מיט שפּיצן אין בײדע אָרעמס).

עֹקֶץ־הָעַקְרָב, ז. העליאָטראָפּ (פֿלאַנץ).

עָקְצָה, נ. פּוענטע; צוגעשפּיצטקייט.

עִקְצוּץ, ז. גוף־בײַסעניש.

עַקְצָנוּת, נ. בײַסיקייט; שטעכיקייט; סאַרקאַזם.

עִקְצֵץ, פ״י. בײַסן (כדי עס זאָל סוועגד זשען).

עָקַר (עָקַר, יַעֲקֹר), פ״י. אויסוואָרצלען; אויסרײַסן; באַזײַטיקן; איבערטראָגן; איבערקלײַבן זיך; סקאַסירן.

— הֶעָקֵר, אויסגעוואָרצלט ווערן; אַרויס־געריסן ווערן; דערווײַטערט ווערן; צעשטערט ווערן.

— עִקֵּר, אויסוואָרצלען; קאַסטרירן; סטע־ריליזירן; אונטערשנײַדן די מוסקל־בענדער בײַ די פֿיס פֿון בעלי־חי אָדער אַראָפּנעמען די קאָפּיטעס; אָפּ־פֿײַלן אָדער צופּלעטן דעם קאָפּ פֿון אַ שרויף אָדער נאָגל.

— עֻקַּר, סטעריליזירט ווערן; קאַסט־רירט ווערן.

— הַעֲקֵר, קאַסטרירן; סטעריליזירן.

— הִתְעַקֵּר, ווערן אומפּעאיק צו זײַן פֿרוכטבאַר.

עָקָר, ז. אומפּעאיקער צו באַפֿרוכפּערן; פֿרוכטלאָזער.

— עֲקָרָה, נ. אומפּעאיקע באַפֿרוכפּערט צו ווערן; פֿרוכטלאָזע.

— עֲקֶרֶת־הַבַּיִת, הויז־פֿרוי; באַלעבאָס־טע.

— כַּדּוּר עָקָר, קויל וואָס שיסט נישט אַרויס פֿון פּאַטראָן.

עֵקֶר, ז. נאָכוווּקס.

עִקָּר, ז. וואָרצל; (איבערג.) הויפּטזאַך; יסוד; באַזע; קערן; אינהאַלט; פּרינ־ציפּ; דאָגמע.

— י״ג עִקָּרִים, די 13 יסודות פֿון דער ייִדישער אמונה.

— בְּעִקָּר, הויפּטזעכלעך.

— בְּעִקָּרוֹ שֶׁל דָּבָר, אין וועזן פֿון דער זאַך.

— כָּל עִקָּר (לֹא־), אַבסאָלוט נישט.

– וְכֵן עִקָּר, און דאָס איז ריכטיק.

– כּוֹס עִקָּרִין, וואָרצלען־אויסבריאונג קעגן שוואַנגערשאַפֿט (אין אַלט.).

– כְּפַר בְּעִקָּר, פֿאַרלייקענען גאָט; פֿרינ־ציפּן־פֿאַרלייקענען.

– עִקָּר שָׁכַחְתִּי, פּאָסט סקריפּטום (צו־שריפֿט צום סוף פֿון אַ בריוו).

עִקְּרָא, ז. עיקר; וואָרצל; באַזע; יסוד; פּרינציפּ.

– מֵעִקְּרָא, פֿון גרונטאויס; פֿון פֿאָר־אויס; פֿון אָנהייב אָן.

עַקְרָב, ז. סקאָרפּיאָן (קריכיקער); סקאָר־פּיאָן (שטערן־קאָנסטעלאַציע); מַכשיר אין דער פֿאָרם פֿון אַ סקאָרפּיאָן; האָקן.

עַקְרַבּוֹן, ז. ציינערדיקע מאָטיקע (גאָרטן־מַכשיר).

עַקְרַבּוּת, נ. סקאָרפּיאָניקע שפּין (גאַלע־אָדעס).

עַקְרַבָּן, ז. דאָרן־פֿלאַנץ דערמאָנט אין דער מִשנה.

עֲקָרָה, נ. עקרה; פּרוכפּערלאָזע פֿרוי; קינדערלאָזע.

עִקָּרוֹן, ז. פּרינציפּ; באַזע; געזעץ.

עֶקְרוֹנִי, ת. פּרינציפּיעלער; יסודותדי־קער.

עֶקְרוֹנִיּוּת, נ. פּרינציפּיעלישקייט.

עֶקְרוֹנִית, תה״פ. פּרינציפּיעל.

עֲקָרוּת, נ. פּרוכטלאָזיקייט.

עִקָּרִי, ת. הויפּטזעכלעכער; עיקרדיקער.

עֲקֶרֶת־הַבַּיִת, נ. הויזפֿרוי; באַלעבאָסטע.

עָקשׁ (עָקַשׁ, יַעְקשׁ), פ״י. אויסדרייען; אויסקרימען.

– הֶעֱקֵשׁ, פֿאַרדרייט ווערן; פֿאַרוויקלט ווערן; פֿאַרפֿעלשט ווערן.

– עַקֵּשׁ, אויסקרימען; פֿאַרדרייען.

– הִתְעַקֵּשׁ, איינשפּאַרן זיך; פֿאַרעקש־נען זיך.

עִקֵּשׁ, ת. פֿאַרדרייטער; זיגזאַגיקער; עַקשן; איינגעשפּאַרטער.

עִקְּשׁוּת, נ. פֿאַרדרייטקייט; אומרעכט; איינגעשפּאַרטקייט; עקשנות.

עַקְשָׁן, ת. איינגעשפּאַרטער; פֿאַרביסע־נער.

עַקְשָׁנוּת, נ. איינגעשפּאַרטקייט; פֿאַר־עקשנטקייט.

עַקְשָׁנִי, ת. פֿאַרעקשנטער.

עָר, פ״ע. אויפֿגעוועקטער. זע עוּר.

עֵר, ת. וואַכער; פֿלינקער; לעבעדיקער; וואַכזאַמער.

עָר, ז. פֿייַנד; שונא; לאָרבער (געוויקס).

עֲרַאי, ז. צופֿעליקייט; צייַטווייַליקייט. תה״פ. צופֿעליק; צייַטווייַליק.

עַרְאִי, ת. צופֿעליקער; צייַטווייַליקער.

עַרְאִיּוּת, נ. צופֿעליקייט; צייַטווייַליקייט.

(א) עָרֹב (עָרַב, יַעֲרֹב), פ״ע. אָוונט ווע־רן; טונקל ווערן; פֿאַרטונקלט ווערן; גאַראַנטירן. פ״י. פֿאַרזעצן; האַנדלען; אונטערהאַנדלען.

– עָרֹב אֶת לִבּוֹ, וואַגן.

– הֶעָרֵב, גאַראַנטירט ווערן.

– עָרֵב, אויסמישן; צוזאַמענמישן; מאַכן אַן ערוּב.

– אֵין מְעָרְבִין שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה, מען מישט נישט צוזאַמען צוויי שמחות.

– עָרוּב, צוזאַמענגעמישט ווערן; באַגרובֿט ווערן.

– הַעֲרֵב, מאַכן אָוונט; נענען זיך אויף מערבֿ; טון עפּעס אין אָוונט.

– הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב, פֿון פֿרימאָרגן ביזן אָוונט; כּסדר, אָן איבעררײַס.

– הַעֲרֵב שֶׁמֶשׁ, זון־פֿאַרגאַנג.

– הִתְעָרֵב, געוועטן זיך; אויסמישן זיך; אַסימילירן זיך; אַרײַנמישן זיך (אין עמעצנס עסק).

(ב) עָרֵב (עָרַב, יֶעֱרַב), פּ״ע. זײַן אָנגענעם; זײַן גערן; זײַן ליבלעך; זײַן געשמאַק.

– יֶעֱרַב לְךָ! מיט אַ גוטן אַפּעטיט.

– הַעֲרֵב, מאַכן אָנגענעם; ליבלעך מאַכן.

– הִתְעָרֵב, וועטן זיך; אויסמישן זיך; אַסימילירן זיך; אַרײַנמישן זיך.

עָרֵב, ת. זשיראַנט; פֿאַראַנטוואָרטלעכער; גאַראַנטירנדיקער; געשמאַקער.

– עָרֵב־קַבְּלָן, זשיראַנט אויף וועלכן עס ליגט די דירעקטע התחייבֿות צו צאָלן דעם חובֿ אָן צו ווענדן זיך צום לווה ער זאָל באַצאָלן (אין דער רבנישער ליט.).

עֶרֶב, ז. אָוונט; ערבֿ (פֿאַר); פֿײַערונג; פֿאַראַנשטאַלטונג.

– עֶרֶב עֶרֶב, בָּעֶרֶב בָּעֶרֶב, יעדן אָוונט.

– הָעֶרֶב, הײַנט אינאָוונט.

– אֲרוּחַת־עֶרֶב, אָוונטברויט; וועטשערע; נאַכט־מאָלצײַט.

– לְעִתּוֹתֵי עֶרֶב, אָוונטצײַט.

– בֵּין־הָעַרְבַּיִם, דעמערונג.

עֵרֶב, ז. געמיש; אויסמיש פֿון מענטשן צווישנאַנאַנדער: קווערפֿאָדעם אין געוועב; ברייט; אין דער ברייט.

– עֵרֶב־רַב, פּלעבס; הַמון; צעמישונג.

– שְׁתִי וָעֵרֶב, אין דער לענג און ברייט; אַהין און אַהער.

– חֲקִירַת שְׁתִי־וָעֵרֶב, קרײַץ־פֿאַרהער בײַם אויספֿאָרשן.

עָרֹב, ז. געמיש פֿון רויב־חיות (די פֿערטע מכּה פֿון מצרים).

עַרְבָא, ז. זשיראַנט; פֿאַראַנטוואָרטלעכער.

עַרְבֵּב, פּ״י. אויסמישן; צעמישן; צוזאַמענמישן.

– עֻרְבַּב, אויסגעמישט ווערן; צעמישט ווערן; צוזאַמענגעמישט ווערן.

– הִתְעַרְבֵּב, צוזאַמענמישן זיך; אויסמישן זיך.

(א) עֲרָבָה, נ. (ר׳ עֲרָבוֹת), סטעפּ; מִדבר.

– עֲרָבוֹת, וואָלקנס; זיבעטער הימל.

(ב) עֲרָבָה, נ. (ר׳ עֲרָבִים, עֲרָבוֹת), ווערבע.

– חִבּוּט עֲרָבָה, הושענות־קלאַפּונג.

עֲרֵבָה, נ. מולטער; בעקן; מולטער־שיפֿל; זשיראַנטין; פֿאַראַנטוואָרטלעכע.

עֲרֻבָּה, נ. גאַראַנטיע.

עִרְבּוּב, ז. אויסמיש; געמיש; צוזאַמענמיש.

עִרְבּוּבְיָה, נ. צעמישעניש; אומאָרדנונג.

עִרְבּוּל, ז. צוזאַמענמיש; מישונג (פֿון צעמענט, זאַמד און וואַסער); ווירבל־מאַכונג.

עֵרָבוֹן, ז. קויציע; מַשכּון.

– בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל, מיט באַגרענעצטער

פֿאַראַנטוואָרטלעכקייט (אין אַקציע־געזעלשאַפֿטן).

עֲרֵבוּת, נ. גאַראַנטיע; פֿאַראַנטוואָרטלעכקייט; אָנגענעמלעכקייט; זיסקייט; באַטעמטקייט.

עֲרָבִי, עַרְבִי, ז. אַראַבער. ת. אַראַבישער.

עֲרָבִית, עַרְבִית, נ. אַראַבישע שפּראַך.

עַרְבִית, נ. אָוונט־תּפֿילה (מעריבֿ); אָוונט.

עָרְבִית, תה״פ. אויפֿן שטייגער פֿון אַ קראָ.

עַרְבֵּל, פ״י. מישן (צעמענט, זאַמד און וואַסער צו שאַפֿן בעטאָן); מאַכן אַ ווירבל; אַרויסרופֿן צעמישונג.

– **עֻרְבּוֹל**, אויסגעמישט ווערן (צעמענט צו מאַכן בעטאָן); צעמישט ווערן; צעווירבלט ווערן.

– **הִתְעַרְבֵּל**, אויסמישן זיך; פֿונאַנדערמישן זיך; צעמישט ווערן.

עַרְבָּל, ז. צעמענט־מישער (מאַשין); קעסלגרוב; ווירבל; ווירבל־שטורעם.

עַרְבְּלָן, ז. פֿאַכמאַן אין מאַכן בעטאָן.

עַרְבֹּלֶת, נ. קעסלגרוב; ווירבל.

עֵרֶבְרַב (עֵרֶב־רַב), ז. פּלעבס; המון; צעמישונג.

עֵרֶבְרָבִי, ת. המונישער; גאַסן־אָנגעלאָפֿענער.

עָרֹג (עָרַג, יַעֲרֹג), פ״ע. גלוסטן; באַגערן; געלאָקט ווערן. פ״י. מאַכן בייטן (אין גאָרטן).

– **הֵעָרֵג**, געטיילט ווערן אויף בייטן (אין גאָרטן).

עֶרְגָּה, נ. באַגער; גלוסטעניש; לעכצעניש.

עִרְגּוּל, ז. וואַלצונג.

עֶרְגּוֹן, ז. בענקעניש; באַגער; גלוסטעניש; לעכצעניש.

עַרְגֵּל, פ״י. אויסוואַלצן (מעטאַל).

– **עֻרְגּוֹל**, אויסגעוואַלצט ווערן.

עֶרְגָּנִי, ת. גלוסטנדיקער; בענקשאַפֿטלעכער.

עָרֹד (עָרַד, יַעֲרֹד), פ״י. פֿאַרטרייַבן.

– **עָרֵד**, טיף צעאַקערן באָדן.

עַרְדָּל, ז. (ז״ז עַרְדָּלַיִם), קאַלאָש.

עָרֹה (עָרָה, יַעֲרֶה), פ״ע. אָפּדעקן זיך; אַנטנאַקעטן זיך.

– **הֵעָרֵה** (נַעֲרָה), אַנטפּלעקן זיך; דערשייַנען.

– **עָרֵה** (עֵרָה), אָפּדעקן; אַנטנאַקעטן; אויסליידיקן; אויסגיסן; מאַכן טראַנספֿוזיע; צעשטערן; פֿאַרניכטן; פֿאַרבינדן; באַהעפֿטן.

– **עֹרֶה** (מְעֹרֶה), פֿאַרבינדן ווערן; באַהאָפֿטן ווערן; באַזירן; פֿאַרוואָרצלען.

– **הַעֲרֵה**, אָפּדעקן; אַנטנאַקעטן; האָבן געשלעכטלעכע באַציאונג.

– **הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ**, אויסשטעלן זיך אויף טויט־געפֿאַר.

– **הִתְעָרֵה**, אָפּדעקן זיך; פֿאַרוואָרצלען זיך; לעבן געשלעכטלעך; באַהעפֿטן זיך; פֿאַרבינדן זיך; פֿאַרוואָרצלען זיך.

עֵרוּב, ז. אויסמיש; צוזאַמענמיש; צעמישונג; אומאָרדנונג; ערובֿ.

– **עֵרוּב חֲצֵרוֹת**, גאַסן־ערובֿ.

– **עֵרוּב תַּבְשִׁילִין**, תּקון צו דערלויבן קאָכן און באַקן אויף שבת אין אַ יום־טובֿ־טאָג וואָס פֿאַלט־אויס ערבֿ־שבת.

– **עֵרוּב תְּחוּמִים**, תּקון צו דערלויבן

איבערגיין דעם תחום־שבת (2000 איילן) דורך אױפֿקלײגן אויפֿן תחום צוויי סעודות.

— ערובין, מסכתא וואָס באַהאַנדלט ענ־ינים פֿון ערובֿים.

ערוג, ת. אין בייטן־צעטײלטער (גאָרטן).

ערוג, ז. בײטן־מאַכונג; בייטן־פֿאָרמי־רונג.

ערוגה, נ. בײט.

ערוגית, נ. קלײנער בײט.

ערוד, ז. ווילדער אייזל.

ערוה, נ. (ר׳ עריות), נאַקעטקייט; גע־שלעכט־גלידער; אויסגעלאַסנקייט; שאַנד; בלוט־שאַנד.

— ערות הארץ, נישט באַפֿעסטיקטע לאַנד־שטחים.

— ערות דבר, עקלהאַפֿטיקייט; מיאוס־קייט; פֿעלער; שאַנדהאַפֿטיקייט.

— דבר־ערוה, געשלעכט־פֿעלער.

— גלוי עריות, בלוט־שאַנד.

ערוי, ז. איבערגיסונג.

— ערוי־דם, בלוט־טראַנספֿוזיע.

ערוך, ת. געאָרדנטער; רעדאַגירטער; צוגעגרייטער; געדעקטער (טיש); באַצ. פֿאַר ווערטערבוך; לעקסיקאָן.

— „שלחן ערוך", פּאָפּולערער ספֿר פֿון הלכות פֿון יוסף קאַראָ.

ערום, ת. נאַקעטער.

ערום, ז. אָנהויפֿונג; שטויסן־אָנלייגונג.

ערום, ת. כיטרער; געביפֿטער; דורכגע־טריבענער; אינטריגאַנט.

— לשון ערומים, אינטריגאַנטישער שמו־עס.

ערוער, ז. יעלאָוועער־בוים.

ערוף, ת. געקעפּטער.

ערוץ, ז. באַרג־שפּאַלט; באַרג־פֿלוס; טײַך־געלעגער.

ערות, נ. פֿילבאַרקייט; פֿלינקקייט; טע־טיקייט; וויטאַליטעט; רירעוודיקייט; וואַכזאַמקייט; לעבעדיקייט.

ערטול, ז. אָפּדעקונג; אַנטנאַקעטונג.

ערטילאות, נ. אָפּגעדעקטקייט; נאַקעט־קייט.

ערטילאי, ת. נאַקעטער; אַבסטראַקטער.

— נשמות ערטילאיות, אַרומבלאָנ־דזשנדיקע נשמות.

ערטל, פּ״י. אַנטפּלעקן; אַנטנאַקעטן; אַנטבלויזן; אָפּדעקן.

— ערטל, אָפּגעדעקט ווערן; אַנטבלויזט ווערן.

— התערטל, אָפּדעקן זיך; אַנטבלויזן זיך; אַנטנאַקעטן זיך.

ערטנית, נ. אומקרויט (לעאָנטיצע).

ערי, ז. נעבן־בלאָק בײַם אַקער־מעסער.

ערי, ז. צופֿעליקייט; צײַטווײַליקייט. תה״פ. צופֿעליק; צײַטוויילִיק.

עריבה, נ. דעמערונג; צופֿאַלונג פֿון אָוונט.

עריבה, נ. מולטער; בעקן; מולטער־שיפֿל; זשיראַנטין.

עריגה, נ. בענקעניש; לעכצונג; גלוס־טונג; גאַרונג.

עריה, נ. נאַקעטקייט. תה״פּ. נאַקעט.

עריה, נ. זוימען־אויספֿלוס; קינסטלעכע באַפֿרוכפּערונג.

עריון, ז. נאַקעטקייט.

עֲרָיוֹת, נ״ר. בלוט־שאַנד. זע עֶרְוָה.

עֲרִיכָה, נ. אײַנריכטונג: אײַנאָרדנונג: דעקונג: טײג־װאַלגערונג: רעדאַגירונג.

— עֲרִיכַת־דִּין, אַדװאָקאַטור.

— עֲרִיכַת־שְׂפָתַיִם, גוטע דיקציע.

עָרִים, ז. אַלטאַנע: אַרענדאַר: פּאַכטער.

עֲרִיסָה, נ. װיגעלע: טײג: מולטער: דײזשע.

עֲרִיסוֹנֶת, נ. קלײן װיגעלע.

עָרִיף ז. (ר׳ עֲרִיפִים), װאָלקן: כמאַרע.

עֲרִיפָה, נ. קעפּונג: נאַקן־צעברעכונג: געניק־צעברעכונג: גילאָטינירונג: טראָפּונג: טריפּונג.

עָרִיץ, ז. דעספּאָט: טיראַן: גרויזאַמער.

עָרִיצוּת, נ. דעספּאָטיזם: טיראַניי: גרויזאַמקײט.

עָרִיק, ת. דעזערטער.

עֲרִיקָה, נ. דעזערציע.

עֲרִיקוּת, נ. דעזערציע: דעזערטעריי.

עֲרִירָה, נ. צעשטערונג.

עֲרִירוּת, נ. אײנזאַמקייט: קינדערלאָזיקייט.

עֲרִירִי, ת. אײנזאַמער: קינדערלאָזער.

עָרַךְ (עָרַךְ, יַעֲרֹךְ), פ״י. אָרדנען: אײַנריכטן: צוגרייטן: אָרגאַניזירן: פּאַרפּאַסן: צוזאַמענשטעלן: דעקן: װעלגערן טײג: רעדאַגירן. פ״ע. פּאַרגליכן װערן: צוגרייטן זיך.

— עָרַךְ מִלְחָמָה, אויסשטעלן אין קריגס־פּאָרמאַציע: פּירן מלחמה.

— עָרַךְ שֻׁלְחָן, גרייטן צום טיש.

— אֵין עֲרֹךְ לְ־, נישטאָ קיין פּאַרגלײַך צו־.

— לְאֵין עֲרֹךְ, אָן אַ שיעור.

— הֶעֱרִיךְ, געאָרדנט װערן: אָפּגעשאַצט װערן: געשעצט װערן: צוגעגרייט װערן: צוזאַמענגעשטעלט װערן: רעדאַגירט װערן.

— הַעֲרֵךְ, שאַצן: אָפּשאַצן.

— הָעֳרַךְ, געשעצט װערן: אָפּגעשאַצט װערן.

עֵרֶךְ, ז. (ר׳ עֲרָכִים), װערט: אויסמעסט: װיכטיקייט: אָרדנונג: באַדײַט: אויסדרוק: באַגריף: פּאַרהעלטניש.

— בְּעֵרֶךְ, לְעֵרֶךְ, מער־װייניקער: אַרום.

— בְּעֶרְכְּךָ, מער־װייניקער.

— לְפִי עֶרֶךְ, פּאַרהעלטנישמעסיק.

— בַּעַל־עֵרֶךְ, װערטפּולער.

— חֲסַר־עֵרֶךְ, װערטלאָזער.

— שְׁוֵה־עֵרֶךְ, גלײַכװערטיקער.

— עֵרֶךְ בְּגָדִים, באַקליידונגס־קאָמפּלעט: גאַרניטור.

— עֵרֶךְ כֵּלִים, סערוויז.

— כְּעֶרְכּוֹ, װי זײַנס גלײַכן: ענלעך צו אים.

— עֵרֶךְ הַדִּמְיוֹן, ־הַשִּׁוּוּי, אייגנשאַפּט־פּאַרהעלטניש: גלײַכע פּאַרהעלטניש (אין גראַמאַטיק).

— עֵרֶךְ הַהַפְלָגָה, סופּערלאַטיוו.

— עֵרֶךְ הַיִּתְרוֹן, העכערע מדרגה.

— עֵרֶךְ מְזוֹנִי, נאַרונגס־װערט.

— עֵרֶךְ מֻחְלָט, אַבסאָלוטער װערט.

— עֵרֶךְ מְשֻׁלָּשׁ, רעגל פּון דרײַ (מאַט).

— עֵרֶךְ עוֹדֶף, מערװערט.

— נִירוֹת עֵרֶךְ, שִׁטְרֵי עֵרֶךְ, אָבליגאַציעס.

— שִׁנּוּי־עֲרָכִים(ן), ווערטן־ענדערונג; ווערטן־איבערשאַצונג.

עַרְכָּאָה, נ. געריכט־אינסטאַנץ.

עֶרְכִּי, ת. ווערטיקער (אין כעמיע).

עַרְכַּי, נ. (ר׳ עַרְכָּאוֹת), רעגירונגס־געריכט; נאָטאַריאַלער אַמט.

עֶרְכִּיּוּת, נ. ווערטיקייט (אין כעמיע).

(עַרְכֵּל) הִתְעַרְכֵּל, פ״י. פאַרפלאָנטערן זיך.

עָרֵל (עָרַל, יַעֲרֹל), פ״י. פעסטשטעלן נישט באַשניטנקייט; איבערלאָזן געפלאַנצטן בוים די ערשטע דריי יאָר מיט נישט באַשניטענע צווייַגן און נישט עסן זייַנע פּרוכטן.

— הֶעָרֵל, באַטראַכט ווערן ווי אַ נישט באַשניטענער; פאַרבאָטן ווערן צו עסן זייַנע פּירות דריי יאָר נאָכן פאַרזעצט ווערן (בוים); פאַרהייַטלט ווערן (איבערג.); פאַרסמט ווערן.

— הִתְעָרֵל, פאַרשטייַפּט ווערן; פאַרשטאָפּט ווערן; באַדעקן זיך מיט אַ הייַטל.

עָרֵל, ת. נישט געמלטער; סאַרקאַסטישע באַצ. פאַר אַ נישט־ייִד; באַצ. פאַר בוים וואָס אין די ערשטע דריי יאָר איז ער נישט באַשניטן געוואָרן.

— עֲרַל־לֵב, עֶרֶל־לֵב, האַרץ־האַרטער.

— עֲרַל־שְׂפָתַיִם, שטאַמלער.

עָרְלָה, נ. הייַטל איבערן מענלעכן געשלעכט־גליד; פאַרבאָטענע פּרוכט (אין די ערשטע דריי יאָר נאָך בוים־פאַרזעצונג); נאָמען פון מסכתא אין משנה און תלמוד וועגן פאַרבאָטענע פּרוכט.

— עָרְלַת־לֵב, האַרץ־האַרטקייט.

עֲרֵלָה, עֲרֵלִית, נ. נישט־ייִדישע פרוי (אין פאָלקס־לשון).

עֲרֵלוּת, נ. גוייִשקייט.

עָרֹם (עָרַם, יַעֲרֹם), פ״י. צונויפזאַמלען אין אַ סטויג: צוזאַמענגעמען אין אַ סטערטע.

— עָרֵם, אויסטון נאַקעט; אַנטבלויזן.

— הֶעָרֵם, אויפגעזאַמלט ווערן אין אַ סטויג; צוזאַמענגעמען זיך.

— הַעֲרֵם, איבערכיטרעווען; האַנדלען דורכגעטריבן; קלוג ווערן; אַרומגיין געזעץ; אָפּנאַרן.

— הִתְעָרֵם, זיך אויסטון נאַקעט; אַנטבלויזן זיך.

עָרֹם, ת. נאַקעטער; אַנטבלויזטער.

עָרֹם, ז. עָרְמָה, נ. כיטרעקייט: איבערגעקליגלטקייט; איבערגעשפּיצטקייט; קלוגשאַפט.

עֲרֵמָה, נ. סטויג: סטערטע; הויפן.

עַרְמוּמִי, ת. כיטרינקער.

עַרְמוּמִיּוּת, עַרְמוּמִית, נ. דורכגעטריבנקייט; כיטרעקייט; איבערגעקליגלטקייט.

עַרְמוֹן, נ. קאַשטאַן־בוים; קאַשטאַן.

עַרְמוֹנִי, ת. קאַשטאַן־פאַרביקער

עַרְמוֹנִיּוֹת, נ״ר. קאַסטאַניעטן.

עַרְמוֹנִית, נ. פּראָסטאַטע (מעד).

עַרְמִימוּת, נ. נאַקעטקייט; כיטרעקייט.

עֵרָנוּת, נ. וואַכזאַמקייט; פלינקייט; אויפמערקזאַמקייט.

עֵרָנִי, ת. וואַכזאַמער; פלינקער; אויפמערקזאַמער.

עָרַם (עָרַם, יַעֲרֹם), פ״י. אונטערלעגנען ווייַנפּלאַנצן; צוזאַמענקנעטן טייג.

— **עֹרוֹם**, אונטערגעלעגט ווערן (ווייַנפּלאַנצן); צוזאַמענגעקנעטן ווערן (טייג).

— **הִתְעָרֵם**, צוזאַמענקנעטן זיך.

עַרְסָל, ז. האַמאַק; הענגבעטל.

עַרְסֵל, פ״י. פֿאַרלייגן די פֿיס (אויף איינאַנדער); הוידען אויף אַ הענגבעטל.

— **הִתְעַרְסֵל**, פֿאַרפּלאָנטערן זיך; פּלאָנטערן זיך; הוידען זיך.

עַרְסָן, ז. שפּייַז פֿון געמישטע גרויפּן.

עִרְעוּר, ז. אַפּעלאַציע; קעגן־טענה: רעקורס; צעטרייסלונג; צעשטערונג; אונטערגראָבונג; האַלדז־שווענקונג.

עַרְעֵר, פ״י. צעטרייסלען; אונטערגראָבן; צעשטערן; אַפּעלירן; אָנגעבן רעקורס; קלאָגן; מספּיד־זייַן.

— **עֻרְעוֹר**, צעטרייסלט ווערן; אונטערגעגראָבן ווערן; צעשטערט ווערן; קוועסטיאָנירט ווערן.

— **הִתְעַרְעֵר**, צעטרייסלט ווערן; צוזאַמענברעכן זיך; צעשטערט ווערן.

עַרְעָר, ז. יעלאָווער בוים; פֿאַראייינזאַמטער; אויסזעצונג; קעגן־טענה; געשעניש; פֿאַל. ת. עלנטער; איינזאַמער.

עָרַף (עָרַף, יַעֲרֹף), פ״י. קעפּן; צעברעכן ס׳געניק; צעשטערן; טריפֿן; טראָפּען.

— **הֵעָרֵף**, געקעפּט ווערן; צעבראָכן ווערן (ס׳געניק).

— **הֶעֱרִף**, באַטראָפּן; באַטריפֿן; אויסגיסן; אויסדרייען זיך מיטן רוקן (צו אַנטלויפֿן).

— **הִתְעָרֵף**, געקעפּט ווערן; צעבראָכן ווערן (ס׳געניק).

עֹרֶף, ז. (ר׳ עֳרָפִים), געניק; נאַקן; קאַרק; הינטערלאַנד; פּלייצע (איבערג.).

— **קְשֵׁה עֹרֶף**, האַרטנעקיקער; אייַנגעשפּאַרטער; פֿאַרעקשנטער.

— **קַשְׁיוּת־עֹרֶף**, אַרטנעקיקייט; אייַנגעשפּאַרטקייט; עקשנותדיקייט.

עַרְפָּד, ז. וואַמפּיר; בלוט־זויגער.

עִרְפּוּל, ז. פֿאַרנעפּלונג; אומקלאָרקייט.

עָרְפִּי, ת. הינטערשטער; פֿון הינטערלאַנד.

עֲרָפֶל, ז. (ר׳ עֲרָפִלִּים), נעפּל; טומאַן; אומקלאָ־קייט.

עַרְפֵּל, פ״י. מאַכן אומקלאָר; פֿאַרנעפּלען; טומאַנירן.

— **עֻרְפַּל**, פֿאַרנעפּלט זייַן; אומקלאָר זייַן; מטושטש זייַן.

— **הִתְעַרְפֵּל**, פֿאַרנעפּלען זיך; באַדעקן זיך מיט נעפּל; מטושטש ווערן.

עַרְפִּלִי, ת. נעפּלהאַפֿטער.

עַרְפִלִּיּוּת, נ. פֿאַרנעפּלטקייט.

עַרְפִלִּית, נ. שטערן־נעפּל.

עָרַץ (עָרַץ, יַעֲרֹץ), פ״י. שרעקן; אָפּשרעקן; איבערשרעקן; צעשטערן; פֿאַרניכטן. פ״ע. מורא האָבן; שרעקן זיך.

— **הֵעָרֵץ** (נַעֲרָץ), געאַכפּערט זייַן; פֿאַרהערלעכט זייַן.

— **הַעֲרֵץ**, פֿאַראַכפּערן; פֿאַרהערלעכן; איבערשרעקן; אָנוואַרפֿן אַ פּחד.

— **הָעֳרַץ**, געאַכפּערט ווערן; פֿאַרהערלעכט ווערן.

עֶרֶץ, ז. מאַכט: קראַפֿט: כּוח: הימל.

עַרְצָב, ז. „וואַסער־הונט" (גרילאַרטיקער אינזעקט, גאָרטן־שעדיקער).

עֵרָצוֹן, ז. עראָזיע, באָדן־פֿאַרצערונג.

עָרק (עָרַק, יַעֲרֹק), פ"ע. דעזערטירן: אַנטלויפֿן: אַרויסמאַכן זיך.

עֲרָק, ז. געפֿלאָכטענער קויש (פֿון וואַסער־געוויקסן).

עֹרֶק, ז. אָדער.

עַרְקָה, נ. רימען פֿון אַ בייטש.

עַרְקוּב, ז. קני.

עַרְקְתָא, נ. רימען: בענדל (פֿון לעדער).

— עַרְקְתָא דִּמְסָאנָא, שיך־בענדל.

עָרֹר (עָרַר, יַעֲרֹר), פ"ע. אַפּעלירן: אָפּאָנירן: טענהן קעגן: קעגנשטעלן זיך.

עֲרָר, ז. אַפּעלאַציע: קעגן־טענה.

עֶרֶשׂ, ז. (ר' עֲרָשׂוֹת), בעט: קאָשעטע: וויג: וויגעלע.

— עֶרֶשׂ־דְּוַי, קראַנקנבעט.

— דְּפוּס־עֶרֶשׂ, אינקונאַבל (בוך געדרוקט אין דער צייט פֿון דרוק־דערפֿינדונג).

— שִׁיר־עֶרֶשׂ, וויגליד.

עָשׁ, ז. מילב: מאָל: גרויסער וואָגן (שטערן־גרופּע).

עֵשֶׂב, ז. (ר' עֲשָׂבִים, עֲשָׂבוֹת), גראָז.

— עֵשֶׂב רַע, ־שׁוֹטֶה, אומקרויט: ווילד־גראָז.

— עֵשֶׂב־יָם, ים־גראָז.

— דֶּשֶׁא־עֵשֶׂב, געוויקסן.

— יֶרֶק עֵשֶׂב, עסבאַרע גרינסן.

(עָשֹׂב) הֶעֱשִׂב, פ"ע. באַדעקן זיך מיט גראָז.

— עִשֵּׂב, פּ"י. אויסקאָרטשעווען: אויסקראָפּעווען: אויסרייסן אומקרויט.

— עֻשַּׂב, אויסגעקאָרטשעוועט ווערן: אויסגעקראָפּעוועט ווערן.

— הַעֲשֵׂב, באַדעקן זיך מיט גראָז.

עֶשְׂבּוֹנִי, ת. גראָזאַרטיקער.

עִשְׂבִּיָּה, נ. גראָז־קאָלעקציע: הערבאַריום.

עָשׂה (עָשָׂה, יַעֲשֶׂה), פּ"י. מאַכן: אויסמאַכן: דורכמאַכן: טון: אַרויסברענגען: אויספֿירן: שאַפֿן: פֿאַרברענגען.

— עָשָׂה אָזְנוֹ כַּאֲפַרְכֶּסֶת, גוט זיך איינהאָרכן.

— עָשָׂה בְּ־, אָפּרעכנען זיך מיט־.

— עָשָׂה דִּין לְעַצְמוֹ, נעמען ס'געזעץ אין די אייגענע הענט.

— עָשָׂה חַיִל, אָפּגליקן: האָבן דערפֿאָלג.

— עָשָׂה חֶסֶד, מרחם זיין זיך: טון אַ טובֿה.

— עָשָׂה לְבֵיתוֹ, פֿאַרזאָרגן די אייגענע משפּחה.

— עָשָׂה עַצְמוֹ, מאַכן אָנשטעל.

— עָשָׂה צְרָכִים, דערליידיקן זיך.

— אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, געזאָגט און געטון.

— מִצְוַת־עֲשֵׂה, מצווה וואָס מען מוז טון (יעדע פֿון די 248 תּורה־מצוות).

— מִצְוַת־עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן, מִצווה פֿון דער תּורה שבעל־פּה (באַשטימט דורך די חכמים).

— מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה, מצווה נישט צו טון (יעדע פֿון די 365 פֿאַרבאָטן אין דער תּורה).

— נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע! ס'ווערט געמאַכט! ס'ווערט דערליידיקט!

– קוּם עֲשֵׂה, נעם און טו.

– שֵׁב וְאַל־תַּעֲשֶׂה, זיץ און טו נישט.

– מַה זֶּה עָשָׂה, ווי קומט עס אַהער?

– הֶעָשֶׂה (הֶעָשׂוֹת), געמאַכט ווערן; באַשאַפן ווערן; אויסגעפירט ווערן.

– לֹא יֵעָשֶׂה כֵּן, עס פּאַסט נישט אַזוי צו טון.

– נַעֲשָׂה כְּ־, עס זעט אויס ווי־.

– עַשֵּׂה, אויפצווינגען צו טאַט; אָנרעגן, באַוועגן צו טאַט; דריקן; קוועטשן; טאַפּן.

– עֻשּׂוֹה, געמאַכט ווערן; צוגעריכט ווערן; באַשאַפן ווערן; געצוווּנגען ווערן צו טון; געצוווּנגען ווערן צו מאַכן; זיין קינסטלעך.

– חִיּוּךְ מְעֻשֶּׂה, קינסטלעכער שמייכל.

– הַעֲשֵׂה, אָנרעגן צו טאַט.

עֲשֵׂה, ז. מִצווה צו טון; געבאָט פון דער תּורה צו טון.

עִשּׂוּב, ז. קראָפּעווע־אויסרייסונג.

עִשּׂוּי, ז. צוואַנג; אויפצוואַנג.

עָשׂוּי, ת. געמאַכטער; געשאַפענער; אויסגעפאַרטיקטער; צוגעווינטער; מעגלעכער.

עִשּׁוּן, ז. ציגאַרעטן־רויכערונג; רויכונג; ווענדזונג; אויסרויכערונג; גאַז־דעזינפעקציע.

עָשׁוּן, ת. האַרטער; פאַרהאַרטעוועטער.

עָשׁוּק, ת. באַרויבטער; באַגזלטער; אויסגענוצטער; עקספּלאָאַטירטער.

עָשׁוֹק, ז. רויבער; גזלן; אויסנוצער; עקספּלאָאַטאָר.

עָשׂוֹר, ש״מ. צענטער טאָג פון חודש; צען חדשים; יאָרצענטליק; דעקאַדע; צענטליק.

– נֵבֶל עָשׂוֹר, צענסטרוניקע האַרפּע (אַלט. אינסטרומענט).

– צוֹם הֶעָשׂוֹר, באַצ. פאַר יום־כִּפּור (צענטער טאָג אין תּשרי).

– בֵּין כֶּסֶה לְעָשׂוֹר, באַצ. פאַר די עשרת ימי תּשובה.

עִשּׂוּר, ז. מַעשר־אָפּטיילונג; צענט־חלק; מַעשׂר.

עֲשׂוֹרִי, ת. צענטלדיקער.

עָשׂוֹת, ת. מאַסיווער: געהאַרטעוועטער.

עֲשִׂיָּה, נ. טואונג; מאַכונג; איינריכטונג.

עָשִׁיר, ת. רייכער; צאָלרייכער; פּרעכטיקער.

עֲשִׁירוּת, נ. רייכקייט; רייכטום.

עֲשִׂירִי, ת. צענטער.

עֲשִׂירִיָּה, נ. צענטל; צענט־חלק; צענטליק.

עֲשִׂירִית, נ. צענטל; צענט־חלק. ת. צענטער.

עָשִׁית, ת. צוגעפעסטיקטער; אומבאַוועגלעכער.

עָשַׁן (עָשַׁן, אָשֵׁן, יֶעְשַׁן), פ״ע. רויכערן זיך; רויכערן; (איבערג.) אויפרעגן זיך; כּעסן זיך.

– עַשֵּׁן, פ״י. רויכערן (ציגאַרעטן, ציגאַרן); רויכערן; באַרויכערן; פאַררויכערן; ווענדזען; פאַררויכערן מיט רויך פון כעמישע שטאָפן.

– עֻשַּׁן, געווענדזעט ווערן; געררויכערט ווערן; פאַררויכערט ווערן מיט רויך פון כעמישע שטאָפן.

— הִתְעַשֵׁן, דורכזאַפּן זיך מיט רויך; באַרויכערן זיך; ווענדזען זיך.

עָשֵׁן, ת. רויכנדיקער.

— אוּד עָשֵׁן, גלאָווניע; האָלאָוועשקע; אויסזיכטלאָזער שלימזל.

עָשָׁן, ז. רויך.

— מָסַךְ־עָשָׁן, רויך־קורטינע (אין מיליטערישער אַקציע).

— עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ, (איבערג.) אויפגיין מיט כּעס.

— תִּמְרוֹת־עָשָׁן, רויך־זײַלן; רויך־וואָלקנס.

עָשֵׁן, ת. רויכפּאַרביקער; בלאָלעך־גרויער.

עֲשָׁנָן, ת. שטאַרקער רויכערער; פּומאַריאַ (בלומיקער קוסט).

(עַשְׁנֵן) הִתְעַשְׁנֵן, פּ״ע. רויכערן זיך.

עֶשֶׁף, ז. לאָם־שפּיץ.

עשק (עָשַׁק, יַעֲשֹׁק), פּ״י. באַרויבן; דריקן; אויסנוצן; עקספּלאָאַטירן.

— הֵעָשֵׁק, אויסגענוצט ווערן; באַרויבט ווערן.

— עֻשּׁוֹק, אויסגענוצט ווערן; עקספּלאָאַטירט ווערן; באַרויבט ווערן; געדריקט ווערן.

עֹשֶׁק, ז. אויסנוצונג; עקספּלאָאַטאַציע; רויב.

עשק (עָשַׁק, יַעֲשֹׁק), פּ״י. (זע עֵסֶק) פאַרנעמען זיך; האַנדלען.

— הִתְעַשֵּׁק, קריגן זיך; שלאָגן זיך; אַרײַנגיין אין אַן עסק.

עֵשֶׂק, ז. קריג; געשלעג; ביטער עסק.

עַשְׁקָן, ז. עקספּלאָאַטאַטאָר.

עַשְׁקָנוּת, נ. עקספּלאָאַטאַציע.

עשׁר (עָשַׁר, יֶעְשַׁר), פּ״ע. רײַך זײַן; ווערן רײַך.

— הֶעֱשֵׁר, רײַך ווערן; ווערן אַ גבֿיר.

— עִשֵּׁר, רײַך מאַכן.

— הִתְעַשֵּׁר, רײַך ווערן; מאַכן אָנשטעל פון אַ רײַכן.

— הַעֲשֵׁר, רײַך מאַכן; באַרײַכערן; רײַך ווערן.

עֹשֶׁר, ז. רײַכטום; רײַכקייט.

עשׂר (עָשַׂר, יַעֲשֹׂר), פּ״י. נעמען מַעֲשֵׂר; אָפּטיילן אַ צענט־חלק.

— עַשֵּׂר, אָפּטיילן מַעֲשֵׂר; אָפּטיילן אַ צענט־חלק.

— עֻשּׂוֹר, אָפּגעטיילט ווערן פאַר מַעֲשֵׂר; אָפּגעטיילט ווערן אַ צענט־חלק.

— הַעֲשֵׂר, אָפּטיילן מַעֲשֵׂר; אָפּטיילן אַ צענט־חלק.

— הִתְעַשֵּׂר, אָפּגעטיילט ווערן פאַר מַעֲשֵׂר.

עֶשֶׂר, ש״מ. צען (ווײַבלעך).

עָשָׂר, ש״מ. צען אין מענלעכן מין צו שאַפן צאָלן פון 11 ביז 19. למשל: אַחַד־עָשָׂר, שְׁנֵים־עָשָׂר, שְׁלשָׁה־עָשָׂר וכו׳ — עלף, צוועלף, דרײַצן א״וו אין מענלעכן מין.

עֲשָׂרָה, ש״מ. צען (מענלעך).

— עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת, ־הַדְּבָרִים, די צען געבאָט.

— עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, די צען טעג צווישן ראש־השנה און יום־כּפּור.

עֶשְׂרֵה, ש״מ. צען אין ווײַבלעכן מין צו שאַפן צאָלן פון 11 ביז 19, למשל: אַחַת־עֶשְׂרֵה, שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה, שְׁלשׁ־עֶשְׂרֵה וכו׳ — עלף, צוועלף, דרײַצן א״וו אין ווײַבלעכן מין.

עִשָּׂרוֹן, ז. צענטל: צענט־חלק; צענטל פֿון אַן איפֿה (אַרום 4 ליטער).

עֶשְׂרוֹנִי, ת. צענטל־טײליקער.

— מאֹזְנַיִם עֶשְׂרוֹנִיִּים, דעצימאַל־וואָג.

— שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי, דעצימאַלע ברוכצאָל; געצענטלטע ברוכצאָל.

עַשְׂרוּת, נ. רײַכטום.

עֶשְׂרִים, ש״מ. צוואַנציק (ווײַבלעך און מענלעך).

— הָעֶשְׂרִים, צוואַנציקסטער.

— עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה, „שוואַרבע״ (באַצ. פֿאַר אַלע 24 ספֿרים וואָס אין תנ״ך).

עֶשְׂרִימוֹן, ז. צענוועגטלער, איקאָסעדער (געאָמ.).

עֲשֶׂרֶת, נ. צענטליק.

עָשַׁשׁ (עָשַׁשׁ, יֶעֱשַׁשׁ), פּ״ע. פֿאַרדאָרבן ווערן; קאַליע ווערן; טריב ווערן.

— עִשֵּׁשׁ, פֿאַרטונקלען: מאַכן טריב.

— הֶעֱשִׁשׁ, פֿאַרטונקלען: מאַכן טריב.

עֲשָׁשִׁית, נ. (ר׳ עֲשָׁשִׁיּוֹת), נאַפֿטלאָמפּ; ליכט־ אָדער אײל־לאַמטערן אָדער לאָמפּ (אין דער צײַט פֿון תּלמוד); בלאָק: שטאַבע.

עַשֶּׁשֶׁת, נ. קאַריִעס, פּראָגרעסיווע בײנער־קראַנקײט.

עָשַׁת (עָשַׁת, יֶעֱשַׁת), פּ״ע. גראָב ווערן; פֿאַרהאַרטעוועט ווערן: מגושמדיק ווערן.

— הִתְעַשֵּׁת, איבערלײגן זיך; ענדערן מײנונג.

עֶשֶׁת, ז. בלאָק; מעטאַל־שטאַבע: אָפּ־גוס; שטיק; שטאָל.

עֶשְׁתּוֹן, ז. (ר׳ עֶשְׁתּוֹנוֹת), געדאַנק; מײנונג; אידײ; פּלאַן.

— אָבְדוּ עֶשְׁתּוֹנוֹתָיו, ער האָט זיך פֿאַרלוירן; ער איז צעטומלט געוואָרן.

עַשְׁתּוּת, נ. געדאַנק: מחשבה.

עַשְׁתֵּי, ש״מ. אײן־און־ (אין פֿאַרבינדונג מיט נאָך אַ צאָל), למשל:
עַשְׁתֵּי־עָשָׂר, עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה, עלף.

עַשְׁתֹּרֶת, נ. צידונישע געטין פֿון ליבע און פֿרוכטבאַרקײט.

עֵת, נ. (ר׳ עִתִּים, עִתּוֹת), צײַט; סעזאָן; פּעריאָד.

— בְּעֵת, אין דער צײַט: בשעת.

— בְּעֵת וּבְעוֹנָה אַחַת, גלײַכצײַטיק.

— בְּעִתּוֹ, אין דער געהעריקער צײַט.

— כָּעֵת, איצט: אַצינד.

— כָּעֵת מָחָר, מאָרגן אין דער זעלבער צײַט.

— לְעֵת, אין דער צײַט: בשעת.

— לְעֵת־עַתָּה, דערווײַל: פֿאָרלויפֿיק.

— לְעֵת מְצֹא, בײַ דער געהעריקער געלעגנהײט.

— מֵעֵת־לְעֵת, מעסלעס.

— עִתִּים, צײַטן: צײַטנווײַז; נישט אַמאָל.

— בְּעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, לְעִתִּים מְזֻמָּנִים, פֿון צײַט צו צײַט.

— לְעִתִּים, צײַטנווײַז.

— לְעִתִּים קְרוֹבוֹת, אָפֿט.

— לְעִתִּים רְחוֹקוֹת, זעלטן.

— בְּכָל עֵת, צו יעדער צײַט.

— בְּלֹא עֵת, פֿריצײַטיק.

— כְּתַב־עֵת, פּעריאָדישע אויסגאַבע.

— צוֹק הָעִתִּים, שווערע צײַטן.

עַתֵּד, פ״י. צוגרייטן; פֿאָרברייטן.

— עָתוּד, פֿאָרגעברייט ווערן; צוגע־גרייט ווערן.

— הִתְעַתֵּד, צוגרייטן זיך; פֿאָרברייטן זיך; באַשטימען זיך.

עַתָּה, תה״פ. איצט; יעצט; אַצינד; נאָך דעם אַלעמען.

— עַתָּה־זֶה, איצט; דאָס מאָל.

— זֶה עַתָּה, נאָר וואָס.

— מֵעַתָּה, פֿון איצט אָן.

עִתָּה, נ. אויגנבליק; רגע׳לע.

עַתּוּד, ז. צאַפּ; באָק; פֿאָרגייער פֿון דער סטאַדע; (איבערג.) מנהיג; פֿירער.

עִתּוּד, ז. פֿאָרברייטונג; צוגרייטונג.

עַתוּדַאי, ז. רעזערוויסט (אין מיליטער).

עַתוּדָה, נ. רעזערוויסטן־פֿאָרמאַציע.

עַתוּדוֹת, נ״ר. צוגרייטונגען; אָנגרייטונ־גען; רעזערוויסטן־באַטאַליאָנען.

עִתּוּי, ז. צײַט־צופּאַסונג.

עִתּוֹן, ז. צײַטונג; בלאַט.

עִתּוֹנָאוּת, נ. זשורנאַליסטיק.

עִתּוֹנַאי, ז. זשורנאַליסט.

עִתּוֹנָאִי, ת. זשורנאַליסטישער.

עִתּוֹנוֹן, ז. צײַטונגל; בלעטל.

עִתּוֹנוּת, נ. צײַטונגסוועזן; פּרעסע.

עִתּוּק, ז. איבערפֿירונג; איבערוועקסלונג.

עִתּוּת, ז. צײַט־באַשטימונג; טײַמינג; צײַט־פּרעציזירונג.

עִתִּי, ת. צײַטלעכער; צײַטבאַשטימטער; פּעריאָדישער.

עָתִיד, ז. צוקונפֿט; צוקונפֿט־פֿאָרם (גראַם).

ת. גרייטער; צוגעגרייטער; באַשטימ־טער; פּרעדיספּאָנירטער; צוקינפֿטי־קער.

— עָתִיד לְ־, עָתִיד שֶׁ־, ס׳וועט קומען.

— עָתִיד מְאֻרָךְ, פֿאַרלענגערטע צוקונפֿט־פֿאָרם אין דקדוק.

— עָתִיד מְקֻצָּר, פֿאַרקירצטע צוקונפֿט־פֿאָרם אין דקדוק.

— לֶעָתִיד לָבוֹא, אין דער קומענדיקער צײַט; אין דער צוקונפֿט; „צוקונפֿט־מוזיק״.

עֲתִידָה, נ. עֲתִידוֹת, נ״ר. קומענדיקע געשעענישן.

— מַגִּיד עֲתִידוֹת, טרעפֿער; פֿאָראויס־זאָגער.

עָתִיק, ת. אויסגעצייכנטער; ערשטקלאַ־סיקער; ערשטראַנגיקער.

עַתִּיק, ת. אַלטערטימלעכער; אַרכײַאי־שער; אַנטיקער; אַלטער; אָפּגעשטעל־טער; אַרויסגעריסענער; אויסגעוואָר־צלטער.

— עַתִּיק יוֹמִין, פֿון אַלטערטימלעכע צײַ־טן; באַצ. פֿאַר גאָט.

עַתִּיקוּת, נ. אַלטערטימלעכקייט.

עַתִּיקוֹת, נ״ר. אַלטערטימלעכקייטן; אַנ־טיקן.

— בֵּית עַתִּיקוֹת, מוזיי.

עַתִּיקָנִיָּה, נ. אַנטיקוואַריאַט.

עָתִיר, ת. רײַכער; גבֿיר.

עֲתִירָה, נ. געבעט; בעטונג; בקשה־פֿאָרשלאָג.

(עָתם) הֵעָתֵם, פ״ע. פֿאַרטונקלט ווערן; טריב ווערן.

— הַעֲתֵם, פֿאַרטונקלען; מאַכן טריב.

עָתק (עָתַק, יֶעְתַּק), פ״ע. אָפּרוקן זיך; דערווײַטערן זיך; אַוועקגיין; אויסגעוואָרצלט ווערן; שטאַרקן זיך; פֿעסטיקן זיך.

– **הֶעֱתֵק**, דערווײַטערט ווערן; אַוועקגערוקט ווערן; קאָפּירט ווערן; איבערגעזעצט ווערן.

– **הַעְתֵּק**, איבערפֿירן; דערווײַטערן; איבערשרײַבן; אָפּשרײַבן; קאָפּירן; איבערזעצן.

– **הָעְתֵּק**, איבערגעפֿירט ווערן; דערווײַטערט ווערן; קאָפּירט ווערן; איבערגעשריבן ווערן; אָפּגעשריבן ווערן; איבערגעזעצט ווערן.

– **הִתְעַתֵּק**, אָפּרײַסן זיך; דערווײַטערן זיך.

עָתָק, ז. באַרימערײַ; אַראָגאַנץ; שטאָלץ; פֿרעכקייט.

עַתָּק, ז. וועקסלער (אויף אַ באַן־ליניע).

עָתֵק, ת. ריזיקער; קראַפֿטפֿולער; פֿילצאָליקער.

עֹתֶק, ז. קראַפֿט; שטאַרקייט.

עָתֹר (עָתַר, יֶעְתַּר), פ״ע. בעטן; תּפֿילה־טון.

– **הֵעָתֵר**, געהערט ווערן; אויסגעפֿאָלגט ווערן; נאָכקומען; זײַן איבעריק; זײַן צופֿיל.

– **הַעְתֵּר**, בעטן מתפּלל זײַן; מערן.

עָתָר, ז. רויך.

עֶתֶר, ז. מיסט־גאָפּל; שופֿל; שויפֿל; שטאַרקע בקשה; תּפֿילה.

עֲתֶרֶת, נ. רײַכטום; פֿולקייט; שפֿע; מערונג.

פּ (פֵּא), זיבעצנטער אות אין אַלף־בית; ף — לאַנגע פֿא, פּ — פּא; אַלס ציפֿער און צאָל — 80; ף — 800.

פֵּא־הַפֹּעַל, קאָנווענציאָנעלע באַצ. פֿאַר דעם ערשטן אות אין יעדן צײַטוואָרט (שורש) פֿון דרײַ אותיות אין העב־רעיִש.

פֹּא, תה״פ. דאָ. זע פֹּה.

(פָּאֹה) הַפְאֵה, פ״י. פֿאַרניכטן; אויסענ־דיקן; מאַכן אַ סוף; ווענדן.

פֵּאָה, נ. ראַנד; עק; זײַט; ווינקל; וואַנט (געאָמ. פֿיגור); פאה; ראַנד־פֿרוכטן אָדער ראַנד־תּבֿואה באַשטימט פֿאַר אָרעמע.

— **פֵּאָה נָכְרִית**, פּאַרוק; שייטל.

— **פְּאַת זָקָן**, עק פֿון אַ באָרד.

— **מִפְּאַת**, מ״י. צוליב; ווײַל; דערפֿאַר ווײַל.

פֵּאוֹן, ז. פּאָליעדער. פֿילוואַנט (געאָמ. פֿיגור).

פֵּאִי, ת. וואַנטיקער; צווישנוואַנטיקער (געאָמ.).

פָּאֵר (פֵּאֵר, יְפָאֵר), פ״י. באַצירן; שיין מאַכן; רימען; אָפּהאַקן צווײַגן מיט די ערשטע (פֿאַרבאָטענע) פֿרוכטן.

— **הִפָּאֵר (נִפְאַר)**, באַפּוצט זײַן; באַצירט זײַן; שיין זײַן.

— **פֹּאוֹר (מְפֹאָר)**, באַפּוצט ווערן; גרויס־אַרטיק זײַן; שיין זײַן.

— **הִתְפָּאֵר**, באַרימען זיך; גרויסן זיך; בלאָזן פֿון זיך.

פְּאֵר, ז. פּראַכט; גלאַנץ; מאַיעסטעט; לויב; רום; טורבאַן.

פֹּארָה, פֻּארָה, נ. צווײַג.

פָּארוּר, ז. רויטקייט; טונקלקייט.

פִּבְרוּק, ז. פֿאַבריקאַציע (סאַרקאַסטיש).

פַּבְרֵק, פ״י. פֿאַבריצירן.

— **פֻּבְרוֹק**, פֿאַבריצירט ווערן.

פַּג, ז. נישט־צײַטיקע פֿרוכט; נישט־צײַטיקע פֿײַג; פֿריצײַטיק געבוירן קינד.

פָּג, פ״ע. אָפּגעשטאַנען. זע פּוּג.

פַּגָּה, נ. כלומרשט צײַטיקע פֿײַג; מיידל וואָס איז נאָך נישט דערגאַנגען צו געשלעכטלעכער רײַפֿקייט.

פִּגּוּל, ז. געשטאַנק; שטינקעכץ; עקל־האַפֿטיקייט; פֿאַרשטינקען פֿלייש פֿון אַ קרבן.

פִּגּוּם, ז. געלענדער; רושטאָוואַניע; סטוי־בנשלאַק.

פָּגוּם, ת. פֿעלערהאַפֿטער; אויסגעשטשער־בעטער; עבֿירהדיקער.

פָּגוּעַ, ת. געטראָפֿענער; געליטענער.

פִּגּוּר, ז. אָפּשטייאיקייט; הינטערשטעליק־בלײַבונג; צוריקגעשטאַנענקייט; פֿאַר־שפּעטיקונג; אָפּשלעפּעניש.

פָּגוֹשׁ, ז. שטיין צו וואַרפֿן פֿון באַליס־טרע.

פָּגָז, ז. האַרמאַטן־קויל; אַרטילערישע קויל.

(פָּגז) הַפְגֵּז, פ״י. באַשיסן מיט אַרטילעריש פֿײַער.

— **הֻפְגַּז**, באַשאָסן ווערן מיט אַרטילע־ריש פֿײַער.

פִּגְיוֹן, ז. באַגנעט; שטילעט; פּיקע.

פְּגִימָה, נ. פֿעלער; באַשעדיקונג; שטשערב; נישט געזעענער טייל פֿון לבֿנה; אויס־געהוילטע זײַט פֿון סערפּ.

פְּגִימוּת, נ. פֿעלערהאַפֿטיקייט; אויסגע־שטשערבעטקייט.

פָּגִיעַ, ת. אויסגעשטעלטער אויף געטראָפֿן צו ווערן.

— **בִּלְתִּי פָּגִיעַ**, באַוואָרנטער קעגן גע־טראָפֿן צו ווערן.

פְּגִיעָה, נ. טרעפֿונג; אָנקלאַפּ; שטויס; אָנריר; באַרירונג; תּפֿילה; בקשה.

— **פְּגִיעָה בַּמַּטָּרָה**, ציל־טרעפֿונג.

פְּגִיעוּת, נ. אויסגעשטעלטקייט אויף גע־טראָפֿן צו ווערן.

פְּגִירָה, נ. פּגר־ונג; פּגר.

פְּגִישָׁה, נ. טרעפֿונג; צוזאַמענטרעף; קבלת־פּנים.

פִּגֵּל, פ״י. פֿאַרדאַרבן; קאַליע־מאַכן; דיס־קוואַליפֿיצירן; דענאַטורירן; פֿאַרמי־אוסן; מאַכן עקלדיק.

— **פֻּגַּל**, פֿאַרדאָרבן ווערן; קאַליע גע־מאַכט ווערן; דיסקוואַליפֿיצירט ווערן; דענאַטורירט ווערן; פֿאַרמיאוסט מאַכן.

— **הִתְפַּגֵּל**, קאַליע ווערן; דיסקוואַליפֿי־צירט ווערן.

פְּגַלְגּוֹל, ז. רעטעכל (דערמאָנט און תּלמוד).

פֻּגְלָה, נ. רעטעך (דערמאָנט אין תּלמוד).

פָּגַם (פָּגַם, יִפְגֹּם), פ״י. באַשעדיקן; קאַ־ליע מאַכן; דיסקוואַליפֿיצירן; אויס־שטשערבען; פֿאַרמינערן; דערנידעריקן; באַליידיקן.

— **הִפָּגֵם**, קאַליע ווערן; באַשעדיקט ווע־רן; אויסגעשטשערבעט ווערן.

— **הִתְפַּגֵּם**, קאַליע ווערן; באַשעדיקט ווערן; אויסגעשטשערבעט ווערן.

פְּגָם, ז. חסרון; דעפֿעקט; פֿעלער; מי־נערונג; אומכּבֿוד.

— **דִּבְרֵי־פְּגָם**, באַליידיקונגס־ווערטער.

— **טַעַם לִפְגָם**, פּרט וואָס מאַכט קאַליע.

(פָּגן) הַפְגֵּן, פ״י. דעמאָנסטרירן.

— **הֻפְגַּן**, דעמאָנסטרירט ווערן.

פָּגַע (פָּגַע, יִפְגַּע), פ״י. טרעפֿן; אָנקומען; באַגעגענען; אָנקלאַפּן; אָנשלאָגן זיך; באַליידיקן; באַשעדיקן; צושטיין צו עמעצן; שטאַרק בעטן.

— **הִפָּגֵעַ**, געטראָפֿן ווערן; באַשעדיקט ווערן; באַליידיקט ווערן.

— **הִפְגִּיעַ**, אַרויפֿלייגן; אַרויפֿוואַרפֿן; טרעפֿן; אָנטרעפֿן; שטאַרק בעטן; פֿאָדערן.

— **בְּמַפְגִּיעַ**, צודרינגלעך; קאַטעגאָריש.

פֶּגַע, ז. ביטערער פֿאַל; אומגליק; פּלאָג; שלעכטער גײַסט.

— **פֶּגַע רַע**, שלעכטער גײַסט; אָנשיקעניש; צוטשעפּעניש.

פַּגְעָן, ז. שעדיקער; שאָדנווינקל.

פָּגַר (**פָּגַר, יִפְגַּר**), פ״ע. פּגר׳ן.

— **הִפָּגֵר**, אָפּפּגר׳ן.

פַּגֵּר, פ״ע. בלײַבן הינטערשטעליק; אָפּשטײַן; אָפּגעשוואַכט ווערן; פֿאַרשפּעטיקן; פֿאַרניכטן; צעשטערן; טויטן; פּגר׳ן.

— **פֻּגּוֹר**, צעשטערט ווערן; פֿאַרניכטעט ווערן.

— **הִתְפַּגֵּר**, אָפּפּגר׳ן; מאַכן זיך פֿאַר אַ פּגר; בלײַבן הינטערשטעליק.

פֶּגֶר, ז. פּגר; טויטע חיה; נבֿילה.

פָּגָר, ז. צײַמל.

פַּגְרָא, פַּגְרָה, נ. וואַקאַציע.

— **יְמֵי־פַּגְרָא**, פֿעריען־צײַט.

פִּגָּרוֹן, ז. הינטערשטעליקייט; אָפּגעשטאַנענקייט.

פַּגְרָן, ז. הינטערשטעליקער; אָפּשטייענדיקער.

פַּגְרָנוּת, נ. הינטערשטעליקייט; אָפּגעשטאַנענקייט.

פָּגַשׁ (**פָּגַשׁ, יִפְגּשׁ**), פ״י. טרעפֿן; באַגעגענען.

— **הִפָּגֵשׁ**, טרעפֿן זיך; באַגעגענען זיך.

— **פַּגֵּשׁ**, אָנשטויסן זיך.

— **הַפְגֵּשׁ**, צוזאַמענפֿירן; מאַכן זיך באַגעגענען.

— **הֻפְגֵּשׁ**, צוזאַמענגעפֿירט ווערן.

— **הִתְפַּגֵּשׁ**, צוזאַמענטרעפֿן זיך.

פָּדָה (**פָּדָה, יִפְדֶּה**), פ״י. לייזן; אויסקויפֿן; באַפֿרײַען.

— **הִפָּדֵה**, געלייזט ווערן; אויסגעלייזט ווערן; אויסגעקויפֿט ווערן; באַפֿרײַט ווערן.

— **הַפְדֵּה**, אויסלייזן; אויסקויפֿן; באַפֿרײַען.

— **הָפְדֵּה**, אויסגעלייזט ווערן; אויסגעקויפֿט ווערן; באַפֿרײַט ווערן.

פָּדוּי, ת. אויסגעלייזטער.

— **פְּדוּיֵי־שְׁבִי**, אויסגעלייזטע פֿון געפֿאַנגענשאַפֿט.

פְּדוּת, נ. אויסלייזונג; אויסקויפֿונג; באַפֿרײַאונג; דיסקרימינאַציע.

פַּדַּחַת, נ. שטערן (פֿאָדערשטער טייל פֿון שעדל).

— **פַּדַּחַת הַפַּטִּישׁ**, פֿלאַכע זײַט פֿון האַמער.

פְּדִיָּה, נ. באַפֿרײַאונג; אויסלייזונג.

פִּדְיוֹם, פִּדְיוֹן, ז. (ר׳ **פִּדְיוֹנוֹת**), אויסקויף־געלט; אויסלייז־געלט; לייזגעלט.

— **פִּדְיוֹן הַבֵּן**, פֿײַערונג פֿון בכור־אויסלייזונג (30 טעג נאָכן געבוירן ווערן).

— **פִּדְיוֹן שְׁבוּיִים**, אויסלייז־געלט פֿאַר געפֿאַנגענע.

פַּדָּן, ז. באָדן־שטח פֿון בערך 3000 קוו. מעטער.

פָּדַע, (**פָּדַע, יִפְדַּע**), פ״י. אויסלייזן; באַפֿרײַען; אַרויסראַטעווען.

פֶּדֶר, ז. געדערעם־פֿעטס; געדערעם־שוצבאַנד (גאַסטראָקאָליק אָמענטום)

פִּדֵּר, פ״י. אָנפּודרירן.

— פֻּדּוֹר, אָנפּודרירט ווערן.

— הִתְפַּדֵּר, אָנפּודערן זיך.

פֵּדֶר, ז. נעבנבעט־טעפּיכל.

פֶּה, ז. (ר׳ פִּיּוֹת), מויל; עפֿנונג; חלל.

— פֶּה אֶחָד, איינשטימיק.

— פֶּה־אֶל־פֶּה, פּערזענלעך.

— פֶּה לָפֶה, פֿון איין עק ביז צום צווייטן.

— בְּפֶה מָלֵא, מיט אַ פֿול מויל; אויפֿריכטיק; מיט זיכערקייט.

— בַּחֲצִי פֶּה, מיט אַ האַלב מויל; צווייפֿלהאַפֿט; אומזיכער.

— מִפֶּה־אֶל־פֶּה, מִפֶּה לְפֶה, פֿון איין עק ביזן צווייטן.

— עַל־פֶּה, בְּעַל־פֶּה, אויסעווייניק.

— כְּבַד־פֶּה, שטאַמלער.

— יָד לְפֶה! שווײַג!

— מוֹצָא פֶּה, וואָרט; אַרויסרעדונג.

— גְּבוּל־פֶּה, אויסגעלאַסענע רייד.

— עַקְשׁוּת־פֶּה, ווידערשפּעניקייט.

— פִּתְחוֹן פֶּה, אויסרייד; רעד־פֿעאיקייט.

— פִּי־הַחֶרֶב, שאַרף פֿון שווערד.

— פִּי־הַטַּבַּעַת, עפֿנונג פֿון הינטערחלק, רעקטום.

— פִּי־הַכֶּרֶס, נאָפּל.

— כְּפִי, מ״י. לויט; ווי; אַנטשפּרעכנד צו; ווערדליק.

— לְפִי, מ״י. לויט; ווי; אַנטשפּרעכנד צו; ווערדליק.

— לְפִי חֶרֶב, מיט דער שאַרף פֿון דער שווערד; ביז צו פֿאַרניכטונג.

— לְפִי שֶׁ־, ווײַל.

— לְפִי שָׁעָה, דערווײַל: צײַטווײַליק.

— לְפִיכָךְ, דעריבער: דערפֿאַר.

— עַל־פִּי, לויט ווי; ווערדליק.

— אַף־עַל־פִּי שֶׁ־, נישט געקוקט אויף דעם וואָס; כאָטש; הגם.

— אַף־עַל־פִּי־כֵן, פֿון דעסטוועגן.

— פִּי־שְׁנַיִם, פִּי־שְׁלֹשָׁה וְכוּ׳, צווייפֿאַכיק; דרײַפֿאַכיק; צוויי טיילן; דרײַ טיילן אאַ״וו.

פֹּה, תה״פ. דאָ; אויף דעם פּלאַץ.

— מִפֹּה, פֿון דאַנען.

— אֵי־פֹה, אֵי־שָׁם, ערגעץ־ווו. דאָ און דאָרט.

— עַד פֹּה, ביז אַהער.

— פֹּה נִטְמַן (פ״נ), דאָ ליגט באַגראָבן (אויפֿשריפֿט אויף מצבֿות).

פֶּה, נ. פֵּא (פּ).

פָּה, פֶּה, ז. פֿײַגן־וואָרעם.

פָּהה (פָּהָה, יִפְהֶה), פ״ע אַרומגיין פּוסט־און־פּאַס (ווערט באַנוצט צוזאַמען מיט שָׁהֹה).

פְּהוּק, ז. פְּהוּקָה, נ. געגעץ: געגעצונג.

פְּהַ״י (= פֶּסַח הַיּוֹם) הײַנט איז פּסח (ווערט באַנוצט מיט שְׁהַ״י (= שַׁבָּת הַיּוֹם, הײַנט איז שבת) שְׁהַ״י פְּהַ״י, צײַט־בטלונג; אויסרייד.

פָּהק (פָּהַק, יִפְהַק), פ״ע. געגעצן.

— פִּהֵק, געגעצן.

— הִתְפַּהֵק, צעגעגעצן זיך.

פַּהֲקָן, ז. געגעצער.

פֹּז, תה״פ. דאָ; אויף דעם אָרט.

פּוּאָה, נ. וואַלד־קראַפּ (רוביאַ, רויט־פאַרב־געוויקס).

פּוּג (פָּג, יָפוּג), פ״ע. שטיין בלײַבן; שטום בלײַבן; פאַרשווינדן; אויסגיין; אויס־דאַמפּן.

— הִפּוֹג, אָפּגעשוואַכט ווערן; פאַרלירן די כוחות.

— הָפֵג, אָפּשוואַכן; פאַרטרײַבן; כאַ־זײַטיקן; אַרויסציִען; דערווײַטערן.

— הוּפַג, באַזײַטיקט ווערן; אָפּגעשוואַכט ווערן.

— הִתְפּוֹגֵג, פאַרשטומט ווערן; אָפּשטע־לן זיך; אויפגעציטערט ווערן; לײַכ־טער זיך מאַכן.

פּוּגָה, נ. איבעררײַס; שטילשטאַנד; רו; צווייפל.

פּוּדְרָה, נ. פודער.

פּוּדְרִיָּה, נ. פודער־שקעטעלע.

פּוּזֶל, ת. שיקלדיקער; קיסאָקער.

פּוּזְלָנִי, ת. שיקלדיקער.

פּוּזְמָק, ז. זאָק.

פּוּחַ (פָּח, יָפוּחַ), פעו״י. בלאָזן; דורכ־בלאָזן.

— פּוּחַ אֶת נֶפֶשׁ מִשֶּׁהוּ, אָנטון עגמת־נפש; מצער־זײַן.

— הָפֵחַ, פונאַנדערבלאָזן; צעבלאָזן; אויסדריקן; לאָזן גאַזן.

— הָפֵחַ כְּזָבִים, פאַרשפרייטן ליגנס.

פּוֹחֵז, ז. לײַכטזיניקער; קונדס.

פּוֹחֵחַ, ת. אָפּגעריסענער און אָפּגעשלי־סענער.

פּוּחְלָץ, ז. אויסגעשטאָפּטע חיה; אויס־געשטאָפּטער פויגל.

פּוֹחֵר, ז. טעפּער.

פּוֹחֵת, ת. ווייניקער ווערנדיקער; מינער ווערנדיקער.

פּוּךְ, ז. בלאָעכץ (אויגנפאַרב); אַנטימאָן; טורקוז (איידלשטיין).

פּוֹל, ז. באָב; מאַנדל (אָנוווּקס).

פּוּלְחָן, ז. קולט. זע פֻּלְחָן.

פּוּלְמוֹס, ז. פּאָלעמיק; מלחמה.

פּוּלְסָא, נ. קלאַפּ; פלעם. זע פֻּלְסָא.

פּוּם, פֻּמָּא, פּוּמָא, ז. מויל.

— לְפוּם, לויט; ווי; ווערליק.

פּוּמְבִּי, ת. עפנטלעכער. זע פֻּמְבִּי.

פּוּמְבִּיּוּת, נ. עפנטלעכקייט.

פּוּמִיָּה, נ. אָפּפּלוס־עפנונג.

פּוּמִית, נ. מונדשטיק.

פּוּמְפִּיָּה, נ. ריבאײַזן.

פּוּן (פָּן, יָפוּן), פ״ע. צווייפלען.

פּוּנְדָּה, נ. טײַסטער; געלט־גאַרטל; אַמו־ניציע־פּאַס.

פּוּנְדְּיוֹן, ז. מטבע אין תלמודישער צײַט, צוויי איסרים.

פּוּנְדָּק, ז. קרעטשמע; אַכסניה; גאַסט־הויז.

פּוּנְדְּקַאי, פּוּנְדְּקִי, ז. קרעטשמער; פּאַ־ראַזיטן־אויפהאַלטער (געוויקס און בעלי־חי).

פּוֹסֵק, ז. אויטאָריטעט; אַרביטער; פּסק־נער אין הלכות.

— פּוֹסְקִים, ספרים, וואָס אַנטהאַלטן פסקי־הלכות.

(פּוּעַ) הָפֵעַ, פ״י. אַרײַנבלאָזן; אַרײַנ־הויכן.

פּוֹעֵל, ז. (ר׳ פּוֹעֲלִים), אַרבעטער: טע־טיקער.

— תְּנוּעַת הַפּוֹעֲלִים, אַרבעטער־באַווע־גונג.

(פּוֹעֵל) הִתְפּוֹעֵל, פ״ע. פּראָלעטאַריזירן זיך.

פּוֹעֲלִי, ת. אַרבעטאָרישער: אַרבעטער־.

פּוּץ (פָּץ, יָפוּץ), פ״ע. צעשפּרייטן זיך; פונאַנדערשפּרייטן זיך; צעגיין זיך.

— הֵפִיץ, פאַרשפּרייטן זיך; פונאַנדער־שפּרייטן זיך; צעגיין זיך; פאַרשפּרייט ווערן; קאָלפּאָרטירט ווערן.

— הָפֵץ, פאַרשפּרייטן; פונאַנדערשפּריי־טן; קאָלפּאָרטירן.

— הוּפַץ, פאַרשפּרייט ווערן; פונאַנדער־געשפּרייט ווערן; קאָלפּאָרטירט ווערן.

פּוֹצֶץ, ת. זיך אַרויסרײַסנדיקער; זיך אַ־רויספּראַלנדיקער.

פּוּק (פָּק, יָפוּק), פ״ע. וואַקלען זיך.

— הֵפֵק, וואַקלען זיך; אַרויסציִען; דער־גרייכן; אַרויסבאַקומען.

— הוּפַק, אַרויסגעצויגן ווערן; ווערן אַ־רויסבאַקומען; דערגרייכט ווערן.

פּוּקָה, נ. שטערונג; שטרויכלונג.

פּוֹקֵר, ז. הפקר־מענטש; ווידערשפּעני־קער; אַפּיקורס.

(פּוּר) הָפֵר, פ״י. ברעכן; אומגילטיק מאַ־כן; צעשטערן; פאַרגוואַלטיקן; פאַר־אוממעגלעכן.

— מֵפִיר שְׁבִיתָה, שטרײַקברעכער.

— הוּפַר, געבראָכן ווערן; צעשטערט ווערן; פאַרגוואַלטיקט ווערן; פאַר־אוממעגלעכט ווערן.

— פּוֹרֵר, צעקרישלען; צעברעקלען.

— הִתְפּוֹרֵר, צעקרישלען זיך; צעברעק־לען זיך; פונאַנדערפאַלן זיך. זע פָּרַר.

פּוּר, ז. גורל; לאָטעריע; ווערפל.

פּוּרָה, נ. קעלטער; ווײַן־דייזשע; ווײַן־מאָס; באַצ. פאַרן מלאך פון פאַרגעסן.

פּוֹרֶה, ת. פּרוכטבאַרער; פּרוכטפּערער.

פּוֹרֵחַ, ת. בליִענדיקער; שוועבנדיקער; זיך אַנטוויקלענדיקער (איבערג.).

— אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ, זיך אַרומשלעפּנדיקער; שלעפּער.

פּוֹרְחוֹת, נ״ר. לײַכטע וואָלקנדלעך.

פּוּרְיָא, נ. געלעגער.

פּוֹרִיָּה, ת״נ. פּרוכטבאַרע; פּרוכפּערדי־קע.

פּוֹרִיּוּת, נ. פּרוכטבאַרקייט; צײַטיקונג.

פּוּרִים, ז. פורים: רעגיאָנאַלער יום־טובֿ אין געוויסע קהילות ווי אַן אָנדענק פון אויסמײַדן אַ שווערע גזירה.

פּוּרִימִי, ת. פורימדיקער.

פּוֹרֵעַ, ז. כוליגאַן; סקאַנדאַליסט; הפקר־מענטש; אומרוען־מאַכער.

פּוּרְעָנוּת, נ. אומגליק פון הימל; אָנשי־קעניש. זע פֻּרְעָנוּת.

פּוּרְצָנִי, ת. אויפברעכערישער; אײַנברע־כערישער.

פּוּרְקָן, ז. אויסלייזונג; באַפרײַאונג; אויסלאָזונג. זע פֻּרְקָן.

פּוֹרֶקֶת, נ. אויסלאָדונגס־שיפל.

פּוֹרֵשׁ, ז. אָפּגעזונדערטער; סעפּאַראַטיסט.

פּוּרְתָּא, נ. אַביסל; ווינציק; קליינע.

— הַצָלָה פוּרְתָא, טיילווייַזע רעטונג; קליינע דערלייזונג.

— נֶחָמָה פוּרְתָא, טיילווייַזע נחמה.

פּוּש (פָּש, יָפוּש), פ"ע. רוען; אָפּרוען זיך; שפּרינגען; מערן זיך.

— הִפּוּש, פונאַנדערשפּרייטן זיך.

פּוֹשֵׁט, ת. אַראָפּנעמענדיקער: אויסציִענ־דיקער; אויסשטרעקנדיקער; אויס־טוער.

— פּוֹשֵׁט־יָד, בעטלער.

— פּוֹשֵׁט־עוֹר, שינדער: הויט־שינדער.

— פּוֹשֵׁט־רֶגֶל, באַנקראָטירטער: באַנק־ראָטטשיק.

פּוֹשֵׁעַ, ז. זינדיקער; פאַרברעכער.

— פּוֹשֵׁעַ־יִשְׂרָאֵל, ווידערשפּעניקער אין יידישער אמונה.

— פּוֹשֵׁעַ־מִלְחָמָה, מלחמה־פאַרברעכער.

פּוֹשְׁעָנוּת, נ. פאַרברעכערישקייט.

פּוֹשֵׁר, ת. לעבלעכער: גלייַכגילטיקער.

— פּוֹשְׁרִין, לעבלעך וואַסער.

פּוֹתֶה, ת. לייַכטגלויביקער; נאַאיווער: נאַרישעוואַטער.

פּוֹתָה, נ. לאָך פאַר טיר־אַקס; נאַאיווע; נאַרישעוואַטע: באַצ. פאַר ווייַבלעכן געשלעכט־אָרגאַן.

פּוֹתְחָן, ז. עפּענער (פון קאָנסערוון־שעכטלען, מכשיר).

פּוֹתַחַת, נ. וויטריך; שליסל; טיר־שלאָס.

פּוֹתֵר, ז. לייזער; דערקלערער.

פָּז, ז. גינגאָלד.

פִּזּוּז, ז. טאַנצונג; אונטערשפּרינגונג.

פִּזּוּל, ז. שיקלונג.

פָּזוּר, ת. צעשפּרייטער; פונאַנדערגעשי־טער; פונאַנדערגעוואָרפענער; צע־שטרייַטער.

פִּזּוּר, ז. פונאַנדערשפּרייטונג; פינאַנ־דערשיטונג; צעשטרייַאונג.

פְּזוּרָה, נ. צעשפּרייטונג; צעוואָרפנקייט.

פָּזַז (פָּזַז, יָפוֹז), פ"ע. באַוועגן זיך אייַליק; אייַלן; זשומען.

— פִּזֵּז, שפּרינגען; טאַנצן; דרייען זיך.

— פֻּזַּז, געטאַנצט ווערן.

— הֶפֵז, פאַרגילדן.

— הוּפַז, פאַרגילדעט ווערן; אין גינ־גאָלד פאַרוואַנדלט ווערן; לייַטערן אין ריין גאָלד.

פָּזִיז, פְּזִיזָא, ת. אייַליקער; איבעראייַל־טער לייַכטזיניקער; פלוט; היץ־קאָפּ.

— עַמָּא פְּזִיזָא, איבעראייַלט פאָלק (באַצ. פאַרן יידישן פאָלק).

פְּזִיזוּת, נ. אייַלעניש; איבעראייַלעניש; איבערגעאייַלטקייט; היץ־קעפּיקייט; לייַכטזיניקייט.

פְּזִילָה, נ. שיקל; אויגנוואָרפעניש.

פְּזִימָה, נ. ברומונג; אונטערברומונג (אַ ניגון).

פָּזַל (פָּזַל, יִפְזֹל), פ"ע. שיקלען; שיקלען מיט אַ זייַטיקן מיין.

— הִפָּזֵל, ווערן שיקלדיק.

— הִפְזֵל, וואַרפן אַ בליק; כאַפּן אַ בליק.

פַּזְלָן, ז. שיקלער.

פַּזְלָנוּת, נ. שיקלדיקייט; אויגן־וואַרפונג מיט אַ זייַטיקן מיין.

פַּזְלָנִי, ת. שיקלדיקער; קיסאָקער.

פַּזֶלֶת, נ. שיקל־פעלער.

פַּזֵּם, פ״י. אונטערזינגען: אונטערברומען.

— פֻּזּוֹם, אונטערגעזונגען ווערן; אונ־טערגעברומט ווערן.

— הִתְפַּזֵּם, אונטערזינגען זיך.

פִּזְמוֹן, ז. לידל; קופלעט; רעפריין; רע־ליגיעזער שיר.

פִּזְמוּן, ז. קופלעטן־פֿאַרפֿאַסונג; קופלעטן־זינגונג.

פִּזְמוֹנָאוּת, נ. קופלעטן־פֿאַרפֿאַסונג; באַ־שעפֿטיקונג מיט קופלעטן.

פִּזְמוֹנַאי, ז. קופלעטן־פֿאַרפֿאַסער; קופ־לעטן־זינגער.

פַּזְמֵן, פ״י. פֿאַרפֿאַסן קופלעטן.

פֶּזְמֶק, ז. (ר׳ פֶּזְמְקָאוֹת), זאָק.

פַּזְמֵק, פ״י. אָנטון (עמעצן) זאָקן.

— פֻּזְמַק, ווערן אָנגעטון אין זאָקן.

פָּזַר (פָּזַר, יִפְזֹר), פ״י. פֿונאַנדערשיטן; פֿונאַנדערוואַרפֿן; צעוואַרפֿן; צעטרייַבן; פֿונאַנדערלאָזן; פֿאַרשווענדן.

— הִפָּזֵר, צעשפרייט ווערן; פֿונאַנדער־געשיט ווערן; פֿונאַנדערגעטריבן ווערן; פֿונאַנדערגעלאָזט ווערן.

— פַּזֵּר, פ״י. פֿונאַנדערשיטן; פֿונאַנדער־וואַרפֿן; צעוואַרפֿן; צעטרייַבן; פֿונ־אַנדערלאָזן; פֿאַרשווענדן.

— פַּזֵּר אֶת דַּעְתּוֹ, צעשטרייַען זיך.

— פֻּזּוֹר, פֿונאַנדערגעשיט ווערן; פֿונאַנ־דערגעוואָרפֿן ווערן; צעטריבן ווערן; פֿונאַנדערגעלאָזט ווערן.

— בִּמְפֻזָּר, פֿונאַנדערגעשיטערהייט.

— הִתְפַּזֵּר, צעשיטן זיך; פֿונאַנדערגייין זיך; צעשפרייטן זיך; פֿונאַנדערלאָזן זיך.

פְּזֵר, ז. נאָמען פֿון אַ טראָפּ אין תּנ״ך.

פִּזָּרוֹן, ז. צעשפרייטונג.

פַּזְרָן, ז. פֿאַרשווענדער; אויסברענגער.

פַּזְרָנוּת, נ. פֿאַרשווענדונג; פֿאַרשווענ־דערישקייט; אויסברענגערײַ.

פַּזְרָנִי, ת. פֿאַרשווענדערישער; אויסברענ־גערישער.

פַּח, ז. בלעך; בלעך־באַנקע; נעץ; פֿאַסט־קע; שטרויכלונג.

— פַּחֵי־נֶפֶשׁ, ז״ר. אַנטטוישונג.

פָּחַד (פָּחַד, יִפְחַד), פ״ע. מורא האָבן; שרעקן זיך; איבערשרעקן זיך.

— הִפָּחֵד, איבערגעשראָקן ווערן; אי־בערשרעקן זיך.

— פַּחֵד, מורא האָבן; שרעקן זיך; אי־בערשרעקן.

— פֻּחוֹד, זייַן איבערגעשראָקן.

— הַפְחֵד, אָפּשרעקן; אָנשרעקן; אָנוואַר־פֿן אַ מורא.

— הֻפְחֵד, איבערגעשראָקן ווערן.

פַּחַד, ז. (ר׳ פַּחֲדִים), שענקל.

פַּחַד, ז. (ר׳ פְּחָדִים), שרעק; מורא; פֿורכט

— אַל פַּחַד! האָב נישט מורא!

פַּחְדָּה, נ. שרעק; מורא; פֿורכט.

פַּחְדָּן, ז. שרעקעוודיקער; טרוס.

פַּחְדָּנוּת, נ. שרעקעוודיקייט.

פַּחְדָּנִי, ת. שרעקעוודיקער; פחדנותדי־קער.

פֶּחָה, ז. פּאַשאַ (אַראַבישער אַדל־טיטל); גובערנאַטאָר (אין אַלט.).

פָּחוּד, ת. איבערגעשראָקענער; אָנגע־שראָקענער.

פַּחֲוָה, נ. גובערניע; קרייַז (אין אַלט.).

פָּחוּז, ת. איבערגעאײַלטער: לײַכטזיניקער.

פִּחוּם, ז. פֿאַרקוילונג.

פַּחוֹן, ז. בלעך־בײַדל.

פָּחוּס, ת. צוגעפּלאַטשיקטער: פּלאַטשיקער.

פָּחוּת, ת. מינדערווערטיקער: ערגערער.

פָּחוֹת, תה״פ. ווינציק: ווינציקער: ווייניקער.

— לַפָּחוֹת, לְכָל־הַפָּחוֹת, וויייניקסטנס.

פִּחוּת, ז. פֿאַרקלענערונג: פֿאַרווינציקערונג: פֿאַרוויייניקערונג.

— פִּחוּת הַמַּטְבֵּעַ, געלט־דעוואַלואַציע.

פָּחַז (פָּחַז, יִפְחַז), פ״ע. האַנדלען איבערגעאײַלט: האַנדלען לײַכטזיניק.

— פִּחֵז, האַנדלען לײַכטזיניק.

— הִפְחִיז, מאַכן לײַכטזיניק.

— הִתְפַּחֵז, זײַן לײַכטזיניק: זײַן איבעראײַלט.

פַּחַז, ז. פַּחֲזוּת, נ. לײַכטזיניקײט: איבעראײַלטקייט.

— פַּחַז כַּמַּיִם, היץ־קאָפּ.

פַּחֲזָן, ז. לײַכטזיניקער: איבערגעאײַלטער.

פַּחֲזָנִי, ת. לײַכטזיניקער: היץ־קאָפּיקער.

(פָּחַח) הֵפֵחַ, פֿאַנגען אין אַ פֿאַסטקע.

פֶּחָח, ז. בלעכער.

פֶּחָחוּת, נ. בלעכערײַ.

פֶּחָחִיָּה, נ. בלעכער־ווערקשטאַט.

פְּחִיסָה, נ. צעפּלאַטשיקונג.

פְּחִיסוּת, נ. פּלאַטשיקייט.

פַּחִית, נ. קליינע בלעך־באַנקע: בלעכל: נומערל.

פְּחִיתָה, נ. פֿאַרקלענערונג: פֿאַרמינערונג: אויסקריצונג.

פְּחִיתוּת, נ. אַראָפּנידערונג: אַראָפּגעמונג: אומוויכטיקייט.

— פְּחִיתוּת־הַכָּבוֹד, באַליידיקונג: דערנידעריקונג.

— פְּחִיתוּת עֵרֶךְ, ווערט־אַראָפּנידערונג: גרינגשעצונג.

(פחל) פְּחְלִין, ז. זאַק: דאָפּלטזאַק (אָנצולאָדן אויפֿן רוקן פֿון אַ בהמה).

פְּחְלוּץ, ז. אויסשטאָפּונג (פֿון טויטע חיות און פֿייגל).

פְּחְלָץ, ז. אויסגעשטאָפּטע חיה אָדער פֿויגל.

פִּחְלֵץ, פ״י. אויסשטאָפּן חיות אָדער פֿייגל מיט שטרוי, וואַטע א״א.

— פְּחְלוּץ, אויסגעשטאָפּט ווערן מיט שטרוי, וואַטע א״א (פֿייגל, חיות).

פִּחֵם, פ״י. פֿאַרשוואַרצן: פֿאַרקוילן: מאַכן קוילן.

— פְּחוּם, פֿאַרשוואַרצט ווערן: פֿאַרקוילט ווערן: פֿאַרוואַנדלט ווערן אין קוילן.

— הִפְחִם, פֿאַרקוילן זיך: פֿאַרקוילט ווערן.

— הִתְפַּחֵם, ווערן צו קויל: עלעקטריזירט ווערן: שוואַרץ ווערן.

פֶּחָם, ז. קויל: פֿאַשאַ (הערשער).

— פַּחֲמֵי־אֶבֶן, שטיינקוילן.

— פֶּחָם־כָּחֹל, בלאָע קוילן, באַצ. פֿאַר ווינט־ענערגיע.

— פֶּחָם לָבָן, ווײַסע קוילן, באַצ. פֿאַר וואַסער־ענערגיע.

— נוּרַת־פֶּחָם, עלעקטריש קויל־לעמפּל.

— נְיַר־פֶּחָם, קאַלקע.

— עֶפְרוֹן־פֶּחָם, קאָפּי־בלײַשטיפֿט.

פַּחְמָה, נ. קאַרבאָנאַט; קאָקס.

פִּחְמוּן, ז. קאַרבאָנאַטירונג; קאַרבאָניזי־רונג; האַרטונג מיט קוילן, קאָקס (צו מאַכן פֿון אײַזן שטאָל).

פֶּחָמִי, ז. קוילן־ברענער; שמיד.

פַּחְמִי, ת. קויליקער; קויל־.

פַּחְמֵימָן, ז. קוילנוואַסערשטאָף.

פַּחְמָן, ז. קוילנשטאָף.

— דּוּ־תַּחְמֹצֶת הַפַּחְמָן, שטיקשטאָף.

פַּחְמֵן, פ״י. קאַרבאָניזירן; פֿאַרקוילן אײַזן צו פֿאַרוואַנדלען עס אין שטאָל.

— הִתְפַּחְמֵן, פֿאַרקאַרבאָניזירט ווערן.

פַּחְמָנִי, ת. קוילנשטאָפֿיקער; קוילנ־שטאָף־.

פַּחֶמֶת, נ. קאַרבונקול; געשוויר.

פַּחְמָתִי, ת. שטיקשטאָפֿיקער; שטיק־שטאָף־.

פָּחֹס (פָּחַס, יִפְחַס), פ״י. צעקוועטשן; צעפּלאַטשיקן.

— הִפָּחֵס, צעקוועטשט ווערן; צעפּלאַ־טשיקט ווערן.

פֶּחָר, ז. טעפּער.

פַּחַר, ז. פּאָרצעלײַענע כּלי; ערדענע כּלי.

פְּחָרוּת, נ. טעפּעריי.

פָּחֹת (פָּחַת, יִפְחֹת, יִפְחַת), פ״י. פֿאַר־קלענערן; פֿאַרמינערן; אַראָפּנעמען; אויסהוילן; פֿאַרלירן אין ווערט; ווערן ווייניקער; פֿאַרמינערן זיך.

— פּוֹחֵת וְהוֹלֵךְ, ווערט כּסדר ווייניקער.

— הִפָּחֵת, קלענער ווערן; פֿאַרמינערט ווערן; אַראָפּגענומען ווערן; רעדוצירט ווערן; באַשעדיקט ווערן; קאַליע ווערן.

— פַּחֵת, פֿאַרקלענערן; מינערן; דעוואַ־לואירן; אַראָפּנידערן; אויסהוילן.

— הַפְחֵת, פֿאַרמינערן; פֿאַרקלענערן; רע־דוצירן; באַשעדיקט ווערן; קאַליע ווערן.

— הֻפְחַת, פֿאַרמינערט ווערן; פֿאַרקלע־נערט ווערן; אַראָפּגענומען ווערן; רעדוצירט ווערן.

פְּחַת, ז. (ר׳ פְּחָתִים), אַראָפּנידערונג; מינערונג; אָפּפֿאַל; פֿעלער; אַמאָרטי־זאַציע; אויס־הוילונג; פֿאַרטיפֿונג.

פַּחַת, זו״נ. (ר׳ פְּחָתִים), לאָך; פֿאַסטקע.

— בְּעֶבְרֵי פִי־פַחַת, אויפֿן ראַנד פֿון תּהום.

פְּחֶתֶת, נ. פֿעלער (אין שטאָף).

פִּטְדָה, נ. טאָפּאַז (איידלשטיין).

פְּטוֹטֶרֶת, נ. שטענגל פֿון בלאַט און פֿרוכט.

פִּטּוּם, ז. שטאָפּונג; קראָפּונג (געגנז, הי־נער); אָנפֿילונג; געווירצן־מישונג.

— פִּטּוּמֵי מִלִּים, סתּם־פּלוידערונג.

פָּטוּם, ת. געשטאָפּטער; געקראָפּטער; געווירצן־געמישטער.

פָּטוּר, ת. באַפֿרײַטער; אָפּגעזאָגטער. ז. שטענגל.

— פְּטוּרִים! באַפֿרײַטע! (מיליטערישע קאָמענדע בײַם פֿאַרענדיקן מושטרע).

— פְּטוּרֵי צִיצִים, קנאָספּן־ און בלומען־שטענגלעך.

פִּטּוֹר, ז. אָנוווקס (אין גוף); שטריק.

פְּטוֹר, ז. פֿרײַע האַנדלונג; פֿרײַע האַנט.

פְּטוֹר, ז. **פְּטוֹרִים**, ז״ר. אָפּזאָג פֿון אַר־בעט; קינדיקונג.

פַּטֵּט, פ״ע. פלוידערן; פלאַפּלען.

פַּטָּט, פַּטִּיט, ז. פלוידערער; פלוידער־זאַק; פלאַפּלער.

פְּטִירָה, נ. אָפּשיידונג; אַוועקגייאונג; טויט.

פַּטִּישׁ, ז. האַמער.

— **בֶּן־פַּטִּישׁ**, העמערל.

— **פַּטִּישׁ הֶחָזָק**, בכּבֿודיקער און וויכ־טיקער מאַן.

— **בֵּין הַפַּטִּישׁ וּבֵין הַסַּדָּן**, צווישן האַ־מער און קאָוואַדלע.

פַּטִּישׁוֹן, ז. העמערל.

פֶּטֶל, ז. מאַלינע.

פַּטֵּם, פ״י. שטאָפּן; קראָפּן; מישן גע־ווירצן אָדער זאַלבן.

— **פֻּטּוֹם**, געשטאָפּט, געקראָפּט ווערן; אָנגעשטאָפּט זײַן; געמישט ווערן (גע־ווירצן, זאַלבן).

— **הִפָּטֵם**, געשטאָפּט ווערן.

— **הִתְפַּטֵּם**, שטאָפּן זיך.

פַּטָּם, ז. עופות־ אָדער בהמות־שטאָפּער (אויף פלייש); דראָגעריסט.

פְּטָם, ז. געשטאָפּטער אָקס (געפּאַשעטער אין שטאַל).

פֶּטֶם, ז. געווירצן; קרײַטעכצער.

פִּטָּם, ז. פרוכט־קעפּל, פּיטם.

פִּטְמָה, נ. פרוכט־קעפּל; ברוסט־וואָרצל.

פִּטָּס, ז. ערדענע דייזשע.

פִּטְפּוּט, ז. פלאַפּלעריי; פלוידעריי.

פַּטְפּוּט, פִּטְפּוּט, ז. אונטערשטעל; קעסל־אונטערשטעל.

פַּטְפֵּט, פ״ע. פלאַפּלען; פלוידערן; אָנ־גרײַפּן.

— **פַּטְפֵּט כְּבֶגֶד**, מאַכן פאָרוווּרפן.

פַּטְפְּטָן, ז. פלאַפּלער; פלוידערער.

פַּטְפְּטָנוּת, נ. פלאַפּלעריי; פלוידעריי.

פַּטְפְּטָנִי, ת. פלאַפּלערישער; פלוידערנ־דיקער.

פָּטַר (פָּטַר, יִפְטֹר, יִפְטַר), פ״י. פרײַלאָ־זן; באַפרײַען; לאָזן גיין. פ״ע. אַ־רויסמאַכן זיך; אָפּרוקן זיך; אָפּגט׳ן.

— **פָּטַר אֶת אִשְׁתּוֹ**, אָפּגט׳ן ס׳ווײַב.

— **פָּטַר מַיִם**, לאָזן פרײַ וואַסער־שטראָם.

— **הִפָּטֵר**, באַפרײַען זיך; פטור ווערן; אָפּשיידן זיך; אַוועקגיין; שטאַרבן.

— **פַּטֵּר**, אָפּזאָגן; קינדיקן; גיבן דעמי־סיע.

— **פֻּטַּר**, אָפּגעזאָגט ווערן; געקינדיקט ווערן; דעמיסיאָנירט ווערן.

— **הַפְטֵר**, אָפּלענען; עפּענען; לאָזן גיין; באַפרײַען; אָפּזאָגן; גיבן דעמיסיע; זאָגן מפטיר; פאַרענדיקן.

— **הַפְטֵר בְּשָׂפָה**, אַרויסגיין מיט לשון.

— **הַפְטֵר עַל מֵת**, מספּיד זײַן.

— **הִתְפַּטֵּר**, אָנגעבן זיך אין דעמיסיע; דעמיסיאָנירן; אָפּזאָגן זיך.

פֶּטֶר, ז. **פִּטְרָה**, נ. ערשטלינג.

פִּטְרִיָּה, נ. שוואָם; שוועמל.

— **כִּכְמֵהִין וּכְפִטְרִיּוֹת**, ווי שוואָמען נאָך אַ רעגן.

פְּטֶרֶת, נ. אויסרייד; אַרויסמאַכונג.

פִּי, (פֿון פֶּה). זע פֶּה.

פֵּיגָם, ז. רוטאַ (דופֿטיקער קוסט מיט בלו־מען).

פִּיד, ז. אומגליק; אָנשיקעניש; דזשאָבונג.

פִּיָה, נ. מונדשטיק; עפֿענונג אין אַ כלי; רערלאויסגאַנג.

פִּיּוּט, ז. דיכטונג; ליטורגישע פּאָעזיע.

פִּיּוּטִי, ת. פּאָעטישער; דיכטערישער.

— חֵרוּת פִּיּוּטִית, דיכטערישע פֿרײַהייט, ליצענציאַ פּאָעטיקאַ.

פִּיּוּטִיּוּת, נ. דיכטערישקייט; פּאָעטיש־קייט

פִּיּוֹנִית, נ. פּאָרע; לופֿטלעכעלע.

פִּיּוּס, ז. איבערבעטונג; שלום־מאַכונג; גורל־וואַרפֿונג; לאָטעריע.

פִּיּוֹת, פֵּיוֹת, נ"ר. מײַלער. זע פֶּה.

פִּיֵּחַ, פ"י. פֿאַרסאַזשען; פֿאַרשוואַרצן מיט סאַזשע.

— פֻּיַּח, פֿאַרסאַזשעט ווערן; באַדעקט ווערן מיט סאַזשע.

פִּיַּח, ז. סאַזשע; קויל־אָפּזאַק.

פִּיחָה, נ. בלאָז; גאַז־לאָזונג.

פִּיחוֹן, ז. טוש.

פִּיַּחַת, נ. שוואַרצער שוואָמען־פּאַראַזיט (קראַנקייט פֿון געוויקסן און פּירות).

פִּיֵּט, פ"ע. דיכטן; פֿאַרפֿאַסן דיכטונג; שאַפֿן ליטורגישע דיכטונג.

— פֻּיּוֹת, געדיכטעט ווערן; פֿאַרפֿאַסט ווערן (דיכטונג).

פִּיֵּט, ז. דיכטונג; פּאָעזיע; ליטורגישע דיכטונג.

פַּיְּטָן, ז. דיכטער; פּאָעט.

פַּיְּטָן, ז. דיכטער; פּאָעט; דיכטער פֿון ליטורגישער פּאָעזיע.

פִּיֵּךְ, פ"י. פֿאַרבן די אויגנלעדלעך; פֿאַר־בן זיך.

— פֻּיַּךְ, געפֿאַרבט ווערן (אויגן, ליפּן).

פִּיל, ז. עלפֿאַנט.

— שֵׁן הַפִּיל, עלפֿאַנטביין.

פִּילָא, נ. באַליע; דייזשע.

פִּילֶגֶשׁ, נ. (ר' פִּילַגְשִׁים), קעפּבסווײַב.

פִּילַגְשׁוּת, נ. אומלעגאַלע צוזאַמענלע־בונג מיט אַ מאַן (קאָנקובינאַט).

פִּילוֹן, ז. קליינס פֿון עלפֿאַנט; עלפֿאַנטל.

פְּיָלֵי, נ. (ר' פְּיָלִין), קרוג.

פִּים, ז. אַלט. געוויכט פֿון 7.5 גראַם; קליינע מטבע; אַרויסשטאַרץ בײַ מַכ־שירים.

פִּינוֹן, ז. פּילץ.

פִּינָךְ, ז. זעלנערישע מענאַזשקע.

פִּימָה, נ. פֿעטס; פֿעטקייט; גוידער.

פִּין, ז. צאָן (בײַ אַ שליסל א"א); אַרויס־שטאַרץ.

פִּיֵּס, פ"ע. איבערבעטן; לאָסירן; וואַרפֿן גורל; ציִען לאָטעריע.

— פֻּיַּס, איבערגעבעטן ווערן.

— הִפֵּס, איבערבעטן; לײַכטער מאַכן; פֿאַרלײַכטערן; לאָסירן; וואַרפֿן גורל; אויסקוועטשן (אײַטער).

— הוּפַּס, אויסגעקוועטשט ווערן (אײַ־טער).

— הִתְפַּיֵּס, איבערבעטן זיך.

פַּיִס, ז. (ר' פְּיָסוֹת, פְּיָסִים), גורל; לאָס; לאָטעריע; וואַרפֿל; קוויטל.

פַּיְסָן, ז. שלום־מאַכער: איבערבעטער.

פַּיְסָנוּת, נ. איבערבעטונג.

פַּיְסָנִי, ת. איבערבעטלעכער.

פִּית, ז. פֿרענזל.

פִּיפִיָּה, נ. שאַרף: שווערד־שאַרף: מויל: עפֿענונג.

פִּיפְיוֹן, ז. אַנטוס (פֿויגל).

פִּיצוּץ, ז. אויפֿרייס: צעקרישלונג (דורך אויפֿרייס).

פִּיק, ז. טרייסלונג: טרייסלעניש.

— פִּיק רֹאשׁ, קאָפּ־שאָקל: קאָפּ־טרייסל: שטח־מאָס (בערך 0.55 מעטער).

פִּיקָה, נ. פּראָפּן: קאָפּסל: קנופּ: קנאָפּ: בייל: צינדהיטל (ביי שיס־קויל).

— פִּיקָה שֶׁל גַּרְגֶּרֶת, גאָרגל־קנאָפּ.

פִּיר, ז. גרוב: אויסגראָב: גרובן.

פִּירְכָא, פִּירְכָה, קעגנדערקלערונג.

פִּיתּוֹם, ז. בויכרעדער.

פַּךְ, ז. (ר׳ פַּכִּים), איילקרוגעלע.

— פַּכִּים קְטַנִּים, קלייניקייטן: קליינע זאַכן.

פִּכָּה, פעו״י. שטראָמען: אַרויסקוואַלן: אַרויספֿליסן: עמאַנירן: מאַכן אַרויס־שטראָמען.

פִּכּוּי, ז. אַרויסשטראָם: אַרויסשפּראָץ: אַרויסקוואַל.

פָּכוּר, ת. צוזאַמענגעדריקטער: פֿאַרבראָכענער.

פִּכֵּחַ, פ״י. אויסניכטערן (אויך איבערג.).

— פֻּכּוּחַ, אויסגעניכטערט ווערן (אויך איבערג.).

— הִתְפַּכֵּחַ, אויסניכטערן זיך (אויך איבערג.).

פִּכֵּחַ, ת. ניכטערער.

פִּכְחוֹן, ז. ניכטערקייט.

פִּכְחוּת, נ. ניכטערקייט.

פַּכִּית, נ. סלאָיִקל: קרוגעלע.

פַּכְסָם, ז. סוכאַרע.

פִּכְפּוּךְ, ז. שטראָמונג: פֿליסונג: קוואַלונג.

פִּכְפֵּךְ, פ״ע. בולבען זיך: אַרויסשטראָמען: אַרויסקוואַלן.

פָּכַר (פָּכַר, יִפְכֹּר), פ״י. ברעכן: צעברעכן: אויסוואָרצלען.

— פָּכַר אֶת יָדָיו, פֿאַרברעכן די הענט: פֿאַרברעכן די פֿינגער.

— פִּכֵּר, צעברעכן: פֿאַרברעכן: אויסרייסן.

— פֻּכּוֹר, צוזאַמענדריקן.

פל, פאל: זע נָפַל.

(פָּלָא) הִפְלֶא, פ״ע. זיין וווּנדערלעך: זיין אויסערגעוויינטלעך: זיין אומבאַגרייפֿלעך: וווּנדערן זיך.

— נִפְלָא! אויסערגעוויינטלעך! וווּנדערלעך! וווּנדערבאַר!

— נִפְלָאוֹת, וווּנדער.

— פַּלֵּא, דערפֿילן: אָפּצאָלן.

— הִפְלָא, מאַכן באַוווּנדערן: אַרויסרופֿן באַוווּנדערונג: אויסדריקן: אָנצייכנען.

— הִפְלֵא עֵצָה, גיבן אַ וווּנדערלעכע עצה.

— לְהַפְלִיא! וווּנדערלעך!

— הַפְלֵא וָפֶלֶא, וווּנדער איבער וווּנדער.

— הֻפְלָא, זײַן װוּנדערלעך.

— הִתְפַּלֵּא, װוּנדערן זיך; זײַן באַװוּנ־דערונגס־װערט.

פֶּלֶא, ז. (ר׳ פְּלָאִים, פְּלָאוֹת), װוּנדער; נס.

— פִּלְאֵי פְּלָאִים, װוּנדער איבער װוּנ־דער.

— בְּאֹרַח פֶּלֶא, דורך אַ נס.

— סִיר־פֶּלֶא, װוּנדערטאָפּ (צו באַקן).

— יָרֹד פְּלָאִים, שטאַרק אַראָפּזינקען אין װערט.

פִּלְאִי, ת. װוּנדערלעכער; אומבאַגרײַפֿלע־כער.

פֶּלְאִי, ת. אומבאַגרײַפֿבאַרער; װוּנדער־לעכער.

פִּלְבּוּל, ז. װאַרפֿונג; באַװעגונג; קאָלע־רונג; קאַטשונג.

פַּלְבֵּל, פ״י. װאַרפֿן; דרייען (מיט די אויגן); באַװעגן (מיט עפּעס).

— הִתְפַּלְבֵּל, הִפַּלְבֵּל, װאַרפֿן; דרייען (מיט די אויגן).

(פֶּלֶג) הִפָּלֵג, פ״ע. צעטיילט װערן; גע־שפּאָלטן װערן.

— פַּלֵּג, צעטיילן; שפּאַלטן; צעשיידן.

— פֻּלּוּג, צעטיילט װערן; צעשפּאָלטן װערן.

— הַפְלֵג, דערװײַטערן; דערװײַטערן זיך; אָפּװענדן זיך; איבערטרײַבן; אָפּפּאָרן מיט אַ שיף; אָפּשװימען; האָבן אַן אַנדער מיינונג; זײַן קעגן.

— הַפְלֵג בִּגְנוּתוֹ, שטאַרק גרינגשעצן.

— הַפְלֵג בְּשִׁבְחוֹ, שטאַרק לויבן.

— הַפְלֵג דַּעְתּוֹ מִן־, נישט לייגן קיין אַכט.

— הַפְלֵג עַל מִדּוֹתָיו, איבערטרײַבן אין האַנדלונג.

— הֻפְלַג, דערװײַטערט װערן; אָפּגע־טיילט װערן.

— הִתְפַּלֵּג, צעטיילן זיך; צעשיידן זיך; פֿונאַנדערגיין זיך; שפּאַלטן זיך.

פֶּלֶג, ז. טײַכל; טײַך־שטראָם; טייל; פֿראַקציע; העלפֿט.

— פְּלַג־אִי, האַלבאינזל.

— פְּלַג־גּוּף, צװייטע העלפֿט (װײַב).

— פְּלַג־צֵל, האַלבשאָטן.

— פְּלַג שִׂמְלָה, פֿרויען־ראָק.

פֶּלֶג, ז. מיגרען; קאָפּװייטיק.

פַּלָּג, ז. קעלנער; סאַרװער.

פַּלְגְּנַאי, ז. ליבהאָבער צו פֿירן װיכּוחים און דיסקוסיעס.

פְּלֻגָּה, נ. גרופּע; קאָמפּאַניע (מיליטער־איינהייט).

— פְּלֻגַּת דְּבָרִים, דיסקוסיע־קריגעריי.

פְּלָגָה, ז. שפּאַלטעריי.

פְּלַגָּה, נ. גרופּע; קאָמאַנדע; שטראָם.

— דּוֹר הַפְּלַגָּה, דור װאָס האָט געבױט דעם טורעם פֿון בָּבֶל (נאָכן מַבּוּל).

פְּלַגְלָג, ז. טײַכעלע; שטרעמל.

פַּלְגָּן, ז. שפּאַלטער; צעשפּאַלטער.

פַּלְגָּנוּת, נ. שפּאַלטעריי; שפּאַלטונג.

פַּלְגָּנִי, ת. שפּאַלטעריש; שפּאַלטנדי־קער.

פַּלְגָּס, ז. האַלברײַפֿער שפּעס.

פְּלַגְצֵל, ז. האַ־בשאָטן.

פְּלֻגְתָּא, נ. מיינונגס־פֿאַרשידנהייט; שטרײַט; פּאָלעמיק.

— בַּר פְּלֻגְתָּא, שטרײַטער; קעגנער; אָ־פּאָנענט.

פְּלֻגְתִּי, ת. קאָמפּאַניעדיקער; קאָמפּאַ־ניע־.

(פלד) פְּלוּד, פ״ע. זײַן הארט ווי שטאָל.

— הַפְלֵד, צעפּלאַמען.

פֶּלֶד, ז. פְּלָדָה, נ. שטאָל; פּלאַם.

— כּוֹבַע־פְּלָדָה, שטאָל־העלם.

— צֶמֶר־פְּלָדָה, שטאָל־וואָל.

פַּלְדִּי, ת. שטאָלענער; שטאָלאַרטיקער; שטאָלהאַרטער.

פַּלְדֵּס, ז. רײַזע־מאַנטל.

פָּלָה (פָּלַה, יִפְלֶה), פ״י. לויזן; אויסלויזן; אַנטלויזן.

— הִפָּלֶה, אויסגעלויזט ווערן; אַנטלויזט ווערן; אויסגעטײלט ווערן (צום גוטן אָדער שלעכטן); שטוינען.

— פִּלֶּה, אויסלויזן; אַנטלויזן קליידער; נישטערן; גראַבלען זיך (איבערג.).

— הִפְלָה, אויסטיילן; אָפּטיילן; צעשיי־דן; דיסקרימינירן.

— הָפְלָה, אויסגעטײלט ווערן (צום גוטן אָדער שלעכטן).

פַּלְהֶדְרִין, ז. ראַט; ראַטמאַנשאַפֿט. זע פַּרְהֶדְרִין.

פְּלוּג, ז. שפּאַלטונג; צעטיילונג.

פְּלוּגָה, נ. גרופּע; קאָמפּאַניע. זע פְּלֻגָּה.

פְּלוּגְתָּא, נ. מיינונגס־פֿאַרשיידנהייט; שטרײַט; פּאָלעמיק.

פְּלוּגְתִּי, ת. קאָמפּאַניעדיקער; קאָמפּאַניע־.

פִּלּוּחַ, ז. פּענעצונג; צעשנײַדונג.

פִּלּוּי, ז. לויזונג; אויסלויזונג; גריבלונג (איבערג.).

פִּלּוּל, ז. תּפילה; בעטונג.

פְּלוּמָה, נ. פּוך.

פְּלוֹנִי, ז. (נ. פְּלוֹנִית), עמעצער; עפּעס.

— פְּלוֹנִי אַלְמוֹנִי, עמעצער; דער; דער און יענער; דאָס און יענץ (אַנאָנים).

— פְּלוֹנִית, יענע; די און יענע; ווײַב.

פִּלּוּס, ז. וועגונג.

— פִּלּוּס הַדֶּרֶךְ, וועג־שנײַדונג.

פִּלּוּשׁ, ז. אָפֿענער דורכגאַנג.

פָּלוּשׁ, ז. פּאָליש (פֿון אַ שול); אַרײַנ־גאַנג; פֿאָדערצימער.

פָּלַח (פָּלַח, יִפְלַח), פ״י. אַקערן; דורכ־אַקערן; פֿונאַנדעראַקערן; דורכשנײַדן; דינען צו געטלעכקייט.

— הִפָּלֵחַ, דורכגעאַקערט ווערן; פֿונאַנ־דערגעאַקערט ווערן.

— פִּלֵּחַ, צעשנײַדן אויף שטיקלעך; צע־אַקערן; פֿונאַנדעראַקערן; דורכשנײַדן; דורכרײַסן.

— פֻּלַּח, צעשניטן ווערן אויף פּענעצן; צעשניטן ווערן אויף שטיקלעך; פֿונ־אַנדערגעאַקערט ווערן.

— הִתְפַּלֵּחַ, שנײַדן זיך אין פּענעצן; שנײַדן זיך אויף שטיקלעך.

פֶּלַח, ז. פּענעץ; שטיק.

— פֶּלַח רֶכֶב, אויבערשטער מילשטיין.

— פֶּלַח תַּחְתִּית, אונטערשטער מיל־שטיין.

פַּלָּח, ז. פּויער; פֿעלד־אַרבעטער; פֿע־לאַך; מילשטיין.

פַּלְחָה, נ. פעלד־לאַנדווירטשאַפט.

פֻּלְחָן, ז. קולט; גאָט־דינסט; רעליגיעזע דינסט.

פֻּלְחָנִי, ת. קולטישער; רעליגיעזער.

פָּלט (פָּלַט, יִפְלֹט), פ״ע. אַנטרינען; ראַטעווען זיך. פ״י. אויסטיילן; אַרויסוואַרפן; אויסהויכן; אַרויסרײַסן זיך; אויסברעכן.

— הִפָּלֵט, אויסגעטיילט ווערן; אָפּראַטעווען זיך; אויסגעבראָכן ווערן; אַרויסרײַסן זיך; אַרויסגעשאָסן ווערן.

— פַּלֵּט, געבוירן; אָפּוואַרפן; אָפּראַטעווען.

— הַפְלֵט, אַרויסוואַרפן; אויסטיילן; אַרויסרײַסן; אַרויסלאָזן (אַ וואָרט, אַ קויל, אַ סוד); געבוירן; אָפּוואַרפן.

— הֻפְלֵט, אַרויסרײַסן זיך; אַרויסכאַפּן זיך.

— הִתְפַּלֵּט, אַנטרונען ווערן; אָפּראַטעווען זיך.

פָּלֵט, ז. אַנטרונענער; אַנטלאָפענער; זיך אַרויסגעראַטעוועטער.

פְּלֵטָה, נ. אָפּרעטונג; איבערבלײַבעכץ; באַנקראָט.

— שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה, ניצל־געוואָרענע רעשטן.

— עָשׂה פְּלֵטָה, אַנטרינען; באַנקראָטירן.

פַּלְטְיָה, נ. גאַס; מאַרק.

פַּלְטִין, ז. הויף; פּאַלאַץ.

פַּלְטֵר, ז. געבעקס־הענדלער; געבעקס־האַנדל.

פַּלְטֵרִין, ז. פּאַלאַץ; הויף.

פֶּלִי, פֶּלִיא, ת. אומבאַגרײַפבאַרער; וווּנדערלעכער.

פְּלִיאָה, נ. ווונדערלעכקייט; געהיימניש־פולקייט; פאַרוווּנדערונג; שטוינונג.

— מִדְרַשׁ פְּלִיאָה, אומבאַגרײַפלעכער ענין.

פְּלִיג, ת. אָפּאָנענט; ווידערשטענדיקער.

— לֵית מָאן דִפְלִיג, נישטאָ קיין אָפּאָנענט, ס'הייסט נישטאָ קיין שום ספק.

— תַּנָּא הוּא וּפְלִיג, ער איז אַ תנא און דעריבער מעג ער אָפּאָנירן.

פְּלִיגָה, נ. קריגערײַ; שפּאַלטונג.

פְּלִיז, ז. מעש.

פְּלִיחָה, נ. אַקערונג.

פָּלִיט, ז. אַנטרונענער; אַנטלאָפענער; געראַטעוועטער.

— שָׂרִיד וּפָלִיט, גאָר קליינער איבערבלײַב.

פְּלִיטָה, נ. אויסטיילונג; אויסברעכונג; אַרויסוואַרפונג; אַרויסריס.

— פְּלִיטַת־פֶּה, צופעליק אַרויסכאַפּונג (זיך) מיט אַ וואָרט.

— פְּלִיטַת־קֻלְמוֹס, צופעליקער פעלער אין שרײַבן.

פְּלֵיטָה, נ. אָפּרעטונג; איבערבלײַבעכץ; באַנקראָט.

פָּלִיל, ז. קרימינאַל־ריכטער.

פְּלִילָה, פְּלִילִיָּה, נ. קרימינאַל־געזעץ; קרימינעלער משפט; גערעכטיקייט.

פְּלִילוּת, נ. לאָדונג; משפטונג; יורידישער וויכוח.

פְּלִילִי, ת. קרימינעלער; געריכטלעכער; שטראָפבאַרער.

— בֵּית־דִּין פְּלִילִי, קרימינאַל־געריכט.

— הַחֹק הַפְּלִילִי, קרימינאַל־געזעץ; שטראָף־קאָדעקס.

— חֵטְא פְּלִילִי, עֲבֵרָה פְּלִילִית, עָוֹן פְּלִילִי, קרימינעל פֿאַרברעך.

— פּוֹשֵׁעַ פְּלִילִי, קרימינעלער פֿאַרברעכער.

— הוּבָא בִּפְלִילִים, געשטעלט ווערן פֿאַרן געריכט אַלס באַשולדיקטער.

— עָוֹן פְּלִילִים, קרימינעל פֿאַרברעך; שווער פֿאַרברעך.

פְּלִילִיּוּת, נ. קרימינאַליסטיק; קרימינעלישקייט.

פְּלִישָׁה, נ. אינוואַזיע; אַרײַנדרינגונג; אַרײַנרײַסונג (זיך).

פֶּלֶךְ, ז. קרײַז; גובערניע; שפּינדל; שטאָק; קוליע; אָנלען; הימל־קערפּער; אָרביטע; וועג.

פָּלַל, פּ״י. קומען אויפֿן געדאַנק; ריכטן זיך; בעטן; אורטיילן; משפּטן.

— פָּלוּל, פֿאָרגעשטעלט ווערן; געהאָפֿט ווערן.

— הִפָּלֵל, געוואָרפֿן ווערן אויף דער ערד.

— הִתְפַּלֵּל, דאַווענען; מתפּלל זײַן; בעטן רחמים.

פֶּלֶל, ז. תּפֿילה; שטאַרקער געבעט.

פְּלַלְגּוֹלָה, נ. ציבלקע (דערמאָנט אין תּלמוד).

(פָּלַם) מְפֻלָּם, ת. שלײַמיקער.

פַּלְמוּד, ז. סקאָמבער (פֿיש).

פַּלְמוֹנִי, ז. (ווי פְּלוֹנִי = פְּלוֹנִי־אַלְמוֹנִי), עמעצער; עפּעס; ערגעץ.

פֻּלְמוֹס, ז. קריג; שאַרפֿער דיספּוט; פּאָלעמיק.

פֻּלְמוּסִי, ת. פּאָלעמישער.

פֻּלְמוּסָן, ז. פּאָלעמיקער.

פֻּלְמוּסָנוּת, נ. פּאָלעמיק; דיספּוט.

(פֻּלְמֵס) הִתְפַּלְמֵס, פּ״ע. פּאָלעמיזירן; דיסקוטירן; אַמפּערן זיך.

פִּלֵּס, פּ״י. אויסגלײַכן; ניוועלירן; דורכשנײַדן; באַלאַנסירן.

— פִּלֵּס נָתִיב, דֶּרֶךְ, דורכשנײַדן אַ וועג; דורכרײַסן זיך.

— פֻּלַּס, אויסגעגליכן ווערן; ניוועלירט ווערן; דורכגעשניטן ווערן; באַלאַנסירט ווערן.

פֶּלֶס, ז. וואָג.

— פֶּלֶס־מַיִם, וואַסער־וואַגע.

פִּלְסָא, נ. זעץ; קלאַפּ.

— פִּלְסֵי דְנוּרָא, פֿײַערדיקע שמיץ.

(פִּלְסֵף) הִתְפַּלְסֵף, פּ״ע. פֿילאָזאָפֿירן.

פִּלַּסְתֵּר, פִּלַּסְטֵר, ז. אָפּנאַרערײַ; פֿעלשונג.

— כְּתַב־פִּלַּסְתֵּר, פּאַשקוויל.

פִּלְפּוּל, ז. סאָפֿיסטיק; פּילפּול.

פִּלְפֵּל, פּ״ע. באַמיִען זיך; צעגלידערן אַן ענין; זיך מתפּלפּל זײַן; דיספּוטירן; פֿעפֿערן; באַווירצן מיט פֿעפֿער.

— פֻּלְפַּל, געפֿעפֿערט ווערן.

— הִתְפַּלְפֵּל, אַרײַנלאָזן זיך אין סאָפֿיסטיק; פֿאַררעדן די ציין.

פִּלְפֵּל, ז. פֿעפֿער (קוסט און געווירץ); פּאַפּריקע־שויטן (גרינס).

פִּלְפְּלוֹן, ז. פֿעפֿערבוים.

פַּלְפְּלָן, פִּלְפְּלָן, ז. סאָפֿיסט; ציין־פֿאַררעדער.

פַּלְפְּלָנוּת, נ. סאָפּיסטיציזם: פּילפּוליס־טיק.

פַּלְפְּלָנִי, ת. סאָפּיסטישער.

פִּלְפֶּלֶת, נ. פּאַפּריקע; פּעפּער־קערנדל.

פִּלְפַּלְתָּא, נ. פּעפּער; פּעפּער־קערנדל.

— פִּלְפַּלְתָּא חֲרִיפְתָּא, שאַרף פּעפּער־קערנדל, ס׳הייסט אַ מאַן מיט אַ גאָר שאַרפן שכל.

(פָּלֵץ) הִתְפַּלֵּץ, פ״ע. דערשיטערט ווערן; דערציטערט ווערן; אויפגעטרייסלט ווערן.

— הַפְלֵץ, דערשיטערן; מאַכן אויפציטערן.

פֶּלֶץ, ז. שוידער; אויפציטער; אויפטריי־סל.

פְּלָצוּר, ז. פֿאַנג־שטריק (לאַסאָ).

פַּלָּצוּת, נ. דערשיטערונג; אויפטרייס־לונג.

פַּלְצֵר, פ״י. פאַרוואַרפן אַ שטריק (אויפן האַלדז פון אַ חיה); פאַרוואַרפן אַ לאַסאָ.

— פֻּלְצוֹר, געפאַנגען ווערן מיט אַ לאַ־סאָ; געבענדיקט ווערן מיט אַ שטריק.

פָּלַשׁ (פָּלַשׁ, יִפְלשׁ), פ״ע. אַריינדרינגען; דורכדרינגען; דורכברעכן; אַריינרײַ־סן זיך; דורכפירן אינוואַזיע.

— פַּלֵּשׁ, דורכדרינגען; דורכברעכן; דורכ־שנײַדן; מאַכן אַ דורכגאַנג.

— פַּלֵּשׁ אַחַר־, נאָכגיין ביזן סוף.

— פַּלֵּשׁ סוֹד, אויסזאָגן אַ סוד.

— פֻּלּוֹשׁ, דורכגעדרונגען ווערן; דורכ־געבראָכן ווערן; דורכגעשניטן ווערן.

— הַפְלֵשׁ, דורכשטופן; אַרײַנשטויסן; גורם זײַן אינוואַזיע.

— הִתְפַּלֵּשׁ, סאָרען זיך; וואַלגערן זיך; קײַקלען זיך; קאַטשען זיך.

פְּלֶשֶׁת, נ. פּיליסטינער־לאַנד.

פְּלִשְׁתִּי, ת. פלישתי, פּיליסטינער.

פְּלִשְׁתִּינָה, נ. נישט־ייִדישע באַצייכנונג פאַר ארץ־ישראל.

פְּלֵתִי, ז. נאָמען פון דוד׳ס און שלמה׳ס לײַב־גוואַרדיע.

— כְּרֵתִי וּפְלֵתִי, אָנגעלויף; ערבֿ־רבֿ.

פֶּם, ז. מויל. זע פּוּם.

פְּמְבֵּי, נ. באַקאַנטמאַכונג; פאַרעפנטלע־כונג.

— בְּפֻמְבֵּי, עפנטלעך.

פֻּמְבִּי, ת. עפנטלעכער.

פֻּמְבִּיּוּת, נ. עפנטלעכקייט.

פָּמוֹט, ז. לײַכטער.

פָּמַלְיָה, פָּמַלְיָא, נ. סוויטע; באַגלייטונג.

— פָּמַלְיָה שֶׁל מַעְלָה, מלאכי־השרת: די מלאכים וואָס באַדינען גאָט.

— פָּמַלְיָה שֶׁל מַטָּה, סוויטע.

פְּמְפִּיָּה, נ. ריבאײַזן.

פַּמְפֵּם, פ״י. פרעסן מיט אַ פול מויל.

פֶּן, פ״י. טאָמער; כדי נישט; זאָל נישט.

פָּן, ז. געזיכט; געשטאַלט.

פְּנַאי, ז. פרײַע צײַט; ליידיקייט; פוסט־קייט.

פַּנַּג, ז. זיס געבעקס; דעליקאַטעס; „מאַר־צעפאַנעס“.

פֻּנְדָּה, נ. טײַסטער; געלט־גאַרטל; אַמו־ניציע־פאַס.

פַּנְדּוּרָה, נ. באַנדורע; פאַסטוך־פײַפל.

פֻּנְדָק, ז. קרעטשמע; גאַסטהויז.

פֻּנְדְקַאי, פֻּנְדְקִי, ז. קרעטשמער; פאַראַזיטן־אויפהאַלטער (געוויקס און בעלי־חי).

פָּנֹה (פָּנָה, יִפְנֶה), פ״ע. ווענדן; אָפּווענדן; ווענדן זיך; באַפרײַען זיך; זײַן פרײַ; מאַכן אויפמערקזאַם; נישט ווערן.

— פָּנֹה עֹרֶף לִפְנֵי־, אַנטלויפן; נעלם ווערן.

— פָּנֹה עֹרֶף אֶל־, אָפּווענדן זיך פון־; ווײַכן פון־.

— פָּנֹה יוֹם, אַוועקגיין פון טאָג.

— לִפְנוֹת בֹּקֶר, באַגינען.

— לִפְנוֹת עֶרֶב, פאַרנאַכט.

— הִפָּנֵה, אָפּווענדן זיך; באַפרײַען זיך (פון אַרבעט); אַוועקגיין אין אַ זײַט (צו דערליידיקן געברויך); באַזײַטיקט ווערן.

— פַּנֵּה, אויסרוימען; אויסרייניקן; אָפּרייניקן; עוואַקואירן; פאַרלאָזן; באַזײַטיקן.

— פַּנּוּ דֶרֶךְ! מאַכט פרײַ דעם וועג! גייט אַראָפּ פון וועג!

— פֻּנֹּה, אויסגערייניקט ווערן; אויסגערוימט ווערן; עוואַקואירט ווערן; באַזײַטיקט ווערן.

— הַפְנֵה, ווענדן; אָפּווענדן; ווענדן זיך; אָפּשיקן; ריכטן.

— הַפְנֵה עֹרֶף, אַנטלויפן.

— הָפְנֵה, אָפּגעוואָנדן ווערן; אָפּגעשיקט ווערן; געריכטעט ווערן; זײַן פרײַ.

— מֻפְנֶה, פרײַער, נישט חתונה־געהאַטער.

— הִתְפַּנֵּה, באַפרײַען זיך (פון זײַן פאַרנומען); אויסגעליידיקט ווערן.

פִּנָּה, נ. ווינקל; עק; ווענדונג.

— פִּנּוֹת הָעָם, ווינקלשטיינער פון פאָלק, מַנהיגים.

— אֶבֶן־פִּנָּה, ווינקלשטיין פון אַ הויז.

— רֹאשׁ פִּנָּה, ווינקלשטיין.

— יְרִיַּת אֶבֶן פִּנָּה, ווינקלשטיין-לייגונג.

פָּנוּי, ת. (נ. פְּנוּיָה), ליידיקער; פרײַער; נישט חתונה־געהאַטער. ז. ליידיקייט.

פִּנּוּי, ז. אויסרוימונג; אויסליידיקונג; עוואַקואַציע; עקסמיסיע.

— צַו פִּנּוּי, עקסמיסיע־אורטייל.

פִּנּוּק, ז. צערטלונג; פאַרצערטלונג; אויסאיידלונג.

פְּנִיָּה, נ. ווענדונג; אָפּווענדונג; כוונה; מיין.

פָּנִים, ז״ר, ז״נ. פנים; געזיכט; געשטאַלט; אויסזע; פאַסאַדע; אויבערפלאַך; טַעם; כַּעס.

— פָּנִים אֶל פָּנִים, פָּנִים בְּפָנִים, אַנטקעגנאַנאַנדער.

— פְּנֵי הַיָּם, ים־אויבערפלאַך.

— פְּנֵי הָעִיר, פְּנֵי הָאָרֶץ, אָנפירנדיקע און בכּבֿודיקע לײַט.

— אֲרִיכוּת־פָּנִים, געדולד; אויסדויער; אײַנגעהאַלטנקייט.

— בּוֹשׁ־פָּנִים, שעמעוודיקער.

— בֹּשֶׁת־פָּנִים, שעמעוודיקייט; באַשיידנקייט; קאָמפּראָמיטאַציע; חַרפּה.

— גְּלוּי־פָּנִים, חוצפּה; פאַרריסנקייט.

— הֶאָרַת־פָּנִים, העפּלעכקייט; גוטגינ־ציקייט.

— הַדְרַת־פָּנִים, מאַיעסטעטיש אויסזען.

— הֶכֵּר־פָּנִים, פראָטעזשירונג.

— הַכָּרַת־פָּנִים, פנים־אויסדרוק.

— הַעֲמָדַת־פָּנִים, אָנשטעל־מאַכונג.

— הַקְבָּלַת־פָּנִים, אויפנאַמע.

— לֶחֶם הַפָּנִים, באַצ. פאַר די צוועלף חלות געבראַכטע ערבֿ שבת אין בית־המקדש.

— מְאוֹר־פָּנִים, פריידיקער פנים־אויס־דרוק.

— מַגַּמַּת־פָּנִים, שטרעבונג; ציל.

— מַשּׂוֹא־פָּנִים, פראָטעזשירונג.

— סֵבֶר־פָּנִים, גוטוויליקייט.

— עַז־פָּנִים, פרעכער.

— עַזּוּת־פָּנִים, עַז־פָּנִים, פרעכקייט; חוצפהדיקייט.

— קַבָּלַת־פָּנִים, אויפנאַמע; עמפּאַנג.

— קְלַסְתֵּר־פָּנִים, געשטאַלט; פנים־שטריכן.

— גַּלֵּה פָּנִים, דעמאַסקירן.

— הָאֵר פָּנִים, זײַן העפלעך; זײַן גוט־וויליק.

— הָדֵר פְּנֵי־, האָבן דרך־ארץ; אַכטן.

— הַכֵּר פְּנֵי־, פראָטעזשירן.

— הַלְבֵּן פְּנֵי־, פאַרשעמען.

— הַסְבֵּר פְּנֵי־, זײַן העפלעך; זײַן גוט־וויליק.

— הַסְתֵּר פָּנִים מִ־, איגנאָרירן.

— הָעֵז פָּנִים, זײַן פרעך; זײַן אומפאַר־שעמט.

— הַעֲמֵד פָּנִים, מאַכן אָנשטעל.

— הַקְבֵּל פָּנִים, אויפנעמען; עמפּאַנגען.

— הָשֵׁב פָּנִים, אָפּזאָגן; אָפּוואַרפן.

— חַלֵּה פָּנִים, שטאַרק בעטן.

— נָשׂא פָּנִים, פראָטעזשירן.

— בְּפָנַי; בְּפָנֶיךָ. בְּפָנַיִךְ; בְּפָנָיו. בְּפָנֶיהָ; בְּפָנֵינוּ; בְּפְנֵיכֶם־ן; בְּפָנֵיהֶם־ן, אין מײַן קעגנוואַרט, אין דײַן קעגנוואַרט; אין זײַן קעגנוואַרט. אין איר קעגנ־וואַרט; אין אונזער קעגנוואַרט; אין אײַער קעגנוואַרט; אין זייער קעגנ־וואַרט.

— בִּפְנֵי־, אין קעגנוואַרט; אַנטקעגן.

— בִּפְנֵי עַצְמוֹ, אַנאָונפאַרזיך; פאַר זיך אַליין.

— לִפְנֵי־, פאַר; איידער.

— לְפָנִים, אַמאָל; פאַרצײַטנס.

— לְפָנִים, אויבערפלעכלעך; פון אויסן.

— מִלִּפְנֵי, פון פאַר.

— מִפְּנֵי, פון; צוליב; ווײַל; אַנטקעגן.

— מִפְּנֵי מָה? צוליב וואָס? פאַרוואָס?

— מִפְּנֵי שֶׁ־, דערפאַר ווײַל.

— עַל פְּנֵי, אויף; אויף דער אויבער־פלאַך.

— עַל כָּל פָּנִים, יעדנפאַלס; ווי עס זאָל נישט זײַן.

— בְּשׁוּם פָּנִים, אין קיין פאַל.

— מִכַּמָּה פָּנִים, צוליב אַ ריי סיבות.

פְּנִים, ז. אינעווייניק; אינטעריער.

— פְּנִימָה, אינעווייניק־אַריין; אינעוויי־ניק.

— בִּפְנִים, אינעווייניק.

— לִפְנִים, אינעווייניק־אַרײַן.

— לִפְנֵי וְלִפְנִים, אינעווייניק: אין סאַמע אינעווייניק.

— לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, מיט רחמים (און נישט מיט דער האַרבקייט פֿון געזעץ).

— שַׂר־הַפְּנִים, אינערן־מיניסטער.

פְּנִימַאי, ז. זיך געפֿינענדיקער אין אַן אינטערנאַט.

פְּנִימִי, ת. אינערלעכער: אינטימער.

פְּנִימִיָּה, נ. אינטערנאַט.

פְּנִימִיּוּת, נ. אינערלעכקייט.

פְּנִימִית, נ. פּנעומאַטיק.

פְּנִינָה, נ. פּערל: קאָראַל.

— גְּרִיסֵי פְּנִינָה, פּערלגרויפּן.

פְּנִינִי, ת. פּערלדיקער: פּערלאַרטיקער: קאָראַלאַרטיקער.

פְּנִינִיָּה, נ. טערקישע הון.

פִּנְכָּה, נ. טעלער: שיסל.

— מְלַחֵךְ פִּנְכָּה, טעלערלעקער.

(פָּנֹם) הַפְנֵם, פ״ע. באַהאַלטן אין זיך.

— הֻפְנַם, באַהאַלטן ווערן אין זיך.

(פָּנֹן) הַפְנֵן, פ״ע. גלאַנצן ווי פּערל.

פָּנָס, ז. לאַמטערן.

— פָּנַס־קֶסֶם, פּראָיעקציע־לאַמטערן.

פִּנֵּק, פ״י. פֿאַרצערטלען: צערטלען.

— פֻּנּוֹק, געצערטלט ווערן.

— הִתְפַּנֵּק, פּיעשטשען זיך: צערטלען זיך.

פִּנְקָס, ז. נאָטיץ־בוך: כראָניק־בוך: פֿאַר־שרײַב־בוך: פִּנקס: בוכהאַלטעריש בוך.

— פִּנְקַס־זֶהוּי, ־זֶהוּת, אידענטיטעטס־קאַרטע.

— הַנְהָלַת פִּנְקָסִים, בוכהאַלטעריע.

— מְנַהֵל פִּנְקָסִים, בוכהאַלטער.

פִּנְקֵס, פ״י. פֿאַרשרײַבן: פֿירן בוכהאַל־טעריע: בוכן.

— פֻּנְקוֹס, פֿאַרשריבן ווערן: געבוכט ווערן.

פִּנְקְסָן, ז. בוכהאַלטער.

פִּנְקְסָנוּת, נ. בוכהאַלטעריע.

פֶּנֶת, פַּנְתָּה, נ. כאָלעווע.

פַּנְתֵּר, ז. פּאַנטערע.

פַּס, ז. פּאַס: שטרײַף: לאַטע (ברעט): פֿלאָקן: שינע: שטיק: ראַנד.

— פַּס־הַיָּד, האַנטפֿלאַך.

— פַּסֵּי־בַרְזֶל, פַּסֵּי־הָרַכֶּבֶת, באַן־שינעס.

— כְּתֹנֶת פַּסִּים, געשטרײַפֿט העמדל.

פֵּס, ז. שטײַער.

פָּסֹג (פָּסַג, יִפְסֹג), פ״י. איבערגיין דעם זעניט: איבערשטײַגן דעם הויכפּונקט.

— פִּסֵּג, פ״י. אויסברייטערן: גרוימער מאַכן: אַרומשנײַדן צווײַגן.

— פֻּסּוֹג, אויסגעברייטערט ווערן: גע־מאַכט ווערן גרוימער: אַרומגעשניטן ווערן (צווײַגן).

— הַפְסֵג, אַדורכגיין געוויקסן־געדיכטע־ניש.

פִּסְגָּה, נ. באַרג: הייך: הויכפּונקט: באַרג־שפּיץ: שפּיץ: העכסטער פּונקט: אָפּ־צווײַג פֿון טרויבן־הענגל.

(פָּסֹד) הִפָּסֵד, פ״ע. פֿאַרלירן: לײַדן שאָ־דן: פֿאַרדאָרבן ווערן: קאַליע ווערן.

— דֵּעוֹת נִפְסָדוֹת, פֿאַלשע מיינונגען.

— הַפְּסֵד, היזק האָבן; אָנווערן; פֿאַרלירן; פֿאַ־דאַרבן; מאַכן היזק.

— הֻפְסַד, ליידן היזק; האָבן פֿאַרלוירן.

— דֵּעוֹת מֻפְסָדוֹת, קרומע מיינונגען.

פָּסֵד, ת. קאַליע געוואָרענער; פֿאַרדאָרבענער; קאַליע־ווערנדיקער.

פְּסֵדָה, נ. פֿאַרלסט; היזק.

פָּסֹה (פָּסָה, יִפְסֶה), פ״ע. אויסברייטערן זיך; פֿונאַנדערשפּרייטן זיך.

פִּסָּה, נ. שטיקל; ראַנד; פּלאַך; פּאַס; שטרייף; פֿראַגמענט; פּולקייט; זאַטקייט; שפּע.

— פִּסַּת־יָד, האַנט־פּלאַך.

— פִּסַּת רֶגֶל, פוס־פּלאַך.

— פִּסַּת־נְיָר, שטיקל פּאַפּיר.

פִּסּוּג, ז. צווייגן־אָפּשניידונג; גרוימער־מאַכונג.

פִּסּוּל, ז. סקולפּטור־שאַפונג; צווייגן־אָפּשניידונג.

פָּסוּל, ת. נישט טויגעוודיקער; נישט פּאַסיקער; דיסקוואַליפֿיצירטער; קוועסטיאָנירטער; נישט באַגלויבטער.

פְּסוּל, ז. פּעלער; דעפֿעקט; פֿעלערהאַפֿטיקייט; נישט־טויגבאַרקייט.

פְּסוֹלֶת, נ. אָפּפֿאַל; מינערווערטיקייט.

פָּסוּק, ז. פסוק; אָפּזאַץ; זאַץ. ת. באַשלאָסענער; אַבסאָלוטער.

— פְּסוּקֵי דְזִמְרָה, תהלים־געזאַנגען.

— בַּעַל פָּסוּק, תנ״ך־קענער.

— סוֹף פָּסוּק, אָפּשטעל־צייכן אין תנ״ך (׃); סוף; ענדע.

פִּסּוּק, ז. אָפּשטעל; פֿונאַנדערטיילונג; איבעררייס; פויזע; פֿונאַנדערעפֿענונג; צעשפּרייטונג; אותיות־פֿונאַנדערטייל.

— סִמָּנֵי־פִּסּוּק, אינטערפּונקציע; אָפּשטעל־צייכנס.

— פִּסּוּק־הַטְּעָמִים, אינטערפּונקציע; פּונקטאַציע אין תנ״ך.

פְּסוּקִית, נ. האַלבער זאַץ.

פְּסוֹקֶת, נ. שרינט.

פָּסֹחַ (פָּסַח, יִפְסַח), פ״ע. איבערשפּרייזן; אויסמיידן; איבערשפּרינגען; פּראַווען פסח.

— פָּסֹחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים, שפּרינגען אויף צוויי צווייגן, ס׳הייסט וואַקלען זיך, נישט זיין זיכער.

— הִפָּסֵחַ, הינקעדיק ווערן; לאָם ווערן.

— פַּסֵּחַ, איבערשפּרינגען; אויסמיידן.

פֶּסַח, ז. פסח־יום־טוב; קרבן וואָס איז געגעסן געוואָרן אין דער סדר־נאַכט.

— פֶּסַח רִאשׁוֹן, ־גָּדוֹל, דער געוויינטלעך געפּראַוועטער פסח אין י״ד ניסן.

— פֶּסַח שֵׁנִי, ־קָטָן, פסח וואָס ווערט געפּראַוועט אין י״ד אייר דורך די וואָס זענען געווען טמא אָדער דורך די וואָס זענען געווען ווייט און נישט געקענט פּראַווען פסח אין זיין צייט.

— פְּסָחִים, תלמוד־מסכתא וועגן פסח און קרבן־פּסח.

— הַגָּדָה שֶׁל פֶּסַח, דערציילונג פֿון יציאת מצרים א״א געלייענט בעת די פסח־סדרים.

פִּסֵּחַ, ז. הינקעדיקער; לאָמער.

פַּסְחָא, ז. פסח פֿון קריסטן.

פִּסְחוֹן, ז. הינקעדיקייט; לאָמקייט.

פִּסְחוּת, נ. הינקעדיקייט; לאָמקייט.

פַּסְחָן, ז. זיך וואַקלענדיקער; נישט אַנטשלאָסענער; זיך צייגערנדיקער.

פַּסְחָנוּת, נ. אומאַנטשלאָסנדיקייט; נישט דעצידירטקייט.

פִּסְטוּר, ז. פּאַסטעריזאַציע; סטעריליזאַציע (פֿון שפּײַז־אַרטיקלען).

פִּסְטֵר, פּ״י. פּאַסטעריזירן.

— **פֻּסְטוּר**, פּאַסטעריזירט ווערן.

פְּסִיג, ז. שפּראָץ־בלעטעלע (פֿון זוים־אַרויסוווּקס).

פְּסִיגָה, נ. אָפּטייל פֿון ווײַנטרויבן־הענגל; זיך געפּינונג (פֿון הימל־קערפּער) בײַם זעניט.

פְּסִיגִי, ת. שפּראָץ־בלעטלדיקער (פֿון זוים־אַרויסוווּקס).

פִּסְיוֹן, ז. זיך פֿונאַנדערשפּרייטונג (פֿון אַן אָנשיקעניש).

פַּסְיוֹן, ז. פּאַזאַן (פֿויגל).

פְּסִיחָה, נ. איבערשפּרינגונג; איבערשפּרײַזונג; איבערהיפּערונג.

פְּסִילָה, נ. פּסלונג; דיסקוואַליפֿיצירונג; אָנערקענונג פֿאַר נישט גילטיק, פֿאַר נישט כָּשר; פֿאַראומגילטיקונג; דלוטע; שטאַמאַײַזן; אויסהאַקונג (אַ פֿיגור).

פְּסִילִים, ז״ר. געטשקעס; געצן.

פָּסִים, ז. גזימס; פּאַנעל.

פְּסִיעָה, נ. טריט; גאַנג.

— **פְּסִיעָה גַּסָּה**, גרויסער טריט; שנעלער גאַנג.

— **פְּסִיעוֹת רִאשׁוֹנוֹת**, ערשטע טריט.

פְּסֵיפָס, ז. **פְּסֵיפָסָה**, נ. מאָזאַיִק; שפּילשטיינדל; ווערפּל; שטיין־פּלאַטע.

פְּסֵיפָסִי, ת. מאָזאַיִקאַרטיקער.

פְּסִיק, ז. קאָמאַ.

— **נְקֻדָּה־וּפְסִיק**, קאָמאַ־פּינטל; סעמי־קאָלאָן.

פְּסִיקָה, נ. אָפּריס; אָפּגעריסענער פֿאָדעם; פֿאָנד־צוטיילונג (אין געלט).

פְּסִיקְיָה, נ. וויקלשנור (אַרום פֿוס, ברוסט א״א).

פְּסִיקְתָּא, נ. מדרשים־זאַמלונג (געלייענט אין שבתים און יום־טובֿים).

פְּסַכְתֵּר, ז. גרויסער טאָפּ.

פָּסַל (פָּסַל, יִפְסֹל), פּ״י. אויסהאַקן און מאַכן סקולפּטור; אומגילטיק מאַכן; פּסול מאַכן; דיסקוואַליפֿיצירן.

— **הִפָּסֵל**, געפּסלט ווערן; דיסקוואַליפֿיצירט ווערן; געמאַכט ווערן אומגילטיק.

— **פִּסֵּל**, מאַכן סקולפּטור; אויסהאַקן אין שטיין; אויסקריצן אין שטיין; אויסשנײַדן אין האָלץ.

— **פֻּסַּל**, אויסגעהאַקט ווערן; אויסגעקריצט ווערן; אויסגעשניטן ווערן.

— **הִפְסֵל**, גרינגשעצן; באַשטימען אַלס פּסול.

פַּסָּל, ז. סקולפּטאָר.

פֶּסֶל, ז. דלוטע; שטאַמאַײַזן.

פֶּסֶל, ז. סקולפּטור.

פִּסְלוֹן, נ. קליינע סקולפּטור־אַרבעט.

פַּסָּלוּת, נ. סקולפּטור־קונסט; שניצערײַ.

פַּסְלוּת, נ. פּסולדיקייט; פֿעלערהאַפֿטיקייט.

פַּסְלָן, ז. אָפּוואַרפֿנדיקער; פֿעלער־זוכער; נעגירער; קוועסטיאָנירער.

פַּסְלָנוּת, נ. פֿעלער־זוכערײַ.

פַּסְלָנִי, ת. נעגירנדיקער; אַוועקמאַכנדי־קער.

פְּסֹלֶת, נ. אָפּפאַל.

פְּסַנְתֵּר, ז. קלאַוויר; פּיאַנינאָ.

— פְּסַנְתֵּר־כָּנָף, פּליגל־קלאַוויר; פּאָר־טעפּיאַן.

פְּסַנְתְּרָן, ז. (נ. פְּסַנְתְּרָנִית), פּיאַניסט.

פְּסַנְתְּרָנוּת, נ. קלאַוויר־שפּיל.

פָּסֹס (פָּסַס, יָפֹס), פ״ע. נישט־ווערן; פאַרשווינדן.

פָּסֹס (פָּסַס, יִפְסֹס), פ״י. אויספּלעווען; אָפּטיילן קערנער פון פּלעווער.

פָּסֹעַ (פָּסַע, יִפְסַע), פ״ע. טרעטן; שטעלן טריט.

— פָּסֹעַ פְּסִיעָה גְּדוֹלָה, שטעלן גרויסע טריט.

— פַּסֵּעַ, שטעלן טריט.

— הַפְסֵעַ, גיין; שטעלן טריט.

פִּסְפּוּס, ז. צעלאָזונג; פונאַנדערפלאָשונג; פונאַנדערנעמונג.

פַּסְפֵּס, פ״י. פונאַנדערנעמען; פונאַנדער־פלאָשען; רייַסן; רייַסן פּאַסן.

— פֻּסְפַּס, געמאַכט ווערן אין פּאַרביקע שטרייַפן; געמאַכט ווערן מאָזאַיִק־אַרטיק.

פָּסֹק (פָּסַק, יִפְסֹק), פ״ע. אויפהערן; אָפּ־שטעלן זיך; איבערגעריסן ווערן. פ״י. אָפּרייַסן; איבערשנייַדן; באַשטימען; פּסקענען; צוטיילן; לייענען אַ פּסוק.

— הִפָּסֵק, אויפגעהערט ווערן; איבער־געריסן ווערן; אָפּגעריסן ווערן; באַ־שלאָסן ווערן; געפּסקנט ווערן.

— פַּסֵּק, פּונקטירן; ספּאַציאירן.

— פֻּסּוֹק, פּונקטירט ווערן; ספּאַציאירט ווערן.

— הַפְסֵק, איבעררייַסן; אויפהערן; אָפּ־שטעלן; אָפּטיילן; אָפּשיידן.

— סְעֻדָּה מַפְסֶקֶת, פּאַרפאַסטונג; מאָל־צייַט פאַר אַ תּענית.

— הָפְסֵק, איבערגעריסן ווערן; אויפּ־געהערט ווערן; אָפּגעשטעלט ווערן.

פֶּסֶק, ז. איבעררייַס; פּויזע; ווערטיקאַ־לער אָפּטייל־צייכן אין תּנ״ך (אויך פָּסֵק); טייל; פראַגמענט; אָפּשניט; איבעררייַס אין עלעקטרישן שטראָם; ספּאַק (אין דרוקוועזן).

— פִּסְקֵי־טְעָמִים, אינטערפּונקציע־צייי־כנס אין תּנ״ך; טראָפּ־צייכנס.

פְּסַק, פְּסַק־דִּין, ז. אורטייל; באַשלוס; אַנטשיידונג.

פִּסְקָה, נ. אָפּזאַץ; פּאַראַגראַף; אונטער־פּאַראַגראַף.

פְּסִיקְיָה, נ. אונטערבאַנד; ביוסטהאַלטער.

פַּסְקָן, ז. אַרביטער; אויטאָריטעט צו פּסקענען.

פַּסְקָנוּת, דעצידירטקייט; אַנטשיידנקייט.

פַּסְקָנִי, ת. אַנטשיידנדיקער; דעצידיר־טער; אורטיילערישער.

פִּסְקֶת, נ. שרינט.

פְּסִקְתָּא, נ. מדרשים־זאַמלונג (געלייענט אין שבתים און יום־טובים).

פָּעֹה (פָּעָה, יִפְעֶה), פ״ע. קרעכצן; שרייַ־ען; מעקען; בלעקעצן.

— פַּעֵה, ריטשען; בלעקעצן.

פָּעוֹט, ז. (ר׳ פָּעוֹטוֹת), קליינס; קליין קינד; עופעלע.

פָּעוּט, ת. קליינער; נישטיקער.

פָּעוּל, תו״ז. וועזן; באַשאַף; געשאַפֿענער; געמאַכטער.

— **בֵּינוֹנִי פָּעוּל**, פּאַסיוו מיטלוואָרט (פּאַרטיציפּ).

— **יַחַס־הַפָּעוּל**, שייכותדיקייט פֿון טראַנזיטיוו צייטוואָרט צו „אֶת" לגבי זאַכוואָרט (למשל: לָקַחְתִּי אֶת הַסֵּפֶר).

פְּעוּלָּה, נ. טואונג; טאַט; אויפֿטו; אַרבעטלוין; אַקציע; ווירקונג. זע פְּעֻלָּה.

פָּעוּר, ז. צעכראַסטונג; צעעפֿענונג; צעפּראַלונג; צעקנעפּלונג (צו דערליידיקן נאַטירלעכן געברויך).

פָּעוּר, ת. אויפֿגעכראַסטעטער; צעכראַסטעטער; צעעפֿנטער.

(פָּעֹט) הִפָּעֵט, פ״ע. פֿאַרמינערט ווערן; פֿאַרקלענערט ווערן.

פְּעִי, ז. מעק; ריטש.

פְּעִיָּה, נ. קרעכץ; קרעכצונג; ריטשעניש; בלעקעצונג.

פְּעִיטוּת, נ. קליינקייט; קלייניקייט.

פָּעִיל, ת. אַקטיווער; טעטיקער.

פְּעִילוּת, נ. אַקטיוויטעט; טעטיקייט.

פְּעִימָה, נ. קלאַפּונג (פֿון האַרץ, פּולס).

פְּעִירָה, נ. צעכראַסטונג; צעפּראַלונג; צעעפֿענונג; צעקנעפּלונג (כדי צו דערליידיקן נאַטירלעכן געברויך).

פָּעַל (פָּעַל, יִפְעַל), פ״י. טון; מאַכן; שאַפֿן; פּועלן; אויספֿירן; ווירקן.

— **מַה פָּעַלְתָּ?** וואָס האָסטו דערגרייכט?

— **הִפָּעֵל**, געטון ווערן; געמאַכט ווערן. זע נִפְעַל.

— **הַפְעֵל**, באַוועגן; אָנרעגן צו מעשׂים; לאָזן אין באַוועגונג. זע הִפְעִיל.

— **הָפְעַל**, באַוועגט ווערן; אָנגערעגט ווערן צו טאַט; געלאָזט ווערן אין באַוועגונג. זע הָפְעַל.

— **הִתְפָּעֵל**, אויסגעפֿירט ווערן; געמאַכט ווערן; אַנטציקן זיך. זע הִתְפַּעֵל.

פֹּעַל, ז. טאַט; טואונג; אַרבעט; אַרבעטלוין; צייטוואָרט.

— **בְּפֹעַל**, אין דער ווירקלעכקייט; לְמַעֲשֶׂה.

— **פֹּעַל יוֹצֵא**, טראַנזיטיוו צייטוואָרט.

— **פֹּעַל עוֹמֵד**, אינטראַנזיטיוו צייטוואָרט.

— **פֵּא־הַפֹּעַל, עַיִן־הַפֹּעַל, לָמֶד־הַפֹּעַל**, באַצ. פֿאַרן 1־טן, 2־טן און 3־טן אות פֿון צייטוואָרט־שורש פֿון דריי אותיות אין העבר. גראַמאַטיק (למשל: אין שורש „עָשָׂה" איז ע — פֵּא־הַפֹּעַל, ש — עַיִן־הַפֹּעַל, ה — לָמֶד־הַפֹּעַל).

— **הוֹצֵא לַפֹּעַל, הוֹצֵא אֶל הַפֹּעַל**, אויספֿירן; רעאַליזירן.

— **יָצֹא לַפֹּעַל, יָצֹא אֶל הַפֹּעַל**, אויסגעפֿירט ווערן.

— **שֵׁם־הַפֹּעַל**, מיטלוואָרט; פּאַרטיציפּ (גראַמ.).

— **תֹּאַר־הַפֹּעַל**, אייגנשאַפֿטוואָרט (גראַמאַטיק).

— **רַב פְּעָלִים**, זייער אַקטיווער מענטש; מאַן פֿון וויכטיקע אויפֿטואונגען.

פָּעַל, ז. באַצ. פֿאַרן (ערשטן) לייכטן בִּנְיָן פֿון צייטוואָרט (גראַמ.).

פִּעֵל, ז. באַצ. פֿאַרן (דריטן) שווערן אַקטיוון בִּנְיָן פֿון צייטוואָרט (גראַמ.).

פֻּעַל, ז. באַצ. פֿאַרן (פֿערטן) פּאַסיוון בִּנְיָן אין צייטוואָרט (גראַמ.).

פְּעֻלָּה, נ. טאַט; טואונג; פֿונקציע; אַרבעט; אַרבעטלוין; ווירקונג; השפּעה.

— אַרְבַּע פְּעֻלּוֹת הַחֶשְׁבּוֹן, די פֿיר הויפּט־פֿונקציעס פֿון חשבון (צוגאָ־ אַראָפּנעם, טאָפּלונג און טיילונג).

פָּעֳלִי, ת. צײַטוואָרטיקער; צײַטלעכער.

פְּעַלְתָּן, ז. אַקטיוועֶר מענטש.

פְּעַלְתָּנוּת, נ. אַקטיוויטעט.

פָּעַם (פָּעַם, יִפְעַם), פ״ע. קלאַפּן; באַ־ אומרואיקן; באַגײַסטערן.

— הִפָּעֵם, דערשיטערט ווערן; אויפֿגע־ ברויזט ווערן.

— פַּעֵם, וועקן; באַגײַסטערן.

— הַפְעֵם, אויפֿטרייסלען; מאַכן קלאַפּן.

— הִתְפַּעֵם, דערשיטערט ווערן; אויפֿגע־ ברויזט ווערן.

פַּעַם, נ. מאָל; טריט; גאַנג; קלאַפּונג; פּוס (פּאָסטומענט).

— הַפַּעַם, דאָס מאָל; אין דעם פֿאַל.

— אֵי־פַּעַם, אַמאָל.

— אַךְ הַפַּעַם, נאָר דאָס מאָל.

— פַּעַם אַחַת, איינמאָל; אַמאָל.

— בְּפַעַם אַחַת, מיט איין מאָל.

— כְּפַעַם בְּפַעַם, ווי געוויינטלעך; ווי פֿריִער.

— מִפַּעַם לְפַעַם, פֿון צײַט צו צײַט.

— מִדֵּי פַּעַם, פֿון צײַט צו צײַט; אָפֿט.

— שׁוּב פַּעַם, ווידער אַמאָל.

— פְּעָמִים שֶׁ־, צײַטנווײַז, נישט אַמאָל.

— פַּעֲמַיִם, צוויי מאָל.

— לִפְעָמִים, צײַטנווײַז.

פַּעֲמָה, נ. פּיסל (פֿון אַ כלי).

פַּעֲמוֹן, ז. גלאָק; גלעקל.

פַּעֲמוֹנִית, נ. גלעקל (בלום).

פַּעֲמוֹנָר, ז. גלאָקנציִער; גלאָקנקלינגער.

פִּעְנוּחַ, ז. לעזונג (פֿון אַלטע שריפֿטן); דעשיפֿרירונג; אויפֿדעקונג.

פִּעְנֵחַ, פ״י. לעזן (אַלטע שריפֿטן); דע־ שיפֿרירן; אויפֿדעקן (געהיימניש).

— פֻּעְנַח, געלעזט ווערן; דערשיפֿרירט ווערן; אויפֿגעדעקט ווערן.

— הִתְפַּעְנֵחַ, קלאָר ווערן; אויפֿגעדעקט ווערן.

פְּעִפּוּעַ, ז. בלעזלונג; בולבונג; אַרײַנ־ דרינגונג; דורכדרינגונג.

פַּעְפּוּעַ, ז. איינע פֿון די שמעקעדיקע גראָזן דערמאָנט אין תּלמוד.

פִּעְפֵּעַ, פ״ע. בלעזלען זיך; בולבען זיך דורכדרינגען; אַרײַנדרינגען. פ״י. צע־ קרישלען; אויפֿברעכן; צעשפּאַלטן.

פָּעַר (פָּעַר, יִפְעַר), פ״י. אויפֿפּראַלן; אויפֿ־ כראַסטען; צעעפֿענען; אויפֿקנעפּלען זיך (צו דערליידיקן נאַטירלעכן גע־ ברויך).

— הִפָּעֵר, אויפֿגעפּראַלט ווערן; צעעפֿנט ווערן.

— פַּעֵר, צעעפֿענען; אויפֿקנעפּלען זיך (צו דערליידיקן נאַטירלעכן געברויך).

פַּעַר, ז. שער (באַדײַטנדיקער אָפּשטאַנד פֿון צוויי זאַכן אָדער דערשײַנונגען).

פִּפֵּה, פ״ע. זשעסטיקולירן; מאַכן באַווע־ גונגען.

פָּפִּילְיוֹן, ז. פּאַווילאָן; געצעלט.

פָּצָה (פָּצָה, יִפְצֶה), פ״י. עפֿענען (דאָס מויל); אָפּראַטעווען; באַפֿרײַען.

— הִפָּצֵה, געעפֿנט ווערן (ס׳מויל).

– פַּצֵּה, באַפרידיקן: געבן אַנטשעדיקונג: קאָמפּענסירן: געניג טון.

– פֻּצָּה, קאָמפּענסירט ווערן: באַפרידיקט ווערן; באַקומען אַנטשעדיקונג.

פִּצּוּחַ, ז. אויפקנאַקונג (ניס, קערנער).

פִּצּוּי, ז. באַפרידיקונג: קאָמפּענסאַציע: אַנטשעדיקונג.

פִּצּוּל, ז. אָפּשיילונג: צעשפּאַלטונג: צעברעקלונג: צעגלידערונג.

פָּצוּם, ת. צעשפּאָלטענער: אָנגעשפּאָלטענער.

פָּצוּעַ, ת. פאַרוואונדעטער: צעקלאַפּטער: צעריבענער.

– פְּצוּעַ דַּכָּה, מיט צעקוועטשטע אייער.

פִּצּוּץ, ז. צעזעצונג: אויפרייסונג: צעשטערונג.

פָּצוּר, ת. געפּײַלטער: געשלײַפטער און אָנגעשאַרפטער.

פָּצַח (פָּצַח, יִפְצַח), פ״י. עפענען (ס׳מויל צו זינגען): אָנהייבן זינגען: אָנהייבן.

– פִּצַּח, אָנהייבן (זינגען): אויפקנאַקן (ניס, קערנער): צעקנאַקן (ביינער).

– פֻּצַּח, אויפגעקנאַקט ווערן: צעפלאַצט ווערן.

– הִתְפַּצֵּחַ, אויפברעכן זיך: אויפקנאַקן זיך: צעשפּאַלטן זיך.

פֶּצַח, ז. מויל־עפענונג צו געזאַנג: געזאַנג.

פִּצְחָה, פְּצָחָה, נ. געזאַנג־אויסברוך.

פַּצְחָן, ז. קנאַקניסל (פויגל).

פְּצִיחָה, נ. פריידיק געזאַנג: אויפקנאַקונג.

פַּצִּים, ז. זײַל: בעלקע: לאַטע.

– פַּצִּימֵי גָּדֵר, פלויט־ברעטלעך.

פְּצִיעַ, ז. פאַרוואונדונג: צעקנאַקונג.

פְּצִיץ, ז. שטיקל: ברעקל.

פְּצִירָה, נ. פּײַל: בעטונג: צושטייאונג.

פִּצֵּל, פ״י. אָפּשיילן: צעשפּאַלטן: צעטיילן: צעצווײַגן: צעברעקלען: צעגלידערן (איבערג.).

– פֻּצַּל, צעטיילט ווערן: צעגלידערט ווערן.

– הִפְצֵל, צעברעקלען זיך: צעצווײַגן זיך: פונאַנדערטיילן זיך: פונאַנדערגיין זיך.

– הֻפְצַל, צעטיילט ווערן: צעצווײַגט ווערן.

– הִתְפַּצֵּל, צעצווײַגן זיך: צעברעקלען זיך.

פְּצָלָה, נ. נאַקעטער פלאַק אויף אַ בוים־שטאַם (אָפּגעשיילטער).

פַּצֶּלֶת, נ. פעלדשטיין.

פָּצַם (פָּצַם, יִפְצֹם), פ״י. אָפּשיילן: שפּאַלטן: ברעכן.

פָּצַע (פָּצַע, יִפְצַע), פ״י. פאַרוואונדן: אויפקנאַקן: צעקנאַקן: עפענען: צעשפּאַלטן.

– הִפָּצַע, פאַרוואונדעט ווערן: צעקנאַקט ווערן: אויפגעקנאַקט ווערן: אויפגעעפנט ווערן.

– פִּצַּע, צעשפּאַלטן: אויפקלאַפּן: צעקנאַקן.

– הַפְצֵעַ, פאַרוואונדן: צעשפּאַלטן: צעגלידערן זיך: צעצווײַגן זיך: דורכדרינגען.

– הִתְפַּצֵּעַ, אויפגעקנאַקט ווערן: אויפגעבראָכן ווערן: צעקלאַפּט ווערן.

פֶּצַע, ז. וווּנד.

פִּצְעָה, נ. אָנפֿלאַצונג.

פַּצְעִיל, ז. געלענגלטער טייטל (וואָס דער־גייט אויף דער זון).

פַּצְפֵּץ, פ״י. צעברעקלען; צעשפּליטערן.

— הִתְפַּצְפֵּץ, צעקרישלען זיך; צעברע־קלט ווערן.

(פָּצַץ) פּוֹצֵץ, פ״י. צעזעצן; צעברעכן; צעברעקלען; צעקרישלען; צעשפּלי־טערן; אויפֿרייַסן.

— פּוֹצַץ, צעשטערט ווערן; אויפֿגעריסן ווערן; צעברעקלט ווערן.

— הַפְצֵץ, באָמבאַרדירן; צעשטערן מיט באָמבעס.

— הֻפְצַץ, באָמבאַרדירט ווערן; צעש־טערט ווערן מיט באָמבעס.

— הִתְפּוֹצֵץ, צעפּלאַצט ווערן; צעברע־קלט ווערן; אויפֿגעריסן ווערן; צע־שפּאָלטן ווערן.

פַּצָּץ, ז. דעטאָנאַטאָר.

פְּצָצָה, נ. באָמבע.

— פְּצָצָה אֲטוֹמִית, אַטאָם־באָמבע.

— פְּצָצַת־מֵימָן, וואַסערשטאָף־באָמבע; הידראָגען־באָמבע.

— פְּצָצַת־שָׁעוֹן, צייַט־באָמבע (באָמבע מיט זייגער־מעכאַניזם).

פָּצַר (פָּצַר, יִפְצֹר), פ״ע. שטאַרק בעטן צושטיין; צודרינגלעך זייַן; צופֿייַלן.

— הִפָּצֵר, געפֿייַלט ווערן.

— הַפְצֵר, צושטיין; צודרינגלעך זייַן; שטאַרק בעטן; באַשטיין.

— הִתְפַּצֵּר, אַנטקעגנקומען אַ בקשה.

פַּצְרָן, ז. לעסטיקער מיט בקשות.

פַּצְרָנוּת, נ. צושטייערישקייט; באַלעסטי־קונג מיט בקשות.

פָּקַד (פָּקַד, יִפְקֹד), פ״י. באַפֿעלן; פֿאַר־אָרדענען; געבן אַן אויפֿגאַבע; מאַכן אַ פֿאָלקסציילונג; ציילן; רעכנען; גע־דענקען; דערמאָנען; באַשטראָפֿן; גע־פּרוווט ווערן; מאַכן אַן איבערבליק; אָנפֿאַרטרויען; דעפּאָנירן; אייַנלייגן אין אַ באַנק; באַזוכן; אָפּשטאַטן אַ וויזיט; פֿעלן.

— הִפָּקֵד, געציילט ווערן; אָנפֿאַרטרויט ווערן מיט אַן אויפֿגאַבע; פֿעלן; באַ־לאַסטעט ווערן; געפּרוווט ווערן; אָנ־פֿאַרטרויט ווערן; דעפּאָנירט ווערן.

— פַּקֵּד, קאָמאַנדירן; אָנפֿירן; באַפֿעלן; אַרויסגעבן אַ באַפֿעל.

— פֻּקּוֹד, געציילט ווערן; געמאַכט ווערן אַן איבערבליק.

— הַפְקֵד, דעפּאָנירן; אָנפֿאַרטרויען; באַ־שטימען.

— הָפְקֵד, הֻפְקַד, געגעבן ווערן צו באַ־האַלטן; געגעבן ווערן אין דעפּאָזיט; באַשטימט ווערן; באַאויפֿטראָגט ווערן.

— הִתְפַּקֵּד, הִתְפַּקֵּד, ציילן זיך; געציילט ווערן; דורכגעקוקט ווערן (אין רייען).

פֶּקֶד, ז. דעפּאָזיט; קויציע.

פַּקָּד, ז. סטאַטיסטיקער; ציילונגס־רעגיס־טראַטאָר.

פְּקֻדָּה, נ. באַפֿעל; אויפֿגאַבע; וואָרנונג; שטראָף; אָפּרעכנונג; אַמט; פֿונקציע; העכערע מאַכט; באַאַמטנטום; איבער־בליק; וואַכונג; גורל; באַשערטקייט.

— בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, וואַך־הויז; תּפֿיסה.

— לִפְקֻדַּת־, צו דער דיספּאָזיציע פֿון־.

— לִפְקֻדָּתְךָ! צו דייַן באַפֿעל!

פִּקָּדוֹן, ז. (ר׳ פִּקְדוֹנוֹת), דעפּאָזיט; קוי־ציע.

— **בַּעַל־פִּקָּדוֹן**, דעפּאָזיטאָר; דעפּאָנירער.

פִּקָּה, נ. פּראָפּן; קאַפּסל; קנופּ; בײַל; קנאָפּ; צינדהיטל (בײַ שיס־קויל).

פִּקּוּד, ז. קאָמענדע; קאָמענדאַנטור; שטאַב; באַפֿעל: פֿאַראָרדנונג.

— **חֻמַּשׁ הַפְּקוּדִים**, באַצ. פֿאַרן חומש בְּמִדְבַּר.

פָּקוּד, ת. געציילטער; אויסגערעכנטער; דעפּאָנירטער; אונטערגעאָרדנטער.

— **פְּקוּדִים**, ציילונג; רעכנונג.

פִּקּוּדִי, ת. קאָמאַנדירנדיקער; קאָמענדע־.

פָּקוּחַ, ת. אָפֿענער (אויג, אויער).

— **בְּעַיִן פְּקוּחָה**, מיט אַן אָפֿן אויג (וואָס גיט אַכטונג).

פִּקּוּחַ, ז. קאָנטראָל; אויפֿזעאונג; באַוואַכונג.

— **פִּקּוּחַ־נֶפֶשׁ**, לעבנסרעטונג.

פָּקוֹלִין, ז. באַוול; וואַטע.

פָּקוּעַ, ת. געפּלאַצטער.

פְּקוּעָה, נ. באַצייכנונג פֿאַר אַ בהמה וואָס מ׳האָט בײַ איר אַרויסגעצויגן דאָס קעלבל דורך אויפֿשנײַדן דעם בויך.

— **בֶּן־פְּקוּעָה**, בעמבעקי. קליינס אַרויסגענומען לעבעדיק פֿון דער געשאָכטענער בהמה׳ס בויך.

פַּקּוּעָה, נ. קאָלאָקווינט (נישט קולטיווירט געוויקס פֿון דער קירביס־משפחה).

— **פַּקּוּעַת־שָׂדֶה**, גיפֿטיקער שוואָם דערמאָנט אין תּנ״ך.

פָּקוּק, ת. פֿאַרקאָרקעוועטער; פֿאַרפּראָפּטער.

פִּקּוּק, ז. פֿאַרקאָרקונג; פֿאַרפּראָפּונג; צעגלידערונג; דעמאָנטירונג.

פְּקוֹקֶלֶת, נ. אָדערן־קנופּ; אָדערן־צעצווײַגונג.

פָּקַח (פָּקַח, יִפְקַח), פ״י. עפֿענען; אויפֿעפֿענען (אויגן, אויערן).

— **פְּקַח עֵינֶיךָ!** זײַ אויפֿמערקזאַם און טעטיק: וואַרף אַן אויג (גיב אַכטונג).

— **הִפָּקַח**, געעפֿנט ווערן; אויפֿגעעפֿנט ווערן (אויגן, אויערן).

— **פִּקֵּחַ**, אויפֿזעען; האָבן השגחה; אַכטונג געבן; אָפּדעקן; אָפּרוימען.

— **פֻּקַּח**, זײַן אונטער השגחה; אָפּגעדעקט ווערן; זײַן קלוג.

— **הִתְפַּקֵּחַ**, קליגעריש ווערן; קלוג ווערן; עפֿענען די אויגן און זעען.

פִּקֵּחַ, ז. זעענדיקער מיט אָפֿענע אויגן און אויערן; קלוגער.

— **פִּקֵּחַ בְּ־**, ספּעציאַליסט אין־; פֿאַרנונפֿטיקער; דורכגעטריבענער.

פַּקָּח, ז. אויפֿזעער; קאָנטראָלער; אינספּעקטאָר.

פִּקַּח־כֹּחַ, ז. געוועזונג; צו־זיך־קומונג.

פְּקַח־קוֹחַ, ז. דערלייזונג; באַפֿרײַאונג.

פִּקָּחוֹן, ז. זע־פֿעאיקייט.

פִּקְחוּת, נ. קלוגשאַפֿט; דורכגעטריבנקייט.

פַּקָּחוּת, נ. אויפֿזעערישקייט; קאָנטראָל; אינספּעקציע.

פִּקְחִי, ת. שכלדיקער; קליגערישער.

פִּקְטִים, ז״ר. קויט־אָפּזאַץ (אין ווײַן, אייל).

פָּקִיד, ז. באַאַמטער; אָנגעשטעלטער; הערשער; דירעקטאָר.

פְּקִידָה, נ. באַאַמטין; אָנגעשטעלטע; זיך דערמאָנונג; ציילונג; צײַט־אָפּשניט; פּעריאָד; געדענקשאַפֿט; קאָנטראָל.

— מִפְּקִידָה לִפְקִידָה, פֿון צײַט צו צײַט.

פְּקִידוֹן, ז. נידעריקער באַאַמטער; באַאַמטער מ׳שטיינסגעזאָגט.

פְּקִידוּת, נ. באַאַמטן־פּראָפֿעסיע; אַדמיניסטראַציע; פֿאַרוואַלטונג; באַאַמטנטום; אַמט.

פְּקִידוּתִי, ת. אַמטלעכער; ביוראָקראַטישער.

פְּקִיחָה, נ. עפֿענונג; אויפֿעפֿענונג (אויגן, אויערן).

פָּקִיל, ת. לײַכט זיך אָפּשיילנדיקער (טרוקענע שאָל).

פְּקִימָה, נ. טאָרמאָזירונג; פֿאַרהאַלטונג; אָפּווענדונג; שיפּל־ווענדונג דורך זעגל־אויסדריי קעגן ווינט.

פְּקִיעַ, ז. באַזײַטיקונג; אָפּרייניקונג פֿון שטויב און סאַזשע; בינטל היי; קנויל.

פְּקִיעָה, נ. געפּלאַצטקייט; פּלאַצונג; גילטיקייט־אויסלאָז; אומגילטיק־מאַכונג.

— פְּקִיעַת־סַבְלָנוּת, געדולד־פּלאַצונג.

פְּקִיקָה, נ. פֿאַרשטאָפּונג; פֿאַרקאָרקונג; פֿאַרפּראָפּונג.

פַּקֵּל, פ״י. אָפּשיילן טרוקענע שאָל (פֿון ציבעלע).

פַּקֶּלֶת, נ. פּסאָראָזיס (קראַנקייט פֿון ציטרוס־פּרוכטן).

פָּקַם (פָּקַם, יִפְקֹם), פ״י. פֿאַרהאַלטן און אָפּווענדן; אָפּווענדן שיפּל דורך געהעריק אָנשטעלן דעם זעגל.

פָּקַס (פָּקַס, יִפְקֹס), פ״י. מאַכן מאַקילאַזש; אָפּפֿאַרבן דאָס פּנים מיט רוזש; מאַכן פּריזור.

— פַּקֵּס, אַראָפּנעמען די הערעלעך פֿון פּרוכטן.

פָּקַע (פָּקַע, יִפְקַע), פ״ע. פּלאַצן; אײַנפֿאַלן; אָפּרײַסן זיך; אַוועקגעשמיסן ווערן; באַזײַטיקט ווערן; אומגילטיק ווערן.

— הָפְקַע, אומגילטיק ווערן; בטול ווערן.

— פַּקֵּעַ, מאַכן פּלאַצן; צעשפּאַלטן.

— הַפְקֵעַ, דורכברעכן; דורכהאַקן; צעשנײַדן; שפּאַלטן; אויסלייזן; רעקווירן.

— הַפְקֵעַ אֶת הַשַּׁעַר, אויפֿשלאָגן דעם פּרײַז; מאַכן פּרײַזן־ספּעקולאַציע.

— הֻפְקַע, רעקוויזירט ווערן.

פֶּקַע, ז. בלומען־קנאָספּ; שפּאַלט; צעפּלאַצונג; אויפֿרײַס.

פְּקַעַת, נ. קנויל; שפּולע; בולווע; ציבלקע.

— פְּקַעַת שֶׁל עֲצַבִּים, נערוון־קנויל.

פִּקְפּוּק, ז. צווייפֿל; אויפֿטרייסלונג; אויפֿשאָקלונג.

פִּקְפֵּק, פעו״י. צווייפֿלען; זײַן אין ספק; לויז מאַכן; צעטרייסלען.

— פֻּקְפַּק, באַצווייפֿלט ווערן; לויז ווערן.

— הִתְפַּקְפֵּק, דערשיטערט ווערן; צעטרייסלט ווערן.

פַּקְפְּקָן, ז. צווייפֿלער; ספֿקער.

פַּקְפְּקָנוּת, נ. צווייפלעריי; ספּקדיקייט.

פַּקְפְּקָנִי, ת. צווייפלהאַפטער; ספּקדיקער.

פָּקַק (פָּקַק, יִפְקֹק), פ״י. פאַרקאָרקעווען; אויפּציטערן.

— הִתְפַּקֵּק, צעפּאַלן זיך; פונאַנדער־פאַלן זיך.

פְּקָק, פְּקָק, ז. פּראָפּן; קאָרעק; קניפּעלע (געלענק אין געוויקסן־שטענגל).

פַּקֶּקֶת, נ. טראָמבאָזע; אינפאַרקט (בלוט־גליווערל, קראַנקייט).

פָּקַר (פָּקַר, יִפְקֹר), פ״ע. אַנטלאָסטן זיך; אַראָפּוואַרפן פון זיך אַן עול; ווערן אַן אַפּיקורס.

— הַפְקֵר, לאָזן אויף הפקר.

— הֻפְקַר, געלאָזט ווערן אויף הפקר.

— מֻפְקֶרֶת, הפקרדיקע פרוי (גאַסנפרוי).

— הִתְפַּקֵּר, ווערן אַן אַפּיקורס; חוצפה־דיק ווערן.

פַּקֶּרִית, נ. באַנדאַזש.

פַּקֶּרֶס, ז. לייבל; סוועטער.

פַּר, ז. שטיראָקס.

— פַּר בֶּן־בָּקָר, ביקל.

— פַּר־הַשּׁוֹר, שׁוֹר־פַּר, שטיראָקס פאַר קאַסטראַציע.

(פָּרָא) הִפְרִיא, פ״י. טראָגן פרוכט; פרוכפּערן.

— הִתְפָּרֵא, צעווילדעווען זיך; ווילד־ווערן.

פֶּרֶא, ז. ווילדער אייזל; ווילדער מענטש; נישט קולטורעלער מענטש.

— פֶּרֶא־אָדָם, פרימיטיווער מענטש; נישט באַהערשטער און חוצפהדיקער.

— גָּדַל פֶּרֶא, וואַקסן ווילד, נישט קול־טיווירט.

— גְּדוֹלֵי פֶּרֶא, ווילדע, נישט קולטיוויר־טע געוויקסן.

פִּרְאוּת, נ. ווילדקייט; פרימיטיווקייט; צעווילדעוועטקייט.

פְּרָאוּת, נ. ווילדקייט.

פִּרְאִי, ת. ווילדער; פרימיטיווער; צע־ווילדעוועטער.

פַּרְבָּר, ז. אָפּיצינע; בנין־פליגל; פאָר־שטאָט.

(פָּרַג) הַפְרֵג, פ״ע. ענדערן זיך אויף שלעכט.

פָּרָג, ז. מאָן.

פַּרְגּוֹד, ז. שפּאַניש ווענטל; קאָטאַרע; קוליסן.

— מֵאֲחוֹרֵי הַפַּרְגּוֹד, הינטער די קוליסן.

פַּרְגּוֹל, ז. בייטש; קאַנטשיק; ראַפּניק.

פִּרְגּוּל, ז. בייטשונג; שמייסונג.

פַּרְגִּית, נ. יונג הינדעלע.

פְּרָגִית, נ. מאָן־קיכל.

פַּרְגֵּל, ז. צירקל; ריטשער־צירקל.

פִּרְגֵּל, פ״י. שלאָגן מיט אַ בייטש; שמייסן.

— פֻּרְגַּל, געבייטשט ווערן; געשמיסן ווערן.

פָּרַד (פָּרַד, יִפְרֹד), פ״י. אָפּטיילן; פונאַנ־דערטיילן.

— הִפָּרֵד, צעשיידן זיך; צעגיין זיך; גטן זיך; צעטיילן זיך; אָפּטיילן זיך; געזעגענען זיך.

— פֵּרֵד, צעטיילן; אָפּטיילן; סעפּאַרירן; אויסשיילן; אויסשניידן פרוכטן צום טריקענען; לאָזן זיך פריי ווילגיין.

— פּרוד, צעטיילט זײַן; צעוואָרפֿן זײַן.

— הַפְרֵד, אָפּטיילן: צעשיידן: סעפּאַרירן: צעלייגן: אַרויסשנײַדן די קערנער פֿון פֿרוכטן: צעגלידערן.

— קַו מַפְרִיד, אָפּשייד־שטריך: גערדאַנ־קען־שטריך (—).

— הֻפְרַד, אָפּגעטיילט ווערן: צעשייד ווערן: סעפּאַרירט ווערן: צעגלידערט ווערן.

— הִתְפָּרֵד, צעשיידן זיך: פֿונאַנדערגיין זיך: פֿונאַנדערפֿאַלן זיך: אויסגעשיילט ווערן (קערנער פֿון פֿרוכטן).

פֶּרֶד, ז. מויל־אייזל: געטרוקנטע מיל־גרוים־קערנער: אום (נישט גלײַכע צאָל).

פְּרָד, ז. אַטאָם.

פִּרְדָּה, נ. מויל־אייזעלין.

פְּרֵדָה, נ. מאָלעקול.

פְּרֵדָה, נ. אָפּשיידונג: צעשיידונג: גע־זעגענונג.

פִּרְדִּי, ת. אַטאָמישער.

פַּרְדָּךְ, ז. פּוסט־און־פּאַסניק.

פִּרְדָּנִית, נ. לויפֿערקע: אויסגעלאַסענע פֿרוי.

פַּרְדֵּס, ז. ציטרוס־סאָד: פֿרוכטן־סאָד.

פַּרְדְּסָן, ז. אייגנטימער פֿון אַ ציטרוס־סאָד.

פַּרְדְּסָנוּת, נ. ציטרוס־בראַנזשע: ציטרוס־גערטנעריי.

פָּרָה (פָּרָה, יִפְרֶה), פ״ע. צעשפּראָצן זיך: צעוואַקסן זיך: טראָגן פֿרוכטן: זײַן פֿרוכטבאַר: פֿרוכפּערן זיך.

— פָּרֹה וְרָבֹה, פֿרוכפּערן זיך און מערן.

— פּוֹרֶה, פֿרוכטבאַרער.

— פּוֹרָת, פֿרוכטבאַרער.

— בֵּן־פּוֹרָת, חבֿרה־מאַן (איבערג.).

— בֵּן פּוֹרָת יוֹסֵף, קיין עין־הרע (אָפּ־שפּרעכעניש בײַ די מִזרח־עדה׳ס).

— הַפְרֵה, באַפֿרוכפּערן: מאַכן פֿרוכט־באַר: אויסבעסערן באָדן.

— הֻפְרֵה, באַפֿרוכפּערט ווערן: פֿרוכט־באַר ווערן: אויסגעבעסערט ווערן (באָדן).

פָּרָה, נ. קו: נאָמען פֿון תַּלמוד־מַסכתא.

— פָּרָה אֲדֻמָּה, קו וואָס איז אינגאַנצן ברוינלעך־רויט (אומבאַפֿלעקט).

— פָּרָה חוֹלֶבֶת, מעלק־קו: מעלקעדיקע קו (אויך איבערג.).

— פָּרָשַׁת פָּרָה, די פּרשה וועגן „פָּרָה אֲדֻמָּה“ פֿון בְּמִדְבָּר.

— קַרְנֵי־פָּרָה, הערנער־ענלעכער אַק־צענט־צייכן (אָפּשטעל) אין תּנ״ך.

— פָּרַת־הַיָּם, יַם־קאַלב (פֿון די גרויסע זויג־פֿיש, סירעניאַ).

— פָּרַת־משֶׁה רַבֵּנוּ, משה רבנו׳ס פֿערדל (אינזעקט).

פַּרְהֶדְרִין, ז. ראַט: ראַטמאַנשאַפֿט.

פִּרְהוּס, ז. באַקאַנט־מאַכונג: פּאָפּולער־מאַכונג.

פִּרְהֵס, פ״י. באַקאַנט מאַכן: פּאָפּולער מאַכן.

פַּרְהֶסְיָה, פַּרְהֶסְיָא, נ. עפֿנטלעכקייט: פֿאַרעפֿנטלעכונג.

— בְּפַרְהֶסְיָה, עפֿנטלעך.

פֵּרוּד, ז. צעשיידונג: אָפּשיידונג: פֿונ־אַנדערשיידונג: שפּאַלטונג.

פָּרוּד, ז. אָפּגעטיילטער; אָפּגעשיידטער; איבערגעריסענער.

פְּרוּדָה, נ. מאָלעקול; קערנדל; פּיצעלע.

פַּרְוָה, נ. פּעלץ; פֿעל.

— **בֵּית־הַפַּרְוָה, לִשְׁכַּת־הַפַּרְוָה**, אָפּטייל אין בית המקדש ווּ מ׳האָט אײַנגע־זאַלצן די פֿעלן פֿון קרבנות.

פָּרוּז, ת. אָפֿענע שטאָט (אָן אַ שוץ־מויער); אײַנוווינער אין אָפֿענער שטאָט; דעמיליטאַריזירטער (שטח).

פְּרוֹזְבּוּטְיָא, נ. פֿאַרזאַמלונג פֿון דע׳ע־גאַטן און אײַנגעלאַדענע געסט.

פְּרוֹזְבּוּל, ז. רעכטלעכער אָפּמאַך צווישן מְלווה און לוֹוֶה, אַז דער חובֿ פֿאַלט נישט אַרונטער אונטער שמיטה־געזעץ.

פְּרוֹזְדוֹר, ז. קאָרידאָר; דורכגאַנג; פֿיר־הויז; לאַנדפּאַס וואָס פֿאַרבינדט אַ מדינה מיט אַ וויכטיקן צענטער.

פֵּרוּט, ז. געלט־אויסבײַטונג; צעטיילונג; אויסרעכנונג אין פּרטים.

פְּרוּטָה, נ. קליינע מַטבע; קליינגעלט; קלענסטע מַטבע אין ישראל ביז 1960.

פְּרוֹטוֹמָה, נ. ביוסט (סקולפּטור).

פְּרוּמֶטֶת, נ. נישט אויסגעקלאַפּטע מַטבע.

פְּרוּטִית, נ. יונגער מוילאייזל.

פְּרוֹטְרוֹט, ז. קליינגעלט; עפּעס־וואָס; רעשט.

— **בִּפְרוֹטְרוֹט**, אין איינצלהייטן; גענוי; אויספֿירלעך.

פֵּרוּי, ז. פֿרוכפּערונג; מערונג.

פַּרְוַיִם, ז״ר. זְהַב פַּרְוַיִם, ריין־גאָלד.

פֵּרוּךְ, ז. צעברעכונג; דערשעפּונג.

פָּרוּךְ, ת. צעבראָכענער; דערשעפּטער.

פָּרוֹכֶת, נ. קאָטאַרע; פּרוכת.

פְּרוּמְבִּיָּה, נ. לייצעס; קאַנטער.

פַּרְוָן, ז. פּעלצנמאַכער; פּעלצנהענדלער.

פַּרְוָנוּת, נ. פּעלצנמאַכערײַ; רויכוואַרק־האַנדל.

פַּרְוַנְקָא, ז. דעלעגאַט; קוריער.

פָּרוֹס, בִּפְרוֹס־, תה״פּ. נאָענט צו עטלעכע טעג פֿאַר. זע פְּרַס.

פָּרוּס, ת. אויסגעשפּרייטער; אָנגעצוי־גענער.

פְּרוּסָה, נ. ברויט־פּענעצל.

פָּרוּעַ ת. פֿאַרדאָרבענער; צעפּאַטלטער; אָפּגעדעקטער; אויסגעלייזטער; באַ־צאָלטער.

— **פָּרוּעַ לְשִׁמְצָה**, נ. זייער פֿאַרדאָרבע־נער.

פֵּרוּעַ, ז. אָפּדעקונג; אַנטנאַקעטונג.

פָּרוּף, ת. פֿאַרקנעפּלטער; צונויפֿגענומע־נער.

פָּרוּץ, ת. דורכגעבראָכענער; צעשטער־טער; צעלייגטער; אומגעצוימטער; האַ־זאַרדישער; אויסגעלאַסענע ר.

פְּרוּצָה, נ. אויסגעלאַסענע.

פֵּרוּק, ז. צעגלידערונג; דעמאָנטירונג; צענעמונג; אויסלאָדונג; ליקווידאַציע; לייזונג פֿון אַ דילעמע.

— **פֵּרוּק לְגוֹרְמִים**, צעגלידערונג אויף עלעמענטן (מאַט.).

— **פֵּרוּק הַנֶּשֶׁק**, אַנטוואָפֿנונג.

פָּרוּק, ת. אויסגעלאָדענער; אָפּגעלאָדע־נער.

פָּרוּר, ז. טאָפּ; קעסל.

– עֵץ הַפָּרוּר, קאָכלעפֿל.

פַּרְוָר, ז. (פַּרְבָּר), פֿאָרשטאָט: זײַטיקער הויף אין בית־המקדש.

פֵּרוּר, ז. קרישקע: ברעקל: פֿראַגמענט (איבערג.). צעקרישלונג: צעברעקלונג: קלייניקייט.

פֵּרוּשׁ, ז. קאָמענטאַר: דערקלערונג: אויס־טײַטש: אינטערפּרעטאַציע.

– בְּפֵרוּשׁ, קלאָר: אויסדריקלעך: דײַט־לעך.

פָּרוּשׁ, ת. אָפּגעשיידטער: אָנ..עזונדער־טער: סעפּאַרירטער. ז. פרוש: אַסקעט: אַסקעטן־פֿויגל (פֿרינגילאַ צעלעבס, זינגפֿויגל).

פָּרוּשׂ, ת. אויסגעשפּרייטער: אָנגעשפּאַנ־טער.

פָּרָז, פ״י. נייטראַליזירן: דערקלערט ווע־רן פֿאַר אָפֿן (שטאָט): דערקלערן פֿאַר נייטראַל: דעמיליטאַריזירן.

– פּוֹרָז, נייטראַליזירט ווערן: דערקלערט ווערן פֿאַר נייטראַל: דערקלערט ווערן פֿאַר אָפֿן (שטאָט, געביט): דעמילי־טאַריזירן.

– הַפְרֵז, איבעטרײַבן: מגזם־זײַן.

– הֻפְרַז, איבערגעטריבן ווערן.

פָּרָז, ז. הערשער: אָנפֿירער.

פִּרְזָה, נ. אָפֿענער (נישט באַשיצטער) פּלאַץ.

פִּרְזוּל, ז. אײַזן־שמידונג: פֿערד־באַשמי־דונג.

פִּרְזוֹן, ז. אָפֿענער ישוב (נישט אַרומגע־מויערטער).

פְּרָזוֹת, תה״פ. אָפֿן, נישט אַרומגעמוי־ערט.

פְּרָזִי, ת. נישט אַרומגעמויערטער: נישט געשיצטער.

פַּרְזֵל, פ״י. באַשמידן מיט אײַזן: באַש־מידן מיט פּאָדקעוועס.

– פֻּרְזַל, באַשמידט ווערן מיט אײַזן: באַשמידט ווערן מיט פּאָדקעוועס.

פַּרְזָל, ז. באַשמידער (מיט פּאָדקעוועס).

פָּרַח (פָּרַח, יִפְרַח), פ״ע. בליִען: צע־בליִען זיך: צעוואַקסן זיך: אַנטוויק־לען זיך: אויסשלאָגן אויף דער הויט: פֿליִען: שוועבן.

– גָּמָל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר, אַ קו איז געפֿלויגן איבערן דאַך (ווערטלעך אַ קעמל פֿליט אין דער לופֿטן).

– קָטָן פּוֹרֵחַ, ייִנגל וואָס זעט אויס עלטער ווי ער איז.

– אוֹרֵחַ פּוֹרֵחַ, וואָגלער: שלעפּער.

– הִפָּרֵחַ, צעפֿלויגן ווערן: צעפֿליִען זיך.

– הַפְרֵחַ, מאַכן בליִען: בליִען: אָפּגיל־טן: אָפּגליקן: אַוועקבלאָזן: אויסבריי־טערן.

– הַפְרֵחַ שְׁמוּעָה, לאָזן אַ קלאַנג.

– הֻפְרַח, געלאָזט ווערן אין פֿלי: פֿונ־אַנדערגעלאָזט ווערן (קלאַנגען).

– הִתְפָּרֵחַ, צעבליִען זיך: צעבליט ווע־רן: אַרויספֿליִען.

פֶּרַח, ז. בלום: בלומען־באַצירונג: יוגנט־לעכער (שײַנדל).

– פִּרְחֵי כְּהֻנָּה, ס׳שײַנדל פֿון כּהנים (יונגע כּהנים).

– פִּרְחֵי טַיִס, קאַדעטן אין מיליטערישן לופֿטוועזן (אין מדינת ישראל).

– פִּרְחֵי קְצִינִים, קאַדעטן.

– כַּפְתּוֹר וָפֶרַח, אויסגעצייכנט.

פִּרְחָה, ז. ייִנגל: ראָצער.

(פַּרְחֵחַ) הִתְפַּרְחֵחַ, פ״ע. ווערן ייִנגלע־ריש: פּראָווען ייִנגלשע שטיק.

פִּרְחָחוּת, נ. ייִנגלערישקייט: ראָצעריש־קייט.

פָּרַט (פָּרַט, יִפְרֹט), פ״י. אויסטוישן: אויסבײַטן: אויסוועקסלען: אויסרעכנען אין פּרטים: צעטיילן אויף דעטאַלן: צעאײנצלען: גרימפּלען (אויף אַ שפּיל־אינסטרומענט).

– הִפָּרֵט, אויסגעטוישט ווערן: אויסגע־ביטן ווערן: אויסגעוועקסלט ווערן: אויסגערעכנט ווערן אין פּרטים: צע־טיילט ווערן אויף דעטאַלן: צעאײנ־צלט ווערן.

– פֵּרֵט, דעטאַליזירן: אויסרעכנען אין אײנצלהייטן: בלעקעצן (אַ הירש).

– פּוֹרַט, דעטאַליזירט ווערן: אויסגע־רעכנט ווערן אין אײנצלהייטן.

– הִתְפָּרֵט, צעטיילן זיך אין דעטאַלן: צעגלידערן זיך.

פֶּרֶט, ז. פֿאַראײנצלטע ווײַנטרויבן: קע־רנדל פֿון מילגרוים: אום: קלײנגעלט: דעטאַלן־רשימה: אַקצידענס־אַרבעט (אין דרוקערווען).

פְּרָט, ז. אײנצלהייט: דעטאַל: פֿאַראײנ־צלטקייט.

– פְּרָט לְ־, אויסער: אַחוץ: מיטן אויס־נאַם פֿון.

– בִּפְרָט, ספּעציעל: בעיקר.

– פְּרָטֵי פְּרָטִים, קלײנע דעטאַלן.

– לִפְרָט גָּדוֹל, (לפ״ג), לויט דער פֿולער ייִדישער צײַטרעכנונג (אָנגעבנדיק אויך די טויזנטער).

לִפְרָט קָטָן, (לפ״ק), לויט דער געקורצ־טער ייִדישער צײַטרעכנונג (נישט אָנ־געבנדיק די טויזנטער).

– פְּרָטֵי־כֹּל, פּראָטאָקאָל.

פִּרְטָה, נ. אינווענטאַר.

פְּרָטוּת, נ. דעטאַליזירונג.

– בִּפְרָטוּת, מיט אַלע פּרטים.

פְּרָטִי, ת. פּריוואַטער: פּערזענלעכער: פֿאַראײנצלטער.

– שֵׁם פְּרָטִי, פּערזענלעכער נאָמען.

– שֵׁם עֶצֶם פְּרָטִי, אייגנטלעכער נאָמען (גראַם.)

פְּרָטִיּוּת, נ. אייגנטימלעכקייט: ספּעצי־פֿישקייט.

פְּרִי, ז. (ר׳ פֵּרוֹת), פֿרוכט: פּראָדוקט: רעזולטאַט: פֿאַרדינסט: פּראָצענט.

– פְּרִי בֶטֶן, נאָכוווקס.

– פְּרִי־הָאֲדָמָה, ערד־פּראָדוקט.

– פְּרִי־הַדִּמְיוֹן, פֿאַנטאַזיע: אײַנבילדונג.

– פְּרִי־הָדָר, ציטרוס־פֿרוכט.

– פְּרִי־הִלּוּלִים, פּרעכטיקע פֿרוכט: אויסגעצייכנטע רעזולטאַטן.

– פְּרִי־מְגָדִים, אויסגעצייכנטע פֿרוכט.

– פְּרִי־מַעֲלָלָיו, באַצאָלונג.

– פְּרִי־עֵטוֹ, שאַפֿונגס־פֿרוכט.

– פֵּרֵי פֵּרוֹת, פֿאַרדינסט פֿון פֿאַרדינסט.

– נָשָׂא פְּרִי, עָשָׂה פְּרִי, גיבן פֿרוכטן: גיבן גוטע רעזולטאַטן.

פְּרִידָה, נ. אָפּשייד: געזעגנונג: קערנדל: טויב.

פְּרִיָּה, נ. פֿרוכט־טראָגונג.

— פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, פּרוכפערונג און מע־רונג; קינדלונג.

פְּרִיָּה, נ. פּרוכפּער־שטאַל (פֿאַרן שטיר־אָקס אין אַ סטאַדע).

פִּרְיוֹן, ז. פּרוכטבאַרקייט; פּראָדוקטיווי־טעט.

פְּרִיחָה, נ. בליאונג; אויפֿבליאונג; צע־בלי; אויפֿשטייַג; אַנטוויקלונג; הויט־אויסשלאָג; פֿליאונג; שוועבונג.

פְּרִיטָה, נ. אויסוועקסלונג; אויסבייַטונג; געלט־אויסבייַט; גרימפּלונג (אויף אַ סטרונע־אינסטרומענט).

— כְּלֵי פְּרִיטָה, מוזיק־אינסטרומענטן מיט סטרונעס וואָס מען גרימפּלט אויף זיי.

פָּרִיךְ, ת. צעברעכבאַרער; לייַכטער צו צעברעכן.

פְּרִיכָה, נ. צעקנאַקונג; צעברעכונג.

פְּרִיכוּת, נ. צעברעכבאַרקייט.

פְּרִימָה, נ. נאָט־צעטרענונג; אויפֿטרענונג.

פָּרִים, ת. אָנשפּאַנבאַרער; אויסשפּרייט־באַרער; אויפֿציבאַרער.

פְּרִיסָה, נ. איבערציאונג; אויסציאונג; אָנשפּאַנונג; אויסשפּרייטונג; פּענעץ־אָפּשנייַדונג.

— פְּרִיסַת שָׁלוֹם, גרוס.

פְּרִיעָה, נ. אויסלייזונג; אָפּצאָלונג; חובֿ־אָפּצאָלונג; צעפּאַטלטער, ווילדער האָר־וווקס; ערלה־איבערדרייאונג נאָך מילה; צעשטערונג; אָרדנונג־שטערונג.

— פְּרִיעַת רֹאשׁ, קאָפּ־אָפּדעקונג.

פְּרִיפָה, נ. שפּילקע; צוקנעפּלונג; פֿאַר־שפּילונג.

פָּרִיץ, ז. אַכזר; דעספּאָט; צעלאָזענער; פּריץ.

פְּרִיץ, ז. ווילדער; גרויזאַמער.

— פְּרִיץ־חַיּוֹת, ווילדע בעסטיע; פֿאַר־ציקנדיקע חיה.

— מְעָרַת פָּרִצִים, באַנדיטן־נעסט.

— פְּרִיצֵי־זֵיתִים, פְּרִיצֵי־עֲנָבִים, פֿאַר־האַרטעוועטע איילבירטן; פֿאַרהאַרטע־וועטע ווייַנטרויבן.

פְּרִיצָה, נ. דורכברוך; אייַנברוך; צע־שטערונג.

פְּרִיצוּת, נ. אויסגעלאַסנקייט; צעלאָזנ־קייט; הפֿקרדיקייט; חוצפּה.

פָּרִיק, ת. צענעמבאַרער; צעלייגבאַרער.

— מִסְפָּר פָּרִיק, צעטיילבאַרע צאָל.

— פְּרִיקַת עֹל, צעלאָזנקייט; הפֿקרות.

פְּרִיקָה, נ. אויסלאָדונג; צענעמונג; צע־לייגונג; דעמאָנטירונג; צעגלידערונג; פּרוכט־אָפּרייַסונג.

פְּרִיקוּת, נ. צעלייגבאַרקייט; צעטייל־באַרקייט.

פָּרִיר, ת. זיך ברעקלענדיקער; זיך קריש־לענדיקער.

פְּרִירוּת, נ. קרישל־פֿעאיקייט.

פָּרִישׁ, ת. אויסציבאַרער; אויסשפּרייט־באַרער; אָנשפּאַנבאַרער.

— פְּרִישַׁת שָׁלוֹם, גרוס.

פָּרִישׁ, ז. פיגוועע (בוים און פּרוכט, ציי־דאָניאַ ווולגאַריס).

פְּרִישָׂה, נ. אויסשפּרייטונג; פֿונאַנדער־שפּרייטונג; אויסשפּאַנונג; אָנשפּאַ־נונג.

פְּרִישָׁה, נ. זיך אָפּזונדערונג; זיך דער־ווייַטערונג.

פְּרִישׁוּת, נ. אָפּגעהאַלטנקייט; צוריקגע־

האַלטנקייט; אָפּגעזונדערטקייט; אָב־סטינענץ; צעשיידונג; געזעגנונג.

— פְּרִישׁוּת דֶּרֶךְ־אֶרֶץ, אָפּהאַלט פֿון צו־זאַמענלעבן מיט אַ פֿרוי; געשלעכט־לעכע אַבסטינענץ.

פָּרֹךְ (פָּרַךְ, יִפְרֹךְ), פ״י. צעברעקלען; צעשטויסן; צעברעכן; נויטן צו שווע־רער אַרבעט.

— הִפָּרֵךְ, צעבראָכן ווערן; צעפֿאַלן ווע־רן; צעלייגן זיך; צעברעקלען זיך; געניט ווערן צו שווערער אַרבעט.

— פָּרֵךְ, צעברעקלען; צעשטויסן; צע־ברעכן; אָפּשלאָגן אַרגומענטן.

— עֲבוֹדָה מְפָרֶכֶת, שווערע אַרבעט; קאַ־טאָרזשנע אַרבעט.

— הַפְרֵךְ, צעשלאָגן; אָפּשלאָגן (טַענות); צעברעקלען; צעברעכן.

— הָפְרֵךְ, אָפּגעשלאָגן ווערן; צעשלאָגן ווערן (טַענות).

— הִתְפָּרֵךְ, צעקרישלען זיך; צעברעכן זיך; צעפֿאַלן זיך; אָפּגעשלאָגן ווערן (טַענות).

פֶּרֶךְ, ז. צעברעקלונג; צעברעכונג; אונ־טערדריקונג; פּייניקונג.

— עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ, שווערע אַרבעט; קאַ־קאַטאָרזשנע אַרבעט.

פָּרֶךְ, רושטן־נעץ; פֿײַער־רייפֿל (אויף אַ קיך).

פִּרְכָא, פִּרְכָה, נ. אָפּשלאָגונג; צעברע־כונג; צעברעקלונג (טַענות).

פִּרְכּוּס, ז. באַשײַנונג; דעקאָרירונג; אויס־צירונג; טרייסלונג; פֿלאַטע נג

פַּרְכִּיל, ז. צווײַגל מיט הענגל ווײַנטרויבן.

פַּרְכֵּס, פ״י. אויספּוצן; אָפּפֿאַרבן; אויס־צירן; דעקאָרירן; פֿלאַטערן; טרייס־לען זיך.

— פַּרְכֵּס זֶה אֶת זֶה, מאַכן זיך קעגנ־זײַטיקע קאָמפּלימענטן.

— פַּרְכֵּס בְּדָבָר, איבערלייגן זיך.

— פֻּרְכּוּס, אויסגעפּוצט זײַן; אָפּגע־שמינקט זײַן.

— הִתְפַּרְכֵּס, אויסצירן זיך; אויספּוצן זיך.

פָּרֹכֶת, נ. קאָטאַרע; פּרוכת.

פָּרֹם (פָּרַם, יִפְרוֹם), פ״י. אויפֿטרענען, צעטרענען אַ בגד; צעהאַקן; צעשנײַדן אויף שטיקלעך.

— הִפָּרֵם, צעטרענט ווערן; אויפֿגעטרענט ווערן.

— פָּרֵם, צעטרענען; אויפֿטרענען.

— פֹּרוֹם, אויפֿגעטרענט ווערן.

— הִתְפָּרֵם, אויפֿטרענען זיך; צעטרע־נען זיך.

פְּרֶמְבִּיָּה, נ. לייצעס; קאַנטער.

פַּרְמַשְׁתָּק, ז. מענלעכער גליד.

פָּרָן, ז. פּאַסאַזש.

(פָּרֹן) הַפְרֵן, פ״י. באַשטימען נדן; צוגעבן עפּעס.

פְּרְנָה, נ. באַק־אויוון.

פִּרְנוּס, ז. פרנסה־געבונג; אויסהאַלט.

פַּרְנֵס, פ״י. מפֿרנס זײַן; אויסהאַלטן; צושטעלן; אײַנריכטן; אײַנאָרדנען.

— הִתְפַּרְנֵס, אויסהאַלטן זיך; מפֿרנס זײַן זיך.

פַּרְנָס, ז. אויסהאַלטער; מפֿרנס; גַבאי; קהלהשער טוער.

פַּרְנָסָה, נ. אויסהאַלטונג; באַדערפֿניש; באַשעפֿטיקונג; פּרנסה.

פַּרְנָסוּת, נ. גבאישקייט.

פַּרְנֵק, פּ״י. צערטלען; גלעטן.

— הִתְפַּרְנֵק, צערטלען זיך; פּיעשטשען זיך.

פָּרַס (פָּרַס, יִפְרוֹס), פּ״י. שנײַדן אין פּענעצן; אויסשפּרייטן; אויסציִען; איבערציִען; באַקאַנט מאַכן; אויסרופֿן.

— פָּרַס בִּשְׁלוֹם, גריסן.

— בִּפְרֹס הֶחָג, האַרט פֿאַר יום־טוב.

— הִפָּרֵס, צעשניטן ווערן אין פּענעצן; אויסגעשפּרייט ווערן; אויסגעצויגן ווערן; איבערגעצויגן ווערן.

— פֵּרֵס, אויסשפּרייטן; אויסציִען; איבערציִען; האָבן פּעריאָד.

— הַפְרֵס, האָבן קאָיען; טרעטן מיט קלאָיען, מיט קאָפּיטעס.

— הִתְפָּרֵס, אויסשפּרייטן זיך; עפֿענען זיך.

פֶּרֶס, ז. סובטראָפּישער שפּאַרבער (גיפּעטוס באַרבאַטוס); קאָפּיטע; טעפּיך.

— בֵּית הַפֶּרֶס, סביבה אַרום אַ קבֿר (אַ כּהן אָדער אַ פּריסטער טאָר דעם פּלאַץ נישט באַטרעטן).

פְּרָס, ז. באַלוינונג; פּרײַז; געווינס; פּרעמיע; אַלטערטימלעכע מטבע; האַלב לעבל ברויט; העלפֿט.

— מָנֶה בֶּן פְּרָס, געבילדעטער זון פֿון אַ פּשוטן פֿאָטער.

פָּרַס, נ. פּערסיע.

פַּרְסָה, נ. קאָפּיטע; פּאָדקאָווע; טלאָי; קלוי; דיסטאַנס אַרום פֿיר און אַ האַלבן קילאָמעטער.

פִּרְסוּם, ז. באַקאַנטמאַכונג; פּאָפּולאַריטעט; פֿאַרעפֿנטלעכונג.

פִּרְסוֹמֶת, פִּרְסֹמֶת, נ. רעקלאַמע.

פַּרְסִי, ת. פּערסער.

פִּרְסֵם, פּ״י. פֿאַרעפֿנטלעכן; באַקאַנט מאַכן; פּובליקירן; רעקלאַמירן.

— פֻּרְסַם, פֿאַרעפֿנטלעכט ווערן; געמאַכט ווערן באַקאַנט.

— הִתְפַּרְסֵם, באַקאַנט ווערן; פּאָפּולער ווערן; פֿאַרעפֿנטלעכט ווערן.

פַּרְסָן, ז. אַרומשלעפּער.

— פַּרְסָנִית, גאַסנפּרוי.

פַּרְסֵק (אֲפַרְסֵק), ז. פּערסיק (פּרוכט).

פַּרְסְתָּן, ת. גרויסטלאָיִקער.

פָּרַע (פָּרַע, יִפְרַע), פּ״י. איבערפֿאַלן; פּאָגראָמירן; פֿאַרנאַכלעסיקן; פֿאַרלאָזן; אָפּצאָלן; אויסלייזן; באַלוינען; באַשטראָפֿן; אָפּדעקן; צעפּאַטלען, צעפּלאָשען (די האָר).

— הִפָּרַע, ווערן צעווילדעוועט; ווערן אַ כוליגאַן; באַצאָלט ווערן; אויסגעלייזט ווערן; אויפֿגעמאָנט ווערן; באַשטראָפֿן; אָפּגעדעקט ווערן; אַנטנאַקעט ווערן; צעפּאַטלט, צעפּלאָשעט ווערן (האָר).

— פֵּרַע, אָפּדעקן; קאַסטרירן.

— הַפְרֵעַ, שטערן; מאַכן אומאָרדנונג.

— הֻפְרַע, געשטערט ווערן.

— הִתְפָּרֵעַ, פֿאַרווילדעוועט ווערן; צעהפֿקרט ווערן; אָפּגעצאָלט ווערן; אײַנגעצאָלט ווערן.

פֶּרַע, ז. האָר־קאָלטון; צעפּלאָשעטע האָר אויפֿן קאָפּ; פּלאָנטער־בלום (היפּעריקום); אַרויסשטאַרצנדיקער שטיין.

— גִּדֵּל פֶּרַע, לאָזן די האָר וואַקסן ווילד.

פְּרָעָה, נ. אומאָרדענונג; צעמישונג; אַ־רויסשטאַרץ.

— פְּרָעוֹת, פּאָגראָמען; עקסצעסן; אומ־רוען.

פֵּרָעוֹן, ז. אויסלייזונג; באַצאָלונג; אָפּ־צאָלונג.

פַּרְעוֹשׁ, ז. פלוי.

פַּרְעוֹשִׁית, נ. פלויענפלאַנץ (פּוליקאַריאַ).

פֻּרְעָנוּת, נ. אָנשיקעניש; שטראָף פון גאָט; בראָך; אומגליק.

— מִדַּת פֻּרְעָנוּת, שטרענגע שטראָף.

פֻּרְעָנוּתָא, נ. אָנשיקעניש; שטראָף פון גאָט; בראָך; אומגליק.

פֻּרְעָנִי, ת. קאַטאַסטראָפּאַלער.

פָּרֹף (פָּרַף, יִפְרֹף), פ״י. צוקנעפּלען; צו־שפּילען; פאַרשפּילען.

— הִפָּרֵף, פאַרקנעפּלט זײַן; צוגעשפּי־לעט, פאַרשפּילעט זײַן.

פִּרְפּוּר, ז. טרייסלונג; פלאַטערונג; צי־טערונג.

פֻּרְפּוּרְיָה, נ. קעניגלעך פּורפּור־קלייד.

פַּרְפַּר, ז. שמעטערלינג; פלאַטערל; באַ־בעלע (לעבידאָפּטעראַ).

פִּרְפֵּר, פ״ע. פלאַטערן; אַרומפלאַטערן; טרייסלען זיך; וואַרפן זיך; פאַרענדיקן מאָלצײַט.

פַּרְפְּרָה, נ. דריידל.

פַּרְפֶּרֶת, נ. (ר׳ פַּרְפְּרָאוֹת), נאָכשפּײַז; דעסער; צובײַס; געשמאַקער ביסן.

פָּרֹץ (פָּרַץ, יִפְרֹץ), פ״י. אײַנברעכן; דורכברעכן; צעשטערן; דורכשלאָגן; דורכרײַסן. פ״ע. פונאַנדערשפּרייטן זיך; אויסברעכן; אַרויסגיין פון די כלים; אַרײַנרײַסן זיך; צושטיין; זײַן צו־דרינגלעך; שטאַרק בעטן.

— פָּרֹץ גָּדֵר, ברעכן מִנהג, געזעץ.

— פּוֹרֵץ גָּדֵר, געזעץ־ברעכער; מִנהגים־ברעכער.

— הִפָּרֵץ, דורכגעבראָכן ווערן; אײַנגע־בראָכן ווערן; צעשטערט ווערן; ווערן אויס מענטש; ווערן צעווילדעוועט; אויסגעשפּרייט זײַן; פאַרשפּרייט זײַן.

— חָזוֹן נִפְרָץ, נאָרמאַלע דערשײַנונג.

— פָּרֵץ, דורכברעכן; צעשטערן; דורכ־שלאָגן.

— פּוֹרַץ, דורכגעבראָכן ווערן; צעשטערט ווערן.

— חוֹף מִפְרָץ, יַם־ברעג צעריטן דורך בוכטעס.

— עָלֶה מִפְרָץ, געציינדלטער בוים־בלאַט.

— הַפְרֵץ, פונאַנדערשפּרייטן זיך; מערן, פאַרגרעסערן זיך; זײַן פּרעך.

— הִתְפָּרֵץ, אַרײַנברעכן זיך; אַרײַנרײַסן זיך; אויסברעכן זיך; אויסברעכן; אַ־רויסגיין פון די כלים.

פֶּרֶץ, ז. דורכברוך; דורכריס; שפּאַלט; שטראָם; אומגליק; בראָך; אָנשיקע־ניש.

— עָמֹד בַּפֶּרֶץ, פאַרהאַלטן סכנה; שטעלן זיך צו ווידערשטאַנד.

— הַר־פְּרָצִים, ווולקאַן.

— רוּחַ־פְּרָצִים, צוגווינט.

פִּרְצָה, נ. דורכברוך; דורכריס; שפּאַלט; פעלער; אומגליק; בראָך.

פַּרְצוּף, נ. געשטאַלט; געזיכט; פּניִם; פיז־יאָנאָמיע.

— דו־פַּרְצוּפִין, צווייִ־פּנימדיקייט; הי־
פּאָקריזיע.

— חָכְמַת־הַפַּרְצוּף, דערקענונג לויט
דער פיזיאָנאָמיע.

— עָשׂה פַּרְצוּפִים, מאַכן מינעס.

פַּרְצוּף, ז. פיזיאָנאָמיע־שילדערונג; פיז־
יאָנאָמיע־באַשרייַבונג.

פַּרְצוּפִי, ת. פּנימדיקער.

— דו־פַּרְצוּפִי, צווייִ־פּנימדיקער; הי־
פּאָקריט; צבוּעַ.

(פַּרְצוּפִיּוּת) דו־פַּרְצוּפִיּוּת, נ. צווייִ־
פּנימדיקייט; היפּאָקריזיע; פאַלשקייט.

פָּרַק (פָּרַק, יִפְרֹק), פ״י. אויסלאָדן; אַ־
ראָפּנעמען משׂא; אויסגרוזעווען; אַנט־
לאַסטן; דערלייזן; באַפרייַען.

— פָּרַק עֹל, ווערן הפקר; באַפרייַען זיך
פון פליכטן; אַראָפּוואַרפן פון זיך אַן
עול.

— הִפָּרֵק, אָפּגעלאָדן ווערן; אַנטלאַסטעט
ווערן; אויסגעלענקט ווערן.

— פֵּרֵק, צעברעכן; אויפברעכן; אויפ־
קנאַקן; צעגלידערן; דעמאָנטירן; צע־
מאַרשטשען; צעשטערן; אויסטון;
אָפּשלאָגן; אַראָפּנעמען פון זיך; אַנט־
לאַסטן; אָפּלאָדן; פונאַנדערלאָזן; ליק־
ווידירן.

— מִסְפָּר מְפֹרָק, צעגלידערטע צאָל.

— הִתְפָּרֵק, אַנטלאַסטן זיך; אַראָפּנעמען
פון זיך; אויסטון פון זיך; באַפרייַען
זיך; אויסלאָדן זיך; צעגלידערט ווערן.

פֶּרֶק, ז. קאַפּיטל; פרק; שיידוועג; גליד;
געלענק; רינג; צייַט־אָפּשניט; סע־
זאָן; שטענגל־טייל; רייַפונג־צייַט ביי
מענטשן.

— לִפְרָקִים, תה״פ. צייַטנווייַז; זעלטן.

— פִּרְקֵי אָבוֹת, מסכתא אָבות אין סדר
נזיקין.

— פִּרְקֵי הַשָּׁנָה, יאָר־סעזאָנען.

— הִגִּיעַ לְפִרְקוֹ, רייַף ווערן.

— עָמֹד עַל הַפֶּרֶק, שטיין אויפן טאָג־
אָרדנונג.

— רָאשֵׁי פְּרָקִים, טעזן; הויפּט־פּונקטן;
פאַרקירצונגען; קעפּלעך פון קאַפּיט־
לען.

פִּרְקָא, ז. קאַפּיטל; דרשה.

— רֵישׁ־פִּרְקָא, טיטל אין די בבלער
ישיבות.

פַּרְקֵד, פ״י. אַוועקלייגן עמעצן אויף די
פּלייצעס.

— פֻּרְקַד, אַוועקגעלייגט ווערן אויף די
פּלייצעס.

— הִתְפַּרְקֵד, אַוועקלייגן זיך אויף די
פּלייצעס; אויסציִען זיך.

פְּרַקְדָּן, תה״פ. אויף די פּלייצעס ליגנ־
דיקער; ליגנדיק אויף די פּלייצעס.

פִּרְקוֹן, ז. באַפרייַיאונג; אויסקויף.

פִּרְקוּס, ז. זיך באַמאָלונג.

פִּרְקִי, ת. געלענקישער; געלענק־.

פְּרַקְלִיט, ז. פאַרטיידיקער; אַדוואָקאַט.

— פְּרַקְלִיט הַמְּדִינָה, הויפּט־פּראָקוראָר;
מלוכה־פּראָקוראָר.

— פְּרַקְלִיט צְבָאִי, יורידישער ראַטגע־
בער אין אַרמיי.

פְּרַקְלִיטוּת, נ. אַדוואָקאַטור; געריכטס־
פאַרטיידיקונג.

פְּרַקְמַטְיָה, נ. סחורה; האַנדל.

פְּרְקָן, ז. אויסלייזונג; דערלייזונג; גײַסטיקע אויסלאָדונג.

— יְקוּם פֻּרְקָן, אײַנלייטונג צו די צוויי תּפילות וואָס מען זאָגט שבת נאָכן לייענען.

פִּרְקָן, ז. סאַליקאָרניאַ (אָנכלעטערדיקע זומפּפלאַנץ מיט דיקע געלענקען).

פַּרְקֵן, פ״י. גײַסטיק אויסלאָדן.

— הִתְפַּרְקֵן, זיך אויסלאָדן גײַסטיק.

פִּרְקֵס, פ״י. אָנשמינקען (דאָס פּנים).

פִּרְקָס, ז. לײַבל.

פָּרֵר, פּוֹרֵר, פ״י. צעקרישלען; צעברעקלען; צעטרייסלען; צעשטערן; אונטערגראָבן.

— פּוֹרֵר, צעקרישלט ווערן; צעברעקלט ווערן.

— הָפֵר, פ״י. ברעכן (אָפּמאַך, שבועה, שטרײַק); פֿאַרמײַדן; שטערן.

— הוּפַר, געבראָכן ווערן (אָפּמאַך, שבועה, שטרײַק); פֿאַרמידן ווערן; געשטערט ווערן.

— הִתְפָּרֵר, הִתְפּוֹרֵר, צעקרישלען זיך; צעברעקלען זיך; צעפֿאַלן זיך; צעלייגן זיך; צעטרייסלען זיך; צעשטערט ווערן.

פָּרשׂ (פָּרַשׂ, יִפְרֹשׂ), פ״י. אויספּרייטן; אויסציִען; אָנציִען; איבערציִען; אָנשפּאַנען; שנײַדן אין פּענעצן; צווויסן געבן; דערקלערן.

— פָּרשׂ בִּשְׁלוֹם, גריסן.

— הִפָּרֵשׂ, זײַן אויסגעשפּרייט; זײַן אויסגעצויגן; זײַן אָנגעצויגן; זײַן איבערגעצויגן; צעשיט ווערן; פֿונאַנדערגעשיט ווערן.

— פָּרֵשׂ, אויסציִען; אויסשטרעקן; פֿונאַנדערשיטן.

— הִתְפָּרֵשׂ, אויסציִען זיך; אויסשפּרייטן זיך.

פָּרשׁ (פָּרַשׁ, יִפְרשׁ), פ״י. קאָמענטירן; דערקלערן; אויסטײַטשן; דערווײַטערן זיך; פֿאָרן מיט אַ שיף; אָפּשיידן זיך.

— הִפָּרֵשׁ, זײַן צעשפּרייט; צעוואָרפֿן זײַן; דערווײַטערן זיך; אויסגעטיילט ווערן; אויסטיילן זיך.

— פָּרֵשׁ, אויסדריקן דײַטלעך; דערקלערן קלאָר; קאָמענטירן; אויסטײַטשן; דערווײַטערן; דערווײַטערן זיך; פֿאָרן מיט אַ שיף; צעשיידן; אָפּטיילן.

— פָּרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, אויסדריקן גאָטס נאָמען אין פֿולן.

— פּוֹרַשׁ, געזאָגט ווערן קלאָר; אויסגעדריקט ווערן דײַטלעך; קאָמענטירט ווערן; אויסגעטײַטשט ווערן.

— שֵׁם מְפֹרָשׁ, גאָטס נאָמען אין פֿולן.

— הַפְרֵשׁ, אָפּטיילן; צוטיילן; אויסטיילן; אַראָפּנעמען; אַרויסלאָזן זיך אויפֿן יַם.

— הוּפְרַשׁ, אָפּגעטיילט ווערן; אויסגעטיילט ווערן; אָפּגעזונדערט ווערן; אַראָפּגענומען ווערן.

— הִתְפָּרֵשׁ, אויסגעטײַטשט ווערן; קאָמענטירט ווערן; אויסרעכענען; קלאָר זאָגן; קלאָר ווערן; צעגיין זיך; צעשיידן זיך.

פֶּרֶשׁ, ז. אויסטיילונג (צואה).

פָּרָשׁ, ז. רײַטער; קאַוואַלעריסט; פֿערד; רײַטער.

פַּרְשֶׁגֶן, ז. אָפּשריפֿט; קאָפּיע; קאָנספּעקט.

פַּרְשְׁדוֹן, ז. אַרויסגאַנג; אָפּגאַנג; אויס־גאַנג־קישקע (רעקטום).

פָּרָשָׁה, נ. (ר׳ פָּרָשׁוֹת, פָּרָשִׁיּוֹת), כראָ־ניק פון געשעענישן; ענין; קוואַנטום; קאַפּיטל; פּרשה; סדרה; אָפּשניט.

— **פָּרָשַׁת־דְּרָכִים**, שיידוועג; קרייצוועג.

— **פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ**, סדרה פון דער וואָך (פון דער תּורה).

— **פָּרָשַׁת־מַיִם**, שייד־ליניע וואָס צע־טיילט דעם וואַסער־לויף.

פָּרָשׁוּת, נ. רייטעריי; קאַוואַלעריע.

פֵּרְשֵׁז, פ״י. פונאַנדערציִען; פונאַנדער־לייגן.

פַּרְשָׁן, ז. קאָמענטאַטאָר; אינטערפּרעטי־רער.

פַּרְשָׁנוּת, נ. קאָמענטאַר; קאָמענטירונג; דערקלערונג; אינטערפּרעטירונג; אינ־טערפּרעטאַציע; אויסטייטשונג.

פַּרְשָׁנִי, ת. דערקלערערישער; אינטער־פּרעטירנדיקער; קאָמענטאַרישער; דער־קלער־; אינטערפּרעטאַציע־; קאָמענ־טאַר־.

פֶּרֶת, נ. עופראַט (טייך).

(פָּרֹת) הִתְפָּרֵת, פ״ע. פונאַנדערשפּרייטן זיך; פונאַנדערציִען זיך.

פֹּרֶת, ת. פּרוכטבאַרער.

— **בֶּן־פֹּרֶת**, חבֿרה־מאַן (איבערג.).

פָּרַת־יָם, נ. ים־קאַלב (זויג־באַשעפעניש, סירעניאַ, לעבט אין ים).

פָּרַת־משֶׁה־רַבֵּנוּ, נ. משה רבנו־פערדל (אינזעקט).

פְּרְתָּא, נ. אַביסל; ווינציקע; קליינע. זע פורתא.

פַּרְתֵּם, ז. בּבֿלשער אַדעליקער; רעגי־רער.

פַּשׂ, ז. אָפּשלעפונג; פאַרציאונג; פול־קייט; אַ סך.

פָּשָׂה (פָּשָׂה, יִפְשֶׂה), פ״ע. פאַרשפּרייטן זיך; צעלייגן זיך.

פָּשׁוּט, ת. געוויינטלעכער; אָרדינערער; איינפאַכער; רויער; גלייכער; אויס־געשטרעקטער; נישט־בכור. תה״פ. גע־וויינטלעך; אָרדינער; איינפאַך; רוי; גלייך; אויסגעשטרעקט.

— **אוֹת פְּשׁוּטָה**, לאַנגער אות (ך, ן, ף, ץ).

— **הֲבָרָה פְּשׁוּטָה**, אָפענער זילב.

— **פְּשׁוּטֵי־עָם**, עמך; מאַסע־מענטשן.

— **שָׁנָה פְּשׁוּטָה**, געוויינטלעך יאָר (נישט קיין עבור־יאָר).

פְּשׁוּט, ז. ווערטלעך; ווערטלעכע באַדיי־טונג.

— **פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ**, אויסדריקלעך; אין ווערטלעכן מיין.

פִּשּׁוּט, ז. אויסציאונג; אויסשטרעקונג; פּאָפּולאַריזירונג; פאַראיינפאַכונג.

פִּשּׁוּק, ז. צעעפענונג; צעשפּרייזונג.

פִּשּׁוּר, ז. דורכקומונג; אויסגלייכונג; פשרה־מאַכונג.

פָּשׁוֹשׁ, ז. קליינער זינגפויגל — פּריניאַ גראַצילים.

פָּשַׁח (פָּשַׁח, יִפְשַׁח), פ״י. האַלבירן; צע־שפּאַלטן; צעהאַקן; צערייסן.

— **הִפָּשַׁח**, האַלבירט ווערן; צעשפּאָלטן ווערן; צעהאַקט ווערן.

— **פִּשֵּׁחַ**, צעשפּאַלטן; צעפּיצלען.

פָּשַׁט (פָּשַׁט, יִפְשֹׁט), פ״י. אויסטון; אַ־ראָפּנעמען; אָפּשינדן; אויסשטרעקן; אויסגלײַכן. פ״ע. אַרײַנדרינגען; פֿאַר־שפּרייטן זיך; באַפֿאַלן; אויסטײַטשן; קאָמענטירן.

— **פָּשַׁט יָד**, אויסשטרעקן אַ האַנט; בעט־לען.

— **פָּשַׁט עוֹר**, אָפּשינדן; באַרײַסן.

— **פָּשַׁט אֶת הָרֶגֶל**, באַנקראָטירן; אָנ־זעצן; דורכפֿאַלן.

— **הָפְשֵׁט**, אויסגעטון ווערן; אויסגע־שטרעקט זײַן; אויסגעצויגן זײַן.

— **פַּשֵּׁט**, אויסטון; אויסשטרעקן; אויס־ציִען; אויסגלײַכן; קלאָר מאַכן.

— **פֻּשּׁוֹט**, אויסגעצויגן זײַן; געוויינט־לעך ווערן; פשוט זײַן.

— **הַפְשֵׁט**, אויסטון; אויסציִען; אראָפּ־ציִען; אָפּשינדן; אויסשטרעקן; פֿאַר־געדאַנקלעכן; דערפֿירן צו אַבסטראַק־ציע; אַבסטראַהירן.

— **הָפְשֵׁט**, **הֻפְשַׁט**, אויסגעטון ווערן; אַראָפּגעצויגן ווערן; אָפּגעשינדן ווע־רן; דערפֿירט ווערן צו אַבסטראַק־ציע; אַבסטראַהירט ווערן.

— **הִתְפַּשֵּׁט**, אויסטון זיך; צעשפּרייטן זיך; פֿונאַנדערשפּרייטן זיך; פֿאַר־שפּרייטן זיך; אויסציִען זיך; אויס־גלײַכן זיך; אויסגלעטן זיך.

פְּשָׁט, ז. ווערטלעכער אויסטײַטש; פשו־טער אויסטײַטש.

פִּשְׁטָא, ז. איינער פֿון די טראָפּ־צייכנס אין תּנ״ך (איבעררײַס).

פַּשְׁטוּת, נ. געוויינטלעכקייט; נאַטיר־לעכקייט; פשוטקייט; אומּמיטלבאַר־קייט.

— **בְּפַשְׁטוּת**, תה״פ. געוויינטלעך; נאַ־טירלעך.

פַּשְׁטִידָה, נ. קוגל; פֿלאָדן; שטרודל; פּאַשטעט.

פַּשְׁטָן, ז. זאַכלעכער אויסטײַטשער; פֿאַר־איינפֿאַכנדיקער אינטערפּרעטאַטאָר.

פַּשְׁטָנוּת, נ. זאַכלעכע אויסטײַטשונג; פֿאַראיינפֿאַכנדיקער קאָמענטאַר.

פַּשְׁטָנִי, ת. זאַכלעכער; אויבערפֿלעכלע־כער.

פִּשְׁיוֹן, ז. זיך אויסשפּרייטונג; זיך פֿונ־אַנדערשפּרייטונג.

פְּשִׁיחָה, נ. צעשפּאַלטונג; צעהאַקונג; פֿלאַצונג.

פָּשִׁיט, ת. עקסטענסיווער; זיך אויף דער פֿלאַך אויסשפּרייטנדיקער.

פְּשִׁיטָא, תה״פ. ווי געוויינטלעך; אַזוי איז עס; קלאָר; פּרוטה; גראָשן; פֿאַרקירצונג פֿון „מַפַּקְתָּא פְּשִׁיטְתָא" — סירישע איבערזעצונג פֿון תּנ״ך.

— **פְּשִׁיטֵי דְסָפְרָא**, שכר־סופֿרים; האָ־נאָראַר.

פְּשִׁיטָה, נ. אויסטואונג; אויסציִאונג; אויסשטרעקונג; דעסאַנט.

— **פְּשִׁיטַת־יָד**, נדבֿה־בעטונג

— **פְּשִׁיטַת־רֶגֶל**, באַנקראָט; דורכפֿאַל.

— **פְּשִׁיטַת־עוֹר**, אָפּשינדונג; באַרײַסונג.

פְּשִׁיטוּת, נ. פשוטקייט; אומדירעקט־קייט; ירושה־שטאַנד פֿון נישט־בכור.

פַּשִּׁיטוּת, נ. עקסטענסיוּוקייט.

פְּשִׁיטְתָא (מַפַּקְתָּא פְּשִׁיטְתָא), נאָמען

פֿון דער סירישער איבערזעצונג פֿון תנ״ך.

פְּשִׁיעָה, נ. פֿאַרזינדיקונג; פֿאַרברעך; פֿאַרנאַכלעסיקונג.

פְּשִׁירָה, נ. אָפּקילונג; לעבלעך־ווערונג.

(פָּשַׁל) הִפְשִׁיל, אויפֿהענגען; אָפּוואַרפֿן; פֿאַרוואַרפֿן; פֿאַרשאַרצן; אויפֿהייבן; פֿלעכטן.

— **הֻפְשַׁל**, פֿאַרהאָנגען זײַן; פֿאַרוואָרפֿן זײַן; פֿאַרשאַרצט זײַן.

— **הִתְפַּשֵּׁל**, פֿאַרשאַרצן זיך; נאָכהענגען.

פָּשַׂע (פָּשַׂע, יִפְשַׂע), פ״ע. שפּרײַזן: שטעלן טריט; שפּאַנען.

פֶּשַׂע, ז. שפּרײַז: שפּאַן.

— **כְּפֶשַׂע**, אַ טריט פֿון־; ס׳הייסט; עס האָט נישט געפֿעלט קיין סך אַז־.

פָּשַׁע (פָּשַׁע, יִפְשַׁע), פ״ע. זינדיקן; באַגיין אַ פֿאַרברעך: אויפֿשטיין (צו אַ בונט); פֿאַרנאַכלעסיקן; סאַבאָטירן.

— **הִפְשִׁיעַ**, זינדיק זײַן; פֿאַרזינדיקן זיך.

— **הַפְשֵׁעַ**, מאַכן זינדיקן; באַשולדיקן; דערקלערן פֿאַר שולדיק.

פֶּשַׁע, ז. זינד; פֿאַרברעך; סאַבאָטאַזש; פֿאַרנאַכלעסיקונג.

— **פְּשַׁע־שְׂפָתַיִם**, באַרעדונג; באַנבלונג.

פִּשְׁפּוּשׁ, ז. זוכונג; נישטערונג.

פִּשְׁפֵּשׁ, ז. וואַנץ (אינזעקט).

פִּשְׁפֵּשׁ, פ״י. זוכן; נישטערן.

פִּשְׁפָּשׁ, ז. טירל; פֿורטקע.

פָּשַׂק (פָּשַׂק, יִפְשַׂק), פ״י. צעעפֿענען; אויפֿפּראַלן; צעכראַסטען.

— **פּוֹשֵׂק שְׂפָתַיִם**, פּלאַפּלער.

— **פִּשֵּׂק**, צעעפֿענען: צעפּראַלן.

— **פְּשׂוּק**, צעעפֿנט ווערן: צעפּראַלט ווערן.

— **הִתְפַּשֵּׂק**, צעעפֿענען זיך: צעפּראַלן זיך.

פַּשָּׂק, ז. אויסצײַער.

פָּשַׁר (פָּשַׁר, יִפְשַׁר), פ״ע. צעגיין: צעלאָזן זיך; אָפּקילן זיך; ווערן לעבלעך: אַדורכקומען צווישן זיך; מאַכן פּשרה.

— **הִפָּשֵׁר**, צעלאָזט ווערן; צעגאַנגען ווערן; אָפּגעקילט ווערן; לעבלעך ווערן.

— **פִּשֵּׁר**, אויסגלײַכן; דורכקומען; פֿאַרמיטלען; גיין אויף קאָמפּראָמיס; באַפֿרײַען; נאָכלאָזן.

— **הַפְשֵׁר**, צעלאָזן; צעלאָזט ווערן; לעבלעך מאַכן.

— **הֻפְשַׁר**, ווערן לעבלעך.

— **הִתְפַּשֵּׁר**, דורכקומען; אויסגלײַכן זיך.

פֵּשֶׁר, ז. באַדײַטונג; זין; מיין; דערקלערונג.

פְּשָׁרָה, נ. אויסגלײַך; קאָמפּראָמיס.

פִּשְׁרוֹן, ז. מיין; באַדײַט.

פַּשְׁרָן, ז. פּשרה־מענטש: אויף קאָמפּראָמיסן־גייענדיקער.

פַּשְׁרָנוּת, נ. פּשרה׳דיקייט; נאָכגיביקייט.

פַּשְׁרָנִי, ת. קאָמפּראָמיסלעכער; פּשרה׳דיקער.

פִּשְׁתָּה, נ. פֿלאַקס.

פִּשְׁתָּן, ז. פֿלאַקס; לײַן.

פִּשְׁתָּנִי, ז. פֿלאַקס־וועבער; פֿלאַקס־הענדלער. ת. פֿלאַקס־פֿאַרביקער.

פִּשְׁתָּנִית, נ. לײַנקוסט (בלומיקער, לי־נאַריאַ).

פַּת, נ. (ר׳ פִּתִּים), פּענעך; פּענעצל; שטיקל; ברעקל; ברעזל.

— **פַּת־בַּג**, פּעטער ביסן.

— **פַּת־מִנְחָה**, נאָכמיטאָג־טיי.

— **פַּת־עַרְבִית**, אָװנטברױט; װעטשערע.

— **פַּת־קִבָּר**, ראַזעװע־ברױט.

— **פַּת־שַׁחֲרִית**, פֿרישטיק; אָנבײַסן.

פֹּת, נ. שייד פֿון װײַבלעכן געשלעכט־אָרגאַן; פּלאַץ פֿון װײַבלעכן געש־לעכט־אָרגאַן; לאַגער; פּאה. זע פּוֹתָה.

פְּתָאִים, ז״ר. מערצאָל פֿון פֶּתִי, לעמעש־קעס; נאַראָנימלעך.

פִּתְאֹם, פִּתְאוֹם, תה״פ. פּלוצלינג; פּלו־צעם.

פִּתְאֹמִי, פִּתְאוֹמִי, ת. פּלוצעמער.

פִּתְאוֹמִיּוּת, נ. פּלוצעמדיקייט.

פַּתְבַּג, ז. פּעטער ביסן.

פִּתְגָּם, ז. שפּריכװאָרט; װערטל; עפּי־גראַם; גלײַכװערטל; באַפֿעל; דעקרעט.

פִּתְגָּמוֹן, ז. זאַמלונג פֿון שפּריכװערטער.

פִּתָּה (פִּתָּא), נ. פּלעצל.

פָּתָה (פָּתָה, יִפְתֶּה), פ״ע. לאָזן זיך אָנ־לאָקן; לאָקן; לאָזן זיך צורעדן; האַנדלען נישט דורכגעטראַכט; אױס־שפּרײטן; צעשפּרײטן; צעפֿראַלן.

— **הִפָּתֵה**, געלאָקט װערן; צוגערעדט װערן; פֿאַרפֿירט װערן.

— **פַּתֵּה**, לאָקן; צורעדן; אײַנרעדן; אַ־רײַנמאַניען; העצן.

— **פֻּתָּה**, געלאָקט װערן; צוגערעדט װע־רן; אײַנגערעדט װערן.

— **הַפְתֵּה**, אױסברײטערן; באַקװעמער מאַכן; צעשפּרײטן.

— **הִתְפַּתֵּה**, לאָזן זיך אָנצײַען; לאָזן זיך צורעדן; לאָזן זיך אַרײַנמאַניען.

פָּתוּחַ, ת. אָפֿענער; צעעפֿנטער; פּונק־טירטער אות מיט אַ פַּתָּח (אַ).

פִּתּוּחַ, ז. אַנטװיקלונג; אױסאַרבעטונג; אַרױסרופֿונג (פֿאָטאָגראַפֿיע); קריצונג; אױסקריצונג; גראַװירונג; שטיך.

פִּתּוּי, ז. לאָקונג; צורעדעניש; פֿאַרפֿי־רונג; העצונג; אַנטשעדיקונג פֿאַר אַ פֿאַרפֿירט מײדל װאָס איז געלאָקט געװאָרן (תּלמוד).

פָּתוּי, ת. פּלאַטשיקער; פֿלאַכער.

פָּתוּךְ, ת. צוזאַמענגעמישטער; אױסגע־מישטער.

פִּתּוּךְ, ז. צוזאַמענמישונג; אױסמישונג.

פָּתוּל, ת. זיגזאַגיקער; אַרומגעדרײטער; אױסגעדרײטער.

פִּתּוּל, ז. אױסקרומונג; אַרומװיקלונג; װיקלונג.

פְּתוּלָנִי, ז. זיגזאַגיקער; געדרײטער; געשלענגלטער.

פִּתּוּר, ז. לײזונג.

פִּתּוּת, ז. צעקרישלונג; צעברעקלונג.

פָּתוֹת, ז. שטיקל; קריש; ברעקל; ברעזל.

פָּתַח (פָּתַח, יִפְתַּח), פ״י. עפֿענען; דער־עפֿענען; אױפֿמאַכן; אױפֿפּראַלן; אָפּ־לענען; אױפֿדעקן; אױפֿבינדן; אָנ־הײבן.

– **פָּתַח יָד,** גיבן מיט אַ ברייטער האַנט.

– **חֶרֶב פְּתוּחָה,** נאַקעטע שווערד.

– **הִפָּתֵחַ,** געעפֿנט ווערן; דערעפֿנט ווערן; אָפּגעלעגט ווערן; אויפֿגעבונדן ווערן; אָנגעהויבן ווערן; באַצייכנט ווערן מיט אַ פַּתָּח.

– **פַּתֵּחַ,** אויפֿבינדן; אויפֿעפֿענען; אַ־קערן; אַנטוויקלען; אַרויסרופֿן (פֿאָ־טאָגראַפֿיע); באַאַרבעטן; געעפֿנט ווערן; אַרויסרופֿן; אויסקריצן; גראַווירן.

– **פְּתּוֹחַ,** אַנטוויקלט ווערן; אויסגעבעסערט ווערן; אַרויסגערופֿן ווערן (פֿאָ־טאָגר.); צעפּראַלט ווערן; אויסגעקריצט ווערן; אויסגראַווירט ווערן.

– **הִתְפַּתֵּחַ,** עפֿענען זיך; אַנטוויקלען זיך; באַפֿרייַען זיך; ווערן זעעוודיק.

פֶּתַח, ז. עפֿענונג; לאָך; אַרייַנגאַנג.

– **פֶּתַח־חֲרָטָה,** אויסרייד חרטה צו האָבן.

– **פִּתְחָה,** נ. דעק־עפֿענונג (אויף אַ שיף).

– **פֶּתַח שֶׁל תְּשׁוּבָה,** אויסוועג זיך צו־ריקצוקערן אויפֿן גלייַכן וועג.

– **פִּתְחֵי פֶּה,** ליפּן.

– **פֶּתַח פָּתוּחַ,** תּלמודישע באַצייכנונג פֿאַרן געשלעכט־אָרגאַן פֿון אַ פֿרוי, וואָס איז נישט קיין בתולה.

פֵּתַח, ז. אַרייַנפֿיר.

– **פֵּתַח דָּבָר,** פֿאָרוואָרט; אַרייַנפֿיר; אייַנלייטונג; הקדמה.

פַּתָּח, פַּתַח, ז. וואָקאַלצייכן (ַ) אונטער אַן אות (אַ, בַּ, גַּ אאַ״וו).

– **פַּתָּח גְּנוּבָה,** אַ פַּתח בייַם סוף פֿון אַ וואָרט אונטער די אותיות הח״ע וואָס זאָגט זיך אַרויס פֿאַרן אות.

– **פַּתָּח קָטָן,** באַצ. פֿאַרן סֶגול (אין דקדוק פֿון מיטלאַלטער).

– **חֲטָף־פַּתָּח,** געכאַפּטער פַּתָּח (אֲ).

פַּתָּח, ז. גראַווירער.

פִּתֵּחַ, ז. זעעוודיקער (נישט בלינדער).

פִּתְחוֹן, ז. אָנהייב; אַרייַנפֿיר; דערעפֿ־נונג; אויסרייד.

– **פִּתְחוֹן־פֶּה,** רעד־פֿעאיקייט; אויסרייד.

פֶּתִי, ז. לעמעשקע; נאַרעלע; נאַאיווער.

– **פֶּתִי מְפֻתֶּה,** אַבסאָלוטער נאַר; אי־דיאָט.

פְּתִי, ז. נאַרישקייט; זינלאָזיקייט; לייַכט־זיניקייט.

פְּתִיגִיל, ז. דאַמען־פּראַכטמאַנטל.

פְּתַיָּה, נ. לעמעשקע; נאַרעלע; נאַאיווע (פֿרוי).

פִּתָּיוֹן, ז. לאָקונגס־מאַכל (צו פֿאַנגען פֿיש, אָדער חיות).

פְּתַיּוּת, נ. נאַרישקייט; נאַאיוויטעט.

פְּתִיחָה, נ. אויפֿעפֿנונג; דערעפֿנונג; אַ־רייַנפֿיר; אייַנלייטונג; אָנהייב אָפּזאַץ; נאַקעטע שווערד.

– **פְּתִיחַת נֶדֶר,** נדר־אויפֿבינדונג.

– **תִּפְאֶרֶת הַפְּתִיחָה,** קלאַסישע אייַנ־לייטונג צו דיכטערישער שאַפֿונג אין מיטלאַלטער.

פְּתִיחְתָּא, נ. אייַנלייטונג; פֿאָרוואָרט.

פְּתִיכָה, נ. פֿונאַנדערמישונג; אויסמי־שונג.

פְּתִיל, ז. פֿרענזל; קנויט; שטריקל.

פָּתִיל, ת. צוזאַמענגעבונדענער; פֿאַר־בונדענער.

פְּתִילָה, נ. קנויט; קנויטל; צעפּל (מעד.); שטריק־פֿלעכטונג.

פְּתִילִיָּה, נ. נאַפֿט־מאַשינקע (צו קאָכן).

– פְּתִילַת־הַמִּדְבָּר, קאַלאָטראָפּיס, סדום־עפּל (פֿלאַנץ).

פְּתִין, ז. קריַיץ־בעלקע (צו דאַך־געלענ־דער).

פְּתִיעָה, נ. סיורפּריז; איבעררעשונג.

פָּתִיר, ת. מעגלעכער צו פֿאַרענטפֿערן; לייזבאַרער (חלום, פּראָבלעם, רעטע־ניש).

פְּתִירָה, נ. לייזונג (פֿון פּראָבלעם, רע־טעניש א״א).

פְּתִית, ז. ברעקל; שטיקל; ברעזל.

פְּתִיתָה, נ. צעברעקלונג; צעפּיצלונג.

פְּתִיתִים, ז״ר. פֿערפֿל.

פָּתַךְ (פָּתַךְ, יִפְתֹּךְ), פ״י. צוזאַמענמישן; אויסמישן.

– הִפָּתֵךְ, אויסגעמישט ווערן; צוזאַמענ־געמישט ווערן.

פָּתַל (פָּתַל, יִפְתֹּל), פ״י. פֿלעכטן; מאַכן שמוקלער־אַרבעט; דרייען (שטריק).

– הִפָּתֵל, געדרייט זיַין; געפֿלאָכטן זיַין; אַרויסדרייען זיך; איבערכיטרעווען.

– פַּתֵּל, אויסקרימען; מאַכן סערפּענטי־נע; אויסדרייען.

– פֻּתֹּל, אויסגעקרומט ווערן; געמאַכט ווערן סערפּענטינעאַרטיק; אויסגע־דרייט ווערן.

– הִתְפַּתֵּל, דרייען זיך; אויסקרימען זיך; וויקלען זיך; אַרויסדרייען זיך; גיין אויף קרומע וועגן.

פַּתְלָן, ז. דרייער; קאָמבינאַטאָר.

פַּתְלָנוּת, נ. דרייערישקייט; קאָמבינאַ־טאָרישקייט.

פְּתַלְתֹּל, ת. קרומער; קאָמבינירנדיקער.

פְּתַלְתֹּלֶת, נ. צעמישעניש; קאָמפּליקאַ־ציע; צעפּאָרעניש.

פֶּתֶן, ז. גיפֿטיקע שלאַנג (נאַיאַ).

פֶּתַע, תה״פ. פּלוצעם; פּלוצלינג; אומ־געריכט.

– בְּפֶתַע, פּלוצעם; פּלוצלינג; אומגע־ריכטערהייט.

– בְּפֶתַע פִּתְאֹם, לְפֶתַע פִּתְאֹם, אומ־געריכט; פּלוצעם; אומדערוואַרט.

– הַתְקָפַת־פֶּתַע, איבעררעשנדיקער אָנ־גריף.

(פָּתַע) הִפְתִּיעַ, פ״י. איבעררעשן; מאַכן אַ סיורפּריז.

– בְּמַפְתִּיעַ, איבעררעשנדיק; אומגע־ריכט.

– הֻפְתַּע, איבעררעשט ווערן.

פִּתְפּוּת, ז. צעברעקלונג; צעקרישלונג.

פִּתְפֵּת, פ״י. צעברעקלען; צעקרישלען.

– הִתְפַּתְפֵּת, צעברעקלען זיך; צעקריש־לען זיך.

פָּתק (פָּתַק, יִפְתֹּק), פ״י. צעעפֿענען שלוזן.

– **הִפָּתֵק**, געעפֿנט ווערן (שלוזן, פֿאַר־צוימונגען פֿאַר וואַסער).

– **פַּתֵּק**, עפֿענען (שטערונגען פֿאַר וואַ־סער); קאַטאַלאָגירן; צעַרייַנציִען אין קאַרטאָטעקע.

פֶּתֶק, ז. צעטל; קוויטל; קאַרטל.

פִּתְקָה, נ. קוויטל.

פָּתר (פָּתַר, יִפְתֹּר), פ״י. לייזן; קלאָר מאַכן; געפֿינען אַן אויסוועג; געפֿינען באַשייד.

– **הִפָּתֵר**, געלייזט ווערן; געלייזט זייַן; געפֿינען אויסוועג.

פִּתְרוֹן, ז. לייזונג; באַשייד.

פַּתְשֶׁגֶן, ז. אָפּשריפֿט; קאָפּיע; קאָנס־פּעקט; קיצור.

פָּתת (פָּתַת, יָפֹת), פ״י. צעברעקלען; צעקרישלען.

צ, צַדִיק, צָדִי, אַכצנטער אות אין אַלף־בית; ץ — לאַנגער צדיק; אַלס ציפֿער און צאָל — 90; ץ — 900.

צֵא, פ״ע. באַפֿעל־פֿאָרם פֿון יָצָא, גיי אַרויס!

צֹאָה, צֹאָה, נ. דרעק; טינוף; עקסקרע־מענטן.

(צָאה) צָאֶה, פ״י. פֿאַרטינופֿן; פֿאַראומ־רייניקן; פֿילן עקל; פֿילן מיגל.

צֹאָה, נ. דרעק; עקסקרעמענטן.

צָאוּי, ת. פֿאַרדרעקישטער; פֿאַרטינופֿ־טער.

צֹאִי, ת. פֿאַרדרעקישטער; פֿאַרקויטיקטער.

צֶאֶל, ז. צֶאֱלִים, ז״ר. לאָטוס־בוים; שאָטן־בוים; שאָטן.

צֶאֱלוֹן, ז. פּאָאינציאַנאַ, מאַדאַגאַסקאַרער שאָטן־בוים.

צֹאן, נ״ר. שאָף; קליין־סטאַדע. נ. שעפּס; שאָף; אינד; ציג; באָק.

— **צֹאן בַּרְזֶל,** אײַזערנער קאַפּיטאַל; גרונד־ווערט.

— **נִכְסֵי צֹאן־בַּרְזֶל,** פֿאַרמעגן פֿונעם ווײַב, וואָס ווערט איר צוריקגעקערט ווען דער מאַן שטאַרבט אָדער ווען ער גיט איר אַ גט; אײַזערנער קאַ־פּיטאַל; פֿונדאַמענטאַלע זאַך.

— **צֹאן מַרְעִית,** שעפּסן־סטאַדע (מענ־טשן־מאַסע וואָס גייט נאָך בלינדער־הייט).

— **צֹאן מַרְעִית שֶׁל ה׳,** פּאַטעטישע באַצ. פֿאַרן פֿאָלק ישראל.

— **צֹאן קָדָשִׁים,** שעפּסן געהייליקטע פֿאַר קרבנות; צערטל־נאָמען פֿאַר ייִדישע קינדער.

צֶאֱצָא, ז. צֶאֱצָאִים, ז״ר. נאָכוווּקס; נאָכ־שטאַם; באַשעפֿענישן.

צֵאת, מיטלוואָרט פֿון „יָצָא״, אַרויס־גייענדיק.

צָב, ז. (ר׳ צַבִּים), שילדקרעט; יאַשטשע־ריצע; בויד.

צָבָא (צָבָא, יִצְבָּא), פ״ע. פֿאַרזאַמלען זיך; צונויפֿזאַמלען זיך; מאָביליזירן זיך; שטורמען דעם שונא.

— **הִצָּבֵא,** מאָביליזירט ווערן; גערופֿן ווערן צו מיליטער.

— **הַצְבֵּא,** מאָביליזירן; אָנפֿירן מיט מי־ליטער.

צָבָא, ז. (ר׳ צְבָאוֹת), מיליטער; אַרמיי; מיליטערדינסט; קריג; באַגרענצטע צײַט; טערמין.

– צה״ל (צְבָא הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל), ישׂראל־אַרמיי.

– צְבָא הַקֶּבַע, פּראָפֿעסיאָנעלע מיליטער־דינסט.

– צְבָא הַשָּׁמַיִם, הימל־קערפּער.

– צְבָא מִלּוּאִים, רעזערוויסטן־מיליטער.

– צְבָא סָדִיר, רעגולער מיליטער.

– אִישׁ־צָבָא, זעלנער; קריגער.

– יוֹצֵא־צָבָא, מיליטער־פּליכטיקער.

– ה׳ צְבָאוֹת, גאָט, שעפּער און פֿירער פֿון אַלץ אין הימל און אויף דער ערד.

צְבָאִי, ת. מיליטערישער; מיליטער־.

– מִשְׁמַעַת צְבָאִית, מיליטערישע דיסציפּלין.

צְבָאִיּוּת, נ. מיליטערישקייט; מיליטערישער גייסט.

צבה (צָבָה, יִצְבֶּה), פ״ע. געשוואָלן ווערן; אָנשוועלן; אויפֿלויפֿן; באַגערן; וועלן.

– הִצָּבֵה, געשוואָלן ווערן; אָנגעבלאָזן ווערן.

– צַבֵּה, אָנבלאָזן; פֿונאַנדערבלאָזן.

– הַצְבֵּה, מאַכן אָנשוועלן; מאַכן אויפֿלויפֿן; אָנבלאָזן; אָנפּוישן.

צָבֶה, ת. געשוואָלענער; אָנגעשוואָלענער; אויפֿגעלאָפֿענער; אָנגעפּוישטער; אָנגעבלאָזענער.

צָבוּט, ת. געקנייפּטער.

צִבּוּי, ז. אויפֿבלאָזונג; אויפֿפּוישונג; אויפֿגעלאָפֿנקייט.

צָבוּעַ, ת. געפֿאַרבטער; פֿאַרשמירטער; פֿאַלשער; צבֿועק.

צָבוֹעַ, ז. היענע (רויב־חיה).

צָבוּר, ת. אָנגעהויפּטער; אויפֿגעזאַמלטער.

צִבּוּר, ז. געזעלשאַפֿט; געמיינשאַפֿט; עפֿנטלעכקייט; הויפֿן; סטערטע; אויפֿזאַמל.

– בְּצִבּוּר, עפֿנטלעך.

– אֵימַת־הַצִּבּוּר, טרעמע; דרך־ארץ פֿאַר געזעלשאַפֿט.

– שְׁלִיחַ־צִבּוּר, חזן.

– תַּעֲנִית צִבּוּר, עפֿנטלעכער פֿאַסטטאָג.

– תְּפִלָּה בְּצִבּוּר, תּפֿילה מיט אַ מנין.

צִבּוּרָא, ז. עפֿנטלעכקייט; געזעלשאַפֿט.

– אֵימְתָא דְצִבּוּרָא, טרעמע; דרך־ארץ פֿאַר געזעלשאַפֿט.

צִבּוּרִי, ת. עפֿנטלעכער; געזעלשאַפֿטלעכער; געמיינשאַפֿטלעכער; סאָציאַלער.

– עֲבוֹדוֹת צִבּוּרִיּוֹת, עפֿנטלעכע אַרבעטן.

צִבּוּרִיּוּת, נ. עפֿנטלעכקייט; געזעלשאַפֿטלעכקייט.

צְבוּת, נ. אָנגעשוואָלנקייט; אויפֿגעלאָפֿנקייט.

צָבוּת, ת. מיט צוואַנג־געהאַלטענער; געדריקטער; צוגעקוועטשטער.

צִבּוּת, ז. פֿאַראַקערונג אין דער קווער פֿון די פֿאַרזייטע רייען.

צבט (צָבַט, יִצְבֹּט), פ״י. קנייפּן; אַ קניפּ טון; גרייפֿן; אָנכאַפּן; קלעמען; קוועטשן.

– הִצָּבֵט, געקנייפּט ווערן; געדריקט ווערן; צוזאַמענגעקוועטשט ווערן.

צְבִי, ז. (ר׳ צְבָיִים, צְבָאִים), הירש; פּראַכט; שיינקייט.

— אֶרֶץ־הַצְּבִי, ארץ־ישראל.

— קֶרֶן הַצְּבִי, ווינט־פֿאָנד (ער האָט גע־געבן געלט אויף קרן־הצבֿי. אויפֿן ווינט).

צְבִיָּה, נ. הירשין: אינדיק: יפֿיפֿיה.

צִבְיוֹן, ז. געשטאַלט: באַפֿאַרבונג: שטאַנד־האַפֿטיקייט: כאַראַקטער: טענדענץ: ווילן.

צְבִיטָה, נ. קניפּ: גריף.

— בֵּית הַצְּבִיטָה, הענטל, אויערל, גריף (פֿון אַ כלי).

צְבִיעָה, נ. פֿאַרבונג: מאָלונג: מאַלעריי: האַלטונג מיט די פֿינגער.

— בֵּית הַצְּבִיעָה, הענטל, אויערל (פֿון אַ כלי).

צְבִיעוּת, נ. פֿאַלשקייט: צבֿועצטווע: הי־פּאָקריזיע.

צְבִירָה, נ. אויפֿזאַמלונג: איינזאַמלונג: באַקראַנצונג: אַרומפּלעכטונג.

— מַצְּבֵי־צְבִירָה, קאָמפּאַקטקייט־צו־שטאַנד פֿון טיילכלעך אין אַ קערפּער (פֿיזיק).

צָבַע (צָבַע, יִצְבַּע), פּ״י. פֿאַרבן: מאָלן: אויסשמירן: אָנכאַפּן מיט די פֿינגער.

— הִצָּבֵעַ, געפֿאַרבט ווערן: געמאָלט ווערן.

— צַבֵּעַ, פֿאַרבן: מאָלן: שמירן.

— צֻבּוֹעַ, געפֿאַרבט ווערן: געמאָלט ווע־רן: געשמירט ווערן.

— הַצְבֵּעַ, שטימען (דורך אויפֿהייבן אַ פֿינגער): באַטייליקן זיך אין וואַלן: מרמז זײַן דורך אויפֿהייבן אַ פֿינ־גער.

— הֻצְבַּע, אָפּגעשטימט ווערן.

— הִצְטַבֵּעַ, פֿאַרבן זיך: מאָלן זיך: אָנ־שמירן זיך.

צֶבַע, ז. (ר׳ צְבָעִים), פֿאַרב: קאָליר.

— שְׁלַל צְבָעִים, פֿאַרשיידנפֿאַרביקייט: גרעלקייט.

צַבָּע, ז. פֿאַרבער: מאַלער.

צִבְעוֹן, ז. פֿאַרב: שאַטירונג.

צִבְעוֹנִי, ת. פֿאַרביקער. ז. טוליפּאַן (בלום).

צִבְעוֹנִיּוּת, נ. פֿאַרבנרײַכקייט: גרעלקייט.

צַבָּעוּת, נ. פֿאַרבעריי: מאַלעריי.

צִבְעָן, ז. פּיגמענט.

צָבַר (צָבַר, יִצְבֹּר), פּ״י. אויפֿזאַמלען: צו־נויפֿנעמען: צוזאַמענעמען: אָנהויפֿן.

— הִצָּבֵר, אויפֿגעזאַמלט ווערן: צונויפֿ־גענומען ווערן: אָנגעהויפֿט ווערן.

— הֻצְבַּר, אויפֿגעזאַמלט ווערן: צונויפֿ־גענומען ווערן.

— הִצְטַבֵּר, צונויפֿזאַמלען זיך: אָנזאַמ־לען זיך אין אַ בערגל, סטערטע, קופּע.

צֶבֶר, ז. הויפֿן: סטערטע: בערגל: קופּע: גרופּע.

צָבָר, צַבָּר, ז. קאַקטוס־געוויקס: צונאָ־מען פֿאַר קינדער געבוירענע אין א״י.

צֹבֶר, ז. אָנזאַמלונג: סטערטע: קופּע: אויפֿשיט.

— בְּצֹבֶר, אין אַ בערגל: אין אַ סטער־טע: אין אַ קופּע: אויפֿגעשיט פֿרײַ (נישט אין זעק).

צַבָּרוּת, נ. סאַברישקייט (ספּעציפֿישקייט פֿון קינדער אין א״י).

צַבֶּת, פּ״י. פֿאַראַקערן אין דער קווער

פון די פּאַרזייטע רײַען (כּדי צו שאַפן אויפגאַנג־אינזעלעך).

– צְבוֹת, פּאַראַקערט ווערן אין דער קווער פון די פּאַרזייטע רייען.

(א) צֶבֶת, ז. (ר׳ צְבָתִים), זאַנגען־הויפּן (אָנצונעמען מיט דער האַנט אויף אָפּ־שנײַדן).

– צֶבֶת אוֹ פֶּרֶט, אום צי גראָד (שפּיל).

(ב) צֶבֶת, נ. (ר׳ צְבָתוֹת), פּינצעט.

צְבָת, נ. (ר׳ צְבָתוֹת), צוואַנג; צווענגל.

צַבֶּת, ז. (ר׳ צְבָתִים), פּלאַנצן־קופּקע־לעך אין וואַקסן.

צַבְתָּן, ז. צווענגל־אינזעקט (פּאָרפּיקו־לידע).

צָג, פ״ע. אויפגעשטעלטער. זע צוּג.

צַד, ז. (ר׳ צִדִּים, צְדָדִים), פּאַראינטערע־סירטער: קאָנטראַהענט.

– הַצִּדָּה! גיי אַראָפּ פון וועג!

– צַד בְּצַד, נעבנאייננאַנדער; זײַט־בײַ־זײַט.

– בְּצַד, נעבן; נאָענט.

– הַצַּד הַשָּׁוֶה, אייגנטימלעכקייט.

– הַצַּד שֶׁכְּנֶגֶד, קאָנטראַהענט: קעגן־פּאַראינטערעסירטער.

– כְּאֵיצַד, ווי אַזוי.

– לִצְדָדִים, אויף אַלע זײַטן.

– מִן הַצַּד, אומדירעקט: פון אַ זײַט.

צָד, פ״י. געכאַפּט. זע צוּד.

צַדֵּד, פ״י. אַראָפּגיין אין אַ זײַט; זײַן אויף עמעצנס זײַט.

– צֻדּוֹד, געריכטעט ווערן אין אַ זײַט.

– בְּמְצֻדַּד, פון אַ זײַט.

– הַצְדֵּד, אָפּווענדן אין אַ זײַט.

– הִצְטַדֵּד, אַוועקגיין אין אַ זײַט.

צְדָדִי, ת. זײַטיקער: דערנעבנדיקער: צווייטראַנגיקער: אומוויכטיקער.

– חַד־צְדָדִי, איינזײַטיקער.

– רַב־צְדָדִי, פילזײַטיקער.

צְדָדִיּוּת, נ. זײַטיקייט: אומוויכטיקייט.

– חַד־צְדָדִיּוּת, איינזײַטיקייט.

– רַב־צְדָדִיּוּת, פילזײַטיקייט.

צָדָה (צָדָה, יִצְדֶּה), פ״ע. לויערן: מאַכן אַ פאַרשווערונג: פאַרלענדט ווערן: צעשטערט ווערן: שרעקן זיך.

– הִצָּדָה, פאַרלענדט ווערן: צעשטערט ווערן.

– הַצְדֵּה, צעשטערן: פאַרוויסטן.

– הֻצְדָּה, צעשטערט ווערן: פאַרוויסט ווערן.

צִדּוּד, ז. אויסבויג: אָפּווענדונג: ווענ־דונג: שטעלונג לטובֿת עמעצן.

צְדוֹדִית, נ. פּראָפיל.

צִדּוּק, ז. באַרעכטיקונג: רעכטפאַרטיקונג.

– צִדּוּק הַדִּין, אורטייל־רעכטפאַרטיקונג: תּפילה בעת קבורה.

צְדוֹקִי, ת. אָנגעהעריקער צו דער צדוקים־פּאַרטיי אין דער צײַט פון צווייטן בית־המקדש.

צָדִי, צַדִּיק, נ. דער אות צ.

צְדִיָּה, נ. בייזע כּוונה: שלעכטס־פּלאַני־רונג.

צַדִּיק, ז. גערעכטער: עטישער: אָרנט־לעכער: אָפּגעהיטער אין מצוות: צדיק: גאָטפאָרכטיקער: דער אות צ.

— ל״ו צַדִיקִים, די 36 צדיקים אין יעדן דור, וואָס אויף זיי האַלט זיך די וועלט.

צַדִיקוּת, נ. גערעכטיקייט: שטייגער פֿון אַ צַדיק: רבישער שטייגער.

צִדְקָנוּת, נ. אָנשטעל־מאַכונג פֿון אַ צדיק.

(צָדַע) הַצְדֵעַ, פ״ע. סאַלוטירן.

צֶדַע, ז. שלייף (פֿון די זייַטן שטערן).

צֶדֶף, ז. פערלמוטער: מושלע: מויערקאָפּ.

צִדְפָּה, נ. (ר׳ צְדָפוֹת), שלימאַק: לייַבעלע.

— צִדְפַּת־הַפְּנִינִים, פערלמוטער.

צִדְפִּי, ת. מושלעדיקער: מושלע־באַשעפֿעניש.

צדק (צָדַק, יִצְדַק), פ״ע. גערעכט זייַן: רעכטפֿאַרטיק זייַן: רעכטפֿאַרטיקן: באַרעכטיקן.

— הִצָּדֵק, אָנערקענט ווערן פֿאַר גערעכט: גערעכטפֿאַרטיקט ווערן: ריין ווערן (פֿון שולד).

— צַדֵּק, באַרעכטיקן: געבן גערעכט: רעכטפֿאַרטיקן: אָפּרייניקן פֿון שולד: אויסטאַרען: ריכטן.

— צַדֵּק אֶת הַדִּין, מודה זייַן אין דער גערעכטיקייט פֿון אַן אורטייל.

— הַצְדֵּק, באַרעכטיקן: אָנערקענען אַלס גערעכט.

— הֻצְדַק, באַרעכטיקט ווערן: אָנערקענט ווערן אַלס גערעכט.

— הִצְטַדֵּק, פֿאַרענטפֿערן זיך: רעכטפֿאַרטיקן זיך.

צֶדֶק, ז. גערעכטיקייט: יושר: נצחון: יופּיטער (פּלאַנעט).

— אֱמֶת וָצֶדֶק! פֿולשטענדיק ריכטיק!

— בֵּית־דִּין צֶדֶק, רבניש געריכט.

— בֵּית־הַדִּין הַגָּבֹהַּ לְצֶדֶק, העכסט געריכט אין מדינת ישראל וואָס באַהאַנדלט דיסקרימינאַציע־טענות פֿון בירגער קעגן דער מאַכט („אָרדער ניסי״).

— הֶן־צֶדֶק, ערנוואָרט.

— מוֹרֵה־צֶדֶק, מורה־הוראָה (מ״ץ).

צְדָקָה, נ. גערעכטיקייט: גערעכטער משפּט: יושר: אויפֿריכטיקייט: שפּענדונג: נדבֿה: זיג: גוט־טואונג: צדקה.

— בַּעַל־צְדָקָה, שפּענדער פֿאַר נויטבאַדערפֿטיקע.

— גַּבַּאי־צְדָקָה, נדבֿה־קלייַבער פֿאַר נויטבאַדערפֿטיקע.

— מָעוֹת־שֶׁל־צְדָקָה, צוזאַמענגעקליבן געלט פֿאַר אָרעמע.

— וְצִדְקָתְךָ, זיך געמאַכטער פֿאַר אַ נעבעכל: כיטראַק און אונטערלעקער וואָס מאַכט זיך פֿאַר אַ צדיק: צדיק אין פעלץ.

צִדְקוּת, נ. אָנשטעל־מאַכונג פֿון אַ צדיק.

צִדְקָן, ז. (נ. צִדְקָנִית), גערעכטער: גאָטפֿאָרכטיקער.

צִדְקָנוּת, נ. היפּאָקריזיע.

צַדֶּקֶת, נ. גאָטפֿאָרכטיקע פֿרוי.

צַדְרָה, נ. ברעזוענט: פלאַנדעקע.

צהב (צָהַב, יִצְהַב), פ״ע. גילדן זיך: גלאַנצן: קריגן זיך: שלאָגן זיך: שרייַען: ריטשען (אויף עמעצן).

— הַצְהֵב, גאָלדיק ווערן: געל ווערן: פֿאַרגעלן: פֿאַרבן אויף געל: ריטשען: שרייַען: באַוויינען.

— הֶצְהֵב, גאָלדיק ווערן; געל ווערן; געפאַרבט ווערן אויף געל.

— הִצְטַהֵב, פאַרגעלן זיך; געל ווערן.

צָהֹב, ת. געלער; געל.

צֹהַב, ז. געלקייט.

צְהַבְהַב, ת. געלבלעכער; געלבלעך.

צַהֶבֶת, נ. געלזוכט (קראַנקייט).

צִהוּב, ז. פאַרגעלונג; געל־ווערונג.

צִהוּר, ז. אָפּדעקונג פון פּרוכטן אויפן בוים כּדי זיי זאָלן רויט־ווערן.

צָהוּב, ת. פייַנטלעכער; צעקריגטער.

צְהִיבָה, נ. קריגעריי; בייזקייט; געשלעג.

צְהִיבוּת, נ. געלקייט.

צְהִירָה, נ. לייַכטונג; זון־אויפגאַנג.

צָהל (צָהַל, יִצְהַל), פּ״ע. שאַלן פון פרייד; הירזשען פון פרייד; הירזשען (פערד).

— הַצְהֵל, פריילעך מאַכן; באַוועגן צו הירזשען (פערד).

— פָּנִים מַצְהִילוֹת, פריידיקע פנימער.

— הִצְטַהֵל, זיך פריילעך מאַכן; צעלאָזן זיך פון פרייד.

צַהַל, ז. פרייד־שאַלונג.

צַהַ״ל (צְבָא הֲגַנָּה לְיִשְׂרָאֵל) ישראל־אַר־מיי.

צָהֳלָה, נ. פרייד־שאַלונג.

צַהֲלָה, נ. הירזשונג (פון פערד).

צַהֲלוּל, ז. פריילעכקייט.

צָהֹר (צָהַר, יִצְהַר), פּ״ע. קלאָר זייַן.

— צַהֵר, קלאָר מאַכן; באַקאַנט מאַכן; אָפּדעקן פּרוכטן אויפן בוים כּדי זיי זאָלן אייַנזאַפּן זון־ליכט און ווערן רויט.

— צֻהַר, אָפּגעדעקט ווערן צו דער זון (פּרוכטן אויפן בוים).

— הַצְהֵר, קלאָר מאַכן; באַלייַכטן; באַקאַנט מאַכן; דעקלאַרירן; דערקלערן; אויסקוועטשן אייל; אָנקומען מיטאָג־צייַט.

— הֻצְהַר, דעקלאַרירט ווערן; דערקלערט ווערן.

— הִצְטַהֵר, אויסקלאַרירן זיך; העל ווערן.

צֹהַר, ז. פענצטערל; לופטשיק; זעניט־ליניע; העלקייט; ווייַסקייט.

צָהֹר, ת. ווייַסער; בלענדיקער.

צָהֳרַיִם, ז״ז. מיטאָג (12 אזייגער בייַטאָג).

— אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם, מיטאָג (מאָלצייַט).

— קַו־הַצָּהֳרַיִם, מערידיאַן (געאָגר.).

צַו ז. (ר׳ צַוִּים), דעקרעט; באַפעל; פאַר־אָרדנונג; מוז.

— צַו־עַל־תְּנַאי, באַדינגונגס־דעקרעט — דעקרעט פון העכסטן געריכט צו וועל־כער עס איז רעגירונגס־אינסטיטוציע צו באַגרינדן פאַרוואָס זי איז נישט מבטל אַן אַקט, וואָס דער באַטרעפנ־דיקער בירגער האַלט פאַר אַ נישט ריכטיקן („אָרדער ניסי״).

צוֹאָה, נ. דרעק; מיסט; עקסקרעמענטן.

צַוָּאָה, נ. טעסטאַמענט; פאַראָרדנונג.

— צַוָּאַת שְׁכִיב־מְרַע, צוואה פון אַ גע־פערלעך קראַנקן.

צוֹאִי, ת. דרעקישער; טינופדיקער.

צַוָּאר, ז. (ר׳ צַוָּארוֹת, צַוָּארַיִם), האַלדז; העלדזל.

— בֵּית־צַוָּאר, האַלדז־אויסשניט אין אַ בגד; דעקאָלט.

— נָתַן צַוָּארוֹ בְּעֹל, לאָזן זיך באַהערשן.

— נִרְדַּף עַל צַוָּארוֹ, געיאָגטער און געפּלאָגטער; פֿאַרפֿאָלגטער אָן אַן עק און אַ סוף.

— עַד צַוָּאר, ביזן האַלדז: מער גייט עס נישט.

— עָלַי וְעַל צַוָּארִי, אויף מײַן פֿאַראַנטוואָרטלעכקייט.

— צַוַּאר־הַבַּקְבּוּק, (פֿון ענגלישן „באָטל נעק") יְפּלאַש־העלדזל: וואַסער־וועג וואָס ווערט פֿאַרשטאָפּט פֿון שיפֿן, למשל: אין אַ באַוועגלעכן פּאָרט.

צַוָּארוֹן, צַוָּרוֹן, ז. קאָלנער; קראַגן.

צוֹבָה, נ. דרײַפּיס.

צוֹבֵעַ, ז. פֿאַרבער; מאַלער.

צוג (צָג, יָצוּג), פ״ע. שטעלן זיך; אָפּשטעלן זיך.

צוד (צָד, יָצוּד), פ״י. פֿאַנגען; יאָגן; בענדיקן.

— הִצּוֹד, געפֿאַנגען ווערן; געבענדיקט ווערן.

— צוֹדֵד, אונטערקומען; פֿאַנגען עמעצנס האַרץ; אַרײַנלאָקן; באַצויבערן.

— הִצְטַיֵּד, פֿאַרזאָרגן זיך; אײַנשאַפֿן זיך; באַוואָרענען זיך. זע צַיֵּד.

צוֹדֵק, ת. גערעכטער; אמתדיקער; וואָרהאַפֿטיקער.

צַוֵּה, פ״י. באַפֿעלן: פֿאַראָרדענען; באַשטימען; דעקרעטירן; טעסטאַמענטירן.

— צַוֵּה לְבֵיתוֹ, אָנשרײַבן, אָנזאָגן טעסטאַמענט.

— צֻוֹּה, באַפֿעלט ווערן; באַקומען פֿאַראָרדענונג; דעקרעטירט ווערן.

— הִצְטַוֵּה, באַפֿעלט ווערן.

צוֹהֵל, ת. שאַלנדיקער; פֿריילעכער; פֿרייִדיקער.

צִוּוּי, ז. דעקרעט; באַפֿעל; באַשטימונג; באַפֿעל־פֿאָרם אין גראַמאַטיק.

— צִוּוּי מְקֻצָּר, פֿאַרקירצטע באַפֿעל־פֿאָרם אין גראַמאַטיק (אָן דעם „ה" נאָכן שורש).

— צִוּוּי מְאֻרָךְ, פֿאַרלענגערטע באַפֿעל־פֿאָרם פֿאַר מענלעכן מין אין גראַם. (צוגאָב פֿון „ה" צום סוף פֿון שורש).

צְוָוּת, נ. באַזעצונג מיט אַ מאַנשאַפֿט.

צָוַח (צָוַח, יִצְוַח), פ״ע. ריטשען; שרײַען; געוואַלטעווען (אין תנ״ך); שרײַען פֿון פֿרייד.

— צַוֵּחַ, ריטשען; שרײַען; ליאַרמען.

— הִצְוֵחַ, צעריטשען זיך; צעשרײַען זיך.

— הִצְטַוֵּחַ, צעריטשען זיך; צעשרײַען זיך.

צְוַח, ז. צְוָחָה, נ. געשריי; ריטשערײַ; ליאַמענט.

צַוְחָן, ז. שרײַער; ריטשער.

צַוְחָנוּת, נ. שרײַערישקייט; ריטשערײַ.

צַוְחָנִי, ת. פֿאַרטויבנדיקער; שרײַענדיקער.

צְוִיחָה, נ. געשריי; ריטש.

צְוִיץ, ז. צְוִיצָה, נ. צוויטשער (פֿון פֿייגל).

צוּל, ז. טיפֿקייט; אָפּגרונט.

צוֹלֵב, ת. קרייצאַרטיקער; קרייז־

צוּלָה, נ. טיפֿעניש; אָפּגרונט.

צוֹלֵל, ת. טויכנדיקער: טויכער; באַצ. פֿאַר די פֿאָנעטישע אותיות ל, מ, נ, ר.

צוֹלֶלֶת, נ. אונטערוואַסער־שיפֿל; סובמאַרין.

צוֹלֵעַ, ת. הינקענדיקער; לאָמער; (אי־בערג.) אונטערהינקענדיקער.

צוֹלְפָנִי, ת. שמײַסנדיקער.

צום (צָם, יָצוּם), פ״ע. פֿאַסטן.

צוֹם, ז. תענית; פֿאַסטונג.

— הַצּוֹם, דער תענית, אום יום־כפור.

— צוֹם גְּדַלְיָהוּ, תענית אין ג׳ תשרי (טרויער אויפֿן מאָרד פֿון גדליהו בן אחיקם, בבל־פֿאָרשטייער אין יהודה נאָכן חורבן בית ראשון).

— צוֹם הָרְבִיעִי, תענית 17 טעג אין תמוז (טרויער אויף צעשטערונג פֿון ירושלימער מויער).

צוֹם הַחֲמִשִׁי, תענית אין תשעה־באָב (טרויער אויפֿן חורבן פֿון בית־המקדש).

— צוֹם הַשְּׁבִיעִי, (צום גדליהו) תענית אין ג׳ תשרי.

— צוֹם הָעֲשִׂירִי, תענית אין י׳ טבֿת (טרויער אויפֿן אָנהייב פֿון באַלאַגערן ירושלים דורך נבֿוכדנאצר).

צוֹמֵחַ, ת. וואַקסנדיקער; געוויקסיקער. ז. געוויקס; פֿלאָראַ; געוויקסן־וועלט.

צוֹמֵק, ת. אײַנגעשרומפּענער; אײַנגעדאַרטער; אײַנגעקוואַרטער.

צוֹמֶת, ז. (ר׳ צְמָתִים), פֿאַרבינדונגס־פּלאַץ.

— צוֹמֶת־דְּרָכִים, שייד־וועג; קרייץ־וועג.

צוֹנָם, ז. פֿעלז.

צוֹנֵן, ת. קילער; קאַלטער. ז. קאַלט וואַסער.

— צוֹנְנִים, קאַלט וואַסער.

צוֹעֲנִי, ז. ציגײַנער.

צוֹעֵר, ז. פּאַסטוך־ייִנגל; געהילף; בעל־פּער; קאַדעט; נידעריקער באַאַמטער.

צוּף, ז. בלומען־זאַפֿט; האָניק־געטראַנק.

צוּף (צָף, יָצוּף), פ״ע. שווימען; האַלטן זיך אויף דער אויבערפֿלאַך פֿון וואַסער; פֿליסן.

— הֵצִיף, פֿאַרגיסן; פֿאַרפֿלייצן; לאָזן אויפֿן וואַסער.

— הוּצַף, פֿאַרגאָסן ווערן; פֿאַרפֿלייצט ווערן; געלאָזט ווערן אויפֿן וואַסער.

צוֹפֶה, ז. אָבסערוואַטאָר; פֿאָרזעער; סקויט.

— צוֹפִים, סקויטן־פֿאַרבאַנד.

צוֹפִי, ת. סקויטישער.

צוֹפִיּוּת, נ. סקויטנשאַפֿט; סקויטן־פּרינציפּן.

צוּפִית, נ. האָניק־זויגער (קליינער פֿויגל).

צוּפָן, ז. זאַפֿט־דריז (אין בלומען).

צוֹפֶן, ז. קאָד; סיגנאַלן־סיסטעם.

צוֹפָר, ז. סירענע; גרילצער.

צַוֵּץ, פ״ע. צוויטשערן; טרילן. זע צַיֵּץ.

צוֹצָל, ז. צוֹצֶלֶת, נ. ווילדע טויב.

צוק (צָק, יָצוּק), פ״י. גיסן; אָפּגיסן; אויסגיסן.

— הֵצֵק, דריקן; פּײַניקן; מאַטערן; קוועלן; דערגייו די יאָרן.

— הוּצַק, געדריקט ווערן; געפּײַניקט ווערן; געקוועלט ווערן. זע יָצַק.

צוּק, ז. פֿעלז; פֿעלזן־וואַנט.

צוֹק, ז. (נ. צוּקָה), דרוק; פּײַן; קלעמעניש; מאַטערניש.

— **צוֹק הָעִתִּים**, שווערע צײַטן; אויסנאַם־צײַטן.

צוּקָה, נ. דריקעניש; קלעמעניש; נויט.

צוּר (צָר, יָצוּר), פּ״י. באַלאַגערן; פֿאַרמירן; אָנצייכענען; אײַנפּאַקן; פּײַנט האָבן; האַסן.

— **הַצּוּר**, באַלאַגערט זײַן; באַלאַגערט ווערן.

צוּר, ז. פֿעלז; פֿעסטונג; באַצ. פֿאַר גאָט — די פֿעסטונג פֿאַר רעכטפֿאַרטיקע.

— **צוּר יִשְׂרָאֵל**, באַצ. פֿאַר גאָט ווי די פֿעסטונג פֿון פֿאָלק ישׂראל.

— **צוּר מַחֲצַבְתּוֹ**, אורקוואַל פֿון זײַן אָפּשטאַם.

— **צוּר מִכְשׁוֹל**, שטרויכלונג.

צוֹר, ז. פֿלינט (פֿײַערשטיין).

צוֹרֵב, ז. בריִענדיקער; ברענענדיקער.

צוּרְבָא מֵרַבָּנָן, באַצ. פֿאַר יונגן תּלמיד־חכם וואָס הערט תּורה פֿון זײַנע רבים (תּלמוד).

צוּרְבָנִי, ת. בריִענדיקער; ברענענדיקער.

צוּרָה, נ. פֿאָרם; געשטאַלט; בילד; צייכנונג; אויסזע; טיפּ; אויסדרוק.

צַוָּרוֹן (צַוָּארוֹן), ז. קאָלנער; קראַגן.

צַוְּרוֹנִית, נ. שאַל.

צוֹרֶךְ, ז. באַדערפֿעניש; נאָכפֿראַגע.

צוֹרֵם, ת. גרילצנדיקער; אומאָנגענעמער; אויפֿרעגנדיקער.

צוֹרְמָנִי, ת. גרילצנדיקער; אויערן־גרילצנדיקער.

צוֹרָן, ז. סיליקאָן, כעמישער עלעמענט (זײַן קריסטאַליזירטע פֿאָרם באַקומט זיך דורך פֿאַראייניקן קוואַרץ מיט מאַגנעזיום).

צוּרָן, ז. ווערבאַלער צוגאָב בײַם בייגן אַן אינפֿיניטיוו.

צוּרָנִי, ת. פֿאָרמעלער; אָנגעלעגנהייטלעכער.

צוֹרֵף, ז. גאָלדשמיד; יווילער.

צוֹרְפוּת, נ. גאָלדשמידונג.

צוֹרֵר, ז. פֿײַנד; שונא.

צוּרָתִי, ת. פֿאָרמעלער; אָנגעלעגנהייטלעכער.

צָוֹת (צָוַת, יִצְוֹת), פּ״ע. פֿאַראייניקן זיך; פֿאַרבינדן זיך.

— **הִצְטַוֵּת**, פֿאַראייניקן זיך; פֿאַרבינדן זיך.

צֶוֶת, ז. (ר׳ צְוָתִים), מאַנשאַפֿט; געמיינשאַפֿט; טרופּע.

— **צַיֵּת**, פּ״ע. צוהערן זיך און אויספֿירן; האָרכן; אויספֿאָלגן. זע צַיֵּת.

(**צוּת**) **צוֹתֶת**, פּ״י. נאָכפֿאָרשן; נאָכפֿרעגן; אויסהאָרכן.

צַוְתָּא, ז. קאָמפּאַניע; מאַנשאַפֿט; געזעלשאַפֿט.

— **בְּצַוְתָּא**, צוזאַמען.

צַח, ת. לויטערער; פֿרישער; ריינער.

— **לָשׁוֹן צְחָה**, פּינקטלעכע און ריינע שפּראַך.

— **צְחוּת**, לויטערקייט; פֿרישקייט; ריינקייט.

צְחֶה, ת. אויסגעקוואַרטער; פֿאַרטרוקנטער.

צָחוֹן, ת. פֿאַרשטונקענער; שטינקענדי־קער.

צְחוֹק, ז. געלעכטער.

— בִּצְחוֹק, אין געלעכטער (נישט אויף אַן אמת).

— הָיֹה לִצְחוֹק, זײַן צו שפּאָס.

— הִתְפַּקֵּעַ מִצְחוֹק, פּלאַצן פֿון געלעכ־טער.

— שָׂם לִצְחוֹק, אויסלאַכן; אָפּחוזקן; מאַכן צו שפּאָס.

צָחוֹר, ת. בלאַנק־ווײַסער.

צְחוֹר, ז. ווײַסקייט; ווײַס.

צַחוּת, נ. לויטערקייט; פֿרישקייט; ריינ־קייט; סטיל־ריינקייט.

— צַחוּת הַלָּשׁוֹן, שפּראַך־ריינקייט.

צָחֹחַ (צָחַח, יִצַּח), פּ״ע. זײַן לויטער און ציכטיק.

— הַצְחֵחַ, אויסגעקוואַרט און אויסגע־דאַרט ווערן.

צִחְמוֹן, ז. אויסגעקוואַרטקייט; אויס־געטרוקנטקייט.

צָחִיחַ, ת. אויסגעקוואַרטער; אויסגעטרו־קנטער.

צְחִיחַ, ז. צְחִיחוּת, נ. אויסגעקוואַרט־קייט; אויסגעטרוקנטקייט.

— צְחִיחַ־סֶלַע, אויסגעקוואַרטער וויסטער פֿעלז.

צְחִיחוּת, נ. אויסגעקוואַרטקייט; טרוקענע וויסטעניש.

צָחֹן (צָחַן, יִצְחַן), פּ״ע. שטינקען; אַוּוערן.

— הַצְחֵן, פֿאַרשטינקען; פֿאַראַוּוערן.

צַחַן, ז. געשטאַנק; אַוּוער.

צַחֲנָה, נ. געשטאַנק; עיפּוש; געריכט פֿון סטינקעס (קליינע פֿישעלעך).

צַחֲנָן, ז. שטינק־קוסט (אַנאַגיריס).

צַחְצוּחַ, ז. אויספּוצונג; שײַערונג; פּאָלי־רונג; לויטערקייט; ריינקייט.

— צִחְצוּחַ חֲרָבוֹת, שווערדן־שאַרפֿונג; צוגרייטונג צו אַ פֿאַרמעט (איבערג).

— צִחְצוּחַ מִלִּים, שאַרפֿע פּאָלעמיק.

צַחְצוּחַ, ז. טראָפּן; טריף.

צַחְצֵחַ, פּ״י. פּוצן; ריניקן; שײַערן; פּאָלירן.

— צֻחְצַח, אויסגעפּוצט ווערן; אויס־געשײַערט ווערן; אויספּאָלירט ווערן.

— הִצְטַחְצֵחַ, פּוצן זיך; אויספּוצן זיך; גלאַנצן; שײַנען.

צַחְצָחוֹת, נ״ר. אויסגעקוואַרטער באָדן; לויטערקייט.

צָחֹק (צָחַק, יִצְחַק), פּ״ע. לאַכן; וויצלען זיך.

— צַחֵק, שפּילן זיך; לאַכן; וויצלען זיך.

— הַצְחֵק, לאַכנדיק מאַכן.

— הֻצְחַק, געמאַכט ווערן לאַכן.

— הִצְטַחֵק, שמייכלען; אונטערשמייכלען.

צַחֲקָה, נ. לײַכטער געלעכטער; שמייכל.

צְחְקוּק, ז. געלעכטערל.

צַחְקָן, ז. לאַכער.

צַחְקָנוּת, נ. לאַך־געוווינהייט.

צַחְקָנִי, ת. לאַכנדיקער; זיך וויצלענדי־קער.

צַחְקֵק, פּ״ע. כיכקען; לאַכן פֿון האַלדז־אַרויס.

— הִצְטַחְקֵק, צעכיכקען זיך.

צַחַר, ז. ווײַסקייט.

צָחֹר (צָחַר, יִצְחַר), פ״ע. ווײַס ווערן; אויסווײַסן זיך.

– **צָחֵר**, ווײַס מאַכן; אָפּווײַסן.

– **הַצְחֵר**, ווײַס מאַכן; אָפּווײַסן; ווײַסן זיך.

צְחַרְחַר, ת. ווײַסלעכער.

צַטֵּט, פ״י. ציטירן.

– **צֻטּוֹט**, ציטירט ווערן.

צַטְטָנוּת, נ. געוווינהייט צו ציטירן.

צִי, ז. (ר׳ צִים, צִיִּים),ים־פּלאָטע; שיפֿן־קאַראַוואַן; שיף (אין תנ״ך).

– **צִי־אֲוִיר**, לופֿט־פּלאָטע.

צִי, ז. **צִיִּים**, ז״ר. חיות און פֿייגל אין ווילדער פלעצער.

צִיב, ז. פֿעדעמל פֿון לײַב־ אָדער פּלאַנץ־געוועב.

– **צִיבִים**, באַברי־גראָזן (צום טרינקען).

צִיבִית, נ. צעלולויד.

צַיֵּד, פ״י. פֿאַרזאָרגן; פּראָוויאַנטירן; צושטעלן; אויסשטאַטן.

– **צֻיּוֹד**, פֿאַרזאָרגט ווערן; פּראָוויאַנטירט ווערן; אויסגעשטאַט ווערן.

– **הִצְטַיֵּד**, פֿאַרזאָרגן זיך; אויסשטאַטן זיך.

צַיִד, ז. יעגעריי; יעגער־טראָפֿיי; אָבלאַווע; וועג־פֿאַרזאָרגונג; וועג־פּראָוויאַנט.

צַיָּד, ז. יעגער; פֿיש־פֿאַנגער.

צֵידָה, נ. וועג־שפּײַז; וועג־פּראָוויאַנט.

צִידָה, נ. חיות־פֿאַנגונג; יעגעריי.

צֵידָנִי, ת. אונטערלעקער; חונף.

צִיָּה, נ. וויסטעניש; טרוקנקייט; מדבר־וויסטעניש.

צִיּוּד, ז. אַפּראָוויזאַציע; פֿאַרזאָרגונג; צושטעלונג; אויסשטאַטונג.

צָיוֹן, ז. וויסטע; וויסטעניש; אויסגע־קוואַרטער באָדן.

צִיּוּן, ז. צייכן; מערק־צייכן; באַל (שול־צייכן); אָפּשאַצונג; באַמערקונג; אינ־דעקס (אין מאַט.).

צִיּוֹן, נ. באַצ. פֿאַר ארץ ישׂראל; באַצ. פֿאַר ירושלים און מלכות יהודה.

– **בַּת־צִיּוֹן**, **בְּתוּלַת בַּת־צִיּוֹן**, באַצ. פֿאַרן יידישן פֿאָלק דורך די נביאים.

– **מְצוּדַת צִיּוֹן**, נאָמען פֿון דער יבוסי־שער פֿעסטונג דעראָבערט דורך דוד המלך; באַצ. פֿאַר די ספֿרים „נביאים״ און „כתובים״.

צִיּוֹנוּת, נ. ציוניזם.

צִיּוֹנִי, ת. ציוניסט.

צִיּוֹנִיּוּת, נ. ציוניסטישקייט.

צִיּוּץ, ז. צוויטשער.

צִיּוּר, ז. צייכנונג; געמעל; מאַלעריי; בילד; שילדערונג; פֿאָרשטעלונג.

צִיּוּרִי, ת. מאָלערישער; שילדערישער; בילדלעכער.

צִיּוּרִיּוּת, נ. בילדלעכקייט; שילדעריש־קייט.

צִיּוּת, נ. דיסציפּלין; געהאָרכזאַמקייט.

צִיְמָן, ז. פֿאַסטער.

צַיֵּן, פ״י. אָנצייכנען; אָנמערקן; באַמער־קן; כאַראַקטעריזירן; אונטערשיידן; אויסגעטיילט ווערן (צום גוטן).

– **צֻיּוֹן**, אָנגעצייכנט ווערן; אָנגעמערקט

שערן: באַמערקט ווערן; אויסגעטיילט ווערן (צום גוטן).

— הִצְטַיֵּן, אויסצייכנען זיך; אונטער־שיידן זיך.

צִינוֹק, ז. קאַרצער; קונע; טורמע; תּפיסה; בינטל.

צִינִי, ת. ציניש‏ער.

צִינִיּוּת, נ. ציניזם.

צִינִיקָן, ז. ציניקער.

צִינִית, נ. פּאָדאַגרע (קראַנקייט).

צִיף, ז. געקעמטע וואָל; ראָגאָזשע; זאַפּ־טיקע פּרוכט־טייל אַרום קערן.

צִיפָּה, נ. פּרוכטן־פּלייש; זאַפּטיקע טייל פון פּרוכט; שווימונג אויף דער אויבערפלאַך; רעלאַטיווע לייכטקייט.

צִיץ (צָץ, יָצִיץ), פּ״ע. בליִען; אויפבליִען; אַרויסשפּרינגען; איינפאַלן (אַן אידיי).

— צַיֵּץ, צוויטשערן; טרעלן; איינפלעכטן ציצית.

— צֻיּוֹץ, איינגעפלאָכטן ווערן ציצית; באַוואַקסן ווערן מיט אַ פעדער־טשו־ביקל.

— הֵצֵץ, אַ בליק טון; וואַרפן אַ בליק.

— הֵצִיץ וְנִפְגַּע, ער האָט אַ קוק געטון און געכאַפּט געוואָרן אין דער מעשׂה (ווערטלעך: אַ קוק געטון און גע־טראָפן געוואָרן).

— הוּצַץ, אויפבליִען; אַרויסשפּרינגען.

— הִצְטַיֵּץ, צעצוויטשערן זיך; צעטרי־לען זיך.

צִיץ, ז. בלום; בלומען־בלעטל; בלי־אונג; בלומען־באַצירונג; שטערן־צי־רונג, דיאַדעם (פון כהן גדול); עוף־פעדער; פליגל.

צִיצָה, נ. בלום; בלום־בלעטל; בליאונג; בינטל; פלעכטל.

— צִיצַת שָׁרָשִׁים, וואָרצלען־בינטל.

צִיצִית, נ. וואָל־פלעכטל צו אַרבע כּנפות; קידעסל; בינטל; וואָרצלען־פלעכטל; וואָרצלען־בינטל.

— צִיצִית הַזָּנָב, האָר־בינטל ביים עק פון אַ ווידל.

— צִיצִית הָראֹשׁ, גזשיווע.

— פָּרָשַׁת צִיצִית, די פּרשה אין דער תּורה וועגן איינפלעכטן ציצית אין אַרבע כּנפות (במדבר טו, לז—מא).

צִיק, ז. צִיקֵי קְדֵרָה, גיסונגען. ווי וויין, בוימל א״א פאַר שפייז־צוועק.

צַיְקָן, ז. קאַרגער; נישט פאַרגינער.

צַיְקָנוּת, נ. קאַרגשאַפט; נישט פאַרגינע־רישקייט.

צִיר, ז. דעלעגאַט; געזאַנדטער; דעפּו־טאַט; זאַוויאַסע; אַקס; זאַפּט; סאָס; ראָסל; געבורט־ווייִ.

צַיֵּר, פּ״י. צייכנען; באַצייכנען; באַשרייבן; אויסמאָלן; מאָלן.

— צֻיּוֹר, געצייכנט ווערן; באַצייכנט ווערן; באַשריבן ווערן; געמאָלט ווע־רן; אויסגעמאָלט ווערן.

— הִצְטַיֵּר, אויסמאָלן זיך; פאָרשטעלן זיך; מאַסקירן זיך.

צַיָּר, ז. מאָלער; צייכנער.

צֵירֶה, ז. נאָמען פון דעם וואָקאַל־צייכן אונטער אַן אות — אֵ.

צִירוּת, ז. געזאַנדשאַפט.

צֵירָן, ת. מאַן מיט רינענדיקע אויגן.

צַיְרָנִי, ת. בילדלעכער; מאָלערישער.

צִיֹּרֶת, נ. קאַפּיר־צייכנונג: קאַלקאַמאַניע.

צַיֵּת, פ״ע. זײַן געהאָרכזאַם: הערן און אויספֿירן; אויספֿאָלגן: האָרכן.

צַיְּתָן, ת. געהאָרכזאַמער: דיסציפּלינירטער: נײַגעריקער (אונטערצוהערן).

צַיְּתָנוּת, נ. געהאָרכזאַמקייט: דיסציפּלין.

צַיְּתָנִי, ת. אונטערטעניקער: געהאָרכזאַמער.

צֵל, ז. (ר׳ צְלָלִים), שאָטן.

– צֵל הַמַּעֲלוֹת, ווײַזער־שאָטן אויף זון־זייגער.

– אוֹרוֹת וּצְלָלִים, ליכטיקע און שאָטנדיקע זײַטן (איבערג.).

– בּוֹא בְּצֵל קוֹרַת־, קומען אונטער עמעצנס דאַך (קומען אין עמעצנס היים).

– פְּלַג־צֵל, האַלבשאָטן.

צלב (צָלַב, יִצְלֹב), פ״י. קרייציקן: אויפֿשלאָגן אויף אַ קרייץ.

– הִצָּלֵב, געקרייציקט ווערן.

– צַלֵּב, צלמ׳ען.

– הַצְלֵב, קרייצן (חיות, געוויקסן): אויסלייגן זיך ווי אַ צלם.

– הֻצְלַב, געקרייצט ווערן (חיות, געוויקסן).

– הִצְטַלֵּב, צלמ׳ען זיך: דורכקרייצן זיך: דורכשנײַדן זיך.

צְלָב, ז. קרייץ: צלם.

– צְלָב־הַקֶּרֶס, האַקנקרייץ.

– הַצְּלָב הָאָדוֹם, רויטער קרייץ.

– מַסַּע־הַצְּלָב, קרייץ־צוג.

– נוֹסְעֵי־הַצְּלָב, קרייץ־צוגלער; קרייץ־פֿאָרער.

צְלָבוֹן, ז. צלמ׳ל.

צַלְבָּן, ז. קרייץ־פֿאָרער.

צַלְבָּנִי, ת. קרייץ־צוגלערישער.

צָלֹה (צָלָה, יִצְלֶה), פ״י. בראָטן.

– הִצָּלֵה, געבראָטן ווערן: אָפּבראָטן זיך (אויף דער זון).

צְלָה, נ. פֿאַרשאָטנטקייט: פֿאַרשאָטנטער פּלאַץ.

צַלְהֵב, פ״י. ברענען.

– צֻלְהַב, אויסגעגלאַנצט זײַן: גלאַנצן; שעמערירן.

צְלוּב, ז. צלם: קרייץ (תּליה אין דער פֿאָרם פֿון אַ צלם).

צָלוּב, ת. געקרייציקטער.

צְלוֹחִית, ז. סלאָיִקל: פֿלאַקאָן: מייסטל.

צָלוּי, ת. געבראָטענער: געפּרעגלטער.

צָלוּל, ת. לויטערער; קלאָרער: דורכזיכטיקער: קלאַנגפֿולער.

– דֵּעָה צְלוּלָה, קלאָרער פֿאַרשטאַנד.

– קוֹל צָלוּל, קלאַנגפֿולע שטים.

צִלּוּל, ז. לויטערונג: דעסטילירונג: דורכזײַערונג: דעטאָנאַציע: קלאַפּ פֿון אויפֿרײַס.

צִלּוּם, ז. פֿאָטאָגראַפֿיע; פֿאָטאָגראַפֿירונג.

צְלוֹפַח, ז. שלאַנגען־פֿיש.

צָלוּק, ת. שראַמיקער.

צְלוֹת, צְלוֹתָא, נ. תּפֿילה: געבעט.

צָלֵחַ (צָלַח, יִצְלַח), פ״ע. אָפּגליקן: געלינגען: געראָטן: פּאַסן: אײַנגעבן זיך: דורכגיין קווער: דורכברעכן זיך; אַריבערבאַקומען זיך: דערשײַנען.

– לֹא יִצְלַח, שלימזל.

— צְלַח וּרְכַב! אַלדאָס גוטס! מיט גליק!

— הַצְלֵחַ, איַינגעבן זיך: האָבן דערפֿאָלג; גורם זיַין ס'זאָל אָפּגליקן.

עֲלֵה וְהַצְלַח! זאָל דיר זיַין מיט גליק!

— הֻצְלַח, אָפּגליקן; זיַין געלונגען.

— לֹא יֻצְלַח, שלימזל.

צָלֵחַ, ת. גליקלעכער: מזלדיקער; דער־פֿאָלגריַיכער.

— דֶּרֶךְ צְלֵחָה! אַ גליקלעכן וועג!

צְלָחָה, צַלַּחַת, נ. טעלער: שיסל; „טע־לער" אַרום אַ בוים.

צִלְחָה, נ. מיגרען (קאָפּווייטיק).

צְלֹחִית, נ. סלאָיִקל: פֿלאַקאָן; מייסטל.

צַלְחִית, נ. טעלערל.

צָלִי, צְלִי אֵשׁ, ז. בראָט־פֿלייש; געבראָ־טנס.

צְלִיבָה, נ. קרייצונג: אויפֿשלאָג אויף אַ צלם.

צְלִיָּה, נ. בראָטונג.

צְלִיחַ, ז. מעגלעכער אַדורכצושניַידן (אַ־דורכצושווימען).

צְלִיחָה, נ. איבערשווימונג (פֿון איין ברעג צום צווייטן).

צְלִיל, ז. קלאַנג: טאָן: געבעקס.

צְלִילָה, נ. טויכונג: אָפּזעצונג: אָפּשטיי־אונג.

— מְטוּם־צְלִילָה, עראָפּלאַן וואָס איז פֿעאיק שנעל זיך אַראָפּלאָזן און אויפֿ־הייבן זיך צוריק.

צְלִילוּת, נ. לויטערקייט: קלאָרקייט: דורכזיכטיקייט.

— צְלִילוּת הַדַּעַת, גערדאַנקען־קלאָרקייט: באַוווּסטזיניקייט פֿון געדאַנק.

צְלִילִי, ת. קלאַנגפֿולער: קלאַנג־ריינער: קלאַנג־.

צְלִילִיּוּת, נ. קלאַנגפֿולקייט: קלאַנגעוו־דיקייט.

צַלְיָן, ז. עולה־רגל: פּילגרים: אַזאַ וואָס איז אַ סך מתפּלל.

צְלִיעָה, נ. לאָמונג: הינקונג: אונטער־הינקונג.

צְלִיף, ז. שמיץ: קלאַפּ: דין ריטל צו שמיַיסן.

צְלִיפָה, נ. שמיַיסונג: רעגן־געקלאַפּ: צילעוודיקע שיסעריי.

צְלִית, נ. סילועט.

צָלַל (צָלַל, יִצְלֹל, יִצְלַל, יִצַּל), פּ״ע. טוי־כן: זינקען: אַראָפּלאָזן זיך: לויטער ווערן: קלאָר ווערן: דורכזיכטיק ווערן: אָפּזעצן זיך: קלינגען: וויברירן: באַ־שאָטנט ווערן.

— הִצָּלֵל, לויטער ווערן: קלאָר ווערן: דורכזיכטיק ווערן.

— צַלֵּל, לויטער מאַכן: דעסטילירן: דורכ־זיכטיק מאַכן.

— הָצֵל, פֿאַרשאָטענען: באַשאָטענען.

— הוּצַל, פֿאַרשאָטנט ווערן: באַשאָטנט ווערן.

— הַצְלֵל, מאַכן אַראָפּזינקען: גורם זיַין צו טויכן: לויטער מאַכן: דעסטילירן: דורכזיכטיק מאַכן: צופֿאַסן מעלאָדיע: אויפֿנעמען אויף אַ גראַמאָפֿאָן־פּלאַטע.

— הֻצְלַל, אַראָפּגעזונקען ווערן: געלייַ־טערט ווערן: דעסטילירט ווערן: צוגע־פּאַסט ווערן מיט מעלאָדיע: אויפֿגענומען ווערן אויף אַ פּלאַטע (באַנד, דיסק).

— הִצְטַלֵל, איינזינקען; זינקען; לויטער ווערן; אויסקלאַרירן זיך.

צְלָלִית, נ. סילועט.

צַלֵם, פ״י. פאָטאָגראַפירן.

— צֻלוֹם, פאָטאָגראַפירט ווערן.

— הִצְטַלֵם, פאָטאָגראַפירן זיך.

צֶלֶם, ז. אָפּבילד; געשטאַלט; ענלעכקייט; פאָרם; געטש; אָפּגאָט; קרייץ (איבערג.).

צַלָם, ז. פאָטאָגראַפיסט; פאָטאָגראַף.

צַלְמוֹן, ז. פינצטערניש; סילועט; פאַנאָראַמע.

צַלְמָוֶת, ז. שטאָקפינצטערניש; גיהנום (איבערג.).

צַלְמָנוֹעַ, ז. פילמיר־אַפּאַראַט.

צַלְמָנִיָה, נ. פאָטאָגראַפישער אַנשטאַלט.

צָלַע (צָלַע, יִצְלַע), פ״ע. הינקען; אונטערהינקען; לאָמען; אונטערלאָמען.

— הִצָלֵעַ, לאָם ווערן; ווערן הינקעדיק.

— צַלֵעַ, לאָמען; הינקען.

— צֻלוֹעַ, אָנגעצייכנט ווערן ווי אַ פּיל־ווינקל (געאָמ.).

— הַצְלֵעַ, אָנצייכנען גרענעצן פון אַ פּיל־ווינקל (געאָמ.).

— הִצְטַלֵעַ, הינקעדיק ווערן; מאַכן אָנשטעל פון אַ לאָמען.

צֵלָע, נ. (ר׳ צְלָעוֹת, צְלָעִים), ריפּ; זייט; וואַנט; גלייכוואַנט (געאָמ.); טיר־פליגל; אָפּיצ״נע; האַלב־פערז; האַלב־סטראָף.

צֶלַע, ז. בראָך; אומגליק; דורכפאַל; מפּלה.

צֶלַע־הַשּׁוֹר, ז. אָקסנריפּ. בופלעורום (ווילדגעוויקס).

צַלְעָה, נ. ריפּ; וויַיב (איבערג.); ראַם; קאָנסטרוקציע.

צַלְעוֹן, ז. פילוואַנט (געאָמ.).

צְלָעִית, נ. ריפל; קאַלבס־ברוסט; שניצל.

צַלְעִית, נ. האַלב־סטראָף.

צָלַף (צָלַף, יִצְלֹף), פ״י. שיסן צילעווודיק פון פאַרבאָרגעניש.

— הִצְטַלֵף, אָפּגעשאָסן ווערן; שיסן מיט בליקן.

— הַצְלֵף, שמייַסן; בייַטשן.

צָלָף, ז. קאַפּאַ־קוסט (קאַפּאַריס).

צַלָף, ז. ציל־שיסער פון פאַרבאָרגעניש.

צַלָפוּת, נ. [איינגעאיבטקייט אין צילעוודיק שיסן.

צִלְצוּל, ז. קלינג; קלאַנג; אַלט. מוזיק־אינסטרומענט.

צִלְצוֹל, ז. גאַרטל; געפלאָכטענער גאַרטל (פרויען־פוץ אין אַלט.).

צְלָצַל, ז. גרילאַרטיקער אינזעקט (דערמאָנט אין דער תורה).

צֶלְצָל, ז. (ר׳ צֶלְצְלִים), צימבל; קאַסטאַניעטן.

צִלְצָל, ז. האַרפּון (פייַל צו פאַנגען גרויסע פיש); געררויש; קלאַנג.

צִלְצֵל, פ״ע. קלינגען; אָנרופן טעלעפאָניש (איבערג.).

— הִצְטַלְצֵל, פונאַנדערקלינגען זיך; צוזאַמענקלינגען זיך (טעלעפאָניש).

צַלְצְלָנִי, ת. קלינגענדיקער; טומלדיקער; רוישיקער.

צַלֵק, פ״י. מאַכן אַ שראַמע.

— צָלוֹק, צעשראַמט ווערן; באַקומען אַ שראַמע.

— הִצְטַלֵּק, פאַרהיילן זיך און בלייַבן אַ שראַמע.

צֶלֶק, ז. צַלֶּקֶת, נ. שראַמע; שטויב־שטענגל (אין בלומען).

צָם, פ"ע. געפאַסט. זע צום.

צָמֵא (צָמֵא, יִצְמָא), פ"ע. דורשטן; זייַן דורשטיק; לעכצן; גלוסטן (איבערג.).

— הַצְמֵא, דורשטיק מאַכן; פּייַניקן מיט דורשט.

— הֻצְמֵא, גורם זייַן דורשט; געפּייַניקט ווערן מיט דורשט.

צָמֵא, ת. דורשטיקער; לעכצנדיקער; גלוסטנדיקער (איבערג.).

— צְמֵא־דָם, בלוטדורשטיקער.

צָמָא, ז. צִמְאָה, נ. דורשט.

— שָׁבַר צְמָאוֹ, ברעכן דורשט.

צִמָּאוֹן, ז. דורשט; דורשטיקייט; טרוקנקייט; טרוקעניש.

צֶמֶג, ז. קויטשוק (רויגומי).

צָמֵג, ת. קלעפּיקער.

צָמַג (צָמַג, יִצְמַג), פ"ע. קלעפּיק זייַן.

— הִצְטַמֵּג, ווערן קלעפּיק; קלעפּן זיך.

צְמַגְמַג, ת. קלעפּיקער צו ביסלעך; אַביסל קלעפּיקער.

צָמַד (צָמַד, יִצְמֹד), פ"י. פאַרבינדן; פּאָרן; צופעסטיקן; באַהעפטן.

— הִצָּמֵד, פאַרבונדן ווערן; געפּאָרט ווערן; צופעסטיקן זיך; באַהאָפטן ווערן.

— צַמֵּד, פאַרבינדן; באַהעפטן; צוזאַמענקלעפּן; צופעסטיקן.

— צֻמַּד, צוגעפעסטיקט זייַן; צוזאַמענגעקלעפּט זייַן.

— הַצְמֵד, צוקלעפּן; צונויפפּאָרן; צוזאַמענפּאָרן; צוזאַמענהעפטן.

— הֻצְמַד, צוזאַמענגעפּאָרט ווערן; צונויפגעהאָפטן ווערן.

צֶמֶד, ז. פּאָר; דאָפּל־יאָך (פּאָר בהמות אין שפּאַן).

— צֶמֶד־חֶמֶד, צוגעפּאַסט פּאָרל.

צְמָדָה, נ. דועט.

צָמָה, נ. צאָפּ.

צָמוּד, ת. געפּאָרטער; באַהאָפטענער; צוגעבונדענער; פּאַסיקער.

צִמּוּד, ז. פּאָרונג; צוזאַמענהעפטונג; צונויפבינדונג; צוזאַמענפּאַסונג.

צִמּוּחַ, ז. שפּראָצונג; וואַקסונג.

צָמוּק, ת. אייַנגעקוואַרטער; אייַנגעדאַרטער; אויסגעטרוקנטער.

צִמּוּק, ז. ראָזשינקע; אייַנשרומפּונג.

צְמוּת, ת. פאַרשקלאַפטער; פאַרלענדטער; פאַרקנעכטער אויף אייביק; פאַרקויפטער אויף אייביק.

צָמַח (צָמַח, יִצְמַח), פ"ע. שפּראָצן; אויפשפּראָצן; אַרויסשפּראָצן; אַנטוויקלען זיך; אויפגיין; וואַקסן; שנייַדן זיך (ציין).

— הִצָּמֵחַ, אַרויסשפּראָצן; אויפשפּראָצן; אויפגיין.

— צַמֵּחַ, שפּראָצן; אויפשפּראָצן; אַרויסשפּראָצן; אַנטוויקלען זיך; אויפגיין; וואַקסן; שנייַדן זיך (ציין).

— הַצְמֵחַ, מאַכן אַרויסשפּראָצן; מאַכן וואַקסן; מאַכן אויפגיין; אַרויסקומען (איבערג.).

— הִצְטַמֵּחַ, אַנטוויקלען זיך; אויפגיין.

צֶמַח, ז. געוויקס; פלאָרא; אָנוווּקס; קרעצל.

— אִיש־צֶמַח, מאַן וואָס האָט זיך אַליין אַרויפגעאַרבעט.

צַמַּח, ז. קליינאויערדיקער; אָנאויערדי־קער.

צִמְחוֹן, ז. געוויקס; פלאָרא; שפּראָץ.

צִמְחוֹנוּת, נ. וועגעטאַריאַנישקייט; וועגעטאַריאַניזם.

צִמְחוֹנִי, ת. וועגעטאַריער.

צִמְחוֹנִיָּה, נ. וועגעטאַריער־רעסטאָראַן.

צִמְחַי, ז. זאָאָפיט; חיה־געוויקס (פרימי־טיוו באַשעפעניש צווישן געוויקס און בעל־חי).

צִמְחִי, ת. געוויקסאַרטיקער.

צִמְחִיָּה, נ. געוויקסן־וועלט; פלאָרא.

צָמִיג, ז. גומי־רייף. ת. קלעפּיקער.

צְמִיגוּת, נ. קלעפּיקייט.

צָמִיד, ז. בראַזלעט; דעק; שטערצל. ת. באַהאָפטענער; געפּאָרטער; פאַרבונ־דענער.

צְמִידוּת, נ. פאַרבונדנקייט; באַהאָפטנ־קייט; צוגעבונדנקייט; געפּאָרטקייט.

צְמִיחָה, נ. וווּקס; אויפוווּקס; שפּראָצונג; אויסשפּראָצונג.

צִמּוּקִים, ז. טרוקנקייט; וויסטעניש; וויס־טער באָדן.

צְמִיקָה, נ. מאַנגל; אָרעמקייט.

צָמִיר, ת. וואָליקער; געקרייזלטער.

צָמִית, ת. גענצלעכער; צוגעאייגנטער; פאַרקויפטער (איבערג.); אויף אייביק פאַרשקלאַפטער.

צְמִיתוּת, נ. אייביקייט; שטענדיקייט; גענצלעכקייט.

— לִצְמִיתוּת, גענצלעך; אויף אייביק; אויף שטענדיק.

צֶמֶל, ז. רייפּע פייג; מיידל אין רייפונגס־עלטער (איבערג.).

צָמֵם, ת. מיט דעפאָרמירטע אויערן; מיט צעקוועטשטע אויערן.

צִמֵּעַ, ת. קליינאויערדיקער; אָנאויערדי־קער.

צִמְצוּם, ז. באַגרענצונג; פאַרמינערונג; איינשפּאָרונג; רעדוצירונג; איינשרומ־פונג; שפּאָרזאַמקייט.

— בְּצִמְצוּם, תה״פ. שפּאָרזאַם; אויסגע־רעכנט; פּונקט; קאַרג.

צִמְצֵם, פ״י. פּינקטלעך אויסמעסטן; איינ־שפּאָרן; באַגרענצן; רעדוצירן; פאַר־וויניקערן; פאַרמינערן; פאַרקירצן (ברוך־צאָל); פאַרדעקן; זיין גענוי.

— צֻמְצַם, פּינקטלעך אויסגעמאָסטן ווע־רן; רעדוצירט ווערן; פאַרקלענערט ווערן; פאַרמינערט ווערן.

— הִצְטַמְצֵם, רעדוצירט ווערן; באַגרענצן זיך; באַגענוגענען זיך.

צָמַק (צָמַק, יִצְמַק), פ״ע. אויסטריקענען; זיך איינשרומפּן; איינגעקוואַרט ווערן.

— הִצְמִק, אויסגעטרוקנט ווערן; איינ־געשרומפּן ווערן; איינגעקוואַרט ווערן.

— צִמֵּק, אויסטריקענען; איינשרומפּן.

— צֻמַּק, אויסגעקוואַרט ווערן; איינגע־שרומפּן ווערן.

— הִצְטַמֵּק, איינשרומפּן זיך; אויסטרי־קענען זיך; איינגעקוואַרט ווערן.

צֶמֶק, ז. איינגעטרוקנטע פרוכט.

צֶמֶר, ז. וואָל; וואָל־האָר.

– צֶמֶר גֶּפֶן, ז. קאָטאָן; בוימוואָל; וואַטע.

צַמָּר, ז. וואָלהענדלער; וואָל־קעמער.

צַמְרִי, ת. וואָליקער; באַרוויקער; גע־קראַצטער.

צַמְרִיּוֹן, ז. העליאָטראָפּ (געוויקס).

צְמַרְמוֹרֶת, נ. שוידער; ציטער; ציאַרקעס איבערן לײַב.

צַמֶּרֶת, נ. וואָליקער פעלון־פּלאַנץ (פּאַגנאַלאָן).

צַמְרֵר, פ״י. אַרויסרופן שוידער, ציטער, ציאַרקעס איבערן לײַב.

– הִצְטַמְרֵר, באַקומען שוידער־אָנפּאַל (פון פיבער, שרעק א״א).

צַמֶּרֶת, נ. בוים־קרוין; געזועלשאַפט־שפּיצן, „הויכע פענצטער" (איבערג.).

צָמֹת (צָמַת, יִצְמֹת), פ״י. אונטערשנײַדן; דערדריקן; פּײַניקן; פאַרפּײַניקן; אײַנ־שרומפּן; פאַראייניקן; פאַרקויפן. פ״ע. אײַנגעשרומפּן ווערן.

– הִצָּמֵת, אונטערגעשניטן ווערן; צע־שטערט ווערן; פאַרדאָרבן ווערן; אײַנ־געשרומפּן ווערן; פאַראייניקט ווערן; באַהאַלטן ווערן; ענדיקן זיך.

– צַמֵּת, פּײַניקן; מאַטערן; אונטער־דריקן; פאַרדרענגען; אײַנלייגן; אײַנ־זײַערן; מאַרינירן; אײַנפּעקלען; קאָנ־סערווירן (שפּײַז); אײַנזאַמלען; אָפּ־שפּאָרן; פאַרפלעכטן.

– צֻמּוֹת, פאַרניכטעט ווערן; פאַרלענדט ווערן; באַהאַלטן ווערן; פאַרבונדן ווערן; באַגלייט ווערן; רעדוצירט זײַן; פאַרקלענערט ווערן; קאָנסערווירט ווערן; אײַנגעזײַערט ווערן; אײַנגע־לייגט ווערן.

– הַצְמֵת, פאַרשנײַדן; פאַרניכטן; פאַר־לענדן; פאַרקויפן אויף שטענדיק; פאַרקנעכטן געזעצלעך.

– הֻצְמַת, פאַרשניטן ווערן; פאַרניכטעט ווערן; פאַרלענדט ווערן.

צֹמֶת, ז. (ר׳ צְמָתִים), פאַרבינדונגס־פונקט.

– צֹמֶת־דְּרָכִים, קרייצוועג; וועג־קנופּ.

– צֹמֶת רַכָּבוֹת, באַן־קנופּ.

צֵן, ז. דאָרן; שטעכיק געוויקס.

צַנָּא, ז. קויש; קאָרב.

– צַנָּא מָלֵי סִפְרֵי, ערודיט; מאַן מיט אַ סך וויסן (קויש פול מיט ספרים).

צִנָּה, נ. (ר׳ צִנּוֹת, צִנִּים), קעלט; קאַלט־קייט; שוץ־שילד; שוץ־וואַנט; שוץ־רער פון רעוואָלווער־לופט.

– צִנִּים פַּחִים, עסיקע (בלאָזיקע) קעלט.

צֹנֶה, ז. שאָף; קליינפי.

צְנוֹבָר, ז. סאָסנע; שישקע.

צָנוּם, ת. אויסגעטרוקנטער; אײַנגעקוואַר־טער; מאָגערער.

צִנּוֹן, ז. קילקייט; אָפּקילונג.

צָנוּן, ת. קאַלטער; צוגעקילטער; אָפּהענ־טיקער (איבערג.).

צְנוֹן, ז. רעטעך.

צְנוֹנִית, נ. רעטעכל; ראַדיסקע.

צָנוּעַ, ת. באַשיידענער; מאָראַלישער; גוטדערצויגענער; צוריקגעהאַלטענער; דיסקרעטער.

צְנוּעֲתָן, ת. באַשיידענער; צוריקגעהאַל־טענער; ענוו; איבערגעטריבן באַשיי־דענער.

צְנוּעֲתָנוּת, נ. איבערגעטריבענע באַשיי־דנקייט.

צָנוּף, ת. אַרומגעוויקלטער: איינגעטוליע־טער.

צְנוֹק, ז. קאַרצער: קונע: טורמע: תּפיסה: בינטל.

צִנּוֹר, ז. (ר׳ צִנּוֹרוֹת), רער: רינע: רינ־שטאָק: שטראָם: אויסשפּריץ: אונ־טערטייל פון בלומען־בעכער.

צִנּוֹרָה, נ. שפּיזל: שטריק־נאָדל: דראָט: שאַראַייזן: שטראָם: שפּריץ.

צִנּוֹרִי, ת. רערפאָרמיקער: רער־: רינ־שטאָקיקער: רינשטאָק־.

צִנּוֹרִיִּים, ת. רעראַרטיקע (אין באָטאַניק, בלומען).

צִנּוֹרִית, נ. רערל: שפּיזל: שטריק־נאָדל: דראָט.

צָנַח (צְנַח, יִצְנַח), פ״ע. פאַלן: אַראָפּ־פאַלן: אַראָפּגליטשן זיך: אַראָפּלאָזן זיך פון אַ פאַראַשוט (פאַלשירם).

— הִצְנִחַ, אַראָפּוואַרפן: אַראָפּלאָזן פון אַ פאַראַשוט (פאַלשירם).

— הָצְנַח, אַראָפּגעלאָזט ווערן מיט אַ פאַ־ראַשוט (פאַלשירם).

צַנְחָן, ז. פאַראַשוטיסט.

צַנְחָנוּת, נ. פאַראַשוטיזם.

צְנִיחָה, נ. פאַלונג: אַראָפּפאַלונג: איינ־פאַלונג: אומפאַלונג: לאַנדונג (פון אַ פאַראַשוט).

צָנִים, ז. (ר׳ צְנִימִים), סוכאַרע.

צְנִין, ז. דאָרן: שטעכלקע: שטאָך: שפּיץ.

צְנִינוּת, נ. אָפּהענטיקייט: לאָמיך־גע־מאַכטקייט.

צְנִיעוּת, נ. באַשיידנקייט: צוריקגעהאַל־טנקייט: מאָראַלישקייט.

צָנִיף, ז. טורבאַן.

צְנִיפָה, ז. קאָפּ־אַרומהילונג: הירזשונג (פון אַ פערד).

צְנִירָה, נ. שטריקונג מיט שפּיזלען.

צְנִית, נ. פּאָדאַגרע (מעד.).

(צָנַם) הַצְנֵם, פ״ע. דאַר ווערן: מאָגער ווערן: האַרט ווערן: פאַרהאַרטעוועט ווערן.

צְנֶמָה, נ. פעלז: האַרטער שטיין.

צִנָּמוֹן, ז. איינגעקוואַרטקייט: אויסגע־טרוקנטקייט.

צְנַמְנָם, ת. מאָגערלעכער: אָפּגעמאָגער־טער.

צָנַן (צָנַן, יִצֹּן), פ״ע. אָפּקילן זיך: קיל זיין.

— צַנֵּן, קילן: אָפּקילן: קיל מאַכן: קאַלט מאַכן.

— צֻנּוֹן, אָפּגעקילט ווערן: אָפּגעקילט זיין: צוגעקילט ווערן.

— הָצֵן, אָפּקילן: אָפּקילן זיך: אָפּגע־קילט ווערן.

— הוּצֵן, אָפּגעקילט ווערן.

— הַצְנֵן, אָפּקילן.

— הִצְטַנֵּן, אָפּקילן זיך: צוקילן זיך.

צֶנֶן, ז. קעלט.

צַנָּר, ז. רערן־ציִער: רערן־מאַכער.

צַנֵּעַ, פ״י. באַהאַלטן: אויסבאַהאַלטן: באַ־שיידן מאַכן.

— הַצְנֵעַ, באַהאַלטן: אויסבאַהאַלטן: פאַר־שטעקן: האַנדלען דיסקרעט.

– הַצְנֵעַ לֶכֶת, אויפפירן זיך דיסקרעט.

– הֻצְנַע, אויסבאַהאַלטן ווערן; פאַרשטעקט ווערן.

– הִצְטַנֵּעַ, אויסבאַהאַלטן זיך: פאַרבאָרגן זיך; מאַכן אָנשטעל פון אַ באַשיידענעם.

צְנַע, ז. באַשיידנקייט; צניוותדיקייט; באַשיידן אויסקומעניש.

צְנִעָה, נ. באַהעלטעניש; דיסקרעטקייט; געהיימנישפולקייט.

– בִּצְנְעָה, תה״פ. דיסקרעט; אין באַהעלטעניש; געהיימנישפול; אין געהיימנישפולקייט.

צָנֹף (צָנַף, יִצְנֹף), פ״י. אַרומוויקלען; קאַטשען; וואַלגערן. פ״ע. הירזשען.

– הִצְנִף, אַרומגעוויקלט זיין; קאַטשען זיך; וואַלגערן זיך.

– הַצְנֵף, אַרומוויקלען.

– הֻצְנַף, אַרומגעוויקלט ווערן.

– הִצְטַנֵּף, אַרומוויקלען זיך; איינקורטשען זיך; איינשרומפן זיך.

צֶנֶף, ז. צְנָפָה, נ. הירזשונג (פון אַ פערד).

צְנֵפָה, נ. אַרומוויקלונג; קאַטשעניש; וואַלגערונג.

צִנְצֶנֶת, נ. קרוג; קריגל; פלעשל; סלאָיִק.

צַנֶּרֶת, נ. רערן־אינסטאַלאַציע; רערן־סיסטעם.

צָנֹר (צָנַר, יִצְנֹר), פ״י. שטריקן; שפּיזלען.

צַנְתָּר, ז. רערל.

צָעֹד (צָעַד, יִצְעַד), פ״ע. מאַרשירן.

– הַצְעֵד, אָנפירן מיט מאַרש; באַוועגן פאָראויס; פירן.

– הֻצְעַד, אָנגעפירט ווערן אין מאַרש; באַוועגט ווערן פאָראויס.

צַעַד, ז. טריט; גאַנג; שפּרייז.

– צַעַד צַעַד, טריט נאָך טריט; טריט ביי טריט.

– צַעֲדֵי און, פעסטע שפרייזן.

– בְּצַעֲדֵי עֲנָק, מיט ריזן־טריט.

– בְּצַעֲדֵי צָב, קריכנדיק.

– הֻצַּר צַעַד, פאַרלאַנגזאַמען טריט.

– הַרְחֵב צַעַד, פאַרשנעלערן טריט.

– עַל כָּל צַעַד וָשַׁעַל, אויף שריט און טריט.

צְעָדָה, נ. גייאונג; מאַרשירונג; מאַרש; געמאָסטענער טריט; פוס־רינג.

צָעֹה (צָעָה, יִצְעָה), פ״ע. אַרומשלעפן זיך; אַרומוואַנדלען; אַרומגיין.

– צָעֵה, אַרומשלעפן; אַרומוואַלגערן.

צְעוּדָה, נ. מאַרש (מוזיק צום גאַנג).

צָעוּף, ת. פאַרוועלאָנירטער; פאַרדעקטער; פנים־פאַרדעקטער.

צְעִידָה, נ. מאַרשירונג; גייאונג; שפרייזונג.

צָעִיף, ז. וואַל; וועלאָן; פנים־פאַרדעקונג; שאַל.

צָעִיר, ת. יונגער; יוגנטלעכער; יונגערער; משרת.

צְעִירָה, ת. יונגע; יוגנטלעכע; יונגערע. נ. יוגנטלעכקייט.

צְעִירוֹן, ז. ראָצער; ייִנגל.

צְעִירוּת, נ. יוגנט; יוגנטלעכקייט.

צָעֹן (צָעַן, יִצְעַן), פ״ע. וואַנדערן; אַרומשלעפן זיך.

צֹעֲנִי, ז. ציגײַנער.

צָעַף, פ״י. פֿאַרדעקן דאָס פּנים מיט אַ װואַל אָדער װעלאָן.

— צֹעוּף, פֿאַרדעקט װערן דאָס פּנים מיט אַ װואַל אָדער װעלאָן.

— הִצְעִיף, פֿאַרדעקן דאָס פּנים מיט װואַל אָדער װעלאָן.

— הָצְעַף, פֿאַרדעקט װערן דאָס פּנים מיט אַ װואַל אָדער װעלאָן.

— הִצְטַעֵף, פֿאַרדעקן זיך דאָס פּנים מיט אַ װואַל אָדער װעלאָן.

צַעֲצוּעַ, ז. שפּילצײַג; שפּילכל; שניצערײַ.

צַעֲצַע, פ״י. אויספּוצן; אויסשטראָצלען.

— צֻעֲצוֹעַ, אויסגעפּוצט זײַן; אויסגעשטראָצלט זײַן.

— הִצְטַעֲצַעַ, אויספּוצן זיך; אויסשטראָצלען זיך.

צָעַק (צָעַק, יִצְעַק), פ״ע. שרײַען; אַלאַרמירן; געוואַלדעווען; ריטשען; קלאָגן; פֿאַרקלאָגן זיך.

— הִצָּעֵק, אַלאַרמירט װערן; גערופֿן װערן; אויפֿגעפֿאָדערט װערן.

— צַעֵק, שרײַען; רופֿן; ריטשען; קלאָגן.

— הַצְעֵק, אַלאַרמירן; צונױפֿרופֿן.

— הִצְטַעֵק, צעשרײַען זיך.

צְעָקָה, נ. געשריי; אַלאַרם; ריטשערײַ.

— הַכְּצַעֲקָתָהּ? צי איז באַרעכטיקט דאָס געשריי, די טענה?

צַעַק, ז. געשריי; אַלאַרם; רוף.

צַעֲקָן, ז. שרײַער; ריטשער.

צַעֲקָנוּת, נ. שרײַערישקייט; טומלדיקייט; אַרויסרופֿערישקייט; אויפֿפֿאַלנדקייט.

צַעֲקָנִי, ת. שרײַעריש; טומלדיקער; אַרויסרופֿנדיקער; אויפֿפֿאַלנדיקער.

צָעַר (צָעַר, יִצְעַר), פ״ע. זײַן נישט אָנזעעוודיק; זײַן קליין און װייניק.

— צַעֵר, ערגערן; מצער זײַן; אויפֿרעגן; קלעמען.

— צֹעוֹר, געערגערט װערן; אויפֿגערעגט װערן; געקלעמט װערן.

— הַצְעֵר, פֿאַרמינערן; פֿאַרקלענערן; פֿאַרייִנגערן; ייִנגער װערן.

— הֻצְעַר, פֿאַרמינערט װערן.

— הִצְטַעֵר, ערגערן זיך; באַדױערן; פּײַניקן זיך.

צַעַר, ז. ערגערניש; ערגערונג; ביטערניש; ביטערונג; װײטיק; לײַדן; פּײַן.

— לְצַעֲרִי, צום באַדױערן.

צַעֲרָא, ז. ערגערונג; ביטערניש; פּײַן; פּראַצע.

צָף, פ״ע. געשװוּמען. זע צוּף.

צַף, ז. פֿליסער (ליידיק פֿעסל אָדער מעטאַל-קויל אויפֿן וואַסער).

צָפַד (צָפַד, יִצְפֹּד), פעו״י. אויסטריקענען זיך; אײַנשרומפּן זיך; אויסטריקענען; אײַנשרומפּן.

צִפָּדוֹן, ז. צַפֶּדֶת, נ. טעטאַנוס (קראַנקייט, מוסקול-קראַמפּן).

צִפְדִּינָה, נ. שקאָרבוט; צינגאַ (קראַנקייט).

צָפָה (צָפָה, יִצְפֶּה), פעו״י. אָבסערווירן; אויסקוקן; װאַכן; לויערן; פֿאָראויסזעען; דערוואַרטן; פֿאַרציִען; איבערציִען; פֿאַרדעקן.

— צַפֵּה, אויסקוקן; האָפֿן; באַדעקן; איבערציִען.

— צֻפָּה, אויסגעקוקט װערן; דערוואַרט װערן; איבערגעצויגן װערן.

צָפָה, נ. פֿאַרפֿלייצונג; פֿאַרשווימונג.

צָפָה, נ. פֿאַרדעקונג: איבערצי: ציכל: ציך.

צָפוּד, ת. טרוקענער: איינגעשרומפּענער.

צָפוּי, ת. פֿאָראויסגעזעענער: געריכטער.

צִפּוּי, ת. איבערצוג; איבערציאונג; איבער־דעקונג; באַציאונג (מיט אַן אויבער־שטער שיכט).

צָפוֹן, ז. נאָרד: צפון: צפון־ווינט.

צָפוּן, ת. פֿאַרשטעקטער; באַהאַלטענער; פֿאַרבאָרגענער.

— צְפוּנוֹת, סודות; געהיימנישפֿולקייטן; פֿאַרבאָרגנקייטן.

צְפוֹנִי, ת. צפונדיקער.

— צְפוֹנִית־מִזְרָחִית, צפון־מזרחדיק.

— צְפוֹנִית־מַעֲרָבִית, צפון־מערבֿדיק.

— הַזֹּהַר הַצְּפוֹנִי, פּאָלאַרע ליכט.

— הַכּוֹכָב הַצְּפוֹנִי, פּאָלאַר־שטערן.

— הַקֹּטֶב הַצְּפוֹנִי, נאָרד־פּאָל.

צָפוּף, ת. ענגער; געדרענגטער; איבער־פֿולטער; געפּאַקטער; אָנגעשטאָפּטער.

צִפּוּף, ז. אָנשטאָפּונג; צוזאַמענדראַנג.

צִפּוֹר, צִפֹּר, נ. (ר' צִפֳּרִים), פֿויגל; וואַסער־בלעזל (איבערג.).

— צִפּוֹר נֶפֶשׁ, לעפּעלע; פּילבאַרער פּונקט.

צִפּוֹרָה, נ. פֿייגעלע: שוועלבעלע.

צִפּוֹרֶן, נ. נאָגל. זע צִפֹּרֶן.

צִפּוֹרֶת, נ. פֿייגעלע. זע צִפֹּרֶת.

צִפְחָה, נ. שיכטן־פּעלז (פֿון גריפּל).

— לוּחַ צִפְחָה, גריפּל־טאָוול.

צַפַּחַת, נ. דוניצע; פּלאַכע קרוג; פלעצל.

צָפִיד, ת. האַרט און טרוקן ווערנדיקער.

צְפִיָּה, נ. דערוואַרטונג; האָפֿנונג; אויס־קוק; ציך; ציכל.

צְפִיָּה, נ. אָבסערוואַציע; אויסקוק.

צַפִּיחִית, נ. פלעצל; קוכן; שטרודל.

— צַפִּיחִית בִּדְבַשׁ, אויסגעצייכנט מאַכל; גן־עדן־מאַכל.

צָפִיעַ, ז. (ר' צְפִיעִים), מיסט; דרעק; באָבעצע.

צְפִיעָה, נ. קליין קינד; פּיצלס; שוועל־בעלע.

צְפִיפוּת, נ. ענגשאַפֿט; געדראַנג; גע־דיכטקייט (פֿיז.).

צָפִיר, ז. באָק; צאַפּ.

צְפִירָה, נ. פֿייף; סיגנאַל; סירענע־אַ־לאַרם; קראַנץ; דיאַדעם; געפֿלעכט; קנויל; באַשטימטע צייט; פֿרימאָרגן.

צָפִית, נ. טישטעך; דעק; אָבסערוואַציע־טורעם.

צָפַן (צָפַן, יִצְפֹּן), פ"י. באַהאַלטן; פֿאַר־באָרגן; פֿאַרשטעקן; מאַכן אַ לויע־רונג; לויערן.

— הִצָּפֵן, באַהאַלטן ווערן; פֿאַרבאָרגן ווערן; פֿאַרשטעקט זיין.

— הִצְפִּין, באַהאַלטן; פֿאַרבאָרגן; פֿאַר־שטעקן; ווענדן זיך אויף צפון.

— הֻצְפַּן, באַהאַלטן ווערן; פֿאַרבאָרגן ווערן.

צֹפֶן, ז. שיפֿער; געהיימע שריפֿט; קאָד.

צֶפַע, ז. באַזיליסקן־שלאַנג אין א"י (ווי־פּעראַ).

צִפְעוֹנִי, ז. נאַכט־שלאַנג (וויפּערידאַ).

צפף (צָפַף), פ״י. דריקן; ענג מאַכן; צו־זאַמענקוועטשן (פֿאַראַן בלויז אין אַ־דיעקטיווער פֿאָרם צָפוּף).

— **הִצָּפֵף**, צוזאַמענשטופּן זיך; צוזאַמענ־דרענגען זיך.

— **צַפֵּף**, צוזאַמענשטופּן; צוזאַמענקוועטשן.

— **צֻפּוֹף**, צוזאַמענגעשטופּט ווערן; צוזאַמענגעקוועטשט ווערן.

— **צוֹפֵף**, צוזאַמענדריקן; צוזאַמענקוועטשן.

— **הַצְפֵּף**, גורם זײַן ענגשאַפֿט; גורם זײַן געדראַנג.

— **הִצְטוֹפֵף**, אָנשטופּן זיך; צוזאַמענשטופּן זיך; צוזאַמענדרענגען זיך.

צֶפֶף, ז. ענגשאַפֿט; געדראַנג.

צִפְצוּף, ז. פֿײַף; צוויטשער.

צַפְצֵף, פ״ע. פֿײַפֿן; אויספֿײַפֿן; צווי־טשערן; טרילערן; שטופּן זיך; דורכ־שטופּן זיך.

— **צֻפְצוֹף**, געהערט ווערן אַ פֿײַף; גע־הערט ווערן אַ צוויטשער.

— **הִצְטַפְצֵף**, צוזאַמענשטופּן זיך; צוזאַ־מענקוועטשן זיך; לײַטערן זיך; אָפּ־רייניקן זיך.

צַפְצָפָה, נ. טאָפּאָל (פּאָפּולוס, בוים).

צַפְצֵפָה, נ. פֿײַפֿל.

צֶפֶק, ז. בויך־בלאַס; בויך־הײַטל.

צַפֶּקֶת, נ. אָנצינדונג פֿון בויך־בלאַס (פּע־ריטאָניטיס).

צפר (צָפַר, יִצְפֹּר), פ״ע. פֿײַפֿן; פֿײַפֿן אין האָרן; בלאָזן אין אַלאַרם־סירענע; טרומייטערן; פֿעדערן זיך באַגינען.

— **הַצְפֵּר**, בלאָזן אין אַלאַרם־סירענע; פֿײַפֿן.

צֶפֶר, צְפַר, ז. באַגינען; פֿרימאָרגן.

צַפָּר, ז. פֿייגל־ציכטער.

צַפְרָא, ז. באַגינען; פֿרימאָרגן.

— **צַפְרָא טָבָא!** גוטמאָרגן!

צְפַרְדֵּעַ, נ. פֿראָש.

צִפְרוֹנִי, ת. אײַנגעשפּאַרטער; עקשן.

צַפָּרוּת, נ. פֿויגל־ציכט.

צַפְרִיר, ז. זעפֿיר; מאָרגנווינטל; מאָרגן־שד.

(א) **צִפֹּרֶן**, נ. (ר׳ צִפָּרְנַיִם, צִפָּרְנִים), נאָגל; שטאָל־פֿען; פּענע; גריפֿל; קריצער; גראָב־אײַזן; אונטערשטער טייל פֿון בלומען־בלעטל.

(ב) **צִפֹּרֶן**, ז. (ר׳ צִפָּרְנִים), נעגעלע (די־אַנטוס, בלום).

צִפָּרְנֵי־הֶחָתוּל, ז. קאַצננעגעלע (קאַלענ־דולאַר, בלום).

צִפָּרְנִית, נ. קלײנגנעגעלע (סילענע, בלום).

צִפֹּרֶת, נ. פֿייגעלע.

צִפֹּרֶת־כְּרָמִים, נ. שמעטערלינג; באַבע־לע; אַרט היישעריק (דערמאָנט אין תּלמוד).

צִפָּרְתָּה, נ. קאָליברי־פֿויגל.

צֶפֶת, נ. זײַלן־קאָפּ; שטעקן־גאַלקע.

צְפִתָּה, נ. קאָשעטע; סאָפּע.

צְקוּן, ז. **צְקוּן־לַחַשׁ**, תּפֿילה־אויסגוס; באַווארצטע תּפֿילה.

צַר, ת. ענגער; שמאָלער. ז. פּײַנד; שונא; פּאַרדרוס; פּעלז.

— צַר אֳפָקִים, צַר מֹחַ, באַגרענעצטער מענטש.

— צַר לִי, צום באַדויערן; איך באַדויער.

— צַר־עַיִן, פאַרביסענער; גײַציקער.

— בַּצַר לִי, אין מײַן נויט.

— בַּצַר רוּחִי, אין מײַן פאַרצווייפלונג.

צֹר, ז. פלינט; פײַערשטיין.

— תְּקוּפַת־הַצֹּר, שטיין־עפּאָכע.

צָרַב (צָרַב, יִצְרַב), פ״י. אָפּבריִען; באַבריִען; אָפּזענגען; אויסברענען (מיט זויער אין מעטאַל); גורם זײַן ברענונג (אויפן האַרץ).

— הִצָּרֵב, זײַן אָפּגעבריט; אָפּבריִען זיך; זײַן אָפּגעזענגט; זײַן אויסגעברענט.

— הִצְטָרֵב, אָפּבריִען זיך.

צָרָב, ז. בראַנד; גלי.

צֶרֶבוֹן, ז. אָפּדאַרונג פון ציטרוס־בלעטער (קראַנקייט).

צָרֶבֶת, נ. ברענונג (אויפן האַרץ); אָפּבריאונג; הויט־אָנצינדונג.

(צָרד) הַצְרֵד, פ״י. גורם זײַן הייזעריקייט; הייזעריק מאַכן.

— הִצְטָרֵד, הייזעריק ווערן.

צְרֵדָה, נ. אֶצְבַּע צְרֵדָה, מיטעלער פינגער.

צְרַדְרַד, ת. הייזעריקלעכער.

צָרֶדֶת, נ. הייזעריקייט.

צַרְדָּה, נ. געלזוכט.

צָרָה, נ. אומגליק; קלעמעניש; אָשיקעניש; ווייטיק; נויט; ריוואַלקע, קעגנערין (איין פרוי קעגן דער צווייטער אין פּאָליגאַמיע).

— צָרָה צְרוּרָה, נ. גרויס קלעמעניש; גרויס אומגליק; געברענטע צרה.

צָרוּב, ת. אָפּגעבריטער; פאַרברענטער (פון דער זון).

צָרוּד, ת. הייזעריקער.

צָרוּי, ת. געצֵירה׳טער (מיט אַ צֵירה (אֵ).

צֵרוּךְ, ז. באַדערפעניש.

צָרוּם, ת. געשלאָגענער; צעקלעמטער; גרילצנדיקער.

צָרוּעַ, ת. קרעציקער.

צָרוּף, ת. געלײַטערטער; אָפּגערייניקטער; ראַפינירטער.

צָרוֹף, ז. גאָלדשמיד יווילער.

צֵרוּף, ז. פאַרבינדונג; צונויפבינדונג; צוגעבונג; בײַלייגונג; אויסוועקסלונג פון קליינגעלט אויף גרויסע מטבעות; לײַטערונג; רייניקונג.

— בְּצֵרוּף, בײַגעלייגט.

צֵרוּפִים, קאָמבינירונג (אין מאַטעמאַטיק).

צָרוּר, ת. אײַנגעפּאַקטער; פאַרבונדענער; אָפּגעהיטענער.

— אִשָּׁה צְרוּרָה, עגונה (פרוי וואָס טאָר נישט חתונה האָבן מיט אַ צווייטן).

— צָרוֹת צְרוּרוֹת, געברענטע צרות.

צְרוֹר, ז. (ר׳ צְרוֹרוֹת), פעקל; בינטל;

בוקעט; סטריע; שטיינדל; שטיין־ברעקל; שפּליטער.

— צְרוֹר־הַחַיִּים, באַצ. פֿאַר אייביק לעבן נאָכן טויט.

— צְרוֹר־עוֹלָם, אייביקייט־בונד.

— צְרוֹר־שָׁעָה, צײַטווײַליקער בונד.

צָרוּת, נ. ענגשאַפֿט; ענגעניש.

— צָרוּת אֹפֶק, כּאַגרענצטקייט (איבערג.).

— צָרוּת־מֹחַ, קליינקעפּלדיקייט.

— צָרוּת עַיִן, נישט פֿאַרגינערישקייט.

צָרַח (צָרַח, יִצְרַח), פּ״ע. ריטשען; קוויטשען; שרײַען מיט באַנומענע קולות.

— הִצְרִיחַ, ריטשען; קוויטשען; שרײַען מיט באַנומענע קולות; אַרויסרופֿן אַ געשריי; שאַכירן דעם טורעם (אין שאַך).

צְרָחָה, נ. ריטש; קוויטש; געשריי.

צַרְחָן, ז. קוויטשער; שרײַער.

צַרְחָנוּת, נ. שרײַערישקייט; קוויטשערישקייט.

צַרְחָנִי, ת. קוויטשערישער; שרײַערישער.

צֳרִי, צְרִי, ז. באַלזאַם.

צְרִיבָה, נ. בראַנד; אויסברענונג (מיט זויער אויף מעטאַל); ברענונג (אויפֿן האַרץ).

צָרִיד, ת. טרוקענער; אויסגעטרוקנטער.

צְרִידוּת, נ. הייזעריקייט.

צְרִיחַ, ז. טורעם (פֿיגור אין שאַך).

צְרִיחָה, נ. קוויטש; ריטש; אויסגעשריי.

צָרִיךְ, ת. באַדאַרפֿנדיקער; באַדערפֿטיקער; וואָס ס׳איז אים נויטיק. תה״פ. נויטווענדיק.

— צָרִיךְ לִהְיוֹת, ס׳דאַרף זײַן.

— צָרִיךְ לוֹמַר, מ׳דאַרף זאָגן.

— צְרִיכְנִי, איך דאַרף.

צְרִיכָה, נ. ברויכונג; קאָנסומאַציע; באַדערפֿעניש.

צְרִימָה, נ. קניפּ; גראַפּטש; גרילץ; דיסהאַרמאָניע.

צְרִיף, ז. באַראַק; בײַדל; פּיראַמידע (ספּאָרט־פֿיגור).

צְרִיף, ז. אַלון.

צְרִיפָה, נ. רייניקונג; לײַטערונג; איבערשמעלצונג.

צְרִיפוֹן, ז. קליינער באַראַק; קליין בײַדל.

צְרִיר, ז. דיסאָנאַנס.

צָרַךְ (צָרַךְ, יִצְרֹךְ), פּ״ע. דאַרפֿן; באַדאַרפֿן; זײַן פֿאַרפֿליכטעט; פֿאַרברויכן; קאָנסומירן.

— הִצְרֵךְ, מוזן; באַדאַרפֿן; זײַן געצוווּנגען; נויטיק זײַן.

— נִצְרַךְ, נויטבאַדערפֿטיקער.

הַצְרָכָה, נ. מאַכן באַדערפֿטיק; נויטיק האָבן; פֿאָדערן; פֿאַרפֿליכטן.

— הֻצְרַךְ, דאַרפֿן; געצוווּנגען זײַן.

— הִצְטָרֵךְ, נויטיק האָבן; גענויט זײַן; מוזן.

צֹרֶךְ, ז. באַדערפֿעניש: מוז.

— **צְרָכִים**, מענטשלעך באַדערפֿעניש.

— **לְצֹרֶךְ**, פֿאַר. כּדי.

— **שֶׁלֹּא לְצֹרֶךְ**, אומזיסט: אומנויטיק.

— **כָּל צָרְכּוֹ**, גענוגנדיק.

— **צָרְכֵי־צִבּוּר**, געזעלשאַפֿטלעכע ענינים.

— **עָשָׂה צְרָכָיו**, דערליידיקן נאַטירלעכע באַדערפֿענישן.

צַרְכָן, ז. קאָנסומענט: פֿאַרברויכער.

צַרְכָנוּת, נ. קאָנסומציע.

צַרְכָנִי, ת. פֿאַרברויכנדיקער: קאָנסומציע־.

צַרְכָנִיָּה, נ. קאָאָפּעראַטיוו קאָנסום־געשעפֿט.

צֹרֶן, ז. סיליקאָן, כעמישער עלעמענט (זײַן קריסטאַליזירטע פֿאָרם באַקומט זיך דורך פֿאַראייניקן קוואַרץ מיט מאַגנעזיום).

צָרְנִי, ת. סיליקאָנישער.

צָרם (צָרַם, יִצְרֹם), פּ״י. שלאָגן: אַ קלאַפּ טון: פֿאַרוווּנדן: צעגראַפּטשען: רייצן: שטעכן: גרילצן.

צָרַע, פּ״י. מאַכן קרעציק (גענוצט בלויז די אַדיעקטיווע פֿאָרם — צָרוּעַ).

— **צֹורָע**, ווערן קרעציק.

— **הִצְטָרַע**, ווערן קרעציק.

צִרְעָה, נ. ווילדע בין (וועספּאַ אָריענטאַליס).

צָרַעַת, נ. קרעץ: אָנשיקעניש (איבערג.).

צָרף (צָרַף, יִצְרֹף), פּ״י. לײַטערן: רייניקן: ראַפֿינירן: איבערשמעלצן: דערפֿאַרן: פּרוּוון.

— **הִצָּרֵף**, געלויטערט, גערייניקט ווערן: איבערגעשמאָלצן ווערן: געפּרוּווט ווערן.

— **צָרֵף**, איבערשמעלצן: רייניקן: ראַפֿינירן: פֿאַראייניקן: צוגעבן: צוקאָפּטירן: אויסבײַטן קליינגעלט אויף גרויסע מטבעות.

— **צֹרוֹף**, איבערגעשמאָלצן ווערן: ראַפֿינירט ווערן: גערייניקט ווערן: צוקאָאָפּטירט ווערן: פֿאַרבונדן ווערן.

— **הִצְטָרֵף**, געלײַטערט ווערן: גערייניקט ווערן: אָנשליסן זיך: צושטיין: פֿאַראייניקן זיך.

צָרְפָן, ז. קאָמבינאַטאָר.

צָרְפָנוּת, נ. קאָמבינירונג.

צָרְפַת, נ. פֿראַנקרײַך.

צָרְפָתִי, ת. פֿראַנצויזישער: פֿראַנצויז.

צָרְפָתִית, נ. פֿראַנצויזישע שפּראַך: פֿראַנצויזיש.

צַרְצוּר, ז. ערדענע קרוג: פֿלאַש: גריל (אינזעקט).

צִרְצוּר, ז. גרילונג.

צְרָצַר, ז. גריל.

צַרְצֵר, פּ״ע. גרילן.

צָרר (צָרַר, יִצְרֹר, יָצֹר, יֵצַר), פּעו״י. אײַנפּאַקן: פֿאַרבינדן: פֿאַרבינדן אַ

פעקל: פײַניקן; קלעמען; פֿאַרהאַכטן; באַאומרואיקן זיך; האָבן אַנגסט; זײַן אין קלעם.

– הִצָּרֵר, אײַנגעפּאַקט ווערן; פֿאַרבונדן ווערן.

– צָרוֹר, אײַנגעפּאַקט ווערן; פֿאַרבונדן ווערן.

– הָצֵר, ענג מאַכן: צונויפֿדריקן; פּײַניקן; קלעמען; האָבן אַנגסט; דריקן זיך; פּײַניקן זיך.

– הוּצַר, ענג ווערן.

– הִצְטָרֵר, ענגער ווערן.

צָרָתָה, נ. צָרה; אומגליק; אָנשיקעניש.

צִתָּה, נ. אָנצינדער; שוועבעלע.

צִתּוּת, נ. אונטערהאָרכונג; אונטערהער־רונג.

צִתִּית, נ. קנויט־צינדער (אין געווער).

צַתְרָה, נ. בלומיקע פֿלאַנץ, סאַטורעיאַ.

ק

ק (קוֹף, קוּף), נײַנצנטער אות אין אַלף־בית; אַלס ציפֿער און צאָל — 100.

קאָ, זילבע פֿאַר מיטלוואָרט וואָס ווײַזט קעגנוואַרטיקע צײַט (אָפֿט אין תּלמוד).

— **קאָ מַשְׁמַע לָן**, אָט לאָזט ער אונז הערן, ס׳הייסט: לערנט ער דאָך אונז.

— **מַאי קאָ מַשְׁמַע לָן?** וואָס לאָזט ער אונז הערן?

קאָה, פּ״י. פֿון קִיא, אויסברעכן. זע דאָרט.

קֵא, ז. אויסברעכעכץ.

קאָק, ז. פֿויגל פֿון דער קראָען־משפּחה (קאָרוווס מאָנעדולאַ).

קאָת, קאַת, נ. פּעליקאַן (פֿויגל).

(א) **קַב**, ז. (ר׳ קַבַּיִם), הילצערנער פֿוס; הילצערנע פֿוס־פּראָטעזע; קוליע; שטאָלצן.

— **בַּעַל קַבַּיִם**, לאָמער; הינקעדיקער.

(ב) **קַב**, ז. (ר׳ קַבִּים), אַלטערטימלעכע תּבֿואה־מאָס (אַרום 2,2 ליטער); מאָס; איינס; טיילכל.

— **קַו וְנָקִי**, ווייניק אָבער גוט.

— **קַו הַיָּשָׁר**, נאָמען פֿונעם מוסר־ספֿר פֿון הירש קײַדאַנאָווער.

— **תִּשְׁעָה קַבִּים שִׂיחָה**, נײַן מאָס רייד.

קָבַב (קָבַב, יִקֹּב), פּ״י. שעלטן; פֿאַרשעלטן.

קַבֵּה, פּ״י. שטיצן; אָנלענען (אויף אַ קוליע).

קֵבָה, נ. מאָגן; שטולגאַנג (איבערג.).

קֳבָה, נ. ווײַבלעכער געשלעכט־גליד.

קֻבָּה, נ. געצעלט; בײַדל; געוועלבונג; בורדעל.

קָבוֹט, ז. אײַנזײַערונגס־כּלי; אײַנלייגונגס־כּלי.

קִבּוּל, ז. אויפֿנעם; אַרײַננעם; אַרײַננעמונג; קאַפּאַציטעט.

— **בֵּית־קִבּוּל**, באַנקע; קאַפּאַציטעט.

— **כְּלִי־קִבּוּל**, אויפֿנעם־כּלי.

קִבּוּלִית, נ. באַנקע; בלעך; (פֿאַר פֿליסיקייטן).

קִבּוֹלֶת, נ. אַקאָרד־אַרבעט.

קָבוּעַ, ת. סטאַבילער; באַשטענדיקער; באַשטימטער; פֿעסטגעזעצטער.

קִבּוּעַ, ז. באַשטימונג; באַפֿעסטיקונג; באַשטענדיקונג.

קִבּוּץ, ז. זאַמלונג; פֿאַרזאַמלונג; צונויפֿזאַמלונג; גרופּירונג; געזעלשאַפֿט; געמיינשאַפֿטלעכע ווירטשאַפֿט־פֿאָרעם אין א״י; זאַמל־צאָל (מערצאָל).

– שֵׁם־קִבּוּץ, מערצאָל פֿון זאַמל־נאָמען (גראַמ.).

קֻבּוּץ, ז. (קִבּוּץ) נאָמען פֿון דעם וואָקאַל־צייכן אונטער אַן אות (אֻ).

קְבוּץ, ת. פּונקטירטער מיט אַ קִבּוּץ (אֻ).

קְבוּצָה, נ. זאַמלונג; גרופּע; גרופּירונג; געזעלשאַפֿט; מאַנשאַפֿט; געמיינשאַפֿט־לעכע ווירטשאַפֿטס־פֿאָרם אין א״י.

קִבּוּצִי, ת. געמיינשאַפֿטלעכער; קאָלעק־טיווער; קיבוצישער.

קְבוּצָתִי, ת. געמיינשאַפֿטלעכער; קאָלעק־טיווער; קְבוּצה־.

קָבוּר, ת. באַגראָבענער.

קְבוּרָה, נ. באַגראָבונג; באַגרעבעניש; באַערדיקונג; קֶבֶר.

– קְבוּרַת־חֲמוֹר, באַערדיקונג הינטערן פּלויט פֿון בית־הקבָרות (אַ זינדיקן).

קֻבִּי, ת. קובישער.

קֻבְיָא, נ. ווערפֿל; ציגעלע (צו וואַרפֿן גורל, אָדער שפּיל).

קֻבִּיָּה, נ. ווערפֿל; ציגעלע; דאָמינאָ.

קְבִיעָה, נ. פֿעסטשטעלונג; באַשטימונג; באַצייכנונג; צופֿעסטיקונג; פֿאַרפֿעס־טיקונג; באַשטענדיקייט; אינסטאַלי־רונג.

– קְבִיעַת מַסְמְרוֹת, באַשטימונג פֿון געפּסקנטע הלכות; באַשטימונג פֿון פֿעסטגעזעצטע ריכטליניעס.

קְבִיעוּת, נ. סטאַבילקייט; באַשטענדיקייט; רעגולערקייט.

– בִּקְבִיעוּת, סטאַביל; רעגולער.

קְבִיצָה, נ. צונויפֿנעמונג; צונויפֿזאַמלונג; צונויפֿקלויבונג.

קְבִירָה, נ. באַגראָבונג; באַגרעבעניש; באַערדיקונג.

קִבֵּל (קָבַל, יְקַבֵּל), פ״ע. קלאָגן זיך; פֿאַר־קלאָגן זיך.

– קִבֵּל, נעמען; אָננעמען; איבערנעמען; באַקומען; דערהאַלטן; נעמען אויף זיך.

– קִבֵּל אֶת־, אויפֿנעמען.

– קִבֵּל מָרוּת, אונטערוואַרפֿן זיך גע־האָרכזאַמקייט.

– קִבֵּל עַל עַצְמוֹ, נעמען אויף זיך.

– קִבֵּל עֵדוּת, אויסהערן עדות.

– קִבֵּל פָּנִים, אַנטקעגנגיין און באַגריסן עמעצן.

– קִבֵּל קִנְיָן, באַפֿעסטיקן אָפּמאַך דורך אָננעמען יענעמס טיכל אָדער פֿאָלע.

– קִבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת, מקבל שבת זײַן.

– קֻבַּל, אָנגענומען ווערן; גענומען ווערן.

– מְקֻבָּל, אָנגענומענער; ס׳איז אָנגענו־מען; אָנערקענטער.

– הִקְבִּיל, זײַן פּאַראַלעל; פֿאַרגלײַכן; ווידערשטיין; אַנטקעגנשטיין; אַנטקע־גנשטעלן; אַנטקעגנגיין.

– הֻקְבַּל, געשטעלט ווערן אַנטקעגן; גע־שטעלט ווערן פּאַראַלעל; פֿאַרגליכן ווערן.

– הִתְקַבֵּל, אָנגענומען ווערן; אויפֿגע־נומען ווערן; דערהאַלטן ווערן; אָנ־גענומען זיך.

– הִתְקַבֵּל עַל הַדַּעַת, לייגן זיך אויפֿן שכל.

– הִתְקַבֵּל עַל הַלֵּב, געפֿעלן ווערן.

קַבָּל, ז. אונטערנעמער. זע קַבְּלָן.

קֶבֶל, ז. שטורעם־באָק (צו שטורעמען אַ מויער).

קֻבָּל, תה״פ. אָנטקעגן; עפּנטלעך; אין אָנבליק.

— **קֻבָּל עַם וְעֵדָה**, עפּנטלעך.

קַבָּלָה, נ. נעמונג; אָננעמונג; אויפנעם; איבערנעמונג; קוויטירונג; געהיימע לערע — קבלה; באַצ. פאַר „נביאים״ און „כּתוּבים״.

— **קַבָּלַת עֵדוּת**, עדות־אויסהערונג.

— **קַבָּלַת פָּנִים**, אַנטקעגנגייאונג און באַגריסונג.

— **קַבָּלַת קִנְיָן**, באַפעסטיקונג פון אַן אָפּמאַך דורך אָננעמען יענעמס טיכל אָדער פאָלע.

— **קַבָּלַת שַׁבָּת**, מקבל־שבת־זײַאונג.

קֻבְלָה, נ. אָנקלאָגונג; פאַרקלאָגונג; טענה.

קַבָּלוּת, נ. אַקאָרד־אַרבעט; פּאָדראַטישע אונטערנעמונג אויסצופירן אַן אַרבעט.

— **שְׂכִיר־קַבָּלוּת**, אַקאָרד־באַלוינטער.

— **שְׂכַר־קַבָּלוּת**, אַקאָרד־לוין.

קַבָּלִי, ת. קבלה׳שער; קבלה־.

קַבְּלָן, ז. אַקאָרד־אונטערנעמער; פּאָדראַדטשיק; פּראָיעקטן־אויספירער.

קֻבְלָנָה, נ. פאַרקלאָגונג; אָנקלאַגע; טענה.

קַבְּלָנוּת, נ. אַקאָרד־אַרבעט; פּראָיעקטן־אונטערנעמונג.

קַבְּלָנִי, ת. אַקאָרד־אופנדיקער אויספיר פון אַן אַרבעט.

קִבֹּלֶת, נ. אַקאָרד־אַרבעט.

קִבֵּס, פ״י. אַרויסרופן עקל, איבל, מיגל; דערפירן צו ברעכן.

קֶבֶס, ז. עקל; מיגל; איבל.

קִבְסֶת, נ. פּאַלשקייט; פּלאַגיאַט.

קַבַסְתָּן, ז. עקלהאַפטער מענטש; צושטייענדיקער מענטש.

קָבַע (קָבַע, יִקְבַּע), פ״י. באַשטימען; דעצידירן; פעסטשטעלן; קאָנסטאַטירן; צופעסטיקן; אָנקלאַפּן; אײַנשטעלן; באַרויבן; דיסקרימינירן.

— **קָבַע מַסְמְרוֹת**, פעסטשטעלן ריכטליניעס.

— **הִקָּבַע**, באַשטימט ווערן; דעצידירט ווערן; פעסטגעשטעלט ווערן; קאָנסטאַטירט ווערן; אַרײַנגעשלאָגן ווערן; צוגעפעסטיקט ווערן; אָנגעקלאַפּט ווערן; אײַנגעשטעלט ווערן.

— **קָבוּעַ**, אויסגעזעצט ווערן; אינקרוסטירט ווערן.

— **הַקְבֵּעַ**, אײַנקריצן; באַפעסטיקן.

— **הָקְבַּע**, באַשטימט ווערן.

קֶבַע, ז. באַשטענדיקייט; רעגולערקייט; סטאַבילקייט.

— **אֲכִילַת־קֶבַע**, רעגולערע, פולער מאָלצײַט.

— **דִּירַת־קֶבַע**, סטאַבילע רעזידענץ.

— **צְבָא־הַקֶּבַע**, פּראָפעסיאָנעלע דינסט אין אַרמיי (סטאַבילע אַרמיי).

קִבְעוֹן, ז. נאָרמאַלער שטייגער; פעסטגעזעצטער שטייגער.

קֻבַּעַת, נ. בעכער; שאָל; גלאָז; אָפּזאַץ; הייוון־אָפּשטיי (אין אַ כּלי).

קָבַץ (קָבַץ, יִקְבֹּץ), פ״י. צונויפנעמען; צונויפזאַמלען; אײַנזאַמלען.

— **קָבַץ עַל־יָד**, אָפּשפּאָרן; צוזאַמענלייגן אַ גראָשן צו אַ גראָשן.

— הִקָּבֵץ, צונויפגעזאמלט ווערן; איינגעזאמלט ווערן.

— קַבֵּץ, צונויפזאמלען; איינזאמלען; פליסירן; פאלדעווען.

— קַבֵּץ פָּארוּר, רויט ווערן: גרין־און־געל ווערן.

— קֻבּוֹץ, צונויפגעזאמלט ווערן; איינגעזאמלט ווערן; פליסירט ווערן; געפאלדעוועט ווערן.

— הִתְקַבֵּץ, צונויפזאמלען זיך; איינזאמלען זיך.

קֶבֶץ, ז. זאמלונג: געקליבענע שריפטן.

קֶבֶץ, ז. געלענק.

קַבְּצָן, ז. בעטלער; אָרעמאַן.

קַבְּצָנוּת, נ. בעטלעריי.

קַבְּצָנִי, ת. בעטלער־אופנדיקער; קבצנות־דיקער.

קַבְקַב, ז. טרעפע (האָלץ־סאנדאל).

קָבַר (קָבַר, יִקְבֹּר), פ״י. באגראָבן; באַערדיקן; קובר־זיין.

— הִקָּבֵר, באַגראָבן ווערן; באַערדיקט ווערן; קומען צו קבורה.

— קַבֵּר, באַגראָבן; באַערדיקן; קובר־זיין.

— קֻבּוֹר, באַגראָבן זיין; באַערדיקט זיין.

קֶבֶר, ז. גרוב; קבר.

קַבָּר, ז. באַגרעבער.

קִבְרָה, ז. גראָב, נישט געבייטלט מעל; קלייען.

— פַּת קִבָר, ראַזעווע ברויט.

קַבְּרָן, ז. באַגרעבער.

קַבַּרְנוּן, ז. גרונטפישל (גאָביוס).

קַבַּרְנִיט, ז. שיף־קאַפּיטאַן; הויפּטאָנפירער.

קִבֹּרֶת, נ. אָרעם־מוסקל.

(א) קָדַד (קָדַד, יִקֹּד), פ״ע. נייגן דעם קאָפּ.

(ב) קָדַד (קַד, יִקֹּד), פ״י. אויסשניידן; אויסבויערן.

— הִקָּדֵד, אויסגעשניטן ווערן; אויסגעבויערט ווערן.

— קַדֵּד, לעכערן; אויסבויערן; צופאסן (דורך אַרומשלייפן).

— קֻדּוֹד, דורכגעלעכערט ווערן; אויסגעבויערט ווערן; אויסגעברייטערט ווערן.

— הַקְדֵּד, לעכערן; אויסבויערן; אויסברייטערן דורך בויערן.

קֶדֶד, ז. פלאַנצן־גאַטונג פון דער שוטןמשפחה, אַסטראַגאַלוס.

קָדַה (קָדָה, יִקְדֶּה), פ״ע. נייגן דעם קאָפּ; נייגן זיך; קניקסן.

קִדָּה, נ. קאָפּ־נייגונג; נייגונג; קניקס; שטעכיק און בלומיק געוויקס (קאַליקאָטאָם); דופטיק זאַלב־געוויקס (לאַורוס קאַסיאַ); צימרינג־שאָל.

קִדּוּד, ז. אויסברייטערונג דורך בויערן.

קָדוּד, ז. אויסגעשניטענער; אויסגעבויערטער.

קָדוּחַ, ת. אויסגעבויערטער; אויסגעגראָבענער.

קִדּוּחַ, ז. בויערונג; גראָבונג.

קָדוּם, ת. אַלטערטימלעכער.

— דֵּעָה קְדוּמָה, פאָראורטייללעכע מיינונג; פאָראורטייל.

— מִשְׁפָּט קָדוּם, פאָראורטייל.

קְדוּם, ז. פֿאָראויסלויפֿונג; פּראָגרעסירונג; פֿאַרמײַדונג; פּרעווענציע.

קְדוּמִים, ז״ר. אַלטע צײַטן; אַלטערטום.

קְדוּמַנִי, ת. פֿאָרנטלעכער; פֿאָרנטיקער.

קְדוֹרַנִי, ת. טונקעלער; אומעטיקער.

קְדוֹרַנִית, תה״פ. מיט אומעט; אומעטיק.

קָדוֹש, ת. הייליקער; געהויבענער; מאַרטירער.

— **זֶרַע־קְדוֹשִׁים** (ז״ק), באַצ. פֿאַר משפּחות אָפּשטאַמיקע פֿון כהנים.

— **עַם־קְדוֹשִׁים**, באַצ. פֿאַר פֿאָלק ישראל.

— **קְהִלָּה קְדוֹשָׁה** (ק״ק), באַצ. פֿאַר קהילה־שטעט, באַווינטע דורך ייִדן.

קִדּוּשׁ, ז. קידוש (איבער כּוס ווײַן); הייליקונג; אַבסאָלוטע אָפּרייניקונג (פֿון כהנים).

— **קִדּוּשׁ לְבָנָה**, ברכה לכּבוד דער באַנײַאונג פֿון דער לבֿנה.

— **קִדּוּשׁ הַשֵּׁם**, מאַרטירער־טויט; מאַרטירערשאַפֿט; הייליקונג פֿון גאָטס נאָמען דורך מאַרטירער־טויט.

— **קִדּוּשִׁים, קִדּוּשִׁין**, חתונה־בונד מיט אַ פֿרוי; מסכתא אין תּלמוד.

קְדוּשָׁה, נ. הייליקייט; באַצ. פֿאַר ברכה אין „שמונה עשרה״. זע קְדֻשָּׁה.

קָדַח (קָדַח, יִקְדַּח), פּ״י. בויערן; גראָבן אין דער טיף; אָנצינדן. פּ״ע. ברענען; צוברענען; פֿיבערן.

— **הִקְדִּחַ**, געבויערט ווערן; געגראָבן ווערן אין דער טיף; פֿאַרזאַלצט ווערן; קאַליע ווערן דורך פֿאַרזאַלצן; קראַנק ווערן אויף פֿיבער (קדחת).

— **קִדֵּחַ**, אויסבויערן; גראָבן אין דער טיף.

— **הִקְדִּיחַ**, צוברענען; פֿאַרזאַלצן; קאַליע מאַכן; אַרויסרופֿן פֿיבער; בויערן.

— **הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁיל בָּרַבִּים**, איבערכאַפּן די מאָס אין אויפֿפֿירונג.

— **הֻקְדַּח**, צוגעברענט ווערן; פֿאַרזאַלצט ווערן; קאַליע ווערן.

קֶדַח, ז. בראַנד־בלעזל; טשאַד; דורכמעסטער פֿון אויסגעבויערטן לאָך; בויערונג.

קֹדַח, ז. בויערער.

קַדַּחְדַּח, ז. האַנט־בויער.

קַדַּחַת, נ. פֿיבער; מאַלאַריע; היציקייט.

— **קַדַּחַת נְסִיעָה**, רײַזע־פֿיבער.

קַדַּחְתָּנוּת, נ. פֿיבערהאַפֿטיקייט.

קַדַּחְתָּנִי, ת. פֿיבערהאַפֿטיקער.

קְדִידָה, נ. אויסשנײַדונג; אויסבויערונג; אויסברייטערונג מיט בויער אין דער פֿלאַך.

קְדִיחָה, נ. אויסבויערונג; בויערונג; גראָבונג אין דער טיף; מאַלאַריע־פֿיבערונג.

קָדִים, ז. מזרח; אָסט; הייסער מזרח־ווינט.

— **קָדִימָה**, נ. צו מזרח; פֿאָראויס.

קְדִימָה, נ. פֿאָראויסלויף; פֿעדערונג.

— **דִּין זְכוּת קְדִימָה**, פֿאָרהאַנט; אָפּציע.

— **דְּמֵי קְדִימָה**, האַנטגעלט.

קְדִירָה, נ. פֿאַרוואָלקנונג.

קַדִּישׁ, ת. הייליקער; קדיש (נאָך אַ טויטן; פֿון אַ חזן אין תּפֿילות); באַצ. פֿאַר זון.

— **קַדִּישׁ־דְּרַבָּנָן**, רבנן־קדיש (געזאָגט נאָכן לערנען).

— קַדִּיש־יָתוֹם, קדיש וואָס עס זאָגט אַ זון נאָכן טויט פֿון זײַן פֿאָטער אָדער מוטער.

— חֶבְרָא קַדִּישָׁא, רעליג. געזעלשאַפֿט צו ברענגען צו קבֿורה מתים.

קָדֵל, ז. קאַרק; נאַקן.

קָדם (קָדַם, יְקַדֵּם), פּ״ע. פֿעדערן זיך; פֿאָראויסלויפֿן; זײַן דער ערשטער; האָבן פֿאָרהאַנט.

— תְּנַאי קוֹדֵם, פֿאָרבאַדינג.

— קַדֵּם, צוואַײלן; אונטעריאָגן; אַנטקעגנגיין; פֿעדערן זיך; אײַלן זיך.

— הַקְדֵּם, פֿאָראויסלויפֿן; פֿעדערן זיך; צוואַײלן זיך; אײַנלייטן; באַגריסן.

— הֻקְדַּם, געמאַכט ווערן פֿאַר דער באַשטימטער צײַט; פֿעדערן זיך; אײַנגעלייט ווערן.

— בְּמֻקְדָּם, פֿריִער.

— לְכָל הַמֻּקְדָּם, צום פֿריסטן.

— תְּנַאי מֻקְדָּם, פֿאָרבאַדינג.

— הִתְקַדֵּם, פּראָגרעסירן; גיין פֿאָראויס; אַנטוויקלען זיך.

קֶדֶם, ז. פֿראָנט־זײַט; מזרח־זײַט; אַלטערטימלעכע צײַט.

— קֵדְמָה, אויף מזרח.

— הַרְרֵי־קֶדֶם, הויכע בערג.

— יְמֵי־קֶדֶם, אוראַלטע צײַטן; אַלטערטום.

— מִקֶּדֶם, פֿון פֿאָרנט; פֿון מזרח; פֿון אַלטע צײַטן.

— אֶרֶץ־הַקֶּדֶם, אָריענט.

— עַמֵּי־הַקֶּדֶם, אָריענטאַלישע פֿעלקער.

קֹדֶם, ת. פֿריִער.

— קֹדֶם לְ־, קֹדֶם שֶׁ־, איידער.

— קֹדֶם לָכֵן, פֿריִער; פֿאַר דעם.

— קֹדֶם־כֹּל, קֹדֶם־לַכֹּל, פֿאַר אַלעם.

— מִקֹּדֶם, פֿון פֿריִער.

— קָדְמִי, קָדְמְךָ, פֿאַר מיר, פֿאַר דיר.

קַדְמָא, ז. אַקצענט־צייכן אין תּנ״ך (֨).

קַדְמָה, נ. אַמאָליקייט; פֿאַרגאַנגענהייט; אַלטערטימלעכע צײַט.

— קַדְמַת, איידער.

— מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָהּ, פֿון די גאָר אַלטע צײַטן.

— מִקַּדְמַת דְּנָא, פֿון די נישט פֿאַרגעדענקטע צײַטן.

קִדְמָה, נ. פּראָגרעס; מזרח־זײַט.

קֵדְמָה, תה״פ. אויף מזרח.

קַדְמוֹן, ת. פֿאַרצײַטיקער; בראשיתדיקער; אורמענטש; מזרחדיקער.

— הָאָדָם הַקַּדְמוֹן, אורמענטש.

קַדְמֹנוּת, נ. פֿאַרצײַטיקייט; אַלטערטימלעכקייט.

קַדְמוֹנִי, ת. מזרחדיקער; פֿאַרצײַטיקער; בראשיתדיקער; אַלטערטימלעכער.

— אָדָם הַקַּדְמוֹנִי, אורמענטש.

— הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי, באַצ. פֿאַרן ים־המלח (געפֿינט זיך אויף מזרח).

— נָחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי, שלאַנג וואָס האָט אָנגערעדט חוה׳ן און אָדמ׳ען; ערשטע זינד (אין קבלה).

— קַדְמוֹנִיּוֹת, אַלטערטימלעכע געשעענישן; אַלטערטימלעכקייטן.

קַדְמוּת, נ. פֿאַרצײַטיקייט; אַלטערטום; בראשותדיקייט.

קַדְמִי, ת. פֿאָרנטדיקער: פֿאָדערשטער.

קַדְמֶת, נ. פּרעפֿיקס (גראַמ.).

קָדְקֹד, ז. שעדל: קאָפּ־שאַרבן: שפּיץ: אויבערשטער פּונקט (צוזאַמענקום פֿון גלײַכע ליניעס פֿון אַ ווינקל).

קִדְקֵד, פּ"י. קוואָקען.

קָדְקֳדִי, ת. פֿון שפּיץ: נעבן־שפּיציקער.

קִדְקוּד, ז. קוואָקעניש.

קדר (קָדַר, יִקְדַּר), פּ"ע. פֿאַרוואָלקנט ווערן: פֿאַרטונקלט ווערן: טונקל ווערן: פֿאַרמרה־שחורהט ווערן: אויס־שנײַדן: בויערן.

— הָלַךְ קוֹדֵר, זײַן פֿאַראומערט: זײַן ני־דערגעשלאָגן.

— הִקְדִּיר, פֿאַרוואָלקענען זיך: טונקל ווערן: פֿאַרטונקלט ווערן: אויסגעבוי־ערט ווערן.

— קִדֵּר, בויערן.

— הִקְדִּיר, פֿאַרוואָלקענען: פֿאַרטונקלען: פֿאַרטונקלט און פֿאַראומערט ווערן: דערפֿירן צו מרה־שחורה: דורכבויערן.

— הָקְדַּר, פֿאַרטונקלט ווערן: פֿאַרוואָל־קנט ווערן.

קַדָּר, ז. טעפּער.

קִדְרָא, נ. טאָפּ: דוניציע.

קְדֵרָה, נ. טאָפּ.

— מַעֲשֵׂה־קְדֵרָה, געקעכץ: קאָך־פּראָ־דוקטן.

קַדָּרוּת, נ. טעפּעריי.

קַדְרוּת, נ. טונקלקייט: פֿינצטערניש: אומעט: קומער: מרה־שחורה.

קְדֵרִיָּה, נ. טעפּל.

קדשׁ (קָדַשׁ, יִקְדַּשׁ), פּ"ע. הייליק ווערן: געהייליקט ווערן: פֿאַרבאָטן זײַן צום פֿאַרברויך.

— הִקְדֵּשׁ, געהייליקט ווערן: פֿאַרהיי־ליקט ווערן.

— קִדֵּשׁ, הייליק מאַכן: הייליקן: רייניקן: באַשטימען: מאַכן קידוש: פֿאַרבאָטן.

— קִדֵּשׁ אִשָּׁה, מקדש זײַן אַ פֿרוי.

— קִדֵּשׁ אֶת בִּתּוֹ לְ־, אויסגעבן טאָכטער צו־.

— קִדֵּשׁ אֶת הַחֹדֶשׁ, באַשטימען ערשטן טאָג פֿון חודש לויטן מולד.

— קִדֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם, גיין אויף מאַרטירער־טויט.

— קִדֵּשׁ אֶת הַלְּבָנָה, מחדש־זײַן די לבֿנה.

— כָּזֶה רְאֵה וְקַדֵּשׁ, טו נאָך דעם בײַ־שפּיל.

— קֻדַּשׁ, געהייליקט ווערן: באַשטימט ווערן.

— הִקְדִּישׁ, הייליקן: פֿאַרהייליקן: אָפּ־פֿערן: ווידמען: באַשטימען.

— הֻקְדַּשׁ, געהייליקט ווערן: געווידמעט ווערן: באַשטימט ווערן.

— הִתְקַדֵּשׁ, אָפּרייניקן זיך: הייליקן זיך: אויסגערופֿן ווערן אַלס הייליקער: צו־גרייטן זיך: פֿאַרבאָטן זײַן.

קֹדֶשׁ, ז. הייליקייט: רייניקייט: הייליקער פּלאַץ.

— קֹדֶשׁ לְ־, פֿולשטענדיק געווידמעט צו־: איבערגעגעבן צו־.

— קֹדֶשׁ־קָדָשִׁים, הייליקייט.

— קֹדֶשׁ־הַקֳּדָשִׁים, באַצ. פֿאַר די היי־ליקסטע פּלעצער אין בית המקדש.

— קֳדָשִׁים, נאָמען פֿון פֿינפֿטן סדר פֿון דער משנה: קרבנות.

— אַדְמַת הַקֹּדֶשׁ, די הייליקע ערד (ארץ־ישראל).

— אֲרוֹן־הַקֹּדֶשׁ, געטלעכער אָרון (אין וועלכן עס זענען געווען באַהאַלטן די לוחות־הברית); אַלמער פֿאַר ספֿר־תּורות אין אַ שול.

— אֶרֶץ־הַקֹּדֶשׁ, ס׳הייליק לאַנד — ארץ־ישראל.

— הַר־הַקֹּדֶשׁ, באַצ. פֿאַר הר המוריה.

— הַדְרַת־קֹדֶשׁ, הייליק געפֿיל.

— חֶרְדַּת־קֹדֶשׁ, ערנפֿורכט.

— כְּלֵי־קֹדֶשׁ, כּלים און באַשטאַנד אין בית המקדש; רעליגיעזער פּערסאָנאַל־באַשטאַנד אין קהילות: רבֿ, חזן, שוחט א״א.

— כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ, הייליקע שריפֿטן — תּנ״ך.

— לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, העברעיִש.

— מִקְרָא קֹדֶשׁ, יום־טובֿ.

— עִיר־הַקֹּדֶשׁ, די הייליקע שטאָט — ירושלים א״א אין א״י.

— צֹאן קֳדָשִׁים, שעפּסן געהייליקטע פֿאַר קרבנות; באַצ. פֿאַר ייִדישע קינדער.

— קְהִלַּת־הַקֹּדֶשׁ, ייִדישע קהילה־געמיינשאַפֿט אין אַ ישוב.

— רוּחַ־הַקֹּדֶשׁ, גאָטס גײַסט; געטלעכע השגחה; געטלעכע באַגײַסטערונג.

קָדֵשׁ, ז. מאַן געהייליקטער צו געשלעכטלעכער אויסגעלאַסנקייט (אין געצנדינערײַ).

— קְדֵשָׁה, נ. געהייליקטע צו פּראָסטיטוציע (אין געצנדינערײַ).

קַדְשָׁא, ז. הייליקער.

קְדֻשָּׁה, נ. הייליקייט.

קְדֵשׁוֹת, נ. געהייליקטע פּראָסטיטוציע (אין געצנדינערײַ).

קָהָה (קָהֲה, יִקְהֶה), פּ״ע. קאַליע ווערן; שוואַך ווערן; פֿאַרדאַרבן ווערן; אײַליק ווערן (פֿון זויערע פֿרוכטן); שטומפּיק ווערן; טעמפּ ווערן.

— הִקְהָה, שטומפּיק ווערן; טעמפּ ווערן; פֿאַרדאַרבן ווערן; אײַליק ווערן (פֿון זויערע פֿרוכטן).

— קֵהָה, שטומפּיק ווערן; טעמפּ ווערן.

— הִקְהָה, שטומפּיק מאַכן; טעמפּ מאַכן; אײַליק מאַכן.

— הִקְהָה שִׁנַּיִם, פֿאַרשעמען.

— הִתְקַהָה, שטומפּיק ווערן; טעמפּ ווערן.

קֵהֶה, ת. שטומפּיקער; טעמפּער; אײַליקער (פֿון זויערקייט).

— הֲלָכָה קֵהָה, נישט קלאָרע הלכה.

— זָוִית קֵהָה, טעמפּער ווינקל.

— יַיִן קֵהֶה, זויערער ווײַן.

קַהְוָה, נ. קאַווע (טערקישע אָדער אַראַבישע).

קֵהוּי, ת. טעמפּער; אײַליקער (פֿון זויערס).

קֵהוּת, נ. טעמפּקייט; שטומפּיקייט; אָפּגעטעמפּטקייט; אײַליקייט (אין די ציין).

קִהָיוֹן, ז. טעמפּקייט.

קָהַל, פּ״י. צונויפֿזאַמלען; צונויפֿנעמען; פֿאַרזאַמלען.

— הִקְהִיל, פֿאַרזאַמלען זיך; צונויפֿזאַמלען זיך.

– הַקְהֵל, צונויפזאַמלען: צוזאַמענרופן.

– הִקָּהֵל, צונויפגעזאַמלט ווערן: צו־זאַמענגערופן ווערן.

– הִתְקַהֵל, פאַרזאַמלען זיך: צונויפ־קומען זיך.

קָהָל, ז. פובליקום: געזעלשאַפט: הַמון: מאַסע: קהילה: געמיינדע.

– דַּעַת־קָהָל, געזעלשאַפטלעכע, עפנט־לעכע מיינונג.

קְהִלָּה, נ. געמיינדע: קאָנגרעגאַציע: פאַר־זאַמלונג.

– קְהִלָּה קְדוֹשָׁה, יידישע געמיינשאַפט אין אַ שטאָט אָדער שטעטל (ק״ק).

קְהִלִיָּה, רעפובליק.

קְהִלָּתִי, ת. קהלהשער: קהלה־.

קְהִלָּתִיּוּת, נ. קהלהשקייט.

קַו, קָו, ז. ליניע: ווירע: פאַס: לענג: שטריך: ריכטונג: ריכט־ליניע: שטים.

– קַו־אֹרֶךְ, געאָגראַפישע לענג, מערי־דיאַן.

– קַו־רֹחַב, געאָגראַפישע ברייט.

– קַו־הַמַּשְׁוֶה, עקוואַטאָר.

– קַו־הַבְּרִיאוּת, גוטער געזונט־צושטאַנד.

– קַו־לָקָו, פּרטימדיק: פאַמעלעך: ביס־לעכווייז: גראַדמעסיק.

– קַו מַפְרִיד, געדאַנקען־שטריך (—).

– קַוִּים מַקְבִּילִים, פאַראַלעלע ליניעס

– קַו־מַשִּׁיק, באַרירונגס־פונקט פון אַ ליניע.

– קַוִּים, גלייַכצייכן (=).

קוּבִּי, קובישער.

קוּבִּיָּה, נ. ווערפל: ציגעלע: דאָמינאָ (צו וואַרפן גורל אָדער שפיל).

קוֹבְלָנָה, נ. פאַרקלאָגונג: אָנקלאָגונג: טענה.

קוֹבְלָנִי, ת. •פאַרקלאָגערישער: טענות־האָבנדיקער.

קוֹבַע, ז. שטאָלענער העלם: קאַסקע.

קוּבַּעַת, נ. בעכער: שאָל: גלאָז: אָפזאַץ: הייוון־אָפשטיי.

קוֹדֵם, ת. פריערדיקער.

קוֹדֵר, ת. טונקעלער: פינצטערער: (אי־בערג.) טרויעריקער: מרה־שחורהדי־קער: אומעטיקער.

קָוָה (קָוָה, יְקַוֶּה), פ״ע. האָפן: ריכטן זיך: אייַנזאַמלען: צונויפזאַמלען (וואַ־סער).

– הִקָּוֶה, אייַנזאַמלען זיך: צונויפזאַמ־לען זיך.

– קַוֵּה, האָפן: דערוואַרטן: ריכטן זיך.

– קֻוֵּה, געהאָפט ווערן: דערוואַרט ווערן.

– הַקְוֵה, געבן האָפנונג: צונויפזאַמלען: אייַנזאַמלען.

– הִתְקַוֶּה, אייַנזאַמלען זיך: צונויפזאַמ־לען זיך.

קֹוֶה, ז. האָפנדיקער: האָפעריקער.

קָווּי, ת. אייַנגעזאַמלטער: צונויפגעזאַ־מלטער.

קִוּוּי, ז. האָפנונג: דערוואַרטונג.

קְוִיָּה נ. וואַסער־אייַנזאַמלונג.

קָווּץ, ת. אייַנגעשרומפענער: דאָרנדיקער.

קִוּוּץ, ז. פון דערנער־אָפרייניקונג.

קְווּצָּה, לאָק: האָר־בינטל.

קוֹזָזָה, נ. קוֹזְזוֹת אֲדָמָה, ערד־גרודעס.

(קוּחַ) קַח, פ״י. נעמען. זע לָקַח.

קוט (קָט, יָקוּט), פ״ע. פֿאַראַכטן; פּילן עקל; מיאוסן זיך.

– הָקוּט, פּילן עקל; מיִאוסן זיך.

– נָקְטָה נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו, ס'לעבן איז אים פֿאַרמיאוסט געוואָרן.

– הִתְקוֹטֵט, קריגן זיך; שלאָגן זיך.

קוֹטֶב, ז. פּאָל (צפון־פּאָל, דרום־פּאָל): סוף פֿון מאַגנעטישער אַקס; פֿאַרלענ־דונג; מגפה; איילבירטן־פּרעס.

קוֹטְבִּי, ת. פּאָלאַרישער; עקסטרעמער.

קוֹטְבִּיּוּת, נ. עקסטרעמקייט; קעגנזעצ־לעכקייט.

קוֹטִית, נ. קליינע קאַפּאַציטעט־מאָס (דערמאָנט אין תּלמוד).

קוֹטֶן, ז. קליינקייט; באַצ. פֿאַר קליינעם פֿינגער. זע קָטָן.

קְוִיָּה, נ. האָפֿנונג; דערוואַרטונג.

קוֹל, ז. (ר׳ קוֹלוֹת), שטים; קלאַנג; גע־שריי; מיינונג.

– קוֹל אֶחָד, איינשטימיק.

– קוֹל דַק, קוויטשיקע שטים.

– קוֹל הֲבָרָה, טויבער טומל.

– קוֹל־קוֹרֵא, פּראָקלאַמאַציע; אויפֿרוף.

– קוֹל־רָם, הויכע שטים.

– קוֹלֵי־קוֹלוֹת, פֿאַרטויבנדיקע געשריי־ען.

– קוֹלוֹת וּבְרָקִים, דונערן און בליצן; הימל־רײַסנדיקע געשרייען.

– בַּת־קוֹל, ווידער־קול; עכאָ.

– יָצָא קוֹל, פֿונאַנדערטראָגן זיך (אַ שמועה).

– הַעֲבֵר קוֹל, אויסרופֿן.

– הָרֵם קוֹל, אויפֿהייבן שטים; שרייַען.

קוּלָא, קוּלָה, נ. פֿאַרלייַכטערונג (אין משפּט); איבערשרייַטונג; לייַכטע עבֵירה.

קוֹלָב, ז. הענגער.

קוֹלָח, ז. גומי־רער; גומי־שלויך.

קוֹלִי, ת. שטימאַרטיקער; קלאַנגאַרטיקער.

– הֶגֶה קוֹלִי, קלאַנגאַרטיקער זילב.

– עַל־קוֹלִי, היפּערקלאַנגיקער.

– תַּת־קוֹלִי, סובאַקוסטישער.

קוֹלְיָס, ז. פּיש דערמאָנט אין דער משנה.

קוֹלִית, נ. שענקל־ביין.

קוֹלָן, ז. הילכער; מעגאַפֿאָן; קאַמערטאָן; קליי; פּאַפּ; קלעפּעכץ.

קוֹלְנוֹעַ, ז. קינאָ־טעאַטער; סינעמאַ.

קוֹלְנוֹעִי, ת. קינאָמאַטאָגראַפֿישער.

קוֹלָנִי, ת. שרייַענדיקער; ליאַרמדיקער.

קוֹלָנִיּוּת, נ. שרייַערישקייט; קוויטשעריש־קייט.

קוֹלָס, ז. שטענגל; הייפּטל; קעפּל.

קוֹלֵעַ, ת. טרעפֿלעכער; צילעווודיקער.

קוֹלָר, ז. האַלדז־קייט; יאָך; צייַמל.

קוּם (קָם, יָקוּם), פ״ע. אויפֿשטיין; אויפֿ־הייבן זיך; געשען; רעאַליזירן זיך.

– קוּם עַל־, קוּם אֶל־, אויפֿשטיין קעגן עמעצן; אָנפֿאַלן אויף עמעצן.

– קוּם לִתְחִיָּה, אויפֿשטיין תּחית המתים.

– קוּם עֲשֵׂה, טו יאָ, זייַ אַקטיוו אין טון (מצוות־עשׂה).

– קָמוּ עֵינָיו, ער איז בלינד געוואָרן; ס'איז אים פֿינצטער געוואָרן פֿאַר די אויגן.

— לֹא קָמָה בּוֹ רוּחַ, ער האָט נישט געהאַט קיין מוט; ער האָט נישט געוואַגט.

— קוֹמֵם, אויפֿריכטן; אָפּבויען; רעסטאַווירן; אויפֿבונטעווען; אויפֿהעצן; אַרויסרופֿן ווידערשטאַנד.

— הֵקֵם, אויפֿשטעלן; אויספֿירן; רעאַליזירן; אויפֿריכטן; באַשטימען.

— הוּקַם, אויפֿגעשטעלט ווערן; אויסגעפֿירט ווערן; אויפֿגעריכט ווערן; באַשטימט ווערן.

— הִתְקוֹמֵם, צעבונטעווען זיך; אויפֿשטיין קעגן עמעצן.

קוֹם, ז. סערוועטקע; זויערמילך.

קוֹמָה, נ. הייך; הויכקייט; וווקס; שטאָק; עטאַזש; גאָרן.

— בְּקוֹמָה זְקוּפָה, מיט אַן אויפֿגעהויבענעם קאָפּ; מיט זעלבסטאַכטונג.

— אִישׁ קוֹמָה, וויכטיקער, גרויסער מאַן.

— שִׁעוּר קוֹמָה, ווערטפֿולער; באַדייטנדיקער.

קוֹמוֹס, ז. קויטשוק; זשיוויצע (אין צעלאָזענער פֿאָרם).

קוֹמֵי, ז. פֿריזור; אַרט פֿריזור.

קוֹמִי, ת. קאָמישער; לעכערלעכער.

קוֹמִיקָן, ז. קאָמיקער; קאָמעדיע־שרײַבער; קאָמעדיאַנט.

קוֹמְמִיּוּת, נ. אומאָפּהענגיקייט; סוווערעניטעט. תה״פ. מיט אַן אויפֿגעהויבענעם קאָפּ; שטאָלץ.

קוֹמָנִית, נ. שימל.

קוֹמֶץ, ז. אַביסעלע; אויף די שפּיצן פֿון דרײַ פֿינגער.

קוֹמְקוּם, ז. טשײַניק; אימבריק.

קַוָּן, ז. וועג־אַרבעטער (אויף באַן־ליניע); ליניע־אַרבעטער (בײַ טעלעפֿאָן, עלעקטרע).

(קוּן) קוֹנֵן, פ״ע. באַוויינען; באַקלאָגן.

קוֹנְדֵּס, ז. שטיפֿער.

קוֹנֶה, ז. קליִענט; קונה; קויפֿער.

קַוָּנוּת, נ. ליניע־אינסטאַלירונג (קאָמוניקאַציע־ליניע, טעלעפֿאָן־ליניע).

קוֹנְטְרֵס, ז. העפֿט; בויגן; בראָשור.

קוֹנְיָה, נ. קאַלך־פּולווער צו מאַכן טעפּער־גלאַזור.

— כְּלֵי־קוֹנְיָה, פֿאַרצעליי.

קוֹנְכִית, נ. מושל.

קוֹנָם ז. (ר׳ קוֹנָמוֹת), באַשווערונג; שבֿועה; פֿאַרבאָטונגס־שבֿועה.

קוֹנָם שֶׁ־, כ׳שווער; כ׳גיב מײַן וואָרט.

קוֹנֵן, פ״ע. קלאָגן. זע קִין.

קוֹסֵם, ז. קונצנמאַכער; כּישופֿמאַכער.

קוֹף, ז. (ר׳ קוֹפִים) מאַלפּע; (ר׳ קוֹפִין) נײַנצנטער אות אין א״ב (ק).

קוּף ז. (ר׳ קוּפִים) האַמער־לאָך; האַקלאָך; נאָדל־לאָך.

(קוּף) הֵקִיף, פ״י. גיבן אויף קרעדיט.

קוּפַאי, ז. קאַסירער.

קוֹפָד, ז. פֿלייש־שטיק; יאָזש (חיה).

קוּפָּה, נ. קאַסע.

קוֹפִי, ת. מאַלפּעדיקער; מאַלפּישער.

קוֹפִיץ, ז. האַקמעסער.

קוֹפָל, ז. שלעסל.

קוּפְלָה, נ. (ר׳ קוּפְלָאוֹת), קייט.

קוּפְסָה, נ. שעכטל.

קוּץ (קָץ, יָקוּץ), פ״ע. פּילן עקל: נמאס ווערן: אויפוועקן זיך: אויפכאַפּן זיך פון שלאָף (אין פּאָעזיע).

— **הֵקִיץ**, אויפכאַפּן זיך פון שלאָף: אויפוועקן.

— **בְּהָקִיץ**, אין וואַכזאַמקייט: אין וואַכקייט.

קוֹץ (קָוַץ, יִקְוֹץ), פ״י. פונאַנדערוואַרפן דערנער: מאַכן לאָקן.

— **קַוֵּץ**, אויסרײַסן דערנער: אָפּרייניקן פון דערנער.

— **הִתְקַוֵּץ**, אָפּגערייניקט ווערן פון דערנער.

קוֹץ, ז. דאָרן; שטעכלקע; טײלכל פון אַן אות.

— **קוֹצוֹ שֶׁל יוֹד**, טײלכל פון אות י׳; (איבערג.) פּיצלס; קלײניקײט.

— **אַלְיָה וְקוֹץ בָּהּ**, פעטער שעפּסן־וויידל מיט אַן אַרײַנגעשטאָכענעם דאָרן, ס׳הייסט: אַ גוטע זאַך אָבער מיט אַ פּעלער.

קַוָּץ, ז. פּרוכטן־טריקענער: דערנער־אָפּרייניקער.

קִוֵּץ, ת. געלאָקטער: גזשיוועדיקער.

קְוֻצָּה, נ. טײלכל פון אַן אות: דאָרן וואָס פון אים האָט מען אַרויסבאַקומען רויטלעכע פאַרב (ווערט דערמאָנט אין דער משנה).

קְוֻצָּה, נ. לאָק: גזשיווע.

קוֹצִי, ת. דאָרנדיקער: שטעכלדיקער.

קוֹצִיץ, ז. בלומען־דאָרן (אַקאַנטוס).

קוֹצָן, ז. דאָרנדיקער פלאַנץ — קירזיום.

קוֹצָנִי, ת. דאָרנדיקער: שטעכלדיקער.

קוֹצֵץ, ת. צעשנײַדער: צעהאַקער.

— **אֵין קוֹצֵץ**, באַצ. פּאַר קינסטלעכן און פלוידערדיקן סטיל.

קוֹצֵר, ז. תְּבוּאָה־שנײַדער: שניטער.

קוֹצֶר, ז. קורצקייט.

קִוְקֵד, פ״י. צייכנען שטרײַכעלעך און פונקטן (—·—·—·—).

— **קֻוְקוֹד**, געצייכנט ווערן אין שטרײַכעלעך און פונקטן.

קִוְקֵו, פ״י. צייכנען ליניעס

— **קֻוְקוֹו**, געצייכנט ווערן אין ליניעס.

קִוְקוּד, ז. צייכנונג אין שטרײַכעלעך און פונקטן.

קִוְקוּו, ז. צייכנונג אין ליניעס.

קוּקִיָּה, נ. קוקאַווקע: קוקו (פויגל).

קוּר (קָר, יָקוּר), פ״י. בויערן: גראָבן (אַ ברונעם).

— **הֵקֵר**, אַרויסברענגען וואַסער פון דער ערד.

קוּר, ז. פּאָדעם פון שפּינגעוועב: שפּינוועבעכץ; גאָרנישט.

— **קוּרֵי עַכָּבִישׁ**, שפּינגעוועב: שפּינוועבעכץ.

קוֹר, ז. קעלט: דאָס ווייכע פון אַ פּאַלמען־קנאָספּ.

קוֹרֵא, ז. לייענער: לעזער; פאָרלייענער: רעציטאַטאָר; דעקלאַמאַטאָר; קורפּאַטווע (פויגל).

קוּרְאָן, ז. קאָראַן.

קוּרְבָה, נ. פאַרבינדונג: נאָענטקייט.

(א) **קוֹרָה**, נ. בעלקע: דאַך־אָדער סטעליע־בעלקע: שטאָרץ־ברעט.

— **קוֹרַת־גַּג**, דאַך איבערן קאָפּ.

– שְׁמֵי־קוֹרָה, סטעליע.

(ב) קוֹרָה, נ. קוֹרַת־רוּחַ, פֿאַרגעניגן; באַ־פֿרידיקונג; סאַטיספֿאַקציע.

קוֹרוֹת, נ״ר. כראָניק; געשיכטע; פֿאַר־גאַנגענע געשעענישן.

קוֹרֶט, ז. (ר׳ קְרָטִים) ברעקל; ברעזל; עפּעס.

קוֹרְטוֹב, ז. טראָפּן; פּיצל; עטוואָס.

קוֹרֵן, ז. שטראַלנדיקער; אויסשטראַלנ־דיקער.

קוֹרָנִית, נ. טימיאַן (טימוס) — שמעקע־דיק געוויקס.

קוּרְנָס, ז. שווערער האַמער.

קוֹרֵץ, ז. שעדלעכער אינזעקט.

קוֹרְצָנִי, ת. אַנדרײַטנדיקער.

קוּרְקְבָן, ז. וואָליע; פּופּיק; נאָפּל.

קוּשׁ, (קָשׁ, יָקוּשׁ), פּ״י. אָנשטעלן פּו־לאַפּקע; אויפֿשטעלן לויערונג; מינירן.

קוֹשְׁט, ז. ווײַרויך־געווירץ קאָסטוס ספּע־ציאָזוס; אמת; גערעכטיקייט. זע קֹשְׁט.

קוֹשִׁי, ז. שווערקייט; האַרבקייט; שטע־רונג.

– בְּקוֹשִׁי, תה״פּ. קוים; מיט שוועריקייט.

קוּשְׁיָה, נ. שווערע פֿראַגע. זע קֻשְׁיָה.

קוּשָׁן, ז. היפּאָטעק־באַשטעטיקונג (פֿון טערקישן, גענוצט אין ארץ־ישראל).

קוֹשֵׁר, נ. קאָנספּיראַטאָר; פֿאַרשווערער.

קִזָּה, נ. סאַלדאָ (אין בוכהאַלטעריע).

קִזּוּז, ז. סאַלדירונג.

קִזֵּז, פּ״י. סאַלדירן.

– קֻזַּז, סאַלדירט ווערן.

קָח, פּ״י. גענומען; נעם! זע קוֹחַ און לָקַח.

קַחְוָן, ז. אַנטעמיע (אַנטעמיס, בלומיק געוויקס).

קַחַת, פּאַרטיציפּ פֿון לָקַח, נעמען. זע דאָרט.

קָט, ת. קלײנער; קלײנס; פּיצל.

– כִּמְעַט קָט, אַביסל; נאָך אַביסל; אָט־אָט.

קֶטֶב, ז. פֿאַרלענדונג; אומברענגונג; עפּידעמיע.

קֹטֶב, ז. פּאָל (צפֿון־פּאָל, דרום־פּאָל); מאַגנעט־זײַטן; פֿאַרלענדונג; אײלביר־טן־פּרעס.

קֹטֶב, ז. באַלזאַם־בוים.

קָטְבִּי, ת. פּאָלאַרישער; עקסטרעמער.

קָטְבִּיּוּת, נ. עקסטרעמקייט; קעגנזעצ־לעכקייט.

קַטֵּגוֹר, ז. באַשולדיקער; מאָנער; פּראָ־קוראָר.

קַטֵּגוֹרְיָה, ז. באַשולדיקונג; קאַטעגאָריע.

קִטּוּב, ז. פּאָלאַריזירונג; פּאָלאַריזאַציע; עקסטרעמקייט.

קָטוּם, ת. אָפּגעהאַקטער; געקעפּטער; באַאַשטער; פֿאַרסאַזשעטער.

קְטוּמָה, נ. טראַפּעז (געאָמ.).

קָטוּעַ, ת. אָפּגעהאַקטער (פֿוס, פֿינגער); אָפּגעריסענער; איבערגעהאַקטער.

קִטּוּעַ, ז. איבעררײַסונג; איבערהאַקונג; אָפּהאַקונג.

קָטוּף, ת. אָפּגעריסענער; אַראָפּגענומע־נער (פֿרוכט פֿון בוים).

קִטּוּף, ז. אַראָפּנעם; פֿרוכט־אָפּרײַסונג; אויספֿאָרמירונג און באַשמירונג פֿון טייג־שטיקלעך.

קְטוּר, ת. רויכערונג: רויכונג.

קְטוֹרָה, נ. ווײַרויך.

קְטוֹרֶת, נ. ווײַרויך.

קְטַט, פ״ע. געקריגט זיך. זע קָטַט.

קְטָטָה, נ. קריגערײַ.

קְטִילָא, ת. דערמאָרדעטער.

קְטִימָה, נ. אָפּשנײַדונג: אָפּזעגונג.

קְטִינָא, ז. קליינטשיקער: פּיצלס.

קַטִּין, ז. מינדעריעריקער.

קַטִּינוּת, נ. מינדעריעריקייט.

קְטִיעָה, נ. אַמפּוטאַציע: אָפּשנײַדונג (אַ גליד).

קְטִיף, ז. פּירות־אַראָפּנעמונג פֿון בוים (תּקופֿה און טאָט).

קְטִיפָה, נ. אָפּרײַסונג: אַראָפּנעמונג (פֿרוכטן, בלומען): סאַמעט: פלוש: גלאַטיקייט.

קְטִיפָתִי, ת. סאַמעטיקער: פלושיקער.

קָטַל (קָטַל, יִקְטֹל), פ״י. הרגענען: טויטן: מאָרדן.

— הִקָּטֵל, געהרגעט ווערן: געמאָרדעט ווערן: געטויט ווערן.

קֶטֶל, ז. שלאַכט: הריגה: טויטונג: מאָרד.

— שְׂדֵה־קֶטֶל, שלאַכטפֿעלד.

קֶטֶלָב, ז. אַרבוטוס (אייביק גרינער בוים, וואַקסט אין א״י).

קִטְלֵג, פ״י. קאַטאַלאָגירן.

— קֻטְלַג, קאַטאַלאָגירט ווערן.

קַטְלָה, נ. שמוק־קייטל.

קִטְלוּג, ז. קאַטאַלאָגירונג.

קַטְלִית, נ. בעקנביין.

קַטְלָן, ז. מערדער: רוצח: אַזעלכער וואָס עס שטאַרבן בײַ אים די פֿרויען.

קַטְלָנִי, ת. טויטלעכער: מערדערישער.

קַטְלָנִית, נ. מערדערין (בײַ וועלכע עס שטאַרבן די מענער).

קָטַם (קָטַם, יִקְטֹם), פ״י. אָפּשנײַדן: אָפּשערן: אָפּברעכן: צודעקן מיט אַש.

— הִקָּטֵם, אָפּגעשניטן ווערן: אַרומגעשניטן ווערן: צוגעדעקט ווערן מיט אַש.

— קִטֵּם, אָפּשנײַדן: אַרומשנײַדן: אָפּברעכן.

קָטֹן (קָטַן, יִקְטַן), פ״ע. קליין זײַן: ווייניק זײַן: קלענער ווערן: ווייניקער ווערן: אָפּקומען.

— הַקְטֵן, פֿאַרקלענערן: פֿאַרמינערן.

— הָקְטֵן, פֿאַרקלענערט ווערן: פֿאַרמינערט ווערן.

— הִתְקַטֵּן, פֿאַרקלענערן זיך: פֿאַרמינערן זיך.

קָטָן, קָטֹן, ת. קליינער: ווינציקער: יונגער: קליינווערטיקער: מינערווערטיקער.

— קְטַנִּים, קליינס (באַצ. פֿאַר פישן).

— קְטַן־אֲמָנָה, פעסימיסט: סקעפּטיקער.

קָטֵן, ת. קלענער־ווערנדיקער: ווייניק־ווערנדיקער.

קֹטֶן, ז. קליינקייט: פּיצלדיקייט: קליינער פֿינגער.

— בְּקָטְנוֹ, אין זײַן קינדהייט: אין זײַן יוגנט.

קַטְנוּנִי, ת. קליינלעכער.

קַטְנוּנִיּוּת, נ. קליינלעכקייט.

קַטְנוֹעַ, ז. קליינער מאָטאָציקל.

קַטְנוּת, נ. קלייניקייט: פּיצלדיקייט: קליינלעכקייט.

— בְּקַטְנוּתוֹ, אין זײַן קינדהייט (ווען ער איז געווען קליין).

— מִקַּטְנוּתוֹ, פֿון זײַן קינדהייט.

קְטַנְטַן, קְטַנְטָן, ז. פּיצעלע: פּימפּערל.

קַטְנִית, נ. שויטן־פּרוכט (אַרבעס, בעבלעך א״א).

קְטַנְתָּן, ז. קליינער באַאַמטער: נידעריקער באַאַמטער.

קָטַע (קָטַע, יִקְטַע), פ״י. אַמפּוטירן: אָפּשנײַדן: אַראָפּנעמען.

— הִקָּטַע, אַמפּוטירט ווערן: אַראָפּגעשניטן ווערן: אַראָפּגענומען ווערן.

— קִטֵּעַ, אַמפּוטירן: אַראָפּשנײַדן: אַראָפּנעמען: צעטיילן אין אָפּזאַצן.

— קֻטַּע, אַמפּוטירט ווערן: אַראָפּגעשניטן ווערן: אַראָפּגענומען ווערן.

— לְמִקְּטָעִין, אָפּגעריסן (נישט כּסדר).

— חֹדֶשׁ מְקֻטָּע, קורצער חודש (29 טעג).

— שָׁנָה מְקֻטַּעַת, נישט גאַנץ יאָר.

— הַקְטֵעַ, דורכשלאָגן: דורכשנײַדן.

— הִתְקַטֵּעַ, אָפּגעהאַקט ווערן: אַראָפּגענומען ווערן.

קִטֵּעַ, ת. אַמפּוטירטער.

קֶטַע, ז. אָפּשניט: פֿראַגמענט: שטיקל: טייל.

קָטַף (קָטַף, יִקְטֹף), פ״י. אַראָפּנעמען: אַראָפּרײַסן: אָפּרײַסן (פּרוכטן, בלומען).

— הִקָּטֵף, אָפּגעריסן ווערן: אַראָפּגענומען ווערן.

— קַטֵּף, אַראָפּנעמען: אָפּרײַסן

— קֻטּוֹף, אַראָפּגענומען ווערן: אָפּגעריסן ווערן (אויך וועגן אַ שטיק טייג).

— הִתְקַטֵּף, אָפּגעריסן ווערן: אָפּגעשניטן ווערן: פֿאַרשניטן ווערן.

קֶטֶף, ז.ביימער־זאַפּט: זשיוויצע: באַלזאַם.

קְטַפְרֵס, ז. שיפּועדיקער שטח: אַראָפּפֿאַל.

קִטְקֵט, פ״י. פּלאַטשיק מאַכן.

קָטַר (קָטַר, יִקְטֹר), פ״ע. רויכערן: רויכערן זיך (ווײַרויך). פ״י. פֿאַרבינדן: פֿאַראייניקן.

— הִקָּטֵר, זײַן צו ווײַרויך.

— קַטֵּר, רויכערן ווײַרויך.

— קֻטּוֹר, אָנגעזאַפּט ווערן מיט ווײַרויך.

— הִקְטִיר, רויכערן ווײַרויך: ברענגען קרבן כּדי צו פֿאַרשפּרייטן ריח פֿון ווײַרויך.

— הֻקְטַר, געראויכט ווערן (ווײַרויך): געבראַכט ווערן ווי אַ קרבן כּדי צו פֿאַרשפּרייטן ריח פֿון ווײַרויך.

— הִתְקַטֵּר, דורכגעזאַפּט ווערן מיט ווײַרויך.

קַטָּר, ז. לאָקאָמאָטיוו.

קִטֵּר, ז. ווײַרויך.

קֶטֶר, ז. דורכמעסטער: אַקס.

קַטָּרַאי, ז. לאָקאָמאָטיוו־פֿירער.

קְטָרְב, ז. שליק צו פֿאַרפֿעסטיקן דעם עול אויף אַ בהמה, צו פֿאַרציִען דעם כאָמעט: פֿאַרבינדונגס־האָקן אָדער קלין בײַ מאַשינען.

קִטְרֵב, פ״י. פֿאַרבינדן מאַשין־טיילן דורך אַ האָקן, קלין אָדער שפּונט.

— קֻטְרוֹב, פֿאַרבונדן ווערן דורך האָקן, קלין, אָדער שפּונט (מאַשין־טיילן).

קַטְרֵג, פ״י. באַשולדיקן.

– **הִתְקַטְרֵג,** באַשולדיקט ווערן.

קִטְרוּג, ז. באַשולדיקונג.

קְטֹרֶת, נ. ווײַרויך.

קִיא (קָא, יָקִיא), פ״י. ברעכן; אויס־ברעכן; אויסווערזען; אָפּגעבן אויף צוריק.

– **הֵקִא,** אויסברעכן; אויסווערזען; אָפּ־געבן.

– **הוּקָא,** אויסגעבראָכן ווערן; אָפּגע־געבן ווערן.

קִיא, ז. אויסברעכונג.

קַיָּא, ז. אָפּברעך־מיטל.

קֵיבָה, נ. מאָגן; שטולגאַנג (איבערג.).

קִיבָּר, ז. גראָב, נישט געבײַטלט מעל; קלײַען.

קִידָה, נ. קאָפּ־נייגונג; קניקס. זע קִדָּה.

קִיוִי, ז. קיווי (אַפּעטריקס, פֿויגל).

קִיוִית, נ. וואַנעלוס קריסטאַטוס (פֿויגל).

קִיּוּם, ז. עקזיסטענץ; דאָזײַן; באַשטע־טיקונג; אויספֿירונג.

– **דוּ־קִיּוּם,** קאָעקזיסטענץ.

–**מִלְחֶמֶת־הַקִּיּוּם,** קאַמף פֿאַר דאָזײַן.

קִיהָה, נ. נעמונג.

קַיֵּט, פ״ע. זײַן אויף דאַטשע.

קַיִט, ז. זומער־אָפּרו; זומער־פֿעריען.

קַיְטָא, ז. זומער.

קִיטוֹן, ז. אַלקער; שלאָפֿצימער.

קִיטוֹר, ז. פּאַרע; דאַמף; רויך.

– **מְכוֹנַת־קִיטוֹר,** דאַמף־מאַשין.

– **אֳנִיַּת־קִיטוֹר,** דאַמף־שיף.

קִיטוֹרִית, נ. דאַמף־שיפֿל.

קַיְטָן, ז. דאַטשעניק.

קַיְטָנָה, נ. דאַטשע; זומער־וווינונג.

קַיְטָנוּת, נ. זומער־פֿעריען.

קִיכְלִי, ז. דראָזד (טורדוס פֿילאָמעלאָס, זינג־פֿויגל).

קִילוֹן, ז. וואַסער־זשוראַף (צו שעפּן פֿון אַ ברונעם).

קִילוֹרִית, נ. אויגן־זאַלב.

קִילְקִי, ז. גראָבער שטאָף פֿון ציגן־וואָל; צעפּאַטלטע האָר.

קַיֵּם, פ״י. אויספֿירן; מקיים זײַן; האַלטן וואָרט; באַשטעטיקן; איבערלאָזן בײַם לעבן; אָנהאַלטן; אויפֿהאַלטן; אָפּ־האַלטן.

– **קֻיּוֹם,** אויסגעפֿירט ווערן; געהאַלטן ווערן; אָפּגעהיט ווערן; באַשטעטיקט ווערן; אָפּגעהאַלטן ווערן.

– **הִתְקַיֵּם,** פֿאַרווירקלעכן זיך; עקזיס־טירן; אויסגעפֿירט ווערן; פֿאָרקומען; אָפּגעהאַלטן ווערן; באַשטעטיקט ווערן.

קַיָּם, ת. עקזיסטירנדיקער; גילטיקער.

– **הָיֹה קַיָּם,** עקזיסטירן; זײַן.

– **חַי וְקַיָּם,** עקזיסטירט אייביק; עקזיס־טירט.

קְיָם, ז. עקזיסטענץ; פֿעסטקייט; סטאַ־בילקייט.

קְיָמָא, ז. עקזיסטענץ; פֿעסטקייט; סטאַ־ביליטעט.

– **בֶּן־קְיָמָא, בַּר־קְיָמָא,** לעבנס־פֿעאי־קער; עקזיסטיר־פֿעאיקער; פֿעסטער; סטאַבילער.

קְיָמָא, ת. שטייענדיקע.

– קְיָמָא לָן, ווערט אונז קלאָר: שטייט פֿאַר אונז.

קִימָה, נ. אויפֿשטייאונג: עקזיסטענץ.

קִימוּם, ז. אויפֿריכטונג: רעסטאַווירונג.

קַיָמוּת, נ. עקזיסטירונג.

(קִין) קוֹנֵן, פ״ע. קלאָגן: באַקלאָגן.

קַיִן, ז. שפּיז־שאַרף: נאָמען (הבֿלס ברודער).

קַיָן, ת. גרויס־אייערדיקער.

קִינָה, נ. קלאָג־ליד.

קִינוּנְיָה, נ. (קְנוּנְיָה), קאָנספּיראַציע.

קִינוֹף, ז. מאָסקיטער־ראַם (איבער אַ בעט).

קִינְרֵס, ז. אַרטישאָק (סינאַראַ. געוויקס).

קִיסוֹס, ז. טאַטאַראַק־געוויקס (העדעראַ).

קִיסוֹסִית, נ. קריכיקע פֿלאַנץ פֿון דער משפּחה רויזן (סמילאַקס).

קֵיסָם, ז. האָלץ־שטשאַפּע; שפּענדל; האָלץ־שפּליטער: ציין־שטעכער.

קֵיסָר, ז. אימפּעראַטאָר; באַצ. פֿאַר די גאָר גרויסע אָפּשטעל־צייכנס אין תּנ״ך.

– נִתּוּחַ קֵיסָרִי, קייזער־שניט (אין כירורגיע).

קֵיסָרוּת, נ. אימפּעריע.

קֵיסָרִי, ת. אימפּעריאַלער.

קִיפָּה, נ. שוים: קויט (וואָס שווימט פֿון אויבן).

קִיפּוֹן, ז. מוגיל־פֿיש.

קִיפּוֹץ, ז. קליינע מאַלפּע (דערמאָנט אין תּלמוד, נישט אידענטיפֿיצירט); סאָווע־אַרטיקער פֿויגל (דערמאָנט אין תּלמוד, נישט אידענטיפֿיצירט).

קַיִץ, ז. זומער: רייפֿע פֿרוכט; פֿייג.

קִיֵץ (קָץ, יָקִיץ), פ״ע. פֿאַרברענגען זומער.

– קַיֵּץ, ברענגען אויף זומער; מאַכן זומער.

קַיָץ, ז. פֿייגן־טרוקענער.

קֵיצָה, נ. זומער־פֿרוכטן.

קִיצָה, נ. איבערוועקונג; זיך אויפֿכאַפּונג פֿון שלאָף; אָפּשניידונג; באַשניידונג; עקל; מיגל.

קִיצוֹן, ז. זומער־פֿרוכט. ת. זומערדיקער; פֿון זומער־פּאַרזיי.

קִיצוֹן, ת. עקסטרעמער; לעצטער; צום־סופֿיקער: אויסערסטער.

קִיצוֹנִי, ת. עקסטרעמער; עקסטרעמלעכער; ראַדיקאַלער.

קִיצוֹנִיוּת, ת. עקסטרעמיטעט; ראַדיקאַלקייט.

קֵיצִי, ת. זומערדיקער.

קֵיצָנִית, נ. שטעכיק געוויקס — קאַרלינאַ.

קִיק, ז. ריצין־זוים: קראָ (דערמאָנט אין תּלמוד).

– שֶׁמֶן קִיק, ריצינאייל.

קִיקָיוֹן, ז. ריצין־פֿלאַנץ (ריצינוס).

קִיקָלוֹן, ז. שאַנד; פֿלעק: פֿאַראַכטונג.

קִיר, ז. (ר׳ קִירוֹת), וואַנט; מויער.

– קִירוֹת־הַלֵּב, האַרץ־ווענט: אינערלעכקייט. טיפֿקייט פֿון האַרץ.

– חָרַשׁ־קִיר, מויערער.

– לוּחַ־קִיר, וואַנט־קאַלענדאַר.

– מַפַּת־קִיר, וואַנט־מאַפּע.

– עֲלִיַּת־קִיר, פֿאַציאַטע.

— שְׁעוֹן־קִיר, וואַנט־זייגער.

קִישׁ, ז. קלאַנג: קלימפּער.

(קִישׁ) הִקִּישׁ, פ״י. פֿאַרגלייַכן.

— הוּקַשׁ, פֿאַרגליכן ווערן.

קִישׁוּת, נ. אוגערקע־אַרטיקע פּרוכט (דער־מאָנט אין תּלמוד). זע קִשּׁוּא.

קִישָׁן, ז. מאַן מיט אַרייַנגעקרומטע פֿיס (איקס־פֿיסיקער).

קִיתוֹן, ז, שעפּ: קוואָרט: קריגל: שעפֿל.

קַל, ת. לייַכטער: גרינגער: נישטיקער: שנעלער: פֿלינקער.

— קַל־דַּעַת, ז. לייַכטזיניקער: פלוט: איבעראייַלטער.

— קַל־וָחֹמֶר, לאָגישער אויספֿיר דורך אַ לייַכטערע זאַך צו אַן ערנסטן ענין: בפֿרט נאָך.

— קַל־מֵרוֹץ, לייַכט־לויפֿיקער.

— קַל־עֶרֶךְ, נישט וויכטיקער: נישט באַ־דייַטנדיקער.

— קַל־רֹאשׁ, לייַכטזיניקער: איבעראייַל־טער.

— קַל־רַגְלַיִם, לייַכט־לויפֿיקער.

— קַל שֶׁבְּקַלִּים, לייַכטסטער פֿון לייַכטן.

— קַל־תְּפִיסָה, שנעל־באַגרייַפֿנדיקער: שנעל זיך כאַפּנדיקער.

— אֲרוּחָה קַלָּה, לייַכטער איבערבייס.

— אַתְלֵטִיקָה קַלָּה, לייַכטאַטלעטיק.

— בְּלֵב קַל, מיט אַ לייַכט האַרץ.

— הַבִּנְיָן הַקַּל, לייַכטער אַקטיווער בנין אין דקדוק (1־טער בנין).

— דָּגֵשׁ קַל, באַצ. פֿאַרן דגש אין די אותיות בגד כפ״ת אין אָנהייב פֿון וואָרט און נאָך אַ שוָא נָח.

— גֶּשֶׁק קַל, לייַכט געווער.

— שָׁעָה קַלָּה, אַ שטיקל צייַט.

קַל, ז. (ר׳ קַלִּים), לייַכטקייט: פֿאַרלייַכ־טערונג.

קַלַּאי, ז. קערנער־ברענער (קאַווע־ברע־נער: גערשטן־ברענער).

קְלָאִילָן, ז. סעלעדין־פֿאַרב (בלאָ־גרינ־לעכע).

קֶלֶב, ז. (ר׳ קְלָבִים), קליידער־הענגער.

קֶלְבֹּסֶת, נ. שענקלביין.

קַלְגַּס, ז. זעלנער: סאָלדאַט: מלחמה־מענטש: באַנאָגלטער שיך.

— קַלְגַּסִּים, סאָלדאַטסקע באַנדעס: רוי־בער־באַנדעס.

(קָלד) הַקְלֵד, פּעסט צומאַכן.

קָלֹה (קָלָה, יִקְלֶה), פ״י. צובאַקן (למשל: קאַווע): ברענען: טריקענען. פ״ע. מאַכן אונטער זיך פֿון שרעק.

— הִקָּלֶה, צוגעבאַקן ווערן: געטרוקנט ווערן איבער פֿייַער (קאַווע אָדער אַנ־דערע קערנער): מבוזה ווערן: פֿאַרשעמט ווערן.

— הֻקְלֶה, גרינגשעצן: פֿאַראַכטן: באַ־לייגן מיט חרפּה.

קַלָּה, נ. לייַכטקייט: מעסיקייט: פֿאַר־לייַכטערונג: לייַכטע עבֿירה: איבער־שרייַטונג.

קְלוּחַ, ז. אַרויסשפּראָץ: שטראָם: גאָס.

קָלוּט, ת. אַבסאָרבירטער: אייַנגעזאַפּטער: צוגעצייגנטער: אָנגענומענער: צוגע־פֿעסטיקטער: אייַנגעוואָרצלטער.

קָלוּי, ת. צוגעבאַקענער; געבּרענטער.

קְלוּמִית, נ. הײַטל (אויף קרוּמִית).

קָלוֹן, ז. שאַנד; חרפּה.

– אוֹת־קָלוֹן, שאַנד־צייכן.

– בֵּית־קָלוֹן, שאַנד־הויז.

קִלּוּס, ז. לויב.

קָלוּעַ, ת. געפלאָכטענער.

קִלּוּף, ז. אָפּשעלונג.

קָלוּף, ת. אָפּגעשעלטער.

קְלוּפָּה, נ. קאָרע; בשמים־קאָרע.

קְלוּפִית, נ. הײַטל; וואורשט־הײַטל.

קְלוֹקֵל, ת. שלעכטער; מינדערווערטי־קער; געמיינער; פאַרדאָרבענער.

קִלּוֹרִית, נ. אויגן־זאַלב.

קָלוּשׁ, ת. שיטערער; לויזער; שוואַכער; שוואַכלעכער.

קַלּוּת, נ. לײַכטקייט.

– בְּקַלּוּת, תה״פ. לײַכט.

– קַלּוּת־דַּעַת, לײַכטזיניקייט; איבער־אײַלטקייט.

– קַלּוּת־ראשׁ, לײַכטזיניקייט; גרינג־שעצונג.

קָלַח (קָלַח, יִקְלַח), פ״ע. שפּריצן; אַ־רויסשפּריצן; שטראָמען; אַרויסשטראָ־מען; פליסן.

– קִלֵּחַ, אַרײַנשפּריצן מיט שטראָם; אָפּ־שפּריצן; דושירן; שפּריצן; אויס־ליידיקן.

– הִתְקַלֵּחַ, דושירן זיך; נעמען אַ דוש.

קֶלַח, ז. שטענגל; גלאָמב (למשל: פון קרויט).

קַלַּחַת, נ. קעסל; קעסלגרוב; ווירבל; ווירבל־שטראָם (איבערג.).

קָלַט (קָלַט, יִקְלֹט), פ״י. אַבסאָרבירן; צו־אייגענען; אײַנזאַפּן; אײַנזויגן; אַראָפּ־שוימען; אַראָפּנעמען; אויפנעמען; באַ־נעמען; אָננעמען זיך.

– הִקָּלֵט, אַבסאָרבירט ווערן; אײַנגע־זאַפּט ווערן; פאַרוואָרצלט ווערן; אָנ־נעמען זיך.

– הַקְלֵט, אויפנעמען אויף אַ פּלאַטע; אויפנעמען אויף אַ באַנד (רעדע, מוזיק א״א).

– הֻקְלַט, אויפגענומען ווערן אויף אַ פּלאַטע אָדער באַנד.

קֶלֶט, ז. אויפנעם; אַבסאָרבציע; רעק־רוטן־אויפנעם.

קִלְטוּר, ז. קולטיווירונג (באָדן־צעגראָ־בונג).

קַלַטְקוֹל, ז. מאַגנעטאָפאָן, טײַפּ־רעקאָר־דער (מכשיר אויפצונעמען שטים אויף אַ באַנד).

קִלְטֵר, פ״י. קולטיווירן (צעגראָבן באָדן).

– קֻלְטוֹר, קולטיווירט ווערן (באָדן).

קָלִי, קָלִיא, ז. געבּרענטע קערנער; צו־געבאַקענע קערנער.

קְלִיבֶּסֶת, נ. שענקלביין.

קְלִיד, ז. קלאַוויש.

קְלִיָּה, נ. ברענונג; צובאַקונג.

קְלִיחָה, נ. שטראָמונג.

קְלִיטָה, נ. אַבסאָרבציע; אויפנעם; אויפ־נעמונג; אײַנוויגונג; אײַנזאַפּונג; צו־אייגנונג; אײַנוואָרצלונג; אַראָפּנע־מונג; אָפּשוימונג.

קָלִיל, ת. זייער לײַכטער; לײַכטינקער; אָרעמלעכער.

קְלִילָא, ת. לײַכטינקער; אָרעמלעכער.

– אָתָא קְלִילָא, מינדסטער אות.

– לִשָּׁנָא קְלִילָא, אָרעמלעכע שפּראַך.

קְלִילוּת, נ. לײַכטקײט.

קְלִיעַ, ז. קויל: אַרטילערישע קויל.

קְלִיעָה, נ. פֿלעכטונג: געפֿלעכט: ציל־טרעפֿונג: צום ציל שיסונג: צילונג.

קָלִיף, ת. אָפּשעליקער: אָפּשעלבאַרער.

קְלִיפָּה, נ. אָפּשעלונג: שאָל.

קְלִישָׁה, נ. שיטער־מאַכונג: לויזער־מאַכונג.

קְלִישׁוּת, נ. שיטערקײט: לויזקײט: שוואַכלעכקײט: שלאַבעריקײט: אויבערפֿלעכלעכקײט (איבערג.).

קָלַל (קַלּוֹתִי, קַל, יֵקַל), פ״ע. לײַכט זײַן: לײַכט װערן: פֿלינק זײַן: קלענער װערן: װײניקער װערן: מינדערװערטיק זײַן.

– הֵקַל, לײַכט זײַן: פֿלינק זײַן: מינדערװערטיק זײַן.

– נָקֵל לְ־, לײַכט צו־.

– עַל נְקַלָּה, לײַכט (אָן שװעריקײט).

– הֵקֵל, פֿאַרלײַכטערן: לײַכטער מאַכן: פֿאַרגרינגערן: גרינגשעצן.

– הֵקֵל ראשו כְּנֶגֶד, גרינגשעצן און האַנדלען לײַכטזיניק כּלפּי־.

– הוּקַל, לײַכטער װערן: פֿאַרלײַכטערט װערן: פֿאַרגרינגערט װערן.

– קִלֵּל, שעלטן: װאַרפֿן קללות: פֿאַרשעלטן.

– קֻלַּל, געשאָלטן װערן: פֿאַרשאָלטן װערן.

– הִתְקַלֵּל, פֿאַרשאָלטן װערן: שעלטן זיך.

קָלָל, ת. גלאַנציקער: פּאָלירטער: געשײַערטער.

– נְחשֶׁת קָלָל, פּאָלירטער מעש: בראָנז.

קַלָּל, ת. גאָר גרויסע קרוג.

קְלָלָה, נ. קללה: פֿלוכט: צרה: אומגליק.

קַלְלָן, ת. שעלטנדיקער (װאָס האָט ליב צו שעלטן).

קֻלְמוֹס, ז. פּענע: פּענדל: פֿעדער.

– בִּמְסִירַת־קֻלְמוֹס (בּמְסּ״ק) פֿולמאַכט־איבערגאָב.

– בִּמְשִׁיכַת־קֻלְמוֹס, מיט אײן פֿעדער־ציִ (אָן איבערצורײַסן).

– פְּלִיטַת־קֻלְמוֹס, שרײַב־פֿעלער, װאָרט־אויסלאָז אין שרײַבן.

קֻלְמָר, ז. פֿעדער־שעכטל: קעסטעלע פֿאַר שרײַבגעצײַג.

קַלְנִי, (משנה־אויסדרוק אין פֿאַרקערטן מײן) ס׳איז מיר לײַכט, געמײנט: ס׳איז מיר שװער, איך בין דערדריקט.

קִלֵּס, פ״י. אָפּלאַכן: אָפּשפּעטן: געלויבט װערן: גערימט װערן.

– הִתְקַלֵּס, אָפּלאַכן: אויסלאַכן: אָפּשפּעטן: געלויבט װערן: גערימט װערן.

קֶלֶס, ז. שפּאָט: חוזק: לויב: רום.

קַלָּסָה, נ. שפּאָט: חוזק: אָפּלאַכערײ: אָפּשפּעטערײ.

קַלַסְתֵּר, ז. שײַן: בלענד: צעשטראַלונג.

– קְלַסְתֵּר פָּנִים, געזיכטס־שטריכן: געשטאַלט.

קָלַע (קָלַע, יִקְלַע), פ״י. װאַרפֿן: שלײַדערן: שיסן: באַזײַטיקן: פֿאַרטרײַבן (איבערג.): פֿלעכטן: אויספֿלעכטן.

– קָלַע אֶל הַמַּטָּרָה, שיסן צום ציל: טרעפֿן אין פּינטל.

– הֻקְלַע, געוואָרפֿן ווערן; געשליַידערט ווערן; געשאָסן ווערן צו אַ ציל; אָנקומען ערגעץ צופֿעליק; געפּלאָכטן ווערן.

– קַלֵּעַ, וואַרפֿן; שליַידערן; שיסן צו אַ ציל; פּלעכטן; אויספּלעכטן.

– קֻלַּע, געוואָרפֿן ווערן; געשליַידערט ווערן; אויסגעפּלאָכטן ווערן.

– הִתְקַלֵּעַ, שליַידערן זיך; וואַרפֿן זיך; צופֿעליק אָנטרעפֿן זיך.

קַלָּע, ז. שטיין־שליַידערער; פֿיַילן־שיסער; ספּעציאַליזירטער אין שיסן.

קֶלַע, ז. שטיין־שליַידערער (מכשיר); קויל (פּאַטראָן־קיַילכל); קאָטאַרע; פֿאָרהאַנג; זעגל; געפּלעכט.

– אֶבֶן־קֶלַע, קוגל־שטיין אַרויסצושיסן פֿון אַ שליַידער־מאַשין.

– כַּף־הַקֶּלַע, געלעגער פֿאַר קוגל־שטיין אין אַ שליַידער־מאַשין; פּיַיניקונגס־מכשיר אין גיהנום.

– חוּץ לַקְּלָעִים, אויסערן חצר פֿון משכּן.

– מֵאֲחוֹרֵי הַקְּלָעִים, הינטער די קוליסן.

קָלַף (קָלַף, יִקְלֹף), פ״י. אָפּשעלן; אָפּשאָבן.

– הִקָּלֵף, אָפּגעשעלט ווערן; אָפּגעשאָבן ווערן.

– קַלֵּף, אָפּשעלן; אָפּשאָבן.

– קֻלַּף, אָפּגעשעלט ווערן; אָפּגעשאָבן ווערן.

– הַקְלֵף, אָפּשעלן; אָפּשאָבן.

– הִתְקַלֵּף, אָפּשעלן זיך; שעלן זיך.

קְלָף, ז. פּאַרמעט; קאָרט (צו שפּילן).

קְלִפָּה, נ. שאָל; קאָרע; קליפּה; צוטשע־פּעניש (איבערג.).

– קְלִפּוֹת, שאָלעכץ.

קַלְפֵּי, ז. וואַל־אורנע; גורל־קעסטל.

קַלְפָן, ז. קאָרטן־שפּילער.

קַלְפָנוּת, נ. קאָרטן־שפּילעריי.

קִלְקוּל, ז. באַשעדיקונג; קאַליע־ווערונג; פֿאַרדאַרבונג.

– קִלְקוּל הַדִּין, פֿאַרגוואַלטיקונג פֿון גערעכטיקייט.

קִלְקֵל, פ״י. באַשעדיקן; קאַליע מאַכן; פֿאַרדאַרבן; דורכפֿאַלן; זינדיקן; שליַידערן; וואַרפֿן; אָנשליַיפֿן; אָנשאַרפֿן.

– קִלְקֵל אֶת הַדִּין, פֿאַרגוואַלטיקן די גערעכטיקייט.

– קִלְקֵל אֶת הַשּׁוּרָה, אַרויסברעכן זיך; אַראָפּגיין פֿון וועג פֿון גערעכטיקייט.

– קֻלְקַל, באַשעדיקט ווערן; קאַליע ווערן; פֿאַרדאָרבן ווערן.

– אָדָם מְקֻלְקָל, פֿאַרדאָרבענער מענטש.

– הִתְקַלְקֵל, באַשעדיקט ווערן; קאַליע ווערן; פֿאַרדאָרבן ווערן; צעטרייסלען זיך.

קַלְקָלָה, נ. פֿאַרדאַרבונג; דורכפֿאַל; מיס־דערפֿאָלג.

קָלַשׁ (קָלַשׁ, יִקְלֹשׁ), פ״י. שיטערער מאַ־כן; לויזער מאַכן. פ״ע. שוואַך ווערן.

– הִקָּלֵשׁ, שיטערער ווערן; אָפּגע־שוואַכט ווערן; שלאַבעריק ווערן.

– קַלֵּשׁ, שיטערער מאַכן; לויזער מאַכן.

– הַקְלֵשׁ, שיטער מאַכן; לויזער מאַכן.

– הֻקְלַשׁ, שיטערער ווערן.

— הִתְקַלֵּשׁ, שיטערער ווערן; לויזער ווערן.

קִלְשׁוֹן, ז. היי־גאָפּל.

קֶלֶת, נ. פּרוכטן־קויש; קויש; אויפנעם־זאַק אונטער מילשטיין (אויפצונעמען דאָס מעל).

קַלְּתוּת, נ. פּאָסטומענט; געשטעל.

קָם, ז. פּײַנד; קעגנער; שונא.

קַמָּא, ת. ערשטער; פּאָראויסיקער.

— בָּבָא קַמָּא, ערשטער טויער פון מַסכתא נזיקין (צווייטער טויער [מיטלסטער] — בָּבָא מְצִיעָא, דריטער טויער [לעצ־טער] — בָּבָא בַּתְרָא).

— תַּנָּא קַמָּא, ערשטער תנא דערמאָנט אין דער משנה.

קַמָּאוּת, נ. ערשטקייט; קדמוניתדיקייט; אוראַלטלעכקייט.

קַמָּאִי, ת. אָנהייבלעכער; קדמוניתדי־קער; אוראַלטלעכער.

קָמָה, נ. שטייענדיקע תבואה אויפן פעלד פאַרן שניט; באַצ. פאַרן כּלַל פעלד־געוויקסן.

קִמּוּחַ, ז. מעלונג; באַמעלונג; באַמעלי־קונג.

קָמוּט, ת. צעקנייטשטער; צעקוועטש־טער; פאַלדירטער.

קִמּוּט, ז. צעקנייטשונג; צעקוועטשונג; פאַלדירונג.

קָמוּל, ת. פאַרוועלקטער; פאַרטרוקנטער; אָפּגעדאַרטער.

קִמּוּם, ז. אויפריכטונג; רעסטאַוורירונג.

קָמוּץ, ת. צוזאַמענגעדריקטער; צוגע־מאַכטער; געבײַלטער; פּונקטירטער מיט אַ קָמַץ (ָ).

קִמּוּץ, ז. באַשרענקונג; רעדוצירונג; פאַרמינערונג; אָפּשפּאָרונג.

קָמוֹר, ת. געוועלבטער; אויסגעוועלב־טער.

קִמּוּר, ז. וועלבונג; אויסוועלבונג.

קִמּוֹשׁ, ז. דאָרן; שטעכלקע.

(קָמֹז) הִקְמִז, פ״י. אײַנגעשרומפּט ווערן; צוזאַמענגעדריקט ווערן.

קֶמַח, ז. מעל; ברויט; שפּײַז; לעבנס־מיטל.

קִמַּח, פ״י. באַשיטן מיט מעל; באַמעלן; אונטערמעלן.

— קֻמּוּחַ, באַמעליקט ווערן; באַשיט ווע־ווערן מיט מעל.

— הַקְמֵחַ, צושיטן מעל.

— הֻקְמַח, צוגעשיט ווערן מעל.

— הִתְקַמֵּחַ, פאַרמעליקן זיך; ווערן צע־ריבן אויף מעל; ווערן צו מעל.

קִמְחָא, ז. מעל.

— קִמְחָא דְּפִסְחָא, שטיצע פאַר אָרעמע ערב פּסח, זיי זאָלן האָבן אויף מצות.

קִמָּחוֹן, ז. שימל; בלעטער־שימל (אָידיום, געוויקסן קראַנקייט).

קִמְחִי, ת. מעליקער; מעלאַרטיקער.

קָמַט (קָמַט, יִקְמֹט), פ״י. צעקוועטשן; צעקנייטשן; פאַלדעווען.

— הִקָּמֵט, צעקוועטשט ווערן; געפאַל־דעוועט ווערן.

— קִמֵּט, צעקנייטשן; צעקוועטשן; פאַל־דעווען.

— קִמֵּט אֶת מִצְחוֹ, קנייטשן זײַן שטערן.

— קֻמַּט, צעקנייטש ווערן; צעקוועטשט ווערן; געפאַלדעוועט ווערן.

— הִתְקַמֵט, צעקוועטשט ווערן: צע־קנייטשט ווערן; קנייטשן זיך.

קֶמֶט, קֶמֶט, ז. קנייטש: פֿאַלד.

קְמָטוּט, ז. קנייטשעלע.

קַמְטָן, ז. שלאַנג־יאַשטשעריצע (אָפּיאָ־סאַורוס אַפּאָדוס).

קְמִיטוּת, נ. צעקנייטשטקייט; געפֿאַלדע־וועטקייט.

קַמְטָר, ז. קאָמאָדע.

קָמִיז, ת. עלאַסטישער: (זיך) נאָכגיביקער.

קְמִיזוּת, נ. עלאַסטישקייט: (זיך) נאָכ־גיביקייט.

קָמִיחַ, ת. מעליקער.

קְמִיחוּת, נ. מעליקייט.

קָמִיט, ת. קנייטשבאַרער: צעקנייטשלע־כער.

קְמִיטָה, נ. קנייטש: צעקנייטשונג.

קְמִילָה, נ. וועלקונג: אָפּדאַרונג.

קָמִיעַ, ז. (ר׳ קְמִיעִים, קְמִיעוֹת), אַמו־לעט: קמיע.

קְמִיצָה, נ. רינג־פֿינגער: אָננעם מיט דריי פֿינגער.

קְמִירוּת, נ. אויסגעוועלבטקייט; געוועל־בונג.

קָמֹל (קָמַל, קָמֵל, יִקְמַל), פ״ע. וועלקן: איינדאַרן: אויסגעטרוקנט ווערן.

קָמֵל, ת. פֿאַרוועלקטער: אָפּגעדאַרטער.

קִמָּלוֹן, ז. ציטרין־שימל (קראַנקייט פֿון ציטרינען).

קָמֹעַ (קָמַע, יִקְמַע), פ״י. אַרומוויקלען: אַרומבינדן.

— הִקָּמֵעַ, אַרומגעוויקלט ווערן: צַרומ־געבונדן ווערן.

קְמֵעַ, ז. קמיע: אַמולעט.

קִמְעָה, תה״פ. אַביסל: עפּעס־וואָס.

— קִמְעָה קִמְעָה, ביסלעכווייז.

קִמְעוֹנַאי, ז. דעטייל־קרעמער: קליינ־הענדלער.

קִמְעוֹנוּת, נ. דעטייל־האַנדל.

קִמְעוֹנִי, ת. דעטיילישער: דעטייל־.

קָמֹץ (קָמַץ, יִקְמֹץ), פ״י. פֿאַרמאַכן: צו־זאַמענדריקן: צוזאַמענקוועטשן; נעמען עפּעס מיט דריי פֿינגער: באַצייכנען מיט אַ קמץ (ָ).

— הִקָּמֵץ, גענומען ווערן מיט דריי פֿינ־גער: פֿאַרמאַכט ווערן; צוזאַמענגע־דריקט ווערן; באַצייכנט ווערן מיט אַ קמץ (ָ).

— קַמֵּץ, נעמען עפּעס מיט דריי פֿינגער; איינשפּאָרן: איינבריינגען: באַשרענ־קען: איינזאַמלען.

— הַקְמֵץ, נעמען מיט דריי פֿינגער.

— הִתְקַמֵּץ, צוזאַמענדריקן זיך: איינ־שרומפּן זיך: איינשפּאָרן זיך.

קֹמֶץ, ז. אויף די שפּיצן פֿון דריי פֿינ־גער: אַביסל.

קָמַץ, קָמֵץ, ז. וואָקאַל־צייכן ָ אונטער אַן אות.

— קָמַץ גָּדוֹל, געוויינטלעכער קמץ.

— קָמַץ קָטָן (קָמַץ חָטוּף), קמץ וואָס קלינגט ווי אַ קמץ אין יידיש.

— חֲטַף קָמַץ, (ֳ) קמץ וואָס קלינגט ווי אַן אַקצענטירטע שוואַ.

קַמְצוּץ, ז. אַ קליין ביסעלע: אַ שמעק.

קַמְצוּת, נ. באַקמצ׳ונג, פּונקטירונג מיט אַ קמץ.

קַמְצָן, ז. קאַרגער.

קַמְצָנוּת, נ. קאַרגשאַפֿט.

קַמְצָנִי, ת. קאַרגשאַפֿטלעכער.

קֻמְקוּם, ז. טשײַניק; אימבריק.

קָמַר (קָמַר, יִקְמֹר), פ״י. מאַכן געוועלבונג.

— הִקָּמֵר, געבויט ווערן מיט געוועלבונג.

— הִתְקַמֵּר, אויסבויגן זיך; געוועלבן זיך.

קִמְרוֹן, ז. געוועלבונג.

קִמְשׁוֹן, ז. שטעכל־געוויקס.

קִמְרָה, נ. רונד פֿון אַ שטאָרץ־ברעט.

קִמֶּרֶת, נ. געוועלבונג.

קֵן, ז. נעסט; משפחה־קרײַז (איבערג.); קעמערל; אָפּטיילונג.

— שִׁלּוּחַ הַקֵּן, פֿאַרטרײַבונג פֿון דער מוטער־פֿויגל פֿון דער נעסט איידער מען נעמט אַרויס די אייעלעך (תּורה־געזעץ).

ק״ן, הונדערט און פֿופֿציק.

— ק״ן טְעָמִים, הונדערט און פֿיפֿציק אויסריידן.

קִנֵּא, פעו״י. זײַן אייפֿערזיכטיק; מקנא זײַן; נישט פֿאַרגינען; זײַן פֿאַנאַטיש; זײַן איבערגעגעבן מיט לײַב און לעבן.

— הַקְנֵא, אַרויסרופֿן אייפֿערזוכט; אַרויס־רופֿן קנאה.

— הִתְקַנֵּא, זײַן אייפֿערזיכטיק; מקנא זײַן; נישט פֿאַרגינען.

קַנָּא, ת. פֿאַרביסענער; שטאַרק אייפֿער־זיכטיקער; שטרענגער.

קִנְאָה, נ. אייפֿערזוכט; נישט־פֿאַרגינע־רישקייט; קנאה; פֿאַרביסנקייט; פֿאַ־נאַטישע איבערגעגעבנקייט צו עפּעס.

— קִנְאַת סוֹפְרִים, אייפֿערזוכט צווישן שרײַבער.

קַנָּאוּת, נ. פֿאַנאַטיזם; פֿאַרביסנקייט.

קַנָּאִי, ת. פֿאַנאַטיקער; נישט פֿאַרגינע־דיקער.

— קַנָּאִים, סעקטע פֿון פֿאַנאַטיקער אין די צײַטן פֿון בית שני.

קַנָּאִי, ת. פֿאַנאַטישער; פֿאַרביסענער; אייפֿערזיכטיקער; אײַנגעשפּאַרטער.

קַנְאָן, קַנְאֲתָן, ת. אייפֿערזיכטיקער.

קַנְאֲתָנוּת, נ. אייפֿערזיכטיקייט.

קַנְאֲתָנִי, ת. קנאה׳דיקער; פֿאַרביסענער.

קִנֵּב, פ״י. אַרומשנײַדן; אָפּרײַסן איבע־ריקע בלעטער פֿון גרינסן.

— קֻנַּב, אַרומגעשניטן ווערן; אָפּגעריסן ווערן (איבעריקע בלעטער פֿון גרינסן).

קַנְבּוֹס, ז. קאַנאַביס סאַטיוואַ — קאָנאָפּיע־פֿלאַנץ.

קְנֹבֶת, נ. אָפּגעריסענע בלעטער פֿון גרינ־סן.

קֻנְדָּס, ז. פֿלאָקן; שטעקן; שטיץ־בעלקע.

(קַנְדֵּס), הִתְקַנְדֵּס, פ״ע. אַרומשטיפֿן; אַ־רומוויוועןן.

קֻנְדֵּס, ז. שטיפֿער; אַרומוויוועער.

קֻנְדֵּסוּת, נ. שטיפֿערישקייט.

קֻנְדֵּסִי, ת. שטיפֿערישער.

קָנָה (קָנָה, יִקְנֶה), פ״י. קויפֿן; אײַנ־קויפֿן; אײַנהאַנדלען; באַקומען איי־גנטום־רעכט אויף עפּעס.

– קָנֹה בִּמְשִׁיכָה, איבערנעמען אין באַזיץ דורך איבערפֿירן דאָס געקויפֿטע.

– קָנֹה דַּעַת, דעראָבערן וויסן.

– קָנֹה לֵב, אײַנקויפֿן זיך אין ליבע.

– קָנֹה עוֹלָמוֹ, דעראָבערן גרויסן דערפֿאָלג.

– קָנֹה שֵׁם, ווערן גוט באַקאַנט.

– הִקָּנֵה, געקויפֿט ווערן; אײַנגעהאַנדלט ווערן; ווערן צו אייגנטום; דעראָבערט ווערן.

– הַקְנֵה, איבערווײַזן; איבערליפֿערן; איבערגעבן אין באַזיץ; באַשטימען.

– הָקְנֵה, איבערגעוויזן ווערן; איבערגעליפֿערט ווערן.

קָנֶה, ז. געוויקסנשטאַנג; געוויקסשטענגל; אָפּצווײַג; צווײַג; שינביין (גרויסער אָדער קליינער); פֿינגער־פֿאַלאַנג; פֿלאָקן; שטאַנג; שטעקן; לופֿע (פֿון שיסגעווער); לופֿטרער; ראָרגעוויקס (פֿראַגמ טעס); שמעקעדיק געוויקס (אין תּנ״ך).

– קְנֵה זְרוֹעַ, עלנביין; עלנבויגן־ביין.

– קְנֵה־הַמֹּאזְנַיִם, וואָג־שטאַנג.

– קְנֵה־מִדָּה, מאַסשטאַב; מעסטשטאַנג; דימענסיע.

– קְנֵה־נוֹצָה, פּענע פֿון וועלכער עס וואַקסן אַרויס די פֿעדערן.

– קְנֵה־סֻכָּר, צוקער־ראָר.

– קְנֵה רָצוּץ, שוואַכער און הילפֿלאָזער מענטש.

– עָלֹה בְּקָנֶה אֶחָד, זײַן פּאַסיק.

קִנָּה, נ. נעסט; קיטשע.

קַנּוֹא, ת. שטרענגער.

קִנּוּב, ז. אָפּרײַסונג פֿון קאַליע געוואָרענע בלעטער אויף געוויקסן.

קִנּוּחַ, ז. אָפּווישונג; אָפּרייניקונג.

– קִנּוּחַ־סְעוּדָה, דעסער.

– קִנּוּחַ־פֶּה, מויל אָפּווישונג (נאָכן עסן).

קָנוּט, ת. דערגרגזנטער; פֿאַרביטערטער; אויפֿגעבראַכטער.

קִנּוּי, ז. מקנא־זײַאונג; פֿאַרראַט־פֿאַרדאַכט.

קָנוּי, ת. געקויפֿטער; אײַנגעהאַנדלטער; דעראָבערטער; צוגעאייגנטער.

קִנּוּן, ז. נעסט־בויאונג; זיך אײַנפּרעסונג (איבערג.).

קָנוֹן, ז. קויש געפֿלאָכטן פֿון ראָרן.

קְנוּנְיָה, נ. קאָנספּיראַציע.

קִנּוֹף, ז. מאָסקיטער־ראַם (איבער אַ בעט).

קְנוֹקֶנֶת, נ. קלעטער־גרײַפֿער (ביי קלעטער־געוויקסן).

קַנֵּחַ, פ״י. אָפּווישן; אויסווישן; אָפּרייניקן.

– קֻנַּח, אָפּגעווישט ווערן; אויסגעווישט ווערן; אָפּגערייניקט ווערן.

– הִתְקַנֵּחַ, אָפּווישן זיך.

(קָנֹט) הַקְנֵט, פ״י. ערגערן; דערצערנען; רייצן; שטעכעלירן; פֿאַרצאַפּן דאָס בלוט.

– הֻקְנַט, געערגערט ווערן; דערצערנט ווערן; שטעכעלירט ווערן.

קָנֵט, ת. נמאס־געוואָרענער; עקלדיקער; אָפּשטויסנדיקער.

קִנְטוּר, ז. ערגערונג; דערצערנונג; רייצונג; שטעכעלירונג; בלוט־פֿאַרצאַפּונג.

קַנְטֵר, פ״י. ערגערן; דערצערנען; רייצן; שטעכעלירן.

— הִתְקַנְטֵר, דערבּגזנט ווערן; דערצערנט ווערן; געערגערט ווערן.

קַנְטָר, ז. אייזערנער גראָב־דראָנג.

קַנְטְרָן, ת. אינטריגאַנט; קריגערישער; בלוט־צאַפּער (איבערג.).

— אֱגוֹז קַנְטְרָן, האַרטע נוס.

קַנְטְרָנוּת, נ. אינטריגאַנטישקייט; קריגערישקייט.

קַנְטְרָנִי, ת. אויפרעגנדיקער; שטעכעלירנדיקער; אויפרייצנדיקער.

קֻנְטְרֵס, ז. העפט; בויגן (דרוק־בויגן); בראָשור; באַצ. פאַר פרוש רש״י.

קְנִיבָה, נ. אָפּרייַס פון איבעריקע בלעטער אויף געוויקסן.

קְנִיָּה, נ. אייַנקויף; אייַנהאַנדלונג; צואייגנונג (למשל: גוטע מידות); פאַרמעג.

קַנְיוֹן, ז. באַרג־שפּאַלט; באַרג־דורכגאַנג.

קָנִיט, ת. עקלהאַפטער; אָפּשטויסנדיקער.

קִנְיָן, ז. אייגנטום; אייַנהאַנדלונג; אייַנקויף; דעראָבערונג; שאַפונג; דערגרייכונג; פאַרמעג; אייגנשאַפט.

— כִּנּוּיֵי הַקִּנְיָן, די אותיות בייַם סוף פון זאַכוואָרט, וואָס ווייַזן־אָן זייַן שייַכות צו פערזאָן (כּוֹסִי, כּוֹסְךָ).

— קַבָּלַת קִנְיָן, אַקט פון באַשטעטיקן אָפּמאַך דורך אָננעמען דאָס טיכל אָדער כּלי פון דעם צווייטן צד.

— מִקְנֶה וְקִנְיָן, קאָמערציעלע אונטערהאַנדלונג.

קְנִיסָה, נ. באַשטראָפונג מיט געלט.

קָנֹם, ת. צימרינג־פאַרביקער.

קִנָּמוֹן, ז. צימרינג (קוסט און זייַן קאָרע).

קִנֵּן, פ״י. בויען אַ נעסט; נעסטן; אויפהאַלטן זיך; וווינען.

— קֻנּוֹן, אייַנגענעסט ווערן.

— הִתְקַנֵּן, אייַננעסטן זיך; באַזעצן זיך.

קָנַס (קָנַס, יִקְנֹס), פ״י. באַשטראָפן מיט געלט; קנס׳ן; באַשטראָפן.

— הִקָּנֵס, באַשטראָפט ווערן; געקנס׳ט ווערן.

קְנָס, ז. געלט־שטראָף.

קֵנֶץ, קֶנֶץ, ז. סוף; ענדע.

קִנְקָל, ז. קראַטע; ווייַרויך־רושט.

קַנְקַן, ז. קרוג; קריגל; אַקער־מעסער.

קַנְקַנְתּוֹם, ז. וויטריאָל.

קִנְרֵס, ז. אַרטישאָק (קינאַראַ, בלומיק געגעוויקס).

קֶנֶת, ז. הענטל; גריף.

קִנְתּוּר, ז. ערגערונג; דערצערנונג; רייצונג; שטעכעלירונג; בלוט־פאַרצאַפּונג.

קַנְתֵּל, ז. דאָפּל־זאַק פאַרהאָנגען פון ביידע זייַטן; משׂא־געלענדער אויף אַ שלעפּחיה.

קַנְתֵּר, פ״י. ערגערן; דערצערנען. זע קַנְטֵר.

קַנְתְּרָן, ז. אינטריגאַנט. זע קַנְטְרָן.

קַנְתְּרָנוּת, נ. אינטריגאַנטישקייט; קריגערישקייט.

קַסְדָּה, נ. קאַסקע; העלם.

קַסְוָה, נ. שאָל; וואַלך־ אָדער אַקס־געלעגער.

קָסוּם, ת. באַצויבערטער; פאַרכּישופטער

קֶסוּם, ז. צויבערונג: צויבער: כּישוף.

קִסּוֹס, ז. טאַטאַראַק־געוויקס (העדעראַ).

קִסְיָה, נ. צודעק: דעק: טישטוך: הענטשקע.

קְסִימָה, נ. צויבערונג: כּישופונג.

קָסם (קָסַם, יִקְסֹם), פ״י. צויבערן: באַ־צויבערן: כּישופן: פאַרכּישופן.

— קַסֵּם, צויבערן: כּישופן.

— הַקְסֵם, פאַרכּישופן: באַצויבערן.

— הֻקְסֵם, פאַרכּישופט ווערן: באַצוי־בערט ווערן.

קֶסֶם, ז. צויבער: כּישוף: שוואַרצקינ־צלעריי: רייץ.

קֶסֶם, קִסֵּם, ז. האָלץ־שטשאַפּע: שפּאָן: שפּענדל: ציינשטעכער.

קַסָּם, ז. צויבערער: כּישופער: שוואַרצ־קינצלער.

קְסָמִית, נ. שפּענדל: האָלץ־שפּליטער: ציינשטעכער.

קָסס (קָסַס, יִקְסֹס), פ״ע. זו ער ווערן: פאַרזויערט ווערן: פאַרדאַרבט ווערן.

— קוֹסֵס, פאַרדאַרבן: צעשטערן.

קְסָסָה, נ. ערד־גרודע: ערד־בלאָק.

קַסֵּר, פ״י. קרוינען פאַר אַן אימפּעראַטאָר.

— הִתְקַסֵּר, געקרוינט ווערן פאַר אַן אימפּעראַטאָר.

קֵסָר, ז. אימפּעראַטאָר.

קֵסָרוּת, נ. אימפּעריע.

קְסַרְקְטִין, ז. קאַזאַרמע.

קֶסֶת, נ. טינטער: שרײַבגעצײַג.

קֹסֶת, נ. דעקונג.

קָעוּר, ת. אויסגעהוילטער.

קִעוּר, ז. אויסגעהוילטקייט.

קְעִירוּת, נ. אויסגעהוילטקייט.

קִעְקוּעַ, ז. טאַטואירונג: צעשטערונג: פונאַנדערפאַל: גערויש.

קַעֲקַע, ז. טאַטואיר־צייכן: אויסטאַטו־אירטער צייכן.

קַעְקֵעַ, פ״י. אויסטאַטואירן: צעשטערן: צעלייגן: פאַרניכטן: אויסוואָרצלען.

— קֻעְקוּעַ, אויסטאַטואירט ווערן.

— הִתְקַעְקֵעַ, אויסגעוואָרצלט ווערן.

קַעֵר, פ״י. אויסהוילן.

— קֹעוֹר, אויסגעהוילט ווערן.

— הִתְקַעֵר, אויסגעהוילט ווערן.

קַעַר, ז. אויסגעהוילטקייט (אינעווייניק אַרײַן).

קְעָרָה, נ. שיסל: פולמעס: בעקן.

קֵעָרוֹן, ז. אויסגעהוילטקייט.

קַעֲרוּרִי, ת. אויסגעהוילטער (אינעווייניק אַרײַן).

— קַעֲרוּרִית, נ. אויסגעהוילטקייט (אי־נעווייניק אַרײַן).

קַעֲרִית, נ. שיסעלע.

קָפֹא (קָפָא, יִקְפָּא), פ״ע. גליווערן: פאַרגליווערט ווערן: פרירן: פאַר־פרוירן ווערן: שטײַף ווערן.

— קָפֹא עַל שְׁמָרָיו, זיצן מיט פאַרלייג־טע הענט: זײַן קאָנסערוואַטיוו (אי־בערג.).

— הִקָּפֵא, פאַרפרוירן ווערן: פאַרגלי־ווערט ווערן: פאַרשטײַפט ווערן.

— הַקְפֵּא, פאַרגליווערן: פאַרשטײַפן: פאַרפרירן.

— הִקְפָּא, פֿאַרגליווערט ווערן; פֿאַר־שטײַפֿט ווערן; פֿאַרפֿרירט ווערן.

קִפָּאוֹן, ז. פֿאַרגליווערונג; פֿאַרשטײַפֿונג; פֿאַרפֿרירונג; סטאַגנאַציע; שטיל־שטאַנד; פֿראָסט.

— נְקֻדַּת הַקִּפָּאוֹן, פֿאַרגליווערונגס־פּונקט; פֿרירונגס־פּונקט.

קַפַּאי, ז. קאַסירער.

קִפֵּד, פ״י. איבערשנײַדן; אָפּשנײַדן; פֿאַרקירצן.

— קֻפַּד, איבערגעשניטן ווערן; אָפּגע־שניטן ווערן; פֿאַרקירצט ווערן.

— הַקְפֵּד, צוהיטן פּעדאַנטיש; שטאַרק אַכטונג געבן; אויפֿרעגן זיך; ברוגזן זיך; פֿאַרלירן ס׳געדולד; דערגיין די יאָרן; דערצערנען; אויפֿרעגן.

— הִתְקַפֵּד, ווערן פּעדאַנטיש; ווערן שטרענג; צוזאַמשרומפּן זיך.

קָפֵד, ת. פּעדאַנטישער; זייער אָפּגעהי־טער.

קִפֹּד, ז. יאָזש; נאַכטיקער רויב־פֿויגל (דערמאָנט אין תּנ״ך). זע קִפּוֹד.

קְפָדָה, נ. פֿאַרניכטונג; פֿאַרלענדונג ענדע.

קַפְּדָן, ז. פּעדאַנט; פּינקטלעכער; שטרענ־גער.

קַפְּדָנוּת, נ. שטרענגקייט; פּעדאַנטישקייט.

קַפְּדָנִי, ת. פּעדאַנטישער; פּינקטלעכער.

קִפָּה, פ״י. אָפּשוימען (יויך, ווײַן א״א).

— קֻפָּה, אָפּגעשוימט ווערן.

— הַקְפֵּה, פֿאַרשווענקען; פֿאַרפֿרירן; פֿאַרגליווערן.

— קֶפֶה, ז. שוים (אויף יויך, ווײַן א״א).

קֻפָּה, נ. קאַסע; קאַסעטע; פֿאָנד; קױשל.

— קֻפַּת־חוֹלִים, קראַנקנקאַסע.

קָפֶה, ז. קאַווע.

— בֵּית קָפֶה, קאַפֿעהויז.

קָפוּא, ת. געפֿרוירענער; פֿאַרפֿרוירענער; פֿאַרשטײַפֿטער; פֿאַרשטאַרטער.

קִפּוֹד, ז. יאָזש; נאַכטיקער רויב־פֿויגל (דערמאָנט אין תּנ״ך).

— קִפּוֹד־יָם, ים־יאָזש.

— קִפּוֹד־נְמָלִים, אויסטראַלישער יאָזש.

— בִּצּוּרֵי־קִפּוֹד, פֿראָנט־בונקער.

קִפּוֹדָן, ז. יאָזש־פֿלאַנץ — עכינאָפּאָס.

קִפּוֹז, ז. נישט אידענטיפֿיצירטער פֿויגל, דערמאָנט אין תּנ״ך.

קִפּוּחַ, ז. דיסקרימינאַציע; קריוודע־טו־אונג; באַצוולונג.

קִפּוּי, ז. שוים אויף זופּ אָדער ווײַן; אָפּשוימונג.

קָפוּי, ת. פֿאַרפֿרוירענער; פֿאַרגליווער־טער; לײַכטער; שווימיקער.

קִפּוּל, ז. צונויפֿלייגונג; צוזאַמענוויק־לונג; אײַנקנייטשונג; פֿאַלדונג.

קִפּוּץ, ז. שפּרונג; אונטערשפּרונג.

קָפוּץ, ת. געשלאָסענער; צוזאַמענגע־פּרעסטער; געבײַלטער.

קַפְזָב, ז. שפּרינגער, אָנפֿליגלדיקער אינזעקט — קאָלעמבאָלאַ.

קָפַח (קָפַח, יִקְפַּח), פ״י. שלאָגן; פֿלע־מען; שעדיקן (וועגן דער זון); דער־ווײַטערן; באַזײַטיקן.

— קִפֵּחַ, שלאָגן; שעדיקן; באַרויבן; באַ־צוולהן; דיסקרימינירן; פֿאַ־מינערן

רעכט; צווינגען; פֿאַרלירן; דערוויי־
טערן; באַזײַטיקן.

— קֻפַּח, דיסקרימינירט ווערן; באַרויבט
ווערן פֿון רעכט; באַצוולהט ווערן.

— הִתְקַפֵּחַ, באַצוולהן זיך אַליין; באַ־
צוולהט ווערן.

קִפֵּחַ, ז. זייער געוויקסיקער מענטש.

קְפִיאָה, נ. פֿאַרפֿרוירן ווערונג; פֿאַרגלי־
ווערט ווערונג.

קְפִידָה, נ. שטרענגקייט.

קְפִיחָה, נ. שלאָג (למשל: פֿון דער זון).

קְפִיץ, ז. פֿעדער; ספּרוזשינע; רעסאָרן.

קְפִיצָה, נ. שפּרונג; שליסונג; צוזאַמענ־
פּרעסונג; צוזאַמענדריקונג.

— קְפִיצַת־הַדֶּרֶךְ, וועג־איבערשפּרונג
דורך אַ נס.

קְפִיצִי, ת. פֿעדעראַרטיקער; עלאַסטישער;
רעסאָרנאַרטיקער.

קְפִיצִיּוּת, נ. פֿעדעראַרטיקייט; עלאַס־
טישקייט; רעסאָרנאַרטיקייט.

קָפַל (קָפַל, יִקְפֹּל), פּ״י. צוזאַמענלייגן;
צוזאַמענוויקלען; קנייטשן; אײַנקניי־
טשן; אײַנראָלן; פֿאַלדעווען.

— הִקָּפֵל, צוזאַמענגעלייגט ווערן; צו־
זאַמענגעוויקלט ווערן; געקנייטשט ווע־
רן; צוזאַמענגעקנייטשט ווערן.

— קִפֵּל, אײַנלייגן; אײַנראָלן; אײַנקניי־
טשן; אײַנוויקלען; אַרומנעמען.

— קֻפַּל, אײַנגעלייגט ווערן; אײַנגע־
ראָלט ווערן; אײַנגעקנייטשט ווערן;
צוזאַמענגעלייגט ווערן; אַרומגענומען
ווערן.

— הִקְפִּיל, צוזאַמענלייגן; אײַנקנייטשן;
אײַנוויקלען.

— הֻקְפַּל, צוזאַמענגעלייגט ווערן; אײַנ־
געקנייטשט ווערן; אײַנגעוויקלט ווערן.

— הִתְקַפֵּל, צוזאַמענלייגן זיך; אײַנקניי־
טשן זיך; זײַן אײַנלייג־פּעאיק.

קֶפֶל, ז. פֿאַלד; קנייטש.

קַפְלוֹט, ז. ציבעלעאַרטיקע פּרוכט. דער־
מאָנט אין דער משנה.

קַפְלֶט, ז. פּערוק; שייטל.

קַפֶּנְדַּרְיָה, נ. פֿאַרקירצטער וועג.

קֻפְסָה, קֻפְסָא, נ. שאַכטל; דאָזע; פּוש־
קע.

קֻפְסִית, נ. שאַכטעלע; פּודעלע; שקע־
טעלע.

קַפְסֶלֶת, נ. קאַפּסול.

קָפַץ (קָפַץ, יִקְפֹּץ), פּ״ע. שפּרינגען; אַ־
רויפֿשפּרינגען; אָנקומען; באַפֿאַלן;
גיריק זײַן; אײַליק זײַן; להוט זײַן;
שליסן; אײַנקלעמערן; בײַלן; אָפּהאַקן.

— הִקָּפֵץ, פֿאַרמאַכן זיך; פֿאַרשליסן
זיך; קירצער ווערן.

— קִפֵּץ, אונטערשפּרינגען; אַרויפֿוואַרפֿן;
אָניאָגן.

— הִקְפִּיץ, מאַכן שפּרינגען; מאַכן איבער־
שפּרינגען; מאַכן אַרויפֿשפּרינגען;
אויפֿהייבן; צואײַלן.

— הֻקְפַּץ, געבראַכט ווערן צו שפּרינ־
גען; געמאַכט ווערן איבערצושפּרינ־
גען.

— הִתְקַפֵּץ, אײַנגעשרומפּן ווערן; קיר־
צער ווערן.

קֶפֶץ, ז. קנעכל בײַ די הינטערשטע פּיס
פֿון אַ בהמה.

קַפְּצָן, ז. שפּרינגער; פּלוט; קרעבס־
שפּרינגער (בעל־חי).

קָפַשׁ (קָפַשׁ, יִקְפֹּשׁ), פ״י. פֿאַרכאַפּן; קידנעפּן.

קֵץ, ז. סוף; ענדע; שלוס; אומקום.

– מִקֵּץ, צום סוף; צום שלוס.

– לְקֵץ, בײַם סוף; בײַם שלוס.

– לְקִצִּים, צײַטנווײַז.

– קֵץ הַיָּמִים, משיח׳ס צײַטן.

– דָּחֹק אֶת הַקֵּץ, זײַן אומגעדולדיק; צואײַלן אָנקום פֿון משיחן.

– מְחַשְּׁבֵי קִצִּין, די וואָס האָבן אויסגעחשבונט די צײַט פֿון משיח׳ס אָנקום.

קָץ, פ״ע. נמאס געוואָרן. זע קוּץ. פֿאַרברענגט זומער. זע קַיִץ.

קָצַב (קָצַב, יִקְצֹב), פ״י. שנײַדן; באַשטימען; צוטיילן; ראַציאָנירן.

– הִקָּצֵב, באַשטימט ווערן; ראַציאָנירט ווערן.

– קַצֵּב, צעשנײַדן; אָפּשנײַדן; צעהאַקן; צעטיילן; צוטיילן; ראַציאָנירן; באַשטימען.

– הַקְצֵב, צוטיילן; אַסיגנירן; באַשטימען.

– הֻקְצַב, צוגעטיילט ווערן; אַסיגנירט ווערן; באַשטימט ווערן.

קַצָּב, ז. פֿליישהאַקער; פֿליישהענדלער.

קֶצֶב, ז. טאַקט; ריטם; טעמפּ; שנעלקייט (איבערג.); סוף; ענדע.

קִצְבָּה, נ. נאָרמע; צוטיילונג; פּענסיע; רעגולערע געלט־שטיצע.

קְצָבָה, נ. ריטם; טאַקט.

קִצְבָּה, נ. באַשטימטע געלט־סומע אויף ספּעציעלע הוצאות.

קַצָּבוּת, נ. פֿליישהאַקעריי.

קָצָה (קָצָה, יִקְצֶה), פ״י. צעהאַקן; אָפּהאַקן; צעשנײַדן; אָפּשנײַדן; אָפּטיילן; פֿאַרלענדן.

– הִקָּצֵה, דערפֿירט ווערן צו אַ סוף; באַשטימט ווערן אַ סוף.

– קַצֵּה, אָפּהאַקן; אָפּשנײַדן.

– הַקְצֵה, אָפּטיילן; אויסטיילן; באַשטימען; ראַציאָנירן.

– הֻקְצֵה, אָפּגעטיילט ווערן; אויסגעטיילט ווערן; באַשטימט ווערן.

קָצֶה ז. (ר׳ קְצָוֹת, קָצִים), ענדע; סוף; ראַנד; עקסטרעמיטעט; פּעריפֿעריע.

קָצָה, נ. (ר׳ קְצָוֹת), ענדע; סוף; ראַנד; פּעריפֿעריע.

קֵצֶה, ז. ענדע; סוף.

קְצָה, נ. אָפּשנײַדונג; אָפּהאַקונג; צוטייל.

קָצוּב, ת. באַשטימטער; נאָרמירטער; באַגרענצטער; ריטמישער; אין טאַקט געהאַלטענער.

קִצּוּב, ז. ראַציאָנירונג; צוטיילונג.

קִצּוּי, ז. אָפּשנײַדונג; אָפּטעסונג.

קִצְוִי, ת. עקסטרעמער.

קְצוּנָה, נ. אָפֿיצירן־קאָרפּוס; אָפֿיצירן־שטאַנד.

קָצוּעַ, ז. טעסלער; בוים־שנײַדער; האָלץ־העקער.

קִצּוּעַ, ז. אָפּטעסונג; אַרומשנײַדונג.

קָצוּף, ת. צעבייזערטער; דערגרינטער; שוימענדיקער פֿון רוגזה.

קָצוּץ, ת. געהאַקטער; אָפּגעהאַקטער; צעהאַקטער.

— רִבִּית קְצוּצָה, פֶעסטבאַשטימטער פּראָ־צענט; (איבערג.) ליכווע־פּראָצענט; ווּכער.

קִצּוּץ, ז. אָפּשנײַדונג; אַראָפּנידערונג; פֿאַרמינערונג.

קָצוּר, ת. אָפּגעשניטענער; אָפּגעקאָסעטער (היי, תּבֿואה).

קִצּוּר, ז. קירצונג; פֿאַרקירצונג; קאָנ־ספּעקט.

— בְּקִצּוּר, קורץ און בינדיק.

קֶצַח, ז. געווירץ־פּלאַנץ — ניגעלאַ.

קָצִין, ז. אָפֿיציר; מיניסטער; ריכטער; פֿירער; רײַכער און אָנגעזעענער מאַן.

קְצִינוּת, נ. אָפֿיצירישקייט; אָפֿיצירן־ראַנג; אָנפֿירערשאַפֿט; הויפּטמאַנ־שאַפֿט.

קְצִיעָה, נ. שאָל; קאַסיע (געווירץ); גע טרוקנטע פֿײַגן; צעשנײַדונג פֿון פֿײַ־גן כּדי זיי צו טריקענען; תּפֿלין־שיי־דל (תּפֿלין־בתּים).

קָצִיף, ת. שוימיקער; זיך שוימענדיקער.

קְצִיפָה, נ. רוגזה; אויפֿברויז; שוימי־קייט; קרעם.

קְצִיפוּת, נ. שוימיקייט.

קְצִיצָה, נ. אָפּשנײַדונג; צעשנײַדונג; אָפּגעהאַקטקייט פֿון אַ בוים (פּרי, צווײַג); קאָטלעט; קלאָפּס; לאַטקע פֿון געהאַקט גרינס; שויט; תּפֿלין־שיידל (בּתּים).

קָצִיר, ז. תּבֿואה־שניט; שניט־צײַט; גע־שניטענע תּבֿואה; תּבֿואה רײַפֿע צום שניט; נײַ־אַרויסגעשפּראָצטע צווײַ־גלעך אויף אַ בוים.

קְצִירָה, נ. שניט; שניט־צונויפֿנעמונג.

(קָצַן) הַקְצֵן, פ״י. אויפֿהייבן צו אָפֿי־צירן־ראַנג; דערהייבן צו פֿירער־שאַפֿט.

קְצֻנָּה, נ. אָפֿיצירן־קאָרפּוס; אָפֿיצירן־שטאַנד.

קָצַע (קָצַע, יִקְצַע), פ״י. אָפּשנײַדן; אַ־רומשנײַדן; אָפּשאָבן; אָפּטעסען; אָפּ־סטרוגען; צעשנײַדן פֿײַגן.

— קַצֵּעַ, אָפּשנײַדן; אָפּהאַקן; אָפּשאָבן; אָפּסטרוגען.

— קֻצַּע, אָפּגעשניטן ווערן; אָפּגעהאַקט ווערן.

— הַקְצֵעַ, הובלעווען; אָפּהובלעווען; אָפּשלײַפֿן; אָפּשאָבן; אָפּשעלן; אָפּ־קראַצן.

— הֻקְצַע, אָפּגעהובלעוועט ווערן.

— מֻהְקְצָע, אָפּגעהובלעוועטער; גע־שלײַפֿטער.

קָצַף (קָצַף, יִקְצֹף), פ״ע. אויפֿברויזן; שוימען זיך פֿון כּעס; אויפֿרעגן זיך; בייזערן זיך.

— הַקְצֵף, ערגערן; אויפֿרעגן; דערצער־נען; אַרויספֿירן פֿון די כּלים; מאַכן שוימען; אויפֿקלאַפּן אַ פּיאַנע.

— הֻקְצַף, אויפֿגעשלאָגן ווערן אין קרעם.

— הִתְקַצֵּף, כּעסן זיך; אויפֿרעגן זיך.

קֶצֶף, ז. אויפֿברויז; כּעס; ערגערונג; אויפֿגעבראַכטקייט; שוים; זייפֿן־שוים.

— אַל בְּקֶצְפְּךָ, זײַ נישט בייז אויף מיר.

— בְּשֶׁצֶף קֶצֶף, מיט שטאַרקן אויפֿברויז.

קְצָפָה, נ. אויפֿברויז; קללה.

קַצְפוֹן, ז. שטאַרקער אויפֿברויז.

קַצֶּפֶת, קְצֶפֶת, נ. פּיאַנע; קרעם.

קָצַץ (קָצַץ, יָקֹץ, יִקְצֹץ), פ״י. שנײַדן; צעשנײַדן; האַקן; צעהאַקן; אָפּהאַקן; צוטיילן; באַשטימען.

— הִקָּצֵץ, צעשניטן ווערן; צעהאַקט ווערן; אָפּגעהאַקט ווערן; באַשטימט ווערן; צוגעטיילט ווערן; רעדוצירט ווערן.

— קַצֵּץ, אָפּהאַקן; אָפּשנײַדן; שנײַדן; רעדוצירן.

— קֻצַּץ, אָפּגעהאַקט ווערן; אָפּגעשניטן ווערן; רעדוצירט ווערן.

— הִתְקַצֵּץ, צעהאַקט ווערן; אָפּגעשניטן ווערן; רעדוצירט ווערן.

קַצָּץ, ז. אויסהאַקער פֿון ביימער; העקער.

קֶצֶץ, ז. אָפּגעהאַקטער בוים־שטאַם; אָפּגעהאַקטע צווײַג.

קְצָצָה, נ. וואַלד־שטח צום אויסהאַקן; אָפּשייד־פֿײַערונג פֿון דער משפחה נאָך דער חתונה.

קְצֹצֶת, נ. שפּענער; אָפּפֿאַל.

קָצַר (קָצַר, יִקְצַר, יִקְצֹר), פ״י. שנײַדן; קאָסען (היי, תּבֿואה); אײַננעמען; אײַנזאַמלען (איבערג.); פֿאַרקירצן; פֿאַרמינערן.

— קָצְרָה יָדוֹ, ער איז נישט געווען אומשטאַנד.

— קָצְרָה נַפְשׁוֹ, קָצְרָה רוּחוֹ, ער האָט פֿאַרלוירן ס׳געדולד.

— הִקָּצֵר, אָפּגעשניטן ווערן (היי, תּבֿואה).

— קַצֵּר, פֿאַרקירצן; מאַכן בקיצור.

— קֻצַּר, פֿאַרקירצט ווערן.

— הִקְצִר, פֿאַרקירצן; פֿאַרמינערן; קורץ ווערן.

— הָקְצַר, פֿאַרקירצט ווערן.

— הִתְקַצֵּר, פֿאַרקירצן זיך; קורצער ווערן.

קָצָר, ת. קורצער.

— קְצַר־אַפַּיִם, קְצַר־רוּחַ, אומגעדולדיקער; זיך שנעל אָנצינדנדיקער.

— קְצַר־יָד, שוואַכער; מאַכטלאָזער.

— קְצַר־יָמִים, קורץ־דויערנדיקער.

— קְצַר־קוֹמָה, נידעריקער.

— קְצַר־רְאוּת, קורצזיכטיקער.

— בְּקָצָרָה, בקיצור; קורץ און בינדיק.

— קְצָרוֹת, קורץ; בקיצור; קורצע זאַכן; מיניאַטורן.

— אֲרֻכּוֹת וּקְצָרוֹת, אין דער לענג און אין דער ברייט; אַהער און אַהין.

— גַּלִּים קְצָרִים, קורצוועלן (אין ראַדיאָ, 10 — 150 מעטער).

— דֵּעָה קְצָרָה, באַגרענצטער (אין שׂכל).

קֹצֶר, ז. קורצקייט.

— קֹצֶר־דֵּעָה, ־הֲבָנָה, באַגרענצטקייט (אין שׂכל).

— קֹצֶר־יָד, אוממעכטיקייט; אומבאַהאָלפֿנקייט.

— קֹצֶר־רוּחַ, אומגעדולד.

קֶצֶר, ז. קורצשלוס (אין עלעקטרישן אומקרײַז).

קְצָרָה, נ. שלאָס; פֿאָרט.

קַצְרִית, קַצֶּרֶת, נ. אַסטמע.

קַצְרָן, ז. (נ. קַצְרָנִית), קורץ און שאַרף מאַכנדיקער; סטענאָגראַפֿיסט.

קַצְרָנוּת, נ. סטענאָגראַפֿיע.

קַצְרָנִי, ת. סטענאָגראַפֿישער.

קְצַרְצַר, ת. קורצינקער.

קְצָת, תה״פ. אַביסל: עפּעס־וואָס: אַ טיילכל.

– מִקְצָת, אַביסל: אַ שמעק.

– בְּמִקְצָת, עפּעס־וואָס.

קַר, ת. קאַלטער: קילער: אָפּגעקילטער.

– קַר־מֶזֶג, רואיקער: קאַלטבלוטיקער.

– קַר־רוּחַ, באַהערשטער.

– בְּדָם קַר, קאַלטבלוטיק.

– יַחַס קַר, קאַלטע באַציאונג.

– נֶשֶׁק קַר, קאַלט געווער.

קֹר, ז. קעלט: קאַלטקייט.

– קֹר־רוּחַ, באַהערשטקייט.

קָרָא (קָרָא, יִקְרָא), פ״י. לייענען: רעצי־טירן: פֿאָרלייענען: שרײַען: רופֿן: צוזאַמענרופֿן: אָנרופֿן: אויסרופֿן: אַ־לאַרמירן: לערנען תנ״ך: געשען: פֿאַרלויפֿן זיך.

– קָרָא בְּגָרוֹן, שטאַרק שרײַען: ריטשען.

– קָרָא דְּרוֹר, באַפֿרײַען.

– קָרָא עֲצָרָה, ־יְשִׁיבָה, צוזאַמענרופֿן פֿאַרזאַמלונג, זיצונג.

– קָרָא עַרְעָר עַל־, טענה׳ן קעגן.

– קָרָא תִּגָּר עַל־, ־כְּנֶגֶד, ־אַחַר, מאַכן פֿאָרווורפֿן: טענה׳ן קעגן: אויסרעדן.

– הִקָּרֵא, געלייענט ווערן: פֿאָרגעלייענט ווערן: גערופֿן ווערן: אָנגערופֿן ווערן: פֿאַרשריגן ווערן: געשען: פֿאַרלויפֿן זיך: אײַנגעלאַדן ווערן: פֿאַרבעטן ווערן.

– הִקָּרֵא אֶל הַדֶּגֶל, מאָביליזירט ווערן.

– קָרוּא, גערופֿן ווערן: אײַנגעלאַדן ווערן: פֿאַרבעטן ווערן.

– הַקְרֵא, פֿאָרלייענען: פֿאָרלייענען אויף נאָכזאָגן: רעציטירן: דעקלאַמירן: דיק־טירן: אַראָפּברענגען: גורם זײַן.

– הָקְרֵא, פֿאָרגעלייענט ווערן: רעציטירט ווערן: אָנגערופֿן ווערן.

– הִתְקָרֵא, רופֿן זיך: אָנרופֿן זיך.

קָרָא, ז. געלערנטער אין די הייליקע ספֿרים: תּורה־פֿאָרלייענער: קאַראַי־מער: קאַוונע.

קְרָא, ז. פּסוק פֿון תּנ״ך.

קָרָאוּת, נ. קאַראַיִזם.

קָרָאִי, ת. קאַראַיִמער.

(קְרַאת) לִקְרַאת, תה״פ. אַנטקעגן.

קָרֹב (קָרַב, יִקְרַב), פ״ע. דערנענטערן זיך: נענען.

– קָרֹב אֶל אִשָּׁה, קומען צו אַ פֿרוי.

– קְרַב אֵלֶיךָ! אַוועק פֿון דאַנען! גיי פֿון דאַנען!

– הִקָּרֵב, דערנענטערן זיך: נענען: גע־בראַכט ווערן אַלס קרבן.

– קָרֵב, דערנענטערן: צוזאַמילן.

– קֹרוֹב, דערנענטערט ווערן.

– הַקְרֵב, דערנענטערן: דערנענטערן זיך: דערלאַנגען: ברענגען אַ קרבן: אָפּפֿערן זיך.

– הָקְרֵב, דערנענטערט ווערן: גע־בראַכט ווערן אַלס קרבן: אָפּפֿערן זיך.

– הִתְקָרֵב, דערנענטערן זיך: גענענען צו זיך: געבראַכט ווערן אַלס קרבן.

קְרָב, ז. שלאַכט: קאַמף: פֿאַרמעסט.

– דוּ־קְרָב, דועל.

– כְּלֵי־קְרָב, געווער.

— שְׂדֵה־קְרָב, שלאַכטפעלד.

קְרָב, ז. (ר׳ קְרָבִים, קְרָבַיִם), אינערן; אינערלעכע גלידער; מיטן; אינטער־יער; אינערלעכקייט.

— בְּקֶרֶב, אינעווייניק; צווישן.

— מִקֶּרֶב, פון אינעווייניק; פון דער טי־פעניש.

— מִקֶּרֶב לֵב, פונעם גאַנצן האַרצן.

— קְרָבִים, קְרָבַיִם, געדערעם.

קִרְבָה, קֶרְבָה, נ. נאָענטקייט; דערנענ־טערונג; פאַרוואַנדקייט.

— בְּקִרְבַת־, אין דער נאָענט, אין דער סביבה.

קֶרֶבוּת, נ. נאָענטקייט; קרובֿהשאַפט.

קְרָבִי, ת. שלאַכטאַרטיקער; קעמפערישער.

קָרְבָּן, ז. (ר׳ קָרְבָּנוֹת), אָפּפער, קרבן.

קָרֵד, פ״י. קראַצן; פוצן מיט אַן אײַזן־קאַם (פערד, בהמות).

— קָרוֹד, געקראַצט ווערן; געפוצט ווערן מיט אַן אײַזן־קאַם.

קֶרֶד, ז. אָפּזאַץ־שטיין.

קַרְדָּה, נ. שטעכיק בלומען־געוויקס — קאַרדואוס.

קַרְדֹּם, ז. לאָם; האַק; טאָפּער.

קַרְדֵּם, פ״י. האַקן; אָפּהאַקן.

קָרָה (קָרָה, יִקְרֶה), פעו״י. געשען; פאָר־קומען; פאַרלויפן זיך.

— הִקָּרָה, אָנשטויסן זיך; צופעליק דער־גרייכן; צופעליק אָנקומען; האָבן זרע־אויספלוס (פאָלוציע).

— קָרֵה, לייגן אַ דאַך, אַ סופיט, אַ סטע־ליע; לייגן בעלקעס; מאַכן אַ גע־וועלבונג.

— קֹרֶה, באַדעקט ווערן מיט אַ דאַך, מיט אַ סופיט.

— הַקְרֵה, מאַכן ס׳זאָל געשען; באַשטי־מען.

— הִקְרֶה, האָבן זרע־אויספלוס (פאָלו־ציע).

קָרָה, נ. קעלט; פראָסט.

(קָרָה) קֹרַת־רוּחַ, נ. פאַרגעניגן; אָנגע־נעמלעכקייט; באַפרידיקונג.

— קֹרַת־נֶפֶשׁ, נחת; פאַרגעניגן.

קָרָאוּ, ת. גערופענער; אײַנגעלאַדענער.

קָרוֹב, ז. פאַרוואַנדטער; קרובֿ; פרײַנד. ת. נאָענטער; וואָרשײַנלעכער. תה״פ. נאָענט; וואָרשײַנלעך.

— קָרוֹב לְ־, נאָענט צו; אַרום.

— בְּקָרוֹב, אין דער נאָענטער צוקונפט.

— מִקָּרוֹב, פון דער נאָענט; מיט אַ קורצער צײַט צוריק; אָט באַלד.

— קָרוֹב לֶאֱמֶת, ־לְוַדַּאי, נאָענט צום אמת; כמעט זיכער.

קֵרוּב, ז. נאָענטקייט; דערנענטערונג.

— בְּקֵרוּב, מער־ווייניקער; אַרום.

— קֵרוּב־בָּשָׂר, איינער נעבן אַנדערן.

— קֵרוּב־פָּנִים, העפלעכקייט; גערנווי־ליקייט.

קְרוֹבָה, נ. קְרוֹבוֹת, קְרוֹבֶץ, ז. באַצ. פאַר די יום־טובֿדיקע פיוטים.

קָרוּי, ז. (קָרוּא) אויפֿגערופענער צו ליי־ענען פון דער תורה.

קֵרוּי, ז. דאַך־לייגונג; סופיט־לייגונג.

קַרְוְיָה, נ. אויסגעהוילטע קאַווענע.

קֵרוּם, ז. הײַטל; שאָל.

קְרוּמִי, ת. הייַטלאַרטיקער; הייַטלדיקער·

קְרוּמִית, נ. דין הייַטל.

קְרוֹן, זו״נ (ר׳ קְרוֹנוֹת), וואַגאָן; וואָגן; פלאַטפאָרם.

קְרוֹנַאי, ז. וואַגאָנען־פירער.

קְרוֹנִית, נ. וואַגאָנעט; דרעזינע.

קְרוֹנוֹעַ, ז. מאָטאָריזירטער וואַגאָן.

קֵרוּס, ז. זיך אַראָפּזעצונג; „טשיפּטשעזיצונג (מיט געבויגענע קני׳).

קָרוּעַ, ת. צעריסענער; צעפליקטער.

— **קָרוּעַ וּבָלוּי**, אָפּגעריסענער און אָפּגעשליסענער.

קָרוּץ, ת. אויסגעהאַקטער; געשאַפענער; געשטאַלטיקטער ; פאָרמירטער; געמאַכטער.

קֵרוּר, ז. קילונג.

קָרוּשׁ, ת. פאַרגליווערטער; פאַרשטייַפטער; געזעצטער.

קִרְזוּל, ז. האָר־פריזירונג ; אָנדולירונג.

קַרְזֵל, פ״י. מאַכן לאָקן.

— **קֻרְזַל**, געדרייט ווערן אין לאָקן.

קָרַח (קָרַת, יִקְרַח), פ״י. מאַכן אויסקריכן: אויסרייַסן די האָר; מאַכן אַ פליך.

— **הִקְרֵחַ**, ווערן פליכעוואַטע; באַקומען אַ פליך; אויסגעקראָכן ווערן; אָפּגעפרעסן ווערן; פאַרפרוירן ווערן; פאַרגליווערט ווערן.

— **הַקְרֵחַ**, מאַכן אויסקריכן די האָר; אויסרייַסן פלאַנצן; אויסקריכן; באַקומען אַ פליך; ווערן פליכעוואַטע.

— **הָקְרַח**, ווערן אויסגעקראָכן; ווערן אויסגעריסן; ווערן אויסגעוואָרצלט.

— **הִתְקָרֵחַ**, אויסקריכן; ווערן פליכעוואַטע; באַקומען אַ פליך.

קֵרֵחַ, ת. פליכעוואַטער; אויסגעקראָכענער; נאַקעטער (וואַלד, פעלד, גאָרטן).

קֶרַח, ז. אייַז; פראָסט; קעלט; אויסגעקראָכנקייט; פליך.

קָרְחָה, נ. פליך; וויסטעניש (איבערג.).

קַרְחוֹן, ז. אייַזבאַרג; גלעטשער.

קֵרְחוּת, נ. אויסגעקראָכנקייט.

קַרְחִי, ת. אייַזיקער; אייַזאַרטיקער.

קַרְחָן, ז. אייַז־פאַרקויפער; אייַז־מאַכער. ת. פליכעוואַטער.

קָרַחַת, נ. (ר׳ קָרְחוֹת), פליך; אויסגעקראָכענער פלאַץ אין וועב־שטאָף; נאַקעטקייט (אין אויסגעהאַקטן וואַלד, אויסגעריסענעם גאָרטן).

קֶרֶט, ז. ברעקל; פיצל; ברעזל; זשאַרקע; קערנדל.

קָרָט, ז. אַלטערטימלעכע קליינע מטבע אָדער געוויכט; וואָג פאַר איידלשטיינער און גאָלד (2 גראַם); גאָלד־סטאַנדאַרד ($\frac{1}{24}$ ריין גאָלד).

קְרָטוֹב, ז. קליינע מאָס; קלייניקייט; שמץ.

קַרְטוּט, ז. ברעקל; פיצל; ברעזל.

קִרְטוּם, ז. אָפּברוך פון שפּיץ צווייַג אָדער בלאַט.

קַרְטוֹן, ז. קרייַד; קרייַדל.

קַרְטֵם, פ״י. אָפּשנייַדן שפיצל; אָפּשנייַדן עק; אָפּברעכן.

— **קֻרְטַם**, אָפּגעבראָכן ווערן; אָפּגעשניטן ווערן.

קֻרְטָם, ז. שאַפראַן; קאַרטאַמין (געוויקס).

קַרְטֵס, פ״י. פאָלירן, שייַערן מיט קרייַד.

קְרֶטֶע, פ״ע. שפּרינגען: האָפּסען: ברײַקען.

קְרִי, קֶרִי, ז. ווידערשטאַנד: ווידערשפּעניקונג: פּאָלוציע.

קְרֵי, ז. לייענונג אַנדערש ווי געשריבן — אין תּנ״ך.

קָרִיא, ת. גערופּענער: אויסגערופּענער; אויסגעוויילטער: אײַנגעלאַדענער: לייענבאַרער.

קְרִיאָה, נ. לייענונג: רוף: רופֿונג: אויסרוף; רעציטאַציע: אויסגעשריי; באַקאַנטמאַכונג.

— קְרִיאַת־בֵּינַיִם, צווישנרוף.

— קְרִיאַת־הַגֶּבֶר, האָן־קריי.

— קְרִיאַת־הַתּוֹרָה, תּורה־פֿאָרלייענונג.

— קְרִיאַת־שְׁמַע, תּפֿילה וואָס ווערט געזאָגט טעגלעך אין שחרית, מעריבֿ און פֿאַרן שלאָפֿן־גיין.

— בַּעַל־קְרִיאָה, פֿאָרלייענער פֿון דער וואָכן־פּרשה פֿון דער תּורה.

— חֲדַר־קְרִיאָה, לייענזאַל.

— סִימַן־קְרִיאָה, אויסרוף־צייכן (!).

קְרִיבָה, נ. דערנענטערונג.

קְרִיבוּת, נ. נאָענטקייט; פֿאַרוואַנדשאַפֿט.

קָרִיד, ת. באַדעקטער מיט שטיין־אָפּזאַץ.

קִרְיָה, נ. שטאָט: פֿאָרשטאָט: רעזידענץ.

— הַקִּרְיָה, רעזידענץ פֿון רעגירונגס־אַמטן אין מדינת ישׂראל.

קְרִיחָה, נ. אויסקריכונג: פּליכעוואַטעווערונג.

קְרִימָה, נ. פֿאַרהײַטלונג.

קַרְיָן, ז. לײַדנשאַפֿטלעכער לייענער: פֿאָרלייענער; נאַראַטאָר: ראַדיאָ־ספּיקער.

קַרְיָנָא, ז. פֿאָרלייענער: פֿאָרשלאָג־געבער.

קְרִינָה, נ. שטראַלונג: אויסשטראַלונג.

קַרְיָנוּת, נ. פֿאָרלייענער־קונסט.

קְרִיסָה, נ. קניאונג: זיך צוזעצונג (מיט אײַנגעבויגענע קני).

קְרִיעָה, נ. צערײַסונג: רײַסונג.

— קְרִיעַת יַם־סוּף, שפּאַלטונג פֿון רויטן יַם בעת די ייִדן זענען אַרויס פֿון מצרים; שווער אָנקומעניש.

קְרִיצָה, נ. ווינקונג: פּינטלונג מיט די אויגן.

קָרִיר, ת. קאַלטלעכער; גלײַכגילטיקער (איבערג.).

קְרִירוּת, נ. קאַלטקייט; גלײַכגילטיקייט (איבערג.).

קְרִישׁ, ז. גאַלאַרעטע.

קְרִישָׁה, נ. פֿאַרגליווערונג.

קְרִישׁוּת, נ. פֿאַרגליווערטקייט: פֿאַרגליווערונג.

קָרַם (קָרַם, יִקְרַם), פ״ע. באַדעקן זיך מיט אַ הײַטל: באַדעקן זיך מיט אַ פּעלץ (אויף מילך). פ״י. פֿאַרהײַטלען; באַדעקן מיט אַ הײַטל.

— הִקְרִם, באַדעקן זיך מיט אַ הײַטל; באַדעקט ווערן מיט אַ הײַטל.

— הַקְרֵם, באַדעקן זיך מיט אַ הײַטל; פֿאַרהײַטלען זיך: פֿאַרגליווערן: באַדעקן מיט אַ בלאָס.

— הָקְרַם, פֿאַרהײַטלט ווערן: פֿאַרדעקט ווערן מיט אַ בלאָס: פֿאַרגליווערט ווערן.

קְרָם, ז. צודעק: דעק: קאָטאַרע.

קַרְמִיד, ז. דאַכלקע.

קְרָמִית, נ. ווילדער ווייץ.

קְרֶמֶת, נ. דיפטעריט (קראַנקייט).

קָרַן (קָרַן, יִקְרַן), פ״ע. שטראַלן; אויס־שטראַלן; לײַכטן.

— **הִקְרִין**, אויסשטראַלן; באַשטראַלן; וואַרפן ליכט; לאָזן הערנער.

— **הָקְרַן**, אויסגעשטראַלט ווערן; באַ־האָרנט זײַן.

— **הִתְקָרֵן**, פאַרהאָרנט ווערן.

קֶרֶן, ז. (ר׳ קְרָנַיִם, קְרָנַיִם, קְרָנוֹת), האָרן; באַהאָרנטער; פאָנד; גרונד־קאַפּיטאַל; עק; ווינקל; „קאָרנער״ (אין ספּאָרט); וואַנט; קראַפּט; גרויס־קייט.

— **קֶרֶן־אוֹמֶן**, פּרוביר־גלעזל; באַנקע (צו שטעלן אויף די פּלייצעס פון אַ קראַנקן).

— **קֶרֶן־זָוִית**, גאַס־ווינקל; טעמפּער ווינקל.

— **קֶרֶן־חָזוּת**, שפּאַקטיזו.

— **קֶרֶן־יַעַר**, יעגער־האָרן.

— **קַרְנֵי־פָּרָה**, נאָמען פון אָפּשטעל־אינ־טאָנאַציע אין תּנ״ך.

— **בַּעַל־קְרָנַיִם**, מאַן וואָס זײַן פרוי פאַר־ראַט אים.

— **הַקֶּרֶן הַקַּיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל**, (קק״ל) נאַ־ציאָנאַלער פאָנד אויסצולייזן באָדן אין א״י.

— **קֶרֶן־הַיְסוֹד**, צענטראַלער פינאַנץ־אַנ־שטאַלט פאַר א״י.

קַרְנְזוֹל, ז. קרומע ליניע; אַלכסוניקע ליניע.

קַרְנִי, ת. האָרנאַרטיקער.

קַרְנִית, נ. נעצהײַטל, רעטינע.

קַרְנָן, ת. האָרנדיקער (אויף פאַרראַטער נער מאַן); קאָוואַדלע מיט צוויי שפּיצן; וואַסער־געוויקס — סעראַטאָ־פילום.

קַרְנָס, ז. שווערער האַמער.

קַרְנַף, ז. (ר׳ קַרְנַפִּים), נאָזהאָרן (חיה).

קָרַס (קָרַס, יִקְרֹס), פ״ע. קניקסן; בויגן זיך; אײַנברעכן זיך (אונטער לאַסט).

— **הִקְרִיס**, פּלאַצן; געפּלאַצט ווערן.

— **הַקְרֵס**, קאַליע ווערן; פאַרדאָרבן ווע־רן; פּלאַצן; מאַכן קניקסן.

קֶרֶס, ז. האָקן; האַקע.

— **צְלַב־הַקֶּרֶס**, האַקנקרייץ.

קִרְסוּם, ז. אָפּגריזשונג; אָפּשנײַדונג פון עקן; אַרומבײַסונג.

קַרְסֹל, קַרְסוֹל, ז. (ר׳ קַרְסֻלַּיִם), קנעכל.

קַרְסֻלִּית, נ. קנעכל־באַנד.

קִרְסֵם, פ״י. צעגריזשען; אַרומבײַסן.

— **קֻרְסַם**, צעגריזשעט זײַן; אַרומגע־ביסן זײַן.

— **הִתְקַרְסֵם**, אָפּגעגריזשעט ווערן; אַרום־געביסן ווערן.

קָרַע (קָרַע, יִקְרַע), פ״י. רײַסן; אָפּרײַסן; אויסרײַסן; צערײַסן; דורכרײַסן; רײַ־סן קריעה; צעפּליקן; אָפּפּליקן; צע־שיידן; דורכהאַקן; פאַרניכטן; מבֿ־טל מאַכן.

— **הִקָּרַע**, צעריסן ווערן; אָפּגעריסן ווערן; אויסגעריסן ווערן; דורכגעריסן ווערן; צעפּליקט ווערן; אָפּגעפּליקט ווערן; דורכגעבראָכן ווערן; מבֿטל ווערן.

— **קֹרַע**, צערײַסן; צעפּליקן; צעשנײַדן; דורכברעכן.

— קְרוֹעַ, צעריסן ווערן; צעפּליקט ווערן; צעשפּאָלטן ווערן.

— הַקְרֵעַ, מאַכן צעררייסן; מאַכן איינרייסן קריעה.

— הִתְקָרֵעַ, צעררייסן זיך; אָפּרייסן זיך; פּלאַצן; צעבראָכן ווערן.

קֶרַע, ז. ריס; אָפּריס; שפּאַלטונג (איבערג.

— קְרָעִים, לאַכעס; שמאַטעס; אָפּגעריסנקייט.

קַרְפָּדָה, נ. ראָפּעכע (פּראָש).

קַרְפּוֹל, ז. לעוואָניע (געוויקס און בלום).

קַרְפִּיוֹן, ז. קאַרפּ (פיש).

קַרְפִּיף, קַרְפֵּף, ז. אָפּגעצוימטער שטח.

קַרְפֵּף, פּ״י. אַרומצוימען.

— קְרְפּוֹף, אַרומגעצוימט ווערן.

קָרַץ (קָרֵץ, יִקְרֹץ), פּ״י. ווינקען; פּינטלען (מיט די אויגן); צוקוועטשן (ליפּן); מאַכן סיגעס; אָפּצופּן; אָפּרייסן; פּאָרמירן; געשטאַלטן; שעכטן.

— הִקָּרֵץ, אָפּגעריסן ווערן; אָפּגעצופּט ווערן; אָפּגעשניטן ווערן; אָפּגעקנייפּט ווערן.

— קָרֵץ, ווינקען; פּינטלען; צוקוועטשען (ליפּן); מאַכן סיגעס; אָפּשניידן; אויסשניידן; אויספּאָרמירן.

— קֹרוֹץ, אויסגעשניטן ווערן; אויספּאָרמירט ווערן.

— הַקְרֵץ, פּאָרמירן; געשטאַלטן.

קֶרֶץ, ז. שחיטה; פּאַרלענדונג; בראָך; אָפּשניט; טייג־שטיק.

קְרָצָה, נ. טייג; קנייטונג; פּאַרלענדונג; מסירה.

קִרְצוּף, ז. קראַצונג; קעמונג (מיט אַן אייזן־קאַם).

קַרְצִית, נ. קלעמער־וואַנץ (פּאַראַזיט אויף בעל־חי).

קַרְצֵף, פּ״י. קראַצן, רייבן; קעמען (מיט אַן אייזן־קאַם).

— קֻרְצוֹף, געקעמט ווערן מיט אַן אייזן־קאַם.

קַרְקְבָן, ז. וואָליע (ביי עופות); מאָגן; פּופּיק.

קִרְקוּר, ז. קוואַקונג; קוואָקונג; קראַקונג; גאָדערונג; צעטרייסלונג.

קִרְקָס, ז. (ר׳ קִרְקָסִים, קִרְקְסָאוֹת), צירק; סטאַדיאָן.

קַרְקַע, ז. (ר׳ קַרְקָעוֹת), באָדן; פּונדאַמענט. זו״נ. ערד, ערד־שטח.

— קַרְקַע בְּתוּלָה, נישט באַאַרבעטער באָדן; נישט באַרירטער קעגנשטאַנד.

— קַרְקַע עוֹלָם, הפקר־באָדן.

— קוֹמַת קַרְקַע, פּאַרטער.

קַרְקָעִי, ת. באָדן־אָנגעהעריקער.

— תַּת־קַרְקָעִי, אונטערערדישער.

קַרְקָעִית, נ. באָדן; דנאָ.

קִרְקֵף, פּ״י. סקאַלפּירן; קעפּן; אָפּשינדן שעדל.

— קֻרְקוֹף, סקאַלפּירט ווערן.

קַרְקֶפֶת, נ. קאָפּ; קאָפּ־שעדל; סקאַלפּ; בלומען־שטענגל.

קִרְקֵר, פּ״ע. קוואַקען; קוואָקען; קראַקען; גאָדערן. פּ״י. צעשטערן; צעלייגן.

— קֻרְקוֹר, צעשטערט ווערן; צעלייגט ווערן.

קַרְקָרָן, ז. שרייער; טומלער; גאָדערער; קראַקער.

קַרְקֶרֶת, נ. באָדן; דנאָ.

קַרְקֵשׁ, פ״י. קלאַפּן; גרעגערן; קלינגען.

קַרְקָשׁ, ז. גלעקל; קלאַפּערל; עקבויער.

קָרַר, פ״י. קילן; אָפּקילן; פֿאַרקילן.

— קָרוֹר, אָפּגעקילט ווערן; צוגעקילט ווערן.

— הֵקֵר, אָפּקילן; אָפּפֿרישן.

— הוּקַר, אָפּגעקילט ווערן; צוגעקילט ווערן.

— הִתְקָרֵר, אָפּקילן זיך; צוקילן זיך.

— נִתְקָרְרָה דַּעְתּוֹ, ער האָט זיך באַרו־איקט.

— נִתְקָרְרָה רוּחוֹ, ער איז באַפֿרידיקט געוואָרן.

קָרָר, ז. פֿורמאַן; באַלעגאָלע; אָנטרייַ־בער.

קָרַשׁ (קָרַשׁ, יִקְרַשׁ), פ״ע. פֿאַרגליווערט ווערן; פֿאַרשטייַפֿט ווערן; ווערן צו גאַלערעטע.

— הִקְרִישׁ, פֿאַרגליווערט ווערן; פֿאַר־שטייַפֿט ווערן; פֿאַרפֿרוירן ווערן.

— הַקְרֵשׁ, פֿאַרגליווערן; שטייַף מאַכן; פֿאַרפֿרירן.

— הָקְרַשׁ, פֿאַרגליווערט ווערן; פֿאַר־פֿרירט ווערן.

— הִתְקָרֵשׁ, פֿאַרגליווערן זיך; פֿאַרפֿריי־רן זיך.

קֶרֶשׁ, ז. ברעט; איינהאָרן (חיה דער־מאָנט אין תּלמוד).

— קֶרֶשׁ־קְפִיצָה, שפּרונגברעט; טראַמ־פּאָלינע.

קֶרֶת, קַרְתָּא, נ. רעזידענץ; שטאָט.

— נְטוֹרֵי קַרְתָּא, שטאָט־היטער; פֿאַנאַ־טיש־פֿרומע ייִדן אין ירושלים (אָנער־קענען נישט מדינת ישׂראל).

קַרְתָּן, ז. פּראָווינציאַל.

קַרְתָּנוּת, נ. פּראָווינציעלישקייט.

קַרְתָּנִי, ת. פּראָווינצער; פּראָווינציאַל; פּראָווינצערישער.

קַשׁ, ז. שטרוי.

— קַשׁ וּגְבָבָה, שטרוי און פּלעווע; גאָרנישט מיט גאָרנישט; ווערטלאָז.

— דָּחָה בְּקַשׁ, אָפּפּטרן מיט אַ פֿוילן תּירוץ.

קָשַׁב (קָשַׁב, יִקְשַׁב), פ״ע. האָרכן; אייַנ־האָרכן זיך.

— הִקְשִׁיב, האָרכן; צוהאָרכן זיך.

— הַקְשֵׁב! אַכטונג!

קַשָּׁב, ז. צוהאָרכער.

קֶשֶׁב, ז. האָרכונג; צוהאָרכונג.

קַשְׁבוֹן, ז. אויסהאָרכונג.

קָשָׁה (קָשָׁה, יִקְשֶׁה), פ״ע. געדיכט ווע־רן; שווער ווערן; האַרט ווערן.

— הִקְשָׁה, האַרט ווערן; געדיכט ווערן.

— קָשֶׁה, האָבן שוועריקייטן.

— קָשֵׁה עֹרֶף, זייַן האַרטנעקיק.

— הִקְשָׁה, באַשווערן; שווער מאַכן; האַרט מאַכן; אייַנשפּאַרן זיך; שטרענג זייַן; האַרט ווערן; פֿרעגן אַ שווערע פֿראַגע; זייַן האַרטנעקיק.

— הִקְשְׁתָה לָלֶדֶת, זי האָט געהאַט אַ שווערן געבורט.

— הִקְשָׁה לִשְׁאֹל, שטעלן שווערע פֿראַגן.

— הֻקְשָׁה, פֿאַרהאַרטעוועט ווערן; ווערן אומדערטרעגלעך; ווערן לעסטיק; שווער ווערן; האַרב ווערן.

— הִתְקַשֵּׁה, האַרט ווערן; פֿאַרהאַרטעווען זיך; פֿאַרהאַרטעוועט ווערן; האָבן שוועריקייטן; אָנשלאָגן זיך אויף שוועריקייטן; שטרענג ווערן; איזדעקעווען זיך; איינשפּאַרן זיך.

קָשֶׁה, ת. שווערער; האַרטער; געדיכטער; האַרבער; איינגעשפּאַרטער; פֿאַרעקשנטער; אומדערטרעגלעכער; שטרענגער.

— קְשֵׁה־הֲבָנָה, ־תְּפִיסָה, אומפֿאַרשטענדיקער; שווער־אויפֿפֿאַסנדיקער; פֿאַרפּלאָנטערטער.

— קְשֵׁה־יוֹם, ־רוּחַ, פֿאַרביטערטער; דערדריקטער.

— קְשֵׁה־לֵב, איינגעשפּאַרטער; פֿאַרעקשנטער; פֿרעכער; אומפֿאַרשעמטער; אַכזר.

— קְשֵׁה־עֹרֶף, ווידערשפּעניקער; האַרטנעקיקער.

— קָשׁוֹת, ביטערע ווערטער.

— יָד קָשָׁה, האַרטע האַנט.

— לָשׁוֹן קָשָׁה, ענערגישע און האַרבע ווערטער.

— מַטְבֵּעַ קָשֶׁה, האַרטע וואַלוטע.

— מַיִם קָשִׁים, האַרט וואַסער (מיט מער ווי אַ האַלבן גראַם קאַלך־זאַלצן אויף יעדן ליטער).

קִשּׁוּא, ז. אוגערקע־גאַטונג (קוקומיס); אוגערקע; קוסע (קוקורביטאַ מאָסקאַטאַ).

קַשּׁוּב, ז. צוהערער.

קַשְׂוָה, נ. שאָל (טעפּל); פֿרוכטן־וועגטל.

קָשׁוּחַ, ת. ברוטאַלער; פֿאַרהאַרטעוועטער; גלייַכגילטיקער.

קִשּׁוּט, ז. באַפּוצונג; אויספּוצונג; באַצירונג; צירונג; באַשייַנונג; אָרנאַמענטיק; שאָס; וווּרף.

קִשּׁוּי, ז. האַרטונג; פֿאַרהאַרטונג; שווערקייט (אין געבורט).

קִשּׁוּר, ז. בינדונג; פֿאַרבינדונג; באַנד.

— מִלּוֹת־קִשּׁוּר, פֿאַרבינדונגס־ווערטער.

קָשׁוּר, ת. פֿאַרבונדענער; געבונדענער; צוגעבונדענער; פֿעסטער; געדיכטער.

קָשׁוּשׁ, ת. מיט שטרוי־באַדעקטער.

קְשׁוֹשֶׁת, נ. שטרוי־שטענגל; ברעטל (אונטערצולעגן צעבראָכענעם גליד).

קִשּׁוּת, נ. קוסע. זע קִשּׁוּא.

קָשׁוֹת, ת. געוועלבטער.

(קָשַׁח) הִקְשִׁחַ, פ״י. דערווייַטערן; האַנדלען ברוטאַל; מאַכן אומפֿילבאַר; פֿאַרהאַרטעווען.

קָשֵׁחַ, ת. שטיינהאַרציקער; ברוטאַלער.

קִשֵּׁחַ, ת. ברוטאַלער; אַכזריותדיקער.

(א) קֹשְׁט, קֹשֶׁט, ז. אמת; גערעכטיקייט; אָרנטלעכקייט.

(ב) קֹשְׁט, ז. קאָסט־געווירץ (צו ווייַרויך); אַנאַנאַס.

קשט (קָשַׁט, יִקְשֹׁט), פ״י. באַפּוצן; אויספּוצן; באַצירן; באַשייַנען; שיסן פֿון אַ בויגן.

— קִשֵּׁט, באַפּוצן; אויספּוצן; באַשייַנען; דעקאָרירן.

— קֻשַּׁט, באַפּוצט ווערן; אויסגעפּוצט ווערן; באַשייַנט ווערן; דעקאָרירט ווערן.

— הִתְקַשֵּׁט, אויספּוצן זיך; פֿאַרפּוצן זיך; באַרעכטיקן זיך.

קַשָּׁט, ז. דעקאָראַטאָר; בויגן־שיסער.

קַשְׁטָנוּת, נ. דעקאָרירונג.

קַשְׁטָנִית, נ. בויגן־בויער: בויגן (סמיק, צו שפּילן אויף אַ סטרונע־אינסטרומענט).

קֹשִׁי, ז. שווערִיקייט: האַרטקייט: האַרבקייט: האַרטנעקיקייט: ווידערשטאַנד: געבורט־שווערִיקייט.

— **בְּקֹשִׁי**, תה"פ. שווער: מיט מי.

קֻשְׁיָה (קֻשְׁיָא), נ. האַרבע שאלה.

— **אַרְבַּע קֻשְׁיוֹת**, די פֿיר קשיות בײַם פּסח־סדר.

קַשְׁיוּת, נ. שווערִיקייט: האַרטקייט: עקשנות: שטרענגקייט.

— **קַשְׁיוּת עֹרֶף**, האַרטנעקיקייט.

קְשִׁיחוּת, נ. פֿאַרהאַרטעוועטקייט: ברוטאַלקייט: גלײַכגילטיקייט.

קָשִׁיחַ, ת. פֿאַרהאַרטעוועטער: ברוטאַלער: גלײַכגילטיקער.

קְשִׂיטָה, נ. קליינע מטבע אין תנ"ך־צײַטן.

קַשְׁיָן, ת. באַשווערער: שווערמאַכער.

— **דָּגֵשׁ קַשְׁיָן**, דער דגש אין די אותיות בג"ד — כפ"ת.

קְשִׁירָה, נ. בינדונג: פֿאַ־בינדונג: אָנבינדונג.

— **קְשִׁירַת הֶסְפֵּד עַל־**, מספּד־זײַאונג.

קַשִּׁישׁ, ז. ברוך־ברעטל.

קָשִׁישׁ, ת. אַלטער: זקן: עלטערער.

קְשִׁישׁוּת, נ. אַלטקייט: עלטערקייט.

קַשִּׁית, נ. שטרויעלע.

קִשְׁקוּשׁ, ז. רויש: קלאַנג: פּלוידעריי: פּלאַפּלעריי: מאַזשעריי: איבעראַקערונג.

קִשְׁקֵשׁ, פ"י. רוישן: קלינגען: קלאַפּן: פּלאַפּלען: פּלוידערן: מאַזשען: איבעראַקערן.

— **הִתְקַשְׁקֵשׁ** רוישן: קלאַפּן.

קַשְׂקַשׂ, ז. שטרויעלע: היי־איבערבלײַב: ברוך־ברעטל.

קַשְׂקַשׂ, ז. **קַשְׂקֶשֶׂת**, נ. שופּן: פּאַנצער־שופּן.

קַשְׁקְשָׁן, ז. פּלוידערער: פּלאַפּלער.

קַשְׁקְשָׁנוּת, נ. פּלוידעריי: פּלאַפּלעריי.

קָשַׁר (קָשַׁר, יִקְשֹׁר), פ"י. בינדן: פֿאַרבינדן: צובינדן: פֿאַרשווערן (קעגן עמעצן).

— **הִקָּשֵׁר**, אַרומגעבונדן ווערן: צוגעבונדן ווערן: פֿאַרבונדן ווערן: צוגעפּעסטיקט ווערן: פֿאַרגליווערט ווערן.

— **קִשֵּׁר**, בינדן: אָנהענגען: צובינדן: אַרומבינדן: פֿאַרבינדן.

— **קֻשַּׁר**, געבונדן ווערן: צוגעבונדן ווערן: פֿאַרבונדן ווערן.

— **הֻקְשַׁר**, פֿאַרבונדן ווערן.

— **הִתְקַשֵּׁר**, פֿאַרבונדן ווערן: פֿאַרבינדן זיך: פֿאַראייניקן זיך: מאַכן פֿאַרשווערונג.

קֶשֶׁר, ז. שלייף: קנופּ: קאָמוניקאַציע: קאָנטאַקט: פֿאַרבינדונג: פֿאַרבאַנד: געלענק: פֿאַרשווערונג: באַנדע.

— **קֶשֶׁר אַמִּיץ**, שטאַרקער צובונד.

— **קֶשֶׁר יַמִּי**, ים־קנופּ (לענג פֿון ים־מײַל, 1,853 מעטער).

— **מִלַּת־קֶשֶׁר**, פֿאַרבינדונגס־וואָרט.

— **עָמַד בִּקְשָׁרִים עִם־**, שטיין אין פֿאַרבינדונגען מיט.

קַשָּׁר, ז. פֿאַרבינדער: פֿאַרבינדלער.

קַשְׁרוּת, נ. פֿאַרבינדלעריי.

קָשַׁשׁ (קָשַׁשׁ, יָקֹשׁ), פ״י. צונויפֿקלײַבן: צונויפֿנעמען: צונויפֿזאַמלען (שטרוי, היי, צווײַגן א״א).

– **קוֹשֵׁשׁ**, צונויפֿקלײַבן: צונויפֿנעמען: צונויפֿזאַמלען (שטרוי, היי, צווײַגן א״א).

– **הִתְקוֹשֵׁשׁ**, צונויפֿזאַמלען זיך: צוזאַמענקלײַבן זיך.

קִשֶּׁשֶׁת, נ. שטרוי־שטענגל: ברוך־ברעטל.

קֶשֶׁת, נ. פֿײַל־בויגן: רעגנבויגן: בויגן: געוועלבונג: פֿידל־בויגן.

– **בֶּן־קֶשֶׁת**, פֿײַל (אויסן בויגן).

– **כְּלֵי־קֶשֶׁת**, סטרונע־אינסטרומענטן (מוזיק).

– **צִבְעֵי הַקֶּשֶׁת**, פֿאַרבן פֿון רעגנבויגן.

קַשָּׁת, ז. בויגן־שיסער.

קֶשֶׁת, נ. געוועלבונג.

קַשְׁתִּי, ת. בויגנאַרטיקער: געוועלבטער.

קַשְׁתִּית, נ. רעגנבויגן־הײַטל (אין אויג): לויבזעג.

קַשְׁתָּנִית, נ. בויגן־בויער: פֿידל־בויגן.

קַת, נ. הענטל: גריף: קאָלבע (פֿון א ביקס).

קֹתֶל, ז. פֿלייש־זײַט: דיק. פֿעט פֿלייש: וואַנט.

קַתְרוֹס, ז. גיטאַרע: לירע (מוזיק־אינסטר.).

ר

ר (רֵישׁ), צוואַנציקסטער אות אין אַלף־בית; אַלס ציפֿער און צאָל — 200.

רָאה (רָאָה, יִרְאֶה), פ״י. זעען; קוקן; אָנקוקן; באַמערקן; באַגרײַפֿן; באַנעמען; אויסוויילן; איבערצײַגן זיך.

— רְאֵה! זע! קוק!

— רָאה וְהִנֵּה, אין דעם... (בײַם דערציילן).

— רָאה בִּדְבָר, זײַן אַן עדות פֿון אַ געשעעניש.

— רָאה בְּ־, נקמה נעמען.

— רָאה בְּטוֹב, ־חַיִּים, זײַן גליקלעך.

— רָאה עֳנִי, לײַדן אָרעמקייט.

— רָאה קֶרִי, האָבן פּאָלוציע.

— רָאה אֶת הַנּוֹלָד, פֿאָרזעען וואָס ס׳וועט אַרויסקומען.

— בּוֹא וּרְאֵה, צֵא וּרְאֵה, זע.

— צְאֶינָה וּרְאֶינָה, נאָמען פֿונעם טײַטש־חומש פֿאַר פֿרויען.

— הֵרָאֵה (נִרְאָה), באַווײַזן זיך; אַנטפּלעקן זיך; דערשײַנען; מאַכן אָנשטעל; דאַכטן זיך; געפֿעלן; זײַן באַפֿרידיקנדיק.

— נִרְאֶה כִּי־, שֶׁ־, אַרויסווײַזן זיך; וואָרשײַנלעך.

— כַּנִּרְאֶה, כְּפִי הַנִּרְאֶה, וואָרשײַנלעך.

— כַּנִּרְאֶה שֶׁ־, ס׳זעט אויס.

— רְאֹה, זיך אָנזעען.

— הַרְאֵה, ווײַזן; אָנווײַזן; באַווײַזן.

— הַרְאֵה פָּנִים, טרייסטן; דערמוטיקן; מאַכן אָנשטעל; סימולירן.

— הַרְאֵה פָּנִים בַּהֲלָכָה, אויסטײַטשן, קאָמענטירן הלכה.

— הָרְאֵה, געוויזן ווערן; אָנגעוויזן ווערן; באַוויזן ווערן.

— הָרְאֵיתָ לָדַעַת, ס׳איז דיר קלאָר געוואָרן.

— הִתְרָאֵה, זעען זיך; באַווײַזן זיך; מאַכן אָנשטעל; סימולירן.

— לְהִתְרָאוֹת! צום ווידערזעען!

רָאָה, נ. שפּאַרבער (רויב־פֿויגל).

רַאָה, נ. לונג.

רַאֲוָה, נ. אָנקוק; אויסבליק; אויסשטעלונג.

— לְרַאֲוָה, צום עפֿנטלעכן זעען.

— חַלּוֹן־רַאֲוָה, וויטרינע.

רָאוּי, ת. פּאַיקער: פּאַסיקער: ווערטי־קער: אומשטאַנדיקער: אויסגעווייל־טער: געהעריקער.

— בְּרָאוּי, פּאָטענציעל.

— כָּרָאוּי, תה״פ. ווי געהעריק.

רְאוּת, נ. זעאונג: ראיה.

— רְאוּת עֵינַיִם, געפֿעלן ווערונג: אָנ־שטייאונג.

— נְקֻדַּת רְאוּת, קוק־ווינקל.

— קֹצֶר־רְאוּת, קורצזיכטיקייט.

— קְצַר־רְאוּת, קורצזיכטיקער.

— רְחוֹק־רְאוּת, ווייטזעעוודיקער: וויַיט־זיכטיקער.

— רֹחַק־רְאוּת, וויַיטזיכטיקייט.

רַאַוְתָן, ז. צושויער: צוקוקער.

רְאִי ז. (ר׳ רְאָיִים), שפּיגל: אויסזע: געשטאַלט.

רֳאִי, ז. זעאונג: ראיה: געשטאַלט: דרעק: מיסט.

— בֵּית־הָרְאִי, נאַכט־טאָפּ: וואַליע.

רְאִיָּה, נ. זעאונג: קוקונג: ראיה: עולה־רגל־זײַאונג: פּאָלוציע: מענסטרואַציע: פּעריאָד.

— רְאִיַּת הַנּוֹלָד, פֿאָראויסזעאונג פֿון אַנטוויקלונג.

— זָוִית־רְאִיָּה, קוק־ווינקל.

— חַד־רְאִיָּה, שאַרפֿזיכטיקער.

— קֹצֶר־רְאִיָּה, קורצזיכטיקייט.

— קְצַר־רְאִיָּה, קורצזיכטיקער.

— רְחוֹק־רְאִיָּה, וויַיטזיכטיקער.

— רֹחַק־רְאִיָּה, וויַיטזיכטיקייט.

— שְׂדֵה רְאִיָּה, אויג־אַרומנעמענדיקער שטח.

רְאָיָה, נ. באַווײַז.

— וְהָא רְאָיָה, ווי אַ באַווײַז: אָט האָסטו אַ באַווײַז.

רֵאָיוֹן, ז. (ר. רַאֲיוֹנוֹת), אינטערוויו: אוי־דיענץ: ראַנדעוווּ: עולה־רגל צום בית המקדש אויף מקריב צו זײַן אַ קרבן.

רְאִיּוּת, נ. זעעוודיקייט: זיכטיקייט.

רְאֵים, ז. אַנטילאָפּע: רעניפֿער (חיה).

רַאְיֵן, פ״י. אינטערוויואירן.

— רְאֻיַּן, אינטערוויואירט ווערן.

רְאִינוֹעַ, ז. קינאָמאַטאָגראַף.

רְאִינוֹעִי, ת. קינאָמאַטאָגראַפֿישער.

רְאִיקוֹלִי, ת. סינכראָניזירטער (צו זעען און הערן גלײַכצײַטיק).

רְאֵם, ז. אַנטילאָפּע: רעניפֿער (חיה).

רָאמָה, נ. (ר׳ רָאמוֹת), איידלשטיין: קאָראַל.

רֵאשׁ, ז. אָרעמקייט: געפֿאַלנקייט.

ראשׁ, ז. קאָפּ: שפּיץ: שעף: הויפּט: פֿירער: אָפּצווײַג: אָנפֿאַנג: אָנהייב: סטאַדע פֿון 200 קעפּ: פֿילאַר: פֿולער ווערט: סם: גיפֿט: אָפּיום.

— בְּרֹאשׁ, תה״פ. אין שפּיץ: בראש.

— בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹנָה, פֿאַר אַלעם.

— ראשׁ־אָבוֹת, הויפּט פֿון דער משפּחה.

— ראשׁ־גֶּשֶׁר, בריקנקאָפּ.

— ראשׁ־הַגְּוִיָּה, באַצ. פֿאַר מענלעכן גליד.

— ראשׁ־הַגּוֹלָה, (רֵישׁ גָּלוּתָא) הויפּט

פון די ייִדן אין בבֿל נאָכן חורבן פון צווייטן בית המקדש.

— ראש־הַמְדַבְּרִים, הויפטרעדנער: דער וויכטיקסטער.

— ראש־הַמֶמְשָׁלָה, פרעמיער־מיניסטער.

— ראש־הָעִיר, שטאָט־פּרעזידענט; ביר־גערמייסטער.

— ראש־הַשָּׁנָה, יום־טובֿ פון אָנהייב נײַ־יאָר, ראש־השנה, א׳ און ב׳ תּשרי; אַלגעמיין נײַ־יאָר דעם 1־טן יאַנואַר: נאָמען פון אַ מסכתא.

— ראש־הַשָּׁנָה לָאִילָנוֹת, יום־טובֿ פאַר דיביימער ט״ו שבט.

— ראש־חֹדֶש, אָנהייב פון חודש

— ראש־חוּצוֹת, הויפט־טראַקט.

— ראש־חֵץ, מיליטערישער קלין.

— ראש־יְשִׁיבָה, הויפט־לערער: אָנפירער פון אַ ישיבֿה.

— ראש פִּנָּה, ווינקלשטיין.

— ראש־תּוֹר, רייען־קאָפּ.

— רָאשֵׁי־פְּרָקִים, קאָנספּעקט: טעזן; סקיץ.

— רָאשֵׁי־תֵּבוֹת, אָפּקירצונגען (די ער־שטע אותיות פון ווערטער).

— בְּגִלּוּי־ראש, מיט אַן אָפּגעדעקטן קאָפּ.

— בִּלְבּוּל־ראש, קאָפּ־פאַרדרייעניש.

— יוֹשֵׁב־ראש, פאָרזיצער.

— כֹּבֶד־ראש, ערנסטקייט.

— לְמַעְלָה־ראש, איבערן קאָפּ, ס׳הייסט אַ סך.

— קַלּוּת־ראש, לײַכטזיניקייט: גרינג־שעצונג.

— בַּלְבֵּל אֶת ראשוֹ, פאַרדרייען זײַן קאָפּ.

— דָמוֹ בְּראשוֹ, ער איז פאַראַנטוואָרט־לעך פאַר זײַן לעבן.

— הֵמֵתַ ראש בַּכֹּתֶל, קלאַפּן זיך קאָפּ אין דער וואַנט.

— הָרֵם ראש, בלאָזן פון זיך: גרויס־האַלטן זיך.

— יָשֹׁב ראש, פירן פאָרזיץ.

— נָשֹׂא אֶת ראש־, דורכפירן ציילונג; דערהייבן.

ראש, ת. העכסטער: הויפט־.

— אֶבֶן הָראשָׁה, אַ שטיין אין צענטער פון אַ געוועלבונג.

רִאשׁוֹן, ת. ערשטער: העכסטער: פאָר־אויסיקער.

— רִאשׁוֹנִים, ערשטע: קאָריפייען.

— רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, איינער נאָכן אַנדערן.

— רִאשׁוֹן בְּרִאשׁוֹן, נאָענטסטער מש־פּחה־גליד (שוועסטער, ברודער).

— רִאשׁוֹן בְּשֵׁנִי (שֵׁנִי בְּרִאשׁוֹן), מש־פּחה־גליד פון דער צווייטער מדרגה (פעטערס און מומעס).

— רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן, ספרדישער הויפט־רבֿ אין א״י.

— אָדָם הָרִאשׁוֹן, ערשטער מענטש, באַ־שאַפן אין זעקסטן טאָג פון וועלט־אַנטשטיי.

— אֲדָר רִאשׁוֹן, ערשטער אָדר אין אַן עבור־יאָר.

— בַּיִת רִאשׁוֹן, ערשטער בית המקדש.

— גּוּף רִאשׁוֹן, ערשטע פערזאָן (גראַם.).

— יוֹם רִאשׁוֹן, זונטיק.

— מַיִם רִאשׁוֹנִים, וואַסער צו וואַשן זיך צום עסן.

— מִשְׁנָה רִאשׁוֹנָה, ערשטע משנה־ווערסיע.

— מֻשְׂכָּל רִאשׁוֹן, אַקסיאָמע.

— נְבִיאִים רִאשׁוֹנִים, באַצ. פֿאַר דעם טייל אין תּנ״ך וואָס אַנטהאַלט די נאַראַטיווע שריפֿטן פֿון יהושע, שופֿטים, שמואל און מלכים.

רִאשׁוֹנָה, תה״פ. פֿריִער; אין דער שפּיץ; בראש.

— בָּרִאשׁוֹנָה, פֿון אָנהייב; פֿריִער; צום ערשט.

— כָּרִאשׁוֹנָה כְּבָרִאשׁוֹנָה, ווי פֿון אָנהייב, ווי פֿריִער.

— לָרִאשׁוֹנָה, פֿריִער; צום ערשטן מאָל.

— לְמִבָּרִאשׁוֹנָה, פֿון סאַמע אָנהייב.

— בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹנָה, פֿאַר אַלע.

רִאשׁוֹנוּת, נ. ערשטיקייט; אָנהייבלעכקייט; פֿאָרהאַנטיקייט; פֿאָר־פּריווילעגיע.

רִאשׁוֹנִי, ת. ערשטער; ערשטראַנגיקער; גאָר פֿאַרצײַטיקער; אָריגינעלער; עיקרדיקער; יסודותדיקער.

רִאשׁוֹנִיּוּת, נ. ערשטיקייט; אָריגינעלקייט; וואָרצלדיקייט (אין מאַט).

רָאשׁוּת, נ. אָנפֿירערשאַפֿט; לייטונג.

רָאשִׁי, ת. אָנפֿירנדיקער; לייטנדיקער.

— מַאֲמָר רָאשִׁי, לייטאַרטיקל אין אַ צײַטונג, זשורנאַל.

רֹאשִׁיָּה, נ. קאַנטער; צײַמל־רימען; אָפּשטויס מיטן קאָפּ דעם באַלם אין פֿוטבאָל (פּאָפּולער).

רֵאשִׁית, נ. אָנהייב; ערשטלינג; אויסוואַל. תה״פ. ערשטנס; פֿאַר אַלעם.

— רֵאשִׁית כֹּל, פֿאַר אַלעם.

— בְּרֵאשִׁית, פֿון אָנהייב; בײַם אָנהייב; ערשטער חומש אין דער תּורה; ערשטע פּרשה אין דער תּורה.

— מִבְּרֵאשִׁית, פֿון סאַמע אָנהייב אָן.

— אַנְשֵׁי בְּרֵאשִׁית, אור־מענטשן.

— חַיּוֹת בְּרֵאשִׁית, אור־חיות.

— יַעֲרוֹת־בְּרֵאשִׁית, אור־וועלדער; דזשונגלען.

— מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, געשיכטע פֿון וועלט באַשאַף; פּיאָנערישער אויפֿטו.

רֵאשִׁיתִי, ת. פּרימיטיווער.

רֵאשִׁיתִיּוּת, נ. פּרימיטיווקייט.

ראשָׁן, ז. פֿראָש־באַבעלע (אין ערשטער סטאַדיע פֿון אַנטוויקלונג).

רַאֲתָן, ז. אויספֿלוס; קראַנקהאַפֿטער אויספֿלוס פֿון ספּערמע.

(א) רַב, רָב, ת. פֿילצאָליקער; גרויסצאָליקער; גרוימער; גרויסער; באַדײַטנדיקער; מעכטיקער; וויכטיקער; בכּבֿודיקער; אָנגעזעענער.

— רַב־אֵיבָר, פֿילגליד; פּאָלינאָם (אַלגעברע).

— רַב־חֶסֶד, רחמימדיקער; גרויסמוטיקער.

— רַב־טוּב, גרויסער חסד.

— רַב־כֹּחַ, מעכטיקער.

— רַב הַעֲלִילָה, אויפֿטוער פֿון גרויסע זאַכן.

— רַב־מֶכֶר, בעסטסעלער; בעסט־פֿאַרקויפֿלעכער.

— רַב־פְּעָלִים, מאַן פֿון טאַט.

— רַב־צַלְעוֹן, פּילוועטלדיקער (געאָמע־טרע).

— רַב שְׁנָתִי, פּיליעריקער (פּלאַנץ).

— רַבִּים, אַ סך; פּיל; קאָלעקטיוו; מער־צאָל.

— בָּרַבִּים, עפּנטלעך.

— רַבַּת, אַ סך, פּיל.

— רִבּוֹת, תה״פ. אַ סך, זייער פּיל.

— מַעֲשֶׂה רַב, וויכטיקער אויפּטו; קאָ־לאָסאַלער אויפּטו.

— עֵרֶב־רַב, פלעבס; מאַסע; המון; אָנ־לויף; צוזאַמענמיש.

— רְשׁוּת הָרַבִּים, עפּנטלעכער פלאַץ.

— שְׁלוֹם־רַב, (באַגריסונג אָדער געזעג־נונג) אַלדאָס גוטס (איבערג.).

— תּוֹדָה רַבָּה, אַ שיינעם דאַנק.

(ב) רַב, ז. (ר׳ רַבִּים), הויפּט; אָנפּירער; הערשער; בויגן־שיסער; העכערע מד־רגה אין אָפּיצירן־ראַנג אין צה״ל. (ר׳ רַבָּנִים) רבֿ; ראַבינער. (ר׳ רַבּוֹת) לערער; הער; אייגנטימער; טיטל פאַר תּלמידי־חכמים אין בבֿל און אין דער תקופה פון די גאונים.

— רַב־אַלּוּף, גענעראַל (אין צה״ל).

— רַב־חוֹבֵל, שיפּס־קאַפּיטאַן; אין ים־פלאָט פון צה״ל — אָפּיצירנראַנג פאַ־ראַלעל צו מאַיאָר אין יבשה־אַרמיי.

— רַב־טַבָּחִים, קאָך־מייסטער; הויפּט־תּלין.

— רַב־טוּרַאי, קאַפּראַל; קאָרפּאָראַל (אין צה״ל).

— רַב־מָג, הויפּט פון די צויבערער (אין בבֿל); מאַגיקער.

— רַב־סַמָּל, סערזשאַנט; העכערער סער־זשאַנט (אין צה״ל).

— רַב־סָרִים, שעף פון די עוונוכן אין קעניגלעכן הויף.

— רַב־סֶרֶן, מאַיאָר (אין צה״ל).

— בֵּי־רַב, שולע; תּלמוד־תּורה; לערער־הויז.

— בַּר בֵּי־רַב, שילער; תּלמיד.

— רַבֵּנוּ, לערער אונזערער (טיטל פאַר משה).

— רַבֵּנוּ הַגָּדוֹל, גרויסער לערער אונזער (טיטל פאַר דעם אַמורא אַבּאַ אַריכה).

— רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, הייליקער לערער אונ־זערער (טיטל פאַר ר׳ יהודה הנשׂיא דעם רעדאַקטאָר פון דער משנה).

— הָרַב, הָרַב הַגָּאוֹן, (הר׳, הרה״ג) טי־טולן פאַר רבנים און תּלמידי־חכמים.

— רַבּוֹתַי! (העפלעכקייטס־ווענדונג) — מיינע הערן!

(ג) רַב, תה״פ. גענוג.

רָב, פ״ע. געקריגט זיך. זע רִיב.

רֹב, ז. (ר׳ רְבִּים), מאַסע; פולקייט; גרויסער קוואַנטום; מערהייט.

— לָרֹב, אַ סך; פּיל; אין דער מערהייט פאַלן.

— רֹב מִנְיָן וְרֹב בִּנְיָן, איבערוויגנדיקע מערהייט.

— עַל־הָרֹב, עַל־פִּי־רֹב, אין אַלגעמיין; אין דער מערהייט פאַלן; כמעט שטענדיק.

— רֻבּוֹ כְּכֻלּוֹ, גרעסטע מערהייט.

רַבָּא, רַבָּה, ת. גרויסער; וויכטיקער; מעכטיקער.

— **גַּבְרָא רַבָּא**, וויכטיקער מאַן; גרויסער תּלמיד־חכם; אַ סך.

— **הוֹשַׁעְנָא רַבָּה**, באַצ. פֿאַרן זיבעטן טאָג פֿון סוכּות.

— **כְּתָבָא רַבָּא**, גרויסער שרײַבער (איראָניש).

— **מִדְרָשׁ רַבָּה**, נאָמען פֿון דער גרויסער זאַמלונג פֿון דער אגדות־אויסטײַטשונג פֿון דער תּורה און מגילות.

רַב אַנְפִּינִי, ת. פֿיל־פּנימדיקער; געשטאַלט־רײַכער.

רָבַב (רַב, יָרֹב), פּעו״י. זײַן פֿילצאָליק; זײַן אַ סך; מערן זיך; שיסן פֿון אַ בויגן; שלײַדערן.

— **רִבֵּב**, טאָפּלען אין צען טויזנט; פֿאַרגרעסערן צען־טויזנטפֿאַכיק; באַגיסן מיט רעגן־טראָפּנס; באַפּעטסן; אָנפּעטסן (למשל: לעדער ס׳זאָל ווערן ווייך).

— **רֻבֹּב**, ווערן צען־טויזנטפֿאַכיק; אָנגעפּעטסט ווערן; באַפּעטסט ווערן.

רְבָב, ז. אייל; פֿעטקייט; פֿעטס.

רְבָבָה, נ. צען טויזנט.

רְבָבִית, נ. איין צען־טויזנטסטל.

רָבַג (רָבַג, יִרְבֹּג), פּ״י. אָנהויפֿן זאַכן אָן אַן אָרדנונג.

רָבֹג, ת. אָנגעהויפֿטער אָן אַן אָרדנונג.

רַבְגּוֹנִי, ת. פֿאַרבנרײַכער; פֿילפֿאַרביקער; פֿילאַרטיקער (איבערג.).

רַבְגּוֹנִיּוּת, נ. פֿאַרבנרײַכקייט; פֿילפֿאַרביקייט; פֿילאַרטיקייט (איבערג.).

רָבַד (רָבַד, יִרְבֹּד), פּ״י. בעטן; אויסבעטן; אויסשפּרייטן; פֿונאַנדערציִען; איבערציִען.

— **הֻרְבַּד**, אָנגעלייגט ווערן פֿלאַסטנווײַז.

— **הַרְבֵּד**, אָנטון האַלדזבאַנד; לייגן שיכטנווײַז; באַצירן.

רְבַד, ז. אייל־שיכט; שמוץ־שיכט; פֿלעק.

רֹבֶד, ז. פֿלאַסט; שיכטע; אויסגעפּלאַסטערטער דיל.

רֶבֶד, ז. אויסבעטונג; אויספּלאַסטערונג; לאַטע; פֿלעק.

רָבָה (רָבָה, יִרְבֶּה), פּ״ע. זײַן פֿילצאָליק; זײַן אַ סך; מערן זיך; פֿאַרגרעסערן זיך; פֿאַרמערן זיך; שטאַרקן זיך; קרעפֿטיקן זיך.

— **רִבָּה**, פֿאַרגרעסערן; פֿאַרמערן; ציכטן; האָדעווען; צורעכנען פּראָצענטער; מערן אין צאָל (גראַמ.).

— **לְרַבּוֹת**, אײַנשליסלעך; אײַנשליסנדיק.

— **הִרְבָּה**, פֿאַרמערן; פֿאַרגרעסערן; פֿונאַנדערשפּרייטן.

— **רֻבָּה**, זײַן פֿילצאָליק; זײַן פֿילפֿאַכיק.

— **הִתְרַבָּה**, מערן זיך; פֿאַרמערן זיך; פֿאַרגרעסערן זיך; אויסברייטערן זיך; אויסדריקן זיך אין מערצאָל.

רַבָּה, ת. גרויסער. זע רַבָּא.

רִבָּה, נ. פּאָווידלע; קאָנפֿיטורן; אײַנגעמאַכטס.

רִבּוֹ, רִבּוֹא, ז. (ר׳ רִבּוֹת, רִבּוֹאוֹת, ר״ז רִבּוֹתַיִם), צען טויזנט.

רִבּוּד, ז. פֿונאַנדערטייל אויף שיכטן.

רִבּוּי, ז. פֿילצאָליקייט; מערונג; פֿאַרמערונג; צווווּקס; מערצאָל (גראַמ.).

— **רִבּוּי זוּגִי**, דואַל־זאַכוואָרט אין מערצאָל.

רָבוּךְ, ת. פֿאַרקאָכטער און געבאַקענער (ווי אַ בייגל).

רִבּוֹן, ז. סוווערען: הערשער: מעכטי־קער.

— רִבּוֹנוֹ־שֶׁל־עוֹלָם, מעכטיקער פֿון דער וועלט און זײַן באַשאַף.

רִבּוֹנוּת, נ. סוווערעניטעט: אומאָפּהענ־גיקייט: הערשאַפֿט.

רִבּוֹנִי, ת. סוווערענער: אומאָפּהענגי־קער: געטלעכער.

רָבוּעַ, ת. פֿירווענטלדיקער.

רִבּוּעַ, ז. קוואַדראַט: אויפֿהייב פֿון צי־פֿער צו דער צווייטער מדרגה (מאַט.).

רָבוּץ, ת. אויסגעצויגענער: צעלייגטער: ליגנדיקער.

רִבּוּץ, ז. באַשפּריצונג (קעגן שטויב־אויפֿהייב).

רְבוּתָה, נ. נײַס: וווּנדער: גדולה.

רַבִּי, ז. (ר׳ רַבִּיִּים), (פֿאַרקירצט ר׳) גע־לערנטער: מײַסטער (טיטל אויף אָפּ־צוגעבן כּבֿוד אַ תּלמיד־חכם): רבי פֿון חסידים: מלמד.

רַבִּיב, ת. מאַזשאָר (אין מוזיק).

רָבִיב, ז. רְבִיבִים, ז״ר. רעגן: רעגן־טראָפּנס.

רָבִיד, ז. קאָליע: האַלדז־באַנד: האַלדז־צירונג.

רְבִיָּה, נ. מערונג: פֿאַרמערונג: ציכטונג: שיסונג.

— פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, פֿרוכפּערונג און מע־רונג: פֿאַרמערונג: קינדער־געבוירונג.

רִבְיוֹן, ז. פֿאַרמער: פֿאַרמערונג.

רְבִיכָה, נ. פֿאַררייִשעכץ (מעל־פֿאַרקאָכונג און צופּרעגלונג).

רְבִיעַ, ז. פֿערטל: פֿערט־חלק: קוואַדראַנט: נאָמען פֿאַר אַ שוואַכן אָפּשטעל־אַק־צענט אין תּנ״ך (֔).

רְבִיעָה, נ. רעגן־צײַט: שטויסונג: פּאָרונג פֿון חיות.

רְבִיעוֹנִי, ת. הַתְּקוּפָה הָרְבִיעוֹנִית, פֿער־טע געאָלאָגישע תּקופֿה אין דער גע־שיכטע פֿון דער ערד.

רְבִיעִי, ת. פֿערטער.

— הַיּוֹם הָרְבִיעִי, מיטוואָך.

— בְּנֵי רְבִיעִים, קינדער פֿונעם פֿערטן דור.

רְבִיעִיָּה, נ. פֿירלינג: קוואַרטעט.

רְבִיעִית, נ. פֿערטל (ווײַבלעך פֿון רְבִיעִי): פֿליסקייט־מאָס (אין תּלמוד): רעגנצײַט. ת. פֿערטע. תה״פ. פֿערטנס.

רְבִיצָה, נ. אויסגעצויגנקייט: צעלייגט־קייט: זיך בייגונג: זיך אומלייגונג.

רִבִּית, נ. פּראָצענט.

— רִבִּית מְאֻחֶרֶת, פּראָצענטער געצאָלטע בײַם אָפּגעבן דעם חובֿ.

— רִבִּית מֻקְדֶּמֶת, פּראָצענטער אַראָפּגע־נומענע בײַם געבן די הלוואה.

— רִבִּית קְצוּצָה, פֿעסטגעשטעלטער פּראָ־צענט: ליכווע־פּראָצענט: וווכער־פּראָצענט.

— רִבִּית דְּרִבִּית, פּראָצענטער פֿון פּראָ־צענטער.

— אֲבַק־רִבִּית, פּראָצענט אין דער פֿאָרם פֿון אַ דאַנק, אַ גוט וואָרט, אַ שמייכל.

— מַלְוֶה בְּרִבִּית, וווכערניק: לײַער אויף פּראָצענט.

רָבַךְ (רָבַךְ, יִרְבַּךְ), פּ״ע. צורייִשן: צו־פּרעגלען: צובאַקן: פֿאַרברייִען.

— הֻרְבֵּךְ, צוגערייסט ווערן; צוגעפּרעגלט ווערן; צוגעבאַקן ווערן; פֿאַרבריט ווערן.

רַבָּן, ז. מײַסטער; רבֿ; גרויסער לערער; רַבָּן; טשעמפּיאָן; דערציִער; ציכטער.

רַבָּנָאוּת, נ. מײַסטערשאַפֿט; טשעמפּיאָנשאַפֿט.

רַבָּנוּת, נ. רבנות; ראַבינאַט; רבסטווע; רבנישער שטאַנד; הערשאַפֿט.

— הָרַבָּנוּת הָרָאשִׁית, הויפּט־ראַבינאַט.

— סְמִיכָה לְרַבָּנוּת, הֶתֵּר־הוֹרָאָה, דיפּלאָם צו קענען זײַן רבֿ.

רַבָּנִי, ת. רבנישער; תּלמודישער; געלערנטער אין תּורה.

רְבָבִי, ת. מערהייטלעכער; מערהייט־(למשל: מערהייט־וואַלן).

רַבָּנִית, נ. רבצין.

רַבָּנָן, ז״ר. אונזערע תּלמידי־חכמים.

—דְּרַבָּנָן, פֿון אונזערע תּלמידי־חכמים.

רְבָס, ז. רעוּם (געוויקס).

רָבַע (רָבַע, יִרְבַּע), פּ״י. שטויסן; פּאָרן זיך; באַפֿרוכפּערן (אַ נקבֿה פֿון חיות); האָבן געשלעכטלעכע באַציאונג מיט אַ בהמה; פּראַווען האָמאָסעקסואַליזם (איבערג); זײַן צעלייגט; זײַן קוואַדראַטיק.

— הֻרְבַּע, געשטויסן ווערן (בהמה); באַפֿרוכפּערט ווערן דורך שטויסונג.

— רִבֵּעַ, אויפֿהייבן צו דער צווייטער מדרגה (מאַט.); פֿאַרמערן אין אַ פֿירעק; מאַכן קוואַדראַטאַרטיק; איבערחזרן פֿיר מאָל.

— רֻבּוֹעַ, פֿאַרמירט ווערן אין אַ פֿירעק, אין אַ קוואַדראַט.

— הִרְבִּיעַ, פּאָרן בהמות; צוזאַמענפֿירן זכר און נקבֿה פֿון בהמות צו שטויסן; באַרעגענען אַ פֿעלד.

— הָרְבַּע, צוזאַמענגעפֿירט ווערן צו שטויסן (זכר און נקבה פֿון בהמות).

רֶבַע, ז. איין פֿערטל; פֿערט־חלק; ווינטל (פֿון אַ קוואַדראַט); געלעגער; רעגן; רעגן־צײַט.

— אָרְחוֹ וְרִבְעוֹ, זײַן גאַנצער לעבנסשטייגער (איבערג).

רֹבַע, ז. פֿערטל: פֿערט־חלק: קוואָרט ($\frac{1}{4}$ קב, מאָס); שטאָט־פֿערטל: באַצירק; שטויב.

— בֵּית רֹבַע, פֿעלד־שטח אויף וועלכן מ׳קען פֿאַרזייען 1 קוואָרט קערנער ($\frac{1}{2}$ קב).

רִבֵּעַ, ז. נאָכוווּקס פֿון פֿערטן דור (אייניקל פֿון אייניקל).

— אָב רִבֵּעַ, זיידע פֿון זיידן אָדער פֿון דער באָבען.

— אֵם רִבֵּעָה, באָבע פֿון באָבע אָדער פֿון זיידן.

רִבְעָה, נ. פֿערטל פֿון אַ דינאַר.

— רִבְעָתַיִם, צוויי פֿערטל פֿון אַ דינאַר.

רְבָעָה, ז. פֿערטל (גרופּע פֿון פֿיר זאַכן); ריי פֿון פֿיר זעלנער.

רִבְעוֹן, ז. פֿערטליאָר־שריפֿט.

רְבָעִי, ת. פֿיריאָריקער (בוים).

רַבְעִית, נ. קוואַרטעט: שפּיל אין פֿיר הענט.

רָבַץ (רָבַץ, יִרְבַּץ), פּ״ע. לעגעווען; ליגן; אויסליגן זיך; זיצן (חיות, עופֿות); צעלייגן זיך; אויסלעגעווען זיך; (אי־

בערג.): ליגן, לאַסטן (אַן עול אויף עמעצן.

— רַבֵּץ, באַשפּריצן; באַגיסן; פֿאַר־שפּרייטן.

— רֻבּוֹץ, באַשפּריצט ווערן; באַוואַסערט ווערן.

— הַרְבֵּץ, אַוועקלייגן; צעלייגן; באַזעצן; אויסזעצן; אײַנקרוסטירן; באַשפּריצן, באַגיסן; (איבערג.) פֿאַרשפּרייטן; צו־אייגענען; שלאָגן (רעדנסאַרט).

— הֻרְבַּץ, אַוועקגעלייגט ווערן (בעלי־חי); באַשפּריצט ווערן; באַגאָסן ווערן.

— הִתְרַבֵּץ, באַשפּריצט ווערן; באַגאָסן ווערן; באַנעצט ווערן.

רֶבֶץ, ז. ליג־פּלאַץ פֿאַר בהמות.

רַבְצְדָנִי, ת. פֿילזײַטיקער.

רַבְצְדָנִיּוּת, נ. פֿילזײַטיקייט.

רִבְצָל, ז. לעדער־זאַק; בשמים־פֿלאַקאָן; אַמפּולע.

רַבְצַלְעוֹן, ז. פֿילוועגטלער (דרײַוועגטל, פֿירוועגטל אא״וו).

רַבְצָן, ת. באַשעפֿעניש וואָס האָט ליב אַ סך צו ליגן.

רָבַק (רָבַק, יִרְבַּק), פ״י. פֿאַרבינדן; צו־זאַמענבינדן.

— הִתְרַבֵּק, שטאָפּן זיך.

רֶבֶקָה, רִבְקָה, ז. קאַנטער (אָנצובינדן אַ בהמה).

רַבְקוֹלִי, ת. פֿילשטימיקער (כאָר, מוזיק).

רַבְרֵב, פ״י. דערהייבן; רימען; גיבן טיטול פֿון אַ ר״ב.

— הִתְרַבְרֵב, גרויסהאַלטן זיך; בלאָזן פֿון זיך.

רַבְרָב, ת. גרויסער; ריזיקער. ז. הויכער באַאַמטער.

רַבְרְבָן, ז. גרויסמאַניך; אָנגעבלאָזענער; בעל־גאווה.

רַבְרְבָנוּת, נ. גאווה; אָנגעבלאָזנקייט; באַרימערישקייט.

רַבְרְבָנִי, ת. גאווהדיקער; אָנגעבלאָזענער.

רַבַּת, תה״פ. זייער אַ סך; פֿיל.

רַבָּתִי, ת״נ. גרויסע; וויכטיקע; חשובֿע.

— לֹא בְּאָלֶף רַבָּתִי, לא מיט אַ גרויסן אַלף, ס׳הייסט: נישט.

רֶגֶב, ז. ערד־גרודע; ערד־בלאָק.

(רגב) רֻגּוֹב, פ״ע. זײַן געגרודעוועט.

רַגְבּוּבִית, נ. גרודעלע; ערד־גרודעלע.

רִגּוּג, ז. לײַדנשאַפֿט; לעכצונג; באַגער.

רִגּוּז, ז. צערייצונג; אויפֿרייצונג; דער־צערנונג.

רָגוּז, ת. צערייצטער; אָנגעברוגזטער; דערצערנטער.

רִגּוּל, ז. שפּיאָנאַזש; שפּיאָנירונג; פּענ־טונג פֿון די הינטערשטע פֿיס.

רָגוּל, ת. געפּענטעטער בײַ די הינטער־שטע פֿיס.

רִגּוּם, ז. פֿאַרשטיינונג; מיט שטיינער באַוואַרפֿונג.

רִגּוּן, ז. טענה׳ס האָבונג; אומצופֿרידנ־קייט; מאַלקאָנטענטישקייט.

רָגוּעַ, ת. באַרואיקטער; אויסגערוטער; אויפֿגעברויזטער.

רִגּוּשׁ, ז. גערירטקייט; געהעצטקייט; אויפֿטרייסלונג; עמאָציאָנירונג; עמאָ־ציע.

רָגוּשׁ, ת. גערירטער; געהעצטער; אויפ־געטרייסלטער; עמאָציאָנירטער.

רְגוּשִׁי, ת. עמאָציאָנעלער.

רְגוּשִׁיּוּת, נ. עמאָציאָנעלישקייט; עמאָ־ציאָנעלע צעטרייסלטקייט.

רָגַז (רָגַז, יִרְגַּז), פ"ע. בייזערן זיך; כַּעסן זיך; צעהעצט זײַן; אויפגעבראַכט זײַן; פֿאַרביטערט זײַן; ציטערן; מורא האָבן.

— הֻרְגַּז, אויפגערעגט זײַן; דערצאָרנט ווערן; אויפגעבראַכט ווערן.

— רַגֵּז, אויפרעגן; דערצאָרנען; אַרויס־ברענגען פֿון די כּלים.

— הִרְגִּיז, אויפרעגן; דערצאָרנען; ער־גערן; אַרויסברענגען פֿון די כּלים.

— הֻרְגַּז, אויפגערעגט ווערן; דערצאָרנט ווערן; געערגערט ווערן.

— הִתְרַגֵּז, אויפרעגן זיך; ערגערן זיך; כַּעסן זיך.

רַגָּז, ת. טרוס; פּחדן; מורא האָבנדיקער.

רֹגֶז, ז. אויפרעגונג; ערגערונג; כּעס; זאָרג; אומרו; דאגה.

— בְּרֹגֶז, אַ ברוגז; זיך צעקריגונג (פֿאָלקס־טימלעך).

רָגְזָה, נ. אומרו; דאגה; זאָרג.

רַגְזָה, נ. אויפגערעגטקייט; ווּוט; ברוגז־דיקייט.

רַגְזָן, ז. כּעסן; זיך לײַכט אויפרעגנדי־קער; זיך לײַכט אָנצינדנדיקער.

רַגְזָנוּת, נ. כּעס; אויפגערעגטקייט; צאָ־רנדיקייט.

רַגְזָנִי, ת. אויפגערעגטער; כּעסיקער; אויפגעבראַכטער.

רָגִיז, ת. זיך לײַכט אויפרעגנדיקער.

רְגִיזָה, נ. דערגרעזענונג; אויפגעבראַכט־קייט; אויפרעגונג.

רְגִיזוּת, נ. לײַכט זיך אויפרעגנדיקייט; שטאַרקע אויפרעגונג.

רָגִיל, ת. געוויינטלעכער; פּשוטער; פּראָס־טער; אָרדינערער; צוגעוווינטער; גע־איבטער.

— כָּרָגִיל, ווי שטענדיק; ווי געוויינט־לעך.

— בְּרָגִיל, געוויינטלעך; ווי דער שטיי־גער.

רְגִילָה, נ. שפּיאָנירונג.

רְגֵילָה, נ. פּאָרטולאַקאַ — אומקרויט־גע־וויקס.

רְגִילוּת, נ. געוווינהייט; געוויינטלעכקייט; שטייגער.

רְגִילִית, נ. געוווינהייט; שטייגער.

רְגִימָה, נ. פֿאַרשטיינונג; באַוואַרפֿונג מיט שטיינער; באַשיסונג מיט אַרטילעריש פֿײַער.

רְגִינָה, נ. טענה'ס האָבונג; תּרעומות האָבונג.

רְגִיעָה, נ. אָפּרו; באַרואיקונג; רו; אָפּ־מאַך; דורכקום; פֿאַרשטענדיקונג; זיך צונאַמענציאונג; זיך צונאַמענקניי־טשונג.

רָגִישׁ, ת. פֿילבאַרער.

רְגִישָׁה, נ. גערירטקייט; געפֿיל־דערהויי־בנקייט.

רְגִישׁוּת, נ. פֿילבאַרקייט.

רָגַל (רָגַל, יִרְגַּל), פ"ע. באַרעדן; טרײַבן רכילות; מאַכן פּליאָטקעס; פּענטען די פּיס.

— הֻרְגַל, זײַן געוווינט: זײַן צוגעוווינט: געפּענטעט ווערן בײַ די פֿיס.

— רַגֵּל, שפּיאָנירן: נאָכשפּיאָנירן: אויס־שפּיאָנירן: באַרעדן: טרײַבן רכילות: פֿירן צו־פֿוס: פֿירן: צוגעווינען.

— הַרְגֵּל, צוגעווינען: אײַנאיבן: דרע־סירן: ריכטן שטראָם (פֿון וואַסער): צוגעוווינט ווערן.

— הֻרְגַּל, צוגעוווינט ווערן: אײַנגעאיבט ווערן.

— תַּרְגֵּל, לערנען: אײַנאיבן: לערנען גיין.

— הִתְרַגֵּל, צוגעווינען זיך: אײַנאיבן זיך.

(א) רֶגֶל, נ. (ר' רַגְלַיִם), פֿוס: פֿיסל: טריט: גאַנג: פֿוס־מאָס (30,48 צ"מ).

— בָּרֶגֶל, צופֿוס.

— לְרֶגֶל, צוליב.

— רַגְלֵי־הַר, באַרג־צופֿיסנס.

— רַגְלֵי־הָעוֹלָם, וועלט־יסודות.

— רֶגֶל רָמָה, פֿאַרריסנקייט.

— רֶגֶל שְׁטוּחָה, פּלאַטפֿוס.

— דְּרִיסַת־רֶגֶל, אַרײַנטריט־רעכט: אַ־רײַנקום־מעגלעכקייט.

— מֵי־רַגְלַיִם, אורין.

— נְכֵה־רַגְלַיִם, לאָמער: קרומער.

— פִּסַּת־הָרֶגֶל, פֿוס־פֿלאַך (מיט די פֿינ־גער).

— פְּשִׁיטַת־רֶגֶל, באַנקראָט: פּליטה: דורכפֿאַל.

— פָּשַׁט אֶת הָרֶגֶל, באַנקראָטירן: מאַכן פּליטה: דורכפֿאַלן.

— קַל רַגְלַיִם, לײַכט־פֿיסיקער.

— יֶשׁ רַגְלַיִם לְדָבָר, פֿאַראַן אַ גרונד.

— עַל רֶגֶל אַחַת, אויף איין פֿוס.

— מִדְרַךְ כַּף רֶגֶל, פֿוס־שפּאַן.

— גֵּר לְרַגְלָיו, פּרינציפּ: וועגווײַזער.

— עָקַר אֶת רַגְלָיו, אויפֿהייבן זיך צו גיין.

— פִּזֵּר אֶת רַגְלָיו, אַוועקגיין.

(ב) רֶגֶל, נ. (ר' רְגָלִים), מאָל: באַצ. פֿאַר יעדן פֿון די יום־טובֿים: פּסח, שבֿועות סוכּות.

— עוֹלֵה־רֶגֶל, פּילגרים.

רְגֵלָה, נ. פּאָרטולאַקאַ — אומקרויט־געַ־וויקס.

רַגְלִי, ת. פֿוסגייער. תה"פּ. צופֿוס.

— חֵיל־רַגְלִים, אינפֿאַנטעריע: פֿוסגייער־מיליטער.

— גֶּפֶן רַגְלִית, אויף דער ערד זיך פֿונ־אַנדער־שפּרייטנדיקער ווײַן־קוסט.

רָגַם (רָגַם, יִרְגֹּם), פּ"י. פֿאַרשטיינען: באַ־וואַרפֿן מיט שטיינער.

— הֻרְגַם, פֿאַרשטיינט ווערן: באַוואָרפֿן ווערן מיט שטיינער.

— רַגֵּם, פֿאַרשטיינען: באַשיסן מיט אַר־טילערישע קוילן.

— רֻגּוֹם, פֿאַרשטיינט ווערן: באָמבאַר־דירט ווערן מיט אַרטילערישע קוילן.

רַגָּם, ז. באָמבאַרדירער (זעלנער).

רֶגֶם, ז. אַלטערט. שטיינער־בערגל (אַר־כעאָלאָגיע).

רִגְמָה, נ. פּורפּור־קליידער: געהאָפֿטע־נע קליידער.

רָגַן (רָגַן, יִרְגֹּן), פּ"ע. מאַכן פֿאַרוווּרפֿן: קלאָגן זיך: אויסרעדן זיך.

– הֵרָגֵן, קלאָגן זיך; זײַן אומצופֿרידן; האָבן טענה׳ס.

– רַגֵּן, קלאָגן; טענהן; אויסדריקן אומצופֿרידנקייט, נישט באַפֿרידיקטקייט.

– הִתְרַגֵּן, קלאָגן זיך; האָבן פּרעטענסיעס.

רֶגֶן, ז. טענה; פֿאָרוואורף; אומצופֿרידנקייט.

רָגַע (רָגַע, יִרְגַּע), פּ״ע. רוען; אָפּרוען זיך; זײַן רואיק; באַרואיקן זיך; קנייטשן זיך; אײַנגעשרומפּן ווערן; אויפֿטרייסלען; דערשיטערן.

– הֵרָגַע, באַרואיקן זיך; אויסרוען זיך; אײַנגעשרומפּן ווערן; אײַנגעקנייטשט ווערן.

– הִרְגִּיעַ, באַרואיקן; אײַנשטילן; באַרואיקן זיך; אײַנשטילן זיך.

– הֻרְגַּע, באַרואיקט זײַן; אײַנגעשטילט זײַן.

רֹגַע, ז. שטילקייט; שטילשטאַנד; רו.

רָגֵעַ, ת. שטילער; רואיקער; באַרואיקטער.

רֶגַע, ז. ווײַלע; אויגנבליק; מאָמענט; סעקונדע.

– רֶגַע קָט, אַ רגעלע; אַ ווײַלינקע.

– בֶּן־רֶגַע, אָט־באַלד; אין איין אויגנבליק.

– כְּרֶגַע, מאָמענטאַל; איצט; שוין; גלײַך; אין איין אויגנבליק.

– עֲדֵי רֶגַע, אויף אַ ווײַלינקע.

– לִרְגָעִים, רגעסווײַז; פֿון צײַט־צו־צײַט.

רִגְעִי, ת. מאָמענטאַלער; צײַטווײַליקער; נישט באַשטענדיקער.

רִגְעִיּוּת, נ. מאָמענטאַלקייט; צײַטווײַליקייט; נישט באַשטענדיקייט.

רָגַשׁ (רָגַשׁ, יִרְגַּשׁ), פּ״ע. ליאַרמען; ברומען; ברויזן זיך; אויפֿברויזן.

– הֻרְגַּשׁ, זײַן גערירט; זײַן אויפֿגערודערט; זײַן אויפֿגעטרייסלט.

– רַגֵּשׁ, ליאַרמען; ברויזן; ברומען; קומען מיט שטורעם; רירן.

– הִרְגִּישׁ, פֿילן; אָפּפֿילן; באַמערקן; אויפֿרעגן; אויפֿטרייסלען; אויפֿהעצן; אויפֿברויזן.

– הֻרְגַּשׁ, אָפּגעפֿילט ווערן; באַמערקט ווערן.

– הִתְרַגֵּשׁ, גערירט ווערן; ווערן סענטימענטאַל; איבערנעמען זיך; אויפֿרעגן זיך; אויפֿגעברויזט ווערן; אָנקומען מיט שטורעם; דערנערווירן זיך.

רֶגֶשׁ, ז. געפֿיל; אָפּפֿילונג; פֿאָרגעפֿיל; עמאָציע; ליאַרם; טומל.

– בַּעַל רֶגֶשׁ, מענטש מיט געפֿיל; באַהאַרצטער.

– חֲסַר־רֶגֶשׁ, נְטוּל רֶגֶשׁ, געפֿיללאָזער; האַרצלאָזער.

רַגָּשׁ, ת. פֿילבאַרער.

רִגְשָׁה, נ. געטומל; ליאַרם.

רַגְשׁוּת, רַגְשָׁנוּת, נ. פֿילבאַרקייט; גערירטקייט; סענטימענטאַלקייט.

רִגְשִׁי, ת. עמאָציאָנעלער.

רִגְשִׁיּוּת, נ. עמאָציאָנעלישקייט.

רַגְשָׁן, ז. זיך לײַכט אָנצינדנדיקער; זיך לײַכט אויפֿרעגנדיקער.

רַגְשָׁנִי, ת. געפֿילפֿולער; סענטימענטאַלער.

רָד, ת. וואַנדלענדיקער; וואָגלענדיקער.

רָד, פ״ע. דערוויַיטערט. זע **רוד**.

רַדַּאי, ז. האָניק־אַרויסנעמער (פון בינ־שטאָק); ברויט־אַרויסנעמער (פון אויוון).

רדד (רָדַד, יָרֹד), פ״י. פלאַטשיק מאַכן; אויסציִען; צעטרעטן; צעמאַרשטשען; באַהערשן; מאַכן אונטערטעניק.

— **רִדֵּד**, פלאַטשיק מאַכן; אויספלאַטשי־קן; אויסוועלגערן.

— **רֻדַּד**, פלאַטשיק ווערן; צעפלאַטשיקט ווערן; אויסגעוועלגערט ווערן.

— **מַיִם מְרֻדָּדִים**, פלאַך וואַסער.

— **הֵרֵד**, באַציִען; איבערציִען; באַדעקן.

— **הִתְרַדֵּד**, אויסציִען זיך; צעפלאַטשיקן זיך.

רֶדֶד, ז. פלאַטע; אָנגעשפּאַנטער שטאָף.

רדה (רָדָה, יִרְדֶּה), פ״י. דריקן; קוועטשן; באַדריקן; אונטערדריקן; באַצווינ־גען; הערשן; באַהערשן; פאַרקנעכטן; האָבן אויפזיכט איבער אַרבעטער; אַ־רויסנעמען, אַרויסשאַרן (ברויט פון אויוון, האָניק פון בינשטאָק א״א); פייניקן; שטראָפן.

— **רַדֵּה**, אונטערדריקן; פאַרקנעכטן; באַ־צווינגען; באַהערשן; באַשטראָפן; פיי־ניקן; צעשיטן (תבואה); צעשפּרייטן.

— **הֻרְדֶה**, באַשטראָפט ווערן; אַרויסגע־נומען ווערן (ברויט פון אויוון, האָניק פון בינשטאָק א״א).

— **הִרְדֶּה**, באַהערשן; באַצווינגען; פאַר־קנעכטן; אונטערייאָכן.

רִדּוּד, ז. פאַרפלאַטשונג; פלאַך מאַכונג.

רָדוּד, ת. צעפלאַטשיקטער.

— **מַיִם רְדוּדִים**, פלאַך וואַסער.

רִדּוּי, ז. באַצווינגונג; באַהערשונג; פיי־ניקונג; באַשטראָפונג; ליַידן.

רָדוּי, ת. אַרויסגעצויגענער; אַרויסגע־שאַרטער (ברויט פון אויוון, האָניק פון בינשטאָק).

רָדוּם, ת. דרימלענדיקער; איַינגעשלאָפע־נער; (איבערג.) געשטאָרבענער; טויטער; פאַרשלאָפענער.

רָדוּף, ת. געיאָגטער; פאַרפאָלגטער; באַ־גערנדיקער; להוטער.

רִדּוּף, ז. געיעג; נאָכיאָג; פאַרפאָלגונג; גאַלאָפּ.

רַדַּי, ז. דיקטאַטאָר; זעלבסטהערשער.

רְדִיד, ז. שלייער; וועלאָן; דינער און ברייטער פרויען־מאַנטל.

רְדִיָּה, נ. הערשונג; באַהערשונג; באַ־צווינגונג; פאַרשקלאַפונג; הערשאַפט; אַרויסנעמונג (ברויט פון אויוון, האָניק פון בינשטאָק).

רָדִים, ת. פאַרשלאָפענער.

רַדְיָן, ת. אַקערער; ראַדיאַן (צענטער־ווינקל צווישן צוויי שטראַלן פון אַ קריַיז).

רַדְיָנוּת, נ. דיקטאַטור; זעלבסטהער־שאַפט.

רְדִיפָה, נ. פאַרפאָלגונג; זיך יאָגונג נאָך עפּעס; להוטקייט; (איבערג.) דרוק; קלעם.

— **רְדִיפַת כָּבוֹד**, געיעג נאָך כבוד; להוט־קייט נאָך כבוד.

— **רְדִיפַת מִלִּים**, סינאָנימען־דערשיַינונג.

— **רְדִיפַת קוֹלוֹת**, פוגע (מוזיקאַלישע שאַפונג אין וועלכער פאַרשיידענע אינ־סטרומענטן פאָלגן נאָך בהדרגהדיק אויף דער זעלבער טעמע).

— שִׁגָּעוֹן הָרְדִיפָה, פֿאַרפֿאָלגונגס־מאַ־ניע.

רְדִיפוּת, נ. פֿאַרפֿאָלגטקייט.

(רָדַם) הֶרְדֵּם, פ״ע. אַנטשלאָפֿן ווערן; איינשלאָפֿן; אַרײַנפֿאַלן אין טיפֿן שלאָף.

— הַרְדֵּם, אַנטשלעפֿן; אײַנשלעפֿערן.

— סַם מַרְדִּים, שלאָפֿגעטראַנק; אײַנ־שלעפֿערונגס־מיטל; נאַרקאָטיק; נאַר־קאָזע.

— הֻרְדַּם, אַנטשלעפֿט ווערן.

רֶדֶם, ז. שלאָף.

רַדָּם, ז. נאַרקאָזע; נאַרקאָטיש מיטל.

רַדֶּמֶת, נ. שלאָפֿקראַנקייט; לעטאַרג.

רָדַף (רָדַף, יִרְדֹּף), פ״י. יאָגן; נאָכיאָגן; פֿאַרפֿאָלגן; שטראָמען; דורכפֿליסן; זײַן להוט; זײַן גיריק; (איבערג.) דריקן; קלעמען; פּלאָגן.

— רָדַף אַחַר הַכָּבוֹד, יאָגן זיך נאָך כּבֿוד.

— מִלָּה רוֹדֶפֶת, סינאָנים.

— רוֹדֵף שָׁלוֹם, שלום־מאַכער; שלום־לעכצנדיקער.

— הֵרָדֵף, פֿאַרפֿאָלגט ווערן; געיאָגט ווערן; געקלעמט ווערן; געפּלאָגט ווערן; געדריקט ווערן.

— מִלָּה נִרְדֶּפֶת, שֵׁם נִרְדָּף, סינאָנים.

— רַדֵּף, יאָגן; נאָכיאָגן; פֿאַרפֿאָלגן.

— מְרַדֵּף אֲמָרִים, מוטלער; אַ סך־רע־דער.

— מְרַדֵּף רֵקִים, פּוילענצער; פּוילאַק; פּוסט־און־פּאַסניק.

— רֻדַּף, געיאָגט ווערן; נאָכגעיאָגט ווערן; פֿאַרפֿאָלגט ווערן.

— הַרְדֵּף, יאָגן; נאָכיאָגן; פֿאַרפֿאָלגן.

— הָרְדַּף, געיאָגט ווערן; נאָכגעיאָגט ווע־רן; פֿאַרפֿאָלגט ווערן.

— הִתְרַדֵּף, צעוואַרפֿן זיך; צעשיטן זיך; פֿונאַנדערשיטן זיך.

רֶדֶת, פ״ע. אַראָפּגיין. זע יָרַד.

רָהַב (רָהַב, יִרְהַב), פ״ע. שטאָלצירן; בלאָזן פֿון זיך; באַרימען זיך; זײַן פֿאַרריסן.

— הַרְהֵב, דערוועקן; דערמוטיקן; צו־געבן מוט; באַגײַסטערן (עמעצן); פֿאַרווונדערן; פֿאַרבליפֿן.

— הַרְהֵב עֹז בְּנַפְשׁוֹ, האָבן מוט; אָננע־מען זיך מיט מוט.

— מַרְהִיב עַיִן, באַוווּנדערונגסווערטער.

רַהַב, ז. גאווה; אָנגעבלאָזנקייט; פֿאַר־ריסנקייט; אַראָגאַנץ; זעלבסטאײַנביל־דונג; יַם־געטלעכקייט אין דער גע־שטאַלט פֿון אַ קראָקאָדיל.

רָהָב, ת. גאוהדיקער; אָנגעבלאָזענער; אַראָגאַנטער.

רֹהַב, ז. גאווה; פֿאַרריסנקייט; אָנגעבלאָ־זנקייט.

רַהַבְתָּנִי, ת. פֿאַרריסענער; אַראָגאַנטער.

רָהָה (רָהָה, יִרְהֶה), פ״ע. מורא האָבן; צייגערן זיך; ציטערן.

רֶהֶה, ת. אומזיכערער; זיך צייגערנדי־קער.

רָהוּט, ת. פֿליסיקער; געוווינהייטלעכער; אײַליקער; געשווינדער.

— כְּתָב רָהוּט, שנעלע געקייטלטע שריפֿט.

רְהוּט, ז. אויסמעבלירונג; פֿליסיקייט; פֿלינקקייט; אײַליקייט; געשווינדקייט.

רָהוּט, ז. מעבל.

רָהוּי, ת. שלאַבעריקער: שוואַכער.

רָהט (רָהַט, יִרְהַט), פ״ע. לויפֿן: איַילן זיך.

— רַהֵט, אויסמעבלירן.

— רְהוֹט אויסמעבלירט ווערן.

— הַרְהֵט, לייגן בעלקעס (פֿאַר אַ באַלקן): צואיַילן: צויאָגן.

— הֻרְהַט, צוגעאיַילט ווערן: צוגעיאָגט ווערן.

— הִתְרַהֵט, ווערן פֿליסיקער: ווערן אויסגעפֿייַנערט.

רַהַט, ז. טרינק־שאַף פֿאַר בהמות אויס־געהוילט אין שטיין אָדער אין האָלץ.

רְהָטָא, ז. איַיליקייט: שנעלקייט: פֿלי־סיקייט.

רַהֲטוֹן, ז. מיליטערישע איינהייט בייַ די רוימער (דערמאָנט אין תלמוד).

רָהִיט, ז. (ר׳ רְהִיטִים), מעבלשטיק.

רְהִיטָה, רְהִיטוּת, נ. איַיליקייט: שנעל־קייט.

רְהִיטָן, ז. מעבל־סטאָלער: מעבל־הענד־לער.

רְהִיטָנוּת, נ. מעבל־סטאָלעריי: מעבל־מאַכונג: מסחר מיט מעבל.

רְהִיטָנִי, ז. נאָמען פֿון אַ הובל־מכשיר געניצט אין אַלטערטום.

(רָהן) הַרְהֵן, פ״י. פֿאַרמשכּונען: פֿאַרזעצן.

— הֻרְהַן, פֿאַרמשכּונט, פֿאַרזעצט ווערן.

רוֹאֶה, ז. זעער: צוקוקער: צושויער: אַלטערטימלעכער נאָמען פֿאַר אַ נביא: וויזיאָנער: ווערעם־קויט אין האָלץ (באַצ. אין תּלמוד).

— רוֹאֶה חֶשְׁבּוֹן, בוכהאַלטער־עקספערט: אָדיטאָר.

רוֹאוֹת, נ״ר. קוקערס (אויגן).

רוֹב, ז. פֿולקייט: גרויסער קוואַנטום: מערהייט. זע רֹב.

רוֹבֶה, ז. ביקס: פֿייַלן־וואַרפֿער: יונגער בחור.

רוֹבָאוּת, נ. אויסבילדונג אין שיס־קענט־שאַפֿט (פֿון אַ ביקס).

רוֹבַאי, ז. קאַראַבינער: שיסער.

רוֹבֶד, ז. פלאַסט: שיכט: אויסגעפֿלאַס־טערטער דיל.

רוֹבַע, ז. פֿערטל: פֿערט־חלק: קוואָרט ($\frac{1}{4}$ קב, מאָס): שטאָט־פֿערטל: באַצירק: שטויב.

רוֹגֶז, ת. כּעסיקער: ברוגזער.

רוֹגְזָה, נ. אויפֿגערעגטקייט: ווּוט: ברוגז־דיקייט: כּעס.

רוֹגְזָנִי, ת. אויפֿרעגנדיקער: דענערווירנ־דיקער.

רוֹגְלִית, נ. אויף דער ערד זיך פֿונאַנ־דערשפרייטנדיקער וויַין־קוסט.

רוֹגְלָנִי, ת. שפּיאָנירנדיקער.

רוֹגֵן, ת. אומצופֿרידענער: מאַלקאָנטענט.

רוֹגֵשׁ, ת. זודיקער (ים־צושטאַנד).

רוּד (רָד, רַד, יָרוּד), פ״ע. אַראָפּגיין: אַ־וועקגיין: דערווייַטערן זיך.

רוֹדֶה, ז. לאָפּאַטע (אויף אַרייַנצושיבן ברויט אין אויוון): שיבער: האָניק־אַרויסנעמער (פֿון בינשטאָק).

רוֹדֵם, ת. דרימלענדיקער.

– צָעִיר רוֹדֵם, טרוימענדיקער יונגערמאַן.

רוֹדָן, ז. דיקטאַטאָר; אַליינהערשער; טיראַן.

רוֹדָנוּת, נ. דיקטאַטור; אַליינהערשאַפט; טיראַניי.

רוֹדָנִי, ת. דיקטאַטאָרישער; אַליינהערשערישער; טיראַנישער.

רוֹדֵף, ז. פאַרפאָלגער.

רָוֹה (רָוָה, יִרְוֶה), פ״ע. אָנטרינקען זיך; לעשן דורשט; איבערזעטיקן זיך; איינזאַפּן אין זיך; אָנזאַפּן זיך.

– רָוֹה דוֹדִים, אָנזעטיקן זיך מיט ליבע.

– רָוֹה נַחַת, שעפּן נחת.

– רַוֵּה, אָנטרינקען; לעשן דורשט; באַוואַסערן; אָנזאַפּן; אָנטרינקען זיך.

– הַרְוֵה, אָנטרינקען צו דער זעט; מאַכן דורכגעזאַפּט.

– הִתְרַוֵּה, אָנטרינקען זיך צו דער זעט; אָנזאַפּן זיך.

רָוֶה, ת. צו דער זעט אָנגעטרונקענער; גוט באַוואַסערטער.

רוֹוֵחַ, ת. אַלגעמיין אָנגענומענער.

רָווּחַ, ת. גרוימער.

רִוּוּחַ, ז. אויסברייטערונג; רוים־מאַכונג.

רָווּי, ת. אָנגעטרונקענער; באַוואַסערטער; דורכגעזאַפּטער.

רִוּוּי, ז. אָנטרינקונג; טרינקען־געבונג.

– תְּמִסָּה רְווּיָה, קאָנצענטרירטע לייזונג (טינקטור).

רוֹזֵן, ז. הערשער; פירשט; גראַף; מאַרקיז.

רוֹזְנוּת, נ. פירשטלעכקייט; פירשטנטום.

רָוַח (רָוַח, יִרְוַח), פ״ע. פאַרלייַכטערן; פאַרגרינגערן; לייַכטער ווערן; פרייַ אָפּעטעמען; זיך פאַרשפרייטן; הערשן (אַ מיינונג, אַ לאָזונג).

– דֵּעָה רוֹוַחַת, אַלגעמיין הערשנדיקע מיינונג.

– הַרְוַחַ, פילן דערלייַכטערונג; אָפּעטעמען פרייַער.

– רַוַּח, דורכלופטערן; אויסלופטערן; גרוימער מאַכן; מאַכן אָפּשטאַנד; ספּאַצירן; צעלייגן.

– רֻוַּח, דורכגעלופטערט ווערן; גרוימער ווערן; ספּאַצירט ווערן.

– הַרְוַחַ, פאַרדינען; האָבן רווח; פאַרלייַכטערט ווערן; פאַרגרינגערט ווערן; פאַרלייַכטערן; פאַרגרינגערן.

– הִתְרַוַּח, דערפילן דערלייַכטערונג; פילן זיך פרייַער, לייַכטער; מאַכן זיך גרוימער; דורכלופטערן זיך; צעפאַלן זיך.

רֶוַח, ז. פרייַער רוים; אָפּשטאַנד; צייַט־אָפּשטאַנד; איבעררייַס; פאַרדינסט; רווח; דערלייַכטערונג; דערלייזונג.

– בְּרֶוַח, גרוים; רחבותדיק.

– רֶוַח יָד, אָפּשטאַנד אויף אַ שטח פון אַן אויסגעצויגענער האַנט צווישן צוויי גימנאַסטיקירנדיקע.

– רֶוַח יָדַיִם, אָפּשטאַנד פון אַ גימנאַסטיקירנדיקן אויף אַ דיסטאַנס פון אויסגעצויגענע אָרעמס צווישן אים און זייַנע חברים פון ביידע זייַטן.

– פְּתִיחַת רְוָחִים, מאַכן אָפּשטאַנדן (אין מיליטערישער מושטרע).

רוּחַ, זו״נ. (ר׳ רוּחוֹת), לופט; ווינט;

אָטעם; גײַסט; נשמה; אינטעלעקט; טעמפּעראַמענט; דרײַסטקייט; איבער־צײַיגונג; דורכגעטראַכטקייט; גלוסט; באַגער; כעס־אויסברוך; פּוסטקייט; וועלט־זײַט; טײַוול; שד.

— בְּרוּחַ, אין גײַסט; אין איינקלאַנג.

— לְפִי רוּחַ, לויטן גײַסט.

— רוּחַ אֱלֹהִים, געטלעכער גײַסט; אינ־ספּיראַציע; באַגײַסטערונג.

— רוּחַ־הַחַיָּה, באַוועגונגס־כּוח; באַווע־גונגס־גײַסט.

— רוּחַ אַף, גרימצאָרן.

— רוּחַ הַחֹק, דער גײַסט פֿון געזעץ.

— רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הייליקער גײַסט; נבֿיאי־שע באַגײַסטערונג; הייליקע באַגײַס־טערונג.

— רוּחַ זִלְעָפוֹת, הוראַגאַן; שטאַרקער שטורעם־ווינט.

— רוּחַ חַיִּים, נשמה; לעבן.

— רוּחַ חֲרִישִׁית, מילד ווינטל; וואַרעם ווינטל.

— רוּחַ כֵּהָה, דערדריקטקייט; דעפּרע־סיע.

— רוּחַ כְּרִיכָה, צוגווינט; ווירבלווינט.

— רוּחַ מְצוּיָה, נאָרמאַלער, געוויינטלע־כער ווינט.

— רוּחַ שֶׁאֵינָהּ מְצוּיָה, שטורעם־ווינט; אויסערגעוויינטלעכער ווינט.

— רוּחַ נְכֵאָה, אומעט; דעפּרעסיע; לאַנג־ווײַל.

— רוּחַ נְמוּכָה, באַשיידנקייט.

— רוּחַ סָרָה, אויפֿגערעגטקייט; שלעכט זעלבסטגעפֿיל.

— רוּחַ עִוְעִים, גײַסטיקע צערודערונג; וואַנזין.

— רוּחַ פְּרָצִים, צוגווינט.

— רוּחַ קָדִים, הייסער מזרח־ווינט; כאַמ־סין.

— רוּחַ רָעָה, שלעכטער גײַסט; שד; משוגעת.

— רוּחַ שְׁטוּת, נאַרישער אײַנפֿאַל.

— רוּחַ תְּזָזִית, וואַנזין; עפּילעפּסיע.

— אִישׁ רוּחַ, אינטעלעקטואַל; פֿילאָזאָף; נבֿיא.

— אֹרֶךְ־רוּחַ, געדולדיקייט; צוריקגע־האַלטנקייט.

— אֶרֶךְ־רוּחַ, געדולדיקער; צוריקגעהאַל־טענער.

— גֹּבַהּ־רוּחַ, פֿאַרריסנקייט.

— גְּבַהּ־רוּחַ, פֿאַרריסענער.

— גַּס־רוּחַ, פֿרעכער; פֿאַרריסענער.

— גַּסּוּת־רוּחַ, פֿרעכקייט; פֿאַרריסנקייט.

— דִּבְרֵי־רוּחַ, פלוידעריי; נאַרישע ווער־טער.

— דַּכָּא־רוּחַ, דערשלאָגענער; דערדריק־טער.

— הֲלָךְ רוּחַ, הערשנדיקער גײַסט; טענ־דענץ; שטימונג.

— הֲנָחַת־רוּחַ, צופֿרידנקייט; הנאה.

— חוֹלֵה־רוּחַ, גײַסטיק קראַנקער.

— חֲמַת־רוּחַ, אויפֿגערעגטקייט; דער־צאָרנטקייט; דענערווירטקייט.

— יְקַר־רוּחַ, גרויסמוטיקער; הערלעכער.

— כּוֹסוֹת־רוּחַ, באַנקעס.

— כְּלֵי־רוּחַ, בלאָז־אינסטרומענטן (מוּ־זיק).

— מַדְּעֵי־רוּחַ, גײַסטיקע װיסנשאַפֿטן; הומאַניסטיק.

— מַחֲלַת־רוּחַ, גײַסטיקע קראַנקײט.

— מַצַּב־רוּחַ, שטימונג.

— מֹרַת־רוּחַ, װידערװילן; אויפֿגערעגט־קייט.

— נֶאֱמַן־רוּחַ, איבערגעגעבענער; פֿאַר־טרוילעכער.

— נַחַת־רוּחַ, פֿאַרגעניגן.

— נְכֵה־רוּחַ, דערדריקטער; טרויעריקער.

— עֵינֵי־רוּחַ, פֿאָראויסזעאונג.

— קֹצֶר־רוּחַ, אומגעדולד.

— קְצַר־רוּחַ, אומגעדולדיקער.

— קֹר־רוּחַ, קאַלטבלוטי[illegible]; באַהערשט־קייט.

— קַר־רוּחַ, קאַלטבלוטיקער; באַהער־שטער.

— קֹרַת־רוּחַ, פֿאַרגעניגן; הנאה; צו־פֿרידנקייט.

— קְשֵׁה־רוּחַ, פֿאַרביטערטער; פֿאַרטרוי־ערטער.

— רוֹעֵה־רוּחַ, פוסט־און־פּאַסניק; ליי־דיקגייער.

— רָמוּת־רוּחַ, אויפֿגעהײַטערטקייט; שטאָלץ; פֿאַריסנקייט.

— רְעוּת־רוּחַ, רַעְיוֹן־רוּחַ, נישטיקייט; פוסטקייט; זיך פֿאַרנעמונג מיט נאַ־רישקייטן.

— רִפְיוֹן־רוּחַ, אוממעכטיקייט; אָפּהענטי־קייט; גײַסטיקע אָפּגעלאָזנקייט.

— שְׁאָר־רוּחַ, הויכמוטיקייט; גײַסטיקע דערהויבנקייט.

— שֶׁבֶר־רוּחַ, דעפּרעסיע; דערשלאָגנ־קייט; צוגעדריקטקייט.

— שְׁפַל־רוּחַ, באַשיידענער.

— לְכָל הָרוּחוֹת! צו אַלדע טײַװול!

— שׁוֹשַׁנַּת הָרוּחוֹת, זײַטן־שטערן (צייכנונג אויף אַ קאָמפּאַס אָדער מאַפּע, וואָס ווײַזט־אָן די וועלט־זײַטן).

— בַּהֵל בְּרוּחוֹ, זײַן איבערגעאײַלט.

— הַאֲרֵךְ רוּחַ, צוריקהאַלטן זיך; זײַן צוריקגעהאַלטן.

— הָלַךְ אַחַר רוּחוֹ, נאָכגיין די אינסטינ־קטיווע אָנרעגונגען.

— זָרָה לָרוּחַ, צעוואַרפֿן; פֿונאַנדער־וואַרפֿן.

— חָיְתָה רוּחוֹ, ער האָט אויפֿגעלעבט.

— מָשַׁל בְּרוּחוֹ, באַהערשן זיך.

— נָפַל רוּחוֹ, אַנטמוטיקט ווערן.

— עָלָה עַל רוּחוֹ, אײַנפֿאַלן; קומען אויפֿן געדאַנק.

— קָצְרָה רוּחוֹ, ער האָט פֿאַרלוירן דאָס געדולד.

— שָׁאַף רוּחַ, אַרײַנעטעמען; אָפּעטעמען.

— תִּפַּח רוּחוֹ, פּגר'ן זאָל ער!

רַוְחָא, ז. גרוימקייט.

— רַוְחָא לִבְסִימָא שְׁכִיחַ, פֿאַר אַ גוטן ביסן איז שטענדיק דאָ אַן אַפּעטיט.

— לְרַוְחָא דְמִלְּתָא, פֿאַר דער באַקוועמ־לעכקייט פֿון דער זאַך (כּדי אויסצו־מײַדן קאָמפּליקאַציעס).

רֹחַב, ז. ברייט; ברייטקייט; פֿאַרנעם.

— רוֹחַב־לֵב, ברייטהאַרציקייט: ערודי־ציע.

— קַו־הָרוֹחַב, געאָגראַפּישע ברייט.

— לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ, אין דער לענג און אין דער ברייט.

רְוָחָה, נ. דערלײַכטערונג: פֿאַרבעסערונג (פֿון שווערן מצב): שפּעדיקייט.

— לָרְוָחָה, ברייט.

— חַיֵּי רְוָחָה, שפּעדיק לעבן.

רְוָחִים, ז״ר. פֿאַרדינסטן: פּראָצענטער.

רַוְחָן, ז. באַרײַסער: פֿאַרדינער אויף ספּעקולאַציע.

רוּחָנִי, ת. גײַסטיקער: אינטעלעקטועלער.

— אַהֲבָה רוּחָנִית, גײַסטיקע, פּלאַטאָנישע ליבע.

רוּחָנִיּוּת, נ. גײַסטיקייט: אינטעלעקטואַליזם.

רוֹחַק, ז. ווײַטקייט: דערווײַטערונג: דיסטאַנס.

רוֹטֶב, ז. סאָס: זוזע: רײַפּער, פֿרישער טייטל: פּרוכטן־זופּ.

רוֹטְטָנִי, ת. ציטערנדיקער.

רוֹטְנָנִי, ת. טענה׳ס האָבנדיקער.

רַוְיָא, ז. שיכּורער: בגילופֿינדיקער.

— שַׁבְקָה לְרַוְיָה דְּמִנַּפְשֵׁהּ נָפֵל, לאָז צורו דעם שיכּורן, ער וועט שוין אַליין פֿאַלן.

רְוָיָה, נ. שפּעדיקייט: זאַטקייט: אָנגעזאַפּטקייט.

— לָרְוָיָה, ביז דורשט־שטילונג: מיט אַ גוטן אַפּעטיט (וווּנטש בײַם טרינקען שאַרפֿע געטראַנקען).

— נְקֻדַּת רְוָיָה, אײַנזאַפּונגס־פּונקט (גרענעץ פֿון קענען אָנזאַפּן זיך מיט פֿליסיקייט).

רְוִיָּה, נ. דורשט־לעשונג: אָנזאַפּונג מיט וואַסער.

רְוָיוֹן, ז. דורשט־לעשונג.

רוֹכֵב, ז. רײַטער: אײַנגעגרײַפּט צווײַגל.

רוֹכֵל, ז. גאַסן־הענדלער: פּעדלער: הענדלער: קאַראָבעלניק: איבערקויפֿער.

— קֻפַּת רוֹכְלִים, פּעדלער־קעסטל.

— רוֹכְלוּת, פּעדלערײַ: גאַסנהענדלערײַ.

רוֹכְסָן, ז. ציפּפֿאַרשלוס: רײַספֿאַרשלוס.

רום (רָם, יָרוּם), פּ״ע. אויפֿהייבן זיך: דערהייבן זיך: הויך זײַן: דערהויבן זײַן: שטאָלץ זײַן: בלאָזן פֿון זיך: פֿאַרריסן זײַן: גרויס זײַן: באַמעכטיקן: באַגערן.

— יָרוּם הוֹדוֹ, זאָל געהויבן ווערן זײַן גרויסקייט: אין מאָדערנעם זין — זײַן עקסעלענץ: זײַן מאַיעסטעט.

— רָמָה יָדוֹ, ער האָט געהאַט די אויבערהאַנט: ער איז געווען פֿון אויבן.

— רָם לִבּוֹ, ער איז געוואָרן דערהויבן: ער איז געווען שטאָלץ.

— רָמוּ עֵינָיו, ער איז איבערגעשטיגן: ער איז געשטיגן העכער.

— רָמָה קַרְנוֹ, ער איז דערהויבן געוואָרן.

— הֵרוֹם, דערהייבן זיך: אַרויסהייבן זיך: אויפֿהייבן זיך: אָפּטיילן זיך: דערווײַטערן זיך.

— רוֹמֵם, דערהייבן: אויפֿהייבן: אַרויסהייבן: אויפֿשטעלן: שטאַרקן: דערציִען: ציכטן: פֿאַרפֿולקאָמען: רימען: שעצן: לויבן.

– רוֹמוֹם, אַרויסגעהויבן ווערן: אויפֿגעהויבן ווערן.

– מַצַּב־רוּחַ מְרוֹמָם, געהויבענע שטימונג.

– הָרֵם, אויפֿהייבן: דערהייבן: אַרויסהייבן: באַזײַטיקן: אָפּטיילן: אָפּשיי־ן: אויסטיילן.

– הָרֵם יָד בְּ־, אויפֿשטיין קעגן עמעצן: מאַכן אַ פֿאַרשווערונג.

– הָרֵם יָד עַל־, פֿאַרמעסטן זיך אויף עמעצן.

– הָרֵם עַל נֵס־, אַרויסשטעלן פֿאַר אַ מוסטער.

– הָרֵם פְּעָמָיו, אויפֿהייבן די פֿיס צו גיין.

– הָרֵם קוֹל, אויפֿהייבן די שטים: שרײַען: רופֿן.

– הָרֵם קֶרֶן־, אויפֿהייבן דעם אָנזען.

– הָרֵם רֹאשׁ, פֿאַררײַסן דעם קאָפּ: בלאָזן פֿון זיך.

– הָרֵם תְּרוּמָה, אָפּטיילן פֿאַר שפּענדונג.

– הוּרַם, אויפֿגעהויבן זײַן: אָפּגעטיילט זײַן.

– בְּרֹאשׁ מוּרָם, מיט אַן אויפֿגעהויבענעם קאָפּ.

– הִתְרוֹמֵם, אויפֿהייבן זיך: דערהייבן זיך: דערהויבן ווערן: געריםט ווערן.

רוּם, ז. הייך: הויכקייט: שטאָלץ: גרויסאַרטיקייט.

– רוּם־לֵב, רוּם עֵינַיִם, שטאָלץ: גאווה.

– רוּם מַעֲלָתוֹ, זײַן עקסעלענץ.

– רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, הימל: הויפּט־פּאַר־אינטערעסירונג (איבערג.).

רוֹם, ז. הויכקייט: הימל: פֿירמאַמענט.

רוֹמָא, נ. רוים.

רוֹמָאִי, ת. רוימישער: רוימער.

רוֹמָה, תה״פ. מיט אַן אויפֿגעהויבענעם קאָפּ: מיט שטאָלץ.

רוֹמִי, ת. רוימישער.

רוֹמֵם, ת. אויפֿגעהויבענער: דערהויבענער.

רוֹמָם, ז. רוֹמֵמָה נ. לויבגעזאַנג.

רוֹמֵמוּת, רוֹמֵמָה, נ. אויפֿגעהויבנקייט: דערהויבנקייט.

– הוֹד רוֹמְמוּתוֹ, זײַן עקסעלענץ.

רוֹמְמִיּוּת, נ. זעלבסטזיכערקייט: פֿאַררִיסנקייט: שטאָלץ.

רוֹן, ז. געזאַנג: פֿרייד־געזאַנג.

רוֹנְגִי, ת. טענה׳ס און תּערומות־האָבנדיקער.

רוֹעַ, ז. פֿאַרדאָרבנקייט: שלעכטס: שלעכטיקייט: געמיינקייט.

(רוּעַ) הֵרוֹעַ, פ״ע. צעבראָכן ווערן.

– רוֹעוֹעַ, לאָזן הערן פֿריילעך געזאַנג.

– הָרֵעַ (הָרִיעַ, יָרִיעַ), לאָזן הערן שאַלונג: לאָזן הערן פֿרייד־אויסרוף: אויסגערופֿן ווערן.

– הִתְרוֹעֵעַ, פֿריידיק אויסרופֿן: באַפֿרײַנדן זיך.

רוֹעֶה, ז. פּאַסטעך: פֿיטערער: פּאַסטער: גײַסטיקער פֿירער.

– רוֹעֶה־זוֹנוֹת, אַלפֿאָנס: סוטענער: זנות־מעקלער.

— רוֹעֶה־רוּחַ, פּוסט־און־פּאַסניק.

רוֹעִי, ז. פּאַסטעך. ת. פּאַסטעך־.

רוֹעִית, נ. פּאַסטעך־ליד; פּאַסטאָראַלע.

רוֹעֵם, ת. דונערדיקער.

— כַּסְפִּית רוֹעֶמֶת, קוועקזילבער מיט צעזעצונגס־כּוח (געניצט אין קוילן פֿון שיס־געווער).

— פָּנִים רוֹעֲמִים, פֿאַראומערט און דער־צערנט פּנים.

רוֹעֵץ, ז. שטערונג; שטרויכלונג.

רוֹעֵשׁ, ת. רוישיקער; ליאַרעמדיקער.

— צְבָעִים רוֹעֲשִׁים, שרייַענדיקע פֿאַרבן.

(רוּף) רוֹפֵף, פּ״י. צעטרייסלען; דערשי־טערן; אָפּשוואַכן. זע רָפַף.

רוֹפֵא, ז. אַרצט; מעדיצינער.

— רוֹפֵא אֱלִיל, ווינקל־דאָקטאָר; זנאַכער.

רוֹפֵס, ת. שלאַבעריקער; שוואַכער.

רוֹפֵף, ת. לויזער; שיטערער; שוואַכער; שלאַבעריקער; אומקלאָרער.

רוּץ (רָץ, יָרוּץ), פּ״ע. לויפֿן; אײַלן זיך; פֿעדערן זיך; כאַפּן (בײַים לייענען, שרײַבן).

— הֵרוֹץ, צעקנאַקט ווערן; צעהאַקט ווערן. זע רָצַץ.

— רוֹצֵץ, לויפֿן שנעל; צעברעכן; צע־האַקן; אונטערדריקן; קוועלן. זע רָצַץ.

— הֵרֵץ, הייסן לויפֿן; מאַכן לויפֿן; אונ־טעריאָגן; אונטעראײַלן; לאָזן אין גאַנג; לאָזן לויפֿן; לויפֿן שנעל און ברענגען.

— הָרֵץ מִכְתָּב, ־אִגֶּרֶת, אײַליק באַלייגן אַ בריוו.

— הָרֵץ אֶת הַמֵּעַיִם, לויז מאַכן דעם מאָגן.

— הוּרַץ, געלאָזט ווערן אין לויף; גע־מאַכט ווערן לויפֿן; געשיקט ווערן אײַליק.

— הִתְרוֹצֵץ, אַרומלויפֿן; אַרומשטײַען.

רוֹצֵחַ, ז. מערדער; באַנדיט; גרויזאַמער.

רוֹצְחָן, ז. מערדער; באַנדיט.

רוֹצְחָנִי, ת. מערדערישער.

רוֹצְעָן, ז. רימער; שוסטער־לאַטוטניק.

רוֹק, ז. שפּײַעכץ.

רַוָּק, ז. נישט חתונה־געהאַטער, בחור.

רַוָּקָה, נ. נישט חתונה־געהאַטע, מיידל.

רַוָּקוּת, נ. בחורשאַפֿט; מיידלשאַפֿט.

רוֹקֵחַ, ז. אַפּטייקער; פֿאַרמאַצעווט; דראָ־געריסט.

רוֹקְחוּת, נ. אַפּטייק־וועזן; פֿאַרמאַצעוו־טיק.

רַוָּקִיָּה, נ. נעסט פֿון אַלטע בחורים, אָדער פֿון אַלטע מיידן.

רוֹקֵם, ז. (נ. רוֹקֶמֶת), האַפֿטער.

רוֹקֵן, פּ״י. אויסליידיקן. זע רָקַן.

— רוֹקַן, אויסגעליידיקט ווערן.

— הִתְרוֹקֵן, אויסליידיקן; אויסליידיקן זיך.

רוֹקָן, רוֹקָנִי, ז. שניץ־הובל.

רוֹשׁ, ז. גיפֿט; סם.

רוֹשֶׁם, ז. אײַנדרוק; צייכן.

רוֹשֵׁשׁ, פּ״י. אָרעם מאַכן; פֿאַראָרעמען; רואינירן; צעשטערן. זע רִישׁ, רָשַׁשׁ.

— הִתְרוֹשֵׁשׁ, פֿאַראָרעמט ווערן; רוּאי־נירט ווערן; מאַכן אָנשטעל פֿון אַן אָרעמען.

רוֹתֵחַ, ת. זודיקער; קאָכעדיקער; זיך קאָכנדיקער; אויפֿגעבראַכטער.

רוֹתְחִים, רוֹתְחִין, ז״ר. זודיק וואַסער.

רוֹתֵת, ת. ציטערנדיקער; זיך טרייסלענדיקער.

רָז, ז. געהיימניש; סוד.

— רָזֵי דְרָזִין, ווונדערלעכע סודות.

רָזָה (רָזָה, יִרְזֶה), פעו״י. מאָגער ווערן; שלאַנק ווערן; אויסמאָגערן; אויסדאַרן; אָפּצערן.

— הֵרָזֵה, מאָגער ווערן; אָפּגעצערט ווערן.

— הַרְזֵה, מאָגער מאַכן; שלאַנק מאַכן; אויסמאָגערן; מאָגער ווערן; שלאַנק ווערן; אָפּצערן.

רָזֶה, ת. מאָגערער; דאַרער; שלאַנקער.

— אֲדָמָה רָזָה, מאָגערער באָדן; אָרעמער באָדן.

— גְּבִינָה רָזָה, מאָגערער קעז.

רָזוֹן, ז. מאָגערקייט; אויסגעדאַרטקייט; אָפּגעצערטקייט; שלאַנקקייט; הונגער (איבערג.); פּירשט; הערשער.

— אֵיפַת־רָזוֹן, שוואַכע מאָס; קאַרגע מאָס.

רִזּוּן, ז. אָפּמאָגערונג; דאַרונג; אָפּצערונג.

רָזִי, ת. געהיימנישפֿולער; מיסטעריעזער. ז. דלות; אָרעמקייט; וויי.

— רָזִי לִי, רָזִי לִי! וויי איז מיר און ווינד איז מיר.

רְזִיָּה, נ. אויסמאָגערונג; אָפּמאָגערונג; אָפּצערונג.

רָזִיּוּת, נ. געהיימנישפֿולקייט.

רְזִימָה, נ. ווונק; אָנדײַטונג; צייכן.

רָזַם (רָזַם, יִרְזֹם), פ״י. ווונקען; אָנדײַטן; געבן אַ צייכן.

רָזַק, פ״י. צעפּיצלען; צעשטיקלען; צעהאַקן. זע רָסַק.

רָחַב (רָחַב, יִרְחַב), פ״ע. אויסשפּרייטן זיך; צעשפּרייטן זיך; אויסברייטערן זיך; גרוים ווערן.

— רָחַב פֶּה עַל־, אָפּשפּעטן; אָפּלאַכן.

— רָחַב הַלֵּב, זײַן שטאַרק איבערגענומען (פֿון פֿרייד).

— הֵרָחֵב, אויסגעשפּרייט ווערן; אויסגעברייטערט ווערן; גרויס מאַכן.

— הַרְחֵב, אויסברייטערן; פֿאַרגרעסערן; גרוימער מאַכן; פֿאַרלײַכטערן (איבערג.); אויסשפּרייטן זיך; פֿאַרגרעסערן זיך.

— לִכְשֶׁיַּרְחִיב, אַז די לאַגע וועט בעסער ווערן.

— הַרְחֵב דַּעַת, דערפֿרייען; געגונגנט טון.

— הַרְחֵב אֶת הַדִּבּוּר, אַרומרעדן אין איינצלהייטן.

— הַרְחֵב יָדַיִם, גיבן מיט אַ ברייטער האַנט.

— הַרְחֵב אֶת הַלָּשׁוֹן, אויסברייטערן ווערטער־אוצר.

— הַרְחֵב נֶפֶשׁ, זײַן גײַציק; זײַן להוטי

— הַרְחֵב פִּי עַל־, אָפּשפּעטן; אָפּלאַכן.

— הַרְחֵב צְעָדִים, אָנהייבן גיין שנעלער.

— הִרְחִיב, אויסגעברייטערט ווערן.

— הִתְרַחֵב, פונאַנדערשפרייטן זיך: אויסברייטערן זיך; גרוימער ווערן.

רָחָב, ת. ברייטער: גרוימער: אַרומנעמענדיקער.

— רְחַב־אֻוֶּלֶת, נאַר.

— רְחַב־אֹפֶק, מאַן מיט ברייטע האָריזאָנטן.

— רְחַב־יָד, מאַן וואָס גיט מיט אַ ברייטער האַנט.

— רְחַב־יָדַיִם, זייער גרוימער: מיט אַ פאַרנעם.

— רְחַב־לֵבָב, גייַציקער: להוטער: גיריקער: מאַן מיט אַ סך וויסן און פאַרשטאַנד.

— רְחַב־נֶפֶש, גלוסטיקער: גייַציקער.

— אֹפֶק רָחָב, ברייטער האָריזאָנט (איבערג.).

— בְּיָד רְחָבָה, מיט אַ ברייטער האַנט.

— לֵב רָחָב, ברייטהאַרציקייט: פאַרשטאַנד.

— נֶפֶש רְחָבָה, גייַציקער: גלוסטיקער.

רֹחַב, ז. ברייט: ברייטקייט: פאַרנעם: גרוימיקייט.

— רֹחַב לֵב, ברייטהאַרציקייט: ערודיציע.

— נֶפֶש רְחָבָה, גיריקער: גייַציקער; להוטער.

— קַו־רֹחַב, געאָגראַפישע ברייט.

רַחַב, ז. אויסגעשפרייטקייט: ברייטקייט: ווייַט אַרומנעמענדיקער שטח.

רְחָבָה, נ. גרויסער פלאַץ: אַרומנעם.

רַחֲבוּת, נ. ברייטקייט: צעשפרייטקייט: צעלייגטקייט: זאַטקייט: שפּעדיקייט.

רָחְבִּי, ת. אין דער ברייט.

רָחְבִּית, נ. שטאָרץ־לייַסט.

רְחוֹב, ז. (ר׳ רְחוֹבוֹת), גאַס: אָפּענער פלאַץ: שטח אַרום אַ הויז.

— יַלְדֵי רְחוֹב, גאַסן־קינדער

רַחוּם, ת. באַרמהערציקער.

— אָב רַחוּם, באַרמהערציקער פאָטער (גאָט).

רָחוּם, ת. באַליבטער: ליבעסווערטיקער.

רְחוּמִים, ז״ר. ליבלעכקייט.

רְחוּן, ז. פאַרגייַסטיקונג.

רְחוּף, ז. פלאַטערונג: שוועבונג: פליאונג.

רְחוּץ, ז. וואַשונג: אָפּוואַשונג.

רָחוּץ, ת. געוואַשענער: אָפּגעוואַשענער.

רָחוֹק, ת. ווייַטער: דערווייַטערטער: זעלטענער: תה״פ. ווייַט: לאַנג.

— בְּרָחוֹק, פון דערווייַטנס.

— מֵרָחוֹק, ווייַט: פון דער ווייַט.

— הַמִּזְרָח הָרָחוֹק, דער ווייַטער מזרח.

— הֶעָבָר הָרָחוֹק, די ווייַטע פאַרגאַנגענהייט.

— הֶעָתִיד הָרָחוֹק, די ווייַטע צוקונפט.

— לְעִתִּים רְחוֹקוֹת, זעלטן: נישט אָפט.

רִחוּק, ז. דערווייַטערונג: אָפּוואַרפונג.

— בְּרִחוּק מָקוֹם, ווייַט: פון דערווייַטנס.

רָחוּש, ז. צירונג אָדער כלי אין דער פאָרם פון אַ שלאַנג.

רְחוּש, ז. בראָט־פֿאַן (דערמאָנט אין תּל־מוד). ת. גערירטער: אויפֿגעטרייסל־טער.

רִחוּש, ז. ווימלונג: לײַכטע באַוועגונג.

רֵחַיִם, ז״ז. מילשטיינער: שטיינער־מי־לעכל: (איבערג.) מאָסע: עול: שווערע לאַסט.

– רֵחַיִם עַל צַוָּארוֹ, לאַסט אויפֿן האַלדז (אויסצוהאַלטן אַ משפּחה).

– רֵחַיִם שֶׁל יָד, האַנט־מיל.

– רֵחַיִם שֶׁל מַיִם, וואַסער־מיל.

– רֵחַיִם שֶׁר קִיטוֹר, דאַמף־מיל.

– רֵחַיִם שֶׁל רוּחַ, ווינט־מיל.

רָחִים, רְחִימָא, ז. פֿרײַנד: באַליבטער.

– רְחִימָאִי, ליבינקער מײַנער; טײַע־רינקער.

רְחִימוּ, נ. ליבשאַפֿט: פֿאַרערונג.

– בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, מיט ערפֿורכט און ליבשאַפֿט.

רְחִיפָה, נ. פֿליאונג: שוועבונג: פֿלאַטע־רונג.

רָחִיץ, ת. וואַשבאַרער.

רְחִיצָה, נ. וואַשונג: אָפּוואַשונג: באָדונג.

רְחִיקוּת, נ. ווײַטקייט.

רְחִישָׁה, נ. ווימלונג; לײַכטע באַוועגונג.

– רְחִישַׁת הַלֵּב, אינערלעכע איבער־לעבונג.

רָחֵל, רְחֵלָה, נ. (ר׳ רְחֵלִים, רְחֵלוֹת), טראָגעדיקע שאָף.

רחם (רָחַם, יְרַחַם), פ״י. ליב האָבן: גערן האָבן: האָלד האָבן.

– רַחֵם, דערבאַרעמען זיך.

– הַשֵּׁם יְרַחֵם, גאָט וועט זיך דערבאַר־מען.

– רַחוּם, געפֿינען דערבאַרמונג.

– מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרֻחָם, ווער עס האָט חרטה אויף זײַנע זינד וועט געפֿינען דערבאַרמונג.

– הִתְרַחֵם, דערבאַרמען זיך.

רַחַם, ז. רַחֲמָה, נ. געבערמוטער.

– רַחַם רַחֲמָתַיִם, באַצ. פּאַר מיידלעך; געפֿאַנגענע פֿרויען: געשאַנקען.

רֶחֶם, ז. געבערמוטער: ווייבלעכער גע־שלעכט־אָרגאַן: (איבערג.) אויסגאַנג: מוטער.

– פֶּטֶר רֶחֶם, ערשטגעבוירענער.

– מֵרֶחֶם אִמּוֹ, זינט זײַן געבורט.

רָחָם, ז. רָחָמָה, נ. רויב־פֿויגל פֿון דער משפּחה אָדלער — נעאָפֿראָן פּער־קנאָפּטערוס.

רַחֲמִים, ז״ר. באַרמהאַרציקייט: מיטגע־פֿיל: מיטלײַד: רחמנות: רעגן (אי־בערג.).

– מִדַּת הָרַחֲמִים, מאָס פֿון באַרמהאַר־ציקייט (נישט די מאָס פֿון טרוקענעם געזעץ).

– שַׁחַת רַחֲמָיו, באַגיין זיך אָן רחמים.

רַחֲמָן, רַחֲמָנִי, ת. באַרמהאַרציקער: מיט־לײַדנדיקער.

– אָחוֹת רַחֲמָנִיָּה, באַרמהאַרציקע שוועסטער.

רַחֲמָנָא, ת. באַרמהאַרציקער (גאָט).

– רַחֲמָנָא לִצְלַן, זאָל דער באַרמהאַר־ציקער אונז אָפּהיטן.

רַחֲמָנוּת, נ. דערבאַרמונג: מיטלײַד.

רַחֲמָנִי, ת. באַרמהערציקער.

רַחֶמֶת, נ. אָנצינדונג פֿון דער געבערמוטער — מעטריטיס.

רַחֵן, פ״י. פֿאַרגײַסטיקן.

— הִתְרַחֵן, פֿאַרגײַסטיקט ווערן.

רָחֹף (רָחַף, יִרְחַף), פ״ע. פֿלאַטערן; ציטערן; טרייסלען זיך.

— רַחֵף, פֿלאַטערן; שוועבן; פֿליִען.

רַחַף, ז. פֿלאַטערונג; שוועבונג; פֿליאונג; ציטער; ציטערונג.

רַחֶפֶת, נ. לינע־באַן (אין בערג).

רָחֹץ (רָחַץ, יִרְחַץ), פ״י. וואַשן; אָפּוואַשן; באָדן; וואַשן זיך; באָדן זיך.

— הֵרָחֵץ, אָפּגעוואַשן ווערן; אָפּגערייניקט ווערן.

— רַחֵץ, אָפּוואַשן; אָפּרייניקן.

— רֻחוֹץ, אָפּגעוואַשן ווערן; אָפּגערייניקט ווערן.

— הַרְחֵץ, וואַשן; אָפּוואַשן; אויסבאָדן.

— הִתְרַחֵץ, אָפּוואַשן זיך; אויסבאָדן זיך.

רַחַץ, ז. וואַשונג; אָפּוואַשונג; באָד.

— רַחַץ־שֶׁמֶשׁ, זון־באָד.

— סִיר־רַחַץ, באָד־שעפֿל.

רַחְצָה, נ. באָד; באָדצימער; וואַשצימער.

— חֲדַר־רַחְצָה, וואַשצימער.

רָחֹק (רָחַק, יִרְחַק), פ״י. דערווײַטערט זײַן; ווײַט זײַן; דערווײַטערן זיך; האַלטן זיך פֿון דער ווײַט.

— הֵרָחֵק, דערווײַטערט ווערן.

— רַחֵק, דערווײַטערן; אָפּשטויסן; טון עפּעס מיט איבעררײַסונגען.

— רֻחוֹק, דערווײַטערט זײַן.

— הַרְחֵק, דערווײַטערן; אָפּוואַרפֿן; דערווײַטערן זיך.

— הַרְחֵק, תה״פ. ווײַט.

— הַרְחֵק לֶכֶת, ווײַט אַוועקגיין; ווײַט גיין (זײַן אין עקסטרעם).

— הֻרְחֵק, דערווײַטערט ווערן.

— הִתְרַחֵק, דערווײַטערן זיך; האַלטן זיך פֿון דערווײַטנס.

רַחַק, ז. מרחק; דיסטאַנס.

רָחֵק, ת. זיך דערווײַטערנדיקער; פֿאַרלאָזנדיקער.

רֹחַק, ז. דערווײַטערונג; ווײַטקייט; דיסטאַנס.

רַחֲקוּת, נ. דערווײַטערונג.

רִחְרוּחַ, ז. שנאַפּונג; אויסשמעקונג.

רַחְרֵחַ, פ״י. שנאַפּן; אויסשמעקן.

— הִתְרַחְרֵחַ, באַשמעקן זיך (הינט).

רָחֹשׁ (רָחַשׁ, יִרְחַשׁ), פ״ע. פֿליסטערן; אונטערזאָגן; סופֿלירן; שענקען (צוטרוי, כּבוד); אָפּפּילן; לײַכט באַוועגן זיך; ווימלען זיך; ווידמענען זיך.

— רַחֵשׁ, פֿליסטערן; אויסדריקן; ווימלען; ווידמענען.

— רֻחוֹשׁ, דערציילט ווערן; אויסגעדריקט ווערן.

— הַרְחֵשׁ, פֿליסטערן; אויסדריקן; אָפּפּילן; ווידמענען אומפֿלייס; מאַכן באַוועגן.

— הִתְרַחֵשׁ, פֿאַרלויפֿן זיך; טרעפֿן זיך (עפּעס).

רַחַשׁ, ז. פֿליסטער; געבעט; געפּיל; געדאַנק; האַרץ־אויסגוס; וואָרעם; ווימלונג; קריכיקס.

רַחֲשׁוּשׁ, ז. פֿליסטער; געדאַנק; אונטערזאָג.

רַחַת, נ. שופֿל: שויפֿל; טעניס־ראַקעטע.

רָטֹב (**רָטַב, יִרְטַב**), פ״ע. אײַנגעצן זיך; פֿאַרנעצן זיך; פֿײַכט ווערן.

— **הֵרָטֵב**, נאַס ווערן; פֿאַרנעצט ווערן; פֿײַכט ווערן; אויסגעווייקט ווערן.

— **הַרְטֵב**, אײַננעצן; אײַנווייקן; פֿײַכט מאַכן; נעצן.

— **הֻרְטַב**, אײַנגענעצט ווערן; אײַנגעווייקט ווערן.

— **הִתְרַטֵּב**, דורכגענעצט ווערן; אויסגעווייקט ווערן; פֿײַכט ווערן.

רָטֹב, רָטוּב, רָטוֹב, ת. נאַסער; פֿײַכטער.

רֹטֶב, ז. סאָס; זוזע; רײַפֿער, פֿרישער טייטל; פֿרוכטן־זופּ.

רֶטֶב, ז. פֿרישער, זאַפֿטיקער טייטל.

רְטָבוֹן, ז. נאַסקייט; פֿײַכטקייט.

רָטֹה (**רָטָה, יִרְטֶה**), פ״י. אויסליפֿערן; איבערגעבן; וואַרפֿן; שלײַדערן; אויסקוועטשן; אויסדרענגען.

— **הַרְטֵה**, אויסקוועטשן; אויסדרענגען; באַנדאַזשירן; צולייגן אַ קאָמפּרעס; אויסהיילן (איבערג.).

רַטּוֹב, ז. פּולאַפּקע אויף פֿייגל.

רִטּוּט, ז. וויבראַציע.

רִטּוּן, ז. בורטשעניש; ברומונג; וואָרטשעניש.

רִטּוּק, ז. צופֿעסטיקונג.

רִטּוּשׁ, ז. צערײַבונג; צעמאָרשטשונג; צערײַסונג.

רָטוּשׁ, ת. צעריבענער; צעמאָרשטשעטער; צעריסענער.

רָטוֹשׁ, ז. פֿאַרטריבענער; פּליט (וואָס מ׳ווייסט נישט וואָס ס׳איז געשען מיט אים).

רַטֵּט, פ״ע. ציטערן; טרייסלען זיך.

— **הַרְטֵט**, ציטערן; מאַכן ציטערן; מאַכן טרייסלען זיך.

רַטָּט, ז. וויבראַטאָר (אין מאַשינען).

רֶטֶט, ז. ציטער; ציטערניש; שרעק.

רְטִיבוּת, נ. פֿײַכטקייט; נאַסקייט; נעץ פֿון אורין (רעדנסאַרט).

רְטִיָּה, נ. קאָמפּרעס; קאַטאַפּלאַזם; פּלאַסטער.

רָטִיט, ז. אָסינאָווער בוים — פּאָפּולוס טרעמולאָידעס; ציטער; וויברירונג.

רָטֹן (**רָטַן, יִרְטֹן**), פ״ע. בורטשען; ברומען; וואָרטשען; מרוקען.

— **רַטֵּן**, אונטערבורטשען.

רֶטֶן, ז. בורטשעניש; ברומעניש; וואָרטשעניש; מרוקעניש.

רָטָן, ז. קוריער; לויפֿער; שנעלער שליח.

רַטְנֵן, פ״ע. אונטערברומען.

רַטְנָן, ז. מרוק; בורטשער; אומצופֿרידענער.

רַטְנָנִי, ת. אומצופֿרידענער; בורטשענדיקער.

רִטְפּוּשׁ, ז. פֿעטלײַביקייט.

(**רַטְפֵּשׁ**) **רֻטְפַּשׁ**, פ״ע. זײַן פֿעטלײַביק.

רַטֵּשׁ, פ״י. צערײַבן; צעמאָרשטשען; צערײַסן אויף שטיקער; וואַרפֿן צו דער ערד; זאַרגען צו דער ערד; הרגענען; רעטושירן.

– רֻטַּשׁ, צעריבן ווערן: צעמאָרשטשעט ווערן; צעריסן ווערן אויף שטיקער.

רִי, ז. וואַסער; טוי־טראָפּן; פײַכטקייט.

רֵיאָה, נ. לונג.

רִיב (רָב, יָרִיב), פ״ע. קריגן זיך; שטרײַטן; שלאָגן זיך; פּאַרטיידיקן; אָננעמען זיך (פֿאַר עמעצן).

– הָרֵב, קריגן זיך; שלאָגן זיך.

רִיב, ז. קריגערײַ; שטרײַט.

– רִיב לְשׁוֹנוֹת, זידלעניש: שפּראַכן־קאַמף.

– רִיבוֹת שְׂפָתַיִם, ווערטער־געפּעכט; ווערטער־שטרײַט.

– אִישׁ־רִיב, קריגערישער; קעגנער; צעקריגטער.

– בּוֹא בְּרִיב, קומען אין קאָנפליקט.

– הַרְחֵר רִיב, אונטערהעצן צו קריגערײַ.

רִיבָה, נ. יונגפרוי; מיידל.

רִיד (רָד, יָרִיד), פ״ע. וואַנדלען; אַרומוואַנדלען; אַרומשלעפּן זיך; שרײַען; רײַסן זיך; קוויטשען.

רֵיוַח, ז. פרײַער שטח; אָפּשטאַנד; צײַט־אָפּשטאַנד; פּאַרדינסט; דערלײַכטערונג; דערלייזונג.

רֵיחַ, ז. ריח; אַראָמאַט; אַ שמעק; אַבינעלע.

– רֵיחַ נִיחוֹחַ, זייער אָנגענעמער אַראָמאַט.

(רִיחַ) הֵרִיחַ, פעו״י. שמעקן; אָפּפילן; אָנפילן מיט אַ ריח; האָבן אַ ריח; פּאַרשפּרייטן אַ ריח.

רִיחָה, נ. שמעקונג.

– טַבַּק־רִיחָה, שמעק־טאַבאַק.

רֵיחַיִם, ז״ז. מילשטיינער. זע רֵחַיִם.

רֵיחָן, ז. געווירץ; אַראָמאַט; שמעקעדיקע פלאַנץ.

רֵיחָנִי, ת. שמעקעדיקער; אַראָמאַטישער; דופטיקער.

רֵיחָנִיּוּת, נ. שמעקעדיקייט; דופטיקייט.

רֵים, ז. אַנטילאָפּע; רעניפער (חיה).

רִיס, ז. וויִע; ווימפּער; גיפּט; שלאַנגען־גיפּט; סטאַדיאָן; סטאַדיאָן־לענג (מאָס פון לענג, אַרום 150 מעטער).

רֵיעַ, ז. פרײַנד; חבֿר; נאָענטער; טומל; געשריי; קוויטש; געדאַנק; אידיי; מיין; מחשבֿה.

רִיף, ז. פּאַרקראַטונג.

רִיפָה, נ. רִיפוֹת, נ״ר. גערשטענע גרויפּן.

רִיצָה, נ. געלויף; לויפונג; לויפעניש.

(רִיק) הֵרוֹק, פ״י. אויסגעליידיקט ווערן; אויסגעגאָסן ווערן.

– הָרֵק, אויסגיסן; איבערגיסן; אויסליידיקן; אַרויסנעמען (שווערד) פון שייד; באַוואָפענען; מאָביליזירן.

– הוּרַק, אויסגעליידיקט ווערן; אויסגעגאָסן ווערן.

רֵיק, ת. ליידיקער; פוסטער; לערער.

– אִישׁ רֵיק, אומפּאַראַנטוואָרטלעכער מענטש.

– נָעוֹר וָרֵיק, אויסגעוואָרצלטער און פּאַראָרעמטער.

– עַל לֵב רֵיק, אויפן ניכטערן האַרץ.

– נַפְשׁוֹ רֵיקָה, ער איז הונגעריק און אָן שפּײַז.

– מְרַדֵּף רֵקִים, פוסט־און־פּאַסניק; ליידיקגייער.

רֵיק, ז. ליידיקייט; פוסטקייט; נישטי־קייט; וואַקום.

– **לְרִיק, בְּדֵי רֵיק**, תה״פ. אומזיסט; אומ־נישט.

רֵיקָא, רֵיקָה, ת. פוסטע כּלי (וועגן אַ מענטש).

רֵיקוּת, נ. אויסגעליידיקטקייט; ליידיקייט.

רֵיקָם, תה״פ. מיט גאָרנישט; מיט ליידי־קע הענט. ת. ליידיקער; פוסטער.

רֵיקָן, ת. פוסטער; ליידיקער; פּלאַכער; איגנאָראַנט.

– **עַל לֵב רֵיקָן**, אויפֿן ניכטערן האַרץ.

רֵיקָנוּת, נ. ליידיקייט; פוסטקייט; אויס־געליידיקטקייט.

רִיר, ז. שלײַם; שפּײַעכץ; ראָץ; פּלוס; פּליסיקייט.

רִיר (רָר, יָרִיר), פ״י. שפּײַען; גאַווערן.

– **הָרֵר, הוֹרֵר**, אויסטיילן שפּײַעכץ; אויסטיילן שלײַם.

רִירִי, ת. שלײַמיקער; לחותדיקער; ראָ־ציקער.

רִירִיּוּת, נ. שלײַמיקייט.

רִישׁ (רָשׁ, יָרִישׁ), פ״ע. פאַראָרעמט ווערן.

– **רוֹשֵׁשׁ**, אָרעם מאַכן; פאַראָרעמען; רואינירן. זע רוֹשֵׁשׁ.

(א) **רֵישׁ, רִישׁ**, ז. אָרעמקייט; דלות.

(ב) **רֵישׁ**, ז. צוואַנציקסטער אות אין אַלף־בית (ר).

(ג) **רֵישׁ**, ז. הויפּט; אָנפירער; קאָפּ; אָנהייב.

– **רֵישׁ גָּלוּתָא**, הויפּט־אויטאָריטעט פון גלות.

– **רֵישׁ־דוּכְנָא**, בעלפּער אין אַ חדר.

– **רֵישׁ כַּלָּה**, ערשטער אין דער ריי פון תּלמידי־חכמים (טיטל אין דער תּקופה פון די אמוראים און גאונים).

– **רֵישׁ־מְתִיבְתָּא**, ראש־ישיבה.

– **רֵישׁ־פִּרְקָא**, הויפּט פון פּרק (טיטל פאַר אַ לעקטאָר אין אַ ישיבה אין בבל).

– **בְּרֵישׁ גְּלֵי**, מיט אַן אָפּגעדעקטן קאָפּ, ס'הייסט עפנטלעך.

רֵישָׁא, נ. דער ערשטער טייל אין דער משנה (דער לעצטער טייל — סֵיפָא); ערשטער טייל אין אַן אָפּמאַך אָדער פאָרשלאָג א״א.

רִישׁוֹן (רִאשׁוֹן), ת. ערשטער; העכסטער; פּאָראויסיקער. זע רִאשׁוֹן.

רִישׁוּת, נ. אָרעמקייט; דלות.

רֹךְ, ז. ווייכקייט; פאַרצערטלעכטקייט; צאַרטקייט; איידלקייט; סובטעלקייט.

– **רֹךְ הַלֵּב**, שרעקעוודיקייט; אומ־דרײַסטקייט.

רַךְ, ת. ווייכער; פאַרצערטלטער; צאַר־טער; איידעלער; סובטעלער; שוואַ־כער; יונגינקער.

– **רַךְ־אַפִּי**, נאָכגיביקער; שוואַכער אין כאַראַקטער.

– **רַךְ־לֵבָב**, טרוס; פחדן; שרעקעוודי־קער.

– **רַכּוֹת**, נ״ר. סובטעלקייטן; צאַרטקייטן; איידעלע ווערטער.

– **גִּיל רַךְ**, קינדער־עלטער.

– **לָשׁוֹן רַכָּה**, סובטעלע ווערטער.

– **מַיִם רַכִּים**, ווייך וואַסער (רעגן־וואַ־סער, קוואַל־וואַסער).

רָכַב (רָכַב, יִרְכַּב), פ״ע. רײַטן.

— רָכַב אֳנִיָּה, פֿאָרן אויף אַ שיף.

— רוֹכֵב שָׁמַיִם, הָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת, באַצ. פֿאַר גאָט.

— צְלַח רְכַב! מיט גליק! (ווונטש).

— הֻרְכַּב, באַריטן ווערן.

— רַכֵּב, פֿאַרבינדן כעמיש.

— רֻכּוֹב, זײַן פֿאַרבונדן כעמיש.

— הַרְכֵּב, אַרויפֿזעצן רײַטנדיק: טראָגן (ברילן); אײַנפֿירן; מאָנטירן; צוזאַמענשטעלן; גרײַפֿן; צוזאַמענשטעלן כעמיש; אימפּן.

— הֻרְכַּב, אַרויפֿגעזעצט ווערן רײַטנדיק; מאָנטירט ווערן; צוזאַמענגעשטעלט ווערן; געגרײַפֿט ווערן; געאימפּט ווערן.

— חֶבְרָה מְרֻכֶּבֶת, געשלאָסענער טראַף (ענדיקט זיך מיט אַ קאָנסאָנאַנט).

— הִתְרַכֵּב, פֿאַרבינדן זיך; צוזאַמענגיסן זיך (כעמיש).

רֶכֶב, ז. וואָגן; רײַטוואָגן; געשפּאַן; מלחמה־טאַבאָר; אויבערשטער מיל־שטיין; אײַנגעגרײַפֿט צווײַגל; גרויסע צווײַג פֿון וועלכער מען נעמט אַראָפּ גרײַפֿ־צווײַגלעך.

— כְּלֵי רֶכֶב, קאָמוניקאַציע־מיטלען (וואָגן, אויטאָ, מאָטאָציקל, וועליסאָפּעד א״א).

רַכָּב, ז. רײַטער; פֿיאַקער; אָנטרײַבער.

רִכְבָּה, נ. רײַטונג.

רְכֻבָּה, נ. פֿוס־האַלטער (בײַ זאָטל).

רַכֶּבֶת, נ. באַן; צוג.

רְכוּב, ז. וואָגן; רײַטוואָגן; געשפּאַן.

רָכוּב, ת. רײַטנדיקער; פֿאָרנדיקער רײַ־טנדיק; באַריטענער (די בהמה אויף וועלכער מען רײַט).

רִכּוּב, ז. פֿאַמיליען־גלידערונג (בײַ קאַראַימער דורך קרובֿהשע חתונות).

רְכוּבָה, נ. קני; געלענק; גלידערונג; אויסבויג (אין אַ רער א״א).

רִכּוּז, ז. קאָנצענטרירונג; קאָנצענטראַציע; צוזאַמעננעם.

— מַחֲנֵה רִכּוּז, קאָנצענטראַציע־לאַגער.

רִכּוּזִי, ת. צענטראַליסטישער.

רִכּוּזִיּוּת, נ. צענטראַליזם; צענטראַליזאַציע.

רַכֶּזֶת, נ. פֿאַרבינדונגס־טאָוול (וועקסל מיט קאָנטאַקט־נעסטן פֿאַר טעלעפֿאָנישע פֿאַרבינדונגען).

רִכּוּךְ, ז. ווייכמאַכונג: (איבערג.) אײַנברעכונג פֿון ווידערשטאַנד.

רְכוּלָה, נ. האַנדל; קרעמערונג; סחורה.

רִכּוּן, ז. איבערבייגונג; אײַנבייגונג.

רָכוּן, ת. איבערגעבויגענער; אײַנגעבויגענער.

רָכוּס, ת. פֿאַרשפּילעטער; פֿאַרקנעפּלטער; פֿאַרבונדענער.

רִכּוּס, ז. פֿאַרשפּילונג; פֿאַרקנעפּלונג; פֿאַרבינדונג.

רְכוּשׁ, ז. אייגנטום; קאַפּיטאַל; נחלה; פֿאַרמעג.

— בַּעַל רְכוּשׁ, אייגנטימער; פֿאַרמעגלעכער; קאַפּיטאַליסט.

רְכוּשָׁן, ז. קאַפּיטאַליסט.

רְכוּשָׁנוּת, נ. קאַפּיטאַליזם.

רְכוּשָׁנִי, ת. קאַפּיטאַליסטישער.

רַכּוּת, נ. ווייכקייט; איידלקייט; דעלי־קאַטקייט; צאַרטקייט.

רַכֵּז, פ״י. קאָנצענטרירן; צענטראַליזירן.

— רֻכַּז, קאָנצענטרירט ווערן; צענטראַליזירט ווערן.

— הִתְרַכֵּז, קאָנצענטרירן זיך; צוזאַמענ־נעמען זיך.

רַכָּז, ז. קאָנצענטרירער; פֿאַרוואַלטער.

רְכִיב, ז. קאָמפּאָנענט (כעמיע).

רְכִיבָה, נ. רײַטונג; פֿאָרונג רײַטנדיק.

רָכִיךְ, ת. ווייכלעכער.

רַכִּיכָה, נ. (ר׳ רַכִּיכוֹת), ווייכלײַבעלע (שלײַמאַרטיקער אָנבײנערדיקער בעל־חי).

רַכִּיכוּת, נ. ווייכלעכקייט.

רְכִיכוּת, נ. ווייכלעכקייט.

רָכִיל, ז. פּליאָטקע; באַרעדונג; רכילות.

— אִישׁ־רָכִיל, הוֹלֵךְ רָכִיל, באַרעדער; באַנבלער; אינטריגאַנט; צוטראָגער.

— הָלַךְ רָכִיל, באַרעדן; באַנבלען; אויסטראַכטן (שלעכטס אויף עמעצן); צוטראָגן.

רְכִילַאי, ז. באַרעדער; אינטריגאַנט; באַנבלער.

רְכִילוּת, נ. באַרעדונג; רכילות; באַנבלונג.

רְכִיסָה, נ. פֿאַרשפּילונג; פֿאַרקנעפּלונג; פֿאַרבינדונג.

רְכִישָׁה, נ. דערווערבונג; אײַנהאַנדלונג.

רַכִּית, נ. ראַכיטיס (מעד.).

רָכַךְ (רַךְ, יֵרַךְ), פ״ע. ווייך ווערן; ווייך זײַן; מעסיק ווערן.

— רַכֵּךְ, ווייך מאַכן; מעסיק מאַכן; אָפּ־שוואַכן ווידערשטאַנד.

— רֻכַּךְ, ווייכער ווערן; אָפּגעשוואַכט ווערן אין ווידערשטאַנד.

— הֵרֵךְ, ווייך מאַכן; ווייכער מאַכן.

— הַרְכֵּךְ, ווייך ווערן.

— הִתְרַכֵּךְ, ווייך ווערן; ווייכער ווערן; מעסיקער ווערן.

רַכֶּכֶת, נ. ראַכיטיס, ווייכבייניקייט (ענגלישע קרענק).

רָכַל (רָכַל, יִרְכֹּל), פ״ע. פּעדלען; אַרומטראָגן סחורה צו פֿאַרקויפֿן.

הַרְכֵּל, פ״ע. באַרעדן; באַנבלען; באַשמוצן; פֿאַרשוואַרצן דאָס פּנים.

רֶכֶל, ז. באַרעדונג; באַנבלונג; באַשמוצונג; רכילות.

רְכֻלָּה, נ. האַנדל; קרעמערונג; סחורה.

רַכְלֵל, פ״ע. באַרעדן; טרײַבן רכילות; באַנבלען.

רַכְלָן, ז. באַרעדער; רכילות־טרײַבער.

רַכְלָנוּת, נ. רכילות־טרײַבערײַ; באַרעדערישקייט.

רַכֵּן, פ״י. אײַנבייגן; אַראָפּבייגן.

— הַרְכֵּן, אײַנבייגן; אַראָפּבייגן.

— הַרְכֵּן ראשׁ, אַראָפּבייגן דעם קאָפּ; אונטערגעבן זיך.

— הַרְכֵּן אֹזֶן, אונטערהערן.

— הֻרְכַּן, אײַנגעבויגן ווערן; אַראָפּגעבויגן ווערן.

רָכַס (רָכַס, יִרְכֹּס), פ״י. פֿאַרשפּילען; פֿאַרקנעפּלען; פֿאַרבינדן.

— הֻרְכַּס, פֿאַרשפּילעט ווערן; פֿאַרקנעפּלט ווערן; פֿאַרבינדן ווערן.

— רַכֵּס, פֿאַרשפּילען: צושפּילען: פֿאַר־קנעפּלען: פֿאַרבינדן: טרעטן.

— רֻכּוֹס, פֿאַרשפּילעט ווערן: פֿאַרקנעפּלט ווערן: פֿאַרבונדן ווערן.

— הַרְכֵּס, מאַכן טרעטן.

רֹכֶס, רֶכֶס, ז. באַרג־קייט: פֿאַלשקייט: אָפּנאַרעריי.

רֶכֶס ז. קנאָפּ: ספּינקע: מאַנקעטן־קלעמער.

רִכְסָן, ז. ריטשראַטש: ציפּפֿאַרשלוס: רייספֿאַרשלוס.

רִכְפָּה, נ. רעזעדע (בלום).

רַכְרוּכִי, ת. ווייכלעכער: טייגיקער: ווייכלייביקער.

רַכְרוּכִית, נ. ווייכלעכקייט: טייגיקייט: ווייכלייביקייט.

רַכְרַךְ, ת. ווייכינקער: איידעלער: סובטעלער.

רִכְרֵךְ, פ״י. ווייכער מאַכן: פֿאַרווייכערן.

— רֻכְרוֹךְ, געמאַכט ווערן ווייכער: פֿאַרווייכערט ווערן.

רָכַשׁ (רָכַשׁ, יִרְכּשׁ), פ״י. דערווערבן: דעראָבערן: איינהאַנדלען: באַקומען אין באַזיץ.

— הֻרְכַשׁ, דערוואָרבן ווערן: דעראָבערט ווערן: איינגעהאַנדלט ווערן.

— הִרְכֵּשׁ, איבערגעבן אין באַזיץ.

— הֻרְכַּשׁ, איבערגעגעבן ווערן אין באַזיץ.

רֶכֶשׁ, ז. רייט־פֿערד: געשפּאַן־פֿערד: איינהאַנדל און פֿאַרוואַלטונג מיט געווער־אויסשטאַטונג אין אַרמיי.

רַכְשָׁן, ז. צוגאָווע פֿערד.

רָם, ת. הויכער: שלאַנקער: דערהויבענער: העכערער: העכסטער. ז. פּיראַמידע־אַרטיקער בנין.

— רָם־הַמַּעֲלָה, פֿון גאָר הויכן ראַנג.

— רָם־לְבָב, רָם־עֵינַיִם, פֿאַרריסענער: גרויסמאַניק.

— רָם־קוֹמָה, גאָר הויכער.

— בְּיָד רָמָה, מעכטיק: מיט אַן אויפֿגעהויבענעם קאָפּ: מיט שטאָלץ און זעלבסטווירדע.

— עֵינַיִם רָמוֹת, פֿאַרריסנקייט: פּוסטע גאַווה.

— קוֹל רָם, הויכע שטים.

— נָהֹג בְּרָמִים, האַנדלען ענערגיש, מיט אַ שטאַרקער האַנט.

רֶם, ז. רֶם־זְלוּת, עקלהאַפֿטער וואָרעם.

רַמָּאוּת, נ. אָפּנאַרעריי: שווינדלעריי: פֿאַלשקייט: כיטרעקייט: אַפּערע.

רַמַּאי, ת. אָפּנאַרער: שווינדלער: פֿאַלשער: כיטראַק: אַפּעריסט.

רָמָה (רָמָה, יִרְמֶה), פ״י. וואַרפֿן: שלײַדערן: שיסן: אויפֿווײַזן סתירה.

— רוֹמֵה קֶשֶׁת, פֿײַלן־שיסער: בויגן־וואַרפֿער, בומעראַנג־וואַרפֿער. זע „קֶשֶׁת רְמִיָּה".

— רִמָּה, אָפּנאַרן: אַפּערירן: באַשווינדלען.

— רֻמָּה, אָפּגענאַרט ווערן: אַפּערירט ווערן: באַשווינדלט ווערן.

רָמָה, נ. הויכקייט: באַרגיקייט: הויכקייטפּלאַך: טריבונע: ניוואָ: שטופֿע: שטאַפּל.

— רָמַת־הַחַיִּים, לעבנס־ניוואָ.

רִמָּה, נ. ווערמונג (אַלע ווערעם).

– רִמָּה וְתוֹלֵעָה, ווערעמדיקייט (אויף אַ מענטש).

רָמוּז, ת. אָנגעדײַטער.

רִמּוּז, ז. אָנדײַט; אָנדײַטונג; אַלוזיע; רמז.

רִמּוּם, ז. דערהייבונג (אין גײַסטיקן זין).

רִמּוֹן, ז. מילגרוים (בוים און פּרוכט, פּוניקאַ גראַנאַטום); צירונג־קרוינדל אויף ספר־תורה; גראַנאַט (צו שלײַדערן אין קאַמף).

– רִמּוֹן־יָד, האַנט־גראַנאַט.

– רִמּוֹן־רוֹבֶה, גראַנאַט אַרויסצושיסן פֿון גראַנאַטן־שלײַדערער.

רָמוּס, ת. צעטרעטענער; צעטראַטעוועטער; צעמאָרשטשעטער.

רָמוּץ, ת. אין הייסן אַש געבאַקענער.

רָמוּת, נ. פֿאַרריסנקייט; גאַווה.

– רָמוּת־רוּחַ, פֿאַרריסנקייט; געהויבן זעלבסטגעפֿיל.

רָמַז (רָמַז, יִרְמֹז), פ״ע. אָנדײַטן; גיבן אָנצוגעהערן; מאַכן אָנדײַטונג; מאַכן אַן אילוזיע; ווינקען.

– הֻרְמַז, אָנגעדײַט ווערן; אָנגעווינקען ווערן; פֿאַרשטאַנען ווערן אויפֿן ווונק.

– רִמֵּז, אָנדײַטן; מאַכן אַן אָנדײַטונג; מאַכן אַן אַלוזיע; אָנווינקען.

– רֻמּוֹז, אָנגעדײַט ווערן.

– הִרְמֵז, גיבן אָנצוגעהערן; אָנדײַטן.

– הִתְרַמֵּז, אָנגעדײַט ווערן.

רֶמֶז, ז. אָנדײַט; אָנדײַטונג; ווונק; אַלוזיע; אָנצוגעהערונג; אָנצוהערעניש.

– רֶמֶז דַּק, לײַכטער אָנדײַט.

– רֶמֶז שָׁקוּף, קלאָרער אָנדײַט.

רַמְזוֹר, ז. ליכט־סיגנאַליזאַטאָר (פֿאַר גאַס־קאָמוניקאַציע).

רַמְזוּז, ז. דעליקאַטער אָנדײַט.

רֹמַח, ז. פּיקע; שפּיז; לאַנצע.

– רַמַ״ח, אותיות איבערגעטראָגן אין ציפֿערן — 248.

– בְּכָל רַמַ״ח אֵיבָרָיו, מיט זײַן גאַנץ לײַב און לעבן.

רַמַטְכָּ״ל, (ר״ת פֿון ראש מַטֶּה כְּלָלִי) שעף פֿון גענעראַל־שטאַב.

רְמִיָּה, נ. אָפּנאַרונג; שווינדל; אַפּערע; שאַנטאַזש; פֿעלשונג; ווורף; שלײַדערונג. ת. אָפּנאַרעריש; ליגנעריש. תה״פ. אָפּנאַרעריש; פֿאַרפֿירעריש; שווינדלעריש.

– לְשׁוֹן רְמִיָּה, ליגנערישע רייד.

– קֶשֶׁת־רְמִיָּה, פֿאַלש־געריכטעטער בויגן; בומעראַנג (שלײַדער־בויגן וואָס קערט צוריק צו דעם וואָס שלײַדערט אים, בײַ די אַלט־אײַנגעבוירענע אויסטראַליער).

רַמָּיוּת, נ. אָפּנאַרעריי; שווינדלעריי; פֿאַלשקייט. זע רַמָּאוּת.

רְמִיזָא, ז. אָנדײַט; רמז; ווונק.

– דַּי לְחַכִּימָא בִּרְמִיזָא, פֿאַר אַ קלוגן איז גענוג אַ ווונק.

רְמִיזָה, נ. אָנדײַטונג; אָנצוגעהערונג; אָנצוהערעניש; אַלוזיע; ווונק.

רְמִיסָה, נ. טרעטונג; צעטרעטונג; צעמאָרשטשונג.

רְמִישָׂה, נ. קריכונג; ווידמענונג (ווערעם).

רַמָּךְ, ז. צוגאָווע פֿערד (אין אַלטן פּערסיע); פֿערד־גאַטונג.

רָמֹם (רָמַם, רַם, יָרֹם), פ״ע. אויפֿהייבן זיך; דערהייבן זיך; פֿאַרקראָכן ווערן; ווערעמדיק ווערן. פ״י. אויפֿהייבן באָדן (דורך אָנשיט).

— הֵרוֹם, דערהייבן זיך: אויפֿהייבן זיך. זע. רום.

— רוֹמֵם, דערהייבן: אויפֿהייבן: אַרויס־הייבן: רימען: שטאַרקן: דערציִען: פֿאַרפֿולקאָמען. זע רום.

— רַמֵּם, אויפֿהייבן: אונטערהייבן.

— הִתְרוֹמֵם, אויפֿהייבן זיך: אונטער־הייבן זיך: דערהייבן זיך. זע רום.

רַמָּן, ז. גראַנאַטן־וואַרפֿער.

רָמֹס (רָמַס, יִרְמֹס), פ״י. טרעטן: צע־טרעטן: אויסטרעטן: טראַטעווען: צע־מאָרשטשען.

— הֵרָמֵס, געטרעטן ווערן: צעטרעטן ווערן: צעטראַטעוועט ווערן.

— רַמֵּס, טראַטעווען: טרעטן.

רָמֹץ (רָמַץ, יִרְמֹץ), פ״י. בראָטן, באַקן אין הייסן אַש.

רֶמֶץ, ז. הייסער אַש.

רָמֹץ, ת. אַשיקער: אַשפֿאַרביקער.

רַמְקוֹל, ז. מעגאַפֿאָן: הילכער.

רָמֹשׂ (רָמַשׂ, יִרְמֹשׂ), פ״ע. קריכן: זיך ווידמענען (ווערעם, אינזעקטן).

רֶמֶשׂ, ז. וואָרעם: אינזעקט: ווידמעניש (פֿון ווערעם, אינזעקטן).

— שְׁקָצִים וּרְמָשִׂים, באַצ. פֿאַר אינ־זעקטן־וועלט (אין תּלמוד).

רֶמֶשׁ, ז. אָוונט: טונקלקייט.

רַמְשָׁא, ז. אָוונט.

רַמְשִׁית, נ. סערענאַדע (אָוונטליד).

רֹן, ז. געזאַנג: פֿריילעך געזאַנג: פֿריי־לעך ליד.

רָנֹה (רָנָה, יִרְנֶה), פ״ע. קלינגען: טום־לען.

רִנָּה, נ. פֿרייד־שאַלונג: פֿריידיק געזאַנג: פֿרייד־געשריי: תּפֿילה־געזאַנג.

— פָּצֹחַ רִנָּה, אויסברעכן אין געזאַנג.

רִנּוּן, ז. געזאַנג: זינגונג: תּפֿילה־געזאַנג: באַרעדונג: זיך שושקונג.

רָנֹן (רָנַן, רַן, יָרֹן), פ״ע. פֿריילעך שאַלן: זינגען: פֿריידיק אויסשרײַען: אונ־טערברומען אַ תּפֿילה מיט אַ ניגון: אויסוויינען.

— רַנֵּן, שאַלן פֿון פֿרייד: לויבן אין גע־זאַנג: אויסשרײַען: באַרעדן.

— רֻנַּן, געהערט ווערן פֿרייד־געזאַנג.

— הַרְנֵן, פֿריילעך מאַכן: זינגען פֿריי־לעך: לויבן אין געזאַנג.

— הִתְרוֹנֵן, צעזינגען זיך: פֿריידיק צע־שאַלן זיך: אָפּקלינגען.

רֶנֶן, ז. געזאַנג: ליד: פּאַנעגיריק: לויב־געזאַנג.

— כְּנַף־רְנָנִים, זינגפֿויגל (דיכטעריש).

רְנָנָה, נ. געזאַנג: ליד: פֿרייד־געזאַנג: לויב־געזאַנג: באַרעדונג: באַנבלונג: רכילות.

רִסּוּן, ז. צײַמלונג: צוימונג: קורץ־האַלטונג: אָפּהאַלטונג.

רִסּוּס, ז. פּולווערייזירונג: צעשטויבונג: באַשפּריצונג: באַשטויבונג: צעברעק־לונג: צעקרישלונג: צעשפּליטערונג.

רָסוּס, ת. באַשפּריצטער: באַשטויבטער מיט טראָפּעלעך.

רְסוּק, ז. צעברעקלונג; צעמאָרשטשונג; צעברעכונג; צעהאַקונג.

רָסוּק, ת. צעברעקלטער; צעמאָרשטשעטער; צעבראָכענער; צעהאַקטער.

רְסִיס, ז. שפּליטער; אָפּברוך; ברעקל; גרויפּן־קערן.

רֶסֶן, ז. צײַמל; קאַנטער; אָפּהאַלט; צוים.

רַסֵן, ע״י. פאַרלייגן אַ צײַמל; צוימען; האַלטן קורץ; צווינגען צו באַהערשונג.

— רְסוּן, געצוימט ווערן; אָנגעטון ווערן אין אַ קאַנטער; אָפּגעהאַלטן ווערן.

— הַרְסֵן, פאַרלייגן אַ צײַמל; האַלטן קורץ.

— הִתְרַסֵן, באַהערשן זיך; צוימען זיך; אײַנהאַלטן זיך.

רָסס (רָסַס, יָרֹס), פ״י. באַשפּריצן; פּולווערחירן; צעשטויבן פּליסיקייט.

— רַסֵס, באַשפּריצן; פּולווערחירן; צעשטויבן פּליסיקייט; צעברעכן; צעשטויסן אויף ברעקלעך, אויף שטויב.

— רְסוּס, צעשטויבט ווערן; צעריבן ווערן; באַשפּריצט ווערן.

— הִתְרוֹסֵס, הִתְרַסֵס, צעבראָכן ווערן אויף ברעקלעך; צעפּיצלען זיך.

רַסָס, ז. באַשפּריצער.

רֶסֶס, ז. שרויט.

רִסְפָּק, ז. איבערצי; חופּה.

— אַשְׁקָא דְּרִסְפָּק, צוליב אַ שטעקן פון דער חופּה, ס׳הייסט: צוליב אַ גאָר־נישט מיט נישט איז אַרויסגעקומען אַ חורבן.

רִסֵּק, פ״י. צעברעקלען; צעברעכן; צעבראָקן; צעמאָרשטשען; צערײַבן; צעפּיצלען.

— רֻסּוּק, צעברעקלט ווערן; צעריבן ווערן; צעפּיצלט ווערן; צעבראָכן ווערן; צעבראָקט ווערן.

— הִתְרַסֵּק, צעהאַקט ווערן; צעבראָכן ווערן; צעבראָקט ווערן; צעמאָרשטשעט ווערן; צעריסן ווערן; צעריבן ווערן; צעפּיצלט ווערן.

רֶסֶק, ז. צעפּיצלטקייט; רײַבעכץ; צערײַבענע פּרוכטן אָדער גרינס.

— פְּגַז־רֶסֶק, שראַפּנעל וואָס רײַסט אויף אויף שפּליטערן.

רַע, רָע, ת. שלעכטער; פאַרדאָרבענער; נישטגוטער; שעדלעכער; בייזוויליקער.
תה״פ. שלעכט; פאַרדאָרבן; שעדלעך.
ז. שלעכטס; שלעכטיקייט; בייזוויליקייט; ביטערניש; עוולה; אומגליק.

— רַע־לֵב, בייזוויליקער.

— רַע־מַעֲלָלִים, שלעכטס־טוענדיקער.

— רַע־עַיִן, נישט פאַרגינער.

— יֵצֶר־הָרָע, אָנרעגונג צו טון שלעכטע מעשים.

— לֵב רַע, שלעכטע שטימונג; שלעכטס־טואונג.

— לָשׁוֹן רָעָה, לְשׁוֹן־הָרָע, באַרעדונג; באַנבלונג; רכילות.

— מַצַּב רוּחַ רַע, געדריקטע, שלעכטע שטימונג.

— עַיִן רָעָה, עֵין־הָרָע, נישט פאַרגינערישקייט; בייז־אויג; גוט־אויג.

— פֶּגַע רָע, אָנשיקעניש; שעדיקער; שטערער.

— רוּחַ רָעָה, וואַנזין; דעמאָן; טײַוול; פֿאַרביסנקייט און האַס.

— שֵׁם רַע, שלעכטע רעפּוטאַציע.

— שְׁמוּעָה רָעָה, שלעכטע ידיעה.

— רַע וָמָר, שלעכט און ביטער! ווינד און וויי!

(רַע) מִלְּרַע, אונטן. אַקצענט אויפֿן לעצטן טראַף (זילב).

רֵעַ, ז. פֿרײַנד; חבֿר; קרובֿ; נאָענטער; טומל; געשריי; קוויטש; געדאַנק; אידיי; מיין; מחשבֿה.

— אִישׁ אֶל־, אִישׁ אֶת־, אִישׁ עִם־, אִישׁ עַל רֵעֵהוּ, איינער צום־, איינער דעם־, איינער מיט־, איינער אויף דעם צווייטן.

— וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ, זאָלסט ליב האָבן דײַן פֿרײַנד ווי זיך אַליין.

— אִישׁ רֵעִים, געזעלשאַפֿטלעכער מענטש.

— אֵין רֵעַ לוֹ, האָט נישט זײַן גלײַכן; ער איז זעלטנזאַם.

רֹעַ, ז. שלעכטס; שלעכטיקייט; פֿאַרדאָרבנקייט; רשעות; אומדאַנקבאַרקייט.

— רֹעַ לֵב, בייזוויליקייט; פֿאַרביסנקייט; האַרצלאָזיקייט.

— רֹעַ מַעֲלָלִים, שלעכטס־טואונג.

— לְרֹעַ מַזָּלוֹ, צו זײַן אומגליק.

רָעֵב (רָעֵב, יִרְעַב), פּ״ע. הונגערן; זײַן אויסגעהונגערט; זײַן הונגעריק; לײַדן הונגער; זײַן אויסגעבענקט.

— רַעֵב, אויסהונגערן.

— הַרְעֵב, אויסהונגערן.

— הָרְעֵב, אויסגעהונגערט ווערן.

— הִתְרַעֵב, הונגעריק ווערן; דערפֿילן הונגער.

רָעֵב, ת. הונגעריקער; אויסגעהונגערטער.

רָעָב, ז. הונגער; אויסגעהונגערטער.

— זַלְעֲפוֹת רָעָב, הונגער־לײַדן.

— חֶרְפַּת־רָעָב, באַליידיקנדיקע הונגער־לײַדן.

— מְזֵה רָעָב, אויסגעהונגערטער; פֿאַרהונגערטער.

— שְׁבִיתַת־רָעָב, הונגער־סטרײַק.

רְעָבוֹן, ז. שטאַרקער הונגער.

רַעֲבָנוּת, נ. פֿרעסערישקייט.

רַעַבְתָן, ז. פֿרעסער; פֿרעס־גיריקער.

רַעַבְתָנוּת, נ. פֿרעסערישקייט.

רַעַבְתָנִי, ת. פֿרעסערישער; פֿרעס־גיריקער.

רָעַד (רָעַד, יִרְעַד), פּ״ע. ציטערן; שוידערן; טרייסלען זיך; מורא האָבן.

— הֶרֶעֵד, אָנהייבן זיך טרייסלען; אויפֿגעציטערט ווערן.

— הַרְעֵד, מאַכן אויפֿציטערן; ציטערן; שוידערן; טרייסלען.

— הָרְעֵד, צעטרייסלט ווערן; אויפֿגעטרייסלט ווערן.

— הִתְרַעֵד, אויפֿציטערן; אויפֿשוידערן.

רַעַד, ז. ציטער; ציטערונג; שוידער; טרייסלונג; שרעק.

רַעְדֵּד, פּ״י. מאַכן ציטערן אַ סטרונע פֿון אַ מוזיק־אינסטרומענט; טריימאָלירן.

רַעֲדוּד, ז. טריימאָלאָ; סטרונע־ציטער בײַם שפּילן.

רְעָדָה, נ. ציטער; ציטערונג; ציטערניש; טרייסלונג; אויפֿטרייסלונג; וויבראַציע; שוידער.

רָעָה (רָעָה, יִרְעֶה), פעו״י. פּאַשען; פּי־טערן; פּאַשען זיך; פּיטערן זיך; אָנ־פּירן; הערשן; פֿאַרבינדן זיך אין פֿרײַנדשאַפֿט.

— רוֹעֶה זוֹנוֹת, סוטענער; זנות־מעקלער; אויסגלאַסענער.

— רַעֶה, באַפֿרײַנדן זיך; פֿאַרגעבן זיך (מיט עמעצן).

— הַרְעֶה, אַרויספֿירן צו פּיטערונג; פּאַ־שען; פּיטערן; אָנפֿירן; לייטן.

— הִתְרַעֶה, באַפֿרײַנדן זיך.

רָעָה, נ. שלעכטס; אומגליק; עוולה: אומגערעכטיקייט.

רֵעֶה, ז. פֿרײַנד; חבֿר; קאָלעגע.

רֵעָה, נ. פֿרײַנדין; חבֿרטע; קאָלעגין.

רָעוּד, ת. זיך טרייסלענדיקער; וויברירנ־דיקער.

רָעוּל, ת. מיט וואַל, מיט וועלאָן באַ־דעקטער.

רָעוּעַ, ת. צעבראָכענער; צעטרייסלטער; אײַנפֿאַלנדיקער; שוואַכער; שלאַבע־ריקער.

רְעוּעַ, ז. צעשטערונג.

רָעוּף, ת. מיט דאַכעווקעס גערעקטער; איינס אויפֿן אַנדערן אָנגעלענטער.

רְעוּף, ז. דעקונג מיט דאַכעווקעס.

רֵעוּת, נ. פֿרײַנדשאַפֿט; חבֿרישקייט; קאָ־לעגיאַלקייט.

רְעוּת, נ. פֿרײַנדין; חבֿרטע; צילונג; נאָכלויף.

— רְעוּת־רוּחַ, נאָכן ווינט זיך יאָגונג.

רָעוּת, נ. שלעכטס; שלעכטיקייט.

רַעוּתָא, נ. שלעכטס; נעגאַטיווע זײַט שלעכטע זײַט.

— לְרַעוּתָא, צו דעם שלעכטס.

— תַּרְתֵּי לְרַעוּתָא, צוויי נעגאַטיווע זײַטן פֿון דער זאַך.

רְעִי, ז. פּאַשע־פֿעלד; אָקס געפּאַשעטער אויפֿן פֿעלד; מיסט.

— בֵּית־רְעִי, אָפּטרעט; לאַטרינע; קלאָ־זעט; רעקטום.

— גְּרָף־שֶׁל־רְעִי, נאַכט־כּלי.

רֹעִי, ז. פּאַסטעך.

רַעֲיָא, ז. פּאַסטעך.

— רַעֲיָא מְהֵימְנָא, איבערגעגעבענער פּאַסטעך — באַצ. פֿאַר משה רבנו אין קבלה־ספֿרים; נאָמען פֿון אַ קבלה־ספֿר אין „זהר".

רְעִידָה, נ. ציטערניש; ציטערונג; צאַפּל; טרייסלונג

— רְעִידַת־אֲדָמָה, ערד־ציטערניש.

רַעְיָה, נ. פֿרײַנדין; געליבטע; ווײַב.

רְעִיָּה, נ. פּיטערונג; פּאַשונג.

רַעְיוֹן, ז׳ (ר׳ רַעְיוֹנוֹת), געדאַנק; אײַנ־פֿאַל; אידיי; פֿאָרשטעלונג.

— רַעְיוֹן־רוּחַ, אַבסורד; פּוסטער גע־דאַנק.

רַעְיוֹנִי, ת. געדאַנקלעכער; אידעאָלאָגי־שער; אידעיִשער.

רְעִימָה, נ. קלאַפּ; אויפֿרײַס; דעטאָנאַ־ציע.

רְעִיעוּת, נ. געמיינקייט; מינדערווערטי־קייט.

רְעִיפָּה, נ. רינונג; טריפֿונג; טראָפּונג.

רְעִישָׁה, נ. לאַרמונג; רעשונג.

רְעִישׁוּת, נ. לאַרעם; טומל.

רָעַל (רָעַל, יִרְעַל), פּ״י. פֿאַרשטעלן, פֿאַר־דעקן מיט אַ וואַל אָדער וועלאָן.

— הַרְעֵל, פֿאַרגיפֿטן; פֿאַרסמען.

— הָרְעַל, פֿאַרגיפֿטעט ווערן; פֿאַרסמט ווערן.

רַעַל, ז. גיפֿט; סם.

רְעָלָה, נ. וואַל; וועלאָן.

רַעֲלָן, ז. גיפֿטיקייט; טאָקסין.

רַעֶלֶת, נ. טאָקסיקאָזיס — פֿאַרגיפֿטונג־קראַנקייט.

רָעַם (רָעַם, יִרְעַם), פּ״ע. דונערן; זײַן אויפֿגעברויזט; בייזערן זיך.

— הַרְעֵם, דונערן; דערצאָרנען; אַרויס־ברענגען פֿון די כּלים.

— הָרְעַם, ווערן דערצערנט; אַרויסגע־בראַכט ווערן פֿון די כּלים.

— הִתְרַעֵם, בייזערן זיך; זײַן אויפֿגע־בראַכט; קלאָגן זיך; האָבן פֿאַרדרוס.

רַעַם, ז. דונער.

— רַעַם הֲמָמַנִי, אַ בראָך!

— כַּהֲלוּם־רַעַם, ווי דערשלאָגן פֿון אַ דונער.

— חֲזִיז וָרַעַם! צו אַלדע שוואַרץ יאָר! (איבערג.).

רַעְמָה, נ. גריווע (פֿון אַ חיה).

רַעֲנוּן, ז. אָפּפֿרישונג.

רַעֲנֵן, פּ״י. אָפּפֿרישן; דערפֿרישן; אויפֿ־הײַטערן.

— רֻעֲנַן, אָפּגעפֿרישט ווערן; דער־פֿרישט ווערן.

— הִתְרַעֲנֵן, אָפּפֿרישן זיך; דערפֿרישן זיך.

רַעֲנָן, ת. פֿרישער; דערפֿרישטער; הײַ־טערער.

רַעֲנַנּוּת, נ. פֿרישקייט; דערפֿרישטקייט; אויפֿגעהײַטערטקייט.

רָעַע (רַע, יֵרַע), פּ״ע. שלעכט זײַן (רַע, יָרַע), פּ״י. צעברעכן; צעבראַזגען; צעהאַקן; צעבראָכן ווערן; צעהאַקט ווערן.

— רָעַע בְּעֵינֵי, נישט געפֿעלן ווערן.

— רָעַע לֵב, זײַן אין שווערן געמיט־צושטאַנד.

— הָרֵעַ (הֵרַע, יָרֵעַ) שלעכטס טון; אָנ־טון שלעכטס; שלעכט זיך אויפֿפֿירן; טון אַן עוולה; ברענגען שאָדן.

— הָרֵעַ לַעֲשׂוֹת, אָנטון שלעכטס.

— הָרֵעַ כֹּחוֹ, פֿאַרמינערן קאָמפּעטענץ; פֿאַרמינערן גילטיקייט.

— הוּרַע, פֿאַרערגערן זיך; שווערער ווערן.

— הוּרַע כֹּחוֹ, פֿאַרמינערט ווערן אין די רעכטס.

— הֵרוֹעַ (נָרוֹעַ), צעבראָכן ווערן; צע־בראַזגעט ווערן.

— רוֹעֵעַ, צעברעכן; צעבראַזגען; צע־טרייסלען; אונטערמינירן.

— רֹעוֹעַ, צעבראָכן ווערן; צעבראַזגעט ווערן.

— הִתְרוֹעֵעַ, צעבראָכן ווערן; צעהאַקט ווערן; פֿאַרדאָרבן ווערן; אונטערמי־נירט ווערן; צעטרייסלט ווערן; באַ־פֿרײַנדן זיך. זע רוֹעַ.

רָעַף (**רָעַף, יִרְעַף**), פ״י. טריפֿן; טראָפּען.

– **רַעֵף**, באַדעקן מיט דאַכוואָקעס.

– **רֻעוֹף**, באַדעקט ווערן מיט דאַכוואָקעס; אָנגעלענט ווערן איינס אויפֿן אַנדערן.

– **הַרְעֵף**, באַטראָפֿן; באַאיינפֿלוסן.

רַעַף, ז. דאַכוואָקע; דאַכלקע; שינדל; באַק־ציגל (צום באַקן); טריפֿונג; טריף; אַ סך.

רָעַץ (**רָעַץ, יִרְעַץ**), פ״י. צעברעכן; צעברעקלען.

– **הַרְעֵץ**, צעבראָכן ווערן; צעברעקלט ווערן.

– **רַעֵץ**, צעברעכן; צעברעקלען; צעבראַזגען.

רַעַץ, ז. שומרונער שריפֿט (אַלטערטימלעכע העברעיִשע שריפֿט).

רַעֲרֵעַ, פ״י. דערשיטערן; צעטרייסלען.

– **רֻעְרוֹעַ**, דערשיטערט ווערן; צעטרייסלט ווערן.

– **הִתְרַעֲרֵעַ**, איינברעכן זיך; צוזאַמענברעכן זיך; איינפֿאַלן.

רָעַשׁ (**רָעַשׁ, יִרְעַשׁ**), פ״ע. טומלען; מאַכן אַ רעש; שטורמען; שטורמען זיך; ציטערן; שרעקן זיך.

– **הֵרָעֵשׁ**, אויפֿגעציטערט ווערן; אויפֿגעטרייסלט ווערן; אויפֿציטערן.

– **הַרְעֵשׁ**, טרייסלען; צעטרייסלען; צעשטערן; באָמבאַרדירן; מאַכן אַ טומל; מאַכן אַ רעש.

– **הַרְעֵשׁ עוֹלָמוֹת**, איינלייגן וועלטן.

– **הָרְעֵשׁ**, צעטרייסלט ווערן; צעשטערט ווערן; באָמבאַרדירט ווערן.

– **הִתְרַעֵשׁ**, אויפֿציטערן; אויפֿגעטרייסלט ווערן.

רַעַשׁ, ז. טומל; געפּילדער; רעש; ציטערונג; שרעק; ערד־ציטערניש.

רַעֲשִׁי, ת. סייסמישער; ערד־ציטערנדיקער.

רַעֲשִׁיּוּת, נ. סייסמישקייט; ערד־ציטערונג.

רַעֲשָׁן, ז. גרעגער; טומלער.

רַעֲשָׁנוּת, נ. טומלדיקייט; טומלונג; שרייערישקייט.

רַעֲשָׁנִי, ת. טומלדיקער; לאַרעמדיקער; שרייערישער.

רַף, ז. פּאַך; שענקל.

רָפָא (**רָפָא, יִרְפָּא**), פ״י. היילן; אויסהיילן; קורירן; אויסקורירן. פ״ע. שוואַך ווערן. זע רָפָה.

– **הֵרָפֵא**, אויסגעהיילט ווערן; אויסקורירט ווערן; געגעזן ווערן; אויסהיילן זיך; געהאָלפֿן ווערן; אויסגעבעסערט ווערן.

– **רַפֵּא**, היילן; אויסהיילן; קורירן; אויסקורירן; געזונט מאַכן; אויסבעסערן.

– **הִתְרַפֵּא**, היילן זיך; אויסהיילן זיך; קורירן זיך; אויסקורירן זיך; געזונט ווערן; אויסלעקן זיך פֿון וווּנדן (ביי חיות).

רְפָאוּת, נ. היילונג; רפֿואה; געזונטונג.

רְפָאִיָּה, נ. שפּע; תּבֿואה.

רְפָאִים, ז״ר. שדים; טויטע; נישט־גוטע; שבֿט פֿון ריזן.

רָפַד (**רָפַד, יִרְפַּד**), פ״י. בעטן; אויסבעטן; איבערציִען; אויסשפּרייטן; טאַפּיצירן.

— רַפֵּד, בעטן: אויסבעטן: באַדעקן: איי־בערציִען: טאַפּעטירן: טאַפּיצירן: וואַ־טעווען: אונטערהאַלטן: דערקוויקן דאָס האַרץ.

— רֻפֹּד, אויסגעבעט ווערן: אויסטאַפּי־צירט ווערן: איבערגעצויגן ווערן.

— הִתְרַפֵּד, אויסטאַפּיצירט ווערן: באַ־דעקט ווערן.

רֶפֶד, ז. געלעגער: בעטעכץ: מעבל־שטאָף: אויסבעטונג: אונטערבעטונג.

— בֵּית־הָרֶפֶד, גאַסט־הויז.

רַפָּד, ז. טאַפּיצירער.

רִפְדָּה, נ. געזעס: אויסבעטעכץ.

רָפֹה (רָפָה, יִרְפֶּה), פ״ע. שוואַך ווערן: זײַן אומבאַהאָלפֿן: שלאַבעריק ווערן: פֿאַלן פֿון די כוחות: פֿאַלן: אַראָפּ־פֿאַלן: אָפּלאָזן: זײַן לויז: נאָכלאָזן: זײַן מאָגן־לויזיק: אויסגעדריקט זײַן אָן אַ דָגש. למשל: פְּלוּג — בִּפְלוּג.

— רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב, די זון האָט זיך אָנגעהויבן זעצן.

— רָפוּ יָדָיו, די הענט זענען אים אַראָפּ־געפֿאַלן: ער איז געוואָרן אָפּגעשוואַכט.

— רָפֹה מִפְּלוֹנִי, אָפּלאָזן עמעצן: צורו־לאָזן עמעצן.

— הֵרָפֵה, ווערן פֿויל: ווערן אָפּגעלאָזן: מאַכן דעם אָנשטעל פֿון אַ שלאַבע־ריקן: אויסגעדריקט ווערן אָן אַ דָגש.

— רַפֵּה, אָפּשוואַכן: לויז מאַכן: שלאַ־בעריק מאַכן: נאָכלאָזן: אויפֿבינדן: אָנגלײַען: מאַכן מאָגן־לויזיק: אויס־דריקן אָן אַ דָגש.

— רַפֵּה פְּלָדָה, ווייך מאַכן שטאָל (דורך אָנהיצן צו אַ הויכער טעמפּעראַטור און אָפּקילן בהדרגהדיק)

— רֻפֵּה, אָפּגעשוואַכט ווערן: לויז מאַכן: שלאַבעריק ווערן.

— הַרְפֵּה, אָפּלאָזן: אויפֿהערן: אויפֿגעבן.

— הֶרֶף! לאָז אָפּ! לאָז צו־רו!

— הֶרֶף מִמֶּנִּי! לאָז מיך אָפּ! לאָז מיך צו־רו!

— הֶרֶף יָדֶךָ! לאָז אָפּ!

— כְּהֶרֶף עַיִן, אין איין אויגנבליק.

— הִתְרַפֵּה, שוואַך ווערן: שלאַבעריק ווערן: לויז ווערן: פֿוילן זיך: ווערן אָפּגעלאָזן.

רָפֶה, ת. שוואַכער: לויזער: שלאַבעריקער: מאַכטלאָזער: אָן אַ דָגש (אין דקדוק).

— רְפֵה־אוֹנִים, רְפֵה־יָדַיִם, מאַכטלאָזער.

— יָדַיִם רָפוֹת, מאַכטלאָזיקייט.

— בְּשָׂפָה רָפָה, מיט אַ שוואַכע שטים: מיט אַ האַלב מויל.

— מֵעַיִם רָפִים, לויזע געדערעם.

רִפּוּא, ז. היילונג: קוראַציע. זע רִפּוּי.

רְפוּאָה, נ. מעדיצין: מעדיקאַמענט: היילמיטל: היילונג: אויסהיילונג.

— רְפוּאָה וְחַיִּים! צום געזונט און צום לעבן!

— לִרְפוּאָה! צום געזונט!

— רְפוּאָה שְׁלֵמָה! אַ פֿולע גענעזונג!

תּוֹרַת הָרְפוּאָה, מעדיצינישע וויסנשאַפֿט.

— אֵין לוֹ רְפוּאָה, אומהיילבאַרער.

— יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה, היילבאַרער.

רְפוּאִי, ת. מעדיצינישער: היילערישער.

רִפּוּד, ז. בעטונג: אויסבעטונג: אונטער־בעטונג: דעקונג: טאַפּיצירונג: מעבל־שטאָף.

רָפוּד, ת. אויסגעבעטעט.

רִפּוּי, ז. היילונג: קוראַציע: קורירונג; אָפּשוואַכונג: לויזמאַכונג: אַנטשעדי־קונג פֿאַר קערפּער־שאָדן.

— **רִפּוּי יָדַיִם**, אַנטמוטיקונג.

— **רִפּוּי פְּלָדָה**, שטאָל־פֿאַרווייכערונג (דורך אָנהיצן און אָפּקילן פֿאַמעלעך).

רָפוּי, ת. שוואַכער: לויזער: דָגש־לאָזער.

— **רְפוּי־שֵׂכֶל**, אָפּגעשטאַנענער: צוריק־געשטאַנענער (אין שׂכל).

רָפוּף, ת. שוואַכער: מאַכטלאָזער.

רָפוּשׂ, ת. פֿאַרבלאָטיקטער: פֿאַרקויטיק־טער.

רָפוּת, נ. לויזקייט: שוואַכקייט.

רַפֵּט, פ"י. צערײַסן: פֿאַרדאַרבן: אָפּטראָגן (קליידער, שיך).

— **רֻפּוּט**, צעריסן ווערן: אָפּגעטראָגן ווערן (קליידער, שיך).

— **הִתְרַפֵּט**, צערײַסן זיך: צעריסן ווערן; אָפּגעטראָגן ווערן.

רְפִיא, ת. היילבאַרער.

רְפִיד, ז. פּאַקונג (צווישן געפּאַסטע טיילן פֿון מאַשינען).

רְפִידָה, נ. בעטונג: אויסבעטונג: אונ־טערבעטונג; טאַפּיצירונג: איבערציאונג: איבערדעק.

רְפִיָּה, נ. דָגש־אויסלאָז אין אַן אות (העבר. דקדוק).

רִפְיוֹן, ז. שוואַכקייט: מאַכטלאָזיקייט; אָפּגעלאָזנקייט: אָפּהענטיקייט.

— **רִפְיוֹן יָדַיִם**, שוואַכקייט: מאַכטלאָזי־קייט.

רְפִיסוּת, נ. ווייכקייט: שלאַבעריקייט.

רְפִיפוּת, נ. שוואַכקייט: אוממאַכט; אומ־אַנטשלאָסנקייט; אומסטאַבילקייט.

רָפַס (רָפַס, יִרְפֹּס), פ"י. טרעטן: טראַ־טעווען: פֿאַרקויטיקן: פֿאַרשמוציקן. פ"ע. לויז זײַן: ווייך זײַן: שוואַך זײַן; שלאַבעריק זײַן.

— **הֻרְפַּס**, פֿאַרקויטיקט ווערן: פֿאַרשמו־ציקט ווערן: געטרעטן ווערן: צעטראַ־טעוועט ווערן: צעריבן ווערן.

— **הִתְרַפֵּס**, פֿאַלן צו די פֿיס: טאָרלען זיך: דערנידעריקן זיך.

רַפְסֵד, פ"י. מאַכן פֿליסן אַ טראַטווע, אַ בערלינקע.

רַפְסוֹדַאי, ז. טראַטווע־פֿליסער: פֿליסאַק.

רַפְסוֹדָה, נ. טראַטווע: בערלינקע; פֿיס־בענקעלע; פֿיס־קישעלע.

רָפַף (רָפַף, יִרְפֹּף), פ"ע. וואַקלען זיך; באַמבלען זיך: זײַן אומסטאַביל: באַ־וועגן זיך: שלאַבעריק זײַן: ווייך זײַן; שיטער זײַן: פֿינטלען מיט די וויִעס.

— **רוֹפֵף**, אָפּשוואַכן: צעטרייסלען: דער־שיטערן: לויז מאַכן: אויסדייווערן.

— **רֹפּוֹף**, אָפּגעשוואַכט ווערן: צעטריי־סלט ווערן: דערשיטערט ווערן.

— **הַרְפֵּף**, דורכלויפֿן: מאַכן פֿלאַטערן; אָנקלאַפּן.

— **הִתְרוֹפֵף**, אָפּגעשוואַכט ווערן: לויז ווערן: צעטרייסלט ווערן: דערשעפּט ווערן: שלאַבעריק ווערן.

רַפָּף, ז. אָפּפֿיר־מיטל — לאַקסאַטיוו.

רְפָפָה, נ. לײַסטל: ברעטל: פֿאַרקראַטונג.

רַפֵּק, פ"י. אונטערלענען: אונטערשפּאַרן; דורכשנײַדן אַ וועג מיט די עלנבויגנס.

— **הִתְרַפֵּק**, אָנשפּאַרן זיך: אָנלענען זיך;

צוטוליען זיך; (איבערג.) בענקען; לעכצן; באַגערן.

רִפְרוּף, ז. פּלאַטערונג; אַרומצאַפּלונג; פינטלונג; דורכלויף; (איבערג.) אוי־בערפלעכלעכקייט.

— רִפְרוּף עַיִן, אויגנפינטלונג; אויגנ־בליק.

— בְּרִפְרוּף, אויבערפלעכלעך.

רִפְרֵף, פ״ע. פלאַטערן; אַרומצאַפּלען; פינטלען; דורכלויפן אויבערפלעכלעך; באַוועגן.

— רִפְרֵף בְּלִבּוֹ, צייגערן זיך; זײַן נישט זיכער.

— (רִפְרוּף) מְרַפְרֵף, מינדערווערטיקער; אויבערפלעכלעכער; אויבערפלעכלע־כער דורכקוק.

— הִתְרַפְרֵף, לויז ווערן.

רַפְרַף, ז. נאַכט־באַבעלע (נאַכט־שמע־טערלינג).

רַפְרְפָנִי, ת. אויבערפלעכלעכער; נישט פּאַרטיפּטער.

רַפְרֶפֶת, נ. פודינג.

רָפֹשׂ (רָפַשׂ, יִרְפֹּשׂ), פ״י. פאַרקויטיקן; פאַרבלאָטיקן; צעמישן; פאַרגעמוי־זעכצן.

— הֻרְפַּשׂ, פאַרקויטיקט ווערן; צעמאָנ־טשעט ווערן; פאַרבלאָטיקט ווערן; פאַרזומפּיקט ווערן.

רָפַשׁ (רָפַשׁ, יִרְפֹּשׁ), פ״י. צעטרעטן; צע־רײַבן.

— רִפֵּשׁ, פאַרוואַנדלען אין בלאָטע; פאַר־וואַנדלען אין ליימיקייט.

— רָפוּשׁ, פאַרבלאָטיקט ווערן; פאַר־ליימיקט ווערן.

— הִרְפֵּשׂ, דערנידעריקן.

רֶפֶשׁ, ז. בלאָטע; געמויזעכץ; קוי״ט.

רֶפֶת, נ. (ר׳ רְפָתִים, רְפָתוֹת), קו־שטאַל.

רִפְתָּה, נ. האָניק־פלאַסט.

רַפְתָּן, ז. אַרבעטער אין קו־שטאַל.

רַפְתָּנוּת, נ. אַרבעט אין אַ קו־שטאַל.

רָץ, פ״ע. געלאָפן. זע רוּץ.

רָץ, ז. קוריער; שנעלער שליח; לויפער (אין ספּאָרט, פיגור אין שאַך).

רַץ, ז. פּאַס; שטראַל.

רָצֹא, פ״ע. לויפן; אײַלן זיך. זע רוּץ.

— רָצוֹא וָשׁוֹב, לויפן אַהין און אַהער.

רַצֵּד, פ״ע. אַרומשפּרינגען; אונטער־שפּרינגען; אַרומטאַנצן; לויערן.

— הִתְרַצֵּד, באַוועגן זיך אַהער און אַהין; מיניען זיך.

רָצֹה (רָצָה, יִרְצֶה), פ״י. וועלן; זיך ווינ־טשן; גערן האָבן; גערן אָננעמען; באַצאָלן אָנטשעדיקונג; אָפּגעבן.

— אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, (אי״ה) מיט גאָטס הילף.

— רָצָה לוֹמַר, וועלן זאָגן; מיינען צו זאָגן.

— נוֹחַ לִרְצוֹת, נאָכגיביקער.

— קָשֶׁה לִרְצוֹת, פאַרעקשנטער; פאַר־ביסענער.

— הֻרְצָה, גערן אָנגענומען ווערן; ווויליק זײַן; פאַרגעבן ווערן; אָפּגעצאָלט ווערן; באַצאָלט ווערן.

— רַצֵּה, איבערבעטן; באַפרידיקן.

— רֻצָּה, איבערגעבעטן ווערן; זײַן גערן; זײַן צופרידן; זײַן באַפרידיקט.

— הַרְצֵה, אויסצײלן; אָפּצײלן; אָפּצאָלן; באַפרידיקן; רעפערירן; דערצײלן.

— הֻרְצָה, גערן אָנגענומען ווערן; רעפערירט ווערן.

— הִתְרַצָּה, וועלן געפעלן; וועלן איבערבעטן עמעצן; איבערבעטן זיך; נאָכגעבן.

רְצוּד, ז. שפּרינגערײ; אַרומטאַנץ.

רָצוּי, ת. גערן־אָנגענומענער; געוואונטשטער; געוואונטשענער.

רִצּוּי, ז. איבערבעטונג; באַפרידיקונג.

רָצוֹן, ז. ווילן; באַגער; וואונטש; חשק; גלוסט; גערנדיקײט.

— אִי־רָצוֹן, אומווילן.

— בְּרָצוֹן! גערן!

— כִּרְצוֹנְךָ, ווי דו ווילסט.

— לְרָצוֹן, באַוווּסטזיניק; מיטן ווּיסן.

— רְצוֹנִי, רְצוֹנְךָ, רְצוֹנוֹ וכו׳ איך וויל, ווילסטו, וויל ער אאז״וו.

— מֵרָצוֹן, פון אײגענעם ווילן; גערן־וויליק.

— מֵרָצוֹן טוֹב, פון גוטן ווילן.

— יְהִי רָצוֹן שֶׁ־, הלוואַי.

— גֶּשֶׁם רָצוֹן, געגאַרטער רעגן.

— כֹּחַ הָרָצוֹן, ווילנס־כּוח.

— עֵת רָצוֹן, געוואונטשענע צײַט.

— שְׂבַע־רָצוֹן, צופרידנגעשטעלטער; באַפרידיקטער.

— שְׂבִיעַת־רָצוֹן, צופרידנשטעלונג; באַפרידיקונג.

רְצוֹנִי, ת. וויליקער; גערנוויליקער.

רָצוּעַ, ת. מיט אַן אָל דורכגעשטאָכענער.
ז. אײביקער קנעכט.

רְצוּעָה, נ. רימען; פּאַס; קאַנטשיק; (איבערג.) לאַנד־פּאַס.

רָצוּף, ת. אומאיבעררײַסלעכער; כּסדר־דיקער; נאָכאַנאַנדיקער; צוגעבונדענער; בײַגעלײגטער (דאָקומענט, בריוו א״א); דורכגעזאַפּטער; אויסגעפּלאַסטערטער; ברוקירטער.

רִצּוּף, ז. ברוקירונג; אויסלײגונג; אויספּלאַסטערונג.

רָצוּץ, ת. צעקלאַפּטער; צעהאַקטער; צעבראָכענער; צעברעכבאַרער; (איבערג.) דערדריקטער.

רִצּוּץ, ז. צעקלאַפּונג; צעהאַקונג; צעברעכונג; דערדריקונג.

רָצַח (רָצַח, יִרְצַח), פ״י. מאָרדן; דערמאָרדן; אויסמאָרדן; הרגענען; אויסהרגענען.

— הֵרָצַח, געמאָרדעט ווערן; דערמאָרדעט ווערן; געהרגעט ווערן; דערהרגעט ווערן.

— רַצֵּחַ, אויסמאָרדן; אויסהרגענען.

— הִתְרַצֵּחַ, דערהרגענען זיך אַלײן; באַגײן זעלבסטמאָרד.

רֶצַח, ז. מאָרד; הריגה; טויט־שלאָגונג.

— מַכּוֹת רֶצַח, טויט־קלעפּ.

רַצְחָן, ז. מערדער; באַנדיט.

רַצְחָנוּת, נ. מערדערײ; רציחה; בלוט־דורשטיקײט.

רַצְחָנִי, ת. מערדערישער.

רְצִיחָה, נ. מאָרד; הריגה; בלוטפּאַרגיסונג; טויטונג; טויטלײגונג.

רָצִין, רְצִינִי, ת. ערנסטער.

רְצִינוּת, נ. ערנסטקייט.

רְצִיעָה, נ. דורכבויערונג אַן אויער מיט אַן אָל (צייכן פֿון אייביקער קנעכט־שאַפֿט).

רָצִיף, ז. פּלאַטפֿאָרם; פּראָמענאַדע; ברעג־דאַמבע; פּעראָן. ת. נאָכאַנאַנדיקער; אומאיבעררײַסלעכער; פֿאַרבינדלע־כער.

רְצִיפוּת, נ. נאָכאַנאַנדיקייט; אומאיבער־רײַסלעכקייט; פֿאַרבינדלעכקייט.

רָצִיץ, ז. טויט עופֿעלע אין דעם איי.

רְצִיצָה, נ. צעקלאַפּונג; צעהאַקונג; אַרום־לויפֿעניש; צעיאַכמעטקייט.

רָצֹם (רָצַם, יִרְצֹם), פ״י. צעקוועטשן; אויסקוועטשן; דריקן.

— **הֻרְצַם**, צעקוועטשט ווערן; אויסגע־קוועטשט ווערן.

(רצן) **הַרְצֵן**, פעו״י. ווערן ערנסט; מאַכן ערנסט.

רָצֹעַ (רָצַע, יִרְצַע), פ״י. דורכשטעכן, דורכבויערן מיט אַן אָל; שמײַסן מיט אַ רימען; בינדן מיט אַ רימען.

— **הֻרְצַע**, דורכגעשטאָכן ווערן, דורכגע־בויערט ווערן מיט אַן אָל.

— **עֶבֶד נִרְצָע**, אייביקער קנעכט.

— **רַצֵּעַ**, שמײַסן מיט אַ רימען; פּאַסע־ווען; צעפּאַסעווען; צעשנײַדן אין פּאַסן.

— **רְצוֹעַ**, צעשניטן ווערן אין פּאַסן; דורכגעשטאָכן ווערן מיט אַן אָל.

— **הִתְרַצֵּעַ**, באַקומען געשמיסן מיט אַ רימען.

רַצְעָן, ז. רימער; שמײַסער; שמיץ־גע־בער.

רַצְעָנוּת, נ. רימערײַ; רימער־פֿאַך.

רַצְעָנִיָּה, נ. רימער־וואַרשטאַט.

רָצֹף (רָצַף, יִרְצֹף), פ״י. ברוקירן; אויס־ברוקירן; אויספּלאַסטערן; אויסלייגן; צוזאַמענשטעלן; דריקן; קוועטשן.

— **הֻרְצַף**, אויסברוקירט ווערן; אויסגע־לייגט ווערן; אויסגעפּלאַסטערט ווערן.

— **רַצֵּף**, אויסברוקירן; אויסלייגן; אויס־פּלאַסטערן; באַגיסן מיט וואַסער.

— **רֻצַּף**, אויסברוקירט ווערן; אויסגע־פּלאַסטערט ווערן.

— **הִתְרַצֵּף**, נאָכאַנאַנדיק געשען.

רַצָּף, ז. ברוקירער; פּלאַסטערער; שטיין־און קאַכל־אויסלייגער.

רֶצֶף, ז. צעגליטע קויל; צעגליטע האָלאָ־ווע־שקע; נאָכאַנאַנדיקייט; אומאיבער־רײַסלעכקייט.

רִצְפָּה, נ. דיל; פּאָל; פּלאַסטערונג; צע־גליטע קויל; האָלאָוועשקע.

רַצָּפוּת, נ. ברוקירערײַ; אויספּלאַסטע־רונג.

רִצְפּוֹת, רִצְפִּית, נ. פּרוכט אָדער גרינס דערמאָנט אין דער משנה; דין הײַטל אויף פּרוכט אָדער גרינס.

רָצֹץ (רָצַץ, יִרְצֹץ, יָרֹץ), פ״י. צעהאַקן; צעברעכן; צעקלאַפּן; צעמאָרשטשען; קוועטשן; דריקן; פּײַניקן.

— **הֵרוֹץ, הֵרָצֵץ**, צעפּלאַצט ווערן; צע־בראָכן ווערן.

— **רַצֵּץ, רוֹצֵץ**, צעברעקלען; צעברעכן; צעמאָרשטשען; דריקן; פּײַניקן.

— **הָרֵץ**, צעהאַקן; צעברעכן; צעקלאַפּן.

— **הִתְרוֹצֵץ**, אָנשטויסן זיך; אָנקלאַפּן זיך; אַרומלויפֿן; אַרומשמײַען.

רֶצֶץ, ז. שפּליטער; אָפּברוך.

רַצְרֵץ, פ״ע. שורשקען; רוישן.

רַק, תה״פ. נאָר; בלויז.

— אַךְ וְרַק, אויסשליסלעך.

רַק, ת. דינער; פלאַטשיקער; דאַרער; אויסגעדאַרטער; מאָגערער.

רַךְ, ת. ליידיקער; פוסטער; לערער.

רֹק, ז. שפּייעכץ.

רָקַב (רָקַב, יִרְקַב), פ״ע. פוילן; ווערמדיק ווערן; קאַליע ווערן.

— הֶרְקֵב, פאַרפוילט ווערן; ווערמדיק ווערן; קאַליע ווערן.

— הִרְקִיב, פאַרפוילט ווערן; קאַליע ווערן; מאַכן פוילן; קאַליע מאַכן.

— הִתְרַקֵּב, אָנהייבן פוילן; קאַליע ווערן.

רָקָב, ז. פוילונג; פוילעניש; צעלייגונג.

רֶקֶב, ז. פוילונג־קראַנקייט.

— בּוֹר־רֶקֶב, אָפּשטיי־גרוב פאַר קאַנאַ־ליזאַציע־אָפּפלוס („דזשאָרע״).

רַקְבּוּבִית, נ. מיסט־פוילונג; פוילונג; צעפוילונג.

רִקָּבוֹן, נ. צעפוילונג; צעלייגונג (פיזישע און מאָראַלישע).

רַקְבִּיבוּת, נ. פוילעניש; פאַרלענדונג.

רַקֶּבֶת, נ. פוילונג־קראַנקייט אין לעבע־דיקן גוף.

רָקַד (רָקַד, יִרְקֹד), פ״ע. טאַנצן; שפּרינגען פון פרייד; דרייען זיך.

— רִקֵּד, טאַנצן; שפּרינגען; דרייען זיך; שופלען; דורכזיפּן.

— הִרְקִיד, מאַכן טאַנצן; מאַכן שפּרינגען; שופלען; דורכזיפּן.

— הֻרְקַד, לאָזן טאַנצן; געשופלט ווערן; דורכגעזיפּט ווערן.

— הִתְרַקֵּד, צעטאַנצן זיך.

רַקְדָן, ז. (רַקְדָנִית נ.), טענצער.

רַקָּה, נ. שלייף (זייט פון שטערן).

רָקוּב, ת. פאַרפוילטער.

רִקּוּד, ז. טאַנץ.

רִקּוּחַ, ז. זאַלב־מישונג.

רִקּוּם, ז. פאַרמירונג; אַנטשטייאונג; העפ־טונג; שטיקונג.

רִקּוּן, ז. אויסליידיקונג.

רִקּוּעַ, ז. פלאַטשיקייט; אויספלאַטשי־קונג; דין אויסגעוואַלצטער מעטאַל; מעטאַל־טאָוול.

רָקוּק, ת. אויסגעשפּוגענער.

רָקַח (רָקַח, יִרְקַח), פ״י. מישן זאַלבן; צוזאַמענשטעלן רפואות.

— הֻרְקַח, צוגעשטעלט ווערן; געמישט ווערן (זאַלבן, רפואות).

— רִקֵּחַ, מישן זאַלבן; צוזאַמענשטעלן אייל־מישונגען; צוזאַמענשטעלן רפו־אות.

— רֻקּחַ, צוזאַמענגעשטעלט ווערן; צו־זאַמענגעמישט ווערן; (זאַלבן, רפואות, וויין).

— הִרְקִחַ, צוזאַמענמישן זאַלבן.

— הִתְרַקֵּחַ, אָפּגעקאָכט ווערן; פאַרטיק ווערן.

רַקָּח, ז. דראָגעריסט; זאַלבנמישער; אַפּ־טייקער.

רֶקַח, רֹקַח, ז. צוזאַמענמיש; צוזאַמענ־מישונג פון זאַלבן.

רַקָּחוּת, נ. אַפּטייקעריי.

רָקִיב, ת. פוילנדיקער.

רְקִיבוּת, נ. פוילונג־אייגנשאַפט.

רְקִידָה, נ. טאַנצונג; טאַנצעניש.

רְקִימָה, נ. פּאָ־מירונג; העפּטונג; אויס־העפּטונג; אויסשטריקונג.

רָקִיעַ, ז. געוועלבונג; הימל־געוועלבונג; באַדעקונג.

– קַו רָקִיעַ, באַרג־האָריזאָנט.

רָקִיעַ, ת. אויסצי־באַרער.

רְקִיעָה, נ. טופּעניש (מיט די פּיס).

רְקִיעוּת, נ. אויסציבאַרקייט; אויסשפּרייט־פּעאיקייט.

רָקִיק, ז. פּלעצל: פּלעצל־קוכן.

רָקִיק, ת. גאָר דינער; דינינקער; פּלאַ־טשיקער.

רְקִיקָה, נ. שפּייַ: שפּייַאונג; אויסשפּייַ.

רָקֹם (רָקַם, יִרְקֹם), פ״י. העפטן; שטיקן; שטריקן; אויסנייען; פּאָרמירן; שאַפן; צוטראַכטן.

– הֻרְקַם, אויסגעהאָפטן ווערן; אויסגע־שטריקט ווערן; צוגעטראַכט ווערן.

– רַקֵּם, צונויפהעפטן; פּאָרמירן; שאַפן.

– רֻקַּם, פּאָרמירט ווערן; געשאַפן ווערן; אויסגעהאָפטן ווערן; אויסגעשטיקט ווערן

– הִתְרַקֵּם, פּאָרמירן זיך; שאַפן זיך.

רֶקֶם, רָקֶם, ז. רִקְמָה, נ. האַפט; אויסניי־עכץ; שטיקעריי; אינקרוסטאַציע; צו־נויפהעפטונג פון קעמערלעך.

רַקֵּן, פ״י. אויסליידיקן.

– רֻקַּן, אויסגעליידיקט ווערן.

רָקֹעַ (רָקַע, יִרְקַע), פעו״י. טראַטעוועו; צעמאָרטשען; צעטרעטן; אָנשפּאַנען; פלעטן; אויסציִען; אויסשפּרייטן.

– הֻרְקַע, פלאַטשיק ווערן; אויסגעצויגן ווערן.

– רַקֵּעַ, אויספלאַטשיקן; באַדעקן מיט אַ דינער פלאַטע.

– רֻקַּע, אויסגעפלאַטשיקט זייַן.

– הַרְקֵעַ, אויסציִען; אויסשפּרייטן; אי־בערדעקן; אויפהייבן זיך צו דער הימל־געוועלבונג.

– הַרְקֵעַ לִשְׁחָקִים, אויפהייבן זיך צום הימל; שווימען אין דער לופטן.

– הִתְרַקֵּעַ, אויסשפּרייטן זיך; אויסציִען זיך.

רִקֻּעַ, רִקּוּעַ, ז. דינער מעטאַל־טאָוול; אויספּלעטונג (אויף דין); באַדעקונג מיט דינעם מעטאַל.

רֶקַע, ז. פאָן; הינטערגרונד.

רַקֶּפֶת, נ. ציקלאַמען (בלום).

רָקֹק (רָקַק, יָרֹק), פ״ע. שפּייַען; אויס־שפּייַען.

– רַקֵּק, שפּייַען.

– הָרֵק, אויסליידיקן. זע רִיק.

רָקָק, רֶקֶק, ז. זומפּ; בלאָטע; געמויזעכץ.

– דְּגֵי רְקָק, סטינקעס; קליינע פישעלעך; געמויזעכץ־באַשעפענישן; (איבערג.) קליינע מענטשעלעך.

רְקָקִית, נ. שפּייַקעסטל; שפּייַשיסל.

רָר, פ״ע. געשפּיגן. זע רִיר.

רָשׁ, ת. אָרעמער; דלותדיקער.

– כִּבְשַׂת הָרָשׁ, שעפעלע פון אָרעמקייט, געמיינט: לעצטער ווערטפולער חפץ.

– לוֹעֵג לָרָשׁ, אָפּחוזקן פון עמעצן דורך פאָדערן פון אים אַן אוממעגלעכע זאַך.

רַשַּׁאי, רַשָּׁאִי, ת. דערלויבטער; בּרַעכטיקטער.

(רָשָׁה) הֻרְשָׁה, פּ״ע. באַפּולמעכטיקט ווערן; דערלויבט ווערן; זײַן באַרעכטיקט.

— הַרְשֵׁה, דערלויבן; באַפּולמעכטיקן; באַרעכטיקן.

— הֻרְשָׁה, באַפּולמעכטיקט ווערן; דערלויבט ווערן; באַרעכטיקט ווערן.

רִשּׁוּי, ז. דערלויבעניש־געבונג; דערלויבעניש.

רָשׁוּי, ת. דערלויבטער; באַרעכטיקטער; דערלויבעניש־האָבנדיקער.

רִשּׁוּל, ז. פֿאַרנאַכלעסיקונג; אָפּגעלאָזנקייט; פֿוילקייט.

רִשּׁוּם, ז. רעגיסטראַציע; פֿאַרשרײַבונג; גראַפּיק; סקיץ; צייכן; צייכנונג; ליניִרונג; אײַנדרוק.

רָשׁוּם, ת. פֿאַרשריבענער; רעגיסטרירטער.

— מִכְתָּב רָשׁוּם, רעקאָמענדירטער בריוו.

— רְשׁוּמוֹת, מאָניטאָר; אָפֿיציעלע זאַמלונג פֿון רעגיסטראַציעס.

רָשׁוֹן, ז. אינזעקט פֿון דער היישעריקן־משפּחה (דערמאָנט אין תּלמוד).

רָשׁוּף, ת. פֿונקען־צעשפּריצטער.

רִשּׁוּף, ז. פֿונקען־שפּריצונג.

רְשׁוּשׁ, ז. טרוקענע ערד־גרודע.

רְשׁוּת, נ. דערלויבעניש; רעכט; פֿרײַע רעכט; באַרעכטיקונג; פּריווילעגיע; באַזיץ.

— רְשׁוּת הַיָּחִיד, פּריוואַטע אָנגעהערי־קייט; פּריוואַט געביט.

— רְשׁוּת הָרַבִּים, עפֿנטלעכער פּלאַץ.

— מִלְחֶמֶת רְשׁוּת, מלחמה צו פֿאַרכאַפּן פֿרעמדע טעריטאָריע.

— עָמַד בִּרְשׁוּת עַצְמוֹ, זײַן אומאָפּהענגיק.

רָשׁוּת, ז. מאַכט; רעגירונג; רעגירונגס־פֿאָרשטייערשאַפֿט. נ. אָרעמקייט.

רִשּׁוּת, ז. פֿאַרצוימונג; פֿאַרקראַטונג; נעץ־אויסשפּרייטונג.

רִשְׁיוֹן, רִשָּׁיוֹן, ז. דערלויבעניש; צײַגעניש.

רְשִׁימָה, נ. ליסטע; פֿאַרצייכנונג; פֿאַרשרײַבונג; נאָטיץ; אַרטיקל.

רְשִׁינָה, נ. קויטשוק; רוי־גומי.

רָשִׁישׁ, ת. נעבעכל; אָפּגעלאָזטער; שוואַכער; שלאַבעריקער.

רַשֵּׁל, פּ״י. אָפּשוואַכן; אַנטמוטיקן.

— רֻשַּׁל, ווערן אָפּגעלאָזט; ווערן נאַכלעסיק.

— הִתְרַשֵּׁל, פֿוילן זיך; אָפּלאָזן זיך; פֿאַרנאַכלעסיקן זיך.

רַשְׁלָן, ז. נאַכלעסיקער; אָפּגעלאָזענער; פֿוילער.

רַשְׁלָנוּת, נ. נאַכלעסיקייט; אָפּגעלאָזנקייט; פֿוילקייט.

רַשְׁלָנִי, ת. נאַכלעסיקער; אָפּגעלאָזענער; פֿוילער.

רָשַׁם (רָשַׁם, יִרְשֹׁם), פּ״י. פֿאַרשרײַבן; פֿאַררעגיסטרירן; פֿאַרצייכנען; פֿאַרנאָטירן; באַצייכנען; צייכנען.

— הֵרָשֵׁם, פֿאַרשריבן ווערן; פֿאַררעגיסטרירט ווערן; פֿאַרצייכנט ווערן; פֿאַרנאָטירט ווערן; פֿאַרשרײַבן זיך.

— רַשֵּׁם, סקיצירן; צייכנען; ליניִרן.

— רְשׁוּם, סקיצירט ווערן; געצייכנט ווערן; אויסגעקריצט ווערן.

— הֵרָשֵׁם, באַאײַנדרוקן; מאַכן אַ רושם אויף עמעצן.

— הִתְרַשֵּׁם, באַאײַנדרוקט ווערן; באַקומען אַן אײַנדרוק; געפֿינען זיך אונטער אַן אײַנדרוק.

רֹשֶם, ז. צייכן; אָפּצייכן; אײַנדרוק.

רֶשֶׁם, ז. אײַנשרײַב; פֿאַרשרײַבונג; נאָטאַציע; פֿאַרצייכנונג.

רַשָּׁם, ז. שרײַבער; פֿאַרשרײַבער; רעגיסטראַטאָר.

רִשְׁמִי, ת. אַמטלעכער; אָפֿיציעלער.

רִשְׁמִיּוּת, נ. אַמטלעכקייט; אָפֿיציעלקייט; פֿאָרמאַליסטיק.

רִשְׁמִית, תה״פ. אַמטלעך; אָפֿיציעל; פֿאָרמעל.

רַשְׁמָן, ז. פֿאַרשרײַבער; קאַנצעלאַריע־באַאַמטער; רעפּאָרטער.

רְשַׁמְקוֹל, ז. טײַפּ־רעקאָרדער; פֿאָנאָגראַף (נעמט אויף קלאַנגען אויף פּלאַטן).

רֶשֶׁמֶת, נ. אויספֿילונג, נאָטירונג פֿון פּערזענלעכע דאַטן און פּרטים (אין פֿאָרמולאַרן, עווידענץ־העפֿטן א״א).

רָשַׁע (רָשַׁע, יִרְשַׁע), פּ״ע. זינדיקן; שלעכטס טון; באַגיין אַ זינד; זײַן שולדיק; זײַן אָנערקענט פֿאַר שולדיק.

— רָשׁוּעַ, זײַן פֿאַרדאָרבן; זײַן אומווירדיק.

— הִרְשִׁיעַ, באַשולדיקן; אָנערקענען פֿאַר שולדיק; פֿאַראורטיילן; האַנדלען אומווירדיק; טון בייז; זינדיקן.

— מַרְשִׁיעֵי בְרִית, אָפּטריניקע; גאָט פֿאַרלייקענער.

— הֻרְשַׁע, אָנערקענט ווערן פֿאַר שולדיק; אָנערקענט ווערן ווי אַ פֿאַרברעכער; פֿאַראורטיילט ווערן.

— הִתְרַשֵּׁעַ, ווערן אַ רשע; ווערן גרויזאַם.

רָשָׁע, ת. בייזוויליקער; אומווירדיקער; רשע; פֿאַרדאָרבענער; אָנערקענטער אַלס שולדיקער.

— רִשְׁעֵי־זֵיתִים, אייל־אָרעמע און שלעכטע איילבירטן.

— רָשָׁע מְרֻשָּׁע, גרויסער רשע; פֿאַרביסן בייזוויליקער מענטש.

רֶשַׁע, ז. רִשְׁעָה, נ. שלעכטס; אומווירדיקייט; בייזוויליקייט; פֿאַרברעכן; אומרעכט.

רִשְׁעוּת, נ. אומברחמנותדיקייט; אכזריות, אומווירדיקייט; בייזקייט.

רִשְׁעִית, נ. שלעכטע, בייזע פֿרוי.

רֶשֶׁף, ז. פֿלאַם; ברענענדיקע האָלאָוועשקע; פֿונק; הייסע קויל; פֿלאַם פֿון ביקסן־לופֿט (בײַם אָפּגעבן אַ שאָס); חורבן; צעשטערונג; פֿאַרלענדונג.

רָשַׁף (רָשַׁף, יִרְשֹׁף), פּ״י. פֿלאַמען; גליִען; שפּריצן פֿונקען.

— הִרְשִׁיף, פֿונאַנדערשפּרייטן פֿונקען; מאַכן פֿונקען.

— הִתְרַשֵּׁף, צעפּינקלען זיך; צעגלאַנצן זיך.

רִשְׁרוּשׁ, ז. רויש; שאָרך; פּליסטער.

רַשְׁרֵשׁ, פ״ע. רוישן; שאָרכען; פּליסטערן.

(רָשַׁשׁ) רוֹשֵׁשׁ, פ״י. צעשטערן; צע־ברעכן; צעלייגן; אָרעם מאַכן. זע רוֹשֵׁשׁ.

— רֻשַּׁשׁ, צעשטערט ווערן; חרוב ווערן; פאַראָרעמט ווערן.

— הִתְרוֹשֵׁשׁ, פאַראָרעמט ווערן. זע רוֹשֵׁשׁ.

רֶשֶׁשׁ, ז. ערד־בלאָק; גרויסע ערד־גרודע.

רֶשֶׁת, נ. נעץ.

— פָּרַשׂ רֶשֶׁת, פאַרוואַרפן אַ נעץ.

— עוֹר הָרֶשֶׁת, נעצהײַטל; רעטינע (אין אויג).

רַשֵּׁת, פ״י. באַציִען מיט אַ נעץ; פאַר־קראַטעווען; אויסווירען אין קעסטע־לעך.

— רֻשּׁוֹת, באַצויגן ווערן מיט אַ נעץ; פאַרקראַטעוועט ווערן; געווירעט ווע־רן אין קעסטעלעך.

רָשׁוּת, רִשְׁתִּי, ת. נעץ־אַרטיקער.

רִשְׁתִּית, נ. נעצהײַטל; רעטינע (אין אויג).

רַתֵּה, פ״ע. פאַרשווינט ווערן; דערבאַר־מען זיך; פאַרגינען.

רָתוּחַ, ת. באַבריטער; פאַרקאָכטער.

רִתּוּחַ, נ. זידונג; קאָכונג; אײַנקאָכונג; פאַרקאָכונג.

רָתוּי, ת. גערנדיקער; אָנגענעמער.

רִתּוּי, ז. נאָכגעבונג; גוטוויליקייט.

רִתּוּךְ, ז. שווייסונג.

רָתוּם, ת. אײַנגעשפּאַנטער.

רִתּוּם, ז. אײַנשפּאַנונג.

רָתוּעַ, ת. צוריקגעהאַלטענער.

רִתּוּק, ז. צושמידונג; צובינדונג.

רָתוּק, ת. צוגעשמידטער.

רַתּוֹק, ז. קייט.

רַתּוּקָה, רְתוּקָה, נ. קייט.

רִתּוּת, ז. ציטער; שוידער; אומרו.

רָתַח (רָתַת, יִרְתַּח), פ״ע. זידן; קאָכן; אויפקאָכן זיך (פון כעס).

— הֶרְתֵּחַ, אויפקאָכן זיך; אויפגעזידט ווערן.

— רַתֵּחַ, קאָכן; אויסקאָכן; אויפזידן; אויפשטורמען; אויפרייצן.

— רֻתּוֹחַ, אויסגעקאָכט ווערן; אויפגע־שטורעמט ווערן; אויפגערייצט ווערן.

— הַרְתֵּחַ, פאַרקאָכן; פאַרבריִען; אויפ־זידן; אויסגליִען; צערייצן; מאַכן אויפברויזן; דערצערנען.

— הֻרְתֵּחַ, אויפגעקאָכט ווערן; אויפגע־זיד ווערן; צערייצט ווערן; אויפגע־ברויזט ווערן; דערצערנט ווערן.

— הִתְרַתֵּחַ, אויפקאָכן זיך; אויפזידן זיך; אויפברויזן זיך.

רֶתַח, ז. שטיק אויפגעקאָכט פלייש; אויפ־קאָך; אויפזידונג; אויפברויז.

רִתְחָא, ז. צעקאָכעניש (פון כעס).

— בְּעִדָּן רִתְחָא, בְּעִדָּנָא דְּרִתְחָא, אין מאָמענט פֿון צאָרן; אין אויפֿגעבראַכט־קייט.

רִתְחָה, נ. קאָכונג; זידונג; אויפֿברויז; צאָרן.

רַתְחָן, ז. היציקער; היץ־קאָפּ; כּעסן.

רַתְחָנוּת, נ. היציקייט; אויפֿגעברויזט־קייט; אָנגעצונדנקייט.

רַתְחָנִי, ת. היציקער; צעקאָכטער; הייס־בלוטיקער.

רִתְיוֹן, ז. נאָכגיביקייט; פֿאַרגעבלעכקייט.

רְתִיחָה, נ. זידונג; קאָכונג; יוירונג; אויפֿגעבראַכטקייט; היציקייט.

רְתִיחוּת, נ. היציקייט; אויפֿגערעגט־קייט.

רַתִּיךְ, ת. שווייסבאַרער; מעגלעכער צו שווייסן.

רַתִּיכוּת, נ. שווייסבאַרקייט.

רְתִימָה, נ. אײַנשפּאַנונג.

רַתְיָן, ז. נאָכגיביקער; מוחל־זײַענדיקער; פֿאַרגעבנדיקער.

רַתְיָנוּת, נ. נאָכגיביקייט; פֿאַרגעבנדי־קייט.

רְתִיעָה, נ. אָפּהאַלט; צוריקשטאַנד; אָפּ־שפּרונג.

רַתֵּךְ, פ״י. שווייסן; איבערשמעלצן (אין תּלמוד).

— רֻתּוֹךְ, געשווייסט זײַן.

— הִתְרַתֵּךְ, צוזאַמענשווייסן זיך; צו־זאַמענגעשווייסט ווערן.

רַתָּךְ, ז. שווייסער.

רַתָּכוּת, נ. שווייסונג; שווייסערײַ.

רָתם (רָתַם, יִרְתֹּם), פ״י. אײַנשפּאַנען; אָנזאָטלען; אָנטון שלייעס, געשלידער; (איבערג.) אַרויפֿלייגן אַן עול.

— הֵרָתֵם, אײַנגעשפּאַנט ווערן; ווערן אָנגעטון אין שלייעס, אין געשלידער; אָנגעזאָטלט ווערן.

רֹתֶם, ז. גינסטער־קוסט, רעטאַמאַ.

רִתְמָה, נ. געשלידער; געשפּאַן (פֿערד־הלבשה).

— רִתְמַת־מַצְנֵחַ, געשפּאַן־בענדער פֿון אַ פּאַלשירם.

(רָתַע) הֵרָתֵעַ, פ״ע. אָפּשפּרינגען; אָפּ־האַלטן זיך; צוריקציִען זיך.

— הִרְתֵּעַ, צוריקשפּרינגען; צוריקציִען זיך; ציטערן; דערשיטערט ווערן; מאַכן אויפֿציטערן; דערשיטערן; סיקען (ווי אַ שלאַנג).

רֶתַע, ז. צוריקצי; אָפּשפּרונג.

— גֶּשֶׁק אַל־רֶתַע, געווער וואָס שלאָגט נישט אָפּ בײַם אָפּגעבן אַ שאָס.

רַתֵּת, פ״י. קעלטערן; אײַנשטעלן פֿעסער אין ווײַן־קעלער.

— רֻתּוֹת, געקעלטערט ווערן; אײַנגעקעל־טערט ווערן.

רָתק (רָתַק, יִרְתֹּק), פ״י. לײַכט באַרירן; לײַכט אָנקלאַפּן.

— הֵרָתֵק, זײַן צוגעבונדן; זײַן צוגע־שמידט; איבעררײַסן זיך.

— רַתֵּק, צופּעסטיקן; צובינדן; האַלטן פּעסט; האַלטן צוגעשמידט; פּאַסצינירן (איבערג.).

— רֻתּוֹק, צוגעשמידט זײַן; צוגעפּעסטיקט ווערן; צוגעבונדן ווערן; פּאַסצינירט ווערן (איבערג.).

— הַרְתֵּק, קלאַפּן; אָנקלאַפּן.

רָתת (רָתַת, יִרְתַּת), פ״ע. ציטערן; טרייסלען זיך; שוידערן.

— הֶרְתֵת, אויפגעציטערט ווערן.

— רַתֵּת, ציטערן; טרייסלען זיך; שוי־דערן; אויפשוידערן.

— הַרְתֵּת, אויפציטערן; איבערשרעקן זיך; אויפשוידערן.

רְתֵת, רֶתֶת, ז. ציטער; ציטערונג; שוי־דער; שוידערונג; איבערראַשונג; פּחד.

ש (שִׁין), איינאונצוואַנציקסטער אות אין אַלף־בית. פֿאַרמאָגט צוויי פֿאָרמען: שִׁין (מיט אַ פּונקט פֿון דער רעכטער זײַט, אויבן) און שִׂין (לייענט זיך סִין) מיט אַ פּונקט פֿון דער לינקער זײַט אויבן. אַלס ציפֿער און צאָל — 300.

שֶׁ־, שַׁ־, שָׁ־, שְׁ־, קומט ווי אַ פּרע־פֿיקס צו זאַכווערטער, צײַטווערטער, אייגנשאַפֿטווערטער, נעמען און פֿאַר־בײַטנעמען און באַדײַט: וואָס; ווײַל; וועלכער; וועלכע; אַז; צוליב.

— בְּשֶׁ־, בְּשַׁ־, דאָרט ווו; ווײַל.

— כְּשֶׁ־, אַז; ווען.

— לְשֶׁ־, צו דער צײַט; וואָס אָנבאַ־לאַנגט.

— לִכְשֶׁ־, נאָך דעם ווי; נאָך דעם וואָס.

— מִשֶּׁ־, ווען; אין דער צײַט ווען.

— מִכְּשֶׁ־, נאָך דעם ווי; קוים; פֿון דעם מאָמענט.

— בִּשְׁבִיל שֶׁ־, כדי צו.

— כְּדֵי שֶׁ־, כדי ס׳זאָל.

— כִּמְעַט שֶׁ־, כמעט וואָס.

— לִפְנֵי שֶׁ־, איידער.

— מִפְּנֵי שֶׁ־, דערפֿאַר ווײַל.

— מִשּׁוּם שֶׁ־, צוליב דעם וואָס.

— מִתּוֹךְ שֶׁ־, פֿון דעם וואָס.

— עַל־יְדֵי שֶׁ־, דורך דעם וואָס.

— עַל מְנַת שֶׁ־, כדי ס׳זאָל.

שָׂא, טראָג. באַפֿעלונגס־פֿאָרם פֿון נָשׂא.

שָׁאב (שָׁאַב, יִשְׁאַב), פּ״י. שעפּן; פּאָמ־פּען; פּלומפּען; (איבערג.) איינזאַפּן; אַרויסבאַקומען.

— אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת, צוציאונגס־שטיין; מאַג־נעט; צוציאונגס־כּוח.

— הִשָּׁאֵב, געשעפּט ווערן; געפּאָמפּעט ווערן; געפּלומפּעט ווערן; אַרויסבאַקו־מען ווערן; אַרויסגעצויגן ווערן.

— שָׁאֵב, שעפּן; אַרויספּאָמפּען.

— הַשְׁאֵב, מאַכן (עמעצן) שעפּן; שעפּן; פּאָמפּען; פּלומפּען.

— הִשְׁתָּאֵב, אויסגעשעפּט ווערן.

שַׁאֲבָק, ז. (= שׁוֹאֵב אָבָק), שטויבזויגער.

שָׁאג (שָׁאַג, יִשְׁאַג), פּ״ע. ריטשען; שרײַען; ברילן.

— הִשְׁתָּאֵג, אַרויסשרײַען.

שַׁאַג, ז. שְׁאָגָה, נ. ריטש; ריטשעניש; געשריי; געברילל.

שַׁאֲנִי, ז. טענענבוים.

שָׁאה (שָׁאָה, יִשְׁאֶה), פ״ע. וויסט זײַן; פוסט זײַן; צעשטערט זײַן.

— הִשָּׁאֶה, וויסט ווערן; פוסט ווערן; צעשטערט ווערן.

— הַשְׁאֵה, פאַרוויסטן; צעשטערן.

— הִשְׁתָּאֵה, שטוינען; ווונדערן זיך.

שׁאָה, נ. קאַטאַסטראָפע; חורבן; אומגליק; בראָך; פאַרניכטונג; פאַרלענדונג; פינצטערניש; לאָך; גרוב.

שָׁאוּב, ת. געשעפּטער; געפּאָמפּעטער; געפּלומפּטער; אַרויסבאַקומענער.

שָׁאוֹב, ז. שעפּ; עמער; צעבער.

שְׁאוּבָה, בֵּית־הַשְּׁאוּבָה, ז. דער פּלאַץ פון וועלכען מ׳האָט געשעפּט וואַסער צו גיסן אויפן מזבח אינעם לעצטן טאָג פון סוכות.

שְׁאוֹל, זו״נ. יענע־וועלט; קבר; גיהנום.

— חֶבְלֵי שְׁאוֹל, מְצָרֵי שְׁאוֹל, גיהנום־לײַדן.

שָׁאוּל, ת. געליִענער; געבאָרגטער; אויס־געבאָרגטער.

שָׁאוֹן, ז. ליאַרם; טומל; גערודער; רעש.

שְׁאוֹר, ז. זויערטייג; זײַער; זאַטשער.

שְׁאָט, ז. שְׁאָט־נֶפֶשׁ, עקל; ווידערווילן; מיגל; פאַראַכטונג.

שׁאט (שָׁאַט, יִשְׁאַט), פ״ע. מיאוסן זיך; פאַראַכטן.

שְׁאִיבָה, נ. שעפּונג; פּאָמפּונג; פּלומ־פּונג; אַרויסבאַקום.

שְׁאִיָּה, נ. צעשטערונג; צעלייגונג; פאַר־ניכטונג; פאַרלענדונג; פאַרוויסטונג.

שְׁאִילָה, נ. אַנטלײַאונג; אויסבאָרגונג; פּרעגונג; אויספּרעגונג.

— שְׁאִילַת שָׁלוֹם, באַגריסונג.

שְׁאִילְתָּא, נ. אינטערפּעלאַציע.

שְׁאִיפָה, נ. אײַנאָטעמונג; אָטעמונג; בלאָ־זונג; שטרעבונג; באַגער; לעכצונג.

שְׁאִיר, ת. איבערגעבליבענער קרובֿ (פון אַ געשטאָרבענעם).

שָׁאַל (שָׁאַל, יִשְׁאַל), פ״י. פרעגן; אויס־פרעגן; נאָכפרעגן; בעטן; באַגערן; באָרגן; לײַען; אויסלײַען; פרעגן אַן עצה.

— שָׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת, בעטן אויף זיך אַליין דעם טויט.

— שָׁאַל אֶת פִּיו פְּלוֹנִי, פרעגן עמעצן אַן עצה.

— שָׁאַל לִשְׁלוֹם־, נאָכפרעגן וואָס עמע־צער מאַכט.

— שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל, איינער פון די פיר בנים וואָס ווערט דערציילט וועגן זיי אין דער הגדה של פסח: שע־מעוודיקער; אַזאַ וואָס קען נישט עפענען דאָס מויל.

— אַל תִּשְׁאַל! פרעג נישט בעסער!

— הִשָּׁאֵל, געפרעגט ווערן; אויסגעפרעגט ווערן; אויסגעפאָרשט ווערן; געבעטן ווערן.

— שָׁאֵל, שַׁאֵל, אויספאָרשן; דערגיין; אויספרעגן זיך; בעטן (רחמים, נדבֿה).

— שָׁאֵל עַל הַפְּתָחִים, אַרומגיין איבער די הײַזער.

— הַשְׁאֵל, לײַען; אויסבאָרגן; פרעגן; אויסלײַען אַ וואָרט פאַר איבערגעטראָ־גענעם זין.

– הֶשְׁאֵל, אויסגעליִען ווערן: אויסגע־באָרגט ווערן; אויסגעליִען ווערן (אַ וואָרט פֿאַר איבערגעטראָגענעם זין).

שְׁאָלָה, נ. פֿראַגע: אויספֿרעג.

שְׁאֵלָה, נ. פֿראַגע; ענין; פּראָבלעם; אויפֿגאַבע; ביטע; ווונטש; באַגער; אויסלײַ; באָרג.

– שְׁאֵלָה רֵיטוֹרִית, רעטאָרישע פֿראַגע.

– שְׁאֵלַת תָּם, נאַיווע פֿראַגע.

– שְׁאֵלוֹת־וּתְשׁוּבוֹת (שו״ת), רבנישע ליטעראַטור אין דער פֿאָרם פֿון פֿראַגן און ענטפֿערס אויף הלכה.

– הֵא הַשְּׁאֵלָה, הֵא הַתְּמִהָה, דער אות „ה״ וואָס ווערט צוגעשטעלט צו אַ וואָרט כּדי עס צו פֿאַרוואַנדלען אין אַ פֿראַגע־פֿאָרם (אין העבר.).

– סִימַן־שְׁאֵלָה, פֿרעג־צייכן (?).

שְׁאֵלוֹן, ז. פֿראַגעבויגן.

שְׁאֵלְתָּא, נ. אינטערפּעלאַציע.

שָׁאַן (שָׁאַן, יִשְׁאַן), פּ״ע. טומלען; ליאַר־מען.

שָׁאנֵי, ת. אַנדערער; נישט ענלעכער.

– בִּדְלֵכָא שָׁאנֵי, אויב ס'איז נישטאָ איז דער ענין אַנדערש, ס'הייסט: איז נישטאָ קיין ברירה.

שַׁאֲנַן (שַׁאֲנַן), פּ״ע. (נאָר אין דער פֿאַר־גאַנגענהייט); זײַן זאָרגלאָז; לעבן אין מנוחה.

– שַׁאֲנֵן (שִׁאֲנֵן, יְשַׁאֲנֵן), באַרואיקן; מאַכן זאָרגלאָז.

– שֻׁאֲנַן, באַרואיקט ווערן; דערפֿירט ווערן צו זאָרגלאָזיקייט.

– הִשְׁתַּאֲנֵן, שטיל און רואיק ווערן.

שַׁאֲנָן, ת. זאָרגלאָזער; שלווהדיקער; אידילישער.

שַׁאֲנַנּוּת, נ. זאָרגלאָזיקייט; שלווהדיקייט; אידילישקייט.

שָׁאַף (שָׁאַף, יִשְׁאַף), פּ״י. אָטעמען; אַ־רײַנאָטעמען; שטרעבן; באַגערן; לעכצן; טרעטן; טראַטעווען.

– שָׁאַף רוּחַ, אַרײַנאָטעמען; פֿרײַ אָפּ־אָטעמען.

– הִשָּׁאֵף, אַרײַנגעאָטעמט ווערן; מאַכן אָטעמען: מאַכן אַרײַנאָטעמען; אַרײַנ־פּאָמפּען אין די לונגען.

שַׁאֲפָן, ת. שטרעבנדיקער; גאַרנדיקער; אַמביציעזער.

שַׁאֲפָנוּת, נ. באַגערערישקייט; שטרעבונג; לעכצעניש; אַמביציעזקייט.

שַׁאֲפָנִי, ת. אַמביציעזער; שטרעבנדיקער; באַגערנדיקער; לעכצנדיקער.

שְׁאַפְתָּן, ז. אַמביציעזער.

שְׁאַפְתָּנוּת, נ. אַמביציעזקייט.

שְׁאַפְתָּנִי, ת. שטרעבנדיקער: אַמביציעזער.

שְׁאֹר, ז. זויערטייג; זאַטשער. זע שְׂאוֹר.

שָׁאַר (שָׁאַר, יִשְׁאַר), פּ״ע. בלײַבן; אי־בערבלײַבן.

– הִשָּׁאֵר, בלײַבן; איבערבלײַבן.

– שֹׁאוֹר, איבערגעלאָזט ווערן.

– הַשְׁאֵר, איבערלאָזן.

– הָשְׁאֵר, איבערגעלאָזט ווערן.

– הִשְׁתָּאֵר, בלײַבן; איבערבלײַבן.

שְׁאָר, ז. איבערבלײַב; רעשטל; אַנדערער.

– שְׁאַר־רוּחַ, געהויבענער גײַסט.

– בֵּין הַשְּׁאָר, צווישן אַנדערן.

שָׁאֵר, פ״י. זויערן טייג; אויסמישן טייג מיט זויערטייג.

— **שׂאוֹר**, צוגעפּראַוועט ווערן מיט זויער־טייג (פֿאַרקנעטעכץ).

שְׁאֵר, ז. לײַב; פֿלייש; שפּײַז; אויס־האַלט; קרובֿ (אייגן לײַב).

— **שְׁאֵר־בָּשָׂר**, לײַבלעכער קרובֿ.

שְׁאֵרָה, נ. לײַבלעכע קרובֿה; בלוט־קרובֿהשאַפֿט.

שַׁאֲרוּת, נ. קרובֿהשאַפֿט; בלוט פֿאַר־וואַנדקייט.

שְׁאֵרִית, נ. איבערבלײַב; רעשטל; אַנ־דערע.

— **שְׁאֵרִית הַפְּלֵטָה**, רעשטל געבליבן פֿון פֿאַרלענדונג.

שַׁאְשֵׁא, פ״י. לאָקן; צורעדן; איבער־רעדן. זע שַׁשֵּׁא.

שְׁאֵת, נ. קאַטאַסטראָפֿע; חורבן; בראָך; אומגליק; פֿאַרלענדונג.

שְׂאֵת, נ. העכערקייט; גרויסקייט; הויכ־קייט; שטאָלץ; אָנגעשוואָלנקייט; גע־שווילעכץ; הויט־אויסשיט.

— **בְּיֶתֶר שְׂאֵת**, מיט מער כוח; מיט מער קראַפֿט.

שְׂאֵת, אויסטראָגן (מיטלוואָרט פֿון נָשָׂא, זע דאָרט).

שָׂב, ת. גרײַזגרויער; אַלטער.

שָׁב, ת. צוריקקערנדיקער; צוריקקומענ־דיקער; חרטה־האָבנדיקער.

— **עוֹבֵר־וָשָׁב**, פֿאַרבײַגייער; לויפֿנדי־קער חשבון (אין באַנקוועזן).

— **חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב**, לויפֿנדיקער חש־בון.

שֵׁב, זיץ. באַפֿעל־פֿאָרם פֿון יָשַׁב.

שְׁבָא, דער נקוד־צייכן פֿון צוויי פּינ־טעלעך (אְ). זע שְׁוָא.

שַׁבַּאי, ז. נעמער אין געפֿאַנגענשאַפֿט; היטער פֿון געפֿאַנגענע.

שֶׁבָב, שֶׁבֶב, ז. שפּאָן; שפּענדל; מעטאַל־אָפּפֿאַל (ביים באַאַרבעטן).

שַׁבֵּב, פ״י. שניצן; אָפּשניצן; הובלען; אָפּהובלען; אונטערטעניק מאַכן.

— **שֻׁבּוֹב**, אָפּגעשניצט ווערן; אָפּגע־הובלט ווערן.

— **שׁוֹבֵב**, צוריקפֿירן; אַראָפּפֿירן פֿון וועג. זע שׁוּב.

— **הִשְׁתּוֹבֵב**, אַרומהאַוועןן. זע שׁוּב.

שָׁבֹה (שָׁבָה, יִשְׁבֶּה), פ״י. פֿאַנגען; פֿאַר־כאַפּן; פֿאַרנעמען; נעמען אין גע־פֿאַנגענשאַפֿט; פֿאַרשלעפּן; קאָנטוזירן דעם קעגנער (אין ספּאָרט־שפּיל).

— **הִשָּׁבֵה**, געפֿאַנגען ווערן; פֿאַרנומען ווערן; פֿאַרכאַפּט ווערן.

— **תִּינוֹק שֶׁנִּשְׁבָּה**, נעבעכל.

— **הַשְׁבֵּה**, גורם זײַן געפֿאַנגען צו ווערן.

שְׁבוֹ, ז. אַגאַט (איידלשטיין).

שְׁבוּב, ז. שאָבונג; שניצונג; הובלונג.

שְׁבוּט, ז. פֿלאָנדער (פֿיש).

שָׁבוּי, ת. געפֿאַנגענער; אײַנגענומענער.

— **פִּדְיוֹן שְׁבוּיִים**, אויסלייז־געלט.

שָׁבוֹי, ז. נעמער אין געפֿאַנגענשאַפֿט.

שְׁבוּיָה, נ. פֿאַנגונג.

שִׁבֹּלֶת, נ. זאַנג; צווײַגן־שפּיץ; ווירבל. זע שִׁבֹּלֶת.

שָׁבוּעַ, ז. (ר׳ שָׁבוּעוֹת, שָׁבוּעִים), וואָך: זיבן יאָר.

— חַג הַשָּׁבוּעוֹת, שבֿועות. יום־טובֿ פֿון מתּן־תּורה און ביכּורים.

שְׁבוּעָה, נ. שווערונג: שבֿועה.

— שְׁבוּעַת אֱמוּנִים, טרײַהײט־שבֿועה.

— שְׁבוּעַת־שָׁוְא, אַבסורדאַלע שבֿועה.

— שְׁבוּעַת שֶׁקֶר, פֿאַלשע שבֿועה.

שָׁבוּעוֹן, ז. וואָכנבלאַט.

— דו־שָׁבוּעוֹן, צווייוואָכנבלאַט.

שָׁבוּעוֹת, יום־טובֿ שבֿועות. זע שָׁבוּעַ.

שְׁבוּעִי, ת. וועכנטלעכער.

— דו־שְׁבוּעִי, צווייוועכנטלעכער.

שִׁבּוּץ, ז. אײַנשטעלונג: צייכנונג אָדער אויסנייאונג אין קעסטעלעך; אײַנפֿאַסונג: אינקרוסטירונג: קאַטעגאָריזירונג פֿון אַרבעטער און אָנגעשטעלטע; אײַנפֿלעכטונג.

שָׁבוּץ, ת. אַפּאָפּלעקסיע־באַקומענער: שטאַרק איבעראַראַשטער (איבערג.).

שִׁבּוּצִי, ת. מאָזאַיק־אַרטיקער: דורכגעוואָרפֿענער: דורכגעפֿלאָכטענער.

שִׁבּוּק, ז. איבערלאָזונג: פֿאַרלאָזונג.

— אִגֶּרֶת שִׁבּוּקִין, גט־שריפֿט.

שָׁבוּר, ת. צעבראָכענער: צעהאַקטער: צעפּלאַצטער.

— לֵב שָׁבוּר, האַרצברעכעניש: שווערער טרויער.

— שְׁבוּר לֵב, צעקלעמטער: צעווייטיקטער.

— שָׁבוּר וְרָצוּץ, צעבראָכענער און צעלאָמיעטער.

שִׁבּוּר, ז. צעברעכונג: צעהאַקונג.

שִׁבּוּשׁ, ז. פֿעלער: גרײַז: קאַליע מאַכונג: פֿאַרדרייאונג: פֿאַרדאַרבונג.

— שִׁבּוּשׁ הַדְּרָכִים, וועגן־צעשטערונג.

שְׁבוּת, נ. צוריקקערונג: רו: מנוחה: שבת־ אָדער יום־טוב־ רו: אָפּהאַלט פֿון אַרבעט.

— חֹק הַשְּׁבוּת, רעפּאַטריאַציע־געזעץ אין מדינת ישׂראל, גיט דאָס רעכט יעדן ייִד צו קומען און באַזעצן זיך אין דער מדינה.

שָׁבַח (שָׁבַח, יִשְׁבַּח), פ״ע. אויסבעסערן זיך: פֿאַרבעסערן זיך.

— הִשְׁבִּחַ, אויסגעבעסערט ווערן: פֿאַרבעסערט ווערן: פֿאַרבעסערן זיך.

— שִׁבֵּחַ, רימען: לויבן: אויסבעסערן: אײַנשטעלן: באַרואיקן: אויסטיילן.

— שֻׁבַּח, זײַן געלויבט: זײַן גערימט: זײַן אויסגעבעסערט: זײַן בעסער.

— הִשְׁבִּיחַ, אויסבעסערן: באַרואיקן: אויסבעסערן זיך: באַרואיקן זיך.

— הֻשְׁבַּח, אויסגעבעסערט ווערן.

— הִשְׁתַּבֵּחַ, רימען זיך: באַרימען זיך: לויבן זיך: אויסבעסערן זיך.

שֶׁבַח, שְׁבָח, ז. לויב: רום: אויסבעסערונג: פֿאַרבעסערונג: אויסגעצייכנטקייט.

— לְשֶׁבַח, לשבֿח: צום לויב.

— שֶׁבַח לָאֵל, גאָט צו דאַנקען.

— טַעַם לְשֶׁבַח, פּאָזיטיווער פּונקט.

שִׁבְחָה, נ. לויב.

שַׁבְחָנִי, ת. לויבערישער.

שָׁבַט (שָׁבַט, יִשְׁבֹּט), פ״י. קלאַפּן: אויסקלאַפּן: שלאָגן: בײַטשן.

– הָשְׁבַּט, אויסגעקלאַפּט ווערן; גע־שלאָגן ווערן; געבייטשט ווערן.

שֵׁבֶט, ז. שטעקן; רוט; ראַפּניק; קאַנ־טשיק; צווייַג; צעפּ; סצעפּטער; משפחה־שטאָק; שבט; שטראָף.

– שֵׁבֶט־סוֹפֵר, שרייַבפּעדער.

– מוֹשֵׁךְ בְּשֵׁבֶט סוֹפֵר, ליטעראַט.

– לְשֵׁבֶט אוֹ לְחֶסֶד, צום שלעכטן אָדער צום גוטן; פּאָזיטיוו אָדער נעגאַטיוו.

– עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבָטִים, די צען ייִדישע שבטים וואָס האָבן זיך אָפּגעשפּאָלטן פֿון מַלכות יהודה (אויסער שבט בנימין), געשאַפֿן אַן אייגענע מדינה און שפּע־טער פֿאַרטריבן געוואָרן אויף תּמיד פֿון א״י דורך פְּלאָסר, אשורישן מלך (אין 722 פֿאַר דער אַלג. צייַטרעכ־נונג).

שְׁבָט, ז. פֿינפֿטער חודש פֿון יאָר לויטן ייִדישן קאַלענדאַר (אַרום יאַנואַר).

– ט״ו בִּשְׁבָט, חֲמִשָּׁה עָשָׂר בִּשְׁבָט, ראש־השנה פֿון די ביימער.

שְׁבַטְבַּט, ז. וויטשן־קוסט – עקוויזעטום, וואַקסט אויף די ברעגן פֿון טייַכלעך.

שְׁבִי, שֶׁבִי, ז. שְׁבִיָּה, שִׁבְיָה, נ. געפֿאַנ־גענשאַפֿט; פֿאַרנעמונג (אין געפֿאַנגענ־שאַפֿט); פֿאַרטריבנקייט.

– אֶרֶץ שִׁבְיוֹ, פֿאַרטרייַבונגס־לאַנד.

– לָקַח בַּשְּׁבִי, נעמען אין געפֿאַנגענ־שאַפֿט.

– פְּדוּיֵי שֶׁבִי, אויסגעלייזטע פֿון גע־פֿאַנגענשאַפֿט.

שַׁבַּי, ז. נעמער אין געפֿאַנגענשאַפֿט.

שְׁבִיב, ז. פֿונק; פֿלעמל.

שָׁבִיט, ז. קאָמעט.

שְׁבִיל, ז. שטעגל; סטעזשקע; טראַקט; שרינט.

– שְׁבִיל־הַזָּהָב, גאָלדענער מיט.

– שְׁבִיל־הֶחָלָב, מילכוועג.

– שְׁבִילֵי דִשְׁמַיָּא, ־דְּרָקִיעַ, גאַנג פֿון די שטערן אויפֿן הימל.

(שְׁבִיל) בִּשְׁבִיל, מ״י. פֿאַר; וועגן; כּדי.

שְׁבִילָה, נ. שרינט; לויפֿער (אויף טיש־טעך).

שָׁבִיס, ז. שטערנטיכל; שטערנבאַנד; קופּקע.

שְׁבִיעָה, שְׁבִיעוּת, נ. זאַטקייט.

– שְׁבִיעַת־רָצוֹן, באַפֿרידיקונג; פֿאַרגע־ניגן.

שְׁבִיעִי, ת. זיבעטער.

– צוֹם הַשְּׁבִיעִי, תּענית ג׳ תּשרי („צוֹם גְּדַלְיָה״).

– הַמַּעֲצָמָה הַשְּׁבִיעִית, זיבעטע מלוכה– געמיינט די פּרעסע.

שְׁבִיעִיָּה, נ. זיבעטל (גרופּע פֿון זיבן); סעפּטעט (מוזיק).

שְׁבִיעִית, נ. איין זיבעטל; זיבנט יאָר (שמיטה־יאָר); ת״נ. זיבעטע.

שַׁבְעִית, נ. סעפּטעט (אָרקעסטער אָדער כאָר פֿון זיבן).

שָׁבִיר, ת. צעברעכלעכער; צעברעכבאַ־רער.

שְׁבִירָה, נ. צעברעכונג.

שְׁבִירוּת, נ. צעברעכבאַרקייט.

שְׁבִית, נ. געפֿאַנגענשאַפֿט.

שְׁבִיתָה, נ. שטרייַק; שבת־רו; מנוחה (פֿון אַרבעט).

– שְׁבִיתַת־נֶשֶׁק, וואָפנשטילשטאַנד.

– שְׁבִיתַת־רָעָב, הונגערשטרײַק.

– שְׁבִיתַת־שֶׁבֶת, זיצשטרײַק.

– קָנֹה שְׁבִיתָה, באַזעצן זיך אויף סטאַ־ביל.

שֶׁבֶךְ, ז. געוויקסן־פּלאָנטער.

שֶׁבֶךְ, שׁוֹבֶךְ, שׁוֹבָךְ, ז. טויבנשלאַק.

שְׁבָכָה, נ. געפּלאָכטענע נעץ; צווײַגן־צוים; גראַטע.

שֶׁבֶל, ז. שלעפּ (פֿון אַ קלייד); וואַסער־שלעפּ נאָך אַ באַוועגלעכע שיף; ווינט־שטראָם נאָך אַ באַוועגלעכן עראָפּלאַן.

(שַׁבֵּל) הַשְׁבֵּל, פּ״י. אַרויסגעבן זאַנגען; צײַטיקן תּבֿואה.

– הִשְׁתַּבֵּל, אָנהייבן זיך פֿאָרמירן זאַנ־גען.

שַׁבְּלוּל, ז. שלימאַק; שנעק; לײַבעלע.

שְׁבֻלִית, נ. זאַנגען־בליעכץ.

שִׁבֹּלֶת, נ. זאַנג; צווײַגנשפּיץ; ווירבל.

– שִׁבֹּלֶת הַזָּקָן, באָרד־שפּיץ.

– שִׁבֹּלֶת גֵּרֶד, ספּיקנאַרד; לאַווענדע (פֿלאַנץ).

– שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל, גערשטן.

שָׁבַע (שָׂבֵעַ, שָׂבַע, יִשְׂבַּע), פּ״ע. זעטיקן זיך; אָנזעטיקן זיך; זײַן זאַט; האָבן גענוג; לעשן אייגענעם דורשט.

– שַׂבֵּעַ, אָנזעטיקן; מאַכן זאַט; גענוג טון.

– שְׂבוֹעַ, אָנגעזעטיקט ווערן; זאַט ווערן.

– הַשְׂבֵּעַ, אָנזעטיקן; גענוג טון.

– הִשְׂתַּבֵּעַ, אָנזעטיקן זיך; גענוגנט טון זיך.

שָׂבָע, ז. זאַטקייט; שפּע; פֿולקייט; רײַכ־קייט.

שֹׂבַע, ז. זאַטקייט; פֿולקייט.

– לָשֹׂבַע, צו דער זעט.

שָׂבֵעַ, ת. זאַטער; איבערזעטיקטער; פֿולער.

– שְׂבַע־יָמִים, אָנגעזעטיקטער מיט יאָרן, זקן.

– שְׂבַע־נַחַת, אָנגעזעטיקטער מיט פֿאַר־גענוגן.

– שְׂבַע־רָצוֹן, באַפֿרידיקטער.

(שָׁבַע) הִשָּׁבֵעַ, פּ״ע. שווערן; גיבן אַ שבֿועה.

– שַׁבֵּעַ, איבערחזרן זיבן מאָל; טאָפּלען אויף זיבן.

– שֻׁבּוֹעַ, געטאָפּלט ווערן אויף זיבן.

– הַשְׁבֵּעַ, באַשווערן; אָפּנעמען אַ שבֿועה.

– הֻשְׁבַּע, באַשוואָרן ווערן.

– הִשְׁתַּבֵּעַ, באַשווערן זיך.

שֶׁבַע, ש״מ. זיבן (ווײַבלעך); זיבן מאָל.

– שְׁבַע־עֶשְׂרֵה, זיבעצן (ווײַבלעך).

– שֶׁבַע בְּרָכוֹת, די זיבן ברכות וואָס מען מאַכט בעת דער חופּה.

– שְׁנַת הַשֶּׁבַע, שמיטה־יאָר.

שִׁבְעָה, ש״מ. זיבן (מענלעך).

– שִׁבְעָה־עָשָׂר, זיבעצן (מענלעך).

– שִׁבְעָתָם, זיי זיבן.

– שִׁבְעָה מְדוֹרֵי גֵיהִנּוֹם, די זיבן אָפּ־טיילונגען פֿון גיהנום, דורך וועלכע ס׳גייט דורך דער זינדיקער; צרות צרורות; פּלאָגעניש.

שָׂבְעָה, נ. זאַטקייט.

שִׁבְעִים, זיבעציק.

– תַּרְגּוּם הַשִּׁבְעִים, סעפּטואַגינטאַ, גריכישע איבערזעצונג פֿון תנ"ך (געמאַכט דורך 70 איבערזעצער).

שִׁבְעָנָה, ש"מ. זיבן.

שִׁבְעָתַיִם, תה"פ. זיבנפֿאַכיק.

שַׁבֵּץ, פ"י. קעסטלען: אויסנייען אין קעסטעלעך: אויסשטיקן: אויסנייען: איינפֿלעכטן: איינפֿאַסן: אויסלייגן: אינקרוסטירן: קאַטעגאָריעזירן אַרבעטער און אָנגעשטעלטע.

– שֻׁבַּץ, געקעסטלט ווערן: אויסגענייט ווערן אין קעסטעלעך: אויסגעשטיקט ווערן: אויסגענייט ווערן: איינגעפֿלאָכטן ווערן: אינקרוסטירט ווערן: קאַטעגאָריעזירט ווערן.

– הַשְׁבֵּץ, אַריינפֿאַסן אין אַ קאַטעגאָריע.

– הֻשְׁבַּץ, אַריינגעפּאַסט ווערן אין אַ קאַטעגאָריע.

– הִשְׁתַּבֵּץ, אויסלייגן זיך אין קעסטעלעך: איינפֿלעכטן זיך: אַריינפֿאַסן זיך.

שָׁבָץ, ז. שלאַק: אַפּאָפּלעקסיע: קאָנווולסיע: טויט־ראַנגלעניש.

– שְׁבַץ־הַלֵּב, האַרץ־שלאַק: אַפּאָפּלעקסיע.

שָׁבַק (שָׁבַק, יִשְׁבֹּק), פ"ע. פֿאַרלאָזן: איבערלאָזן: אויפֿהערן.

– שָׁבַק חַיִּים לְכָל חַי, שטאַרבן.

שָׁבַר (שָׁבַר, יִשְׁבֹּר), פ"ע. צוקוקן זיך: באַטראַכטן.

– שַׂבֵּר, האָפֿן: אויסקוקן.

שֵׂבֶר, ז. אויסקוק: האָפֿנונג: דערוואַרטונג.

שָׁבַר (שָׁבַר, יִשְׁבֹּר), פ"י. ברעכן: צעברעכן: איבערברעכן: אויסברעכן: צעהאַקן: צעקלאַפּן: צעשפּאַלטן: פֿאַרניכטן: הרגענען: צערייסן: פֿאַרלענדן: קויפֿן אָדער פֿאַרקויפֿן שפּייז צו ברעכן הונגער: גיבן קוויטונג אויף אַ חוב.

– שָׁבַר אֶת גְּאוֹן, אַראָפּזעצן פֿון פֿאַריסנקייט.

– שָׁבַר אֶת לִבּוֹ", צעברעכן עמעצנס האַרץ: גורם זיין ווייטיק: איינשטילן עמעצנס צאָרן.

– שָׁבַר אֶת מַטֵּה לַחְמוֹ, צונעמען עמעצנס ברויט.

– שָׁבַר אֶת הַצָּמָא, לעשן דעם דורשט.

– הִשָּׁבֵר, צעבראָכן ווערן: איבערגעבראָכן ווערן: אויסגעבראָכן ווערן: זיין צעבראָכן: צעקלאַפּט ווערן: צעהאַקט ווערן: פֿאַרניכטעט ווערן: פֿאַרלענדט ווערן.

– שַׁבֵּר, צעהאַקן: צעברעכן: צעקלאַפּן: צעמאָרשטשען: פֿאַרלענדן.

– לְשַׁבֵּר אֶת הָאֹזֶן, צולייגן ס'אויער צו הערן.

– שֻׁבּוֹר, צעהאַקט ווערן: צעבראָכן ווערן.

– הַשְׁבֵּר, פֿאַרקויפֿן שפּייז־אַרטיקלען: פֿאַרזאָרגן מיט שפּייז: העלפֿן געבוירן: העלפֿן ביי קריזיס.

– הֻשְׁבַּר, צעבראָכן ווערן: ליידן אַ בראָך.

– הִשְׁתַּבֵּר, צעברעכן זיך: איבערברעכן זיך: צעקלאַפּן זיך: צעהאַקן זיך.

שֶׁבֶר, ז. בראָך: פּלאַץ: צעברעכונג: איבערברעכונג: ברוך: ברוך־טייל: שפּליטער: פֿאַרוויסטונג: פֿאַרלענדונג: אומגליק: תְּבוּאה: שפּייז: זין: ליי־

זונג; באַדײַט; באַנקראָט; קילע; רופטורע.

— שֶׁבֶר־כְּלִי, צעבראָכענע כּלי: קראַנקער און שוואַכער.

— שֶׁבֶר־לֵב, האַרצברעכעניש: האַרצווייטיק; טיפֿער אומעט.

— שֶׁבֶר־עָנָן, וואָלקנברוך.

— זַעֲקַת־שֶׁבֶר, אומגליקס־רוף.

— שד וָשֶׁבֶר! אַ בראָך און אַן אומגליק! (אויסרוף).

— שְׁבָרִים, אָפּגעריסענע שופֿר־קלאַנגען: ברוכטיילן (אין חשבון).

— שֶׁבֶר אֲמִתִּי, עכטע ברוכצאָל (אין חשבון).

— שֶׁבֶר מְדֻמֶּה, אומעכטע ברוכצאָל (אין חשבון).

— שֶׁבֶר מֻרְכָּב, געמישטע ברוכצאָל (אין חשבון).

— שֶׁבֶר מְשֻׁלָּב, געשטאַפּלטע ברוכצאָל (אין חשבון).

— שֶׁבֶר עֶשְׂרוֹנִי, דעצימאַלע (געצענטלטע) ברוכצאָל (אין חשבון).

— שֶׁבֶר מַחֲזוֹרִי, פּעריאָדישע ברוכצאָל (אין חשבון).

— שֶׁבֶר פָּשׁוּט, איינפֿאַכע ברוכצאָל (אין חשבון)

שִׁבָּרוֹן, ז. בראָך; פֿאַרוויסטונג; פֿאַרלענדונג.

— שִׁבְרוֹן־לֵב, האַרצ:ווייטיק; טיפֿער צער.

שִׁבְרוֹן, ז. תּבֿואה־האַנדל; פֿאַרהאַנדל וועגן שפּײַז־פּראָדוקטן.

שְׁבָרִים, ז״ר. אָפּגעריסענע שופֿר־קלאַנגען; ברוכצאָלן. זע די צוגאָב־באַגריפֿן פֿון שֶׁבֶר.

שַׁבְרִיר, ג. אָפּברוך; שטיק.

— שַׁבְרִירֵי־שֶׁמֶשׁ, זון־פּאַס (וואָס פֿאַלט אַרײַן דורך אַן עפֿנונג אין אַ טונקלען חלל).

שַׁבְרִירִי, ז. לעגענדאַרישער בלינדקייט־גײַסט; כּישוף־צייכן: כּישוף־וואָרט.

שַׁבְרָק, ז. בעבלעכאַרטיקע פֿלאַנץ — אָנאָניס.

שַׁבֵּשׁ, פּ״י. פֿאַרדרייען: מאַכן פֿעלערהאַפֿט; מאַכן גרײַזן; פֿאַרדאַרבן; אײַבערשרײַבן מיט גרײַזן.

— שֻׁבּוּשׁ, פֿאַרדרייט ווערן; פֿעלערהאַפֿטיק ווערן; געמאַכט ווערן מיט גרײַזן.

— הִשְׁתַּבֵּשׁ, פֿאַרדאָרבן ווערן; קאַליע ווערן; דערפֿאָרמירן זיך; טועה זײַן זיך.

שַׁבְשֵׁב, פּ״ע. באַקראַנצן זיך; אָנקליידן זיך; באַצירן זיך מיט אַ קראַנץ.

שַׁבְשֶׁבֶת, נ. וועטער־פֿענדל; קלעפּ־פֿאַנגער (צווײַג מיט קלעפּעכץ פֿייגל זאָלן זיך צוקלעפּן).

שַׁבְשָׁן, ז. פֿעלער־מאַכער (בײַם איבערשרײַבן טעקסטן, בײַם באַריכטן אאז״וו).

שַׁבֶּשֶׁתָּא, נ. פֿעלער; גרײַז.

שָׁבַת (שָׁבַת, יִשְׁבֹּת), פּ״ע. אויפֿהערן; אָפּהאַלטן זיך פֿון אַרבעט: רוען; שטרײַקן; פּראַווען שבת; אויפֿהאַלטן זיך ערגעץ שבת.

— הִשָּׁבֵת, אויפֿגעהערט ווערן; פֿאַרשטערט ווערן.

— הַשְׁבֵּת, אויפֿהערן; אָפּהאַלטן; פֿאַרהאַלטן; לאָקאַוטירן; שטערן; צונישט מאַכן; פֿאַרשטערן.

— הֻשְׁבַּת, לאָקאַוטירט ווערן; פֿאַרשטערט ווערן; צונישט ווערן.

שֶׁבֶת, נ. זיץ; געזעס; פּוסט־און־פּאַסקייט; פֿוילקייט; אָפּהאַלט; רו; אָפּרו; צוואַנגס־רו; אַנטשעדיקונג פֿאַר נישט אַרבעטן צוליב אַ פֿאַרפֿאַל; קאָפּער, אַנעטעום (געוויקס).

שַׁבָּת, זו״נ. שבת; וואָך; שמיטה־יאָר; נאָמען פֿון תּלמוד־מסכתּא וועגן הלכות שבת.

— שַׁבַּת־בְּרֵאשִׁית, דער ערשטער שבת נאָך סוכּות.

— שַׁבַּת־הַגָּדוֹל, דער שבת פֿאַר פּסח.

— שַׁבַּת־הַחֹדֶשׁ, דער שבת ערבֿ ראש־חודש ניסן.

— שַׁבַּת־זָכוֹר, דער שבת פֿאַר פּורים.

— שַׁבַּת־חֲזוֹן, דער שבת פֿאַר תּשעה־באָבֿ.

— שַׁבַּת־כַּלָּה, דער שבת פֿאַר שבֿועות (בײַ די ספֿרדים).

— שַׁבַּת־מְבָרְכִים, דער שבת פֿאַר ראש־חודש.

— שַׁבַּת־נַחֲמוּ, דער שבת נאָך תּשעה־באָבֿ.

— שַׁבַּת־פָּרָה, צוויי שבתים פֿאַר ראש־חודש ניסן.

— שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, הייליקער שבת.

— שַׁבַּת־שַׁבָּתוֹן, אַבסאָלוטער טאָג פֿון רו, באַז. פֿאַר יום־כּפּור.

— שַׁבַּת־שׁוּבָה, דער שבת צווישן ראש־השנה און יום־כּפּור.

— שַׁבַּת־שִׁירָה, דער שבת צווישן י׳ און י״ז שבֿט.

— שַׁבַּת־שָׁלוֹם, גוט־שבת (באַגריסונג).

— אֶחָד בְּשַׁבָּת, שֵׁנִי בְּ־, שְׁלִישִׁי בְּ־, זונטיק, מאָנטיק, דינסטיק אאַז״וו.

— גּוֹי־שֶׁל־שַׁבָּת, שבת־גוי.

— חִלּוּל שַׁבָּת, פּראָפֿאַנירונג פֿון דער שבת־הייליקייט.

— לֵיל־שַׁבָּת, פֿרײַטיק־צו־נאַכט.

— מוֹצָאֵי־שַׁבָּת, שבת־צו־נאַכט.

— עֹנֶג שַׁבָּת, פֿאַרברענגונג שבת נאָך מיטאָג.

— עֶרֶב שַׁבָּת, פֿרײַטיקדיקער טאָג.

— קַבָּלַת שַׁבָּת, באַז. פֿאַר די תּפֿילות פֿרײַטיק־צו־נאַכט.

— תְּחוּם שַׁבָּת, ווײַטקייט פֿון צוויי טויזנט איילן אויסער דער שטאָט, וואָס אַ ייִד מעג דורכמאַכן אום שבת.

שַׁבְּתָאוּת, נ. גלויבן אין דער משיחישקייט פֿון שבתי צבֿי; די שבתי צבֿי־באַוועגונג.

שַׁבְּתַאי, שַׁבְּתַי, ז. סאַטורן (פּלאַנעט).

שַׁבְּתַאי־הַשָּׁקֵד, ז. מאַנדל־שמעטערלינג (סאַטורניאַ פּירי).

שַׁבְּתָאִי, ת. אָנהענגער פֿון שבתי צבֿי.

שַׁבְּתָה, נ. מוח־אָנצינדונג, מענינגיטיס.

שַׁבָּתוֹן, ז. שבת; אַרבעט־אָפּשטעל; פֿולשטענדיקע רו; אַלגעמיינער שטרײַק; אַלגעמיינער אַרבעט־איבעררײַס.

שַׁבַּתִּי, ת. שבתדיקער.

שַׁבַּתִּיּוּת, נ. שבתדיקייט.

שַׁבַּתְיָן, ז. סובאָטניק.

שָׂגא (שָׂגָא, יִשְׂגֶּא), פ״ע. וואַקסן; אויפֿהייבן זיך; דערהייבן זיך.

– הַשְׂגֵּא, גרויס מאַכן; דערהייבן; רימען.

– שְׂגָא, הויכקייט; גרויסקייט; דערהויבנקייט; מאַיעסטעט.

שָׂגב (שָׂגַב, יִשְׂגַּב), פ״ע. זײַן גרויס; זײַן דערהויבן; זײַן מאַיעסטעטיש; זײַן שטאַרק; דערהייבן זיך.

– הִשָּׂגֵב, דערהויבן זיך; דערהויבן ווערן; אויפֿהייבן זיך; שטאַרק זײַן; באַפֿעסטיקט ווערן; געשטאַרקט ווערן; זײַן אומדערגרייכבאַר.

– שַׂגֵּב, דערהייבן; אויפֿהייבן; שטאַרקן; קרעפֿטיקן.

– שֻׂגּוֹב, דערהויבן ווערן; געשטאַרקט ווערן; געקרעפֿטיקט ווערן.

– הַשְׂגֵּב, שטאַרקן; קרעפֿטיקן; דערהייבן.

– הֻשְׂגַּב, געשטאַרקט ווערן; געקרעפֿטיקט ווערן; דערהויבן ווערן.

– הִשְׂתַּגֵּב, מעכטיק ווערן; שטאַרק ווערן.

שֶׂגֶב, ז. הויכקייט; גרויסקייט; מאַיעסטעט; גדלות.

שָׂגג (שָׂגַג, יִשְׂגֹּג), פ״ע. זיך טועה זײַן; מאַכן אַ פֿעלער, אַ גרײַז, אַ טעות; פֿאַרבלאָנדזשען.

– בְּשׁוֹגֵג, נישט ווילנדיק; טעותדיק.

שֶׂגֶג, ז. טעות; פֿעלער.

שְׂגָגָה, נ. טעות; פֿעלער; פֿאַרזעען.

– בִּשְׁגָגָה, בטעות; נישט ווילנדיק; אָן אַ ספּעציעלן מיין.

שָׂגה (שָׂגָה, יִשְׂגֶּה), פ״ע. גרויס ווערן; אויפֿהייבן זיך; וואַקסן.

– הַשְׂגֵּה, פֿאַרגרעסערן; פֿאַרמערן.

שָׁגה (שָׁגָה, יִשְׁגֶּה), פ״ע. מאַכן אַ טעות, אַ גרײַז, אַ פֿעלער; אַראָפּגיין פֿון גלײַכן וועג; מאַכן אַ שפּראַך־פֿעלער; לאָזן זיך מיטשלעפּן; ווערן מיטגעריסן; פֿאַרבלאָנדזשען; פֿאַרפֿירט ווערן.

– הַשְׁגֵּה, אַראָפּפֿירן פֿון גלײַכן וועג; אַרײַנפֿירן אין אַ טעות.

שִׂגּוּב, ז. דערהייבונג; גרויסקייט.

שִׂגּוּי, ז. גרויסקייט; דערהייבנקייט.

שִׁגּוּעַ, ז. משוגע מאַכונג; צעמישט מאַכונג.

שָׁגוּר, ת. געשיקטער; פֿליסיקער; רוטינירטער; פֿאַרשפּרייטער; גוט־באַקאַנטער.

שִׁגּוּר, ז. איבערשיקונג; איבערווײַזונג; דעלעגירונג; טראַנספּאָרטירונג; עקספּעדירונג.

שְׂגוּשׂ, ז. פּראָפּאַגאַטאָר.

שִׁגּוּשׁ, ז. טומל; אויפֿברויז; בהלה; געפּילדער.

(שָׂגח), הַשְׂגֵּחַ, פ״ע. אַכטונג געבן; אָבסערווירן; באַוואַכן; באַמערקן; היטן; האָבן קאָנטראָל.

– הֻשְׂגַּח, אָפּגעהיט ווערן; באַוואַכט ווערן.

שַׂגִּיא, ת. דערהויבענער; ריזיקער; מעכטיקער; שטאַרקער.

שְׁגִיאָה, נ. פֿעלער; טעות; גרײַז.

שַׂגִּיאוּת, נ. גרויסקייט; פֿאַרנעם.

שַׂגִּיב, ת. דערהויבענער; מעכטיקער; ריזיקער; שטאַרקער; פֿאָרנעמלעכער.

שַׂגִיבוּת, נ. דערהויבנקייט: מעכטיקייט; פּאָרנעמלעכקייט.

שְׁגִינָה, נ. פֿעלער מאַכונג; גרייַז מאַכונג; טעות מאַכונג.

שְׁגִיָּה, נ. זיך אָפּגעבונג מיט לייַב און לעבן.

שִׂגָיוֹן, ז. פֿיקס אידיי; משונהדיקייט; ליביקייט; האָבי; שוואַכקייט (צו עפּעס); דערהויבן און סענטימענטאַל געזאַנג; געזאַנג.

שְׂגִירוּת, נ. געשיקטקייט: פֿליסיקייט; איינגעאיבטקייט: צוגעוווינטקייט.

שָׁגַל (שָׁגַל, יִשְׁגַל), פּ״י. האָבן געשלעכט־לעכע באַציאונג; באַשלאָפֿן אַ פֿרוי.

– **הִשָּׁגֵל**, באַשלאָפֿן ווערן; פֿאַרגעוואַל־דיקט ווערן.

– **שֻׁגּוֹל**, באַשלאָפֿן ווערן: פֿאַרגעוואַל־דיקט ווערן.

שֵׁגָל, נ. געזעצלעכע פֿרוי: אָנערקענטע פֿרוי; קעפּסווייַב.

שִׁגְלוֹנָה, נ. געליבטע; קעפּסווייַב.

(**שַׁגָּם**) **בְּשַׁגָּם**, מ״י. (**בַּאֲשֶׁר גַּם**), דער־פֿאַר ווייַל.

שַׁגֵּם, פּ״י. פֿוגעווען; פֿאַרבינדן מיט אַ צאַרגע; באַהערשן; באַצווינגען.

– **שֻׁגּוֹם**, געפֿוגעוועט ווערן: פֿאַרבינדן ווערן מיט אַ צאַרגע.

שְׁגַם, **שֶׁגֶם**, ז. צאַרגע (צו אַ פֿוגע).

שַׁגֵּעַ, פּ״י. משוגע מאַכן; צעחושן; צע־מישן; צעטומלען; צעדרייען.

– **שֻׁגּוֹעַ**, משוגע ווערן; צעדרייט ווערן; צעחושט ווערן.

– **הִשְׁתַּגֵּעַ**, משוגע ווערן; אַראָפּגייען פֿון זינען; אַרומטומלען; אַרומברייַען.

שִׁגָּעוֹן, ז. משוגעת; וואַנזין; מאַניע; איינרעדעניש.

שִׁגְעוֹנִי, ת. משוגענער; וואַנזיניקער: מאַניאַק; איינגערעדטער.

שָׂגַר (**שָׂגַר, יִשְׂגֹּר**), פּעו״י. אַרויסשיקן; אַרויסשלייַדערן; זייַן געאיבט; האָבן רוטין.

– **שַׂגֵּר**, אַרויסשיקן; איבערווייַזן; דע־לעגירן; עקספּעדירן; טראַנספּאָרטירן; אייַנאיבן; צוגעווינען; רוטינירן.

– **שֻׂגּוֹר**, אַרויסגעשיקט ווערן; איבער־וויזן ווערן; דעלעגירט ווערן.

– **הַשְׂגֵּר**, צוגעווינען; אייַנאיבן; דורכ־לאָזן; איבערהיפּערן.

– **הֻשְׂגַּר**, ווערן צוגעווינט; ווערן אייַנ־געאיבט.

– **הִשְׂתַּגֵּר**, ווערן טאָגטעגלעך; ווערן טראַפּאַרעטיש; ווערן רוטינירט.

שֶׂגֶר, ז. עמבריאָן פֿון אַ בהמה.

שִׂגְרָא, ז. רוטין; געווינהייט; געשיקט־קייט; פֿליסיקייט.

– **שִׂגְרָא דְּלִשָּׁנָא**, שפּראַך־פֿליסיקייט.

שִׂגְרָה, נ. רוטין; אייַנגעאיבטקייט; טאָג־טעגלעכקייט; געווינהייט; געשיקט־קייט; פֿליסיקייט.

שִׁגָּרוֹן, ז. רעוומאַטיזם; רעומאַטיזם.

שִׁגְרוֹנִי, ת. רעוומאַטישער; רעומאַטי־שער.

שַׂגְרִיר, ז. געזאַנדטער; אַמבאַסאַדאָר; דעלעגאַט.

שַׂגְרִירוּת, נ. אַמבאַסאַדע; געזאַנדשאַפֿט; אַמבאַסאַדאָרישקייט.

שַׁגְרָן, ז. עקספּעדיטאָר.

שִׁגְרָתִי, ת. טאָגטעגלעכער; טראַפּאַרע־טער; געוויינטלעכער; רוטינער.

שִׁגְרְתָן, ז. רוטיניסט.

שִׁגְרְתָנוּת, נ. רוטינירטקייט.

שָׁגַשׁ (שָׁגַשׁ, יִשְׁגֹּשׁ), פּ״ע. נאָרען; ניש־טערן.

— **שִׁגֵּשׁ**, צעטומלען; פֿאַרטונקלען; פֿאַר־דרייען; צעמישן.

— **שֻׁגּוֹשׁ**, צעטומלט ווערן; פֿאַרפּלאָנ־טערט ווערן; פֿאַרדרייט ווערן.

— **הִשְׁתַּגֵּשׁ**, פֿאַרדרייען זיך; פֿאַרפּלאָנ־טערן זיך; צעטומלען זיך.

שִׂגְשֵׂג, פּ״י. וואַקסן; אַנטוויקלען זיך; פּראָספּערירן.

— **הִשְׂתַּגְשֵׂג**, צעוואַקסן זיך; אַנטוויק־לען זיך; פּראָספּערירן.

שִׂגְשׂוּג, ז. אַנטוויקלונג; צעבליאונג; וווקס; אויפֿוווקס; פּראָספּערירונג.

שָׁד, שַׁד, ז. (ז״ר. שָׁדַיִם), פֿרויען־ברוסט; פֿאַררונדיקטער אַרויסשטאַרץ.

שֹׁד, ז. רויב; רציחה; באַנדיטיזם; אומ־גליק; קאַטאַסטראָפֿע; פֿאַרוויסטונג; ברוסט־מילך. ת. שוואַכער; שלאַבע־ריקער; אומבאַהאָלפֿענער.

— **שֹׁד וָשֶׁבֶר!** אַ בראָך און אַן אומ־גליק! (אויסרוף).

— **שֹׁד מִשַּׁדַּי!** אַ גרויס אומגליק!

שֵׁד, ז. טײַוול; נישטגוטער; שד; דעמאָן; מזיק (איבערג.).

— **שֵׁד מִשַּׁחַת**, אַ מענטש אַ מזיק.

— **מְחוֹל־שֵׁדִים**, שדים־טאַנץ.

— **שֵׁד מְשֻׁיָּד**, אַ מענטש אַ מזיק (אַ פֿלינקער און פֿיפֿיקער).

שְׂדָאוּת, נ. (מיליטעריש) פֿעלד־אָריענטאַ־ציע, פֿעלד־איבונגען אואז״וו.

שִׂדֵּד, פּ״י. בראָנעווען.

— **שֻׂדּוֹד**, געבראָנעוועט ווערן.

שָׁדַד (שָׁדַד, יִשְׁדֹּד), פּ״י. רויבן; ראַבירן; גזלנען; רצחנען; פֿאַרוויסטן; פֿאַר־לענדן; פֿאַרציקן.

— **הִשַּׁד, הִשָּׁדֵד**, באַרויבט ווערן; אונטער־דריקט ווערן.

— **שִׁדֵּד**, רויבן; באַרויבן; ראַבעווען; אויסראַבעווען; פֿאַרניכטן; צעשטערן; פֿאַרוויסטן.

— **שֻׁדּוֹד**, באַרויבט ווערן; פֿאַרוויסט ווערן.

— **שׁוֹדֵד**, צעשטערן; צעברעכן.

— **הוּשַׁד, הֻשְׁדַּד**, באַרויבט ווערן; צע־שטערט ווערן.

שָׂדֶה, זו״נ. פֿעלד; לאָנקע; פֿעלד־שטח; געביט.

— **שְׂדֵה־אִילָן**, תּבֿואה־פֿעלד אויך באַ־וואַקסן מיטביימער.

— **שְׂדֵה־בּוּר**, נישט באַאַרבעט פֿעלד; פֿאַרווילדעוועט פֿעלד.

— **שְׂדֵה בֵּית־הַשְּׁלָחִין**, פֿעלד קינסטלעך באַוואַסערט.

— **שְׂדֵה־בַּעַל**, רעגנבאַוואַסערט פֿעלד.

— **שְׂדֵה־זֶרַע**, פֿאַרזייט פֿעלד (מיט תּבֿואה אָדער שויטן־געוויקסן).

— **שְׂדֵה־יָרָק**, גרינס־גאָרטן.

— **שְׂדֵה־לָבָן**, פֿאַרזייט פֿעלד פֿרײַ פֿון ביימער.

– שְׂדֵה מַגְנֵטִי, מאַגנעטיש פֿעלד.

– שְׂדֵה־מוֹקְשִׁים, מינע־פֿעלד.

– שְׂדֵה־מִרְעֶה, פּאַשע־פֿעלד.

– שְׂדֵה־נִיר, צעאַקערט פֿעלד (נאָך נישט פֿאַרזייט).

– שְׂדֵה־קֶטֶל, שְׂדֵה־קְרָב, שלאַכטפֿעלד.

– שְׂדֵה־רְאִיָּה, אָבסערוואַציע־פֿעלד.

– שְׂדֵה־שְׁלָחִין, פֿעלד קינסטלעך באַוואַסערט.

– שְׂדֵה־שֶׁלֶף, פֿעלד נאָכן שניט.

– שְׂדֵה־תְּעוּפָה, פֿליפֿעלד.

– אִישׁ־שָׂדֶה, פּויער.

– אִמּוּנֵי־שָׂדֶה, פֿעלד־איבונגען (מיליטעריש).

– בְּצוּרֵי־שָׂדֶה, פֿעלד־פֿאַרשאַנצונגען.

– גֶּפֶן־שָׂדֶה, ווילדע ווײַנקוסטן.

– חַיַּת־שָׂדֶה, ווילדע חיה: וואַלד־חיה: רויב־חיה.

– עִיר־שָׂדֶה, פּראָווינץ־שטאָט.

– תּוּת־שָׂדֶה, רויטע יאַגדע: טרוסקאַווקע.

שֵׁדָה, נ. שדיכע. זע שֵׁד.

שִׁדָּה, נ. קופֿער: קאָמאָדע: רייצנדיקע פֿרוי: פֿרוי מיט סעקסאַפּיל.

שָׁדוּד, ת. באַרויבטער: צעראַבירטער: געהרגעטער.

שִׁדּוּד, ז. באַרויבונג: צוראַבירונג: גזילה.

– שִׁדּוּד מַעֲרָכוֹת, ראַדיקאַלע ענדערונג.

שִׂדּוּד, ז. בראָנירונג צעאַקערט פֿעלד.

שִׁדּוּךְ, ז. פּאָר־צונויפֿפֿירונג: שידוך.

שִׁדּוּל, ז. צורעדונג: לאָקונג: איבעררעדונג.

שַׁדּוּן (=שֶׁדִּין), אַז ס'איז פֿאַראַן אַ געזעץ.

שֵׁדוֹן, ז. קליינער שד: קליינער לץ.

שָׁדוּף, ת. פֿאַרקוואַרטער: פֿאַרדאַרטער: הוילער: פּוסטער.

שִׁדּוּר, ז. שיקונג: אַרויסשיקונג: זענדונג: ראַדיאָ־טראַנסמיטירונג.

שַׁדַּי, ז. אַלמעכטיקער גאָט.

שָׂדַי, ז. פֿעלד: סטעפּ.

שֵׁדִי, ת. שדישער.

שְׁדִידָה, נ. באַרויבונג: רויבונג: ראַבירונג: רויב־איבערפֿאַל: רויב־אָנפֿאַל: באַגזלנונג.

שְׂדִידָה, נ. בראָנירונג.

שָׁדִיר, ת. צוגעפּאַסטער טראַנסמיטירט צו ווערן דורך ראַדיאָ.

שִׁדֵּךְ, פ"י. שדכנען: צונויפֿפֿירן אַ זיווג: צונויפֿפּאָרן.

– שֻׁדַּךְ, געשדכנט ווערן: צונויפֿגעפֿירט ווערן פֿאַר אַ שידוך.

– הִשְׁתַּדֵּךְ, שדכנען זיך: חתונה האָבן: משדך זײַן זיך.

שַׁדְּכָן, ז. שדכן: פֿאַרמיטלער אין אויספֿירן אַ שידוך.

שַׁדְּכָנוּת, נ. שדכנות: פֿאַרמיטלונג אין אויספֿירן אַ שידוך.

שִׁדֵּל, פ"י. לאָקן: צורעדן: איבעררעדן.

– שֻׁדַּל, געלאָקט ווערן: איבערגערעדט ווערן: צוגערעדט ווערן.

– הִשְׁתַּדֵּל, באַמיִען זיך: מאַכן אָנשטרענגונג: פּרווון: דערנענטערן זיך:

זײַן אין גוטע באַציאונגען; חנפֿענען זיך.

שְׂדֵמָה, נ. תּבֿואה־פֿעלד; סאָד.

שׂדף (שָׂדַף, יִשְׂדֹּף), פּ״י. פֿאַרברענען; פֿאַרטריקענען; פֿאַרקוואַרט מאַכן.

– **הִשָּׂדֵף,** פֿאַרברענט ווערן; פֿאַרטרוקנט ווערן; פֿאַרקוואַרט ווערן.

– **שִׂדֵּף,** פֿאַרברענען; אויסטריקענען; אויסקוואַרן.

– **הַשְׂדֵּף,** פֿאַרקוואַרט מאַכן; אויסקוואַרן.

– **הִשְׂתַּדֵּף,** אויסטריקענען זיך; פֿאַרקוואַרט ווערן; פֿאַרברענט ווערן.

שְׂדֵפָה, נ. **שִׂדָּפוֹן,** ז. פֿאַרקוואַרונג; אויסטרוקעניש; פֿאַרברענונג (פֿון טרוקעניש).

שׂדר (שָׂדַר, יִשְׂדֹּר), פּ״י. שיקן; זענדן.

– **שִׂדֵּר,** שיקן; איבערשיקן; טראַנסמיטירן (דורך ראַדיאָ).

– **שֻׂדַּר,** טראַנסמיטירט ווערן.

– **הִשְׂתַּדֵּר,** באַמיִען זיך; אָנשטרענגען זיך.

שֶׂדֶר, ז. רוקנביין.

שַׂדָּר, ז. בעריאָזעאַרטיקער בוים — בעטולאַ.

שְׂדֵרָה, נ. אַלײע; ריי; שיכט; קאָלאָנאַדע; געזעלשאַפֿטלעכער שיכט.

שִׁדְרָה, נ. רוקנביין; רוקנזײַל; בלומען־אָדער פֿרוכטן־שטענגל.

– **חוּט הַשִּׁדְרָה,** מאַרך־שייד (לענגאויס דעם רוקנביין).

– **לוּז־שֶׁל־שִׁדְרָה,** קרײַצוואַרבל; (איבערג.) קערן.

– **עַמּוּד־שִׁדְרָה,** רוקנזײַל; רוקנביין.

שִׁדְרִית, נ. יסוד־בעלקע אין אַ שיפֿל.

שַׁדֶּרֶת, נ. ראַכיטיס, ענגלישע קרענק (ביינער־קראַנקייט).

שֶׂה, זו״נ. (ר׳ שַׂיִּים, שֵׂיוֹת), ציקעלע.

שָׂהֵד, ז. עדות.

שָׂהֲדוּתָא, נ. עדות־זאָגונג.

שהה (שָׁהָה, יִשְׁהֶה), פּ״ע. זוימען; זוימען זיך; פֿאַרשפּעטיקן זיך; פֿאַרהאַלטן זיך; ווײַלן; זײַן.

– **שִׁהָה,** אָפּהאַלטן; פֿאַרהאַלטן; לאָזן; בלײַבן; זוימען.

– **הִשְׁהָה,** אָפּהאַלטן; פֿאַרהאַלטן; אָפּציִען; צייגערן.

– **הִשְׁהָה אֶת נְקָבָיו,** אײַנהאַלטן זיך (פֿון נאַטירלעכן געברויך).

– **הֻשְׁהָה,** אָפּגעהאַלטן ווערן; פֿאַרהאַלטן ווערן.

– **הִשְׁתַּהָה,** אָפּהאַלטן זיך; פֿאַרהאַלטן זיך; פֿאַרזוימען זיך.

שָׁהוּי, ת. אָפּגעהאַלטענער; פֿאַרזוימטער.

שִׁהוּי, ז. אָפּהאַלט; פֿאַרהאַלטונג; פֿאַרזוימונג.

שָׁהוּק, ז. שלוקערץ.

שָׁהוּת, נ. פֿרײַע צײַט; גענוג צײַט; אָפּשלעפּונג; אָפּשלעפּעניש.

שֶׁהֶחֱיָנוּ, נאָמען פֿון דער ברכה איבער אַ נײַער פֿרוכט, אָדער בײַם געניסן דאָס ערשטע מאָל פֿון אַ זאַך.

שְׁהִי, ז. איבעררײַס צווישן איין קלאַנג און צווייטן (אין מוזיק).

שְׁהִ״י פְּהִ״י, (ר״ת פֿון שַׁבָּת הַיּוֹם, פֶּסַח הַיּוֹם, הײַנט איז שבת, הײַנט איז פסח) באַנוצט ווי אַ פּוסטער אויס־

רייד, אַ פּוסטער תּירוץ; ווייס איך וואָס.

שְׁהִיָּה, נ. אָפּהאַלט; פֿאַרהאַלטונג; פֿאַר־בלײַבונג; זוימונג; אָפּשלעפּונג.

שֶׁהַכֹּל, נאָמען פֿון דער ברכה איבער וואַסער און איבער אַלץ וואָס וואַקסט נישט פֿון דער ערד.

שֹׁהַם, ז. אָניקס (איידלשטיין).

שָׁהַק, פּ״ע. שלוקערצן.

— **הִשְׁתַּהֵק**, באַקומען אַ שלוקערץ; צע־שלוקערצן זיך.

שַׁהַק, ז. צעשלוקערצונג.

שַׂהַר (סַהַר), ז. לבֿנה; שעפּסן־ציכטעריי.

שַׂהֲרוֹן (סַהֲרוֹן), ז. ברוסט־שמוק (אין פֿאָרם פֿון אַ האַלבער לבֿנה); ראָגל (געבעקס).

שָׁו, ז. גלײַכהייט.

שׁוֹא, ז. הויכקייט; דערהייבונג; שפּיץ.

שׁוֹא, ז. פֿאַרוויסטונג; חורבן.

שָׁוְא, ז. ליגנט; שקר; פּוסטקייט; גאָר־נישט; ליידיקייט; פֿאַלשקייט; אומ־נוצלעכקייט; אַבסורד; ווערטלאָזיקייט.

— **שָׁוְא, לַשָּׁוְא**, תה״פּ. אומזיסט; צו גאָר־נישט; פֿאַר גאָרנישט.

— **אַנְשֵׁים־שֶׁל־שָׁוְא**, גאָרנישטן; ליגנע־רישע מענטשן.

— **עֵד שָׁוְא**, פֿאַלשער עדות.

— **שְׁבוּעַת־שָׁוְא**, אַבסורדאַלע שבֿועה.

— **תְּפִלַּת־שָׁוְא**, אומזיסטע תּפֿילה.

שְׁוָא, ז. ניקוד־צייכן פֿון צוויי פּינטעלעך אונטער אַן אות (אְ).

— **שְׁוָא מֻרְכָּב**, באַצ. פֿאַר דער שְׁוָא וואָס איז פֿאַרבונדן מיט אַ פּתח, קָמָץ אָדער סֶגֹל. זע חֲטָף־.

— **שְׁוָא נָח**, די שְׁוָא צום סוף פֿון אַ טראַף וואָס רעדט זיך נישט אַרויס.

— **שְׁוָא נָע**, אַקצענטירטע שְׁוָא, פֿון אָנ־הייב אַ טראַף, וואָס רעדט זיך אַרויס כּמעט ווי אַ סגול.

שׁוֹאֵב, ז. וואַסער־שעפּער.

שׁוֹאֵבָה, נ. וואַסער־שעפּונג; וואַסער־פּלומפּונג; וואַסער־פּאָמפּונג.

— **בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה**, בית־המקדש־קוואַל, פֿון וועלכן מ׳האָט פֿײַערלעך געשעפּט וואַסער דעם צווייטן אָוונט פֿון סוכּות.

— **שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה**, די פֿײַערונג פֿון שעפּן וואַסער פֿון בית־המקדש־קוואַל און גיסן אויפֿן מזבח דעם צווייטן אָוונט פֿון סוכּות.

שׁוֹאָה, נ. קאַטאַסטראָפֿע; חורבן; אומ־גליק; בראָך; פֿאַרניכטונג; פֿאַרלענ־דונג; פֿינצטערניש; וויסטעניש.

— **שׁוֹאָה וּמְשׁוֹאָה**, פֿולשטענדיקע פֿאַר־לענדונג.

שְׁוָאִי, ת. פּונקטירטער מיט אַ שְׁוָא.

שׁוֹאֵל, ז. פֿרעגער; לײַער; באָרגער.

שׁוּב (שָׁב, יָשׁוּב), פּ״ע. צוריקקערן; צו־ריקגיין; צוריקקומען; איבערחזרן; צוריקגעגעבן ווערן; חרטה האָבן; אָפּ־ווענדן זיך.

— **שָׁב אַפּוֹ**, זײַן כּעס האָט זיך אײַנ־געשטילט.

— **שָׁב חֲמָתוֹ**, זײַן צאָרן האָט זיך אײַנ־געשטילט.

— **שָׁב לְאֵיתָנוֹ**, ער איז געזונט געוואָרן.

– שָׁבָה נַפְשׁוֹ עָלָיו, ער איז גענעזן געוואָרן.

– עוֹבֵר וָשָׁב, פֿאַרבײַגייער.

– חֶשְׁבּוֹן עוֹבֵר וָשָׁב, לויפֿנדיקער באַנק־חשבון.

– הָלוֹךְ וָשׁוֹב, אַהין און צוריק.

– שׁוֹבֵב, צוריקפֿירן; צוריקברענגען; גוט מאַכן; אַראָפּפֿירן פֿון גלײַכן וועג; אַראָפּגיין פֿון גלײַכן וועג; פֿאַרווירט ווערן.

– שׁוֹבֵב אֶת הַנֶּפֶשׁ, צוריקגעבן דאָס חיות; אויפֿלעבן.

– שׁוֹבֵב נְתִיבוֹת, רעסטאַווירן וועגן.

– שׁוֹבַב, צוריקגעפֿירט ווערן; צוריק־געבראַכט ווערן.

– הָשֵׁב, צוריקגעבן; צוריקקערן; ענט־פֿערן; ווענדן; אויסדרייען; פֿאַרקע־רעווען; אָפּצאָלן; ענטפֿערן; אָפּרופֿן; באַרואיקן; איבערחזרן; צוריקנעמען.

– הָשֵׁב אַף, ־חֵמָה, באַרואיקן פֿון צאָרן.

– הָשֵׁב אֶל לְבָבוֹ, פֿאַרטראַכטן זיך.

– הָשֵׁב נֶפֶשׁ, צוגעבן לעבנס־כּוח; דער־מוטיקן.

– הָשֵׁב אֶת פְּנֵי־, אָפּזאָגן אַ ווענדונג.

– הָשֵׁב רוּחַ, שטאַרקן; קרעפֿטיקן.

– הוּשַׁב, צוריקגעקערט ווערן; צוריק־געפֿירט ווערן.

– הִשְׁתּוֹבֵב, אַרומהאַווען; אַרומברויען; אַרומלצעווען.

שׁוּב, תה״פ. ווידער; ווײַטער; נאָך; נאָך אַמאָל.

– שׁוּב פַּעַם, נאָך אַמאָל.

שׁוֹבָב, שׁוֹבֵב, ז. קונדס; לאָבוז; לֵץ; ווילדער.

שׁוֹבְבוּת, נ. לאָבוזערײַ; לצנישקייט; ווילדקייט.

שׁוֹבָבִי, ת. קונדסישער; לאָבוזעוואַטער; ווילדער.

שׁוּבָה, נ. רו; רואיקייט; שטילקייט; געמיטלעכקייט.

– בְּשׁוּבָה וָנַחַת, געמיטלעך און רואיק.

שׁוֹבֶךְ, ז. געוויקסן־פּלאָנטער.

שׁוֹבָךְ, ז. טויבנשלאַק.

שׁוֹבֶל, ז. שלעפּ (פֿון אַ קלייד); וואַסער־שלעפּ נאָך אַ באַוועגלעכער שיף; ווינט־שטראָם נאָך אַ באַוועגלעכן עראָ־פּלאַן.

שׁוֹבֵר, ז. קוויטונג; קוויטירונג; ברעכער.

– שׁוֹבֵר־גַּלִּים, כוואַליע־ברעכער; וועלן־ברעכער.

– שׁוֹבֵר־רוּחַ, ווינטברעכער (ביימער־פּלויט וואָס פֿאַרשטעלט דעם ווינט ער זאָל נישט בלאָזן אויף פּרוכטנביימער).

שׁוֹבֵת, ז. שטרײַקער.

(שׁוּג) הֵשׁוֹג, פּ״ע. אָפּטרעטן; צוריק־גיין; צוריקציִען זיך. זע סוג.

שׁוֹגֵג, ת. טעותדיקער; טעות־מאַכנדיקער.

– בְּשׁוֹגֵג, נישט ווילנדיק; טעותדיק.

שׁוּד (שָׁד, יָשׁוּד), פּ״י. רויבן; ראַבירן; גזלנען.

שׁוֹד, ז. רויב; רציחה; באַנדיטיזם; אומ־גליק; קאַטאַסטראָפֿע; פֿאַרוויסטונג; ברוסט־מילך. ת. שוואַכער; שלאַבע־ריקער; אומבאַהאָלפֿענער.

שוּדָא, ז. באַשלוס.

— שוּדָא דְדַיָּנֵי, ריכטער־באַשלוס.

שוֹדֵד, ז. רויבער; גזלן; רוצח; באַנדיט.

שָׁוֹה (שָׁוָה, יִשְׁוֶה), פ״ע. זײַן ענלעך; זײַן גלײַך; ווערט זײַן; זײַן כדאַי.

— שִׁוֵּה, פֿאַרגלײַכן; אויסגלײַכן; אַנט־קעגנשטעלן; פֿאַרשטעלן; צוגעבן; דער־טיילן.

— שִׁוֵּה בְנַפְשְׁךָ, שטעל זיך פֿאָר.

— הִשְׁוָה, פֿאַרגלײַכן; צוגלײַכן; אויס־גלײַכן.

— הֻשְׁוָה, פֿאַרגליכן ווערן; צוגעגלײַכט ווערן; אויסגעגלײַכט ווערן.

— הִשְׁתַּוָּה, פֿאַרגלײַכן זיך; צוגלײַכן זיך; אויסגלײַכן זיך.

שָׁוֵה, ז. פליין.

שָׁוֶה, ת. גלײַכער; ענלעכער; גלײַכווער־טיקער; ווערטיקער; פּאַסיקער.

— בְּשָׁוֶה, שָׁוֶה בְּשָׁוֶה, גלײַך אויף גלײַך.

— שְׁוֵה־זְכֻיּוֹת, גלײַכבאַרעכטיקטער.

— שְׁוֵה כֶּסֶף, געלטווערטיקער.

— שְׁוֵה־נֶפֶשׁ, גלײַכגילטיקער.

— שְׁוֵה־עֵרֶךְ, גלײַכווערטיקער.

— שְׁוֵה־צְלָעוֹת, גלײַכשטראַליקער (גע־אָמ.).

— שְׁוֵה־שׁוֹקַיִם, גלײַכאַקסלדיקער (גע־אָמ.).

— גְּזֵרָה שָׁוָה, אַנאַלאָגיע; פֿאַרגלײַך.

— הַיּוֹם הַשָּׁוֶה, גלײַכער טאָג (ווען די לענג פֿון טאָג גלײַכט זיך אויס מיט דער לענג פֿון דער נאַכט: 21־טער מערץ און 23־טער סעפּטעמבער).

— בְּמִקַּח הַשָּׁוֶה, אין פּרײַזווערט.

— צַד שָׁוֶה, בשותּפֿותדיקער שטריך.

— שָׁוֶה לְכָל נֶפֶשׁ, צוגענגלעך פֿאַר יעדן.

— בּוֹא לְעֵמֶק הַשָּׁוֶה, דורכקומען (צווישן זיך).

שֹׁהַם, ז. אָניקס (איידלשטיין)

שִׁוּוּי, ז. אויסגלײַך: אויסגלײַכונג; פֿאַר־גלײַך; גלײַכקייט; פֿאָרם־געבונג; ווערט.

— שִׁוּוּי זְכֻיּוֹת, גלײַכבאַרעכטיקונג.

— שִׁוּוּי מִשְׁקָל, גלײַכגעוויכט.

שֹׁוִי, ז. ווערט; פּרײַז.

שְׁוָּי, ת. פונקטירטער מיט אַ שְׁוָא.

שִׁוּוּק, ז. פֿאַרמאַרקונג; סחורות־דיסטרי־בוציע.

שׁוּזָה, ת. (ווײַבלעך) צוגעבונדענע. זע שְׁחוּזָה.

שׁוּחַ (שָׁח, יָשׁוּחַ), פ״ע. שפּאַצירן; אי־בערגיין זיך.

שׁוּחַ (שָׁח, יָשׁוּחַ), פ״ע. אַראָפּבייגן זיך: אײַנבייגן זיך; אַראָפּנידערן; זײַן דערשלאָגן פֿון צער.

— הִשְׁתּוֹחֵחַ, אַראָפּבייגן זיך; זײַן דער־שלאָגן פֿון צער; בייגן זיך פֿון צער.

שׁוּחַ (בַּת־שׁוּחַ), נ. ווײַסער פֿײַגנבוים (דערמאָנט אין דער משנה).

שׁוֹחַר, שַׁחַר, ז. כּאַבאַר; איבערקויף: קאָרופּציע; שוחד.

שׁוּחָה, נ. גרוב; לאָך; טיפֿקייט; רינ־שטאָק.

שוחֵט, ז. שוחט; ריטועלער שעכטער פֿון בהמות און עופֿות.

שוחֲטוּת, נ. שוחט־פּראָפֿעסיע; שעכטונג.

שוחֵק, ת. שפּאָרער; פֿולער (אין קוואַנטום); שמייכלענדיקער.

שוחֵר, ז. סימפּאַטיקער; פֿרײַנד; באַגערער.

שוט (שָט, יָשוּט), פעו״. גיין אַהין און אַהער; אַרומשפּאַצירן; אַרומגיין; אַרומפֿאָרן; שווימען; אַרומשווימען; רודערן אַ שיפֿל; איבערפֿירן מיט אַ שיף.

— **שוֹטֵט**, אַרומוואַנדערן; אַרומגיין; מאַכן אַן עקסקורסיע; אַרומשלעפּן זיך; אַרומשמײַען; פֿאָרשן.

— **הֵשֵט**, מאַכן פֿליסן אויפֿן וואַסער; לערנען (עמעצן) יַם־נאַוויגאַציע; איבערפֿירן מיט נאַוויגאַציע־מיטלען.

— **הֻשַט**, געלאָזט ווערן אויפֿן וואַסער; איבערגעפֿירט ווערן מיט שיפֿס־מיטלען.

— **הִתְשוֹטֵט**, אַרומשלעפּן זיך; אַרומוואַנדערן; אַרומוואַנדלען.

שוֹט, ז. בײַטש; רוט; וויטש; רויבערבאַנדע.

— **שוֹט לָשוֹן**, מסירה; דענונציאַציע; באַרעדונג.

שוֹטֶה, ת. נאַר; אידיאָט; טיפּש; משוגענער; ווילדער; נישט באַאַרבעטער.

— **שוֹטֶה שֶבָּעוֹלָם**, אויסגעשפּראָכענער נאַר.

— **שוֹטֶה בַּחֲרוּזִים**, גראַמען־פֿלעכטער.

— **חָסִיד שוֹטֶה**, בטלנישער חסיד; פֿאַנאַטישער אָנהענגער.

— **כַּדּוּר שוֹטֶה**, פֿאַרבלאָנדזשעטע קויל.

— **כֶּלֶב שוֹטֶה**, משוגענער הונט (וואָס לײַדט אויף הידראָפֿאָביע).

שוֹטֵט, ז. בײַטש; רוט.

שוֹטֶטָה, נ. פֿלאָטילע.

שוֹטְטוּת, נ. אַרומוואָגלונג; זיך אַרומדרייאונג; זיך אַרומשלעפּונג; (איבערג.) אַרײַנבליק.

שוֹטִית, נ. רוט; ריטל; צווײַגל.

שוּטִית, נ. ספּאָרט־שיפֿל; פֿאַרמעסט־שיפֿל.

שוֹטֵף, ת. פֿליסיקער; לויפֿיקער; לויפֿנדיקער; שווימיקער; אײַליקער.

שוֹטֵר, ז. פּאָליציאַנט; פּאָליציסט; מיליציאָנער; היטער; משגיח; אָרדנער.

— **שוֹטֵר־חֶרֶש**, געהיים־אַגענט.

— **שוֹטֵר צְבָאִי**, זשאַנדאַר; מיליטערישער פּאָליציסט.

— **שוֹטֵר תְּנוּעָה**, באַוועגונגס־פּאָליציסט.

שוִי, שְוִי, ז. ווערט; פּרײַז.

שִוְיוֹן, ז. גלײַכהייט; גלײַכקייט (מאַט).

— **שִוְיוֹן־זְכֻיּוֹת**, גלײַכבאַרעכטיקונג.

— **שִוְיוֹן־מִשְקָל**, גלײַכגעוויכט.

— **שִוְיוֹן־נֶפֶש**, גלײַכגילטיקייט; אָפּהענטיקייט.

— **אִי־שִוְיוֹן**, אומגלײַכהייט; אומגלײַכקייט (מאַט.)

שְוִיסָק, ז. גריוו.

שוּךְ (שָךְ, יָשוּךְ), פ״י. אָפּגרעצן מיט

דערנער־פּלויט; פֿאַרפֿאַרקענען; שיצן; שירמען.

– שׂוֹכֵךְ, איבערציִען; איבערדעקן; באַ־שירמען.

שׂוֹךְ, ז. שׂוֹכָה, נ. דערנער־צווײַג; פּלאַנ־דעקע.

שׂוֹכְחָן, ז. פֿאַרגעסער.

שׂוֹכֵר, ז. פּאַכטער; דינגער; אָפּדינגער.

(שׁוּל) שׁוּלַיִם, ז״ר. ראַנד; ברעג; זוים; פּאָלע; פּאַגינע; מאַרגינעס; באַרע־מונג.

– בְּשׁוּלֵי, אויף די ראַנדן; בײַ דער זײַט.

שָׁוָל ז. (שְׁלָיָא), לערנייִנגל.

שׁוּלְחָן, ז. טיש.

שׁוּלְחָנוּת, נ. געלטוועקסלונג.

שׁוּלְחָנִי, ז. געלטוועקסלער.

שׁוּלְחָנִיָּה, נ. וועקסל־קאַנטאָר.

שׁוּלְטָנִי, ת. הערשערישער.

שׁוּלְיָה, שְׁוַלְיָה, ז. לערנייִנגל.

שׁוֹלָל, ת. נאַקעטער; באָרוועסער; אָן גאָרנישטדיקער.

– הָלַךְ שׁוֹלָל, לאָזן זיך פֿאַרפֿירן; לאָזן זיך אַראָפּפֿירן פֿון וועג.

– הוֹלֵךְ (אֶת מִישֶׁהוּ) שׁוֹלָל, פֿאַרפֿירן; אַראָפּפֿירן עמעצן פֿון וועג.

שׁוֹלֵל, ז. נעגירער; פֿאַרניינער; פֿאַרליי־קענער.

שׁוֹלְלוּת, נ. נעגירונג; פֿאַרניינונג; פֿאַר־לייקענונג.

שׁוֹלְלִי, ת. אָפּוואַרפֿנדיקער; פֿאַרלייקע־נענדיקער; ניין־זאָגנדיקער.

שׁוּם, ז. קנאָבל; נאָמען; שאַצונג; טאַק־סירונג; זאַכן (פֿון דער פּרוי) וואָס ווערן אײַנגעשאַצט; גאָרנישט; קליי־ניקייט; עפּעס.

– שׁוּם דָּבָר, עפּעס; עפּעס־וואָס; קליי־ניקייט.

– בְּשׁוּם אֹפֶן, בְּשׁוּם פָּנִים, אין קיין פֿאַל.

– בְּלִי שׁוּם־ אָן וועלכע עס איז־.

– לְשׁוּם, עַל שׁוּם, ווײַל; צוליב.

– מִשּׁוּם שֶׁ־ צוליב; וואָרום.

– מִשּׁוּם־מָה, צוליב וואָס; צוליב עפּעס.

– עַל שׁוּם מָה? פֿאַרוואָס?

– עַל שׁוּם שֶׁ־ צוליב דעם וואָס.

שׁוּם (שָׂם, יָשׁוּם), פּ״י. שאַצן; טאַקסירן.

– הִשׁוּם, געשאַצט ווערן; טאַקסירט ווערן.

שׁוּם, שׁוּם, ז. שאַצונג; טאַקסירונג.

– אִגֶּרֶת־שׁוּם, שאַצונגס־ליסטע (פֿון דעם שולדיקנס זאַכן); שאַצונגס־באַשטעטי־קונג.

שׁוּמָה, נ. שאַצונג; טאַקסירונג; גוף־צייכן; בראָדאַווקע; פֿאַרמיטלונג.

שׁוּמָה, ת. באַויפֿטראָגטער; פֿאַרפֿליכ־טעטער.

– שׁוּמָה עָלָיו, ער האָט אַן אויפֿגאַבע.

שׁוֹמֵם, ת. וויסטער; פּוסטער; ליידיקער; מדברדיקער; פֿאַרלאָזטער; איינזאַמער נידערגעשלאָגענער.

שׁוֹמְמָה, נ. וויסטעניש; פֿאַרוויסטעניש.

שׁוֹמְמוּת, נ. וויסטקייט; פּוסטקייט.

שׁוּמֶן, ז. פֿעטס; פֿעטקייט.

שׁוּמָן, ז. פֿעטס.

שוּמָנִית, נ. ווילדער קנאָבל (דערמאָנט אין דער משנה).

שוֹמֵר, ז. היטער; שיצער; (גרינע) אוי־בערשאָל פֿון ניס, מאַנדלען א״א.

– שׁוֹמֵר חִנָּם, היטער פֿון פֿאַרזעצטע זאַכן אָן לוין (דעריבער נישט פֿאַר־אַנטוואָרטלעך פֿאַר זייער זיכערקייט).

– שׁוֹמֵר שָׂכָר, באַצאָלטער היטער (פֿאַר־אַנטוואָרטלעך פֿאַר דער גאַנצקייט, תּלמודישע הלכה).

– שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, באַצ. פֿאַר גאָט (באַ־שיצער פֿון פֿאָלק ישראל).

– שׁוֹמֶרֶת יָבָם, קינדערלאָזע אַלמנה, וואָס וואַרט איר יונגער שוואָגער זאָל רײַף ווערן און מיט איר חתונה האָבן אָדער איר געבן חליצה.

שׁוּמָר, ז. קאָפּער (געוויקס, פֿעניקולום).

שׁוֹמֵרָה, שׁוֹמֵירָה, נ. היטער־בײַדל.

שׁוֹמְרוֹנִי, ת. אָנגעהעריקער צו דער שומרונים־עדה.

שׁוּמְשׁוּם, ז. סעזאַם־געוויקס (פֿאַר אייל־און רפֿואה־צוועקן).

שׂוֹנֵא, ז. פֿײַנד; שונא.

שׁוֹנֶה, ת. אַנדערער; פֿאַרשיידענער; פֿאַרשיידנאַרטיקער; באַזונדערער.

– שׁוֹנִים, פֿאַרברעכער; אויסוואורפֿן.

שׁוֹנוּת, נ. אַנדערשקייט; באַזונדערקייט.

שׁוֹנִי, ז. אַנדערשקייט; אונטערשייד; באַ־זונדערקייט.

שׁוּנִית, נ. פֿעלזן־צאָן; פֿאַרשוועכטער ים־ברעג.

שׁוּנְרָא, נ. ווילדע קאַץ.

שׁוּעַ (שָׁע, יָשׁוּעַ), פּ״י. קעמען פֿלאַקס.

– שַׁוֵּעַ, רופֿן הילף; רופֿן; שרײַען; שטאַרק בעטן.

– הִשְׁתַּוֵּעַ, צעשרײַען זיך; צעליאַרע־מען זיך.

שֶׁוַע, שׁוּעַ, ז. הילף־רוף; געשריי.

שׁוֹעַ, ז. רײַכער; אַדעליקער; מעכטיקער.

שַׁוְעָה, נ. הילף־רוף; געשריי.

שׁוּעָל, שֻׁעָל, ז. פֿוקס; כיטראַק (איבערג.).

שׁוֹעֵר, שֹׁעֵר, ז. פּאָרטיער; וועכטער; הויז־וועכטער; שטאָט־וועכטער; טויער־מאַן (ספּאָרט).

שׁוֹעָר, ת. שלעכטער; פֿאַרדאָרבענער.

שׁוּף (שָׁף, יָשׁוּף), פּ״י. אָנגרײַפֿן; צע־האַקן; צעמאָרשטשען; שײַערן; פֿײַלן; רייניקן; פּאָלירן; שלײַפֿן; רײַבן.

– הִשּׁוֹף, אָפּגעריבן ווערן; אָפּגעשײַ־ערט ווערן; אָפּגעפֿײַלט ווערן; אָפּגע־זעגט ווערן.

– שַׁיֵּף, פּאָלירן; פֿײַלן; אָפּרײַבן; אויפֿ־בלאָזן פֿײַער.

שׁוּף, ת. פּאָלירטער; גלאַטיקער.

שׁוֹפֵט, ז. ריכטער; אַרביטער.

– שׁוֹפֵט חוֹקֵר, אויספֿאָרש־ריכטער.

– שׁוֹפֵט שָׁלוֹם, פֿרידנס־ריכטער.

– שׁוֹפְטִים, נאָמען פֿון צווייטן סֵפֶר אין די נביאים ראשונים (אין תּנ״ך).

שׁוּפְטָנָא, ז. נאַר.

שׁוּפִי, ז. קאָפּ פֿון היפּט־ביין; רו; רואי־קייט; גליקזעליקייט.

שְׁפִּין, שׁוּפִין, שׁוּפְין, ז. פֿײַל; רײַב־פֿײַל.

שׁוּפְכִין, שׁוּפְכִים, ז״ר. פּאָמיִעס.

שוֹפֵעַ, ת. קוואַליקער: שטראָמיקער: באַלכסונדיקער.

שוֹפָר, ז. (ר' שוֹפָרוֹת), שופר: האָרן; (איבערג.) אָרגאַן (צײַטונג למשל).

שוּפְרָא, ז. ערשטקלאַסיקייט: שיינקייט. זע שְׁפְרָא.

שוּפְרִית, נ. צינגל־בלום — הערדיפּאַניס.

(שוק) שׁוֹקֵק, פּ"י. פאַרשוועַנקען: פאַר־גיסן: פאַרגיסן שפּעדיק: באַגערן; לעכצן: שטרעבן.

— **שַׁוֵּק**, פאַרמאַרקן: פאַרשפּרייטן אויפן מאַרק.

— **שׁוּוַק**, פאַרמאַרקט ווערן: פאַרשפּרייט ווערן אויפן מאַרק.

— **הֵשֵׁק**, איבערגיסן (איבערן ראַנד).

— **הִשְׁתּוֹקֵק**, באַגערן: לעכצן: שטרע־בן: בענקען.

שׁוּק, ז. (ר' שְׁוָקִים), מאַרק: באַזאַר: גאַס: האַלע: באַגער: לעכצונג.

— **שׁוּק חָפְשִׁי**, פרײַער מאַרק.

— **שׁוּק שָׁחֹר**, שוואַרצער מאַרק.

— **לְשׁוֹן־הַשּׁוּק**, מאַרק־שפּראַך.

שׁוֹק, נ. (ר' שׁוֹקַיִם), לידקע־ביין: אָרעם פון דרײַעק: אָרעם פון צירקל.

שׁוּקַאי, ז. מאַרק־הענדלער.

שׁוֹקָה, נ. לידקע־ביין.

שׁוּקִי, ת. מאַרקישער: באַזאַרדיקער.

שׁוֹקִי, ז. באַוואַסערונג.

שׁוֹקִית, נ. כאַלעווע פון אַ שטיוול: די־נער לידקע־ביין.

שׁוֹקֵל, ז. שקל־קויפער.

שׁוֹקֵעַ, ת. זינקענדיקער: זיך אונטער־טונקענדיקער: אויסגעהווילטער.

שׁוֹקֵק, ת. באַגערנדיקער: לעכצנדיקער; דורשטיקער: בענקענדיקער.

שׁוֹקֶת, נ. אָנטרינק־קאָרעטע: פּאָי־שעפל; בעקן.

שׁוּר (שָׁר, יָשׁוּר), פּעו"י. זעגן (מיט אַ זעג): דערוווײַטערן זיך: אָפּלענקען; קעמפן: ראַנגלען זיך.

— **הֵשֵׁר**, באַשטימען אַלס הערשער: נאָ־מינירן אַלס הערשער.

שׁוּר (שָׁר, יָשׁוּר), פּעו"י. קוקן: צוקוקן זיך: אָבסערווירן: לויערן.

— **שַׁוֵּר**, גיין אויף אַ שטריק: באַלאַנ־סירן זיך: טרײַבן אַן אָקס.

— **שׁוֹרֵר**, לויערן: אָבסערווירן: אַכטונג געבן: הערשן.

שׁוּר, ז. מויער: שוק־מויער: פֿײַנד; שונא.

שׁוֹר, ז. (ר' שְׁוָרִים), אָקס: ביק: דער אָקס (שטערן־קאָנסטעלאַציע).

— **שׁוֹר־הַבָּר**, בופלאָקס: דער אָקס פון וועמעס פלייש מ'וועט עסן נאָך משיחס קומען.

שַׁוָּר, ז. שטריק־גייער: אַקראָבאַט: שפּרינגער.

שׁוּרָה, נ. פאַרזייטער פעלד־פּאַס.

שׁוּרָה, נ. רײ: שורה: אָרדנונג: קאָלאָ־נע: ליניע.

— **שׁוּרַת־הַדִּין**, דאָס געזעץ: די פאָר־שריפט.

— **כְּשׁוּרָה**, **כַּשּׁוּרָה**, ווי געהעריק: ווי עס געהער צו זײַן.

— **שׁוּרַת הַהִגָּיוֹן**, די לאָגיק.

— לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין, מיט רחמים און נישט מיט דער שטרענגקייט פֿון געזעץ.

שוֹרָן, ז. געווירעטער בויגן (אונטערלאַגע צו שרײַבן גלײַך).

שׂוֹרֵק, ז. שׂוֹרֵקָה נ. אויסגעצייכנטער ווײַנשטאָק.

שׁוּרֶק, ז. נאָמען פֿון דער וואָקאַל־נקודה ֻ אָדער „וּ".

שׁוֹרֵר, ז. פֿײַנד; שונא; פֿאַרביסענער; הערשער.

שׁוֹרֵר, ז. נאָפּל.

שׁוֹרֶשׁ, ז. וואָרצל; יסוד; קוואַל; אָפּשטאַם; וואָרט־וואָרצל.

שׁוּשׁ, ז. לאַקרעץ, גליצירהיזאַ (רפֿואה־גע ויקס).

שׂוּשׂ (שָׂשׂ, יָשׂוּשׂ), פּ״ע. פֿרייען זיך.

— הֵשִׂישׂ, פֿריילעך מאַכן. זע שִׂישׂ.

שׁוֹשְׁבִין, ז. פֿרײַנד; קאָלעגע; חופּה־אונטערפֿירער; באַגלייטער.

שׁוֹשְׁבִינוּת, נ. פֿרײַנדשאַפֿט; קאָלעגיאַלישקייט; חתן־ אָדער כּלה־קרובֿה־שאַפֿט; חתונה־געשאַנק.

שׁוֹשָׁט, ז. מיטעסער.

שׁוֹשֶׁלֶת, נ. דינאַסטיע; משפּחה־בוים.

שׁוּשַׁן, שׁוֹשָׁן, ז. ליליע; ליליע־אָרנאַמענט; מוזיק־אינסטרומענט דערמאָנט אין תּהלים.

שׁוֹשַׁנָּה, נ. ליליע; רויז (אָנגענומען); בלום; רויז־קראַנקייט (עריסיפּעלאַס); נאָגל־קעפּל.

— שׁוֹשַׁנַּת הַמֶּלֶךְ, אַנעמאָן (פֿעלד־בלום).

— שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים, נאַרציז.

— שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב, באַצ. פֿאַר ייִדישער געמיינשאַפֿט.

— שׁוֹשַׁנַּת־יְרִיחוֹ, ווילדע פֿלאַנץ — אַנאַסטאַטיקאַ; הויט־קראַנקייט פֿון אַן אינזעקטן־ביס — ליישמאַניאַ.

— שׁוֹשַׁנַּת־הָרוּחוֹת, ווינטן־שטערן (צייכנונג מיט די וועלט־זײַטן און צווישנוועלט־זײַטן).

— שׁוֹשַׁנַּת־יָם, נ. יַם־רויז (פֿאַרביק ים־באַשעפֿעניש — אַקטינאַריאַ).

שׁוֹשֶׁנֶת, נ. ראָזועטע.

שׁוֹשַׁנְתָּה, נ. ליליענקוסט; רויזנקוסט.

שׁוּתָא, שׁוּתָה, נ. געשפּרעך; רעדונג.

שׁוּתָף, ז. שותף; באַטייליקטער; אָנטיילנעמער.

שׁוּתָפוּת, נ. שותפות; צוזאַמענאַרבעט.

שָׁזוּף, ת. ברוינלעכער; אָפּגעברענטער (פֿון דער זון).

שִׁזּוּף, ז. פֿאַרברוינלעכונג; אָפּברענונג.

שָׁזוּר, ת. דורכגעפֿלאָכטענער; אײַנגעפֿלאָכטענער.

שְׁזִיף, שָׁזִיף, ז. פֿלוים.

שְׁזִיפָה, נ. פֿאַרברוינונג; אָפּברענונג.

שְׁזִירָה, נ. דורכפֿלעכטונג; אײַנפֿלעכטונג.

שָׁזַף (שָׁזַף, יִשְׁזֹף), פּ״י. אָפּברענען; דורכדרינגען; דורכזעען.

— הִשָּׁזֵף, אָפּגעברענט ווערן; אָפּברענען זיך.

— הִשְׁתַּזֵּף, אָפּברענען זיך.

שֶׁזֶף, ז. זון־אָפּגעברענטקייט; ברוינלעכקייט.

שִׁזָּפוֹן, ז. זון־אָפּגעברענטקייט; זון־בראַנד (אויף געוויקסן).

שָׁזֹר (שָׁזַר, יִשְׁזֹר),פ״י. אַרײַנװעבן; דורכ־װעבן; אַרײַנפּלעכטן ; דורכפּלעכטן.

– הִשָּׁזֵר, אײַנגעפּלאָכטן װערן: דורכ־געפּלאָכטן װערן; דורכגעװעבט װערן.

– שְׁזוֹר, אײַנגעפּלאָכטן װערן; אַרײַנ־געװעבט װערן.

– הָשְׁזַר, אײַנגעפּלאָכטן װערן; אַרײַנ־געװעבט װערן.

– הִשְׁתַּזֵּר, דורכפּלעכטן זיך.

שַׁזָּר, ז. שטריק־פּלעכטער.

שֵׁזֶר, ז. שטריק־פּלעכטונג.

שִׁזְרָה, נ. רוקנזײַל; רוקנבײן.

שַׁח, ת. אַראָפּגעבױגענער; אײַנגעבױגע־נער. ז. שאַך (פּערסישער קעניג און שאַכמאַט).

שַׁח, ז. געשפּרעך; האַרץ־אַראָפּרעדונג.

שָׁח, פ״י. גערעדט. זע שִׂיחַ.

שָׁחֹד (שָׁחַד, יִשְׁחַד), פ״י. אונטערקויפֿן; איבערקויפֿן; געבן שוחד; געבן כאַ־באַר.

– שַׁחֵד, אונטערקויפֿן; איבערקויפֿן; גע־בן שוחד; געבן כאַבאַר.

– שֻׁחוֹד איבערגעקויפֿט װערן; אונטער־געקויפֿט װערן.

– מְשֻׁחָד, ת. סוביעקטיװער.

– דֵּעָה בִּלְתִּי מְשֻׁחֶדֶת, אָביעקטיװע מײ־נונג.

– הַשְׁחֵד, איבערקויפֿן; אונטערקויפֿן; געבן כאַבאַר.

שֹׁחַד, שׁוֹחַד, ז. כאַבאַר.

– שֹׁחַד־דְּבָרִים, לאָקונג; צורעדונג; איבערקויף מיט װערטער.

– אֲבַק־שֹׁחַד עפּעס־װאָס פֿון כאַבאַר.

שָׁחֹה (שָׁחָה, יִשְׁחֶה), פ״ע. שװימען; האַלטן זיך אויפֿן װאַסער.

– הַשְׁחֵה, מאַכן שװימען; פֿאַרשװענקען.

שָׁחֹה (שָׁחָה, יִשְׁחֶה), פ״ע. אַראָפּבײגן זיך; אײַנבײגן זיך; אויסבײגן זיך; נײגן זיך צו דער ערד.

– הַשְׁחֵה, אַראָפּבײגן; אײַנבײגן; אויס־בײגן; נײגן.

– הִשְׁתַּחֲוֵה, קניִען; קניקן; קניקסן; פֿאַלן צו די פֿיס; נײגן זיך; בײגן זיך.

שְׁחוּי, ז. שװימונג; שװימעניש.

– מֵי־שְׁחוּי, טיף װאַסער.

שִׁחוּד, ז. איבערקויפֿונג; אונטערקויפֿונג; כאַבאַר־געבונג.

שָׁחוּז, ת. געשלײַפֿטער; געשליפֿענער געשאַרפֿטער; אונטערגעבונדענער.

שְׁחוּזָה, ת״נ. געבונדענע; אונטערגעבונ־דענע.

שְׁחוֹחַ, תה״פ. הכנעהדיק; אונטערטעניק; מיט אַראָפּגעבױגענעם קאָפּ.

שָׁחוּחַ, שָׁחוֹחַ, ת. אײַנגעבױגענער; אַ־ראָפּגעבױגענער.

שָׁחוּט, ת. געשאָכטענער; צעפּלאַטשיק־טער; אָנגעשאַרפֿטער; אָנגעשלײַפֿ־טער.

שָׁחוּל, ת. אַרײַנגעצױגענער; אויפֿגע־צױגענער; אויסגעלינקטער.

שְׁחוֹלֶת, נ. מעטאַל־שטויב; מעטאַל־אָפּ־פֿאַל.

שָׁחוּם, ת. ברוינלעכער; גראַניטאַרטי־קער.

שָׁחוֹן, ת. הײסער; חמימהדיקער.

שָׁחוּף, ת. טובערקולאָזער; קאַסטרירטער; פקרדיקער.

שָׁחוּץ, ת. חוצפהדיקער; פֿאַרריסענער.

שְׂחוֹק, ז. געלעכטער; אָפּלאַכעריי; שפּאָס; חוזק; שפּיל; פֿאַרווײַלונג.

שָׁחוּק, ת. צעריבענער; אויסגעריבענער; אויסגעדריוולטער.

שָׁחוֹר, ת. שוואַרצער.

שְׁחוֹר, ז. שוואַרצקייט.

שְׁחוּר, ז. פֿאַרשוואַרצונג; אײַנבעטונג (זיך ווענדונג מיט אַ בקשה).

שַׁחֲוָר, ז. הויפּט; הערשער.

שְׁחוֹרִי, ת. דערשלאָגענער; מעלאַנכאָלישער.

שְׁחוּת, נ. לאָך; גרוב.

שְׁחוּת, ז. פֿאַרדאַרבונג.

שַׁחוּת, נ. געפֿאַלנקייט; קריכערישקייט.

(שָׁחֹז) הַשְׁחֵז, פּ״י. שלײַפֿן; אָנשלײַפֿן; שאַרפֿן; אָנשאַרפֿן.

— הֻשְׁחַז, אָנגעשלײַפֿט ווערן; אויסגעשלײַפֿט ווערן; אָנגעשאַרפֿט ווערן.

— הִשְׁתַּחֵז, שאַרף ווערן; אָנגעשלײַפֿט ווערן.

שְׁחְזוּר, ז. אָפּבויאונג; רעקאָנסטרויִרונג.

שַׁחְזֵר, פּ״י. אָפּבויען; רעקאָנסטרויִרן.

— שֻׁחְזַר, אָפּגעבויט ווערן; רעקאָנסטרויִרט ווערן.

— שָׁחַח (שָׁחַת, שַׁח, יָשֹׁח), פּ״ע. בויגן זיך; אײַנבויגן זיך; אַראָפּבויגן זיך.

— הֵשַׁח (נָשַׁח), אַראָפּגעבויגן ווערן; דערנידעריקט ווערן.

— הָשֵׁחַ, אַראָפּבייגן; אַראָפּנידערן; דערנידעריקן.

— הַשְׁחֵחַ, אַראָפּבייגן; אַראָפּנידערן; דערנידעריקן.

— הֻשַּׁח, אַראָפּגענידערט ווערן; דערנידעריקט ווערן.

— הִשְׁתּוֹחֵחַ, בייגן זיך; אַראָפּבייגן זיך; זײַן פֿאַרצווייפֿלט.

שָׁחַט (שָׁחַט, יִשְׁחַט), פּ״י. אויסקוועטשן; אויסדרענגען.

— הִשָּׁחֵט, אויסגעקוועטשט ווערן; אויסגעדרענגט ווערן.

שָׁחַט (שָׁחַט, יִשְׁחַט), פּ״י. שעכטן; טויטן; קוילען; הרגענען.

— הִשָּׁחֵט, געשאָכטן ווערן; געקוילעט ווערן; געטויט ווערן; געהרגעט ווערן.

— הַשְׁחֵט, מאַכן שעכטן; מאַכן קוילען; מאַכן טויטן; מאַכן הרגענען.

שְׁחִי, שֶׁחִי, ז. אונטער־אָרעם; פּאַכוו.

— בֵּית הַשֶּׁחִי, פּאַכוו.

שְׁחִיזָה, נ. שאַרפֿונג; שלײַפֿונג.

שְׂחִיָּה, נ. שווימונג.

שְׁחִיָּה, נ. אײַנבייגונג.

שְׁחִיטָה, נ. שלאַכטונג; שעכטונג; טויטונג; מאָרדונג.

שְׁחִין, ז. געשוויר; פּאַרך.

שַׂחְיָן, ז. שווימער.

שַׂחְיָנוּת, נ. שווימונג; שווים־ספּאָרט.

שְׁחִינוּת, נ. הייסקייט.

שְׁחִים, ז. ווידערוווקס; אויסוווקס.

שָׁחִיף, ז. ברעטל.

שְׁחִיק, ת. צעמאָרשטשעטער.

שְׂחִיקָה, נ. גלעכטער.

שְׁחִיקָה, נ. צערייבונג; צעמאָרשטשונג.

שְׁחִית, נ. לאָך; גרוב.

שְׁחִיתָה, נ. פֿאַרדאַרבונג: קאַליע ווע־רונג.

שְׁחִיתוּת, נ. פֿאַרדאַרבונג; קאָרופּציע; קאָרגמפּירונג.

שַׁחַל, ז. לייב.

שָׁחֹל (שָׁחַל, יִשְׁחַל), פ״י. דורכלאָזן; דורכזייערן.

– שַׁחֵל, ציטערן; טרייסלען זיך; מורא האָבן.

– הַשְׁחֵל, איינפֿעדעמען: דורכציִען; צו־געבן נעגעלעך צו ווײַרויך; ברומען ווי אַ לייב.

– הַשְׁחֵל עַצְמוֹ, דורכשטופּן זיך.

– הֻשְׁחַל, איינגעפֿעדעמט ווערן; דורכ־געצויגן ווערן.

– הִשְׁתַּחֵל, דורכשטופּן זיך; דורכרײַסן זיך.

שַׁחְלָב, ז. אָרכידייע (בלום).

שַׁחְלָה, נ. אייערשטאָק; אייערבײַטעלע אין בלומען; קוילן־נעסט (אין אַ ביקס).

שַׁחֲלַיִם, ז״ז. שטשאָוואַרטיק געוויקס — לעפּידיום.

שַׁחְלָנִית, נ. היישעריק.

שְׁחֶלֶת, נ. נעגעלע־געווירץ.

שְׁחֶלֶת, נ. מעטאַל־אָפּפֿאַל (בײַם באַאַר־בעטן).

שַׁחַם, ז. גראַניט.

שָׁחֹם, ת. ברוינלעכער.

(שחם) הַשְׁחֵם, פעו״י. ווערן ברוינלעך; מאַכן ברוינלעך.

– הִשְׁתַּחֵם, ברוינלעך ווערן; פֿאַרברוינ־לעכן זיך.

שַׁחְמוּת, נ. ברוינלעכקייט; זונ־אָפּגע־ברענטקייט.

שְׁחַמְחַם, ת. ברוינלעכער; אַביסל פֿאַר־ברוינטער.

שְׁחַמְתָּנִי, ת. צוגעברוינטער; ברוינלעכער

שְׁחַמְתִּי, ת. ברוינלעכער.

(שָׁחֹן) הַשְׁחֵן, פ״י. דערוואַרעמען.

שַׁחֲנָא, ז. לאַסט; מַשׂא.

שַׁחַף, ז. מעווע (יַם־פֿויגל).

(שָׁחֹף) הִשָּׁחֵף, פ״ע. קראַנק ווערן אויף טובערקולאָז.

– שַׁחֵף, אויסמאָרען; אויסדאַרן.

– שֻׁחוֹף, קראַנק ווערן אויף טובערקולאָז

שָׁחֹף, ת. גראָלעכער.

שַׁחֲפָן, ז. טובערקולאָז־קראַנקער.

שַׁחֲפָנוּת, נ. טובערקולאָזיקייט.

שַׁחֲפָנִי, ת. טובערקולאָזער.

שַׁחֶפֶת, נ. טובערקולאָז.

שָׁחֹץ (שָׁחַץ, יִשְׁחַץ), פ״ע. פֿאַרריסן זײַן; חוצפּהדיק זײַן; בלאָזן פֿון זיך.

– שַׁחֵץ, חוצפּהדיק זײַן; בלאָזן פֿון זיך; פֿאַרריסן זײַן.

– הִשְׁתַּחֵץ, באַרימען זיך.

שַׁחַץ, ז. פֿאַרריסנקייט; גרויסהאַלטעריי; אימפּערטינענץ; חוצפּהדיקייט; אַכ־זריות.

שֶׁחֶץ, ז. גרויסהאַלטער; פֿאַרריסענער; אימפּערטינענט; חוצפּהניק.

שַׁחֲצוּת, שַׁחֲצִית, נ. פֿאַריסנקייט; אימ־פערטינענץ; גרויסהאַלטונג.

שַׁחֲצֵן, פ״י. רעדן חוצפּהדיק; פֿאַרהאַלטן זיך אימפּערטינענט.

שַׁחְצָן, ז. פֿאַרריסענער; אימפּערטינענט.

שַׁחֲצָנוּת, נ. פֿאַרריסנקייט; חוצפּהדיקייט; אימפּערטינענץ.

שַׁחֲצָנִי, ת. פֿאַרריסענער; חוצפּהדיקער; אימפּערטינענטער.

שָׂחֹק (שָׂחַק, יִשְׂחַק), פ״ע. לאַכן; שמייכ־לען; חוזקן; אָפּשפּעטן.

— אַמָּה שׂוֹחֶקֶת, עטוואָס גרעסער ווי די נאָרמאַלע מאָס פֿון אַן אַרשין.

— טֶפַח שׂוֹחֵק, עטוואָס גרעסער ווי די נאָרמאַלע מאָס פֿון אַ שפּאַן.

— שַׂחֵק, שפּילן; שפּילן זיך; פֿאָרשטעלן; אָפּשפּעטן; אָפּחוזקן.

— שִׂחֵק לוֹ מַזָּלוֹ, ס׳מזל האָט אים צו־געשפּילט.

— הַשְׂחֵק, אָפּחוזקן; אָפּשפּעטן; פֿריילעך מאַכן; מאַכן לאַכעדיק.

שָׁחֹק (שָׁחַק, יִשְׁחַק), פ״י. צעשטויסן; צערייבן; צעקרישלען; צעשטיקלען; צעפּיצלען; צעמאָרשטשען אויף שטויב.

— הִשָּׁחֵק, צעשטויסן ווערן; צעריבן ווע־רן; אויסגעריבן ווערן; צעקרישלט ווערן; צעמאָרשטשעט ווערן אויף שטויב.

— שַׁחֵק, צעשטויסן; צעמאָרשטשען; צע־רייבן אויף שטויב.

— שָׁחוּק, אויסגעריבן ווערן; אויסגע־דריוולט ווערן.

— הַשְׁחֵק, אָפּרייבן; אָפּקראַצן.

— הִשְׁתַּחֵק, אָפּרייבן זיך; צערייבן זיך; אויסרייבן זיך; אָפּנוצן זיך.

שַׁחַק, ז. שטויב; פּולווער; אָפּגעריבע־נע. אויסגעדריוולטע, אָפּגעטראָגענע זאַך; וואָלקן; הימל.

— שְׁחָקִים, ז״ר. שמאַטעס, אָפּגעטראָגע־נע קליידער; וואָלקנס.

שְׂחָקָה, נ. שמייכל.

שַׂחְקָן, ז. שוישפּילער; אַקטיאָר; ספּאָרט־שפּילער.

שַׂחְקָנוּת, נ. שוישפּילעריי.

שָׁחֹר (שָׁחַר, יִשְׁחַר), פּעו״י. אינטערע־סירן זיך; נאָכפּאָלגן; זײַן פֿאַראינ־טערעסירט; שוואַרץ ווערן.

— הִשָּׁחֵר, שוואַרץ ווערן; אָפּגעשוואַרצט ווערן.

— שַׁחֵר, פֿעדערן זיך; שטאַרק זיך אינ־טערעסירן; אַנטקעגנלויפֿן; מקבל־פּנים זײַן.

— שַׁחֵר פָּנִים, מקבל־פּנים זײַן; עמעצן אַנטקעגנגיין.

— שַׁחֵר לַטֶּרֶף, לויערן אויף עמעצן.

— שַׁחֵר מוּסָר, פּראַוועז מוסר.

— הַשְׁחֵר, פֿעדערן זיך; אָפּשוואַרצן; שוואַרץ ווערן; פֿאַרשוואַרצן עמעצן ס׳פּנים.

— הַשְׁחֵר פָּנִים, פֿאַרשוואַרצן עמעצן ס׳פּנים; פֿאַרשעמען.

— הֻשְׁחֵר, שוואַרץ ווערן.

— הִשְׁתַּחֵר, שוואַרץ ווערן; אָפּגע־שוואַרצט ווערן.

שָׁחֹר, שָׁחוֹר, ת. שוואַרצער.

—שַׁחֲרֵי־עוֹר, שוואַרצהויטיקע.

— בְּרָסָה שְׁחֹרָה, שוואַרצע בערזע.

— מֵאָה שְׁחֹרָה, שוואַרצע מאה (שוואַרצע סאָטניע).

— מְחִיר שָׁחֹר, שוואַרצער פּרײַז.

— מָרָה שְׁחֹרָה, מעלאַנכאָליע.

— עֲבוֹדָה שְׁחֹרָה, שוואַרצע אַרבעט.

— רוֹאֶה שְׁחֹרוֹת, פּעסימיסט; שוואַרץ־זעער.

— שׁוּק שָׁחֹר, שוואַרצער מאַרק.

שַׁחַר, ז. קאַ־אָר: פֿריִער באַגינען; מאָרגן־רויט; זין; יסוד; באַדײַטונג.

— בַּשְּׁחָרִים, אין די פֿריִע מאָרגן־שעהן.

— אַיֶּלֶת־הַשַּׁחַר, מאָרגנרויט; מאָרגן־שטערן.

— אֵין לוֹ שַׁחַר, ער האָט נישט קיין יסוד (ס'איז נישט אמת).

שַׁחֲרוֹן, ז. אַגאַט (איידלשטיין).

שִׁחְרוּר, ז. באַפֿרײַאונג; פֿרײַלאָזונג.

— שְׁטָר־שִׁחְרוּר, פֿרײַלאָזונגס־בריוו (פֿאַר אַ באַפֿרײַטן קנעכט).

שַׁחֲרוּר, ת. פּעך־שוואַרצער; זינג־פֿויגל — טורדוס מערולאַ.

שַׁחֲרוּרִית, נ. שוואַרץ; שוואַרצקייט; פֿאַרדאָרבנקייט.

שַׁחֲרוּת, נ. יוגנטלעכקייט; יוגנט־יאָרן; שוואַרצקייט.

שְׁחַרְחַר, שְׁחַרְחֹר, ת. שוואַרצלעכער.

שְׁחַרְחֹרוּת, נ. שוואַרצלעכקייט.

שְׁחֹרִי, ת. מעלאַנכאָלישער; דעפּרעסי־ווער.

שַׁחֲרִית, נ. פֿרימאָרגן; באַגינען; מאָרגן־תּפֿילה.

— פַּת־שַׁחֲרִית, פֿרישטיק.

שִׁחְרֵר, פ"י. באַפֿרײַען: פֿרײַלאָזן; אָפּ־לאָזן.

— שֻׁחְרוֹר, באַפֿרײַט ווערן; געלאָזט ווערן פֿרײַ.

— הִשְׁתַּחְרֵר, באַפֿרײַען זיך; אַראָפּ־וואַרפֿן פֿון זיך; אַרויסמאַכן זיך.

(שַׁחַת) הִשְׁחִית, פ"ע. קאַליע ווערן: פֿאַר־דאָרבן ווערן; פֿאַרניכטעט ווערן.

— שִׁחֵת, קאַליע מאַכן; פֿאַרדאַרבן; אויסראָטן; צעשטערן; טויטן; הרגענען.

— שִׁחֵת דְּבָרִים, רעדן אויפֿן ווינט.

— שִׁחֵת רַחֲמִים, ווערן אַכזריותדיק.

— שִׁחֵת שְׂעָרוֹת, אָפּגאָלן די האָר פֿון קאָפּ.

— הִשְׁחִית, קאַליע מאַכן; פֿאַרדאַרבן; פֿאַרניכטן; צעשטערן; טויטן; באַגיין פֿאַרברעך; אָפּגאָלן די האָר פֿון קאָפּ.

— בַּל תַּשְׁחִית! צעשטער נישט! פּטר נישט אַוועק!

— עַד לְהַשְׁחִית, ביז נישט צום אויס־האַלטן.

— הֻשְׁחַת, קאַליע ווערן; פֿאַרדאָרבן ווערן; אַוועקגיין אויף פֿאַרברעכערישע וועגן.

שַׁחַת, נ. לאָך; קנעיע; קבֿר; טויט־געפֿאַר; אומקום (איבערג.); היי; פֿאַשע.

שִׁחֵת, ז. מאָראַלישע פֿאַרדאָרבנקייט.

שֵׁט, ת. אָפּטריניקער; ווידערשפּעניקער.

שָׁט, ז. רודערער; שיפֿל־טרײַבער.

שָׁט, פ"ע. שפּאַצירט. זע שׁוּט.

שִׁטָּה (שְׁטָה, יִשְׁטֶה), פ"ע. אַראָפּגיין אויף אַ זײַטיקן וועג; (איבערג.) אַוועק־

גיין אויף אַ שלעכטן וועג; נואָפֿן; פֿאַרראַטן.

(א) שִׁטָּה, ז. (ר׳ שִׁטִּים), אַקאַציע (בוים).

(ב) שִׁטָּה, נ. מעטאָד; סיסטעם; שטייגער; וועג; ריי; ליניע; צייל. זע שִׁיטָּה.

(שטה) הִשָּׁטֶה, פ״ע. אַראָפּגיין פֿון זינען; משוגע ווערן.

— שַׁטֵּה, חוזקן; אָפּשפּעטן.

— שֻׁטָּה, אָפּגעחוזקט ווערן; אָפּגעשפּעט ווערן.

— הַשְׁטֵה, אָפּחוזקן; אָפּלאַכן.

— הִשְׁתַּטֵּה, באַנאַרישן זיך; האַנדלען ווי אַ נאַר; אַראָפּגיין פֿון זינען; משוגע ווערן.

שָׁטוּחַ, ת. פֿלאַכער; אויסגעשפּרייטער.

— רֶגֶל שְׁטוּחָה, פלאַטפֿוס.

שִׁטּוּחַ, ז. אויסשפּרייטונג; אויסציאונג.

שִׁטּוּט, ז. אַרומגייאונג; אַרומשלעפּונג.

שִׁטּוּי, ז. חוזק; זיך נאַריש מאַכונג.

שָׁטוּם, ת. פֿאַראַכטער.

שָׁטוּף, ת. געשווענקטער; אויסגעשווענקטער; איבערגעגעבענער צו; פֿאַרזונקענער.

שִׁטּוּף, ז. שווענקונג; אויסשווענקונג; אָפּשווענקונג; פֿאַרשווענקונג.

שִׁטּוּר, ז. פּאָליצייאישע טעטיקייט; סיסטעם פֿון פּאָליצייאישע מאָסמיטלען.

שְׁטוּת, נ. (ר׳ שְׁטֻיּוֹת), נאַרישקייט; אומזין.

— שְׁטֻיּוֹת! נאַרישקייטן!

שְׁטוּתִי, ת. נאַרישער; אומזיניקער.

שָׁטַח (שָׁטַח, יִשְׁטַח), פ״י. פֿונאַנדער־שפּרייטן; צעשפּרייטן; אויסציִען; אויסלייגן; שיטן; באַשיטן.

— שַׁטֵּחַ, אויספּלאַטשיקן; אויסציִען; פֿונאַנדערציִען.

— שֻׁטּוֹחַ, אויסגעפּלאַטשיקט ווערן; אויסגעצויגן ווערן; פֿונאַנדערגעצויגן ווערן.

— הַשְׁטֵחַ, אויסשפּרייטן; אויסציִען.

— הֻשְׁטַח, אויסגעשפּרייט ווערן; אויסגעצויגן ווערן.

— הִשְׁתַּטֵּחַ, אויסציִען זיך; פֿונאַנדערציִען זיך.

שֶׁטַח, ז. פֿלאַך; אויבערפֿלאַך; געביט; פֿאַרנעם; שטח.

— מִדּוֹת־שֶׁטַח, פֿלאַכמאָסן.

— מַד־שֶׁטַח, פלאַנימעטער.

שִׁטְחִי, ת. אויבערפֿלעכלעכער; פֿלאַכער.

שִׁטְחִיּוּת, נ. אויבערפֿלעכלעכקייט.

שָׁטָט, ז. אויספֿלוגלער; אַרומגייער; באַוועגלעכער היטער.

שָׁטְיָא, ת. נאַר.

שְׁטָיָה, נ. נאַרישע פֿרוי; אידיאָטקע.

שַׁטְיוּת, נ. אידיאָטיזם; נאַרישקייט; אידיאָטישקייט.

שָׁטִיחַ, ז. טעפּיך; דיוואַן.

שְׁטִיחָה, נ. אויסציאונג; פֿונאַנדערציאונג; אויסשפּרייטונג; פֿונאַנדערשפּרייטונג; אויסלייגונג.

שְׁטִיחוֹן, ז. קליינער טעפּיך.

שְׁטִיחוּת, נ. אויסציאונג; אויסשפּרייטונג.

שְׂטִימָה, נ. פֿײַנדשאַפֿט; פֿאַראַכטונג.

שְׁטִיפָה, נ. שווענקונג; אָפּשווענקונג; אונטערשווענקונג.

שְׁטִיפוּת, נ. גיריקייט: באַגער; להוט־קייט.

שָׁטַם (שָׁטַם, יִשְׁטֹם), פ״י. פֿײַנד האָבן; פֿאַראַכטן.

— הִשָּׁטֵם, פֿאַראַכטעט ווערן.

שִׂטְמָה, נ. פֿײַנדשאַפֿט; פֿאַראַכטונג.

שָׂטַן (שָׂטַן, יִשְׂטֹן), פ״י. באַשולדיקן; פֿײַנד האָבן; פֿאַראַכטן.

— הַשְׂטֵן, באַשולדיקן; פֿאָרוואַרפֿן.

שָׂטָן, ז. טײַוול; שטן; אַשמדאַי; שלעכ־טער גײַסט; באַשולדיקער; קעגנער; פֿײַנד; פֿאַרביסענער.

— בְּכוֹר־שָׂטָן, קונדס; לץ; חבֿרה־מאַן.

שִׂטְנָא, ז. טײַוול; שלעכטער גײַסט; באַ־שולדיקער.

שִׂטְנָה, נ. בייזוויליקע באַשולדיקונג; אויסגעטראַכטע באַשולדיקונג; מסירה.

שְׂטָנִי, ת. טײַוולאָנישער.

שָׁטַף (שָׁטַף, יִשְׁטֹף), פעו״י. פֿליסן; שווימען מיטן שטראָם; אָפּשווענקען; אונטערשווענקען; מיטרײַסן מיטן שטראָם; פֿאַרגיסן; צעגיסן זיך; זײַן גיריק; זײַן להוט.

— גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, כליאַפּ־רעגן; גאָס־רעגן.

— הִשָּׁטֵף, אויסגעשווענקט ווערן; אָפּ־געשווענקט ווערן; אונטערגעשווענקט ווערן; מיטגעריסן ווערן מיטן שטראָם.

— שֻׁטּוֹף, אויסגעשווענקט ווערן; אָפּ־געשווענקט ווערן.

— הַשְׁטֵף, פֿאַרגיסן; אָפּשווענקען.

— הֻשְׁטֵף, אָפּגעשווענקט ווערן; מיט־געריסן ווערן מיטן שטראָם.

— הִשְׁתַּטֵּף, אָפּשווענקען זיך.

שֶׁטֶף, ז. שטראָם; פֿלוס; פֿליסיקייט; שנעלקייט; געשווינדקייט; אויסגוס; כּעס; בייזקייט; גאַלאָפּ; וואָל, אָפּגע־שווענקטע פֿון דער חיה בײַם באָדן זיך.

— שֶׁטֶף־אַף, גרימצאָרן; שטאַרקער כּעס.

— שֶׁטֶף־דָּם, בלוט־שטורץ.

— בְּשֶׁטֶף, פֿליסיק; געשווינד.

שִׁטְפָּא, ז. פֿלוס; שטראָם.

— שִׁטְפָּא דְּלִישָׁנָא, ווערטער־שטראָם.

שִׁטָּפוֹן, ז. פֿאַרפֿלייצונג.

שָׁטַר (שָׁטַר, יִשְׁטֹר), פ״י. באַשטראָפֿן; בענדיקן.

— הַשְׁטֵר, באַשטימען פּאָליצײַ; באַ־שטימען רעגירער.

שְׁטָר, ז. (ר׳ שְׁטָרוֹת), באַנקנאָט; וועק־סל; פֿאַרפֿליכטיקונגס־אַקט.

— שְׁטָר־חוֹב, וועקסל.

— שְׁטָר חֲצִי־זָכָר, באַשטעטיקונגס־אַקט פֿאַר אַ טאָכטער, אַז זי וועט געניסן פֿון ירושה אויף אַ העלפֿט ווי יעדער פֿון די זין.

— שְׁטָר־כֶּסֶף, באַנקנאָט.

— שְׁטָר־מְכִירָה, פֿאַרקויפֿס־אַקט.

— שְׁטָר־עֵרֶךְ, אַקציע.

— מִנְיַן הַשְּׁטָרוֹת, סיסטעם פֿון אָפֿיצי־עלע יאָרן־רעכנונג אין א״י אין די צײַטן פֿון צווייטן בית המקדש, זײַט דער הערשונג פֿון מלך סֶלֵיקוס (312 פֿאַר דער אַלג. צײַטרעכנונג).

– נִכְיוֹן־שְׁטָרוֹת, וועקסל־דיסקאָנט.

שֶׁטֶר, ז. פּאָליציייִשע טעטיקייט; סיסטעם פֿון פּאָליציייִשע מאָסמיטלען.

שִׁטָּתִי, ת. סיסטעמאַטישער; מעטאָדישער.

שִׁטָּתִיּוּת, נ. סיסטעמאַטישקייט; מעטאָדישקייט.

שַׁי, ז. מתּנה; פּרעזענט.

שִׂיא, ז. באַרג־שפּיץ; הויכפּונקט; רעקאָרד.

שִׂיאוֹן, ז. העכסטער פּונקט; שפּיץ.

שִׂיב (שָׂב, יָשִׂיב), פּ״ע. גראָ ווערן; אַלט ווערן.

שֵׂיב, ז. אַלטקייט; זיקנה.

שֵׂיבָה, נ. גרײַז־גראָאיקייט; אַלטקייט.

– אִישׁ־שֵׂיבָה, גרײַז־גרויער.

שִׁיבָה, נ. צוריקקום; צוריקקער.

– שִׁיבַת־צִיּוֹן, צוריקקער פֿון ייִדן פֿון בבֿל קיין א״י אין די צײַטן פֿון עזרא און נחמיה; צוריקקער פֿון ייִדן קיין א״י אין דער מאָדערנער תּקופֿה.

שִׂיג, ז. באַדאַרף; ענין; עסק.

– שִׂיחַ־וָשִׂיג, עסק; געשעפֿט.

שִׂיד, ז. קאַלך; קרײַד.

שִׂיד (שָׂד, יָשִׂיד), פּ״י. ווײַסן; קאַלכן; אויסקאַלכן; טינקעווען; אויסטינקעווען.

שָׂיֹה (שָׂיָה, יִשְׂיֶה), פּ״י. פֿאַרלאָזן.

שַׂיָּה, נ. שעפּסעלע; ציגעלע.

שִׁיּוּט, ז. שיפֿל־רודערונג.

שִׁיּוּף, ז. אָפּפֿײַלונג; אָפּקראַצונג; אָפּשײַערונג; פּאָלירונג.

שִׁיּוּר, ז. איבערבלײַבעכץ.

שִׁיזָף, ז. ווילדפֿלוים (בוים און פֿרוכט).

שִׂיחַ (שָׂח, יָשִׂיחַ), פּ״ע. רעדן; אויסרעדן זיך; זאָגן; שמועסן; אויסשמועסן זיך; דערציילן; קלאָגן זיך.

– שׂוֹחֵחַ, רעדן; שמועסן; פֿירן אַ שמועס.

– הֵשִׂיחַ, רעדן; אויסרעדן זיך; שמועסן; מאַכן שמועסן.

שִׂיחַ, ז. קוסט; שמועס; אַראָפּרעדונג פֿון האַרץ.

– שִׂיחַ־וָשִׂיג, עסק; געשעפֿט.

– אִישׁ שִׂיחוֹ, מיטשמועסער.

– מְרִי־שִׂיחַ, האַרץ־אויסגוס.

– שָׁפַךְ שִׂיחוֹ, אויסגיסן דאָס האַרץ.

שִׂיחַ, ז. לאָך; גרוב; ראָוו; רינשטאָק; טעראַסע־פֿעלד.

שַׂיָּח, ז. שווימער.

שִׂיחָה, נ. געשפּרעך; שמועס; לעקציע.

– דוּ־שִׂיחַ, דיאַלאָג.

– תְּלַת־שִׂיחַ, דרײַ־שמועס.

– שִׂיחַת־חֻלִּין, געוויינטלעכער, טאָגטעגלעכער שמועס.

– שִׂיחַת־רֵעִים, פֿרײַנדלעכער שמועס.

– אִישׁ־שִׂיחָה, קאָזער; שמועסער; גוטער מיטשמועסער.

– תִּשְׁעָה קַבִּין שִׂיחָה, נײַן מאָס רייד.

שִׁיחָה, נ. גרוב.

שִׂיחוֹן, ז. האַנטבוך מיט שמועסן צו לערנען אַ פֿרעמד לשון.

שִׁיחוֹר, ז. נילוס, אויך באַצ. פֿאַר וואַדי אַל־עַריש צווישן נגב און סיני; קוילן.

שַׁיִט, ז. רודערונג אויף שיפֿלעך.

— אֳנִי־שַׁיִט, זעגל־ און רודער־שיף.

שַׁיָּט, ז. רודערער; שווימער.

שִׁיטָה, נ. מעטאָד; סיסטעם; שטייגער; וועג; ריי; ליניע; צייל.

— שִׁיטָה טִבְעִית, נאַטירלעכער סיסטעם; פשוטער סיסטעם.

— הַשִּׁיטָה הַמֶּטְרִית, מעטרישער סיס־טעם.

— שִׁיטָה מְקֻבֶּצֶת, נאָמען פון בצלאל אַשכנזי׳ס ספר, וואָס נעמט אַרײַן אַלע חידושים איבערן תּלמוד; אַנטאָלאָגיע.

— בֵּין הַשִּׁיטִין, צווישן די שורות.

שַׁיֶּטֶת, נ. פלאָטילע; שיפן־עסקאַדרע.

שִׁיטָתִי, ת. סיסטעמאַטישער; מעטאָדי־שער.

שִׁיטָתִיּוּת, נ. סיסטעמאַטישקייט; מעטאָ־דישקייט.

שַׁיֵּךְ, פ״י. צושרײַבן; מאַכן אָנגעהע־ריק צו־.

— שֻׁיַּךְ, צוגעשריבן ווערן.

— הִשְׁתַּיֵּךְ, אָנגעהערן; צוגעהערן; זײַן אָנגעהעריק

שַׁיָּךְ, ת. באַלאַנגטער; אָנגעהעריקער; שײַכותדיקער.

שֵׁיךְ, ז. שייך (אַראַבישער שבט־עלטס־טער).

שַׁיָּכוּת, נ. באַלאַנגטקייט; אָנגעהעריקייט; שײַכותדיקייט.

שִׂים (שָׂם, יָשִׂים), פ״י. אַוועקלייגן; אַ־נידערלייגן; צולייגן; אָנטון; אַרויפ־לייגן; באַשטימען; מאַכן; אײַנריכטן; אײַנאָרדענען; צודעקן; פאַרדעקן; אַכ־טונג געבן.

— שִׂים בְּאָזְנֵי־, לאָזן הערן; מאַכן עמעצן אויפמערקזאַם.

— שִׂים בְּפִי־, מאַכן געדענקען.

— שִׂים יָד עַל פֶּה, שווײַגן; האַלטן דאָס מויל.

— שִׂים לְאַל, צונישט מאַכן.

— שִׂים לֵב אֶל־, שִׂים לֵב עַל־, ווענדן אויפמערקזאַמקייט.

— שִׂים עַיִן עַל־, אַכטונג געבן; וואַרפן אַן אויג.

— שִׂים פָּנִים אֶל־, ווענדן זיך צו.

— שִׂים פָּנִים בְּ־, פאַרנעמען זיך (קעגן עמעצן).

— שִׂים קֵץ לְ־, מאַכן אַ סוף צו.

— שִׂים רַחֲמִים לְ־, אָנווענדן רחמנות.

— מִי שָׂמְךָ? ווער האָט דיר דערלויבט? ווער האָט דיך באַשטימט?

— הָשֵׂם, אַוועקלייגן; צולייגן; אַרויפ־לייגן; באַשטימען; מאַכן; אײַנריכטן; אײַנאָרדענען; אַכטונג געבן.

— מִבְּלִי מֵשִׂים, נישט ווילנדיק.

— הוּשַׂם, אַוועקגעלייגט ווערן; צוגע־לייגט ווערן; אָנגעווענדט ווערן.

שִׂימָה, נ. אַוועקלייגונג; אונטערלייגונג; אײַנריכטונג; אײַנאָרדנונג; באַשטי־מונג; נאָמינירונג.

— שִׂימַת־לֵב, אויפמערקזאַמקייט.

— שִׂימַת עַיִן, השגחה־האָבונג.

שִׁימָה, נ. שאַצונג.

שִׁין, שִׂין, נ. 21־טער אות אין א״ב — שׁ, שׂ.

שַׁיִן, ז. שֵׁינִים, ז״ר. אורין.

שִׂיעַ, ז. צעמענט.

שַׁיֵּף, פ״י. פֿײַלן: אָפּפֿײַלן.

— שֻׁיּוּף, אָפּגעפֿײַלט ווערן.

שִׁיף, ת. געפֿײַלטער: פּאָלירטער: געשאָבענער.

שִׁיפָה, נ. ליקע (אונטערשאָל פֿון אַ בוים): שײַערונג: פֿײַלונג: פּאָלירונג: שאָבונג.

שִׂיץ, ז. פּאַלמען־צאָן: האַרטער טייטל.

שֵׁיק, ז. טשעק.

שִׁיר (שָׁר, יָשִׁיר), פ״ע. זינגען: באַזינגען: מוזיצירן.

— שׁוֹרֵר, דיכטן: פֿאַרפֿאַסן לידער: זינגען.

— הוּשַׁר, אויפֿגעזונגען ווערן: געזונגען ווערן.

שִׁיר, ז. געזאַנג: ליד: געדיכט.

— שִׁיר גִּבּוֹרִים, עפּאָפּייע.

— שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, באַצ. פֿאַר אַ קאַפּיטל תהלים פֿון פרק ק״כ ביז קל״ד.

— שִׁיר זָהָב, סאָנעט.

— שִׁיר הַשִּׁירִים, שיר השירים — ציקל ליבע־לידער אין תּנ״ך.

— שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, מדרשים און אַגדות אויף שיר השירים אין „מדרש רבה“.

— שִׁיר־לֶכֶת, מאַרש.

— שִׁיר־עַם, פֿאָלקס־ליד.

— שִׁיר־עֶרֶשׂ, וויג־ליד.

— שִׁיר־תְּהִלָּה, לויב־ליד: פּאַנעגיריק.

— בַּת־הַשִּׁיר, זינגפֿויגל (אין קהלת): מוזע.

— כְּלֵי־שִׁיר, מוזיק־אינסטרומענטן.

— צִפּוֹר־שִׁיר, זינגפֿויגל.

שַׁיֵּר, פ״י. איבערלאָזן.

— הִשְׁתַּיֵּר, איבערבלײַבן.

שֵׁיר, ז. קאַנטער (צו פֿירן אַ פֿערד): האַלדזבאַנד.

שְׁיָר, ז. (ר׳ שִׁירַיִם, שְׁיָרִים), איבערבלײַבעכץ: רעשטלעך.

שַׁיָּר, ז. קאַראַוואַן־רײַזנדער: מיטרײַזנדער.

שִׁירְאָ, ז. שִׁירְאִים, ז״ר. איידעלער זײַד.

שִׁירָה, נ. געזאַנג: דיכטונג: פּאָעזיע: לויב־געזאַנג.

— שִׁירַת הַבַּרְבּוּר, שוואַנען־געזאַנג.

— בַּת־הַשִּׁירָה, מוזע.

— שִׁירַת־הַיָּם, לויב־געזאַנג וואָס משה האָט מיט די בני־ישראל געזונגען נאָך קריעת ים־סוף („אָז יָשִׁיר“).

— שַׁבַּת־שִׁירָה, דער שבת צווישן י׳ און י״ז שבט ווען מען לייענט אין דער פרשה בְּשַׁלַּח „אָז יָשִׁיר“.

שְׁיָרָה, שַׁיָּרָה, נ. קאַראַוואַן.

שִׁירוֹן, ז. לידער־ביכל: זאַמלונג פֿון זינגלידער.

שִׁירִי, ת. דיכטערישער: פּאָעטישער: געזאַנגלעכער.

שְׁיֶרֶת, נ. איבערבלײַבעכץ: רעשטל.

שַׁיִשׁ, ז. מאַרמאָר: מירמלשטיין.

שִׂישׂ, שׂוּשׂ (שָׂשׂ, יָשִׂישׂ, יָשׂוּשׂ), פ״ע. פֿריילעך זײַן: משמח זײַן זיך: פֿרייען זיך.

— הֵשֵׂשׂ, פֿריילעך מאַכן: משמח זײַן.

שִׁישָׁה, נ. פרייד: חדווה.

שֵׁישִׁי, ת. מאַרמאָרנער: מירמלנער.

שִׁית (שָׁת, יָשִׁית), פ״י. אַוועקלייגן: אַ־נידערלייגן; צולייגן; מאַכן; אייַנריכ־טן; באַשטימען; אויסשפּרייטן; באַ־לאַגערן; באַזעצן.

– שִׁית יָד עִם־, מאַכן יַד אחת מיט־.

– שִׁית לֵב, אויפמערקזאַם ווערן.

– שִׁית עַל־, פאַרפליכטן.

– שִׁית פָּנִים, ווענדן זיך צו.

– הֵשֵׁת, אַוועקלייגן: אַנידערלייגן; צו־לייגן; ווענדן; אָנווענדן; מאַכן; אייַנריכטן.

– הוּשַׁת, אַוועקגעלייגט ווערן; צוגע־לייגט ווערן; אָנגעווענדט ווערן.

שִׁית, ז. (ר׳ שִׁיתִים, שִׁיתִין), טראַכט; קליידונג; יסוד; באַזע; אָפּפלוס־קאַ־נאַל נעבן מזבח אין בית־המקדש.

שַׁיִת, ז. דאָרן.

שִׁיתָה, נ. אַנידערלייגונג; טואונג.

שֵׂךְ, ז. (ר׳ שִׂכִּים), דאָרן.

שֹׂךְ, ז. (ר׳ שְׂכָים), בייַדל; אַלטאַנע.

שַׁךְ, ז. שטילקייט.

שַׁךְ, פ״ע. געלעגן. זע שָׁכַךְ.

שָׁכַב (שָׁכַב, יִשְׁכַּב), פ״ע. ליגן; לייגן זיך; ליגן קראנק; רוען; קומען צו אַ פרוי; באַשלאָפן אַ פרוי.

– שָׁכַב עִם־, באַשלאָפן.

– שָׁכַב עִם אֲבוֹתָיו, שטאַרבן.

– לֹא שָׁכַב לִבּוֹ, ער האָט זיך נישט באַרואיקט.

– לֹא שָׁכְבוּ עוֹרְקָיו, ער האָט זיך נישט באַרואיקט.

– הִשְׁכִּיב, אַוועקגעלייגט ווערן צו גע־שלעכטלעכן פאַרקער.

– שֻׁכַּב, אַוועקגעלייגט ווערן צו גע־שלעכטלעכן פאַרקער.

– הִשְׁכִּיב, אַוועקלייגן; אַנידערלייגן.

– הָשְׁכַּב, אַוועקגעלייגט ווערן; אַנידער־געלייגט ווערן.

שֶׁכֶב, ז. אונטערשטער מיל־שטיין.

שְׁכָבָה, שִׁכְבָה, נ. פּלאַסט; שיכט; אָנ־וווקס.

– שִׁכְבַת־זֶרַע, ספּערמע; מענלעכע זרע.

שְׁכֹבֶת, נ. געשלעכטלעכער פאַרקער; זרע; ספּערמע.

שְׁכָה, נ. דאָרן; שטעכיקער פלאָקן.

שָׁכוּב, ת. ליגנדיקער.

שָׁכוּחַ, ת. פאַרגעסענער.

שֶׁכְוִי, ז. האָן.

שֶׂכְוִיָּה, נ. הון; קאָקעטקע; פאָנפאָראָנ־טקע.

שָׁכוּךְ, ת. איבערגעדעקטער; פאַרדעק־טער; פאַרשירמטער.

שִׁכּוּךְ, באַרואיקונג.

שְׁכוֹל, ז. טויט פון קינדער (בייַם לעבן פון די עלטערן).

שַׁכּוּל, שָׁכוּל, ת. פאַראומגליקטער דורך פאַרלירן קינדער.

שִׁכּוּל ז. קינדער־פאַרלירונג (בייַם לעבן פון די עלטערן).

שִׁכּוּל, ז. סדר־איבעראַנדערונג; איבער־לייגונג; איבערדרייאונג.

– שִׁכּוּל אוֹתִיּוֹת, אותיות־איבער־דריי־אונג אין אַ וואָרט – מעטאַטעזיס.

— שִׁכּוּל יָדַיִם, הענט פֿאַרלייגונג.

שָׁכוּן, ת. וווינענדיקער.

שִׁכּוּן, ז. וווינונג־פֿאַרזאָרגונג; באַוווי־נונגס־פֿערטל; זידלונג; דירה.

שְׁכוּנָה, נ. וווינונגס־פֿערטל; זידלונג; אַ ריי הײַזער אין שכנהשאַפֿט; בלאָק.

— שְׁכוּנוֹת עֹנִי, אָרעמקייטס־פֿערטל.

שָׁכוּר, ת. געדונגענער; אָפּגעדונגענער.

שִׁכּוֹר ז. שיכור; באַזויפֿער; באַטרונ־קענער.

שָׁכוּר ת. שיכורער; באַטרונקענער.

שָׁכַח (שָׁכַח, יִשְׁכַּח), פּ״י. פֿאַרגעסן.

— שְׁכַח אֶת הַדָּבָר! מעגסט פֿאַרגעסן!

— שָׁכַח אֶת עַצְמוֹ, פֿאַרגעסן זיך; אַ־רויסגיין פֿון די כּלים.

— הִשָּׁכֵחַ, פֿאַרגעסן ווערן; אַרויסגיין פֿון זכּרון.

— שִׁכֵּחַ, מאַכן פֿאַרגעסן; פֿאַרגעסן; אויס־מעקן פֿון זכּרון.

— שֻׁכּוֹחַ, פֿאַרגעסן ווערן.

— הַשְׁכֵּחַ, לאָזן פֿאַרגעסן; מאַכן פֿאַר־געסן.

— הֻשְׁכַּח, אַרויסגיין פֿון זכּרון.

— הִשְׁתַּכֵּחַ, פֿאַרגעסן ווערן.

שָׁכֵחַ, ת. פֿאַרגעסנדיקער.

שִׁכְחָה, נ. פֿאַרגעסונג; פֿאַרגעסענע, איבערגעלאָזטע גאַרבן אין פֿעלד (גע־הערן צו אָרעמע).

שִׁכְחוֹן, ז. זכּרון־פֿאַרליר; אַמנעזיע.

שַׁכְחָן, ז. פֿאַרגעסער.

שַׁכְחָנוּת, נ. זכּרון־שוואַכקייט; פֿאַרגע־סעניש; אַמנעזיע.

(שָׁכִיב) שְׁכִיב־מְרַע, ת. מסוכּן קראַנקער; אויסזיכטלאָז קראַנקער.

שְׁכִיבָה, נ. ליגונג.

שְׂכִיָּה, ז. זעאונגס־מערקווירדיקייט; שיי־נער אויסבליק; בילדשיינקייט.

— שְׂכִיּוֹת־חֶמְדָּה, זעאונגס־מערקווירדי־קייטן.

שָׁכִיחַ, ת. געוויינטלעכער; אָפֿטער; טאָגטעגלעכער.

שְׁכִיחָה, נ. פֿאַרגעסונג.

שְׁכִיחוּת, נ. געוויינטלעכקייט; טאָג־טעגלעכקייט.

שָׁכִיךְ, ת. באַרואיקטער.

שְׁכִיכָה, נ. באַרואיקונג.

שַׂכִּין, זו״נ. מעסער.

שְׁכִינָה, נ. שכינה; גאָטס גײַסט.

— הַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה עָלָיו, די שכינה רוט אויף אים.

שָׂכִיר, ז. לוין־אָנגעשטעלטער; געדונגע־נער.

— שְׂכִיר־יוֹם, טאָג־אַרבעטער.

— שְׂכִיר־עֵט, פֿאַרקויפֿטע פֿעדער (וועגן אַ פֿאַרקויפֿטן זשורנאַליסט).

שְׂכִירָה, נ. דינגונג; אָפּדינגונג.

שְׂכִירוּת, נ. לוין; לוין־אָפּצאָל; דינגונג; אָפּדינגונג.

שָׁכַךְ (שָׁכַךְ, שַׁךְ, יָשֹׁךְ), פּ״י. באַדעקן; איבערדעקן.

שָׁכַךְ (שָׁכַךְ, שַׁךְ, יָשֹׁךְ), פּ״ע. באַרואיקן זיך; אײַנשטילן זיך.

— שִׁכֵּךְ, באַרואיקן; אײַנשטילן.

— שֻׁכּוֹךְ, באַרואיקט ווערן; אײַנגע־שטעלט ווערן.

– הָשֵׂךְ, באַרואיקן; אײַנשטילן.

שָׂכֹל (שָׂכַל, יִשְׂכֹּל), פ״ע. האַנדלען קלוג; האַנדלען פֿאַרנונפֿטיק; זײַן קלוג.

– שִׂכֵּל, איבערדרייען דעם סדר; דורכ־פֿלעכטן; פֿאַרלייגן.

– שֻׂכַּל, פֿאַרלייגט ווערן.

– הִשְׂכִּיל, קלוג ווערן: באַנעמען; צוקוקן זיך; צוזעען; זײַן דערפֿאָלגרײַך.

– מוּסַר־הַשְׂכֵּל, מאָראַלישער אויספֿיר.

– הָשְׂכֵּל, ווערן שכלדיק; זײַן שכלדיק; באַקומען קולטור.

– הִשְׂתַּכֵּל, פֿאַלייגן זיך.

– הִתְמַשְׂכֵּל, קלוג ווערן; האַנדלען מיט חכמה.

שֵׂכֶל, שֶׂכֶל, ז. קלוגשאַפֿט; פֿאַרנונפֿט; אינטעלעקט; דערפֿאָלג.

– טוּב־שֵׂכֶל, פֿאַרנונפֿטיקער.

– הַשֵּׂכֶל הַיָּשָׁר, גלײַכער שכל.

שָׁכֹל (שָׁכַל, יִשְׁכַּל), פ״י. פֿאַרלירן קינ־דער; פֿאַראָלט ווערן דורכן טויט פֿון קינדער.

– שִׁכֵּל, טויטן עמעצנס קינדער; גע־בוירן טויטע קינדער; פֿאַרלירן קינ־דער; פֿאַרלענדן.

– שֻׁכֹּל, פֿאַרלענדט ווערן.

– הִשְׁכִּיל, פֿאַרלענדן עמעצנס קינדער; מפּלען; געבוירן טויטע קינדער.

שִׁכְלוּל, ז. פֿאַרפֿולקאָמונג; אויסבעסע־רונג; פֿאַרפֿײַנערונג; דערגענצונג.

שִׂכְלוּת, נ. נאַרישקייט; טיפּשות.

שִׂכְלִי, ת. געדאַנקלעכער; לאָגישער; אינטעלעקטועלער; שכלדיקער.

שִׂכְלִי, נ. דראָסל (פֿויגל).

שִׂכְלִיּוּת, נ. שכלדיקייט; געדאַנקלעכ־קייט; פֿאַרשטאַנד; פֿאַרנונפֿטיקייט.

שִׁכְלֵל, פ״י. פֿאַרפֿולקאָמען; אויסבעסערן; פֿאַרפֿײַנערן; דערגענצן.

– שֻׁכְלוּל, פֿאַרפֿולקאָמט ווערן; אויס־געבעסערט ווערן; פֿאַרפֿײַנערט ווערן; דערגענצט ווערן.

– מְצֻלָּע מְשֻׁכְלָל, פּערפֿעקטער פֿיל־ווינקל.

– הִשְׁתַּכְלֵל, פֿאַרפֿולקאָמען זיך; אויס־בעסערן זיך; פֿאַרפֿײַנערן זיך; דער־גענצן זיך.

שִׂכְלְתָן, ז. ראַציאָנאַליסט.

שִׂכְלְתָנוּת, נ. ראַציאָנאַליזם.

שִׂכְלְתָנִי, ת. ראַציאָנעלער.

(שָׁכֹם) הִשְׁכִּים, פ״ע. פֿעדערן זיך; פֿרי אויפֿשטיין; פֿאָראויסלויפֿן.

– הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב, באַשטענדיק; באַגי־נען און אין אָוונט.

– בַּבֹּקֶר הַשְׁכֵּם, אין פֿריען באַגינען.

– לְמַשְׁכִּים, באַגינען.

שְׁכֶם, שֶׁכֶם, ז. רוקן; פּלייצע; אַקסל; לאַנד־געביט.

– שְׁכֶם אֶחָד, מיט געמיינזאַמע כוחות.

שִׁכְמִיָּה, נ. פּעלערינע.

שִׁכְמָה, נ. אַקסל־ביין.

שָׁכֹן (שָׁכַן, יִשְׁכֹּן), פ״ע. וווינען; באַ־זעצן זיך; פֿאַרברענגען; הויזן; באַ־ווינט זײַן.

– שׁוֹכֵן עַד, אויף אייביק־באַזעצטער — גאָט.

– שׁוֹכֵן עָפָר, אין דער ערד ליגנדיקער— געשטאָרבענער.

– שָׁכַן, איינלאָקירן: באַזעצן (אין אַ דירה).

– שֻׁכּוֹן, איינלאָקירט ווערן: באַזעצט ווערן (אין אַ דירה).

– הַשְׁכֵּן, איינלאָקירן; באַזעצן; איינ־פּירן; באַשטימען.

– הַשְׁכֵּן כְּבוֹדוֹ לֶעָפָר, מאַכן אים צו אַש און צו בלאָטע.

– הַשְׁכֵּן שָׁלוֹם, מאַכן שָׁלום.

– הָשְׁכֵּן, איינלאָקירט ווערן: באַזעצט ווערן (אין אַ דירה).

– הִשְׁתַּכֵּן, באַזעצן זיך: אַריינגיין אין אַ וווינונג; זיך איינבירגערן.

שָׁכֵן, ז. שָׁכן: לאָקאַטאָר: מיטוווינער.

שֶׁכֶן, ז. וווינונג: דירה.

שִׁכְנוּעַ, ז. איבערצייגונג.

שְׁכֵנוּת, נ. שכנהשאַפט.

שְׁכֵנְיָה, נ. לאַנג־ברעמעדיקע.

שִׁכְנֵעַ, פ״י. איבערצייגן.

– שֻׁכְנוֹעַ, איבערצייגט ווערן.

– הִשְׁתַּכְנֵעַ, איבערצייגן זיך.

שַׁכְּף, ז. רימער: זאָטלמאַכער.

שִׁכְפּוּל, ז. אויף סטענסל־אָפּדרוקונג: אָפּקאָפּירונג.

שִׁכְפֵּל, פ״י. אָפּדרוקן אויף אַ סטענסל: אָפּקאָפּירן.

– שֻׁכְפּוֹל, אָפּגעדרוקט ווערן אויפן אַ סטענסל: אָפּקאָפּירט ווערן.

שַׁכְפֵּלָה, נ. סטענסל: קאָפּיר־מאַשין.

שָׂכַר (שָׂכַר, יִשְׂכֹּר), פ״י. דינגען: אָפּ־דינגען.

– הִשָּׂכֵר, געדונגען ווערן: אָפּגעדונגען ווערן: אָנשטעלן זיך: פֿאַרדינען: באַקומען לוין: געניסן.

– הַשְׂכֵּר, פֿאַרדינגען: איבערגעבן צו עמעצן פֿאַר לוין: דורכקומען וועגן לוין.

– הָשְׂכֵּר, פֿאַרדונגען ווערן: איבערגע־געבן ווערן.

– הִשְׂתַּכֵּר, באַקומען לוין: פֿאַרדינען: פֿאַרדינגען זיך.

שָׂכָר, ז. לוין: באַלוינונג: באַצאָלונג.

– בִּשְׂכַר־, אַדאַנק: צוליב: אין זכות פֿון.

– שְׂכַר־לִמּוּד, שול־אָפּצאָל.

– שְׂכַר־סוֹפְרִים, האָנאָראַר.

– נוֹשֵׂא שָׂכָר, שׁוֹמֵר שָׂכָר, באַלוינטער היטער.

– בּוֹא עַל שְׂכָרוֹ, באַקומען באַלוינונג.

– בּוֹא בִּשְׂכָר, באַקומען לוין.

– יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ, דער פֿאַרדינסט האָט געדעקט דעם היזק — ס׳האָט געלוינט.

– יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ, דער היזק האָט פֿאַרשלונגען דעם פֿאַרדינסט — ס׳האָט נישט געלוינט.

שֶׁכֶר, ז. דאַמבע: טאַמע: שלוזע.

שֵׁכָר, ז. אַלקאָהאָל־געטראַנק: ביר.

שָׁכַר (שָׁכַר, יִשְׁכַּר), פ״ע. אָנשיכּורן זיך: אָנטרינקען זיך.

– שַׁכֵּר, אָנשיכּורן: אָנטרינקען.

– הַשְׁכֵּר, מאַכן שיכּור: פֿאַרשיכּורן.

– **הִשְׁתַּכֵּר**, אָנשיכּורן זיך; פֿאַרשיכּורן זיך.

שִׁכָּרוֹן, ז. שיכּרות; פֿאַרשיכּורטקייט; אָנ־געזויפֿטקייט; רפֿואה־געוויקס — היאָ־סציאַמוס.

שִׁכְרוּת, נ. שיכּרות; באַזויפֿטקייט.

שַׁכְרָן, ז. זויפֿער; שיכּור.

שִׁכְשׁוּךְ, ז. מישונג; שווענקונג; אויפֿרו־דערונג; בראָדזשעניש (אין וואַסער).

שִׁכְשֵׁךְ, פ״י. שווענקען; צערודערן; אויפֿרודערן; בראָדזשען; באַרואיקן.

– **הִשְׁתַּכְשֵׁךְ**, בראָדזשען; טונקען זיך.

שַׁל, ז. פֿעלער; טעות.

שֶׁל, מ״י. פֿון — שֶׁלִּי; שֶׁלְּךָ, שֶׁלָּךְ; שֶׁלּוֹ, שֶׁלָּה; שֶׁלָּנוּ; שֶׁלָּכֶם־ן; שֶׁלָּהֶם־ן — מײַן, מײַנער, מײַנע; דײַן, דײַנער, דײַנע (מענלעך און ווײַבלעך); זײַן, זײַנער, זײַנע; איר, אירער, אירע; אונזער, אונזערער, אונזערע; אײַער, אײַערער, אײַערע; זייער, זייערער, זייערע.

– **בְּשֶׁל**, צוליב; ווײַל.

שַׁלְאֲנָן, ת. זאָרגלאָזער; זיכערער; רו־איקער.

(**שׁלב**) **הִשָּׁלֵב**, פ״ע. אַרײַנפֿלעכטן זיך; צופּאַסן זיך; פֿאַרבינדן זיך.

– **שַׁלֵּב**, צופּעסטיקן; צוזאַמענפֿלעכטן; אײַנפֿלעכטן; דורכפֿלעכטן; פֿאַרבינדן; צופּאַסן.

– **שֻׁלּוֹב**, צוגעפֿעסטיקט ווערן; צוזאַמענ־געפֿלאָכטן ווערן; פֿאַרבונדן ווערן; צוגעפּאַסט ווערן.

– **הַשְׁלֵב**, פֿאַרבינדן; אײַנפֿלעכטן.

– **הִשְׁתַּלֵּב**, צוזאַמענפֿלעכטן זיך; אײַנ־פֿלעכטן זיך.

שֶׁלֶב, ז. בינדונג; פֿאַרבינדונג; געפֿלעכט.

שָׁלָב, ז. (ר׳ שְׁלַבִּים), פֿאַרבינדונגס־פּלאָקן; שטאַפּל; שטיגל; פּאַזע; מדרגה; סטאַדיע.

שַׁלְבֶּק, פ״י. גורם זײַן בלעזלעך־אַנט־שטייאונג.

(**שׁלג**) **הִשָּׁלֵג**, פ״ע. ווערן שניי־ווײַס.

– **הַשְׁלֵג**, פֿאַרשנייען; באַשיטן מיט שניי.

– **הֻשְׁלַג**, פֿאַרשנייט ווערן; פֿאַרשאָטן ווערן מיט שניי.

שֶׁלֶג, ז. שניי.

שַׁלְגּוֹן, ז. שניי־לאַווינע.

שִׁלְגִּיָּה, נ. קעניגין־שנייעלע (אין אַ מעשׂהלע).

שַׁלְגִּיָּה, נ. שניי־גלעקל (גאַלאַנטוס, בלום).

שַׁלְגִּית, נ. שליטן.

שֶׁלֶד, ז. סקעלעט; סכעמע.

שַׁלְדָּג, ז. שנייערל (האַלציאָנעס, פֿויגל).

שָׁלֹה (**שָׁלָה, יִשְׁלֶה**), פ״ע. זײַן רואיק; זײַן זאָרגלאָז; פ״י. אַרויסציִען; אַרויס־באַקומען (פֿון וואַסער).

– **הִשָּׁלֵה**, זײַן זאָרגלאָז; אַרויסבאַקומען ווערן; אַרויסגעצויגן ווערן (פֿון וואַ־סער).

– **שַׁלֵּה**, אַרויסבאַקומען; אַרויסציִען.

– **הַשְׁלֵה**, אַרײַנפֿירן אין אַ טעות; אָפּ־נאַרן; פֿאַרפֿירן; מאַכן אילוזיעס.

– **הֻשְׁלֵה**, פֿאַרפֿירט ווערן; אָפּגענאַרט ווערן.

– **הִשְׁתַּלֵּה**, מאַכן זיך אילוזיעס.

שַׁלְהֵב, פ״י. אויפֿבלאָזן אַ פֿלאַם; צע־פֿלאַמען; צעפֿלאַקערן אַ פֿײַער; אַ־רײַנברענגען אין התלהבֿות.

– שָׁלְהוֹב, צעפֿלאַמט ווערן; צעפֿלאַ־קערט ווערן; אָנגעצונדן ווערן.

– הִשְׁתַּלְהֵב, צעפֿלאַקערן זיך; צעברע־נען זיך; ענטוזיאַזמירן זיך.

שַׁלְהָבִית, נ. פֿלאָמיס — בלומיק גע־וויקס.

שַׁלְהֶבֶת, נ. פֿלאַם; פֿלאַקער.

– שַׁלְהֶבֶתְיָה (= שַׁלְהֶבֶת יָהּ), ריזי־קער פֿלאַקער.

שִׁלְהֵי, ז״ר. ענדע; סוף.

– שִׁלְהֵי דְקַיְטָא, סוף־זומער.

שְׂלָו, ז. וואַכטלפֿאַלק (קאָטורניקס קאָ־טורניקס, פֿויגל).

שָׁלוּ (שָׁלַו, יִשְׁלַו), פ״י. זײַן רואיק; זײַן זאָרגלאָז; באַרואיקן זיך.

– הִשְׁלֵו, זײַן זאָרגלאָז.

שָׁלֵו, שְׁלֵו, ת. זאָרגלאָזער; שלווהדיקער; רואיקער.

שֶׁלֶו, ז. רו; שלווה; זאָרגלאָזיקייט.

שִׁלּוּב, ז. צוזאַמענלייגונג; צונויפֿפֿלעכ־טונג; אַרײַנגלידערונג.

שָׁלוּב, ת. פֿאַרלייגטער; צוזאַמענגע־פֿלאָכטענער; אַרײַנגעפֿלאָכטענער; אַ־רײַנגעגלידערטער.

– שְׁלוּבֵי־זְרוֹעַ, געאָרעמטע.

– כֵּלִים שְׁלוּבִים, פֿאַרבונדענע כלים צו פֿיזיקאַלישע עקספּערימענטן.

שְׁלוּגִית, נ. אָדליגע; שניי־צעגייאונג.

שַׁלְוָה, נ. שלווה; געמיטלעכקייט; זאָרג־לאָזיקייט; רו.

שִׁלּוּחַ, ז. שליח; געזאַנדטער; געשיקטער; קוריער; לויפֿער; פֿלינקער; איבער־וויזענער; אויסגעשטרעקטער.

שִׁלּוּחַ, ז. דערווײַטערונג; אַוועקשיקונג; פֿאַרטרײַבונג; פֿרײַלאָזונג.

– שִׁלּוּחַ־יָד, פֿלעם; קלאַפּ.

– שִׁלּוּחַ הַקֵּן, פֿליכט צו פֿאַרטרײַבן די מוטער פֿון דער נעסט איידער מען נעמט אַרויס די אייעלעך אָדער די קליינע.

– שִׁלּוּחִים, צוריקשיקונג; אויסשטאַ־טונג; נדן.

שְׁלוּחָה, נ. אָפּצווײַג; קלעטער־צווײַג; אָפּצווײַג פֿון אַ באַרג־קייט.

שִׁלּוּט, ז. באַהערשונג; פֿעסטהאַלטונג; שילדן־אײַנריכטונג.

שָׁלוּי, ת. אַרויסגעצויגענער.

שִׁלּוּךְ, ז. אָפּפֿאַלונג; אַראָפּפֿאַל.

שָׁלוּל, ת. געפֿאַנגענער; אין קייטן גע־שמידטער; אַנטאייגנטער.

שְׁלוּלִית, נ. לוזשע; קאַלעזשע.

שָׁלוֹם, ז. שלום; פֿרידן; געזונט; באַ־גריסונג; זיכערקייט; זאָרגלאָזיקייט; אין מדינת ישראל אַלגעמיינע באַ־גריסונג בײַם טרעפֿן און געזעגענען זיך; פֿרײַנדשאַפֿט.

– שָׁלוֹם! שָׁלוֹם וּבְרָכָה! שָׁלוֹם רַב! שָׁלוֹם לְךָ! אַלגעמיינע באַגריסונג בײַם טרעפֿן און געזעגענען זיך.

– שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם! עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם! האַר־ציקע באַגריסונג און ענטפֿער.

– שְׁלוֹם־אֱמֶת, אויפֿריכטיקער שלום.

– שְׁלוֹם־בַּיִת, צופֿרידנקייט און אייג־פֿאַרשטענדיקייט אין משפּחה־לעבן.

– אִישׁ שְׁלוֹמוֹ, האַרציקער פֿרײַנד; פֿאַרטרויאונגס־חבֿר.

– בְּרִית שָׁלוֹם, שלום־פּאַקט.

– דְּרִישַׁת שָׁלוֹם, גרוס.

– חַס וְשָׁלוֹם! חָלילה! זאָל גאָט היטן!

– מַה שְּׁלוֹמְךָ? וואָס מאַכסטו?

– עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עליו השלום (ביַים דער־מאָנען אַ געשטאָרבענעם).

– פְּרִיסַת שָׁלוֹם, גרוס.

– צֵאתְךָ לְשָׁלוֹם! פֿאָר געזונט!

– רוֹדֵף שָׁלוֹם, שלום־מאַכער; איבער־בעטער.

– שַׁבַּת־שָׁלוֹם! אַ גוטן שבת; גוט־שבת.

– שׁוֹפֵט־שָׁלוֹם, פֿרידנסריכטער.

שָׁלוֹם, ת. גאַנצער; פֿולשטענדיקער; גע־טריַיער; רעכטפֿאַרטיקער.

שִׁלּוּם, ז. באַצאָלונג; אָפּצאָלונג; לוין; אויסצאָל; פֿאַרגיטיקונג.

– שִׁלּוּמִים, אָפּצאָל; קאָנטריבוציע; פֿאַרגיטיקונגס־צאָלונג.

שִׁלּוּמָה, נ. אָפּצאָלונג; באַצאָלונג.

שְׁלוּמִיאֵל, ז. שלימזל; טויגענישט.

שְׁלוּמִים, תה״פ. אינגאַנצן; פֿולשטענדיק.

שָׁלוּף, ת. אַרויסגעצויגענער.

שָׁלוּק, ת. באַבריטער; פֿאַרבריטער; אָפּ־געזאָדענער.

שָׁלוֹשׁ, ש״מ. דריַי (וויַיבלעך).

שִׁלּוּשׁ, ז. דריַיאיקייט; דריַיפֿאַכיקייט; טאָפּלונג אויף דריַי; דריַיאייניקייט.

שְׁלוֹשָׁה, ש״מ. דריַי (מענלעך).

שְׁלוֹשִׁים, ש״מ. דריַיסיק.

שָׁלַח (שָׁלַח, יִשְׁלַח), פ״י. שיקן; אַ־וועקשיקן; אָפּשיקן; איבערשיקן; פֿאַרשיקן; דערוויַיטערן; גרייכן; דער־גרייכן; אויסשטרעקן.

– שָׁלַח יָדוֹ בְּמַשֶּׁהוּ, פֿאַראייגענען זיך; צולקחענען.

– שָׁלַח יָד בְּנַפְשׁוֹ, באַגיין זעלבסט־מאָרד; זיך אָנטון אַ מעשה.

– שָׁלַח יָדוֹ בִּפְלוֹנִי, טון עמעצן שלעכטס.

– הִשָּׁלֵחַ, אַוועקגעשיקט ווערן; אָפּגע־שיקט ווערן; איבערגעשיקט ווערן; פֿאַרשיקט ווערן; אויסגעשטרעקט ווע־רן.

– שִׁלֵּחַ, אָפּלאָזן; אַרויסלאָזן; באַפֿריַי־ען; אָפּשיקן; איבערשיקן; פֿאַרשיקן; דערוויַיטערן; פֿאַרטריַיבן; פֿאַריאָגן; באַגלייטן; אַרויסרוקן; פֿונאַנדער־שפרייטן; אויסשטרעקן.

– שֻׁלַּח, אָפּגעלאָזט ווערן; אַרויסגע־לאָזט ווערן; באַפֿריַיט ווערן; געשיקט ווערן; פֿאַרשיקט ווערן; פֿאַרטריבן ווערן; דערוויַיטערט ווערן; פֿאַרלאָזט ווערן.

– הַשְׁלֵחַ, אָנשיקן; צושיקן.

– הִשְׁתַּלֵּחַ, געשיקט ווערן; אָפּגעשיקט ווערן; איבערגעשיקט ווערן; אָנגע־שיקט ווערן; דערוויַיטערט ווערן; אויסגעשטרעקט ווערן; אויסגעצויגן ווערן.

שֶׁלַח, ז. פֿעכטשווערד; ראַפּיר; פֿלאָרעט; נישט געגאַרבטע פֿעל; איבערריַיפֿטער איילבירט; אייניאָריקע פֿלאַנץ; אָפּ־צוויַיג; בריַיטקייט; באַוואַסערונגס־קאַנאַל; בלומיקע קוסט — אַערוקאַרי.

— שְׁלָחִין, ז״ר. קינסטלעך־באַוואַסערטער באָדן.

שַׁלָּח, ז. גאַרבער.

שַׁלְחוּפָה, נ. שילדקרעט.

שַׁלְחוּפִית, נ. בלאָז; טראַכט; קינדער־באַלאָן. זע שַׁלְפּוּחִית.

שֻׁלְחָן, ז. טיש.

— שֻׁלְחַן־מְלָאכָה, וואַרשטאַט; אַרבעטס־טיש.

— שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת, דער גאָלדענער טיש אין בית־המקדש; רעדאַקטאָרישער טיש (איבערג.).

— שֻׁלְחָן־חוֹל, טאָפּאָגראַפישע מאַפּע געמאַכט פון זאַמד.

— שֻׁלְחָן עָגֹל, רונדער טיש (פאַר קאָנ־פערענצן).

— שֻׁלְחָן עָרוּךְ, געגרייטער טיש: געדעקטער טיש; „שולחן ערוך״ — נאָמען פון ספר פון ר׳ יוסף קארו — זאַמלונג פון אַלע דינים און אָנווייַזונגען פאַר ייִדישן רעליג. לעבנס־שטייגער.

— מֶלַח־שֻׁלְחָן, טיש־זאַלץ (דינער און ראַפינירטער זאַלץ).

שֻׁלְחָנוּת, נ. געלטוועקסלונג.

שֻׁלְחָנִי, ז. געלטוועקסלער.

שֻׁלְחָנִיָּה, נ. וועקסל־קאַנטאָר.

שָׁלַט (שָׁלַט, יִשְׁלֹט), פ״י. הערשן; רעגירן; באַוועלטיקן; באַהערשן; באַמעכטיקן.

— שָׁלַט בַּמַּצָּב, באַהערשן די לאַגע.

— שָׁלַט בְּרוּחוֹ, באַהערשן זיך.

— הֻשְׁלַט, באַהערשט ווערן; באַוועלטיקט ווערן; באַמעכטיקט ווערן.

— שִׁלֵּט, הערשן; רעגירן; וועלטיקן; אויפשלאָגן וואָרנונגס־שילדן.

— הִשְׁלִיט, אייַנפירן מאַכט, אָרדנונג; אייַנשטעלן רעזשים, סדר, אָרדנונג.

— הֻשְׁלַט, באַשטימט ווערן אַלס הער־שער; אייַנגעשטעלט ווערן רעזשים, סדר, אָרדנונג.

— שֻׁלַּט, באַצייכנט ווערן מיט וואָר־נונגס־שילדן.

— הִשְׁתַּלֵּט, באַהערשן; באַמעכטיקן; באַ־וועלטיקן.

שֶׁלֶט, ז. שילד; שוץ־שילד.

שִׁלְטוֹן, ז. (ר׳ שִׁלְטוֹנוֹת), מאַכט; רע־גירונג; רעזשים; הערשונג; הערשאַפט.

שָׁלְטָן, ז. מאַכט; הערשונג; הערשאַפט.

שָׁלְטָנוּת, נ. מאַכט; הערשונג; הער־שאַפט.

שַׁלֶּטֶת, נ. רעגירערין; הערשערין.

שֶׁלִּי, ז. שטילקייט; געהיים.

שֶׁלִי, ז. רו; שטילקייט; סודותדיקייט; פעלער.

שְׁלְיָא, ז. לערנייִנגל.

שְׁלִיבָה, נ. שטאַפּל; אייַנפלעכטונג; אַ־רייַנפלעכטונג; פאַרבינדונג.

שְׁלִיגָה, נ. שנייאונג.

שִׁלְיָה, נ. עמבריאָן־בייַטל; עמבריאָן־בלאַם.

שְׁלִיָּה, נ. אַרויסבאַקומונג; אַרויסציאונג.

שָׁלֵו, ת. זאָרגלאָזער; שלווהדיקער; רו־איקער.

שָׁלִיחַ, ז. שליח; דעלעגאַט; שטאַפעט; קוריער; שיק־ייִנגל.

— שְׁלִיחַ־צִבּוּר, באַצ. פאַר חזן; געזעל־שאַפטלעכער טוער.

שְׁלִיחָה, נ. שיקונג: איבערשיקונג; אַרויסשיקונג.

שְׁלִיחוּת, נ. שליחות: מיסיע: זענדונג; באַפעלונג.

— שְׁלִיחוּת־יָד, פאַראייגענונג: צואייגענונג.

שַׁלִּיט, ז. הערשער: מאַכט־האָבער: הער; באַצווינגער.

— שַׁלִּיט בְּרוּחוֹ, באַהערשטער מענטש: איינגעהאַלטענער.

שְׁלִיטָה, נ. הערשונג; באַהערשונג; מאַכט; רעגירונג.

שָׁלִיל, ז. עמבריאָן; עובר (אין דער מוטערס בויך).

שְׁלִילָה, נ. פאַרניינונג: נעגאַציע: נעגירונג; אָפּזאָג; לייקענונג; פאַרפעלונג.

— בִּשְׁלִילָה, נעגאַטיוו.

שְׁלִילִי ת. נעגאַטיווער; מינוסדיקער.

— מִסְפָּר שְׁלִילִי, מינוס־צאָל.

שְׁלִילִיּוּת, נ. נעגאַטיווקייט: מינוסדיקייט; אָפּזאָג: פאַרניינקייט.

שָׁלִיף, ז. לאַסט־זאַק (אויפן רוקן פון אַ פערד, אייזל).

שְׁלִיפָה, נ. אַרויסציאונג; אַרויסבאַקומונג.

שְׁלִיקָה, נ. באַבריאונג; פאַרבריאונג; פאַרזידונג.

שָׁלִישׁ, ז. אַדיוטאַנט: מיליטער־קאָמאַנדיר פון דריטן ראַנג; פאַרטרוילעכער: אַרביטער; סְאָה (דריטל פון אַן אֵיפָה, תּבוּאה־מאָס); דרייוינקלדיקער מוזיק־אינסטרומענט (אַלט.).

— בָּכֹה בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ, וויינען מיט אַ ביטער געוויין.

שְׁלִישׁ, ז. דריטל; איין דריטל.

שְׁלִישׁוֹן, ז. טריאָלאַ (אין מוזיק).

שְׁלִישׁוֹנִי, ת. פון דער דריטער תּקופה (פון דער געאָלאָגישער עוואָלוציע).

שָׁלִישׁוּת, נ. אַדיוטאַנטור; דעפּאָנירונג; איינלייגונג.

שְׁלִישִׁי, ת. דריטער: דריטער צו עליה — „שלישי" (נאָכן כּהן און לוי).

— גּוּף שְׁלִישִׁי, דריטע פערזאָן (גראַמ.).

— שְׁלִישִׁים, צימערן אויפן דריטן שטאָק.

— בַּשְּׁלִישִׁית, צום דריטן מאָל.

— יוֹם שְׁלִישִׁי, דינסטיק.

— שִׁלֵּשִׁי בְּשִׁלֵּשִׁי, אייניקלעך פון ברידער אָדער שוועסטער.

שְׁלִישִׁיָּה, נ. דרייַלינג; טריאָ.

שְׁלִישִׁית, נ. דריטל; איין דריטל. ת. דריטע. תה"פ. דריטנס.

(שָׁלַךְ) הָשְׁלַךְ, געוואָרפן ווערן; אַוועקגעוואָרפן ווערן: אַרייַנגעוואָרפן ווערן.

— הִשְׁלִיךְ, וואַרפן; אַרויסוואַרפן; אַראָפּוואַרפן; אַרייַנוואַרפן.

— הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי גֵוּוֹ, איבערלאָזן; פאַרנאַכלעסיקן.

— הִשְׁלִיךְ גּוֹרָל, וואַרפן גורל.

— הִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ עַל פְּלוֹנִי, פאַרלאָזן זיך אויף עמעצן.

— הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, ריזיקירן ס'לעבן.

— הֻשְׁלַךְ, געוואָרפן ווערן; אַראָפּגעוואָרפן ווערן: אַרייַנגעוואָרפן ווערן.

— הֻשְׁלַךְ הַס, פאַרשטילט ווערן; שטיל ווערן.

שָׁלָךְ, ז. פֿישפֿרעסער (קעטופּאַ ציילאָנע־זיס, פֿויגל).

שַׁלֶּכֶת, נ. בלעטער־אָפּפֿאַל; צײַט פֿון בלעטער־אָפּפֿאַל.

שָׁלל (שָׁלַל, יִשְׁלֹל), פּ״י. נעמען מלחמה־רויב; רויבן; פֿאַרכאַפּן; אַרויסציִען; פֿאַסטריגעווען; פֿאַרנייען; נעגירן; אָפּוואַרפֿן; צונעמען; אָפּנעמען; נישט דערמעגלעכן.

– הִשָּׁלֵל, באַרויבט ווערן; נעגירט ווערן; פֿאַרניינט ווערן; אָפּגעוואָרפֿן ווערן; צוגענומען ווערן; אָפּגעזאָגט ווערן.

– שָׁלוּל, שׁוֹלוֹל, נעגירט זײַן; אָפּגע־וואָרפֿן זײַן.

– הִשְׁתּוֹלֵל, צעווילדעוועט ווערן; צע־יושעט ווערן; צעבריקעווען זיך.

שָׁלָל, ז. מלחמה־רויב; רויב.

– שְׁלַל צְבָעִים, פֿאַרבנרײַכער.

שְׁלָל, ז. פֿאַסטריגע; נאָט; צוטשעפּ.

שֶׁלֶל, ז. הענגל; בינטל.

– שֶׁלֶל שֶׁל בֵּיצִים, אייערשטאָק.

שָׁלם (שָׁלַם, יִשְׁלַם), פּ״ע. פֿאַרענדיקט ווערן; אַרויסגיין אַ גאַנצער; רע־קאָמפּענסירן.

– הִשָּׁלֵם, פֿאַרענדיקט ווערן; זײַן פֿאַר־ענדיקט.

– תַּם וְנִשְׁלַם, פֿאַרענדיקט (צושריפֿט בײַם סוף פֿון אַ ספֿר).

– שַׁלֵּם, פֿאַרענדיקן; דערגענצן; דער־פֿילן; צאָלן; אָפּצאָלן; באַצאָלן; רע־קאָמפּענסירן.

– שֻׁלּוֹם, באַצאָלט ווערן; אויסגעצאָלט ווערן.

– הַשְׁלֵם, דערגענצן; פֿאַרענדיקן; קו־מען צו אַ פֿאַרשטענדיקונג; שלום מאַכן; דערגענצן זיך אין אויסביל־דונג.

– הֻשְׁלַם, הָשְׁלֵם, פֿאַרענדיקט ווערן; דערפֿירט ווערן צו שָׁלום.

– הִשְׁתַּלֵּם, דערגענצן זיך אין אויס־בילדונג; פֿאַרענדיקן אויסבילדונג; רעגולירט ווערן; באַצאָלט ווערן.

שָׁלֵם, ת. גאַנצער; גענצלעכער; פֿולער; קאָמפּלעטער; געזונטער; פֿולקאָמער.

– מְשֻׁלָּם, אינגאַנצן.

– בְּלֵבָב שָׁלֵם, מיטן גאַנצן האַרצן.

– גְּזֵרַת הַשְּׁלֵמִים, גרופּע פֿון רעגולערע צײַטווערטער אין העבר יִ ז.

– מִסְפָּר שָׁלֵם, גאַנצע צאָל (נישט ברוכצאָל).

– רְפוּאָה שְׁלֵמָה! אַ פֿולע גענעזונג! (ווונטש).

שֶׁלֶם, ז. קרבן פֿאַר בונד מיט גאָט.

שִׁלֵּם, ז. באַצאָלונג; באַלוינונג.

שַׁלָּם, ז. צאָלער; אויסצאָלער (אין אַן אונטערנעמונג).

שַׁלָּמָה (= אֲשֶׁר לָמָּה), אפֿשר; טאָ־מער.

שַׂלְמָה, נ. קלייד; בגד; טראַכט.

שַׁלְמוֹן, ז. איבערקויפֿונג; קאָרופּציע; כאַבאַר; ווילדגראָז — צעפּאַלאַריאַ.

שְׁלֵמוּת, נ. גאַנצקייט; פֿולקאָמענקייט; פּערפֿעקציע.

– בִּשְׁלֵמוּת, פֿולקאָם.

שָׁלַף (שָׁלַף, יִשְׁלֹף), פּ״י. אַרויסציִען; אַרויסבאַקומען; אַראָפּנעמען, אויסטון (שיך); אַרויסרײַסן; אויסרײַסן.

— הִשָּׁלֵף, אַרויסגעצויגן ווערן: אַרויס־באַקומען ווערן: אַראָפּגענומען ווערן: אויסגעטון ווערן.

— הַשְׁלֵף, אָפּרײַסן, אָפּשנײַדן לעצטע זאַנגען.

— הִשְׁתַּלֵּף, אָפּרײַסן זיך: אויסוואָרצלען זיך.

שֶׁלֶף, ז. פֿעלד נאָכן שניט: פֿעלד אויף וועלכן ס׳זענען נאָך געבליבן אָפּגע־שניטענע זאַנגען.

שִׁלְפֵּי־, סוף: פֿינאַל.

שַׁלְפּוּחִית, נ. בלאָז: בלעזל: געבער־מוטער: קינדער־באַלאָן.

שָׁלַק (שָׁלַק, יִשְׁלֹק), פּ״י. באַבריִען: פֿאַר־בריִען: פֿאַרזידן: פֿאַרקאָכן.

— הִשָּׁלֵק, באַבריט ווערן: פֿאַרבריט ווע־רן: פֿאַרזידט ווערן: פֿאַרקאָכט ווערן.

— שַׁלֵּק, באַבריִען: פֿאַרבריִען: פֿאַרקאָכן: גלאַטיק מאַכן: אויסגלאַטיקן.

— שֻׁלּוּק, אויסגעגלאַטיקט ווערן.

— הִשְׁתַּלֵּק, באַבריִען זיך: פֿאַרבריִען זיך.

שֶׁלֶק, ז. (ר׳ שְׁלָקוֹת), פֿרוכטן־ אָדער גרינס־דעסער (באַבריטע).

— מֵי־שֶׁלֶק, מֵי־שְׁלָקוֹת, וואַסער פֿון פֿאַרזידטע פֿרוכטן אָדער גרינסן.

שָׁלשׁ, ש״מ. דרײַ (ווײַבלעך).

— שְׁלשׁ סְעֻדּוֹת, סעודה שבת נאָך מנחה־דאַווענען.

— שָׁלשׁ רְגָלִים, די דרײַ הויפּט־יום־טובֿים: פּסח, שבֿועות, סוכּות.

— שְׁלשׁ־עֶשְׂרֵה, דרײַצן (ווײַבלעך).

— הַשְּׁלשׁ עֶשְׂרֵה, דרײַצנטע.

— שְׁלָשְׁתָּן, אין דרײַען, אַלע דרײַ (ווײַבלעך).

— שְׁלשׁ־אֵבָר, טרינאָם, דרײַגליד (אַל־געברע).

שִׁלֵּשׁ, פּ״י. טאָפּלען אויף דרײַ: מאַכן עפּעס צום דריטן מאָל: פֿאַרדרײַפֿאַכן: צעטיילן אויף דרײַ גלײַכע טיילן.

— שֻׁלּוֹשׁ, פֿאַרדרײַפֿאַכט ווערן.

— אֶצְבַּע מְשֻׁלֶּשֶׁת, אַ פֿײַג (געמאַכט פֿון דרײַ פֿינגער).

— בְּהֵמָה מְשֻׁלֶּשֶׁת, דרײַיאָריקע בהמה.

— הַשְׁלֵשׁ, דעפּאָנירן (אײַנלייגן) בײַ אַ דריטער פּערזאָן: צעטיילן אויף דרײַ.

— הֻשְׁלֵשׁ, דעפּאָנירט ווערן בײַ אַ דרי־טער פּערזאָן.

— הִשְׁתַּלֵּשׁ, צעטיילט ווערן אויף דרײַ: מאַכן עפּעס צום דריטן מאָל: באַ־שטימט ווערן אַלס דריטע פּערזאָן (ווי אַן אַרביטער).

שִׁלֵּשׁ, ז. אוראייניקל.

— אָב שִׁלֵּשׁ, עלטערזיידע.

— אֵם שִׁלֵּשָׁה, עלטערבאָבע.

שְׁלָשָׁה, נ. דרײַלינג: גרופּע פֿון דרײַ: דרײַערל.

שְׁלֹשָׁה, ש״מ. דרײַ (מענלעך).

— שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, דרײַ אָבֿות: אַבֿרהם, יצחק, יעקבֿ.

— שְׁלֹשָׁה־עָשָׂר, דרײַצן (מענלעך).

— הַשְּׁלֹשָׁה־עָשָׂר, דרײַצנטער.

— שְׁלָשְׁתָּם, אין דרײַען: אַלע דרײַ (מענלעך).

שִׁלְשׁוּל, ז. רינגלוואָרעם: אַראָפּלאָזונג: אַרײַנוואַרפֿונג: לויפֿעניש, לויזער מאָגן.

שִׁלְשׁוֹם, תה״פ. אייערנעכטן.

— תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם, אַנומלט: פֿריִער.

שִׁלְשׁוֹן, ז. דרײַיריכטונג־קני (צו אַ רער); טריסעטום (ווילדגעוויקס)

שְׁלָשִׁי, ת. דרײַיעריקער; דרײַזילביקער; דרײַ־אותיקער; דרײַ־גלידערדיקער.

שְׁלשִׁים, ש״מ. דרײַסיק.

— הַשְּׁלשִׁים, דרײַסיקסטער; דרײַסיק־סטע.

— שְׁלשִׁים, אֲבֵלות־חודש.

שַׁלְשִׁית, נ. טריִאָ (אין מוזיק).

שִׁלְשֵׁל, פ״י. אַראָפּלאָזן; אַרײַנוואַרפֿן; אַרײַנלייגן; אַראָפּהענגען; שליסן רינ־גען (ווי אין אַ קייט); מאַכן לויפֿן, דורכיאָגן, אָפּפֿירן (צוליב לויזן מאָגן).

— שַׁלְשֵׁל דְּבָרִים, צעגלידערן זאַכן ביז צו זייער אָנהייב.

— שֻׁלְשׁוֹל, אַראָפּגעלאָזט ווערן; אַרײַנ־געוואָרפֿן ווערן; אַרײַנגעלייגט ווערן; פֿאַרבינדן ווערן (ווי רינגען פֿון אַ קייט).

— הִשְׁתַּלְשֵׁל, אַראָפּלאָזן זיך; אַראָפּ־הענגען; פֿאַרלויפֿן זיך; אַנטוויקלען זיך.

שַׁלְשֶׁלֶת, נ. (ר׳ שַׁלְשָׁלוֹת, שַׁלְשְׁלָאוֹת), קייט; טראָפּ־צייכן אין תַּנ״ך (﮿); ווײַטער־ציִאונג; אַנטוויקלונג.

— שַׁלְשֶׁלֶת הַיְּחָסִין, גענעאַלאָגישער בוים.

שַׁלְשַׁלְתִּי, ת. קייט־אַרטיקער; קייט־פֿאָר־מיקער.

שִׁלְשְׁתַּיִם, תה״פ. דרײַפֿאַך.

שֵׁם, ז. (ר׳ שֵׁמוֹת), נאָמען; וואָרט (גראַ־מאַטיק).

— בְּשֵׁם, אין נאָמען; אין אויפֿטראָג פֿון.

— הַשֵּׁם, גאָט.

— כְּשֵׁם שֶׁ־, ווי; גלײַך; פּונקט.

— לְשֵׁם, צוליב דעם; פֿאַר.

— לִשְׁמוֹ, לִשְׁמָהּ, פֿאַר דער זאַך גופֿא.

— עַל שֵׁם־, אויפֿן נאָמען פֿון־; צוליב וואָס.

— שֵׁם בָּדוּי, פּסעוודאָנים.

— שֵׁם־דָּבָר, אַלגעמיין באַרימטער.

— שֵׁם־הַגּוּף, פֿאַרבײַטנאָמען (גראַם.).

— שֵׁם הֲוָיָה, פֿולער אויסדרוק פֿון גאָטס נאָמען — יהוה.

— שֵׁם הַמְיֻחָד, שֵׁם הַמְפֹרָשׁ, פֿולער אויסדרוק פֿון גאָטס נאָמען — יהוה.

— שֵׁם־הַפֹּעַל, מיטלוואָרט (גראַם.).

— שֵׁם טוֹב, גוטע רענאָמע.

— שֵׁם־לְוַי, צונאָמען.

— שֵׁם־מִסְפָּר, צאָלנאָמען.

— שֵׁם מֻפְשָׁט, אַבסטראַקטער נאָמען.

— שֵׁם־מִשְׁפָּחָה, פֿאַמיליע־נאָמען.

— שֵׁם מְשֻׁתָּף, האָמאָנים.

— שֵׁם נִרְדָּף, סינאָנים.

— שֵׁם עוֹלָם, וועלט־נאָמען; נאָמען אויף אייביק.

— שֵׁם־עֶצֶם, זאַכוואָרט; סובסטאַנטיוו.

— שֵׁם־עֶצֶם כְּלָלִי, כלל־נאָמען.

— שֵׁם־עֶצֶם פְּרָטִי, זאַך־נאָמען.

— שֵׁם־פְּרָטִי, פּערזענלעכער נאָמען.

— שֵׁם־קִבּוּצִי, קאָלעקטיוו־נאָמען.

— שֵׁם־רַע, שלעכטע רענאָמע.

— לְשֵׁם שָׁמַיִם, פֿאַר אַ העכערן צוועק; צו הייליקן גאָטס נאָמען.

— שֵׁם־תֹּאַר, אייגנשאַפֿטוואָרט; אַדיעקטיוו (גראַמ.).

— „שְׁמוֹת", בלעטער פֿון ספֿרים, וואָס מען באַהאַלט צוליב זייער הייליקייט.

— שְׁמוֹת, נאָמען פֿון צווייטן חומש.

— אִישׁ־שֵׁם, באַרימטער מאַן.

— בֶּן־בְּלִי־שֵׁם, אומבאַקאַנטער מענטש; געמיינער מענטש.

— בַּעַל־שֵׁם, מאַן מיט אַ גוטן נאָמען; בעל־מופֿת.

— בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, מיט גאָטס הילף.

— בָּרוּךְ הַשֵּׁם, געלויבט צו גאָט.

— חִלּוּל הַשֵּׁם, פּראָפֿאַנירונג פֿון גאָטס נאָמען.

— קִדּוּשׁ הַשֵּׁם, זיך מוסר־נפֿש־זייַאונג פֿאַר דער הייליקייט פֿון גאָט און זייַן תּורה.

— יָד וָשֵׁם, אָנדענק־מצבֿה.

— יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, זאָל זייַן נאָמען און אָנדענק אָפּגעמעקט ווערן (קללה).

— כִּשְׁמוֹ כֵּן הוּא, ווי זייַן נאָמען אַזוי איז ער.

— הַשֵּׁם יְרַחֵם, זאָל זיך גאָט דערבאַרמען.

— הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, זאָל אונז גאָט אָפּהיטן.

שָׁם, תה״פ. דאָרט; אין דער ווירקלעכקייט.

— אֵי־שָׁם, ערגעץ־ווו.

— שָׁמָּה, אַהין; דאָרט.

שֶׁמָּא, תה״פ. אפֿשר; קען זייַן; נישט זיכער.

שְׁמָא, ז. נאָמען.

שַׁמָּאוּת, נ. אָפּשאַצונג; טאַקסירונג.

שַׁמַּאי, ז. שאַצער; טאַקסאַטאָר; פּרייַזן־באַשטימער.

שְׂמֹאל, זו״נ. לינקע זייַט; לינקע האַנט; לינקע פּאַרטיי; לינקע ריכטונג; צפֿון.

— שְׂמֹאלָה, לינקס; אויף לינקס.

(שְׂמֹאל) הִשְׂמְאִיל, הִשְׂמִיל, פ״ע. ווענדן זיך אויף לינקס; זייַן געלינקט; גיין אויף אַ שלעכטן וועג; ווערן לינק.

שְׂמָאלוּת, נ. לינקקייט; געלינקטקייט.

שְׂמָאלִי, ת. לינקער; געלינקטער.

שְׂמָאלִיּוּת, נ. לינקקייט.

שְׂמָאלָנוּת, נ. לינקקייט; לינקאַטשישקייט.

שְׂמָאלָנִי, ת. לינקער; לינקאַטשישער.

(שָׁמַד) הִשָּׁמֵד, פ״ע. פֿאַרטיליקט ווערן; פֿאַרלענדט ווערן; אומגעבראַכט ווערן.

— שַׁמֵּד, נויטן צו שמד.

— שְׁמוֹד, געגנויט ווערן צו שמד.

— הַשְׁמֵד, פֿאַרטיליקן; פֿאַרלענדן; אומברענגען; פֿאַרניכטן.

— הֻשְׁמֵד, פֿאַרטיליקט ווערן; פֿאַרלענדט ווערן; אומגעבראַכט ווערן.

— הִשְׁתַּמֵּד, אומגעבראַכט ווערן; פֿאַרטיליקט ווערן; שמדן זיך.

שְׁמָד, ז. אָפּטריניקייט; שמד; רעליגיעזע פֿאַרפֿאָלגונג; צוואַנג צו שמד.

שַׁמָּה, נ. (ר׳ שַׁמּוֹת), פֿאַרוויסטונג; פֿאַרלענדונג; פֿאַרניכטונג.

שָׁמָּה, תה״פ. אַהין; דאָרט.

שִׁמּוּחַ, ז. פֿריילעך־מאַכונג.

שָׁמוּט, ת. אויף אַ זייַט געריכטעטער;

לענגלעכער: פֿאַרלאָזענער: אין דער זײַט אַװעקגעלייגטער אין צײַט פֿון שמיטה.

שְׁמוּט, ז. אַרויסציאונג; אָפּלייגונג אין שמיטה־צײַט; חובֿות־מאָראַטאָריום אין שמיטה־צײַט.

שֵׁמוֹן, ז. נאָמען־רעגיסטער (לויטן א״ב).

שִׁמּוּן, ז. אָנאײלונג; שמירונג מיט אייל.

שְׁמוֹנֶה, ש״מ. אַכט (ווײַבלעך).

— שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, אַכצן (ווײַבלעך); שמונה־עשרה — תּפֿילה.

— הַשְּׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, אַכצנטע.

שְׁמוֹנָה, ש״מ. אַכט (מענלעך).

— שְׁמוֹנָה־עָשָׂר, אַכצן (מענלעך).

— הַשְּׁמוֹנָה־עָשָׂר, אַכצנטער.

— שְׁמוֹנָה כֵּלִים, די אַכט אָפֿיציעלע קליידער פֿון כהן גדול.

שְׁמוֹנִים, ש״מ. אַכציק.

— הַשְּׁמוֹנִים, אַכציקסטער: אַכציקסטע.

שְׁמוֹנָתַיִם, תה״פ. אַכטפֿאַכיק.

שָׁמוּעַ, ז. זין: באַדײַט. ת. געהערטער.

שִׁמּוּעַ, ז. באַקאַנטמאַכונג: פּראָקלאַמירונג: אויסרופֿונג.

שְׁמוּעָה, נ. קלאַנג: ידיעה: באַקאַנטמאַכונג; טראַדיציע.

שָׁמוּר, ת. געהיטער: אָפּגעהיטער; רעזערווירטער.

— מַצָּה שְׁמוּרָה, מצה פֿון ספּעציעל אויפֿגעהיטענע מעל.

— קֶרֶן שְׁמוּרָה, רעזערוו־פֿאָנד (אין באַנקוועזן).

— כָּל הַזְּכֻיּוֹת שְׁמוּרוֹת, אַלע רעכט זענען פֿאַרזיכערט: קאָפּירײַט.

שִׁמּוּר, ז. היטונג: אָפּהיטונג: צוהיטונג; יוײַן דורכזײַערונג: קאָנסערווירונג.

— שִׁמּוּרִים, קאָנסערוון.

— לֵיל שִׁמּוּרִים, וואַכנאַכט: פּסח־נאַכט.

שְׁמוּרָה, נ. וויִע: רעזערוואַט: ווייך אויף מצה־שמורה: צינגל־פֿאַרזיכערער (בײַ ביקס, רעוואָלווער).

שִׁמּוּשׁ, ז. נוץ: נוצן: באַנוצונג: באַדינונג.

— אוֹתִיּוֹת הַשִּׁמּוּשׁ, פּרעפֿיקסן־און סופֿיקסן־אותיות (דקדוק).

— בֵּית־שִׁמּוּשׁ, אָפּטרעט: קלאָזעט.

— נְיָר־שִׁמּוּשׁ, טאָאַלעט־פּאַפּיר.

שִׁמּוּשִׁי, ת. פּראַקטישער: נוצלעכער.

שִׁמּוּשִׁיּוּת, נ. פּראַקטישקייט: נוצלעכקייט.

שַׁמּוּתִי, ת. באַיקאַטירטער: אין חרם־אַרײַנגעלייגטער: שמאַיִשער (פֿון בית שמאי).

שָׂמַח (שָׂמַח, יִשְׂמַח), פּ״ע. פֿרייען זיך: פֿריילעך זײַן: צופֿרידן זײַן.

— שִׂמֵּחַ, פֿריילעך מאַכן: ווײַלן: מבֿטח זײַן.

— שֻׂמַּח, פֿריילעך ווערן: פֿאַרווײַלט ווערן.

— הִשְׂמִחַ, מאַכן פֿריילעך: ווײַלן.

— הִשְׂתַּמֵּחַ, מאַכן זיך פֿריילעך.

שָׂמֵחַ, ת. פֿריילעכער: פֿריילעך־מאַכער: פֿאַרווײַלנדיקער.

— חַג שָׂמֵחַ! גוט יום־טובֿ!

שִׂמְחָה, נ. פרייד: פריידיקייט: פֿייער־לעכקייט.

— **שִׂמְחַת זָכָר**, שלום־זכר, פֿייערונג לכּבֿוד דעם געבורט פֿון אַ זון.

— **שִׂמְחַת־יְצִירָה**, שאַפֿונגס־פֿרייד.

— **שִׂמְחַת־תּוֹרָה**, יום־טובֿ אין לעצטן טאָג פֿון סוכּות.

— **שְׂמָחוֹת**, באַצייכנונג אין פֿאַרקערטן זין פֿאַר דער מסכתא „אבל רבתי", וואָס באַהאַנדלט אבֿלות.

שָׁמֹט (**שָׁמַט, יִשְׁמֹט**), פּעו"י. לאָזן: אי־בערלאָזן; אָפּלאָזן: פֿאַרלאָזן: אַראָפּ־לאָזן; אַראָפּוואַרפֿן: אַראָפּציִען; אויס־גליטשן זיך: אַראָפּגליטשן זיך: גע־שטרויכלט ווערן; אָפּטראָגן זיך.

— **הִשָּׁמֵט**, באַזײַטיקן זיך: אָפּטראָגן זיך: אָפּרײַסן זיך: אויסגליטשן זיך: פֿאַר־פֿעלן ווערטער אין שרײַבן; פֿאַרמיטן ווערן: אַראָפּגעוואָרפֿן ווערן.

— **שַׁמֵּט**, פֿאַרלאָזן: פֿאַרפֿעלן: שיטער מאַכן (געוויקסן): אָפּהאַלטן זיך פֿון באַאַרבעטן פֿעלד אין שמיטה־צײַט.

— **הַשְׁמֵט**, דערווײַטערן: אָפּשטופּן: אויסמײַדן: אויסנלאָזן.

— **הַשְׁמֵט יָד**, צורו־לאָזן: אָפּלאָזן: מנתּר זײַן אויף אַ חובֿ.

— **הֻשְׁמֵט**, אויסגעלאָזט ווערן: פֿאַרזעען ווערן.

שַׁמְטָן, ז. אָנזועצער: באַנקראָטטשיק.

— **הִשְׁתַּמֵּט**, אַרויסמאַכן זיך: דעזערטירן: אַרויסגליטשן זיך: אָפּפֿאַלן: אַרויס־פֿאַלן.

שְׁמִטָּה, נ. פֿאַרלאָזונג פֿעלד פֿון צו באַ־אַרבעטן און אָפּזאָג צו צאָלן חובֿות אין יאָר פֿון שמיטה: שמיטה־יאָר.

— **שְׁמִטַּת־כְּסָפִים**, חובֿ־מאָראַטאָריום.

— **שְׁמִטַּת־קַרְקַע**, איבערלאָזונג פֿון פֿעלד נישט באַאַרבעט אין זיבעטן יאָר.

שַׁמַּי, ז. שאַצער: טאַקסאַטאָר: פּרײַזן־באַשטימער.

שֵׁמִי, ת. נאָמענטלעכער: סעמיטישער.

שְׁמַיָּא, ז. הימל.

— **מְלֵי דִשְׁמַיָּא**, הייליקע ווערטער.

— **סִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא**, גאָטס הילף.

שֵׁמִיּוּת, נ. סעמיטישקייט.

שְׂמִיכָה, נ. דעק: קאָלדרע: פּלעד.

שָׁמַיִם, ז"ר. הימל.

— **הַשָּׁמַיִם**! בײַ גאָט! (שבֿועה).

— **שְׁמֵי־הַשָּׁמַיִם**, הימלישע הויכקייטן.

— **שְׁמֵי־קוֹרָה**, סופּיט: באַלקן: פּולאַפּ.

— **אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם**, פֿאָטער אין הימל.

— **בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם**, מיטן הימלס הילף.

— **גַּרְמֵי הַשָּׁמַיִם**, הימל־קערפּער.

— **דְּגַן־שָׁמַיִם**, מַן פֿון הימל.

— **יְרֵא־שָׁמַיִם**, גאָטפֿאָרכטיקער.

— **יִרְאַת־שָׁמַיִם**, גאָטפֿאָרכטיקייט.

— **כִּפַּת־הַשָּׁמַיִם**, הימל־געוועלבונג.

— **לְשֵׁם־שָׁמַיִם**, אידעאַליסטיש: צו היי־ליקן גאָטס נאָמען.

— **מוֹרָא־שָׁמַיִם**, גאָטפֿאָרכטיקייט.

— **מַלְכוּת־שָׁמַיִם**, געטלעך קיניגרײַך.

— **עוֹף־הַשָּׁמַיִם**, באַצ. פֿאַר דער פֿייגל־וועלט.

— **צְבָא־הַשָּׁמַיִם**, גזועענע הימל־קער־פּער (זון, לבֿנה, שטערן).

— **רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם**, וועלט־זײַטן.

— שָׁמוּ, שָׁמַיִם! הערט, הימלען! אוי, אַ בראָך!

שְׁמֵימִי, שְׁמַיְמִי, ת. הימלישער: דער־הויבענער.

שְׁמִינִי, ת. אַכטער.

— שְׁמִינִי־עֲצֶרֶת, אַכטער טאָג פֿון סוכות (אין א״י צוזאַמען מיט שמחת־תּורה).

שְׁמִינִיָּה, נ. אַכטל: אָקטאַווע.

שְׁמִינִית, נ. איין אַכטל: אַכטל: אַכטע: אַלט. מוזיק־אינסטרומענט (מיט אַכט סטרונעס).

— בַּשְּׁמִינִית, צום אַכטן מאָל.

שָׁמִיעַ, ת. הערבאַרער.

שְׁמִיעוּת, נ. הערבאַרקייט.

שְׁמִיעָה, נ. געהער: האָרכונג.

שְׁמִיעָתִי, ת. געהער־.

שָׁמִיר, ז. קאָפּער (פֿלאַנץ): שמערגל (סמיריס קאָרונדום): לעגענדאַרער וואָרעם, וואָס איז פֿעאיק צו שפּאַלטן פֿעלזן (פֿון וועלכע שלמה האָט געבויט דעם בית־המקדש).

— בַּד־שָׁמִיר, נְיָר־שָׁמִיר, שמערגל־לײַוונט: שמערגל־פּאַפּיר.

שְׁמִירָה, נ. שמירה: היטונג: צוהיטונג: שוץ: השגחה.

(שָׂמֹל) הִשְׂמִיל, פ״ע. ווענדן זיך אויף לינקס. זע שְׂמֹאל.

שִׂמְלָה, נ. קלייד: טוניקע: טראַכט.

שְׂמַלְנִית, נ. פֿרויען־ראָק.

שמם (שָׁמַם, יִשֹּׁם, יֵשַׁם), פ״ע. פֿאַרוויסטן: זײַן פֿאַרוויסט: פוסט ווערן: פוסט זײַן: פֿאַרשטאַרט ווערן: דער־שטוינט ווערן.

— הִשּׁוֹם, פֿאַרוויסט ווערן: פֿאַרשטאַרט ווערן: דערשטוינט ווערן: איבער־ראַשט ווערן.

— שׁוֹמֵם, איבערשרעקן: דערשטוינען: איבערראַשן.

— שַׁמֵּם, צודריקן: דערדריקן.

— הֵשֵׁם, הַשֵּׁם, פֿאַרוויסטן: פֿאַרלענדן: פֿאַרניכטן: צעשטערן: איבערשרעקן: דערשטוינען: איבערראַשן: דערדריקן.

— הַשְׁמֵם, פֿאַרוויסטן: דערשטוינען: דערדריקן: דערשלאָגן.

— הוּשַׁם, פֿאַרוויסט ווערן: פוסט ווערן: פֿאַרלענדט ווערן: איבערראַשט ווערן.

— הִשְׁתּוֹמֵם, איבערראַשט ווערן: וווּנ־דערן זיך: פוסט ווערן: וויסט ווערן: פֿאַרוויסט ווערן.

שָׁמֵם, ת. וויסטער: פוסטער: פֿאַרלאָז־טער: מדברדיקער.

שַׁמָּם, שִׁמֵּם, ת. וואַנזיניקער: דולער.

שְׁמָמָה, נ. וויסטעניש: מדברדיקייט: פוסטקייט: שרעק: פּחד.

שִׁמְמָה, נ. פֿאַרוויסטונג.

שִׁמָּמוֹן, ז. דעפּרעסיע: נידערגעשלאָגנ־קייט.

שְׂמָמִית, נ. שטוב־יאַשטשערקע: שפּין.

שמן (שָׁמַן, יִשְׁמַן), פ״ע. פֿעט ווערן: דיק ווערן: גראָב ווערן.

— שַׁמֵּן, איילן: אָנאיילן: שמירן (מיט אייל): טאַקסירן: שאַצן.

— שֻׁמַּן, אָנגעאיילט ווערן: אָנגעשמירט ווערן (מיט אייל).

— הַשְׁמֵן, פֿעט מאַכן: שטאָפּן: דיק מאַכן: פֿעט ווערן: דיק ווערן.

– הִשְׁתַּמֵּן, נעמען אויף זיך פֿעטס; אָנאײַלן זיך; פֿײַנער ווערן.

שָׁמֵן, ת. פֿעטער: דיקער: זאַפֿטיקער.

שֶׁמֶן, ז. אייל; בוימל; פֿעטקייט; פֿעטס.

– שֶׁמֶן־אֲדָמָה, נאַפֿט־ראָפֿע.

– שֶׁמֶן־דָּגִים, טראָן.

– שֶׁמֶן־זַיִת, אײלבירטן־אייל.

– שֶׁמֶן־מִשְׁחָה, גריז: שמיר־אייל.

– שֶׁמֶן סִיכָה, שמיר־אייל.

– שֶׁמֶן קִיק, ריצינאייל.

– עֵץ־שֶׁמֶן, אײלבירטן־בוים (אין ישעיה).

שֹׁמֶן, ז. פֿעטס: פֿעטקייט.

שָׁמָן, ז. פֿעטער באָדן.

שְׁמָן, ז. פֿעטס: שמאַלץ.

– בּוֹר־שְׁמָן, שמאַלץ־גרוב.

שַׁמָּן, ז. אייל־פרעסער: אָלעאַרניק.

שְׁמֹנֶה, ש״מ. אַכט (ווײַבלעך).

– שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה, אַכצן (ווײַבלעך).

שְׁמוֹנָה, ש״מ. אַכט (מענלעך).

– שְׁמֹנָה־עָשָׂר, אַכצן (מענלעך).

– הַשְּׁמֹנָה־עָשָׂר, אַכצנטער. זע שְׁמוֹנֶה און שְׁמוֹנָה.

שְׁמַנוּנִי, ת. פֿעטלעכער: דיקלעכער.

שְׁמַנוּנִיּוּת, נ. פֿעטלעכקייט: דיקלעכקייט.

שְׁמַנוּנִית, נ. פֿעטקייט: דיקקייט.

שְׁמֵנוּת, נ. פֿעטקייט.

שַׁמְנִי, ת. פֿעטס־אַנטהאַלטנדיקער.

שֵׁמָנִי, ת. נאָמען־אַנטהאַלטנדיקער זאַץ.

שְׁמֹנִים, ש״מ. אַכציק.

– הַשְּׁמֹנִים, אַכציקסטער.

שְׁמַנְמַן, ת. פֿעטלעכער: דיקלעכער.

שַׁמֶּנֶת, נ. שמאַנט: סמעטענע.

שָׁמַע (שָׁמַע, יִשְׁמַע), פ״י. הערן; האָרכן; צוהערן זיך; אויסהערן; אויסהאָרכן; אויספֿאָלגן; פֿאַרשטיין.

– שָׁמַע בְּקוֹל, שָׁמַע לְקוֹל, אויסהאָרכן און אויספֿאָלגן.

– שׁוֹמְעָנִי, איך הער.

– הִשָּׁמַע, געהערט ווערן: אויסגעהאָרכט ווערן; לאָזן זיך הערן; אויספֿאָלגן.

– מַה נִּשְׁמָע? וואָס הערט זיך?

– שַׁמֵּעַ, גיבן צו וויסן: לאָזן וויסן; אויסרופֿן; באַקאַנט מאַכן.

– הַשְׁמֵעַ, לאָזן הערן; אויסרופֿן; באַקאַנט מאַכן.

– קָא מַשְׁמַע לָן, אָט לאָזט ער אונדז הערן אַז. זע קָא.

– הָשְׁמֵעַ, אויסגערופֿן ווערן: באַקאַנט ווערן.

– הִשְׁתַּמֵּעַ, אויסגעטײַטשט ווערן: געהערט ווערן: דערקלערן זיך.

– לְהִשְׁתַּמֵּעַ! (ווונטש) אויף ווידער הערן זיך!

שֵׁמַע, ז. הערונג; קלאַנג; ידיעה.

– חוּשׁ־הַשֵּׁמַע, הער־חוש.

– קְנֵה־שֵׁמַע, טרײַבל; סטעטאָסקאָפּ.

שֶׁמַע, ז. קלאַנג.

שֹׁמַע, ז. קלאַנג; שמועה; לויב־קלאַנג.

שְׁמַע, ז. באַצ. פֿאַר די דרײַ פרשות פֿון דער תּורה, וואָס הייבן זיך אָן מיט „שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" און זענען אַרײַנגע־

פלאַכטן אין די מאָרגן־ און אָוונט־תּפילות.

— קְרִיאַת־שְׁמַע, (זאָגן. לייענען) קריאת־שמע.

שְׁמָעָה, נ. הערונג; האָרכונג.

שִׁמְעִי, ת. הערונגס־.

שַׁמְעָן, ז. אונטערהערער; נײַגעריקער צו הערן.

שְׁמַעְתָּא, נ. איבערגעגעבענע הלכה (פֿון הערן).

שֶׁמֶץ, ז. ברעקל; קריש; עפּעס; שפּ־טשע; באַשמוצונג; פֿאַרדאַכט; גנאי.

שַׁמֵּץ, פ״י. באַשמוצן; באַפֿלעקן; באַ־ליידיקן; פֿאַרשוואַרצן ס׳פּנים; באַנב־לען.

— הַשְׁמֵץ, באַשמוצן; באַפֿלעקן; באַליי־דיקן; פֿאַרשוואַרצן ס׳פּנים; באַנבלען.

— הֻשְׁמֵץ, באַשמוצט ווערן; פֿאַרשוואַרצט ווערן.

— הִשְׁתַּמֵּץ, באַשמוצט ווערן; באַנבלט ווערן.

שִׁמְצָה, נ. אומווירדיקייט; חרפּה.

— יָדוּעַ לְשִׁמְצָה, חרפּהדיק־באַקאַנטער.

שַׁמְצָן, ז. באַשמוצער; באַנבלער.

שָׁמַר (שָׁמַר, יִשְׁמֹר), פ״י. היטן; אויס־היטן; אָפּהיטן; וואַכן; באַוואַכן; אויפֿוואַכן; שיצן; באַשיצן; אַכטונג געבן; השגחה האָבן; באַהאַלטן; וואַרטן.

— הִשָּׁמֵר, געהאַלטן ווערן; געהיט ווע־רן; אָפּגעהיטן זײַן; פֿאָרזיכטיק זײַן; היטן זיך.

— שַׁמֵּר, אַכטן; היטן; אָפּהיטן; אויפֿהיטן; קאָנסערווירן; אָפּשוימען; דורכזײַערן (ווײַן); זײַן קאָנסערוואַטיוו.

— שֻׁמַּר, געהיט ווערן; אָפּגעהיט ווע־רן; קאָנסערווירט ווערן; אָפּגעשוימט ווערן (ווײַן).

— יַיִן הַמְשֻׁמָּר, אַלטער ווײַן און באַצ־פֿאַר דעם ווײַן וואָס איז צוגעגרייט און אויפֿגעהאַלטן פֿאַר די צדיקים.

— הִשְׁתַּמֵּר, היטן זיך; זײַן געהיט; קאָנסערווירן זיך; האַלטן זיך; אָפּהיטן זיך.

(שמר) שְׁמָרִים, ז״ר. הייוון; ווײַן־אָפּזאַץ; אָפּזעצונג.

שֶׁמֶר, ז. קאָפּער (פֿלאַנץ).

שָׁמְרָה, נ. וואַך.

שְׁמַרְחֹם, ז. וואַרעם־פֿלאַש; טערמאָס.

שְׁמָרִים, ז״ר. הייוון; אָפּזאַץ; אָפּזעצונג.

שַׁמְרָן, ז. קאָנסערוואַטיסט.

שַׁמְרָנוּת, נ. קאָנסערוואַטיזם.

שַׁמְרָנִי, ת. קאָנסערוואַטיווער.

שְׁמַרְקָע, ז. טרופּל (שוואָם).

שַׁמֵּשׁ, פ״י. דינען; באַדינען.

— שַׁמֵּשׁ הַמִּטָּה, קומען צו אַ פֿרוי; האָבן געשלעכטלעכע באַציאונג.

— שֻׁמּוּשׁ, אָפּגענוצט ווערן.

— הִשְׁתַּמֵּשׁ, באַנוצן זיך; אָפּנוצן זיך; נעמען אַ מענטש צו באַדינען.

— הִשְׁתַּמֵּשׁ בַּהִזְדַּמְּנוּת, אויסנוצן גע־לעגנהייט.

שַׁמָּשׁ, ז. דינער; באַדינער; שמש; לאָקיי.

שֶׁמֶשׁ, זו״נ. (ר׳ שְׁמָשׁוֹת), זון.

— לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ, נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ, פֿאַר אַלעמען אין די אויגן.

– מְבוֹא־שֶׁמֶשׁ, מערבֿ־זײַט.

– מִזְרַח־שֶׁמֶשׁ, מזרח־זײַט.

– מַכַּת־שֶׁמֶשׁ, זונשלאָג.

– מִשְׁקְפֵי־שֶׁמֶשׁ, זון־ברילן.

– עִם שֶׁמֶשׁ, מיט זון־אויפֿגאַנג.

– תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ, אויף דער ערד.

– בֵּין־הַשְּׁמָשׁוֹת, פֿאַרנאַכט.

שִׁמְשָׁא, נ. זון; קרחת; פֿיבער.

שִׁמְשָׁה, נ. (ר׳ שְׁמָשׁוֹת), שויב.

שֻׁמְשׁוּם, שׁוּמְשׁוּם, ז. סעזאַם (אייל־פֿלאַנץ); ברעקל; פּיצעלע; זשאַרנע.

שִׁמְשׁוֹן, ז. העליאַנטעמום — בלומיקער קוסט.

שַׁמָּשׁוּת, נ. דינערישקייט; דינערשאַפֿט.

שִׁמְשִׁי, ת. זוניקער.

שִׁמְשִׁיָּה, נ. זון־שירעם.

שֻׁמְשְׁמָנִי, ת. ברעקלדיקער; פּיצלדיקער.

שֻׁמְשְׁמָנִית, נ. פלעצל געבאַקן פֿון סע־זאַם־קערנער.

שָׁמַת, פ״י, פֿאַרשעלטן; לייגן אין חֵרם־אַרײַן.

– שֻׁמַּת, געלייגט ווערן אין חֵרם־אַרײַן.

שַׁמְתָּא, שַׁמַּתָּא, נ. חֵרם.

שֵׁן, נ. (ר׳ שִׁנַּיִם), צאָן; שאַרפֿער פֿעלז; שפּיץ; עלפֿאַנט־ביין; איינע פֿון די שאָדן־פֿאָרמען וואָס אַ בהמה מאַכט אויף אַ פֿרעמד פֿעלד (אין הלכות נזיקין).

– שֵׁן־הַבִּינָה, שכל־צאָן.

– שֵׁן־חָלָב, מילך־צאָן.

– שֵׁן סֶלַע, שאַרפֿער פֿעלז.

– שֵׁן תּוֹתֶבֶת, קינסטלעכער צאָן.

– שִׁנַּיִם חוֹתְכוֹת, שנײַד־צײן.

– שִׁנַּיִם טוֹחֲנוֹת, האַק־צײן.

– גַּלְגַּל־שִׁנַּיִם, צײן־ראָד.

– נִקְיוֹן שִׁנַּיִם, הונגער; שפּײַז־מאַנגל.

– מִגְדַּל־שֵׁן, עלפֿאַנטביין־טורעם.

– רוֹפֵא שִׁנַּיִם, דענטיסט.

– יָצָא בְּשֵׁן וָעַיִן, אַרויסגיין מיט גרויסן פֿאַרלוסט.

– כְּרֵסָה בֵּין שִׁנֶּיהָ, (איבערג.) „דער בויך אונטער איר נאָז״, ס׳הייסט זי איז אין די לעצטע חדשים פֿון שוואַנגערשאַפֿט.

– שֵׁן־הָאֲרִי, לייבנצאָן — לעאָנטאָדאָן, בלומיק געוויקס.

שָׂנֵא (שָׂנֵא, יִשְׂנָא), פ״י. האַסן; פֿײַנד האָבן.

– הִשָּׂנֵא, פֿאַרהאַסט זײַן; פֿאַרהאַסט ווערן.

– שַׂנֵּא, פֿײַנד האָבן; האַסן.

– הַשְׂנֵא, פֿאַרהאַסט מאַכן; דערוועקן האַס, פֿײַנדשאַפֿט, שׂנאה; פֿאַרמיאוסן.

– הֻשְׂנֵא, גורם זײַן פֿאַרהאַסט צו ווע־רן, פֿײַנד צו האָבן.

שֵׁנָא, נ. (שֵׁנָה), שלאָף.

שִׂנְאָה, נ. האַס; פֿײַנדשאַפֿט; שׂנאה.

– שִׂנְאַת־חָמָס, פֿאַרביסענע שׂנאה.

– שִׂנְאַת־חִנָּם, פֿײַנדשאַפֿט אָן אַ מאָטיוו.

– שִׂנְאָה כְּבוּשָׁה, געהעמטע און אײַנגעהאַלטענע פֿײַנדשאַפֿט.

– שִׂנְאַת־מָוֶת, שִׂנְאַת שְׁאוֹל, טויט־שׂנאה.

– תַּכְלִית שִׂנְאָה, שטאַרקע פֿײַנדשאַפֿט.

שָׁנְאוּי, ת. פֿאַרהאַסטער.

שַׁנַּאי, ז. טראַנספֿאָרמאַטאָר

שִׁנְאָן, ז. מלאך.

שִׁנְאַתָנִי, ת. פֿײַנדשאַפֿטלעכער; ווידער־ווייליקער.

שָׁנָה (שָׁנָה, יִשְׁנֶה), פעו״י. איבערחזרן; ענדערן; פֿאַרענדערן; איבעראַנדער־שן; שטודירן; לערנען; אונטעררירכטן; אויסטיילן זיך; זײַן אַנדערש; ענדערן זיך; איבעראַנדערשן זיך.

— הִשָּׁנֶה, איבערגעאַנדערשט ווערן; אַנ־דערש ווערן; איבערגעחזרט ווערן; אונטעררירכט ווערן; געלערנט זײַן.

— שִׁנֶּה, איבעראַנדערשן; ענדערן; אי־בערבײַטן; אויסטיילן.

— שִׁנֶּה אֶת טַעְמוֹ, מאַכן אָנשטעל פֿון אַ משוגענעם; ענדערן אָנשויאונג.

— שֻׁנֹּה, פֿאַרענדערט ווערן; געענדערט ווערן.

— הַשְׁנֵה, לערנען; אונטעררירכטן.

— הִשְׁתַּנֶּה, ענדערן זיך; איבעראַנדערשן זיך; אויסטיילן זיך; פֿאַרוואַנדלען זיך.

— מַה נִּשְׁתַּנֶּה, נאָמען פֿון די פֿיר קשיות ביַים פסח־סדר.

שָׁנָה, נ. (ר׳ שָׁנִים), יאָר.

— הַשָּׁנָה, הײַ־יאָר.

— שָׁנָה אֶזְרָחִית, וועלטלעך יאָר (פֿון יאַנואַר ביז דעצעמבער).

— שָׁנָה חֲסֵרָה, קורץ יאָר (353 טעג, די חדשים חֶשְׁוָן און כִּסְלֵו האָבן בלויז צו 29 טעג).

— שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת, עיבור־יאָר (13 חדשים אין יאָר אין ייִדישן קאַלענדאַר, אָדער ווען דער חודש פֿעברואַר האָט 29 טעג אין דעם גרעגאָריאַנישן יאָר).

— שָׁנָה סְדוּרָה, געאָרדנט יאָר (354 טעג).

— שָׁנָה פְּשׁוּטָה, געוויינטלעך יאָר (12 חדשים אין ייִדישן קאַלענדאַר־יאָר, אָדער דאָס יאָר ווען חודש פֿעברואַר האָט 28 טעג).

— שָׁנָה שְׁלֵמָה, קײַלעכדיק יאָר (355 טעג, די חדשים חֶשְׁוָן און כִּסְלֵו האָבן צו 30 טעג).

— שְׁנַת הַחַמָּה, זון־יאָר (365 טעג).

— שְׁנַת הַלְּבָנָה, לבֿנה־יאָר (יעדער חודש האָט 29,5 טעג און יעדעס יאָר—354 טעג).

— שְׁנַת־הַכְּסָפִים, בודזשעט־יאָר.

— שְׁנַת־לִמּוּד, לערניאָר.

— יוֹם־הַשָּׁנָה, יאָר־טאָג.

— לוּחַ־הַשָּׁנָה, יאָר־קאַלענדאַר.

— רֹאשׁ־הַשָּׁנָה, אָנהייב יאָר, א׳ און ב׳ תּשרי בײַ ייִדן; 1־טער יאַנואַר בײַ קריסטן.

— שְׁנָתַיִם, צוויי יאָר.

— שְׁנָתִי, יערלעכער.

שֵׁנָה, נ. שלאָף; שלאָפֿונג.

שֶׁנְהָב, ז. עלפֿאַנט־ביין; עלפֿאַנט־צאָן.

שַׁנְהֶבֶת, נ. גלידעראיבערוווּקס. עלע־פֿאַנטיאַזיס (קראַנקייט).

שָׂנוּא, שָׂנוּי, ת. פֿאַרהאַסטער; אומדער־טרעגלעכער.

שָׁנוּי, ת. איבערגעחזרטער; געזאָגטער; געלערנטער; אונטעררירכטעטער.

— שָׁנוּי בְּמַחֲלֹקֶת, מיינונגס־פֿאַרשיידנ־הייטלעכער; ספֿקדיקער.

שִׁנּוּי, ז. ענדערונג: איבערענדערונג; פֿאַרענדערונג.

— שִׁנּוּי־וֶסֶת, שטייגער־ענדערונג.

שָׁנוּן, ת. בײַסיקער; שטעכיקער; שאַרפֿער; שפּיציקער.

שִׁנּוּן, ז. איבערחזרונג; לערנונג; איבונג; שלײַפֿונג; שאַרפֿונג.

שְׁנוּנִית, נ. שאַרפֿער פֿעלז; פֿעלז־צאָן; אַרויסשטאַרצנדיקער ים־פֿעלז.

שִׁנּוּס, ז. פֿאַרפֿאַסעוונג; לענדן־פֿאַרגאַרטלונג.

שִׁנּוּק, ז. דערשטיקונג; אָפּהאַלט (פֿון ברענשטאָף אָדער דאַמף אין מאַשינען).

שִׁנּוּת, ז. גראַדירונג: באַצייכנונג מיט גראַדן.

שָׁנִי, ז. שאַרלעך־רויט; פּורפּור־שטאָף.

שֹׁנִי, ז. אונטערשייד; אַנדערשקייט.

שְׁנֵי, פֿאַרבינדונגס־פֿאָרם פֿון שְׁנַיִם — צוויי.

שֵׁנִי, ת. צווייטער.

— בַּיִת שֵׁנִי, צווייטער בית־המקדש.

— גּוּף שֵׁנִי, צווייטע פּערזאָן (גראַמ.).

— יוֹם שֵׁנִי, מאָנטיק.

— שֵׁנִי בְּשֵׁנִי, פּלימעניק: שוועסטער־קינד.

— שְׁנִיִּים, צימערן אויף צווייטן שטאָק.

— שֵׁנִית, צווייטנס.

שָׁנִיא, ת. פֿאַרהאַסטער: אומדערטרעגלעכער; אומבאַליבטער.

שְׁנִיָּה, ת. צווייטע: צווייט מאָל. נ. סעקונדע.

שִׁנְיוֹן, ז. אונטערשייד; פֿאַרשיידנקייט.

שְׁנִיּוֹנִי, ת. סעקונדערער; צווייטראַנגיקער; איבעראַנאַנדיקער.

— פֹּעַל שְׁנִיּוֹנִי, פּעריפֿראַסטיש צײַטוואָרט (צײַטוואָרט געבויט פֿון זאַכוואָרט).

— הַשִּׁיטָה הַשְּׁנִיּוֹנִית, צווייער־סיסטעם (מאַט).

שְׁנִיּוּת, נ. צווייאיקייט; טאָפּלטקייט; דואַליזם.

— אֱמוּנַת הַשְּׁנִיּוּת, דואַלער גלויבן (צוויי־געטער גלויבן).

שְׁנִיִּי, ת. צווייטראַנגיקער; סעקונדערער.

שְׁנָיִי, ת. צווייאיקער.

שְׁנַיִם, ש״מ. (נ. שְׁתַּיִם), צוויי (אַ פּאָר).

— שְׁנֵינוּ, שְׁנֵיכֶם־ן, שְׁנֵיהֶם־ן, מיר בײדע, איר בײדע, זיי בײדע.

— שְׁנֵים־עָשָׂר, ז. (נ. שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה), צוועלף.

שִׁנְיָן, ז. אונטערשייד.

שְׁנִינָה, נ. שטעכעלירונג; חוזק.

שְׁנִינוּת, נ. שאַרפֿקייט; בײַסיקייט.

שְׂנִיר, ז. אײַזנבאַרג; גלעטשער; אַלטער נאָמען פֿון חרמון־באַרג.

שֵׁנִית, תה״פ. צווייטנס; נאָך אַמאָל. (פֿון שֵׁנִי).

שָׁנִית, פ״י. שאַרלעך, שקאַרלאַטין (קראַנקייט); בלומיק געוויקס — ליטרום.

שָׁנַן (שָׁנַן, יָשֹׁן), פ״י. שאַרפֿן; אָנשאַרפֿן; אויסשאַרפֿן.

— שִׁנֵּן, שאַרפֿן; אויסשלײַפֿן; אײַנקריצן אין זכרון; איבערחזרן; קלאָר אויסדריקן.

— שְׁנוּן, געשאַרפֿט ווערן; געשליַיפֿט ווערן; איַינחזרן אויף צו געדענקען; אויסגעשניטן ווערן אין ציין.

— הִשְׁתּוֹנֵן, דורכגעלעכערט ווערן.

— הִשְׁתַּנֵּן, שאַרף ווערן; אויסשליַיפֿן זיך.

שֶׁנֶן, ז. זיך לערנונג.

שָׁנָן, ז. שאַרפֿער פֿעלז.

שִׁנָּן, ז. ציין־טעכניקער; ציין־שניַידער; גומיוואָרצלקוסט — טאַראַקסאַקום.

שִׁנְנָא, ת. שאַרפֿער; שניַידיקער (שכל).

שְׁנָנָה, נ. פּיקע־שפּיץ; באַגנעטן־שאַרף; שווערד־שאַרף.

שַׁנֵּס, פ״י. אַרומגאַרטלען; אונטערגאַרטלען.

— שַׁנֵּס מָתְנָיו, אונטערגאַרטלען זיך; נעמען זיך פֿעסט.

שֶׁנֶף, ז. וואַניל (געווירצן־פֿלאַנץ).

שָׁנַץ (שָׁנַץ, יִשְׁנֹץ), פ״י. פֿאַרבינדן; פֿאַרפּאַסעווען; פֿאַרשנורעווען.

— הִשָּׁנֵץ, פֿאַרבונדן ווערן; פֿאַרפּאַסע־וועט ווערן; פֿאַרשנורעוועט ווערן.

שֶׁנֶץ, ז. לענטע; פּאַס; בענדל; שנור.

שַׁנֵּק, פ״י. שטיקן; דערשטיקן; וואַרגן; דערוואַרגן; אָפּהאַלטן טריַיב־שטאָף פֿון מאַשין (דורך פֿאַרשליסן די קלאַ־פּע).

— שֻׁנַּק, דערשטיקט ווערן; אָפּגעהאַלטן ווערן (טריַיב־שטאָף צו אַ מאַשין).

— הִשְׁתַּנֵּק, שטיקן זיך; וואַרגן זיך.

שְׁנָרָא, נ. ווילדע קאַץ.

שְׁנָת, נ. שלאָף.

שַׁנֵּת, פ״י. איַינשניַידן, אויסקריצן גראַדן אָדער אָפּשטאַנד־צייכנס אויף אַ כּלי.

— שֻׁנַּת, אויסגעשניטן, אויסגעקריצט ווערן (גראַדן אָדער אָפּשטאַנד־צייכנס אויף אַ כּלי).

שֶׁנֶת, נ. ציינדל; קאַרב; איַינשניט; איַינקריץ.

שְׁנָתוֹן, ז. יאָרבוך; יאָרגאַנג.

שְׁנָתִי, ת. יערלעכער.

שְׁנָתִית, תה״פ. יערלעך.

ש״ס, (ר״ת פֿון ששה סדרים) די זעקס בענדער פֿון דער משנה.

שַׁסַּאי, ז. העצער; אונטערהעצער.

שָׁסָה (שָׁסָה, יִשְׁסֶה), פ״י. רויבן; באַ־רויבן; ראַבירן; גזלנען.

— שַׁסֵּה, אָנרייצן; אונטערהעצן.

— שֻׁסָּה, אָנגערייצט ווערן; אונטערגע־העצט ווערן.

שָׁסוּי, ת. באַרויבטער; אויסגעפּלינדער־טער.

שִׁסּוּי, ז. העצונג; אונטערהעצונג; אָנ־רייצונג.

שָׁסוּעַ, ת. צעשפּאָלטענער; האַלבירטער; צעריסענער; צעפֿלאָכטענער; צע־האַקטער.

שִׁסּוּעַ, ז. צעשפּאַלטונג; צעריַיסונג; האַלבירונג; צעפֿלעכטונג; צעהאַקונג; צווישנרופֿונג.

שִׁסּוּף, ז. צעשניַידונג; צעהאַקונג; צע־פּערטלונג.

שָׁסַס (שָׁסַס, יָשֹׁס), פ״י. באַרויבן; אויס־ראַבירן; אויספּלינדערן.

— הִשַּׁס, (נָשַׁס), באַרויבט ווערן; אויס־געפּלינדערט ווערן.

שָׂסַע (שָׂסַע, יִשְׂסַע), פ״י. צעשפּאַלטן; צערייַסן; צעפּלעכטן; צעהאַקן.

– הִשָּׂסֵעַ, צעשפּאָלטן ווערן; צעהאַקט ווערן.

– שִׂסֵּעַ, צערייַסן; איבעררייַסן (אין רעדן); צעשפּאַלטן; צעהאַקן; איבער־האַקן (אין רעדן).

– שֻׂסַּע, צעריסן ווערן; צעשפּאָלטן ווערן; איבערגעריסן אָדער איבער־געהאַקט ווערן אין רעדן.

– הִשְׂתַּסֵּעַ, צעשפּאַלטן זיך.

שֶׂסַע, ז. שפּאַלט; שפּאַ־רע.

שַׂסַּעַת, נ. סכיזאָפרעניע (גייַסטיקע קראַנקייט).

שַׂסֵּף, פ״י. צעהאַקן; צעשנייַדן; צע־פּערטלען.

– שֻׂסַּף, צעהאַקט ווערן; צעשניטן ווערן; צעפּערטלט ווערן.

שֶׂסֶק, ז. עסקאַדיניע (עריאָבאָטריאַ), בוים און עס־פּרוכט.

שַׂסְתּוּם, ז. ווענטיל; קלאַפּע.

שַׂעְבֵּד, פ״י. פאַרקנעכטן; פאַרשקלאַפן; פאַריאָכן; אונטעראָרדנען; פאַרמשכּו־נען; פאַרזעצן.

– שֻׂעְבַּד, פאַרקנעכטעט ווערן; אונטער־געאָרדנט ווערן; פאַרמשכּונט ווערן; פאַרזעצט ווערן.

– הִשְׂתַּעְבֵּד, אונטערוואַרפן זיך; פאַר־קנעכטן זיך; אונטערגעבן זיך; פאַר־משכּונען זיך.

שַׂעְבְּדָנִי, ת. פאַרקנעכטנדיקער; אונטער־יאָכנדיקער.

שִׂעְבּוּד, ז. קנעכטשאַפט; פאַרקנעכטונג; פאַריאָכונג; פאַרזעצונג; משכּון; הי־פּאָטעק.

שִׂעְבּוּר, ז. העברעיִזירונג.

שַׂעְבֵּר, פ״י. העברעיִזירן.

שָׁעָה (שָׁעָה, יִשְׁעֶה), פ״ע. ווענדן זיך אַהער און אַהין; פאַראינטערעסירן זיך; ווענדן אויפמערקזאַמקייט; אַוועקוקן; אָפּווענדן זיך.

– הַשְׁעֵה, ווענדן; ריכטן.

– הִשְׁתָּעֵה, אַרומקוקן זיך.

שָׁעָה, נ. שעה; צייַט; קורצע צייַט.

– בְּשָׁעָה טוֹבָה! אין אַ גוטע שעה!

– בְּשָׁעָה שֶׁ־, אין דער צייַט ווען

– בִּשְׁעַת־, בעת; אין דער צייַט.

– לְשָׁעָה, אויף דערווייַל; אויף איצט.

– לְפִי שָׁעָה, צייַטווייַליק; אין מאָמענט.

– שְׁעַת הַדְּחָק, אויסנאַם־צייַט; נויט־צייַט.

– בִּשְׁעַת הַדְּחָק, אין אַ נויטפאַל.

– שָׁעָה חֲצוּפָה, זייער שלעכטע שעה.

– שָׁעָה חֲרוּפָה, ביטערע צייַט.

– שְׁעַת חֵרוּם, אויסנאַם־צייַט.

– שְׁעַת־כּשֶׁר, שאַנס־צייַט.

– שָׁעָה קַלָּה, קורצע צייַט.

– אֶבֶן שָׁעוֹת, זון־זייגער.

– הוֹרָאַת שָׁעָה, איבערגאַנגס־פאַראָרד־נונג.

– חַיֵּי־שָׁעָה, ערדיש לעבן; ס׳לעבן איצט.

– מוֹרֵה־שָׁעוֹת, זייגער (פאַרעלטערטע פאָרם).

— צָרַת שָׁעָה, איבערגאַנגס־צרה.

— גַּלְגֵּל בְּשָׁעוֹת, ווײַלן ערגעץ־ווו.

— דָּחֹק אֶת הַשָּׁעָה, זײַן אומגעדולדיק.

— אֵין לוֹ שָׁעָה, ס׳גליקט אים נישט.

— בְּשָׁעָה טוֹבָה, אין אַ גוטער שעה!

— דַּיָּהּ לְצָרָה בִּשְׁעָתָהּ, זאָרג זיך נישט פֿריִער (פֿאַר דער צײַט ווען די צרה וועט קומען).

— כַּמָּה הַשָּׁעָה? מָה הַשָּׁעָה? וויפֿל איז דער זייגער?

שַׁעֲוָה, נ. וואַקס.

שִׁעוּל, ז. הוסט.

שָׁעוּן, ת. אָנגעלענטער.

שָׁעוֹן, ז. זייגער.

— שְׁעוֹן־חוֹל, זאַמד־זייגער.

— שְׁעוֹן־מַיִם, וואַסער־זייגער.

— שְׁעוֹן־שֶׁמֶשׁ, זון־זייגער.

— בְּדִיּוּק הַשָּׁעוֹן, פּינקטלעך צו דער רגע.

שַׁעֲוָנִיָּה, נ. סטענסל־, קאָפּירונגס־מאַטריץ.

שַׁעֲוָנִית, נ. צעראַטע.

שְׁעוֹנִית, נ. פּאַסיפֿלאָרע (רפֿואה־פֿלאַנץ).

שְׁעוּעִית, נ. פֿאַסאָלע; בעבל.

שִׂעוּר, ז. לעקציע; אונטעררוכט; מאָס; פֿאַרהעלטניש; קאַליבער; פֿאַרנעם; פּראָפּאָרץ; גרייס.

— לְשִׁעוּרִין, אין פֿאַרשיידענע מאָסן; מיט איבעררײַסן; אויף ראַטעס.

— שִׁעוּר־בַּיִת, פֿאַרגעבענע לעקציע.

— שִׁעוּר קוֹמָה, באַדײַטנדיקייט; גרויס־קייט; וויכטיקייט.

— לְאֵין שִׁעוּר, אָן אַ שיער; אָן אַ גרענעץ.

— חָכְמַת־הַשִּׁעוּרִים, געאָמעטריע.

שְׂעוֹרָה, נ. (ר׳ שְׂעוֹרִים), גערשטן.

שָׁעַט (שָׁעַט, יִשְׁעַט), פּ״ע. טופּען; קלאַפּן (מיט די פֿיס).

שְׁעָטָה, נ. טופּעניש; קלאַפּונג (פֿון אַ פֿערד מיט די פּאָדקאָוועס).

שַׁעַטְנוּז, ז. צונויפֿמיש פֿון קעגנזעצלעכע זאַכן, אָדער פֿאָרמען.

שַׁעַטְנֵז, ז. שעטנז (שטאָף געמישט פֿון פֿלאַקס־ און וואָל־פֿעדעם; פֿאַראייני־קונג פֿון צוויי קעגנזעצלעכע זאַכן.

שַׁעַטְנֵז, פּ״י. צונויפֿמישן קעגנזעצלעכע זאַכן, אָדער פֿאָרמען.

שַׁעַטְנֵ״ז ג״ץ, (ש, ע, ט, נ, ז, ג, ץ) די זיבן אותיות וואָס ווערן באַקרוינדלט אין ספֿר־תּורה־שריפֿט.

שְׁעִיָּה, נ. אינטערעס; פֿאַראינטערעסי־רונג; זאַך.

שָׁעִיהַ, ת. גלאַטיקער.

שְׁעִינָה, נ. אָנלענונג.

שָׂעִיר, ת. האָריקער; וואָליקער. ז. באָק; סאַטיר; האָריקער טײַוול; שפּריַי־רעגנדל.

— שְׂעִיר לַעֲזָאזֵל, אָפּלייזער; כּפּרה־הינדל.

— שְׂעִיר־עִזִּים, יונגער באָק.

שְׂעִירָה, ת. האָריקער. נ. ציג; געדיכט וועלדל.

שְׂעִירוּת, נ. האָריקייט; באַהאָריקטקייט.

שֹׁעַל, ז. זשמעניע; גאַרשטש; הויפֿן.

שַׁעַל, ז. טריט; שריט.

(שָׁעַל) הִשְׁתָּעֵל, פ״ע. הוסטן.

שַׁעֲלוּל, ז. יונגער פֿוקס; פֿוקסל.

שַׁעֶלֶת, נ. קאָקלוש; קײַך־הוסט.

שַׁעַם, ז. קאָרק־קאָרע.

שַׁעְמֵד, פ״י. שמַדן; אָפּשמַדן.

– שֻׁעְמַד, אָפּגעשמַדט ווערן.

שִׁעְמוּד, ז. שמַדונג; אָפּשמַדונג.

שַׁעֲמוּם, ת. מעלאַנכאָליקער.

שִׁעֲמוּם, ז. לאַנגווײַל; נודעניש; מע־לאַנכאָליע.

שַׁעֲמוּמִי, ת. לאַנגווײַליקער; פֿאַרלאַנג־ווײַליקטער.

שַׁעֲמֵם, פ״י. לאַנגווײַלן; נודען.

– שֻׁעֲמַם, פֿאַרלאַנגווײַליקט ווערן; גע־שלאָגן ווערן מיט מעלאַנכאָליע.

– הִשְׁתַּעֲמֵם, לאַנגווײַליקן זיך; נודען זיך; צעמישט ווערן; צעחושט ווערן.

שַׁעֲמָנִית, נ. לינאָלעאום.

שָׁעַן (שָׁעַן, יִשְׁעַן), פ״י. אונטערלענען; אונטערהאַלטן; אונטערשפּאַרן.

– הִשָּׁעֵן, אָנלענען זיך; אָנשפּאַרן זיך; פֿאַרלאָזן זיך; זײַן נאָענט.

– הַשְׁעֵן, אָנלענען.

– הָשְׁעַן, אָנגעלענט ווערן.

שָׁעָן, ז. זייגערמאַכער.

שַׁעֲע, פ״י. אָפּרייניקן; אויסגלעטן.

(שָׁעַע) הָשֵׁעַ, פ״י. פֿאַרשטאָפּן.

שְׁעַף, ז. (ר׳ שְׁעִפִּים), געדאַנק; אידיי; פֿאָרשטעלונג.

שָׂעַר (שָׂעַר, יִשְׂעַר), פעו״י. שטורמען; אויפֿשטורמען; ברויזן; אויפֿברויזן; כמורען זיך; ציטערן; מיטרײַסן (מיט שטורעם).

– הִשָּׂעֵר, אויפֿגעשטורעמט ווערן; אויפֿ־געברויזט ווערן.

– שַׂעֵר, אויפֿשטורמען; מיטרײַסן (מיט שטורעם).

– הַשְׂעֵר, באַוואַקסן ווערן מיט האָר.

– הִשְׂתָּעֵר, שטורמען; אָנגרײַפֿן מיט שטורעם.

שַׂעַר, ז. שטורעם; הוראַגאַן; פּחד, שרעק; אויפֿברויז.

שֵׂעָר, ז. האָר.

– אַדֶּרֶת־שֵׂעָר, פעלץ.

שָׁעַר (שָׁעַר, יִשְׁעַר), פ״ע. מיינען; פֿאָר־שטעלן זיך; דאַכטן זיך.

– הִשָּׁעֵר, אָפּגעשאַצט ווערן.

– שַׁעֵר, שאַצן; אָפּשאַצן; מיינען; פֿאָר־שטעלן זיך; דאַכטן זיך; היטן אַ טויער.

– שַׁעֵר בְּנַפְשְׁךָ, שטעל זיך פֿאָר.

– שֻׁעַר, אָפּגעשאַצט ווערן; פֿאָרגע־שטעלט ווערן; אויסגעמאָלט ווערן.

– הִשְׁתַּעֵר, אָפּגעשאַצט ווערן; פּרײַזן זיך; שאַצן זיך.

שַׁעַר, ז. טויער; קורס; פּרײַז; מאָס; טיטל־בלאַט אין אַ בוך; קאַפּיטאַל אין אַ בוך.

שַׁעַר הַחֲלִיפִין, וואַלוטע־קורס.

– שַׁעַר־נִצָּחוֹן, טריאומף־טויער.

– מ״ט שַׁעֲרֵי טֻמְאָה, די 49 שטופּן פֿון טומאה וואָס ווערן דערמאָנט אין קבלה; טריפֿהנער מענטש.

– הַבְקֵעַ שַׁעַר, דורכברעכן פֿײַנדלעכע ליניע; אַרײַנקלאַפּן אַ גאָל.

— הַפְקֵעַ אֶת הַשַּׁעַר, קינסטלעך אויפֿ־שלאָגן פּרייזן.

— מַפְקִיעֵי שְׁעָרִים, ספּעקולאַנטן.

שַׁעַר, ת. העסלעכער: פֿאַרדאָרבענער.

שֵׂעָר, ז. טויער־וועכטער: הויז־היטער.

שְׂעָרָה, נ. שטורעם: הוראַגאַן.

שַׂעֲרָה, נ. האָר.

— כְּחוּט הַשַּׂעֲרָה, ווי אַ האָרעלע.

שְׂעֹרָה, נ. גערשטן.

שַׁעֲרוֹן, ז. נעמאַטאָד (דינער וואָרעם).

שַׁעֲרוּרָה, נ. העסלעכקייט: פֿאַרדאָרבנ־קייט.

שַׁעֲרוּרִיָּה, שַׁעֲרוּרִית, נ. אַוואַנטורע; סקאַנדאַל: געמיינקייט.

שַׁעֲרוּרָן, ז. סקאַנדאַליסט.

— שַׂעֲרוֹת־שׁוּלַמִּית, גאָלדהאָר (אַדיאַנ־טום, קוסט).

שַׁעֲרֵר, פ״י. מאַכן אַ סקאַנדאַל: אַוואַנ־טורעווען זיך.

שַׁעֲשׁוּעַ, ז. שפּיל: פֿאַרגעניגן: פֿרייד.

— יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים, צערטלקינד.

שַׁעֲשֵׁעַ, פ״י. פֿריילעך מאַכן: ווײַלן; אַמוזירן: משׂמח זײַן: פֿאַרשטאָפּן: פֿאַ־פּראָפּן.

— שֻׁעֲשַׁע, פֿאַרווײַלט ווערן: אַמוזירט ווערן: געצערטלט ווערן.

— הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ, ווײַלן זיך: אַמוזירן זיך: פֿאַרווײַלן זיך: משׂמח זײַן זיך: פֿרייען זיך: דערשטוינט ווערן; צעחושט ווערן.

שָׁף, פ״י. אָנגעגריפֿן: געשײַערט. זע שׁוּף.

שְׁפָאִים, ז״ר. שפּענער.

שָׁפַד (שָׁפַד, יִשְׁפֹּד), פ״י. דורכשטעכן: אַרײַנשטעכן: דורכשפּיזן.

— שִׁפֵּד, דורכשטעכן: אַרײַנשטעכן; דורכשפּיזן: פֿאַרשניצן.

— שֻׁפַּד, דורכגעשטאָכן ווערן: פֿאַר־שניצט ווערן.

שָׂפָה, נ. (ר׳ שָׂפוֹת, ר״ז שְׂפָתַיִם), ליפּ. (ר׳ שְׂפָיוֹת) ראַנד פֿון ווײַבלעכן גע־שלעכט־אָרגאַן. (ר׳ שָׂפוֹת, שְׂפָתוֹת) שפּראַך. (ר׳ שְׂפָתוֹת, שִׂפְתוֹת) ברעג: ראַנד: עק.

— שְׂפַת־אָוֶן, שְׂפַת־שֶׁקֶר, פֿאַלשע רייד.

— שְׂפַת־אֱמֶת, אמתדיקע, אויפֿריכטיקע רייד.

— שְׂפַת־עֵבֶר, העברעיִשע שפּראַך.

— אֱוִיל־שְׂפָתַיִם, נאַרישער פּלאַפּלער.

— אִישׁ שְׂפָתַיִם, מענטש מיט נײַן מאָס רייד.

— לְזוּת־שְׂפָתַיִם, באַרעדערײַ.

— מֶתֶק־שְׂפָתַיִם, זיסע רייד.

— נִיב־שְׂפָתַיִם, אויסדרוק: זאָג.

— עֲרַל־שְׂפָתַיִם, שטאַמלער.

— פּוֹשֵׂק שְׂפָתַיִם, פּלאַפּלער.

— בְּשָׂפָה רָפָה, מיט אַ האַלב מויל.

— מִן הַשָּׂפָה וְלַחוּץ, סתּם־גערעדערײַ.

— שְׂפָתַיִם יִשַּׁק, קוש־ווערטער.

(שָׂפָה) שְׂפוֹת־בָּקָר, נ״ר. קעז.

שָׂפָה (שָׂפָה, יִשְׂפֶּה), פעו״י. באַרואיקן זיך; לײַכטער ווערן; איבערגיסן פֿון איין כּלי אין אַ צווייטער; לײַכט אויס־בויגן אַ כּלי; רײַבן; פֿײַלן; פּאָלירן; הובלען.

— הִשָּׂפֵּה, אָפּגעדעקט ווערן: אויסגע־שטעלט ווערן אויפֿן ווינט.

— שַׁפֵּה, אָפּהובלען: גלאַטיק מאַכן: שײַערן: פֿאַרגיטיקן.

— שֻׁפָּה, אָפּגעהובלט ווערן: גלאַטיק ווערן: געשײַערט ווערן: אָפּגעדעקט ווערן.

— הִשְׁתַּפֵּה, באַרואיקן זיך: קומען צו זיך: קומען צום קלאָרן זינען.

שַׁפּוּד, שְׁפּוּד, ז. בראָטשפּיז: שפּיזל.

שָׁפוּד, ת. פֿאַרשניצטער: פֿאַרשפּיזטער: דורכגעשטאָכענער.

שְׁפוּט, ז. שטראָף: מִשפּט: אָנשיקעניש.

שִׁפּוּט, שִׁיפּוּט, ז. געריכטס־פֿאַרהאַנד־לונג: געריכט: יוריסדיקציע: באַהאַנד־לונג: באַטראַכטונג: משפּטונג.

שָׁפוּי, ת. קלאָר־זיניקער: געזונט־געוואָ־רענער: באַשיידענער: געזעצטער: געשלײַפֿטער: גלאַטער: אָפּגעדעקטער.

שִׁפּוּי, ז. שפּענער: אָפּפֿאַל: אויסבויג באַלכסון.

— שִׁפּוּי־כּוֹבַע, גאָרגל־קנאָפּ.

שָׁפוּךְ, ת. אויסגעגאָסענער: איבערגעגאָ־סענער: צעגאָסענער.

שִׁפּוּל, ז. (ר׳ שִׁפּוּלִים), ראַנד: פּאָלע: אונטערשטער טייל: שלעפּ.

שָׁפוּן, ת. באַהאַלטענער: געהיימער: פֿאַרבאָרגענער. ז. סוד: געהיימניש.

שִׁפּוּן, ז. קאָרן.

שִׁפּוּעַ, ז. אויסבויג: שפּוע: איבערפֿלוס: פֿולקייט.

שָׁפוּף, ת. אויסגעבויגענער: אײַנגעבוי־גענער: שוואַכער: שלאַבעריקער: מינדערווערטיקער.

שְׁפוֹפֶרֶת, נ. טיובע: רערל: טרײַבל.

— שְׁפוֹפֶרֶת־הַנּוֹד, לאָגל־רערל.

— שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה, ליידיקע איי־שאָל.

שִׁפּוּץ, ז. בנין־ריכטונג: בנין־אָפּפֿרישונג: רעמאָנט.

שִׁפּוּר, ז. אויסבעסערונג: אויספֿײַנערונג.

שָׁפוּת, ת. אַרויפֿגעשטעלטער: אַרויפֿ־געלייגטער: אײַנגעריכטעטער איבער אַ פֿײַער.

שַׁפֵּחַ, פ״י. אָנשטעקן מיט קרעץ.

שִׁפְחָה, נ. דינסט־מויד: דינסט־קנעכט.

— שִׁפְחָה חֲרוּפָה, פֿרוי באַשטימט אַלס ווײַב פֿאַר אַ קנעכט: געמיינע פֿרוי: אונטעריאָכטע פֿרוי.

שִׁפְחוּת, נ. פֿאַרקנעכטקייט פֿון אַ פֿרוי.

שָׁפֹט (שָׁפַט, יִשְׁפֹּט), פ״י. מִשפּטן: אויס־מעסטן גערעכטיקייט: שטראָפֿן: אַרויס־טראָגן אורטייל: רעגירן.

— הִשָּׁפֵט, געמִשפּט ווערן: פּראָצעסירן זיך: שטעלן זיך פֿאַרן געריכט.

שֶׁפֶט, ז. (ר׳ שְׁפָטִים), מִשפּט: שטראָף: אורטייל: געריכטס־פֿאַרהאַנדלונג.

שְׁפַטְנָא, ז. נאַר: אידיאָט.

שְׁפִי, ז. (ר׳ שְׁפָיִים), נאַקעטע בערגל־דיקייט: אָפּגעדעקטער באַרג.

שְׁפִי, ז. רו: שלווה: זאָרגלאָזיקייט: דיך־ביין.

שֶׁפִי, בְּשֶׁפִי, תה״פ. רואיק: זאָרגלאָז.

שָׁפִיד, ת. שפּיזאַרטיקער.

שְׁפִיָּה, נ. פֿאַרזיכטיקע איבערגיסונג פֿון איין כְּלִי אין אַ צווייטער: אויסבויגונג.

שִׁפְיוֹן, ז. אָפּרו: באַרואיקונג.

– שִׁפְיוֹן הַדַּעַת, קלאָרזיניקייט.

שְׁפִיוּת, נ. רו: פּרידן: שלום: קאָמ־פּראָמיס: דורכקימונג.

שְׁפִיטָה, נ. מִשפּטונג: אורטיילונג: פּאַר־אורטיילונג.

שְׁפִיכָה, שְׁפִיכוּת, נ. גיסונג: איבער־גיסונג: פּאַרגיסונג.

– שְׁפִיכַת־, שְׁפִיכוּת־דָּמִים, בלוט־פּאַרגיסונג.

– מֵי־שְׁפִיכוּת, פּאָמיִעס.

שְׁפִיעָה, נ. קוואַלונג: שפּע־אויסגוס: אָנבויג: שפּוּע.

שְׁפִיפָה, נ. אָנבויגונג: איבערבויגונג.

שְׁפִיפוֹן, ז. האָרנשלאַנג (גיפּטיקע).

שְׁפִיר, ז. עובר־הייבל: עמבריאָן־בלאָז.

שַׁפִּיר, ת. שיינער: פּרעכטיקער: געהעריקער. תה״פ. שיין: פּרעכטיק: געהעריק.

– הַכֹּל אָתֵי שַׁפִּיר, אַלץ גייט גלייַך.

שַׁפִּירִית, נ. שַׁפִּירִיּוֹת, נ״ר. ריזנאינזעקט – אָדראָנאַטאַ.

שְׁפִית, נ. דעק־בלאַט פּון אַ בלום (אויסערלעכער בלאַט).

שְׁפִיתָה, נ. טאָפּ־אַרויפשטעל אויפן פייַער.

– בֵּית שְׁפִיתָה, פּייַער־רייפּל.

שָׁפַךְ (שָׁפַךְ, יִשְׁפֹּךְ), פ״י. אויסגיסן: אַרויסגיסן: איבערגיסן: פּאַרגיסן: שיטן: אויסשיטן: אָנשיטן: אַרויסשיטן: איבערשיטן: פּאַרשיטן.

– שָׁפַךְ בּוּז עַל־, מאַכן צו שפּאָט און צו חוזק.

– שָׁפַךְ דָּם, פּאַרגיסן בלוט.

– שָׁפַךְ דְּמָעוֹת, פּאַרגיסן טרערן.

– שָׁפַךְ זַעְמוֹ, שָׁפַךְ חֲמָתוֹ עַל־, אויסלאָזן צאָרן.

– שָׁפַךְ לִבּוֹ לִפְנֵי־, אויסגיסן דאָס האַרץ פאַר־.

– הִשָּׁפֵךְ, אויסגעגאָסן ווערן: פּאַרגאָסן ווערן: אויסגעשיט, צעשיט ווערן.

– שֻׁפּוֹךְ, אויסגעגאָסן ווערן: צעשיט ווערן: פונאַנדערגעשיט ווערן: משופּעדיק ווערן.

– הִשְׁתַּפֵּךְ, פּאַרגיסן זיך: איבערגיסן זיך: אויסשיטן זיך: איבערשיטן זיך: אויסגיסן געפילן.

שֶׁפֶךְ, ז. טייַך־אויסגוס: אויסגוס־פּלאַץ.

– שֶׁפֶךְ־דָּם, בלוט־אויסגוס.

(שֶׁפֶךְ) שָׁפְכִין, ז״ר. פּאָמיִעס.

– בּוֹר־שָׁפְכִין, אָפּפלוס־גרוב: „דזשאָרע״.

שָׁפְכָה, נ. מענלעכער גליד (צו לאָזן אורין): אויסגוס־רערל.

שִׁפְכוֹנִי, שִׁפְכָנִי, ת. זאַפטיקע פּרוכט: זאַפטיקע איילבירט.

שָׁפֵל (שָׁפַל, יִשְׁפַּל), פ״ע. זייַן אַראָפּגענידערט: זייַן דערנידעריקט: אַראָפּפאַלן.

– הַשְׁפֵּל, אַראָפּנידערן: דערנידעריקן: באַליידיקן: ווערן נידעריק.

– הַשְׁפֵּל דַּעְתּוֹ, אויפפירן זיך באַשיידן.

– הֻשְׁפַּל, ווערן אַראָפּגענידערט: ווערן דערנידעריקט: ווערן פּאַרשעמט.

– הִשְׁתַּפֵּל, אַראָפּנידעריקן זיך: אָפּלאָזן זיך: זייַן אָפּגעלאָזן.

שָׁפָל, ת. נידעריקער: טיפער: געמיי־

נער; געפֿאַלענער; מינדערווערטיקער; אָפּגעלאָזענער; שלאַבעריקער.

— שְׁפַל־אֲנָשִׁים, אומווערטיקער מענטש.

— שְׁפַל־בֶּרֶךְ, באַשיידענער מענטש.

שֶׁפֶל, ז. נידעריקייט; דעפּרעסיע; שטיל־שטאַנד; ים־אָפּפֿלוס.

שְׁפֵלָה, נ. טאָל; פֿלאַכלאַנד; נידעריקער לאַנדפּאַס לענגאויס דעם מיטלענדישן ים אין א״י.

— אֶרֶץ־הַשְּׁפֵלָה, נידערלאַנד (האָלאַנד).

שִׁפְלָה, נ. פֿלאַכלאַנד.

שִׁפְלוּת, נ. געפֿאַלנקייט; נידעריקייט; געמיינקייט; הכנעה.

— שִׁפְלוּת יָדַיִם, אָפּגעלאָזנקייט; פֿוי־לערישקייט.

שָׁפָם, ז. וואָנצע; וואָנסע.

שְׁפָמוֹן, ז. וואָנצעלע; וואָנסעלע.

שְׁפַמְנוּן, ז. וואָנצפֿיש (קלאַריאַס לאַזעראַ).

שָׁפָן, ז. קוניקל (?), קיניגל־ענלעך חיה־לע — פּראָקאַוויאַ סיריאַקאַ.

— שְׁפַנֵּי־נִסָּיוֹן, עקספּערימענט־קיניגלעך (ריכטיק: אַרְנָבוֹת־נִסָּיוֹן); באַצ. פֿאַר מענטש וואָס מען פֿאַרשטעקט מיט אים אַלע לעכער.

שְׁפַנִּיָּה, נ. שטאַל צו האָדעווען קיניג־לעך (אין געהעדטער שפּראַך).

שָׁפֹעַ (שָׁפַע, יִשְׁפַּע), פּעו״י. שטראָמען; אַרויסשטראָמען; גיבן בשפֿע; פֿליסן; פֿאַלן קרום, משופּעדיק; איבערגיסן זיך; אַרויסבאַקומען זיך.

— הִשָּׁפֵעַ, אַרויספֿליסן; אַרויסגיסן זיך; אַרויסבאַקומען זיך.

— שַׁפֵּעַ, אויסקרומען; מאַכן משופּעדיק.

— שֻׁפּוֹעַ, זײַן פֿול; זײַן בשפֿעדיק; זײַן קרום; זײַן משופּעדיק.

— הַשְׁפֵּעַ, באַאײַנפֿלוסן; מַשפּיע זײַן; באַגײַסטערן; גיבן בשפֿע; אַראָפּפֿאַלן קרום; מאַכן משופּעדיק; ווענדן באַ־לכסונדיק.

— הִשְׁתַּפֵּעַ, אַראָפּפֿאַלן באַלכסונדיק; אַראָפּפֿאַלן משופּעדיק.

שֶׁפַע, ז. פֿולקייט; קוואַליקייט; איבער־פֿליסיקייט, שפֿע.

— בְּשֶׁפַע, זייער אַ סך; זייער פֿיל; בשפֿע.

שִׁפְעָה, נ. פֿילקייט; איבערפֿליסיקייט, שפֿעדיקייט.

שַׁפַּעַת, נ. אינפֿלוענציע; גריפּע.

(שָׁפֹף) הִשְׁתּוֹפֵף, אײַנבייגן זיך; אַראָפּ־נידערן זיך.

שַׁפֵּץ, פּ״י. ריכטן; אויסריכטן; רעמאָנ־טירן אַ בנין; אויספֿײַנערן.

— שֻׁפּוֹץ, אויסגעריכטעט ווערן; רעמאָנ־טירט ווערן; אויסגעפֿײַנערט ווערן.

— הִשְׁתַּפֵּץ, רעמאָנטירט ווערן; אויס־געריכטעט ווערן.

שָׁפֹק (שָׁפַק, יִשְׁפֹּק), פּעו״י. קלאַפּן מיט דער האַנט; גיבן אַ קלאַפּ; זײַן גע־נוג; קלעקן; סטײַען; גענוגן.

— הַשְׁפֵּק, זײַן באַפֿרידיקט; האָבן אי־בערגענוג.

שֶׁפֶק, ז. פֿולקייט; איבערפֿליסיקייט, שפֿע.

שָׁפֹר (שָׁפַר, יִשְׁפֹּר), פּ״ע. זײַן שיין; זײַן אָנגענעם; זײַן גוט.

— הִשָּׁפֵר, פֿאַרשענערט ווערן; פֿאַרשע־נערן זיך.

— שַׁפֵּר, פֿאַרשענערן; אויספֿײַנערן;

פֿאַרבעסערן; אויסבעסערן; אויסגלייַכן.

– שֻׁפּוֹר, אויסגעבעסערט ווערן; געריכטעט ווערן; אויסגעפֿייַנערט ווערן.

– הַשְׁפֵּר, פֿאַרשענערן.

– הִשְׁתַּפֵּר, פֿאַרבעסערן זיך.

שֶׁפֶר, ז. שיינקייט; אָנציִעוודיקייט; חנעוודיקייט.

שַׁפָּר, ז. דעקאָראַטאָר.

שְׁפְרָא, שׁוּפְרָא, שִׁפְרָה, נ. פּראַכט; שיינקייט; אויסגעצייכנטקייט; ערשטקלאַסיקייט.

– מִשְׁפְּרָא דְּשְׁפְרָא; מִשְׁפְּרֵי דִּשְׁפְרֵי, פֿונעם סאַמע אויסגעצייכנטסטן; פֿון דעם אויסערגעוויינטלעכסטן.

שַׁפְרִיר, ז. באַלדאַכין; איבערדעק; געצעלט; (איבערג.) געוועלבונג; שיינקייט; פּראַכט.

שְׁפַרְפָר, ז. מאָרגנשטערן.

שִׁפְשׁוּף, ז. רייַבונג; אָנרייַבונג; שייַערונג; פּוצונג; פּאָלירונג; אָפּרייניקונג.

שַׁפְשֵׁף, פּ״י. רייַבן; אָנרייַבן; שייַערן; פּוצן; פּאָלירן; אָפּרייניקן.

– שֻׁפְשׁוּף, אָנגערייבן ווערן; אָפּגעשייַערט ווערן; אָפּפּאָלירט ווערן; אָפּגעפּוצט ווערן.

– הִשְׁתַּפְשֵׁף, רייַבן זיך; אָנרייַבן זיך.

שַׁפְשָׁף, ז. וועטער־פֿענדל (זע שַׁבְשֶׁבֶת).

שַׁפְשֶׁפֶת, נ. וועטער־פֿענדל; וועטער־האָן; טרעטער (אָפּצווישן די שיך פֿון שטויב, בלאָטע אאז״וו).

שָׁפַת (שָׁפַת, יִשְׁפֹּת), פּ״י. אַרויפֿשטעלן אַ טאָפּ אויפֿן פֿייַער; אייַנריכטן; ריכטן; צוגרייטן.

– הִשָּׁפֵת, אַרויפֿגעשטעלט ווערן אויפֿן פֿייַער; צוגעריכטעט ווערן.

שָׁפְתָּה, נ. קאָשעטע.

שְׁפָתוֹן, ז. ליפּן־שטיפֿט; ליפּסטיק; קאַרמין.

שָׁצַף (שָׁצַף, יִשְׁצֹף), פּ״ע. קאָכן זיך פֿון כּעס; זידן פֿון כּעס.

– שַׁצֵּף, צעפּלעכטן; צעשנייַדן.

שֶׁצֶף, ז. שטראָם; פֿלוס.

– בְּשֶׁצֶף קֶצֶף, מיט שוימיקן כּעס.

שַׂק, ז. זאַק; זעקל; טאָרבע; בייַטל.

שֵׁק, ז. טשעק.

שָׁקָא, נ. אַקס; דישעל.

(שָׁקַד) הִשָּׁקֵד, פּ״ע. צוגעבונדן ווערן; אונטערגעוואָרפֿן ווערן.

שָׁקַד (שָׁקַד, יִשְׁקֹד), פּ״ע. אויפֿפּאַסן; היטן; באַוואַכן; זייַן איבערגעגעבן; זייַן פֿלייַסיק.

– שֻׁקּוֹד, זייַן מאַנדלפֿאָרמיק.

– הַשְׁקֵד, פֿעדערן זיך עפּעס צו טון; פֿלייַסן זיך.

– הָשְׁקֵד, אונטערגעאײַלט ווערן; געשטויסן ווערן צו פֿלייַסיקייט.

– הִשְׁתַּקֵּד, שטרעבן; לעכצן; פֿלייַסיקן זיך.

שָׁקֵד, ז. מאַנדלבוים; מאַנדל (קערן); מאַנדל (דריז).

שְׁקֵדִי, ת. מאַנדלפֿאָרמיקער.

שְׁקֵדִיָּה, נ. מאַנדלבוים.

שַׁקְדָן, ז. פֿלייַסיקער; אַרבעטזאַמער; מתמיד.

שַׁקְדָנוּת, נ. פְלײַסיקײט: אַרבעטזאַמ־קײט.

(שָׁקָה) שֻׁקָּה, פ״ע. זײַן אָנגעטרונקען: זײַן אָנגעזאַפּט מיט װאַסער.

— **הַשְׁקֵה**, באַװאַסערן: אָנטרינקען.

— **הֻשְׁקֵה**, באַװאַסערט װערן: אָנגע־טרונקען װערן.

שָׁקוּד, ת. פְלײַסיקער: אַרבעטזאַמער; פְלינקער.

שִׁקּוּד, ז. פַאַרבינדונג.

שָׁקוּט, ת. זײער קורצער.

שִׁקּוּי, ז. געטראַנק: אָפּפרישנדיקער גע־טראַנק.

שָׁקוּי, ת. אָנגעטרונקענער: אָנגעזאַפּטער.

שִׁקּוּל, שִׁיקוּל, ז. איבערװעגונג: איבער־לײגונג.

— **שִׁקּוּל־הַדַּעַת**, נאָכטראַכטונג און אי־בערלײגונג.

שָׁקוּל, ת. געװױגענער: אָפּגעװױגענער: גלײַכװאָגיקער: גלײַכװערטיקער: דורכ־געטראַכטער: נישט־געלײזטער; נישט קלאָרער.

— **בֵּית־דִּין שָׁקוּל**, געריכט מיט אַ גלײַ־כער צאָל ריכטער.

— **פְּרוֹזָה שְׁקוּלָה**, פּראָזע מיט דיכטע־רישן ריטם.

שִׁקּוּם, ז. אָפּבױאונג: צוריקברענגונג צום פריערדיקן צושטאַנד; רעסטאַװ־ראַציע; רעהאַביליטאַציע.

שִׁקּוּעַ, שִׁיקוּעַ, ז. זינקונג: פַאַרזינקונג: אָפּטונקונג; פַאַרטונקונג; אײַנפַאַלונג.

שָׁקוּעַ, ת. פַאַרזונקענער: פַאַרטיפטער.

שִׁקּוּף, ז. פַאַרדורכזיכטיקונג: דורכלײַכ־טונג (מיט רענטגען א״א).

שָׁקוּף, ת. דורכזיכטיקער: קלאָרער.

שְׁקוֹף, ז. אױבערשטידל: איבערשװעל.

שְׁקוּפִית, נ. דורכלױכט־בילד (צו דע־מאָנסטרירן דורך פּראָיעקציע).

שִׁקּוּץ, ז. העסלעכקײט: עקלדיקײט; מאַשקאַר: געטשל.

— **הַשְׁלֵךְ שִׁקּוּצִים**, זידלען: באַנבל׳ען.

שִׁקּוּק, ז. ברילונג (פון אַ בער).

שְׁקוּקָה, נ. באַצ. פּאַר שבוּעה.

שִׁקּוּר, ז. ליגנט־זאָגונג: לײקענונג.

שִׁקּוֹר, ז. לײמטאָפּ (אַלט. דוניצע).

שִׁקּוּר, ז. אױגנפינטלונג: אָנדײַטונג מיט אַ װונק.

שָׁקַט (שָׁקַט, יִשְׁקֹט), פ״ע. זײַן רואיק: זײַן שטיל: שװײַגן: באַרואיקן זיך.

— **הַשְׁקֵט**, אײַנשטילן: באַרואיקן: מאַכן שװײַגן: זײַן רואיק.

— **הֻשְׁקַט**, אײַנגעשטילט װערן: באַרו־איקט װערן.

— **הִשְׁתַּקֵּט**, שטיל װערן: אײַנשטילן זיך.

שֶׁקֶט, ז. שטילקײט: רו: געמיטלעכקײט.

שָׁקֵט, ת. שטילער: רואיקער: שװײַגנ־דיקער.

שִׁקִּי, ז. באַװאַסערונג: אָנטרינקונג.

שַׁקְיָא, ז. אָנטרינקער: געטראַנק־דער־לאַנגער.

שְׁקִידָה, נ. פְלײַס: פְלײַסיקײט: אַרבעט־זאַמקײט: התמדה.

שִׁקְיָה, נ. באַװאַסערונגס־קאַנאַל: קינס־לעך באַװאַסערט פעלד.

שְׁקִיטָה, נ. רואיקײט: שטילקײט.

שְׁקִיטָן, ז. פלאַמינגאָ (פויגל).

שַׁקִים, ז״ר. דאָפּלזאַק (לאָדונג אויפֿן רוקן פֿון אַ שלעפּ־חיה).

שְׁקִיעָה, נ. זעצונג; אָפּזעצונג; זינקונג; אַראָפּזינקונג; פֿאַרזינקונג; דעמער; זון־דעמערונג; זון־פֿאַרגאַנג; גײַסטיקע ירידה (איבערג.).

— **שְׁקִיעַת־דָם**, אַנאַליז פֿון בלוט־אָפּזאַץ.

— **שְׁקִיעַת הַחַמָּה**, זון־פֿאַרגאַנג.

שְׁקִיף, ז. שאַרפֿער פֿעלז־שפּיץ; באַגנעטן־פֿוגע אויף דער לופֿע פֿון אַ ביקס.

שְׁקִיפָה, נ. קלאַפּונג; אַרומקלאַפּונג.

שְׁקִיפוּת, נ. דורכזיכטיקייט.

שַׁקִיק, ז. זעקל; טאָרבעלע; בײַטל; שקאָרמעצל.

שְׁקִיקָה, נ. ברילונג (פֿון אַ בער); באַגער; להוטקייט.

שַׁקִית, נ. בײַטל; שקאָרמעצל.

שָׁקל (שָׁקַל, יִשְׁקֹל), פ״י. וועגן; אָפּוועגן; איבערוועגן; אויסציילן; אויסקויפֿן שקל; באַצאָלן אַ האַלבן שקל; נאָכטראַכטן; איבערלייגן זיך; נאָכדענקען; באַלאַנסירן.

— **שָׁקֹל וְטָרֹה**, נאָכדענקען און נאָכפֿאָרשן.

— **הִשָּׁקֵל**, אָפּגעוועגט ווערן; נאָכגעטראַכט ווערן; איבערגעלייגט ווערן (געדאַנקלעך).

— **שַׁקֵּל**, באַלאַנסירן; פֿאַרגלײַכן; נאָכטראַכטן.

— **הַשְׁקֵל**, אָפּשאַצן; נאָכדענקען; פֿאַרשפּרייטן שקל.

הִשְׁתַּקֵּל, אָפּוועגן זיך; צווייפֿלען; צייגערן זיך.

שֶׁקֶל, ז. שקל — אַלט. מטבע: מטבע פֿון 100 פּרוטות אין ישׂראל: געוויכטשטיין; יערלעכער אָפּצאָל פֿאַר ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע.

— **שֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ**, מערווערטיקער פֿון געוויינטלעכן שקל (מטבע).

— **שְׁקָלִים**, מסכתא אין תּלמוד וועגן די דינים פֿון שפּענדן אַ האַלבן שקל פֿאַרן בית־המקדש.

— **פָּרָשַׁת שְׁקָלִים**, די פּרשה אין חומש שמות (געלייענט שבת ערבֿ ראש־חודש אדר).

שַׁקְלָא, ז. נעמונג.

— **שַׁקְלָא וְטַרְיָא**, פֿאַרהאַנדלונג; נאָכטראַכטונג און נאָכפֿאָרשונג וועגן אַ שווערן ענין.

שַׁקְלֵל, פ״י. אָפּוועגן אין דער האַנט.

שַׁקֵּם, פ״י. אָפּבויען; אויפֿריכטן; רעסטאַווירן; רעהאַביליטירן.

שֶׁקֶ״ם, ז. (ר״ת פֿון שֵׁרוּת קַנְטִינוֹת וּמִזְנוֹנִים) פֿאַרזאָרגונג פֿאַר קאַנטינעס און בופֿעטן אין צה״ל: קאַנטינע.

שַׁקְמַאי, ז. קאַנטינע־אָנגעשטעלטער.

שִׁקְמָה, נ. (ר׳ שִׁקְמִים, שִׁקְמוֹת), פֿאַרדאָרבענער פֿײַגנבוים; פֿיקוס־בוים (פֿיקוס סיקאָמאָרוס).

שַׁקְנַאי, ז. פּעליקאַן (פֿויגל).

שָׁקַע (שָׁקַע, יִשְׁקַע), פ״ע. זינקען; פֿאַרזינקען; אַראָפּזינקען; אַראָפּגיין; אַראָפּנידערן; אַראָפּפֿאַלן; זיך אָפּזעצן; אָפּשטיין; אַראָפּפֿאַלן; פֿאַרגיין; לעשן זיך.

— **הִשָּׁקֵעַ**, זינקען; אַראָפּזינקען; פֿאַרזינקען זיך; אַראָפּפֿאַלן.

— שָׁקַע, אַרײַנזעצן; אַרײַנשטעקן; אַ־רײַנלייגן; פֿאַרזינקען; אינוועסטירן.

— שֻׁקַּע, אײַנגעזעצט ווערן; אַרײַנגע־שטעקט ווערן; אַרײַנגעלייגט ווערן; אַרײַנגעטראָגן ווערן; אַראָפּגעזונקען ווערן.

— הַשְׁקֵעַ, אינוועסטירן; אַרײַנלייגן; אַ־ראָפּנידערן; אָפּזעצן.

הָשְׁקַע, אינוועסטירט ווערן; אַרײַנגע־לייגט ווערן; אָפּגעזעצט ווערן.

— הִשְׁתַּקֵּעַ, זינקען; אַראָפּזינקען; פֿאַר־זינקען זיך; פֿאַרזונקען ווערן; באַ־זעצן זיך אויף סטאַביל; פֿאַרגעסן ווערן.

שֶׁקַע, ז. נידערונג; אײַנפֿאַלונג; פֿאַר־טיפֿונג; אויסהוילונג; עלעקטרישער קאָנטאַקט.

שְׁקַעֲרוּרָה, נ. פֿאַרטיפֿונג.

שְׁקַעֲרוּרִי, ת. פֿאַרטיפֿטער; אויסגעהויל־טער.

שְׁקַעֲרוּרִית, נ. פֿאַרטיפֿונג; טיפֿקייט.

שָׁקַף (שָׁקַף, יִשְׁקֹף), פ״י. אַרײַנקלאַפּן; צוקלאַפּן.

— הִשְׁקִיף, זײַן אָנזעעוודיק; זײַן אָנשווי־לעך; אַרויסזעען זיך; אַרויסקוקן; קוקן; זײַן פֿאָרגעזען.

— שִׁקֵּף, דורכלײַכטן; מאַכן דורכזיכטיק; אָפּשפּיגלען.

— הַשְׁקֵף, אָבסערווירן; קוקן; איבער־קוקן; אויסקוקן; פֿאַרמאַכן די אויגן; אַרײַנדרינגען; פֿאַרטיפֿן זיך אין זיך; פֿאַרשפּיצן און מאַכן עפּעס משופּע.

— הִשְׁתַּקֵּף, דורכלײַכטן; אָפּשפּיגלען זיך; אָפּשלאָגן זיך.

שֶׁקֶף, ז. בלויז צווישן שורות: ספּאַן; אויבערשטידל; איבערשוועל; פּאַנאָ־ראַמע; פּייזאַזש; פּע־ספּעקטיוו.

שַׁקְפָּף, פ״י. מאַכן דורכזיכטיק.

שִׁקֵּץ, פ״י. מיאוסן זיך; מיגלען; פֿילן עקל; פֿאַרמיאוסן; באַשמוצן; פּראָ־פֿאַנירן.

— שֻׁקַּץ, מיאוס זײַן; עקלהאַפֿט זײַן.

— הַשְׁקֵץ, פֿאַרמערן ווערעם.

— הִשְׁתַּקֵּץ, פֿאַרמיגלען זיך; פֿאַרעקלען זיך.

שֶׁקֶץ, ז. עקל; מיאוסקייט; העסלעכקייט; אויסוווּרף; וואָרעם; גאַסניונג; שגץ.

— שִׁקְצָה, שיקסע.

שָׁקַק (שָׁקַק, יָשֹׁק), פ״ע. האַווען; אַרומ־האַווען; אַרומברויען; ברילן; מרו־טשען; באַגערן; לעכצן; בענקען.

— הִשְׁתּוֹקֵק, באַגערן; לעכצן; בענקען.

שְׁקָק, ז. קליינער מאַרק; אָפֿענער פּלאַץ צווישן בנינים.

שֶׁקֶק, ז. רויש; גערויש.

שְׁקָקָה, נ. רויש; גערויש.

שִׁקֵּר, פ״י. ווינקען מיט די אויגן אויס נייגער אָדער קאָקעטעריע; וואַרפֿן אויגן; שמענקלען זיך; פֿאַרבן אויף רויט.

שָׁקַר (שָׁקַר, יִשְׁקֹר), פ״ע. זאָגן ליגנט; ליגנערן; אָפּנאַרן.

— שִׁקֵּר, זאָגן ליגנט; פֿאַרראַטן; אָפּ־נאַרן; משקר זײַן.

— הִשְׁתַּקֵּר, אַרויסווײַזן זיך אַלס ליג־נער.

שֶׁקֶר, ז. ליגנט; אָפּנאַרערײַ; פֿאַלשקייט.

– שֶׁקֶר, לַשֶּׁקֶר, תה״פ. אומזיסט; נוצלאָז

– שֶׁקֶר! שֶׁקֶר וְכָזָב! אַ ליגנט!

– לֶחֶם־שֶׁקֶר, אויסגעגנאַרטע זאַך.

– מַתַּת־שֶׁקֶר, נישט געהאַלטן וואָרט.

– עֵד־שֶׁקֶר, פֿאַלשער עדות.

– שְׂפַת־שֶׁקֶר, ליגנערישקייט.

שַׁקָּר, שַׁקְרָן, ז. ליגנער; אָפּנאַרער.

שִׁקְרָא, ז. ליגנט; שקר.

שִׁקְרָה, נ. רויטע פֿאַרב.

שַׁקְרָנוּת, נ. ליגנערישקייט; פֿאַלשקייט; אָפּנאַרערישקייט.

שַׁקְרָנִית, נ. ליגנערין; אָפּנאַרערין.

שִׁקְשׁוּק, ז. געקלאַפּעריי; טומל; גערודער; גערויש.

שִׁקְשַׁק, ז. זומפּ־פֿויגל — האָפּלאָפּטערוס ספּינאָזוס.

שַׁקְשֵׁק, פ״י. קלאַפּן; רודערן; רוישן; טומלען; איַינגעצן; פֿייַכט מאַכן.

– הִשְׁתַּקְשֵׁק, אַרומהאַווען; אַרומטומלען; אַרומרודערן.

שֶׁקֶת, נ. אָנטרינק־קאָרעטע; פּאָי־שעפּל; קיך־בעקן.

שַׂר, ז. מיניסטער; הערשער; קאָמאַנדיר; הויפּט; פֿירשט; מ׳אַך־אַפּוטרופּוס.

– שַׂר־שָׂרִים, גאָט.

– שַׂר־הָאוֹצָר, ־הַבִּטָּחוֹן, ־הַדֹּאַר, ־הַחוּץ, ־הַחִנּוּךְ וְהַתַּרְבּוּת, ־הַתַּקְלָאוּת, ־הַפְּנִים, ־הַתַּחְבּוּרָה, פֿינאַנץ־מיניסטער, זיכערהייטס־, פּאָסט־, אויסערן־, בילדונג־און קולטור־, לאַנדווירטשאַפֿט־, אינערן־, קאָמוניקאַציע־מיניסטער.

– שַׂר־אֶלֶף, שַׂר־מֵאָה, שַׂר־חֲמִשִּׁים וכו׳, קאָמאַנדיר פֿון טויזנט, קאָמאַנדיר פֿון הונדערט, קאָמאַנדיר פֿון פֿופֿציק אאז״וו. (מיליטערישע איינהייטן אין די תּנ״ך־צייַטן).

– שַׂר הַמַּשְׁקִים, קעניגלעכער געטראַנקען־מייַסטער; טאָסט־מייַסטער.

– שַׂר־הָעִיר, בירגע־מייַסטער אין אַלטערטום.

– שַׂר־הַצָּבָא, אַרמיי־קאָמאַנדיר.

שָׁר, ז. זינגער; דיכטער.

שֹׁר, ז. נאָפּל.

שֵׁר, ז. בראַזלעטל; קייטל.

שָׁרָב, ז. חמימה; שטאַרקע היץ; כאַמסין; מיראַזש; פֿאַטאַ־מאָרגאַנאַ.

(שָׁרב) הִשְׁתָּרֵב, פ״ע. פֿאַרברענט ווערן פֿון היץ.

שַׁרְבֵּב, פ״י. אַרונטערלאָזן; אויסציִען; אַרויסרוקן; צעמישן; פֿאַרדרייען.

– הִשְׁתַּרְבֵּב, צעציִען זיך; אויסלענקען זיך; אויסמישן זיך; פֿאַרדרייט ווערן.

שִׁרְבּוּב, ז. אויסציאונג; אַרויסציאונג; אַרויסרוקונג; צעמישונג אין דער אָרדנונג.

שִׁרְבּוּט, ז. פּאַטשקונג; שמירונג (געשריפֿטס, צייכנונג).

שַׁרְבֵּט, פ״י. אויסגלייַכן; שמייַסן; פּאַטשקען; שרייַבן מיט קאָטשערעס און לאַפּעטעס; אָנבלאָזן.

שַׁרְבִי, ת. חמימהדיקער; הייסער; כאַמסיניקער.

שַׁרְבִיט, ז. סצעפּטער; ריטל; דיריגירשטעקעלע; לאַנגער שטייַפֿער שטאָלדראָט; צווייַגל.

שַׂרְבִיטַאי, ז. מיליטערישער קאַפּעל־מײַסטער.

שְׂרַבְרָב, ז. רערן־אינסטאַלאַטאָר.

שְׂרַבְרָבוּת, נ. רערן־אינסטאַלאַציע.

שָׂרַג, פ״י. פֿלעכטן; דורכפֿלעכטן; פֿאַרקראַטעווען.

– שֹׂרַג, דורכגעפֿלאָכטן ווערן; פֿאַרקראַטעוועט ווערן.

– הִשְׂתָּרֵג, פֿאַרפֿלעכטן זיך; אַרומוויקלען זיך; פֿאַרפֿלאָנטערן זיך.

שְׂרָגָא, ז. ליכט; לאָמפּ.

שָׂרַד (שָׂרַד, יִשְׂרַד), פ״ע. איבערבלײַבן; אַנטרינען; אָפּראַטעווען זיך; נצול ווערן.

– שָׂרֵד, איבערלאָזן.

שְׂרָד, ז. אַמט; דינסט; אַמטלעכקייט.

– בִּגְדֵי־שְׂרָד, אַמטלעכע קליידער; מונדיר; אוניפֿאָרם.

שֶׂרֶד, ז. קריצער־שטיפֿט; דלוטע.

שָׂרָה (שָׂרָה, יִשְׂרֶה), פעו״י. שטרײַטן; ראַנגלען זיך; הערשן.

שָׂרָה, נ. דאַמע; הערשערין; פֿירשטין; מיניסטאָרין.

שָׂרָה (שָׂרָה, יִשְׂרֶה), פעו״י. אויפֿבינדן; באַפֿרײַען; אַרויסלאָזן; ווייקן; אויסווייקן; אַראָפּנעמען פֿאַרבאָט; מתּיר מאַכן; אָנהייבן; רוען; באַזעצן זיך; הערשן.

– הִשָּׂרֵה, אויסגעווייקט ווערן.

– שָׂרֵה, באַפֿרײַען; דערלייזן.

– הַשְׂרֵה, באַזעצן; אַרײַנפֿירן; אַרײַנטון; אויסהאַלטן; מפֿרנס זײַן; אַ־רויסרופֿן אינדוקציע (עלעקטרישע).

– הִשְׂתָּרֵה, רוען; הערשן.

שָׂרָה, נ. זינגערין; אַלייע.

שֵׂרָה, נ. בראַזלעטל; קייטל; האַלדז־קייטל.

שַׂרְווּל, שַׂרְוָל, ז. אַרבל.

– שַׂרְווּל־רוּחַ, ווינט־אַרבל (מערק־צייכן אויף פֿליפֿעלדער).

שַׂרְוּלִית, נ. מאַנקעט; מאַנזשעט.

שָׂרוּט, ת. צעגראַפּטשעטער; צעקרעלטער; צעדראַפּעטער.

שָׂרוּי, ת. אַרײַנגעטונער; רוענדיקער; הערשנדיקער; באַדעקטער; אײַנגעווייקטער; דערלויבטער.

שֵׂרוּי, ז. אײַנווייקונג; ווייקונג.

שְׂרוֹךְ, ז. שיך־בענדל; שנירל; סאַנדאַל־רימען.

שָׂרוּעַ, ת. מיט אַן איבערגעוואַקסענעם גליד; אויסגעצויגענער; אויסגעשפּרייטער.

שֵׂרוּעַ, ז. פֿאַרנעם; אויסמעסט.

שָׂרוּף, ת. פֿאַרברענטער; געברענטער; אויסגעברענטער.

שֵׂרוּף, ז. פֿאַרברענונג.

שֵׂרוּץ, ז. ווידמענונג, ראָיונג פֿון ווערעם; פֿאַרמערונג פֿון ווערעם.

שָׂרוּק, ת. געפֿינטלטער מיט אַ שורוק.

שָׂרוּק, ת. רויטלעכער.

שָׂרוֹק, ז. רויטלעכער ווײַנטרויב.

שֵׂרוּשׁ, ז. אויסוואָרצלונג.

שֵׂרוּת, ז. דינסט; באַדינונג; טובֿה.

– שֵׂרוּת־שֶׁל־דֹּב, בערישע טובֿה.

שָׂרַט (שָׂרַט, יִשְׂרֹט), פ״י. דראַפּען; צע־

דראַפּען; גראַפּטשען; צעקרעלן; צע־קראַצן.

— הִשָּׂרֵט, צעדראַפּעט ווערן; צעגראַפּ־טשעט ווערן; צעקראַצט ווערן; צע־קרעלט ווערן.

— שָׂרֵט, צעדראַפּען; מאַכן שניטן.

— שׂרוֹט, צעדראַפּעט ווערן; צעגראַפּ־טשעט ווערן.

שֶׂרֶט, ז. גראַפּטש; קראַץ; איינשניט.

שִׂרְטוּט, ז. לינירונג; צייכנונג; ווירונג; סקיצירונג; סקיץ.

שִׂרְטוֹן, ז. זאַמד־באַנק; זאַמד־בעט (אין ים, טייך).

שִׂרְטֵט, פ"י. לינירן; ווירען; צייכנען; אָנ־צייכנען; סקיצירן.

— שֻׂרְטוֹט, לינירט ווערן; געווירעט ווע־רן; געצייכנט ווערן; סקיצירט ווערן.

— הִשְׂתַּרְטֵט, אָנצייכנען זיך.

שַׂרְטָט, ז. צייכנער; לינירער; פּלענער־צייכנער.

שַׂרֶטֶת, נ. קראַץ; איינשניט.

שָׂרֵי, תה"פ. דערלויבט.

שָׂרִיג, ז. צווייג; צווייגל (פון וויינקוסט).

שְׂרִינָה, נ. פלעכטונג; אַרומקראַטונג.

שָׂרִיד, ז. פּליט; איבערבלייב; רעשטל; אָפּגעראַטעוועטער.

— שָׂרִיד וּפָלִיט, ווינציקער איבערבלייב.

שְׂרִיָּה, נ. איינווייקונג; הערשונג; איינ־שטעלונג.

שִׁרְיָה, נ. פּאַנצער; גרייס־אויגעלע (אין בוים־צ'כטונג).

שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָן, ז. פּאַנצער; פּאַרפּאַנצע־רונג; פּאַנצער־וואָפּן.

שִׁרְיוּן, פּאַרפּאַנצערונג; פּאַרזיכערונג.

שִׁרְיוֹנַאי, ז. זעלנער אין פּאַנצער־מילי־טער.

שִׁרְיוֹנִית, נ. פּאַנצער־מאַשין.

שְׂרִיטָה, נ. קראַץ; גראַפּטש; איינשניט;

שִׁרְיָן, ז. פּאָרזינגער.

שִׁרְיֵן, פ"י. פּאַרפּאַנצערן; באַוואָרענען.

— שֻׁרְיוֹן, פּאַרפּאַנצערט ווערן; פּאַר־זיכערט ווערן.

— הִשְׁתַּרְיֵן, פּאַרפּאַנצערן זיך (אויך אין איבערג. זין).

שְׂרִיף, ז. זשיוויצע; פּרוכטן־זופּ; סיראָפּ; בלוטשטורץ (ביי פּרויען).

שָׂרִיף, ת. ברענפּעאיקער.

שְׂרֵיפָה, נ. שריפה: בראַנד; ברענונג.

שָׂרִיק, ת. געקעמטער.

שְׂרִיקָה, נ. פּייף; פּייפונג; אויספּייפונג.

שָׂרִיר, ז. מוסקל.

שָׂרִיר, ת. פעסטער; קרעפּטיקער; דרייס־טער; שטאַרקער; האַרט־האַרציקער.

שְׂרִירוּת, נ. שְׂרִירוּת־לֵב, פּאַרהאַרטע־וועטקייט; אומפּילבאַרקייט; קאַפּריז; לייכטזין.

— מַעֲשֵׂה־שְׂרִירוּת, לייכטזיניקער טאַט; אומבאַרעכנטער טאַט.

שְׂרִירוּתִי, ת. קאַפּריזער; לייכטזיניקער; אומבאַרעכנטער.

שְׂרִירִי, ת. מוסקוליעזער.

שָׂרִית, ז. מלוכה־באַאַמטער; באַאַמטער פון עפנטלעכן דינסט.

שָׂרִית, נ. הערשערין; דאַמע; פֿרוי פֿון אַ מיניסטער.

שָׂרַךְ, פ״י. פֿאַרפלאָנטערן; קאָמפּליצירן; אַראָפּגיין פֿון גלייכן וועג; אַרומשלעפּן זיך.

— **הִשְׂתָּרֵךְ**, שלעפּן זיך.

שָׂרָךְ, ז. פּאַפּאָראָט (וואַלד־געוויקסן, פּטערידאָפּיטאַ).

(שרע) **הִשְׂתָּרֵעַ**, פ״ע. אויסשפּרייטן זיך; אויסציִען זיך.

שַׂרְעָף, ז. (ר׳ שַׂרְעַפִּים), געדאַנק.

שָׂרֹף (שָׂרַף, יִשְׂרֹף), פ״י. ברענען; פֿאַרברענען; אַראָפּשלינגען.

— **הִשָּׂרֵף**, פֿאַרברענט ווערן.

— **שֹׂרֵף**, באַדעקן מיט זשיוויצע; פֿאַרסמאָלען.

שָׂרָף, ז. ברענשלאַנג; גיפֿטיקע שלאַנג; מַלאך.

שְׂרָף, ז. זשיוויצע; פֿרוכטן־זופּ; סיראָפּ; בלוט־שטורץ (ביי פֿרויען).

שְׂרֵפָה, נ. שריפֿה; בראַנד; ברענונג; פֿאַרברענונג (שטראָף).

שְׂרַפְרַף, ז. פֿיסבענקעלע; טאַבאָרעט.

שָׁרֹץ (שָׁרַץ, יִשְׁרֹץ), פעו״י. ווידמענען; ראָיען זיך; מערן (קריכיקע).

— **הִשָּׁרֵץ**, מערן זיך (ווערעם).

— **הַשְׁרֵץ**, מאַכן זיך ווידמענען.

שֶׁרֶץ, ז. וואָרעם; קריכיקער.

— **שֶׁרֶץ הָעוֹף**, אינזעקט.

שָׁרֹק (שָׁרַק, יִשְׁרֹק), פ״ע. פֿייפֿן.

שָׂרֹק, ת. רויט־ברוינער.

שַׂרֵק, ז. **שְׂרֵקָה**, נ. ווייַנטרויב אויף רויטן ווייַן.

שְׂרָק, שָׂרֹק, ז. רויז־פֿאַרב.

שְׁרֵקָה, נ. פֿייַף; אויספֿייַף.

שַׁרְקוּקִית, נ. פֿייַפֿיאָל.

שַׁרְקָן, ז. קינסטלער־פֿייַפֿער.

שַׁרְקָנוּת, נ. פֿייַף־קונסט.

שַׁרְקֵק, פ״י. אונטערפֿייַפֿן.

שְׁרַקְרַק, ז. פֿילפֿאַרביקער פֿויגל — מעראָפּס אַפּיאַסטער.

שָׁרֹר (שָׁרַר, יָשֹׁר, יִשְׂרוֹר), פ״ע. הערשן; באַהערשן; רעגירן.

— **הָשֵׂר**, איבערגעבן מאַכט; באַשטימען מאַכט־אָנפֿירער, רעגירער.

— **הִשְׂתָּרֵר**, באַהערשן; באַוועלטיקן; באַמעכטיקן.

שֹׁרֶר, ז. נאָפּל.

שְׂרָרָה, נ. הערשאַפֿט; רעזשים; שׂררה: מאַכט; רעגירונג.

שְׂרָרוּת, נ. מאַכט; הערשאַפֿט; רעגירישקייט.

(שרש) **הִשָּׁרֵשׁ**, אויסגעוואָרצלט ווערן.

— **שָׁרֵשׁ**, אויסוואָרצלען; פֿאַרטיליקן.

— **שֹׁרוֹשׁ**, אויסגעוואָרצלט ווערן; פֿאַרטיליקט ווערן; שלאָגן וואָרצלען.

— **הַשְׁרֵשׁ**, פֿאַרוואָרצלען; איינוואָרצלען; איינוואָרצלען זיך; אויסוואָרצלען.

— **הָשְׁרֵשׁ**, פֿאַרוואָרצלט ווערן; זייַן אַ טייל פֿון גראַמאַטיקאַלישן וואָרצל.

— **הִשְׁתָּרֵשׁ**, פֿאַרוואָרצלען זיך; איינוואָרצלען זיך; איינפֿעסטיקן זיך; אויסגעוואָרצלט ווערן.

שֹׁרֶשׁ, ז. וואָרצל; יסוד; קוואַל; אָפּ־שטאַם; וואָרט־וואָרצל.

— הוֹצֵא שֹׁרֶשׁ, אַרויסציִען וואָרצל (אין מאַטעמאַטיק).

— הִכָּה שֹׁרֶשׁ, שלאָגן וואָרצלען.

— עָקֹר מִן הַשֹּׁרֶשׁ, אויסרײַסן מיט די וואָרצלען.

שַׁרְשָׁה, נ. קייט.

שָׁרְשׁוֹן, ז. וואָרצעלע.

שַׁרְשׁוּר, ז. סאָליטער (פּאַראַזיט־וואָרעם).

שָׁרְשִׁי, ת. וואָרצלדיקער; יסודותדיקער; גרינטלעכער.

שָׁרְשִׁיּוּת, נ. וואָרצלדיקייט; יסודותדי־קייט.

שְׁרַשְׁכַּף, ז. (= שֹׁרֶשׁ הַכַּף), לאַנגער ביין פון פייגל־פוס (פאַרבינדט די פינגער).

שִׁרְשֵׁר, פ״י. קייטלען; פאַרבינדן; אויפ־הענגען אויף אַ קייטל; אַרומקייטלען; אַרומרינגלען מיט אַ קייט (מיליטע־ריש).

— הִשְׁתַּרְשֵׁר, אײַנקייטלען זיך; פאַר־קייטלען זיך.

שַׁרְשֶׁרֶת, נ. קייט; טיראַליערע (מילי־טעריש).

שֵׁרֵת, פ״י. דינען; באַדינען; האַלטן אַן אַמט; אויספירן עבודה.

שָׁרֵת, ז. עבודה; נוץ; דינסט (אין און אַרום בית־המקדש).

— בִּגְדֵי־שָׁרֵת, מונדיר; אוניפאָרם; טראַכט בײַ דער עבודה אין בית־המקדש.

— כְּלֵי־שָׁרֵת, איינע פון די הייליקע כלים אין בית־המקדש; מכשיר (מענטש וואָס ווערט אויסגענוצט צו אַ געוויסן צוועק).

— מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, מלאכים וואָס באַדי־נען גאָט.

שַׁרְתּוּעַ, ז. פּיקע; שפּיז; צײַמל פאַר אַ קאַלב אָפּצוגעוווינען אים פון זויגן.

שָׁרֶת, ז. געהילף; באַדינער (בײַ אַ מאַשין א״א).

שֵׁשׁ, ש״מ. זעקס (ווײַבלעך).

— שֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה, זעכצן (ווײַבלעך).

— הַשֵּׁשׁ־עֶשְׂרֵה, זעכצנטע.

— שֵׁשְׁתָּן, זיי זעקס (ווײַבלעך).

שֵׁשׁ, ז. מאַרמאָר; בראָקאַט.

שָׂשׂ, פ״ע. געפרייט זיך. זע שִׂישׂ.

שִׁשֵּׁא, פ״י. לאָקן; צורעדן; איבעררעדן.

שְׁשְׁבִין, ז. כלה׳ס אָדער חתנ׳ס פרײַנד; חתונה־געשענק.

שְׁשְׁבִינוּת, נ. כלה׳ס אָדער חתנ׳ס פרײַנדשאַפט; חתונה־געשענק.

שִׁשֵּׁה, פ״י. צעטיילן אויף זעקס; כפלען אויף זעקס; פאַרגרעסערן אויף זעקס מאָל; שאַפן זעקסוועגטל (געאָמ.).

— שֻׁשָּׁה, צעטיילט ווערן אויף זעקס; געכפלט ווערן אויף זעקס.

שִׁשָּׁה, ש״מ. זעקס (מענלעך).

— שִׁשָּׁה־עָשָׂר, זעכצן (מענלעך).

— הַשִּׁשָּׁה־עָשָׂר, זעכצנטער.

— שֵׁשְׁתָּם, זיי זעקס (מענלעך).

שָׂשׂוֹן, ז. פרייד; גליקזעליקייט; שמחה.

שִׁשִּׁי, ת. זעקסטער.

שִׁשִּׁיָּה, נ. זעקסטל.

שִׁשִּׁים, ש״מ. זעכציק.

שִׁשִּׁית, נ. איין זעקסטל.

שְׁשֶׁלֶת, נ. דינאַסטיע; משפּחה־בוים.

שָׁשַׁר, ז. צינאָבער־רויט.

שִׁשְׁתַּיִם, תה״פ. זעקספּאַכיק.

שֵׁת, ז. הינטן; געזעס.

שָׁת, ז. פונדאַמענט; באַזע; גרונטפעסט.

שָׁת, פ״י. אַרויפגעלייגט. זע שִׁית.

שֵׁת, נ. העכערקייט. זע שְׂאֵת.

שַׁתָּא, נ. יאָר.

— **הָשַׁתָּא** (= הָא שַׁתָּא), היינטיקס יאָר; היי־יאָר.

שְׁתַדְּלָן, ז. שתדלן; אינטערווענירער.

שְׁתַדְּלָנוּת, נ. שתדלנות; באַמיאונג פאַר עמעצן; אינטערווענירונג; זיך איינשטעלונג פאַר אַ צווייטן.

שְׁתַדְּלָנִי, ת. שתדלנותדיקער.

שָׁתה (שָׁתָה, יִשְׁתֶּה), פ״י. טרינקען.

— **הִשָּׁתֶה**, אויסגעטרונקען ווערן.

— **הַשְׁתֵּה**, וועבן; פאַרלייגן; גרונטפעסטיקן.

— **הָשְׁתֵּה**, געוועבט ווערן; ווערן באַזירט.

שָׁתוּי, ת. אָנגעטרונקענער; באַטרונקענער; בגלופנדיקער.

שִׁתּוּךְ, ז. פאַרזשאַווערונג; פאַראָסטונג.

שָׁתוּל, ת. געפלאַנצטער; פאַרזעצטער.

שָׁתוּם, ת. אָפענער.

שִׁתּוּף, ז. מיטבאַטייליקונג; אָנטיילנעמונג; קאָאָפּעראַציע; שותף־באַטייליקונג; ערוב־פאַרבינדונג צווישן שכנים דורך אַ שפּייז־שותפות; פאַרגלייך; פאַרהעלטניש.

— **שִׁתּוּף־רַעְיוֹנוֹת**, אַסאָציאַציע.

שְׁתוּפָה, נ. פירמע.

שִׁתּוּפִי, ת. בשותפותדיקער; געמיינזאַמער; קאָלעקטיווער.

שָׁתוּק, ת. פאַרשטומטער; שווייגנדיקער; פאַרשווייגנדיקער; פאַראַליזירטער.

שִׁתּוּק, ז. פאַראַליז; שטילשטאַנד; סטאַגנאַציע.

שְׁתוּקוֹת, נ. אַנאָנימע אָפּשטאַמונג (ווייסט נישט ווער זיין פאָטער איז געווען).

שְׁתוּקִי, ז. קינד פון אומבאַקאַנטן פאָטער.

שְׁתוּת, נ. איין זעקסטל.

שְׁתִי, ז. קעטע (לענג־פעדעם ביים וועבן); טרינקונג.

— **שְׁתִי־וָעֵרֶב**, אין דער לענג און אין דער ברייט; באַצ. פאַר צלם.

— **חֲקִירַת שְׁתִי־וָעֵרֶב**, קרייצפאַרהער.

שְׁתִיָּה, נ. טרינקונג; שיכרות; פונדאַמענט; באַזע.

שָׁתִיל, ז. פלאַנץ.

שְׁתִילָה, נ. פלאַנצונג.

שְׁתַּיִם, ש״מ. צוויי (ווייבלעך).

— **שְׁתֵּינוּ, שְׁתֵּיכֶן, שְׁתֵּיהֶן**, מיר ביידע, איר ביידע, זיי ביידע (ווייבלעך).

— **שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה**, צוועלף (ווייבלעך).

— **הַשְּׁתֵּים־עֶשְׂרֵה**, צוועלפטע.

— **שְׁתֵּי הַלֶּחֶם**, די צוויי ברויטלעך וואָס מ'האָט געבראַכט ווי בכּורים אום שבועות.

— **שְׁתֵּי הַקְּצָווֹת**, צוויי קעגנזאַצן.

שְׁתִימָה, נ. אויפעפענונג; אויפּראָפונג.

שַׁתְיָן, ז. טרינקער; זויפער.

שִׁתִּין, ש״מ. זעכציק.

שְׁתִיקָה, נ. שווייגונג; שווייגעניש.

שִׁתִּית, נ. סיקסטעט; גרופע פון זעקס (כאָר, קאַפּעלע).

שְׁתִיתָה, נ. רינונג; פליסונג.

שַׁתֵּךְ, פ״ע. פאַרזשאַווערט ווערן; פאַר־ראָסט ווערן.

שָׁתל (שָׁתַל, יִשְׁתֹּל), פ״י. פלאַנצן; פאַר־זעצן.

— הִשָּׁתֵל, פאַרפלאַנצט ווערן; געפלאַנצט ווערן; פאַרזעצט ווערן.

— הַשְׁתֵּל, פאַרוואָרצלען זיך.

— הָשְׁתֵּל, פאַרפלאַנצט ווערן; פאַרזעצט ווערן.

שֶׁתֶל, ז. פלאַנץ.

שַׁתָּל, ז. פלאַנצן־ציכטער.

שְׁתַלְּטָן, ז. מאַכט־גיריקער.

שְׁתַלְּטָנוּת, נ. מאַכט־גיריקייט.

שַׁתְלָן, ז. פלאַנצן־ציכטער.

שַׁתְלָנוּת, נ. פלאַנצעריי;ביימער־פאַר־זעצונג; פלאַנצעריי־וועזן.

שָׁתם (שָׁתַם, יִשְׁתֹּם), פ״י. עפענען; אויפ־קאָרקעווען; אַרויסציִען דעם פראָפּן.

שֶׁתֶם, שְׁתָם, ז. לאָך; עפענונג.

שַׁתָּם, ז. לעכער־בויערער; פעסער־לעכערער.

שַׁתַּמְטָן, ז. דעזערטער.

שְׁתַמְּטָנוּת, נ. דעזערציע.

(שָׁתן) הַשְׁתֵּן, פ״ע. פּישן; לאָזן אורין; אָפּגעבן אורין.

שֶׁתֶן, ז. אורין.

שָׁתע (שָׁתַע, יִשְׁתַּע), פ״ע. מורא האָבן.

שַׁתֵּף, פ״י. באַטייליקן; מיטבאַטייליקן.

— שֻׁתּוֹף, מיטבאַטייליקט ווערן; זיין מיטבאַטייליקט.

— הִשְׁתַּתֵּף, באַטייליקן זיך; מיטבאַטיי־ליקן זיך; אָנטיילנעמען.

שֻׁתָּף, שׁוּתָּף, ז. שותף; באַטייליקטער; מיטבאַטייליקטער; אָנטיילנעמער.

שֻׁתָּפוּת, נ. שותפות; צוזאַמענאַרבעט; קאָאָפּעראַציע.

שַׁתְּפָן, ז. סאָציאַליסט.

שַׁתְּפָנוּת, נ. סאָציאַליזם.

שַׁתְּפָנִי, ת. סאָציאַליסטישער.

שָׁתק (שָׁתַק, יִשְׁתֹּק), פ״ע. שווייגן; שטילשווייגן; פאַרשווייגן.

— שַׁתֵּק, באַרואיקן; איינשטילן; שטום־מאַכן; פאַראַליזירן.

— שֻׁתּוֹק, איינגעשטילט ווערן; פאַראַ־ליזירט ווערן.

— הַשְׁתֵּק, איינשטילן; באַגראָבן (פאַר־שווייגן).

— הָשְׁתֵּק, מאַכן שווייגן; איינגעשטילט ווערן; באַגראָבן ווערן.

— הִשְׁתַּתֵּק, פאַרשוויגן ווערן; באַרו־איקן זיך.

שַׁתְקָן, ז. שווייַגער.

שַׁתְקָנוּת, נ. ווינציק־רעדונג; שווייַג־שאַפֿט.

שַׁתֶּקֶת, נ. פֿאַראַליז־קראַנקייט.

(שָׁתר) הִשָּׁתֵר, פ״ע. באַהאַלטן ווערן; פֿאַרשטעקט ווערן; אויסשיטן זיך (הויט־אויסשיטעכץ).

שָׁתת (שָׁתַת, שַׁת, יָשֹׁת, יִשְׁתֹּת), פעו״י. אַוועקלייגן; אייַנלייגן; אייַנריכטן; רינען; קאַפּען; אויסרינען; באַגיסן זיך.

– הִשָּׁתֵת, באַזירט ווערן; פֿאַרלייגט ווערן.

– שַׁתֵּת, פֿאַרלייגן; באַזירן; גרונט־פֿעסטיקן.

– שֻׁתּוֹת, פֿאַרלייגט ווערן; באַזירט ווערן.

– הַשְׁתֵּת, גרונטפֿעסטיקן; באַזירן; אָנ־לענען.

– הֻשְׁתַּת, באַזירט ווערן; אָנגעלענט ווערן.

ת

ת (תָו), צוויי־און־צוואַנציקסטער און לעצטער אות אין א״ב; אַלס ציפֿער און צאָל 400.

תָּא, ז. קאַבינע; קאַיוטע; קאַמער; קע־מערל; צימער; צעל; לאָזשע.

תָּא, פ״ע. קומען.

— תָּא שְׁמַע, קום און הער, ס׳הייסט קום און איבערצײַג זיך.

תָּאב (תָּאַב, יִתְאַב), פ״ע. באַגערן; גלו־סטן; לעכצן.

— תָּאֵב, באַגערן; גלוסטן; לעכצן; מי־אוסן זיך; עקלען.

— הַתְאֵב, וועקן גלוסט; מאַכן גלוסטן.

תָּאֵב, ת. גלוסטנדיקער; לעכצנדיקער; באַגערנדיקער.

— תָּאֵבְנִי, איך באַגער; איך לעכץ.

תְּאַבְדֵעַ, ת. נײַגעריקער.

תַּאֲבָה, נ. תַּאַב ז. גלוסט; באַגער.

תֵּאָבוֹן, ז. אַפּעטיט; גלוסט; לעכצונג.

— בְּתֵאָבוֹן! מיט אַ גוטן אַפּעטיט!

תָּאֶה, פ״י. אַרומצייכנען אַ גרענעץ; אָנ־צייכנען; באַצייכנען.

— הַתְאֵה, אַרומצייכנען; באַצייכנען.

תְּאוֹ, תּוֹא, ז. בופֿלאָקס.

תַּאֲוָה, נ. גלוסט; באַגער; באַגערונג; תַּאווה; לײַדנשאַפֿט; גרענעץ.

— תַּאֲוַת־נֶפֶשׁ, שטאַרקער באַגער; נאָס־טאַלגיע.

— בַּעַל־תַּאֲוָה, להוטער נאָך זינלעכע פֿאַרגעניגנס; לײַדנשאַפֿטלעכער.

תֵּאוּם, ז. קאָאָרדינאַציע; סימעטריע.

תָּאוּם, ת. קאָאָרדינירטער; סימעטרישער.

תְּאוֹם, ז. איינער פֿון אַ צווילינג.

— תְּאוֹמִים, צווילינג; איינע פֿון די צוועלף מזלות (מַזל סיון).

תְּאוֹמָה, נ. איינע פֿון אַ צווילינג.

— תְּאוֹמוֹת, מיידלעך־צווילינג; בײַס־ציין.

תָּאוֹן, ז. קעסטל אײַנגעטיילט אין קע־מערלעך.

תַּאֲוָן, ז. לײַדנשאַפֿטלעכער; זינלעכער; גלוסטיקער.

תְּאוּנָה, נ. פֿאָרפֿאַל; אַקצידענט; קאַ־טאַסטראָפֿע.

תַּאֲוָנִי, ת. גלוסטיקער; לײַדנשאַפֿטלע־כער.

תְּאוּנִים, ז״ר. אומרעכט; עוולה; פּראַצע; לאַסט.

תְּאוּצָה, נ. צואַיַלונג.

תֵּאוּר, ז. שילדערונג: באַצייכנונג: באַשרײַבונג.

– תֵּאוּר גְּרָפִי, דיאַגראַם: גראַפּישע דערקלערלעכקייט.

תְּאוּרָה, נ. אילומינאַציע: באַלײַכטונג.

תֵּאוּרִי, ת. באַשרײַבלעכער: בילדלעכער

תַּאַוְתָן, ז. בעל־תּאווהניק: לײַדנשאַפֿט־לעכער: זינלעכער.

תַּאַוְתָנוּת, נ. גלוסטיקייט: לײַדנשאַפֿט־לעכקייט: תּאווהדיקייט.

תַּאַוְתָנִי, ת. תּאווהדיקער: לײַדנשאַפֿט־לעכער: גלוסטנדיקער.

תַּאֲחוּז, ז. פּראָצענט: פּראָצענט־פֿאַר־העלטניש.

תַּאֲחִיזָה, נ. כּוח פֿון קאָגנזײַטיקער צו־ציאונג און אָנהאַלטלעכקייט: אָנהאַלט־פֿאַרהעלטניש.

תֵּאַטְרוֹן, ז. טעאַטער: טעאַטער־טרופּע.

תָּאִי, ת. קעמערלאַרטיקער: קעמערל־דיקער.

תְּאִימָה, נ. צופּאַסונג: האַרמאָניע: קאָ־אָרדינירונג.

תְּאִימוּת, נ. סימעטריע: קאָאָרדינאַציע.

תָּאִית, נ. געוויקסן־קעמערל: צעלולאָזע.

(תָּאל) הִתְאֵל, פ"ע. שעלטן: פֿאַרשעלטן.

תַּאַל, ז. תַּאֲלָה, נ. קללה: פֿלוכט: צרה.

תָּאם (תָּאַם, יִתְאַם), פ"ע. זײַן ענלעך: פּאַסן קעגנזײַטיק.

– הִתְאִים, צוגעפּאַסט ווערן: קאָאָרדי־נירט ווערן.

– תֻּאַם, צופּאַסן: קאָאָרדינירן.

– תְּאוֹם, צוגעפּאַסט ווערן: קאָאָרדינירט ווערן.

– הַתְאֵם, צופּאַסן: פּאַסן: גלײַך זײַן: ענלעך זײַן: פּאַסנדיק זײַן.

– הֻתְאֵם, געפּאַסט זײַן: זײַן צווישן צוויי: קאָאָרדינירט זײַן: זײַן אַנט־שפּרעכנדיק.

תֹּאַם, ז. סימעטריע: קאָאָרדינאַציע.

תָּאן (תָּאַן, יִתְאַן), פ"ע. קלאָגן: קלאָגן זיך: וויינען: וואָיען.

תַּאֲנָה, נ. פּאָרונגס־צײַט בײַ חיות.

תְּאֵנָה, נ. פֿײַגנבוים: פֿײַג.

– תְּאֵנַת חַוָּה, באַנאַנע.

– עֲלֵה־תְּאֵנָה, פֿײַגנבלעטל.

תֹּאֲנָה, ז. אויסרייד: אויסגעטראַכטער מאָטיוו: וויטיק: טרויער.

תַּאֲנוּן, ז. תַּאֲנִיָּה, נ. קלאָג: וויי: צער: וויטאָק: בראָך: באַוויינונג.

תָּאר (תָּאַר, יִתְאַר), פ"י. באַצייכנען גרע־נעץ: אַרומקרײַזן.

– תֵּאֵר, שילדערן: באַצייכנען: באַ־שרײַבן: אויסמאָלן: דערציילן: באַ־שײַנען: באַצירן.

– תֹּאוֹר, באַשריבן ווערן: געשילדערט ווערן: געווענדט ווערן: פֿאָרגעשטעלט ווערן: אָנגעצייכנט ווערן.

תֹּאַר, ז. געשטאַלט: צורה: פֿיגור: ראַנג: טיטל: אייגנשאַפֿטסוואָרט: אַדיעקטיוו.

– תֹּאַר־הַפֹּעַל, אַדווערב: אומשטאַנד־וואָרט.

– אִישׁ־תֹּאַר, יְפֵה־תֹאַר, מאַן פֿון שיי־נעם אויסזען.

– שֵׁם־תֹּאַר, אַדיעקטיוו; אייגנשאַפֿט־וואָרט.

תַּאֲרֹגֶת, צוזאַמענגעפֿלעכט (אין איבערגעטראָגענעם זין).

תַּאֲרִיךְ, ז. דאַטע; טערמין.

תַּאֲרִיכוֹן, ז. דאַטע־שטעמפּל.

תַּאֲרֵךְ, פ״י. דאַטירן; באַשטימען דאַטע; באַשטימען טערמין.

– תְּאֹרַךְ, דאַטירט ווערן.

תְּאַשּׁוּר, ז. בוק; בוקסבוים.

תֵּבָה, נ. קאַסטן; קעסטל; פּאַך; תּיבֿה; ארון־קודש; עמוד; געשריבן וואָרט.

– תֵּבַת־דֹּאַר, פּאָסט־קעסטל; פּאָסט־פּאַך.

– רָאשֵׁי־תֵבוֹת (ר״ת), אָפּקירצונגען פֿון ווערטער דורך געבן בלויז זייערע ערשטע אותיות.

תְּבוּאָה, נ. תּבֿואה; פּראָדוקט; פֿעלד־ און גאָרטן־אײַננעם; אײַנקונפֿט; פּראָדוקט; אויסקומעניש.

– תְּבוּאַת שְׂפָתַיִם, „מויל־פּראָדוקט" — ווערטער.

תְּבוּל, נ. צוריכטונג; געווירצונג; באַווירצונג.

תְּבוּנָה, נ. פֿאַרשטאַנד; חכמה; פֿאַרנונפֿט.

– תְּבוּנַת־יָדַיִם, אַרבעט־קונסט.

תְּבוּנִי, ת. געדאַנקלעכער; טעאָרעטישער.

תְּבוּנִיּוּת, נ. שכלדיקייט; ראַציאָנאַליזם.

תְּבוּנָתִי, ת. שכלדיקער; ראַציאָנעלער.

תְּבוּסָה, נ. מפּלה; דורכפֿאַל.

תְּבוּסָן, ז. דעפֿעטיסט; שוואַרץ־זעער.

תְּבוּסָנוּת, נ. דעפֿעטיזם; שוואַרץ־זעערײַ.

תְּבוּסָנִי, ת. דעפֿעטיסטישער; שוואַרץ־זעענדיקער.

תַּבְחִין, ז. מעדיצינישע באַטראַכטונג און פֿעסטשטעלונג; דיאַגנאָז.

תַּבְטוּלָה, נ. אַרבעטלאָזיקייט.

תְּבִיעָה, נ. מאָנונג; פֿאָדערונג; אויפֿפֿאָדערונג; געריכטס־אָנקלאָג; באַשולדיקונג.

תְּבִיר, ז. אָפּשטעל־טראָפּ (֗) אין תנ״ך.

(תָּבַל) הִתְבַּל, פ״ע. צוגעריכט ווערן; געווירצט ווערן.

– תִּבֵּל, צוריכטן; באַווירצן; באַפֿאַרבן (איבערג.).

– תֻּבַּל, צוגעריכט ווערן; באַווירצט ווערן; באַפֿאַרבט ווערן (איבערג.).

– הִתְתַּבֵּל, צוגעריכט ווערן; באַווירצט ווערן.

תֵּבֵל, ז. וועלט.

תֶּבֶל, ז. געווירץ; צוריכטונג; באַפֿאַרבונג (איבערג.); עקלהאַפֿטיקייט; אָפּשטויסנדיקייט.

תְּבַלּוּל, ז. בעלמע אויף אַן אויג.

תַּבְלִיט, ז. רעליעף.

תַּבְלִין, ז. געווירץ; קרײַטעכץ.

תַּבְלִית, נ. פֿאַרניכטונג; פֿאַרלענדונג.

(תָּבַן) הִתְבֵּן, פ״ע. געמישט ווערן מיט סעטשקע; געמישט ווערן מיט שטרוי.

– תִּבֵּן, מישן מיט סעטשקע; מישן מיט שטרוי.

– תֻּבַּן, געמישט ווערן מיט סעטשקע; געמישט ווערן מיט שטרוי.

תֶּבֶן, ז. סעטשקע; שטרוי.

תַּבָּן, ז. סעטשקע־שנײַדער.

תַּבְנִית, נ. פֿאָרם; פֿאָרמאַט; אָפּגוס־פֿאָרם; מאָדעל; אָפּבילדונג; סטרוקטור; מוסטער.

תַּבְנִיתִי, ת. סטרוקטורעלער; פֿאָרמיקער.

תֶּבֶס, ז. מפּלה: דורכפֿאַל.

תָּבֹעַ (תָּבַע, יִתְבַּע), פ״י. פֿאָדערן; אויפֿפֿאָדערן; מאָנען; פֿאַרלאַנגען; אָנקלאָגן; זוכן; פֿאָרשן.

— הִתָּבַע, אויפֿגעפֿאָדערט ווערן; געמאָנט ווערן; אָנגעקלאָגט ווערן.

תַּבְעָן, ז. זיך נישט באַגענוגנדיקער; פּרעטענסיע־מאָנער; פּרעטענדענט.

תְּבִעָנָה, נ. מאָנונגס־פּונקטן (אין געריכט־אָנקלאַגע).

תַּבְעָנִי, ת. מאָנערישער; פּרעטענסיעלער.

תַּבְעָנוּת, נ. פּרעטענסיעלקייט; נישט באַגענוגנדיקייט.

תַּבְעֵרָה, נ. שׂריפֿה: אָנצינדונג.

תַּבְצִיק, נ. טייגעכץ (שפּײַז פֿון מעל און וואַסער).

תַּבְרֵג, פ״י. גווינטעווען.

— תֻּבְרֹג, אויסגעגווינטעוועט ווערן.

תִּבְרֹגֶת, נ. גווינט.

תַּבְרוּאָה, נ. עפֿנטלעכע געזונטהייט: סאַניטאַרע דינסט.

תַּבְרוּאִי, ת. סאַניטאַרער.

תַּבְרוּאָן, ז. ספּעציאַליסט אין עפֿנטלעכן געזונטהייט־וועזן.

תִּבְרוּג, ז. גווינטעוואונג.

תַּבְרוֹג, ז. גווינטן־שנײַדער (מכשיר).

תַּבְרִיג, ז. גווינט.

תַּבְשִׁיל, ז. געקעכץ: געריכט.

תָּג, ז. אותיות־אָרנאַמענט (איבער אַ סת״מ־אות); אַפּאָסטראָף (אין אינטערפּונקציע).

תָּגָא, ז. עטרה: קראַנץ: טאָגע.

תַּגְבֵּר, פ״י. פֿאַרשטאַרקן: ברענגען פֿאַרשטאַרקונגען.

— תֻּגְבֹּר, פֿאַרשטאַרקט ווערן.

תִּגְבֹּרֶת, נ. פֿאַרשטאַרקונג: פֿאַרפֿעסטיקונג; איבערמעכטונג.

תַּגְהוּת, נ. היגיענע־וויסנשאַפֿט.

תְּגוּבָה, נ. רעאַקציע: אָפּענטפֿער.

תִּגּוּר, ז. דינגעניש; קריגערײַ; אַמפּעריש.

תִּגְלַחַת, נ. ראַזירונג.

תַּגְלִיף, ז. שטיך: גראַווויור.

תַּגְלִית, נ. אַנטדעקונג.

תַּגְמוּל, ז. רעוואַנזש: אָפּצאָל: באַצאָלונג.

תַּגְמִיר, ז. אויסענדיקונג: אויספֿאַרטיקונג (אין בויוועזן).

תַּגֵּר, פ״י. דינגען: האַנדלען: דינגען זיך.

תַּגָּר, ז. הענדלער: סוחר: קרעמער.

תִּגָר, תִּגָּר, ז. קריגערײַ: שלעגערײַ: אַמפּערײַ: פֿאָרוווּרף.

תַּגָּרָא, ז. סוחר: הענדלער: קרעמער.

תַּגָּרָה, נ. צופֿעליקע טראַנזאַקציע.

תִּגְרָה, נ. געשלעג: פֿאַרמעסט: צוזאַמענשטויס: פּאַסיע: כּעס.

— תִּגְרַת־יָדַיִם, געשלעג.

תַּגְרוּת, נ. הענדלערײַ: קרעמערײַ.

תִּגְרֹלֶת, נ. פֿאַנטן־לאָטעריע.

תַּגְרָן, ז. הענדלער; קרעמער; זיך דינ־געניקער.

תַּגְרָנוּת, נ. קרעמערישקייט; הענדלע־ריי; דינגעניש.

תַּדְגִּים, ז. מוסטער־ווײַזונג; מוסטער.

תִּדְגֹּרֶת, נ. אינקובאַציע (פֿון אייער).

תַּדְהֵמָה, נ. געפּלעפּטקייט; שטאַרקע איבערראַשונג.

תִּדְהָר, ז. פּלאַנטערבוים (אולמוס אָדער פֿראַקסינוס).

תַּדְחִית, נ. אָפּלייגונג; מאָראַטאָריום.

תִּדְחֹקֶת, נ. ענגשאַפֿט; שטופּעניש.

תָּדִיר, ת. תה״פ. אָפֿטער; אָפֿט; באַ־שטענדיקער; שטענדיק.

תְּדִירוּת, נ. אָפֿטקייט; שטענדיקייט; באַשטענדיקייט.

תִּדְלוּק, ז. תַּדְלוּקָה, נ. צושטעלונג פֿון ברענשטאָף.

תַּדְמִית, ז. שאַבלאָן.

תַּדְפִּיס, ז. סעפּאַראַט־אָפּדרוק.

תֶּדֶר, ז. אָפֿטקייט; נאָכאַנאַנדיקייט.

תַּדְרִיךְ, ז. פּינקטלעכע אינסטרוקציע פֿאַר מיליטערישער קאַמפּס־גרופּע; וועג־אינסטרוקטאָר (בוך).

תַּדְרֵךְ, פ״י. גיבן אינסטרוקציעס; איבער־געבן אויפֿגאַבע.

— תֻּדְרוּךְ, אינסטרואירט ווערן; באַ־קומען אינסטרוקציעס.

תֵּה, ז. טיי.

תָּהָה (תָּהָה, יִתְהֶה), פ״ע. שטוינען; געפּלעפּט ווערן; באַדויערן; חרטה האָבן; נאָכטראַכטן.

תֹּהוּ, ז. פּוסטקייט; וויסטקייט; ליידי־קייט.

— אֱ־נָשִׁים־שֶׁל־תֹּהוּ, פּוסטע, אומווער־טיקע מענטשן.

— תֹּהוּ וָבֹהוּ, פּוסטקייט און וויסטקייט.

תְּהוֹדָה, נ. אָפּהילך; ווידערקול; רעזאָ־נאַנס; אַקוסטיק.

תְּהוֹי, ת. שטוינונג אַרויסרופֿנדיקער.

תְּהוֹם, זו״נ. (ר׳ תְּהוֹמוֹת, תְּהוֹמִים), תהום: אָפּגרונט; ים־טיפֿקייט; אור־אָקעאַן (אין תנ״ך); אומענדלעכע טיפֿ־קייט.

— תְּהוֹם הַנְּשִׁיָּה, פֿאַרגעסנקייט.

— מֵי תְּהוֹם, גרונט־וואַסער.

תְּהוֹמִי, ת. אָפּגרונטיקער; תהומיקער.

תְּהוֹמִיּוּת, נ. אָפּגרונטיקייט; תהומיקייט.

תְּהוּת, תְּהוּת, נ. באַדויערונג; חרטה.

תְּהִיָּה, נ. פֿאַרבליפֿונג; געפּלעפּטקייט; נאָכטראַכטונג.

תְּהִלָּה, נ. לויב; לויבונג; שבֿח; לויב־געזאַנג; פּראַכט; גלאַנץ.

תָּהֳלָה, נ. לעסטערונג; זינד; שטרויכ־לונג.

תַּהֲלוּכָה, נ. צוג; פּראָצעסיע.

תַּהֲלִיךְ, ז. פּראָצעס; פֿאַרלויף.

תְּהִלִּים, ז״ר. תהלים (ערשטער ספֿר אין כתובֿים).

תַּהְפּוּכָה, נ. תַּהְפּוּכוֹת, נ״ר. אָפּנאַרעריי; פֿאַלשקייט; פֿאַרדרייערישקייט.

— אִישׁ תַּהְפּוּכוֹת, אַ מענטש אַ דרייער.

תַּהְפּוּכָן, ז. דרייער; נישט סאָלידער.

תָּו, ז. צייכן; אָפּצייכן; מאַרקע; מוזיק־

נאָטע: צוויי־און־צוואַנציקסטער אות אין א״ב (ת).

תּוּ, תה״פּ. ווידער: ווײַטער: נאָך: נאָך אַמאָל.

– וְתוּ לֹא, און מער גאָרנישט.

תּוֹא, ז. בופלאָקס.

תּוֹאָם, ת. פּאַסיקער: סימעטרישער: גע־העריקער: ענלעכער.

תּוֹאֲנָה, נ. אויסרייד: אָנשטעל: געלעגנ־הייט צו באַרעדן.

תּוֹבָלָה, נ. טראַנספּאָרט.

תּוֹבֵעַ, ז. מאָנער: אָנקלאָגער: פּראָקו־ראָר: פּאָדערער.

– תּוֹבֵעַ כְּלָלִי, מלוכה־פּראָקוראָר.

תּוֹבְעָנָה, נ. מאָנונגס־פּונקט (אין געריכט־לעכער אָנקלאַגע).

תּוֹבְעָנִי, ת. אויפפּאָדערנדיקער: אַרויס־רופנדיקער.

תּוֹבָר, ז. תּוֹבֶרֶת, נ. הענגער: פּעטליע.

תּוּגָה, נ. אומעט: טרויער: וויי: קומער.

– מַחֲזֶה־תּוּגָה, טראַגעדיע.

תּוּגְיוֹן, נ. אומעט: טרויער: וויי: קומער.

תּוּגָר, ז. טערק.

תּוּגַרְמָה, נ. טערקיי.

תּוֹדָה, נ. דאַנק: דאַנקונג: דאַנק־קרבן: מודה־זײַאונג: פּאַנעגיריק־ אָדער לויב־כאָר.

– תּוֹדָה! תּוֹדָה רַבָּה! אַ דאַנק!

– בְּתוֹדָה, בְּתוֹדָה מֵרֹאשׁ, מיט דאַנק, מיט פּאָראויסיקן דאַנק.

– תּוֹדוֹת לְ־, אַדאַנק דעם וואָס.

– תּוֹדָה לָאֵל, גאָט צו דאַנקען.

– אֲסִיר תּוֹדָה, דאַנקבאַרער.

– שִׁיר תּוֹדָה, אָדע: לויב־ליד.

תּוֹדָעָה, נ. באַוווסטזײַן: דערקענטניש.

תּוֹדַעְתִּי, ת. באַוווסטזײַן־: דערקענטניש־.

תָּוָה, פ״י. צייכנען: לינירן: סקיצירן: באַצייכנען.

– הִתְוָה, מאַכן אַ צייכן: באַצייכנען: אויסצייכנען: אָנצייכנען: סקיצירן.

– הֻתְוָה, אָנגעצייכנט ווערן: באַצייכנט ווערן: סקיצירט ווערן.

– תִּוּוּי, סקיצן־אָנוואַרפונג.

תִּוּוּךְ, ז. פאַרמיטלונג: פאַרמיטלעריי: מעקלעריי.

תִּוּוּל, ז. אַרומצוימונג מיט שטעכלדראָט.

תּוֹחֶלֶת, נ. דערוואַרטונג: האָפנונג.

תְּוַי, ז. באַצייכנונג מיט סימנים (למשל: אויף בויען אַ נײַעם וועג, אָדער אַ בנין).

תּוּיָה, נ. טויאַ־בוים (נאָדלבוים).

תַּוְיָן, ז. נאָטן־שרײַבער.

תָּוִית, נ. עטיקעט: בלעטל.

תָּוֶךְ, תּוֹךְ, ז. מיטן: צענטער: אינערן: אינהאַלט: עיקר.

– תּוֹךְ־, אין דער צײַט פון: במשך־.

– בְּתוֹךְ, אינעווייניק: במשך־.

– תּוֹךְ זְמָן, במשך פון דער צײַט.

– תּוֹךְ כְּדֵי־, אין דער צײַט ווען־.

– לְתוֹךְ, אינעווייניק־אַרײַן.

– מִתּוֹךְ כָּךְ, דעריבער: צוליב דעם.

– עַמּוּד־הַתָּוֶךְ, שטיצזײַל: צענטראַלע פיגור.

תּוֹךְ, ז. שווינדל; אָפּנאַרעריי.

תַּוָּךְ, ז. אומדירעקטער איינ־און־אויס־שליסער (ריליי).

תַּוֵּךְ, פּ״י. פאַרמיטלען; פאַרמעקלען; האַלבירן; צעטיילן.

— **תְּוּוֹךְ**, זיין צעטיילט; זיין אינדער־מיט.

תּוֹכֵחָה, נ. שטראָף; צרה; אָנשיקעניש; באַצייכנונג פאַר דער פרשה פון קללות אין ויקרא און דבֿרים.

תּוֹכָחָה, תּוֹכַחַת, נ. וואָרנונג; אויסזיד־לונג; פאָרוווּרף; אויסרייד; שטראָ־פונג; ראַיה; ריכטיקער באַווייז; איבערצייגנדיקער באַווייז.

— **אִישׁ תּוֹכָחוֹת**, איינגעשפּאַרטער; עקשן.

תּוֹכִי, ת. אינערלעכער; אינעווייניקסטער.

תּוֹכִיּוּת, נ. אינערלעכקייט.

תּוֹכִית, נ. אינפיקס (אין וואָרט־בילדונג).

תּוֹכֶן, ז. אַסטראָנאָם.

תֹּוכֶן, ז. אינהאַלט.

תּוֹלָדָה, נ. געבורט; רעזולטאַט; נאַטור־וועלט.

תּוֹלָדִי, ת. היסטאָרישער.

תּוֹלֶדֶת, נ. (ר׳ תּוֹלָדוֹת), פאַרצווייגונג פון שטאַם אויף משפּחות; באַשאַף און אַנטוויקלונגס־געשיכטע; געשיכטע.

תּוֹלָל, ז. פּייניקער; מאַטערער.

תּוֹלָע, ז. **תּוֹלֵעָה, תּוֹלַעַת**, נ. וואָרעם; נישטיקייט; פּורפּור־שטאָף.

— **תּוֹלַעַת־מֶשִׁי**, זיידוואָרעם.

— **תּוֹלַעַת שָׁנִי**, שאַרלעך־וואָרעם; שאַר־לעך־רויטער שטאָף.

תּוֹלַעֲנָה, נ. מאַכאָן (בוים).

תּוֹלַעְתִּי, ת. וואָרעמאַרטיקער.

תּוֹם, ז. **תּוּמָּה**, נ. אומשולד; ערלעכקייט; ריינקייט; גאַנצקייט; שלימותדיקייט. זע תֹּם.

תּוֹמִיךְ, תּוֹמֵךְ, ת. שטיצער; שטיצנדי־קער; העלפער.

(**תּוּמִים**) **אוּרִים וְתֻמִּים**, ז״ר. אָראַקל־שטיינער.

תּוֹמִים, ז״ר. צווילינג; איינע פון די צוועלף מזלות (מזל כּסליו).

תּוֹסֵס, ת. זודיקער; ברויזנדיקער; פער־מענטירנדיקער.

תּוֹסֶפֶת, נ. צולאָג; ביילאַגע; העכערונג.

— **תּוֹסָפוֹת**, נ״ר. הלכות אין תּוספתּא (געזאַמלטע דורך רבי חייא און רבי אושעיה); חדושים צום רש״י־קאָמענ־טאַר אויפן תּלמוד.

תּוֹסֶפֶת, תּוֹסֶפְתָּא, נ. (ר׳ תּוֹסֶפְתּוֹת), תּוספתּא, משניות־זאַמלונג אויסער די זעקס סדרי המשנה פון ר׳ יהודה הנשיא, געזאַמלט דורך ר׳ חייא און ר׳ אושעיה.

תּוֹסֶפְתָּן, ז. בלינדע קישקע; אַפּענדיקס.

תּוֹעֵב, ז. אויסוווּרף; אומווירדיקער.

תּוֹעֵבָה, נ. אומווירדיקייט; עקלהאַפטי־קייט; מיגל.

תּוֹעָה, נ. אָפּנאַרעריי; פאַלשקייט; נישט־אויפריכטיקייט; עוולה; שווינדל

תֹּעֶלֶת, נ. נוץ; נוצן; קראַפט.

— **תּוֹעֲלִיּוֹת** פּראַקטישע אויספירונגען.

תּוֹעַלְתִּי, ת. אוטיליטאַרער; נוצלעכער; פּראַקטישער.

תּוֹעַלְתִּיוּת, נ. אוטיליטאַריזם; נוצלעכ־קייט; פּראַקטישקייט.

תּוֹעַלְתָּן, ז. אוטיליטאַריסט; נוץ־גיריקער.

תּוֹעַלְתָּנוּת, נ. גײַיג נאָך פּראַקטיש־קייט; נוץ־גיריקייט.

(תּוֹעֶפֶת) תּוֹעָפוֹת, נ״ר. דערהויבנקייט; מאַכט; קראַפט; מענגע.

– **הוֹן תּוֹעָפוֹת**, ריזיק פאַרמעגן.

תּוֹעַמְלָן, ז. אַגיטאַטאָר.

תּוּף, מ״ק. פּע; פּוי.

תּוּף, ז. פּויק; קעסלפּויק; אויער־פּײַקל.

תּוּפִין, ז. געבעקס; קוכן; ביסקוויט; בישקאָפט; סוכאַר.

תּוֹפֵס, ז. בוקסע. ת. כאַפּנדיקער; אַרום־כאַפּנדיקער; פאַרנעמענדיקער.

תּוֹפֶסֶת, נ. כאַפּעלע; כאַפּנדיקע; אַרום־כאַפּנדיקע; פאַרנעמענדיקע.

תּוֹפָעָה, נ. דערשײַנונג.

תּוֹפֵר, ז. שנײַדער; נייער.

תּוֹפֶרֶת, נ. שנײַדערין; נייאָרין.

תּוֹצָאָה, נ. רעזולטאַט; אויסגאַנג; אַרויס־גאַנג; קאָנסעקווענץ.

תּוֹצָגָה, נ. אויסשטעלונג.

תּוֹצָר, נ. פּראָדוקט; אויסאַרבעטונג.

תּוֹצֶרֶת, נ. פּראָדוקציע; אויסאַרבעטונג.

תּוֹקֵעַ, ז. בלאָזער; שופר־בלאָזער; טרו־מייטן־בלאָזער.

תּוֹקֶף, ז. קראַפט; כוח; שטאַרקייט; פעסטקייט; שטאַנדהאַפטיקייט; גילטי־קייט.

תּוֹקֵף, תּוֹקְפָן, ז. אָנגרײַפער; אַגרעסאָר; אַטאַקירער.

תּוֹקְפָנוּת, נ. אָנגרײַפערישקייט; אַגרעסיע.

תּוֹקְפָנִי, ת. אָנגרײַפנדיקער; איבער־פאַלנדיקער; אַגרעסיווער.

תּוּר (תָּר, יָתוּר), פ״י. באַזוכן; מאַכן עקסקורסיע; שפּאַציִרן; אַרומקרײַזן אַ לאַנד אָדער אַ שטאָט; אויספאָרשן; אויסשפּירן; אויסקוקן; גיין אין פּוס־טריט; געלאָפט ווערן.

– **תַּיֵּר**, מאַכן עקסקורסיע; אַרומרײַזן.

– **הֵתֵר**, אויסשפּירן; אויסשפּיאָנירן; אויסקוקן.

תּוֹר, ז. טערמין; ריי; קרענצל; שנירל; בײַטשל; אָקס; טורקלטויב; געשטאַלט.

– **תּוֹר־הַזָּהָב**, גאָלדענע תּקופה.

– **בְּתוֹר**, ווי; אין געשטאַלט פון; אין דער פערזאָן פון.

– **ראש תּוֹר**, שאַרפער ווינקל; אָנהייב פון אַ ריי.

תּוּר, ז. אָקסנטרײַבער; אָקסן־פּאַסטעך.

תּוּרְגְּמָן, ז. איבערזעצער.

תּוֹרָה, נ. תּורה; געזעץ; לערע; וויסנ־שאַפט; טעאָריע.

– **תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב**, די פינף חומשים פון דער תּורה, נביאים און כתובים.

– **תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה**, דער תּלמוד, די גאַנצע תּלמודישע ליטעראַטור, וואָס באַהאַנדלט הלכה — משנה, תּוספתא, גמרא א״א.

– **תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים**, תּנ״ך.

– **בְּתוֹרַת־**, אין דער פאָרם; ווי; אַלס.

– **בֶּן־תּוֹרָה**, געלערנטער אין תּורה און אין יידישע וויסנשאַפטן.

– דִּין־תּוֹרָה, לאָדונג לויט די געזעצן פון דער תורה; גרויזאַמער משפט.

– סֵפֶר תּוֹרָה, די תורה געשריבן אויף פּאַרמעט.

– תַּלְמוּד־תּוֹרָה, תורה־לערנונג; רע־ליגיעזע שול צו לערנען תורה.

תּוֹרִי, ת. תורה׳דיקער; תורה־; רעלי־גיעזער; רייאיקער.

תּוֹרֵם, ז. שפּענדער.

תּוֹרְמִית, נ. געזעמל; חבֿרותא; גרופּע.

תּוֹרֶן, ז. מאַסט.

תּוֹרָן, ז. דיזשורירנדיקער.

תּוֹרָנוּת, נ. דיזשור.

תּוֹרָנִי, ת. דיזשורירנדיקער; תורה־; רעליגיעזער; תורה־קענער; תּלמיד־חכם.

תּוֹרָנִית, תּוֹרָנִיתָא, נ. פּיכטבוים; סאָס־נעבוים.

תּוֹרֵס, ת. אָפּטיילנדיקער און באַשיצנ־דיקער.

תּוֹרַעַמְנִי, ת. פּרעטענסיעדיקער.

תּוֹרְעָנִי, ת. טרומייטערנדיקער.

תּוֹרֶף, ז. ליידיקע רובריקן (אויסצופּילן) אין וועקסל, בלאַנקען א״א; הוילער פּלאַץ; נאַקעטער פּלאַץ; שוואַכער פּלאַץ.

תּוּרְפָּה, נ. שוואַכקייט; שוואַכער פּלאַץ. זע תֻּרְפָּה.

תּוֹרָשָׁה, נ. ירושה׳דיקייט; אָפּשטאַמונגס־אייגנשאַפט; געירשנטע אייגנשאַפט; אַטאַוויזם.

תּוֹרַשְׁתִּי, ת. ירושה׳דיקער; אַטאַוויסטי־שער.

תּוֹשָׁב, ז. איינוווינער; רעזידענט; איינ־געזעסענער. ת. איינגעזידלטער; סטאַ־בילער איינוווינער.

תּוֹשָׁבָה, נ. קאָלאָניע.

תּוֹשֶׁבֶת, נ. פונדאַמענט; באַזע.

תּוּשִׁיָּה, נ. ראַט; פאַרנונפט; חכמה; לעבנס־חכמה; פילאָזאָפיע.

תּוּת, ז. מאָרווע; מוילבער; ווילבער (בוים); מאָרווע־פרוכט.

– תּוּת־גִּנָּה, תּוּת־שָׂדֶה, טרוסקאַווקע.

– תּוּת־סְנֶה, נ. מאַלינע.

תּוֹתָב, ת. אַרײַנגעזעצטער; אַרײַנגע־שטעלטער; אינקרוסטירטער. ז. ספרו־זשינע־פאַסונג אין אַ מכשיר־נעסט.

– עֵין תּוֹתֶבֶת, קינסטלעך אויג.

– שֵׁן תּוֹתֶבֶת, קינסטלעכער צאָן.

תּוֹתָח, הארמאַט; קאַנאָן; קאַטאַפּולט.

– חֵיל־הַתּוֹתָחִים, ־הַתּוֹתְחָנִים, אַרטי־לעריע־אַרמיי.

תּוֹתְחָן, ז. אַרטילעריסט; קאַנאָניער.

תּוֹתְחָנוּת, נ. אַרטילעריע־וועזן.

תּוֹתְרָן, ת. מענטש אָן חוש־הריח.

תַּזְגִּיג, ז. עמאַליע; פאָרצעלייַ־גלאַזור.

תְּזוּזָה, נ. באַוועגונג; רוק.

תְּזוּנָה, נ. באַשפּייַזונג־וועזן; באַשפּיי־זונג.

תְּזוּנָתִי, ת. נאַרהאַפטער.

(תזז) **הֵתֵז**, פ״י. אָפּהאַקן; אָפּשנייַדן.

תְּזָזִית, נ. רוּחַ־תְּזָזִית, צעררודערונג; צע־מישונג; וואַנזין; משוגעת; שגעון.

תַּזְכִּיר, ז. מעמאָראַנדום; מעמאָריאַל.

תִּזְכֹּרֶת, נ. גאָטאַציע; דערמאָנונגס־מעל־דונג.

תִּזְמוֹר, ז. אינסטרומענטירונג (פֿון אַ מו־זיקאַלישער שאַפֿונג).

תַּזְמוֹר, ז. אינסטרומענטירטע מוזיקאַלי־שע שאַפֿונג.

תִּזְמֹנֶת, נ. סינכראָניזם.

תַּזְמֵר, פ״י. אינסטרומענטירן (מוזיקאַ־לישע שאַפֿונג).

— **תֻּזְמוֹר**, אינסטרומענטירט ווערן.

תִּזְמֹרֶת, נ. אָרקעסטער; קאַפּעליע.

תִּזְמָרְתִּי, ת. אָרקעסטראַלער.

תַּזְנוּת, נ. אויסגעלאַסנקייט; צעלאָזנ־קייט; געשלעכטלעכע צעלאָזנקייט; פּראָסטיטוציע.

תַּזְקִיף, ז. פֿאַררעכנונג אויף אַ קאָנטאָ (אין בוכהאַלטעריע).

תַּזְקִיק, ז. ראַפֿינאַד (אייל־, נאַפֿט־, צו־קער־ אאז״וו־ראַפֿינאַד, דער ראַפֿיניר־טער שטאָף).

תַּזְרִיק, ז. איינשפּריצונג־שטאָף; סערום.

תָּחַב (תָּחַב, יִתְחַב), פ״י. אַרײַנשטעקן; אַרײַנזעצן; אַרײַנרוקן.

— **הִתָּחֵב**, אַרײַנגעשטעקט ווערן; אַ־רײַנגעזעצט ווערן; אַרײַנגערוקט ווע־רן.

תַּחְבוּלָה, נ. אײַנפֿאַל; מיטל; פֿאָרטל; קאָמבינאַציע.

תַּחְבוּרָה, נ. קאָמוניקאַציע; קאָמוני־קאַציע־וועזן.

תַּחְבּוֹשֶׁת, **תַּחְבֹּשֶׁת**, נ. באַנדאַזש; קאָמ־פּרעס.

תַּחְבִּיב, ז. ליביקייט; האָבי (ספּעציפֿישע פֿאַראינטערסירונג פֿון אַן אַמאַטאָר).

תַּחְבִּיר, ז. סינטאַקס.

תַּחְבֵּל, פ״י. זוכן אַן אײַנפֿאַל; זוכן אַ פֿאָרטל.

תַּחְבְּלָן, ז. אַ מענטש מיט אײַנפֿאַלן; טאַקטיקער.

תַּחְבְּלָנוּת, נ. אײַנפֿאַלערישקייט; קאָמ־בינירונגס־פֿעאיקייט.

תַּחְבֹּרֶת, נ. צונויפֿבונד; צוזאַמענשטעל.

תְּחִנָּה, נ. פֿעסטיוואַל.

תָּחוּב, ת. אַרײַנגעשטעקטער; אַרײַנגע־זעצטער; אַרײַנגערוקטער. ז. צווײַגל־פֿלאַנץ; צווײַגל־גרײַפֿונג.

תָּחוּחַ, ת. צעאַקערטער; צעקרישלטער; צעבראָנעוועטער; צעריבענער; צערו־דערטער (באָדן).

תִּחוּחַ, ז. אויפֿרודערונג; ווייך־מאַכונג; צעאַקערונג; צעקרישלונג.

תְּחוּלָה, נ. אָנהייב פֿון רעכטלעכער גיל־טיקייט (פֿון אַ נײַ געזעץ אָדער פֿאַר־אָרדנונג).

תְּחוּם, ז. גרענעץ; תחום; פֿאַרנעם; גע־ביט; שטח.

— **תְּחוּם הַמּוֹשָׁב**, געביט אין וועלכן ייִדן איז געווען פֿאַרבאָטן צו וווינען אין צאַרישן רוסלאַנד.

— **תְּחוּם שַׁבָּת**, ראַדיוס פֿון 2000 איילן אויסער אַ ישוב אין וועלכן מ׳מעג זיך באַוועגן אום שבת.

תִּחוּם, ז. גרענעץ־באַשטימונג (צווישן מדינות).

תְּחוּקָה, נ. געזעצגעבונג.

תְּחוּשָׁה, נ. חוש: פערצעפציע; אָפּפּי־לונג; געפּיל.

תְּחוּשָׁתִי, ת. אָפּפּיללעכער; אָפּפּיל־; אָפּפּילבאַרער.

תַּחְזוּקָה, נ. אויסהאַלט; אויסהאַלטונג.

תִּתְזוּר, ז. תַּחְזוּרָה, נ. ווידעראויפּריכ־טונג; רעקאָנסטרואירונג.

תַּחֲזִית, נ. פּאָרזעאונג; פּאָרזאָגונג; ספּעק־טער; דורך פּריזמע־געבראָכענע ליכט־ליניע.

תַּחֲזֹרֶת, נ. רעקאָנסטרוקציע.

תַּחֵחַ, פ״י. צעבראָנעווען; צעקרישלען; איבערשיטן.

– תְּחוּחַ, צעקרישלען; צעבראָנעווען; איבערשיטן.

תֶּחִי, ז. תְּחִיָּה, נ. אויפלעבונג; ווידער־געבורט; רענעסאַנס.

תְּחִיבָה, נ. אַרײַנשטאָפּונג; אָנשטאָפּונג; אַרײַנזעצונג.

תְּחִיחָה, נ. צעקרישלונג; איבערשיטונג; צעבראָנעווונג.

– תְּחִיַּת הַמֵּתִים, ווידעראויפשטייאונג צום לעבן (אין באחרית הימים).

תְּחִיחוּת, נ. באָדן־ווייכקייט; באָדן־שיטלעכקייט.

תְּחִילָּה, תְּחִלָּה, תה״פ. פון אָנהייב; אָנ־פאַנגס; ערשטער (אין הלכות טומאה).

– בַּתְּחִילָּה, פון אָנהייב; פריִער.

– כְּבַתְּחִילָּה, ווי פריִער.

– לְכַתְּחִילָּה, פון אָנהייב; אָנפאַנגס.

– מִלְּכַתְּחִילָּה, פון סאַמע אָנהייב אָן.

– מִתְּחִלָּה, פון אָנהייב; אָנפאַנגס.

– מִתְּחִילָּה וְעַד סוֹף, פון אָנהייב ביזן סוף.

תְּחִימָה, נ. גרענעץ־באַצייכנונג.

תְּחִינָּה, תְּחִנָּה, נ. תפילה: בעטונג; רחמים.

תְּחִיקָה, תְּחִקָּה, נ. געזעצגעבונג.

תַּחְכְּמוֹנִי, ז. וויסן; קלוגשאַפט; אַקאַ־דעמיע.

תֶּחֶל, ז. אָנפאַנג; אָנהייב; אָנהייב פון פולווער־אַקטיוויזירונג אין שראַפּנעל.

(תָּחַל) הַתְחֵל, פ״י. אָנהייבן; אָנפאַנגען.

– הֻתְחַל, אָנגעהויבן ווערן; אָנגעפאַנ־גען ווערן.

תַּחֲלָא, ז. פּרוכטן־פלייש; ס׳פלייש פון טייטל.

תַּחֲלֵב, פ״י. מאַכן עמולסיע.

– תְּחֻלוֹב, צעמישן אויף עמולסיע.

תְּחִלָּה, נ. פון אָנהייב. זע תְּחִילָּה.

תַּחֲלוּאָה, נ. פאַרקראַנקונג: קראַנקשאַפט.

תַּחֲלוּאִי, ת. קראַנקשאַפט־: קראַנקשאַפט־לעכער.

תַּחֲלוּאִים, ז״ר. קראַנקייטן; קלעפּיקע קראַנקייטן.

תַּחֲלוּפָה, נ. אָפּוועקסלונג אין דער וועלט פון לעבן (דורך טויט און געבורט).

תַּחֲלִיב, ז. עמולסיע.

תַּחֲלִיף, ז. ערזאַץ; סוראָגאַט; פאַרטרעט־פּראָדוקט.

תְּחִלִּית, נ. פּרעפיקס (גראַמאַטיק).

תָּחֹם (תָּחַם, יִתְחַם), פ״י. אָפּגרענצן; באַ־גרענצן; באַצייכנען גרענעץ, תְּחוּם.

– הִתְחֵם, אַרומגעגרענצט ווערן; אַרומ־געצייכנט ווערן מיט אַ גרענעץ־ליניע.

— תְּחֵם, באַשטימען אַ גרענעץ, אַ תחום.

תַּחְמוֹצֶת, תַּחְמֹצֶת, נ. זויערשטאָף־פֿאַר־בינדונג (כעמישע פֿאַרבינדונג פֿון יעדן עלעמענט מיט אָקסיגען).

— דו־תַחְמוֹצֶת הַפַּחְמָן, שטיקשטאָף (ניטראָגען).

תַּחְמוֹשֶׁת, תַּחְמֹשֶׁת, נ. אַמוניציע.

תַּחְמִיץ, ז. גרינסן, פֿאַרזײַערטע פּרוכטן־אָפּפֿאַל א״א ווי פֿאַשע פֿאַר בהמות.

תַּחְמִישׁ, ז. פּולווער־קאַמער פֿאַר אַרטי־לערישע קוילן.

תַּחְמָס, ז. קאָרשון (רויב־פֿויגל).

תַּחַן, ז. בקשה: געבעט; תּפֿילה.

תַּחֲנָה, נ. סטאַציע; סטאַנציע; אָפּשטעל־פּונקט.

— תַּחֲנַת־הָרַכֶּבֶת, באַן־סטאַציע.

— תַּחֲנַת־כֹּחַ, עלעקטרישע סטאַציע.

תַּחֲנוּן, ז. רחמים־געבעט: תּפֿילה.

תַּחֲנוֹת, נ. לאַגערונגס־פּלאַץ: אָפּשטעל־פּלאַץ: רו־פּלאַץ.

תַּחְפֵּשׂ, פּ״י. פֿאַרשטעלן: איבערטון; פֿאַרמאַסקירן (עמעצן).

— הִתְחַפֵּשׂ, פֿאַרשטעלט ווערן: איבער־געטון ווערן: פֿאַרמאַסקירט ווערן.

תַּחְפֹּשֶׂת, נ. פֿאַרשטעלונג־קליידער: פֿאַרמאַסקירונג־קליידער.

תַּחֲצָה, נ. איבערגאַנג־פּונקט פֿאַר פֿוס־גייער (אויף גאַסן).

תַּחְקָה, נ. געזעצגעבונג.

תַּחְקִיר, ז. אויספֿאָרש.

תַּחֵר, פּ״ע. פֿאַרמעסטן זיך: ריוואַליזירן.

תַּחְרָא, נ. פּאַנצער: שוץ.

תַּחֲרָה, נ. קריגעריי.

תַּחֲרֶה, פּ״ע. פֿאַרמעסטן זיך: ריוואַליזירן; געוועטן זיך.

תַּחֲרוּת, נ. פֿאַרמעסט; מעטש; קאָנקורס; געוועט.

תַּחֲרִיט, ז. שטיך: גראַווירור.

תַּחֲרִים, ז. שפּיצן: גיפּיור.

תַּחַשׁ, ז. באַרסוק אָדער חיה פֿון דער מאַרדער־משפּחה (דערמאָנט אין תּנ״ך).

תַּחְשִׁיב, ז. אויסרעכנונג: קאַלקולאַציע.

תַּחַת, ז. תָּחת: הינטן: הינטערטייל: הינטערחלק.

תַּחַת, מ״י. אונטער: אונטן: אָנשטאָט: צוליב: פֿאַר.

תַּחְתַּי, תַּחְתֵּנִי: תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתַּיִךְ: תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ; תַּחְתֵּינוּ: תַּחְתֵּיכֶם־ן; תַּחְתֵּיהֶם־ן, תַּחְתָּם־ן —

אונטער מיר, אָנשטאָט מיך: אונטער דיר, אָנשטאָט דיך (מענלעך און ווײַב־לעך): אונטער אים, אָנשטאָט אים, אונטער איר, אָנשטאָט איר: אונטער אונדז, אָנשטאָט אונדז: אונטער אײַך, אָנשטאָט אײַך: אונטער זיי, אָנשטאָט זיי (צוויי פֿאָרמען).

— תַּחַת אֲשֶׁר־, ווײַל: צוליב דעם וואָס.

— מִתַּחַת לְ־, אונטער.

— תַּחַת יָדוֹ, ביי אים.

תַּחְתּוֹן, ת. אונטערשטער.

— תַּחְתּוֹנִים, ז״ר. ערדישע באַשעפֿע־נישן: אונטערהויזן.

— גַּן־הָעֵדֶן הַתַּחְתּוֹן, גן־עדן אויף דער ערד: באַצייכנונג פֿאַר אַ רײַך און פֿאַרגעניגנדיק לעבן.

— הַבַּיִת הַתַּחְתּוֹן, אונטערהויז, פּאַר־לאַמענט (אין לענדער ווו ס'איז אויך פֿאַראַן אַ סענאַט).

— הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, אונטערוועלט.

— זָקָן הַתַּחְתּוֹן, האָר־אָנוווּקס ביי געֿשלעכט־גליד.

תַּחְתּוֹנִיּוֹת, נ״ר. מערידן.

תַּחְתּוֹנִית, נ. אונטערקליידל; האַלקע.

תַּחְתֵּחַ, פ״י. קלאַפּן: רַשן (ווי פֿון אַ מאָטאָר, לאָקאָמאָטיוו א״א).

תַּחְתִּי, ת. אונטערשטער.

— רַכֶּבֶת תַּחְתִּית, אונטערגרונט־באַן; מעטראָ.

תַּחְתִּיָּה, נ. גיהנום; קבֿר.

תַּחְתִּית, נ. אונטערשטער טייל; טעצעלע; אונטערשטעל; אונטערגרונט־באַן.

— תַּחְתִּית צוֹרְפִים, גאָלדשמידישער וואַרשטאַט־פֿאַרטעך (אויפֿצוזאַמלען דעם אָפּפֿאַל).

תְּיאָה, נ. געווירץ־פֿלאַנץ — ראַנונקולוס.

תֵּיאַטְרוֹן, ז. טעאַטער.

תֵּיבָה, נ. קעסטל. זע תֵּבָה.

תַּיֵּג, פ״י. באַצירן אותיות (סת״ם).

תְּיוּבְתָּא, נ. ענטפֿער; באַווייַז.

תִּיּוּג, ז. אותיות־באַצירונג.

תִּיּוּם, ז. צוויי־פֿאַרבינדונג; צופּאַסונג.

תְּיוֹם, ז. צווילינג־פּרוכט.

תְּיוֹמָה, תְּיוֹמֶת, נ. איינע פֿון אַ צוויילינג; מיטלבלאַט פֿון פּאַלמען־צווייַג; טאָפּל־פֿאָדעם אין געוועב.

תֵּיוֹן, ז. טייבאַברי־טשייַניקל; אימבריק.

תְּיוּק, ז. דאָקומענטן־סדרונג אין אַקטן.

תִּיּוּר, ז. עקסקורסיע; טוריזם; רונד־רייַזע; אויסשפּירונג.

תִּיכוֹן, ת. מיטעלער; מיטלסטער.

— בֵּית־סֵפֶר תִּיכוֹן, מיטל־שול; גימ־נאַזיע.

— בְּרִיחַ הַתִּיכוֹן, שטיצבייַל; עיקר פֿון אַ זאַך.

— הַיָּם הַתִּיכוֹן, מיטלענדישער ים.

תִּיכוֹנִי, ת. מיטלסטער.

תֵּיכֶף, תה״פ. באַלד.

תַּיִל, ז. דראָט; שטעכלדראָט.

תִּילִים, ז״ר. אָפּקירצונג פֿון תְּהִלִּים.

תֵּימַהּ, ז. פֿאַרוווּנדערונג. זע תְּמַהּ.

תִּימוֹרָה, נ. פּאַלמען־אָרנאַמענט.

תֵּימָן, נו״ז. תימן (לאַנד); דרום.

תֵּימָנִי, ת. תימנער; דרומדיקער.

תִּימָרָה, נ. (ר' תִּימָרוֹת), זייַל (פֿון רויך, שטויב א״א).

תִּינוֹק, ז. תִּינוֹקֶת, נ. זויג־קינד; קינדע־לע; פּיצלס; שוועלבעלע.

תִּינוֹקִי, ת. קינדערישער; אינפֿאַנטילער.

תִּינוֹקִיּוּת, נ. קינדערישקייט; אינפֿאַנ־טילישקייט.

תִּיפְלָה, נ. געשמאַקלאָזיקייט; גראָב־יינגערישקייט.

תִּיק, ז. פֿייַל; טעקע; פּאָרטפֿעל; שייד; עטוי; אַקטן־טאַש; אַקט.

תַּיֵּק, פ״י. אַרייַנלייגן דאָקומענטן אין פֿייַלן, טעקעס.

— תְּיוּק, אַרייַנגעלייגט ווערן (דאָקו־מענטן) אין פֿייַלן, טעקעס.

תֵּיקוּ, די פֿראַגע איז נישט געלייזט: רעמי (אין שאַך, ספּאָרט־פֿאַרמעסט א״א).

תִּיקִיָּה, נ. אַקטן־שענקל.

תֵּיקָן, ז. „פֿראַנצויז״, נאַכט־זשוק (פּערי־פּלאַנעטאַ אַמעריקאַנאַ).

תִּיר, ת. וואַכיקער.

תַּיֵּר, פ״ע. אַרומקרײַזן: מאַכן עקסקורס־ס.

תַּיָּר, ז. טוריסט: רײַזנדער: אַרומרײַזנ־דער: וועג־ווײַזער: וועג־אינסטרוק־טאָר.

תִּירוֹשׁ, ז. יונגער ווײַן: ווײַנטרויבן־זאַפּט.

תַּיָּרוּת, נ. טוריסטיק: טוריזם.

תִּירָס, ז. קוקורידזע.

תַּיִשׁ, ז. (ר׳ תְּיָשִׁים), באָק: ציגנבאָק.

— זְקַן־תַּיִשׁ, ציגנבערדל.

תְּיָשָׁה, תֵּישָׁה, נ. ציג.

תֵּיתֵי, פ״ע. זאָל קומען.

— תֵּיתֵי לוֹ, זאָל קומען אויף אים (אַ ברכה, גליק): אַ דאַנק אים.

— מֵהֵיכָא תֵּיתֵי, פֿון וואַנען וועט קומען: אין איבערג. זין — אדרבה.

תֹּךְ, תּוֹךְ, ז. (ר׳ תְּכָכִים), אָפּנאַרעריי: שווינדל: אינטריגע.

— תְּכָכִים, אינטריגעס.

— אִישׁ תְּכָכִים, אינטריגאַנט: נידער־געשלאָגענער: אָרעמער.

תַּךְ, ז. (ר׳ תַּכִּים), נאָט.

תַּכְבִּישׁ, ז. מאַרינאַט.

תִּכְבֹּסֶת, נ. וועשעריי: געוועש: וועש־אָדער קליידער־וואַשונג.

(תַּכֵּה) תֻּכֵּה, פ״ע. געשלאָגן ווערן: גע־מאַטערט ווערן: געפּײַניקט ווערן.

תַּכָּה, נ. טאַץ: טאַץ־טישל.

תִּכּוּל, ז. סוף: ענדע.

תָּכוֹל, ת. הימל־בלויער.

תְּכוֹל, ז. הימל־בלוי: תכלת.

תְּכוּלָה, נ. אינהאַלט: באַשטאַנד: אינ־ווענטאַר.

תִּכּוּן, ז. פּלאַנירונג: פּראָיעקטירונג.

תְּכוּנָה, נ. אייגנשאַפֿט: קוואַליטעט: כאַראַקטער: מאָס: פּלאַן: אַסטראָ־נאָמיע: צוגרייטונג: פֿאַרטוענקייט.

תָּכוּף, ת. אָפֿטער: דרינגענדיקער: איי־נער נאָכן אַנדערן: פֿרעקווענציעלער: ענגער: צוזאַמענגעקוועטשטער.

— תְּכוּפ׳ת, תה״פ אָפֿט.

תֻּכִּי, ז. פּאַפּוגיי.

תְּכִינָה, נ. פּלאַנירונג: פּראָיעקטירונג.

תְּכִיפָה, נ. שנעלקייט: אײַליקייט: גע־שווינדיקייט: נאָט: שטעפּ.

תְּכִיפוּת, נ. אָפֿטקייט: רעגולערקייט: דרינגלעכקייט: איינס נאָכן אַנדערן.

תְּכָכִים, ז״ר. אינטריגעס (מערצאָל פֿון תֹּךְ).

תַּכְכָן, ז. אינטריגאַנט.

תַּכְכָנוּת, נ. אינטריגאַנטישקייט.

תֶּכֶל, נ. סוף: ענדע.

תָּכֹל, ת. הימל־בלויער.

תִּכְלָה, נ. אויסמעסט: דימענסיע: שלוס: גרענעץ.

תַּכְלִיל, ז. פּאַרטיטורע (מוזיק).

תַּכְלִית, נ. דערגענצונג; סוף; ענדע; שלוס; לעבן־איינאָרדנונג; ציל; גרעניץ; עקסטרעמיטעט.

– בְּתַכְלִית, תה״פ. פולשטענדיק.

– בַּעַל תַּכְלִית, פראַקטישער מענטש.

תַּכְלִיתִי, ת. צוועקמעסיקער.

תַּכְלִיתִיּוּת, נ. צוועקמעסיקייט.

תְּכַלְכַּל, ת. בלוילעכער.

תְּכֵלֶת, נ. הימל־בלוי; תכלת: בלויער וועב־שטאָף.

תְּכֵלְתִּי, ת. בלויער: הימל־בלויער.

תָּכַן (תָּכַן, יִתְכֹּן), פ״י. פלאַנירן; אויסמעסטן; אויספאָרשן; אָפּשאַצן.

– הִתָּכֵן, פלאַנירט ווערן; אויסגעמאָסטן ווערן; אויסגעפאָרשט ווערן; מעגלעך ווערן.

– יִתָּכֵן, תה״פ. מעגלעך; אפשר.

– הֲיִתָּכֵן? צי איז עס מעגלעך?

– תִּכֵּן, פלאַנירן; אויסמעסטן; אויסרעכענען; אָפּשאַצן; צוגרייטן.

– תֻּכַּן, פלאַנירט ווערן; אויסגעמאָסטן ווערן; אויסגערעכנט ווערן.

תֹּכֶן, ז. אינהאַלט; אַנטהאַלט; פעסטגעזעצטע מאָס; צאָל; קוואַנטיטעט.

תְּכֻנָּה, נ. אַסטראָנאָמיע.

תִּכְנוּן, ז. פלאַנירונג.

תָּכְנִיָּה, נ. טעאַטער־פּראָגראַם; קאָנצערטן־פּראָגראַם.

תָּכְנִית, נ. פלאַן; פראָגראַם.

תָּכְנִיתִי, ת. פלאַנמעסיקער; פלאַן־.

תָּכְנִיתִיּוּת, נ. פלאַנמעסיקייט.

תַּכְנֵן, פ״י. פלאַנירן; פּראָיעקטירן.

– תֻּכְנַן, פלאַנירט ווערן; פּראָיעקטירט ווערן.

תַּכְסִיס, ז. מאַנעווער; טאַקטיק; מיטל; סטראַטעגיע; פאָרטל; העפלעכקייט; עטיקעטע.

תַּכְסִיסִי, ת. טאַקטישער; סטראַטעגישער; מאַנעווערישער.

תַּכְסִיסָן, ז. סטראַטעג; טאַקטיקער; מאַנעווערירער.

תַּכְסִיסָנוּת, נ. סטראַטעגיע; טאַקטיק.

תַּכְסֵס, פ״י. אונטערפירן; מאַנעווירירן; צוטראַכטן טאַקטיק.

– תֻּכְסַס, צוגעטראַכט ווערן סטראַטעגיע, טאַקטיק, מאַנעווער.

תָּכַף (תָּכַף, יִתְכֹּף), פעו״י. פאַרבינדן איינס מיטן אַנדערן; צונויפניייען; צוזאַמענניייען; אָנקומען איינס נאָכן אַנדערן.

– תִּכֵּף, מאַכן אָפּט; איבערחזרן אָפּט.

– הִתְכֵּף, פאַרבינדן; צוזאַמענשטעלן.

תֵּכֶף, תה״פ. באַלד; שוין; גלייך.

– תֵּכֶף וּמִיָּד, מיטן מאָמענט.

תֹּכֶף, ז. אָפטקייט.

תַּכְרִיךְ, ז. בינטל; פעקל; דעקע; איבערדעקונג; איינבאַלאַזש.

– תַּכְרִיכִים, תכריכים, בגדים אין וועלכע אַ מת ווערט באַגראָבן.

תַּכְשִׁיט, ז. צירונג; שמוק; יאַט; תכשיט.

תַּכְשִׁיר, ז. פּרעפּאַראַט (כעמיע, מעד.).

תַּכְשֵׁרָה, נ. געלעגנהייט; שאַנס.

תִּכְתֹּבֶת, נ. דורכשרייבונג; בריוו־אויסטויש; קאָרעספּאָנדענץ.

תַּכְתִּיב, ז. דיקטאַט.

תֵּל, ז. בערגל; באַרג־אָנשיט; חורבה־באַרג.

– **תֵּל עוֹלָם**, באַרג פון חורבות.

– **תֵּל גַּב**, ערד־אָנשיט הינטער אַ טראַנשיי.

– **תֵּל חָזֶה**, ערד־אָנשיט פאַר אַ טראַנשיי.

– **תִּלֵּי תִּלִּים שֶׁל־**, אַ יַם (איין זין פון אַ מענגע).

– **עָמַד עַל תִּלּוֹ**, ווערן גענצלעך אויפגעבויט.

תְּלָא־אִילָן, ז. וועוויריק.

תְּלָאָה, נ. מי און מאַטערניש; פּײַן; צרה.

תַּלְאוּבָה, נ. טרוקעניש; חמימה; היץ.

תְּלַאי, ז. הענגער; אויערל אויפצוהענגען (ביי אַ כלי)

תַּלְבִּיד, ז. דיקטן־פלאַטע.

תִּלְבֹּשֶׁת, נ. אָנטו; קליידונג; טראַכט; אוניפאָרם.

תֶּלֶג ז. שניי.

תָּלֹה (תָּלָה, יִתְלֶה), פ״י. הענגען: אויפהענגען; אָנהענגען; פאַרהענגען; זײַן אָפּהענגיק; מאַכן אָפּהענגיק.

– **הִתָּלֵה**, געהאָנגען ווערן; אויפגעהאָנגען ווערן; אָנהענגען זיך; אויפהענגען זיך; אָנכאַפּן זיך.

– **תַּלֵּה**, אויפהענגען; פאַרהענגען; אָפּלייגן.

תָּלוּא, ת. געהאָנגענער: אויפגעהאָנגענער; פאַרהאָנגענער.

תְּלוּדָה, נ. געבורטס־צאָל; געבורטשאַפט.

תָּלוּי, ת. געהאָנגענער: אויפגעהאָנגענער; פאַרהאָנגענער; אָפּהענגיקער; צווייפל־האַפטער.

– **תָּלוּי וְעוֹמֵד**, ספקדיקער; נישט באַשלאָסענער.

– **בִּלְתִּי־תָלוּי**, אומאָפּהענגיקער; זעלבשטענדיקער.

תְּלוּי, תְּלוּי, ז. הענגער: פעטליע: וואָרט אָדער אות צוגעשריבן איבער דער שורה.

תִּלּוּי ז. אויפהייבונג: דערהייבונג; אָפּלייגונג.

– **בְּתִלּוּי־יָד**, אויפהייבנדיק די האַנט.

תְּלוּל, ז. אָנוווּקס; בראָדאַווקע.

תָּלוּל, ת. משופעדיקער; אַראָפּהענגענדיקער.

תִּלּוּל, ז. שפּועים־אָנשיטונג.

תְּלוּלִית, נ. בערגעלע.

תִּלּוּם, ז. בייטן־שנײַדונג.

תִּלּוֹן, ז. בערגעלע.

תְּלוּנָה, נ. אָנקלאַגע; טענה; פאַרקלאָגונג.

תִּלּוּעַ, ז. אַנטווערמונג; ווערעם־באַזײַטיקונג.

תָּלוּשׁ, ת. אָפּגעריסענער.

תְּלוּשׁ, ז. קופּאָן; אָפּרײַס־צעטל; אָפּריסל.

תְּלוּת, נ. אָפּהענגיקייט: אות אָדער וואָרט צוגעשריבן איבער דער שורה.

תְּלִי, ז. הענגער; האָקן־הענגער; פײַלן־בײַטל; דער דראַקאָן (שטערן־קאָנסטעלאַציע).

תְּלִיָה, נ. העַנגונג; אויפֿהענגונג; תּליה.

תְּלִיוֹן, ז. ברעלאָק; מעדאַליאָן; ברוסט־הענגערל (צירונג).

תְּלִילוּת, נ. משופּעדיקייט.

תְּלִים, ז״ר. אָפּקירצונג פֿון תְּהִלִּים.

תַּלְיָנוּת, נ. תַּלינישקייט.

תַּלְיָן, ז. תּלין; הענקער.

תָּלִישׁ, ז. אויפֿזאַמל פֿון געוויקסן דורך אָפּפּליקונג; אָפּגעפּליקטקייט; אָפּגע־ריסנקייט; אָפּריַיסלעכער.

תְּלִישָׁה, נ. אָפּפּליקונג; אָפּריַיסונג; אויסריַיסונג; אַרויסריַיסונג; איבער־ריַיס־אַקצענט אין תּנ״ך.

תְּלִישׁוּת, נ. אָפּגעריסנקייט; אויסגע־ריסנקייט; אויסגעוואָרצלטקייט.

תַּלְכִּיד, ז. פֿאַראייניקונג פֿון קליינע טיילכלעך אין איין גאַנצקייט; קאָנ־צענטראַציע.

תָּלַל, פ״י. אָנבערגלען; אָנהויפֿן; אָנ־שטויסן; אָנשיטן שפּועים.

— תָּלוּל, אָנגעשיט ווערן.

— הִתְלִיל, אויפֿהייבן; אויפֿהייבן זיך; אָנגעשיט ווערן.

— הֵתֵל, אָפּחוזקן; שפּאָטן; אָפּשפּעטן; אָפּלאַכן.

— הוּתַל, אָפּגעחוזקט ווערן; אָפּגע־שפּאָט ווערן; אָפּגעלאַכט ווערן; ווערן צו שפּאָט.

תַּלֶּלֶת, נ. סוכאָטע; טשעכאָטקע; טובער־קולאָז.

תֶּלֶם, ז. בייט; צווישנבייט; ראָוו צווישן בייטן.

— תַּלְמֵי רְבִיעָה, ברייטע צווישנבייטן.

— הָלַךְ בַּתֶּלֶם, גיין אין שפּאַן, ס׳הייסט גיין גלייַך, ווי עס פֿירן די צווישנ־בייטן.

תִּלֵּם, פ״י. מאַכן ראָוועס צווישן בייטן; שניידן צווישנבייטן.

— תֻּלּוֹם, צעשניטן ווערן אין צווישנ־בייטן.

תַּלָּם, ז. אַקערער; שניַידער פֿון צווישנ־בייטן.

תַּלְמוּד, ז. לערע; לערנונג; אונטער־ריכט; תּלמוד (גמרא מיט משניות).

— תַּלְמוּד בַּבְלִי, תּלמוד צוזאַמענגע־שטעלט פֿון גמרא׳ס אויף משנה דורך בבֿלער תּלמידי־חכמים (רעד. דורך ר׳ אשי אין בבֿל).

— תַּלְמוּד יְרוּשַׁלְמִי, תּלמוד צוזאַמענגע־שטעלט פֿון גמרא׳ס אויף משנה דורך ארץ־ישׂראלדיקע תּלמידי־חכמים (רעד. דורך ר׳ יוחנן).

— תַּלְמוּד־תּוֹרָה, תּורה־אונטערריכט; תּלמוד־שול (שטופֿע צווישן חדר און ישיבֿה).

תַּלְמוּדִי ת. תּלמודיסטישער.

תַּלְמֵי, תַּלְמִי, ז. קאַנאַל.

תַּלְמִיד, ז. שילער.

— תַּלְמִיד חָכָם, געלערנטער.

תַּלְמִית, נ. שמאָלער צווישנבייט.

תֻּלְסִין, ז״ר. פּלודערן.

(תָּלַע) הִתְלֵעַ, פ״ע. ווערעמדיק ווערן.

— תִּלֵּעַ, אַנטווערמען; באַזייַטיקן ווע־רעם; רויט מאַכן.

— תֻּלּוֹעַ, באַזייַטיקט ווערן פֿון ווערעם; פֿאַרווערעמט ווערן; ווערן רויט; אָנ־טון זיך אין פּורפּור־קליידער.

– הִתָּלַע, פֿאַרוואָרעמט ווערן; באַזײַטיקן דינע וואָרצלעך.

– הֻתְלַע, וואָרעמדיק ווערן.

תֶּלֶף, ז. אַקאַדעמיע; בילדונגס־שול.

תַּלְפִּיָּה, נ. (ר׳ תַּלְפִּיּוֹת), פֿעסטונג; שלאָס.

– בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת, פּראַכטפֿול געבויטער.

תַּלְקִיט, ז. קאָנגלאָמעראַט (צונויפֿמיש).

תָּלַשׁ (תָּלַשׁ, יִתְלשׁ), פ״י. רײַסן; אָפּ־רײַסן; אויסרײַסן; אַרויסרײַסן.

– הִתָּלֵשׁ, אָפּגעריסן ווערן; אויסגעריסן ווערן; אויסגעוואָרצלט ווערן.

– תַּלֵּשׁ, אָפּרײַסן; אַרויסרײַסן.

תְּלָת, ש״מ. דרײַ.

– תְּלַת־אֵבֶר, טרינאָם (אין אַלגעברע).

– תְּלַת־אוֹפָן, דרײַרעדלדיקער וועלי־סאָפּעד.

– תְּלַת־מְמַדִּי, דרײַ־דימענסיעדיקער.

– תְּלַת־שִׂיחַ, געשפּרעך פֿון דרײַ מענטשן.

– תְּלַת־שְׁנָתִי, דרײַ־יעריקער.

תִּלְתִּיל, ז. לאָקן־וויקלונג; הינעראָויג; בראָדאַוועקע.

תַּלְתַּל, ז. לאָק; באַרג; סטערטע.

תִּלְתֵּל, פ״י. מאַכן לאָקן; קאַרבירן; אָנ־דולירן.

– תֻּלְתַּל, קאַרבירט ווערן; אָנדולירט ווערן.

תִּלְתָּן, ז. קאָניטשינע (פֿאַשע־געוויקס).

תִּלְתָּנִי, ת. דרײַ־בלעטלדיקער.

תַּם, פ״ע. פֿאַרענדיקטער. זע תָּמַם.

תָּם, ת. גאַנצער; אומבאַפֿלעקטער; אומ־שולדיקער; פּשוטער; נאַיִווער; אומ־באַשעדיקטער.

– כְּתִיבָה תַּמָּה, קאַליגראַפֿיע.

תֹּם, ז. רעכטפֿאַרטיקייט; אומבאַפֿלעקט־קייט; ריינקייט; גאַנצקייט; נאַיִווי־טעט; שלימותדיקייט; אָרנטלעכקייט.

– לְתֻמּוֹ, נאַיִוועהייט; אָן שום זײַטיקן מיין.

– כְּתֻמָּם, אין זייער גאַנצקייט; אין זייער פֿולקייט.

– בְּתָם־לֵב, מיט אַ ריינע כוונה

– לְפִי תֻּמּוֹ, אויס נאַיִוויטעט.

תָּם, תַּמָּן, תה״פ. דאָרט; אין דעם דאָ־זיקן פּלאַץ; ארץ־ישׂראל (לויט תּלמוד בבלי).

תֶּמֶד, תְּמָד, תָּמָד, ז. צווייטראַנגיקער ווײַן; מעד.

תָּמַד (תָּמַד, יִתְמַד), פ״י. אײַננעצן; פֿאַרוואַסערן; כסדר טון; פֿאָרזעצן.

– הִתָּמֵד, צוזאַמענגיסן, צוזאַמענמישן מיט וואַסער (וועגן האָניק).

– תַּמֵּד, מאַכן מעד; צוזאַמענגיסן מיט וואַסער.

– הִתְמִיד, אַרבעטן פֿלײַסיק; ממשיך זײַן אָן איבעררײַס; פֿלײַסיק זײַן.

– הֻתְמַד, באַשטימען אויף שטענדיק; טון עפּעס כסדר.

תָּמֹהַּ (תָּמַהּ, יִתְמַהּ), פ״ע. פֿאַרבליפֿט ווערן; שטוינען; וווּנדערן זיך; צוויי־פֿלען.

– תַּמֵּהַּ, מאַכן שטוינען; פֿאַרבליפֿן.

– הַתְמֵהַּ, מאַכן שטוינען; פֿאַרוווּנדערן; וווּנדערן זיך.

— הִתַּמֵּהַּ, שטוינען; וווּנדערן זיך; אָ־רויסרופֿן שטוינונג.

תְּמֵהַּ, ת. שטוינענדיקער; זיך וווּנדערנ־דיקער.

— תְּמֵהנִי, תְּמֵהַנִּי, איך שטוין; איך וווּנדער זיך.

תַּמָּה, נ. פֿאָלק ישראל (מליצה).

תְּמַהּ, ז. וווּנדערונג; פֿאַרוווּנדערונג; שטוינונג; פֿאַרבליפֿונג.

— הֵא הַתְּמַהּ, הא פֿון אָנהייב וואָרט אויסצודריקן פֿאַרוווּנדערונג און פֿראַגע.

תֻּמָּה, נ. רעכטפֿאַרטיקייט; אָרנטלעכקייט; אויפֿריכטיקייט; נאַיִוויטעט.

תַּמְהַאי, ז. טשודאַק; אויסטערלישער.

תִּמָּהוֹן, ז. שטוינונג; פֿאַרוווּנדערונג; פֿאַרבליפֿונג; פֿאַרלעגנהייט.

תִּמְהוֹנִי, ת. אויסטערלישער; טשודאַק.

תָּמוּהַּ, ת. אויסטערלישער.

תְּמוּהָה, נ. שטוינונג אַרויסרופֿנדיקע זאַך.

תַּמּוּז, ז. צענטער חודש פֿון ייִדישן קאַ־לענדאַר, פֿאַלט אויס בערך אין יולי

— שִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז, תּענית 17 טעג אין תּמוז.

תַּמּוּז, ז. מענטש אָן וויִעס.

תְּמוּטָה, נ. צוזאַמענברוך; איינפֿאַלונג.

תָּמוּךְ, ת. געשטיצטער.

תְּמוֹל, תה״פ. נעכטן; אייערנעכטן.

— כִּתְמוֹל־שִׁלְשׁוֹם, ווי אַנומלט; ווי דערוועגעשטשע.

— מִתְּמוֹל־שִׁלְשׁוֹם, פֿון אַנומלט.

תְּמוּנָה, נ. בילד; אָפּבילד; געמעל.

תְּמוּנִי, ת. בילדלעכער; מאָלערישער.

תִּמּוּר, ז. דערהייבונג; אויפֿשטייַג.

תְּמוּר, מ״י. אָנשטאָט; ווי.

תְּמוּרָה, נ. עקוויוואַלענט; גלייַכוווערט; אָפּצאָל; אָפּבייַט; אָפּאָזיציע (אין גראַמ.); מסכתּא אין מִשנה און תּלמוד וועגן אָפּבייַט פֿון בהמות ווי קרבנות.

תִּמּוֹרָה, נ. פּאַלמען־אָרנאַמענט.

תֻּמּוּת, נ. שלימותדיקייט; אומבאַפֿלעקט־קייט.

תְּמוּתָה, נ. שטערבלעכקייט; שטאַרבונג; בהמה וואָס האַלט בייַם פּגרן.

— בֶּן־תְּמוּתָה, שטערבלעכער.

תְּמְזֹגֶת, נ. צוזאַמענמיש; קאָנגלאָמעראַט; קאָנסטיטוציע (פֿיזישע און פּסיכישע).

תַּמְחוּי, ז. גרויסע שיסל מיט אָפּטיילונ־גען; בעקן פֿון וועלכן מ׳טיילט אויס געקעכץ פֿאַר אָרעמע; אויסהוילונג אין עול וואָס ליגט אויפֿן קאַרג פֿון דער בהמה.

— בֵּית־תַּמְחוּי, גורקיך פֿאַר אָרעמע.

תַּמְחוּת, נ. שטויב.

תַּמְחִיר, ז. פּרייַז־קאַלקולאַציע.

תַּמְחִירָן, ז. פּרייַזן־קאַלקולאַטאָר.

תַּמְחִית, נ. פּירע; צעריבענע קאַרטאָפֿל, פּרוכטן, אָדער גרינסן.

תָּמִיד, תה״פ. שטענדיק; סטאַביל; תּמיד: מאָרגן־ און אָוונט־קרבן (אין בית המקדש); מסכתּא אין דער משנה.

— נֵר תָּמִיד, אייביק־ברענענדיק פֿייַער אין גאָלדענעם לאָמפּ אין בית־המקדש; לאָמפּ וואָס ברענט שטענדיק אין אַ שול פֿאַרן ארון־קדש.

— אַחַת לְתָמִיד, איינמאָל פֿאַר אַלע־מאָל.

תְּמִידוּת, נ. באַשטענדיקייט; סטאַביל־קייט; אומאיבעררײַסלעכקייט.

תְּמִידִי, ת. באַשטענדיקער; סטאַבילער; דויערהאַפטער; פּערמאַנענטער.

תְּמִיהָה, נ. פאַרוווּנדערונג; פאַרבליפונג; שטוינונג.

תְּמִיהוּת, נ. אויסטערלישקייט.

תְּמִיכָה, נ. שטיצע; אונטערשטיצונג; הילף; אונטערלענונג; אונטערשפּאַרונג.

תָּמִים, ת. שלימותדיקער; גאַנצער; אומבאַפלעקטער; אומבאַרירטער; אומשולדיקער; רעכטפאַרטיקער; נאַיווער.

– תְּמִים דֵעוֹת, איינפאַרשטאַנדיקער; איינשטימיקער.

– תְּמִים־דֶרֶךְ, גראָדליניקער.

– בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים, אמת און אויפריכטיק.

– הוֹלֵךְ תָּמִים, ערלעכער און גראָדליניקער.

תֻּמִּים, ז״ר. אוּרִים וְתֻמִּים, אָראַקל־שטיינער.

תְּמִימוּת, נ. נאַיוויטעט; אומשולד; ערלעכקייט; רעכטפאַרטיקייט.

תְּמִיסָה, נ. לייזונג.

תָּמִיר, ת. גערוויקסיקער; הויכער; שלאַנקער.

תְּמִירוּת, נ. גערוויקסיקייט; שלאַנקייט.

תָּמַךְ (תָּמַךְ, יִתְמֹךְ), פ״י. שטיצן; אונטערשטיצן; העלפן; אונטערלענען; אונטערשפּאַרן.

– תָּמַךְ כָּבוֹד, געערט ווערן; באַערט ווערן.

– תּוֹמֵךְ שֵׁבֶט, הערשער; רעגירער.

– הִתָּמֵךְ, געשטיצט ווערן; אונטערשטיצט ווערן; אונטערגעהאַלטן ווערן; אונטערגעלענט ווערן; אונטערגעשפּאַרט ווערן.

תֶּמֶךְ, תִּמְכָּא, ז. תַּמְכָה, נ. כריין.

תַּמְלוּג, ז. טאַנטיעמע; ראָיאַלטיס.

תַּמְלוּחִית, נ. געזאַלצנקייט.

תִּמְלַחַת, נ. זאַלצן־קאָנצענטראַציע.

תַּמְלִיל, ז. ליברעטאָ.

תַּמְלִית, נ. פּילעכץ; אָנפּילעכץ.

תָּמֹם (תַּם, יִתֹּם, יִתַּם), פ״ע. געענדיקט ווערן; פאַרענדיקט ווערן; ענדיקן זיך; אויסלאָזן זיך; פאַ־ניכטעט ווערן; פאַרלענדט ווערן.

– עַד תֻּמּוֹ, ביז צום סוף.

– תַּמֵּם, ענדיקן; אויסענדיקן; פאַרענדיקן.

– הָתֵם, פאַרענדיקן; אויסענדיקן; דערגענצן; פאַרניכטן; מאַכן רעכטפאַרטיק.

– הַתְמֵם, מאַכן רעכטפאַרטיק; פאַרענדיקן; דערגענצן.

– הֻתְמֵם, ווערן ערלעך און רעכטפאַרטיק.

– הִתַּמֵּם, ווײַזן זיך אַלס נאַיווער; ווײַזן זיך אַלס לעמעלע; מאַכן אָנשטעל פון אַ תּם.

תֹּמֶן, ז. אַכטל פון אַ קַב (תּבוּאה־מאָס).

תַּמָּן, תה״פ. דאָרט.

תְּמָנוּן, ז. אַכטפיסיקער (אָקטאָפּוס ווולגאַריס, יַם־באַשעפעניש).

תְּמְנוּעַ, נ. פאַרמײַדונג: פּרעווענטיווע באַהאַנדלונג (מעד.).

תְּמְנִיּוֹן, ז. אָקטאָעדער, אַכטווענטלדיקע טאָפּל־פּיראַמידע (געאָמ.).

תַּמְנִית, נ. אַכטפּערזאָניקער אָרקעסטער אָדער כאָר.

תִּמְנָעָה, נ. פּרעווענטיווער הייל־אַנשטאַלט.

תִּמְנָעִי, ת. פּרעווענטיווער.

תֶּמֶס, ז. צעפּליסונג: צעלאָזונג.

תְּמִסָּה, נ. לייזונג.

תִּמְסָח, ז. קראָקאָדיל.

תַּמְסִיר, ז. קאָמוניקאַט.

תִּמְסֹרֶת, נ. איבערגעבונג: טראַנסמיסאַציע: טראַנסמיסיע.

תִּמְצוּת, נ. קיצור־מאַכונג: קאָנספּעקטירונג.

תַּמְצִית, נ. עסענץ: קאָנצענטראַט: עקסטראַקט: זאַפט: אויסצוג: קיצור.

— דַּם הַתַּמְצִית, פאַרהאַלטן בלוט: לעצטער טראָפּן בלוט.

תַּמְצִיתִי, ת. עקסטראַקטיווער: קאָנצענטרירטער: עיקרדיקער.

תַּמְצֵת, פ״י. אַרויסנעמען עקסטראַקט: מאַכן קאָנספּעקט.

— תֻּמְצוֹת, קאָנספּעקטירט ווערן.

תָּמָר, ז. פּאַלמע: טייטלבוים: טייטל.

תֹּמֶר, ז. פּאַלמע: טייטלבוים.

(תמר) תַּמֵּר, פ״ע. דערהייבן זיך.

— הִתְּתַּמֵּר, אויפהייבן זיך: דערהייבן ווערן.

תְּמָרָה, נ. טייטלבוים: טייטל: אויסשטאַרק (אין געוויקס).

תִּמֹּרָה, נ. פּאַלמען־אָרנאַמענט.

תַּמְרוּט, ז. פּאָליטור.

תִּמְרוֹן, ז. מאַנעווער: טאַקטיק: פּאַרטל.

תִּמְרוּן, ז. מאַנעווירונג: מושטרירונג.

תַּמְרוּק, ז. קאָסמעטיק: פּערפום.

— תַּמְרוּקִים, קאָסמעטישע־שטאָפן.

תַּמְרוּקִיָּה, נ. פּערפומעריע.

תַּמְרוּר, ז. זײַל מיט וועג־צייכן: וועגשילד (אין קאָמוניקאַציע־וועזן).

(תַּמְרוּר) תַּמְרוּרִים, ז״ר. פאַרביטערטקייט: ביטערניש: וויי: צרה.

תִּמְרוּר, ז. באַשטימונג פון פאַרקערצייכנס און סיגנאַליזאַציע.

תִּמְרֵן, פ״י. מאַנעווירן: מושטרירן: מאַכן מאַנעווערס.

תַּמְשִׁיחַ, ז. באַטיק: געמעל.

תַּן, ז. שאַקאַל (קאַניס אַורעוס).

תַּנָּא, ז. געלערנטער פון די חכמי־המשנה, תוספתא, ברייתא א״א (פון שמעון הצדיק ביז די תלמידים פון ר׳ יהודה הנשיא).

— תַּנָּא בָּרָא, תנא וואָס קומט צום אויסדרוק אין דער ברייתא.

— תַּנָּא קַמָּא, דער ערשטער תנא — וואָס קומט צום אויסדרוק אין ערשטן טייל פון דער משנה אָדער ברייתא: גרויסער געלערנטער.

— תַּנָּא בַּתְרָא, דער לעצטער תנא (אין סיפא פון דער משנה אָדער ברייתא.

תְּנַאי, ז. באַדינג: קלאַוזולע: באַוואָרעניש.

— תְּנָאִים, ז״ר. באַדינגונגען: אָפּמאַך צווישן חתן־כלה.

— צוּ־עַל־תְּנַאי, אָרדער ניסי — דעקרעט פֿון העכסטן געריכט, אַ רעגירונגס־אַמט זאָל קומען באַגרינדן פֿאַרוואָס ער שאַפֿט נישט אָפּ זײַן באַשלוס קעגן דעם מאָנענדיקן בירגער.

— גֵּט עַל־תְּנַאי, גט פֿאַר אַ פּרוּי, וואָס איר מאַן גייט אויף מלחמה אָדער אויף אַ געפֿערלעכע שליחות.

תְּנַגֹּדֶת, נ. ווידערשטאַנדפֿעאיקייט.

תִּנְגּוּן, ז. אינסטרומענטירונג (אין מוזיק).

תִּנְגֵּן, פ״י. אינסטרומענטירן.

— תֻּנְגּוֹן, אינסטרומענטירט ווערן.

תָּנֹה (תָּנָה, יִתְנֶה), פ״ע. קאָנטראַקטירן; לערנען: שטודירן: אונטעררעכטן.

— תַּנֵּה, דערציילן: פֿאָרשטעלן: באַקלאָגן.

— הַתְנֵה, שטעלן באַדינגונגען: קאָנט־ראַקטירן: פֿאַרהאַנדלען וועגן אַן אָפּ־מאַך.

— הַתְנֵה אֲהָבִים, האָבן ליבע־באַציאונגען.

— הֻתְנֵה, באַשטימט ווערן: אָפּגעמאַכט ווערן: אָפּגערעדט ווערן.

— תְּנוּ רַבָּנָן, תָּנוּ רַבָּנָן, אונזערע חכמים האָבן געלערנט.

תְּנוּאָה, נ. ווידערווילן: אויסרייד: קעג־נערשאַפֿט.

תְּנוּבָה, נ. געוויקס; שניט: אײַנזאַמ־לונג פֿון פֿעלד־ און גאָרטן־פּראָדוקטן; אײַנזאַמלונג.

תְּנוּדָה, נ. באַוועגונג; וויבראַציע; וואַק־לונג; וואַנדערונג.

תְּנוּחָה, נ. רו: אַרט פֿון ליגן; פּאָזיציע (פֿון דער האַנט אויף מוזיק־אינסטרו־מענט).

תְּנוּךְ, ז. תְּנוּךְ־אֹזֶן, אויערלאַפּ.

תִּנּוּי, ז. דערציילונג.

תְּנוּמָה, נ. דרימל.

תְּנוּעָה, נ. באַוועגונג (פֿיזישע, פּאָליטי־שע): זשעסט: וואַקלונג: וואָקאַל: אַליינהילכער.

— תְּנוּעָה גְדוֹלָה (אֲרֻכָּה), לאַנגער וואָ־קאַל (ָ [קָמַץ גָּדוֹל], ִי [חִירִיק גָּדוֹל], ֵ [צֵירֶה], וּ [שׁוּרוּק], וֹ [חוֹלָם] זענען לאַנגע וואָקאַלן).

— תְּנוּעָה קְטַנָּה (קְצָרָה), קורצער וואָ־קאַל (ַ [פַּתָּח], ָ [קָמַץ קָטָן], ִ [חִי־רִיק קָטָן], ֶ [סֶגּוֹל], ֻ [קֻבּוּץ] זענען קורצע וואָקאַלן).

— תְּנוּעַת מֶלְקָחַיִם, פֿלאַנקירונגס־מאַ־נעוור (אין מיליט. סטראַטעגיע).

תְּנוּעִי, ת. וואָקאַלער: אַליינהילכיקער.

תְּנוּפָה, נ. אויפֿהייב: שווונג; אימפּעט; פֿאָכע.

— גַּלְגַּל־תְּנוּפָה, שווונג־ראָד (אין מאַ־שינען).

— מִלְחֶמֶת־תְּנוּפָה, אָנגריף־קריג: אָפֿענ־סיווע.

תַּנּוּר, ז. אויוון.

תַּנּוּרָן, ז. אַרבעטער בײַ אַן אויוון (אין אַ פֿאַבריק, אײַזן־גיסערײַ א״א).

תֶּנַח, ז. קאַדענצאַ (פֿינאַלער פֿראַגמענט אין מוזיקאַלישער שאַפֿונג).

תַּנְחוּמִים, ז״ר. טרייסט; טרייסטונג.

תְּנַי, ז. באַדינג; קלאַוזולע; באַוואָרעניש.

תַּנְיָא, פ״ע. אין דער בְּרַיתא איז געזאָגט. (אָנהייב פֿון גמרא).

— **בַּעַל הַתַּנְיָא**, באַצ. פֿאַר רבי שניאור זלמן מלאַדי (מחבר פֿון ספֿר „לקוטי אֲמָרִים״, וואָס הייבט זיך אָן מיט „תַּנְיָא״).

תְּנָיָה, נ. קלאַוזול: באַוואָרעניש (אין אַן אָפּמאַך).

תַּנִּים, ז. קראָקאָדיל; מערצאָל פֿון „תַּן״ — שאַקאַלן.

תַּנִּין, ז. קראָקאָדיל.

— **תַּנִּינִים**, גרויסע ים־באַשעפֿענישן.

— **דִּמְעוֹת תַּנִּין**, קראָקאָדיל־טרערן.

תִּנְיָנִי, ת. סעקונדערער; צווייטראַנגיקער.

תַּנַ״ךְ, ז. ר״ת פֿון תּוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים — ביבל.

תַּנָ״כִי, ת. תּנ״כישער; ביבלישער.

תְּנַן, פ״ע. אין דער מִשנה האָבן מיר געלערנט (אין דער גמרא בײַם אַרײַנפֿיר אין מִשנה).

(תְּנֹעַ) הִתְנֵעַ, פ״י. לאָזן אין באַוועגונג; לאָזן אין גאַנג; אויפֿרודערן.

— **הֻתְנַע**, געלאָזט ווערן אין באַוועגונג; געלאָזט ווערן אין גאַנג; אויפֿגערודערט ווערן.

תַּנָּר, ז. אויוון־בויער.

תִּנְשֶׁמֶת, נ. פֿוהאַטש (טיטאָ אַלבאַ, רויבפֿויגל); יאַשטשעריצע.

תֻּנְפָּן, ז. קעסלפֿויק.

תֻּנְפְּנַאי, ז. פֿויקער אויף אַ קעסלפֿויק.

תְּסִבָּה, נ. אומקרײַזונג; אַרומקרײַז; אַרומגיי.

תַּסְבִּיךְ, ז. פּסיכישע פֿאַרוויקלונג; קאָמפּלעקס (פּסיכישער).

— **תַּסְבִּיךְ אֲדִיפּוּס**, עדיפּוס־קאָמפּלעקס (סעקסועלער דראַנג צו דער מוטער).

— **תַּסְבִּיךְ נְחִיתוּת**, מינדערווערטיקייט־קאָמפּלעקס.

תִּסְבֹּכֶת, נ. פֿאַרפּלאָנטערונג; פּלאָנטערניש; פֿאַרוויקלונג; קאָמפּליקאַציע.

תַּסְדִּיר, ז. געריכטעטע מוזיקאַלישע שאַפֿונג (פֿאַר אינסטרומענט אָדער שטימען).

תְּסוּגָה, נ. צוריקצוג; צוריקטריט.

תָּסוּס, ת. אויספֿערמענטירטער.

תָּסִיל, ז. ווילדע קליינע טויב.

תָּסִיס, ת. פֿערמענטירנדיקער; יוירנדיקער; שאַמפּאַן.

תְּסִיסָה, נ. פֿערמענטירונג; יוירונג; (אי־בערג.) צעקאָכעניש; אויפֿרודערונג.

תַּסְכִּית, ז. ראַדיאָ־פֿאָרשטעלונג.

תִּסְמֹנֶת, ז. סימפּטאָם.

תַּסְנִין, ז. דורכגעזײַערטע פֿליסיקייט.

תָּסַס (תָּסַס, יִתְסֹס), פ״ע. פֿערמענטירן; יוירן; קאָכן זיך; צעקאָכן זיך; אויפֿרעגן זיך.

— **הַתְסֵס**, מאַכן פֿערמענטירן; מאַכן יוירן; מאַכן קאָכן זיך; אויפֿשטורמען.

— **הֻתְסַס**, דערפֿירט ווערן צו פֿערמענטירונג; אויפֿגעבראַכט ווערן.

תֹּסֶס, תַּסָּס, ז. פֿערמענט; יורונג.

תִּסְפֹּרֶת, נ. האָר־אָפּשערונג.

תַּסְקוּפִים, ז״ר. אויסרייד; פּרעטעקסט.

תִּסְקֹרֶת, נ. רעווי; קליינקונסט־פֿאָרשטעלונג.

תַּסְרִיט, נ. פֿילם־סצענאַר; געצייכנטער פּלאַן.

תַּסְרִטַאי, ז. סצענאַר־שרײַבער.

תִּסְרֹקֶת, נ. פֿריזור; שעוועליור.

(תַּעֵב) הִתְעַב, פּ״ע. עקלדיק ווערן; אָפּ־שטויסנדיק ווערן; פֿאַרמיאוסט ווערן.

– תַּעֵב, מיאוסן זיך; עקלען; מיגלען.

– תִּעוּב, זײַן עקלדיק; זײַן אָפּשטויסנ־דיק; זײַן פֿאַרמיאוסט.

– הִתְעִב, האַנדלען עקלדיק; האַנדלען אָפּשטויסנדיק.

תַּעַב, ז תִּעֵבָה, נ. אומווירדיקייט; עקל־האַפֿטיקייט; מיגל.

תַּעְבּוּד, ז. באַאַרבעטונג (פֿון קינסטלע־רישע שאַפֿונג).

תַּעֲבוּרָה, נ. קאָמוניקאַציע; וועג־קאָמו־ניקאַציע; וועג־פֿאַרקער.

תַּעֵד, פּ״י. זאַמלען און קאָנצענטרירן דאָ־קומענטן.

– תִּעוּד, צונויפֿגעזאַמלט און קאָנצענ־טרירט ווערן (דאָקומענטן).

תָּעָה (תָּעָה, יִתְעֶה), פּ״ע. בלאָנדזשען; אַרומבלאָנדזשען; פֿאַרבלאָנדזשען; אַ־ראָפּגיין פֿון גלײַכן וועג.

– הִתְעָה, אַראָפּגעפֿירט ווערן פֿון וועג; אַרײַנגעפֿירט ווערן אין אַ טעות; צע־מישט ווערן.

– הִתְעָה, אַראָפּפֿירן פֿון גלײַכן וועג; אַרײַנפֿירן אין אַ טעות.

– הָתְעָה, אַראָפּגעפֿירט ווערן פֿון גלײַכן וועג; אַרײַנגעפֿירט ווערן אין אַ טעות.

תִּעוּב, ז. עקלדיקייט; מיאוסקייט; אָפּ־שטויסנדיקייט; מיגלדיקייט.

תַּעוּנָה, נ. באַלעט־קונסט; כאָרעאָגראַפֿיע.

תִּעוּד, ז. דאָקומענטן־אײַנזאַמלונג.

תְּעוּדָה, נ. באַשטעטיקונג; דאָקומענט; שײַן; אַקט; שטייגער; שליחות; ציל; אויפֿגאַבע.

– תְּעוּדַת בַּגְרוּת, מאַטורע.

– תְּעוּדַת־זֶהוּת (זֶהוּי), אידענטיטעטס־קאַרטע.

– תְּעוּדַת כָּבוֹד, ערן־שליחות.

תִּעוּל, ז. קאַנאַליזירונג; קאַנאַליזאַציע.

תְּעוּפָה, נ. אַוויאַציע; פֿלי־וועזן; פֿלי.

– חֵיל־הַתְּעוּפָה, אַוויאַציע־אַרמיי.

– שְׂדֵה־תְּעוּפָה, פֿלי־פֿעלד.

תְּעוּקָה, נ. דרוק; קלעם.

– תְּעוּקַת הַלֵּב, האַרץ־ווייטיק; אַנגינאַ פּעקטאָריס (קראַנקייט).

תְּעוּרָה, נ. אויפֿגיי (פֿון געוויקסן); זיך איבערוועקונג.

תִּעוּשׁ, ז. אינדוסטריאַליזאַציע.

תְּעִיָּה, נ. בלאָנדזשעניש; וואַנדלונג.

תַּעַל, ז. היילונג; פֿאַרהיילונג; נוץ.

תַּעֵל, פּ״י. קאַנאַליזירן.

– תֻּעוֹל, קאַנאַליזירט ווערן.

– הִתְעֵל, אויסהיילן.

תַּעֲלָא, ז. פֿוקס.

תְּעָלָה, נ. קאַנאַל; רינשטאָק; אָפּפֿלוס; אויסהיילונג; גענעזונג.

תַּעֲלוּל, ז. שטיפֿער; קונדס; שטיפֿעריי; שפּיצל.

תַּעֲלוּלִים, ז״ר. שטיפֿעריי; קאַטאָוועס; קונדסישע שטיק.

תַּעֲלוּלָן, ז. שפּיצל־אָפּטוער; קאַטאָװעס־טרײַבער.

תַּעֲלוּמָה, נ. געהײמניש; פֿאַרבאָרגעניש; רעטעניש.

תְּעָלִית, נ. קלײנער קאַנאַל; קאַנאַלעכל.

תַּעֲמוּלָה, נ. פּראָפּאַגאַנדע; אַגיטאַציע.

תַּעֲמוּלָתִי, ת. פּראָפּאַגאַנדיסטישער; אַ־גיטאַטאָרישער.

תַּעַמְלָן, ז. פּראָפּאַגאַטאָר; אַגיטאַטאָר.

תַּעַמְלָנוּת, נ. פּראָפּאַגירונג; אַגיטאַציע.

תַּעֲנוּג, ז. אָנגענעמלעכקײט; פֿאַרגעניגן.

תַּעֲנִית, נ. פֿאַסטונג; תּענית.

— תַּעֲנִית־אֶסְתֵּר, תּענית ערבֿ פּורים.

— תַּעֲנִית־יָחִיד, תּענית װאָס עמעצער נעמט אויף זיך אינדיװידועל.

— תַּעֲנִית־צִבּוּר, אַלגעמײנער תּענית.

תַּעֲסוּקָה, נ. אַרבעט־באַשעפֿטיקונג.

תַּעַף, ז. פֿלי; שװעבונג; שװוּנג.

תַּעֲצוּמָה, נ. מאַכט; מעכטיקײט; קראַפֿט.

תַּעֲצֹמֶת, נ. בײנער־סיסטעם (אין גאַנצן גוף).

תַּעַר, ז. ראַזיר־מעסער; בריטװע; שװערד־שײד.

תַּעֲרֹבֶת, נ. געמיש; מישונג.

— בֶּן־תַּעֲרוּבוֹת, זון פֿון געמישטע על־טערן.

תַּעֲרוּבָה, נ. קױציע; משכּון; גאַראַנטיע.

— בֶּן־תַּעֲרוּבוֹת, זאַקלאַדניק.

תַּעֲרוּכָה, נ. אױסשטעלונג.

תַּעֲרִיף, ז. טאַריף.

תִּעֵשׁ, פּ״י. אינדוסטריאַליזירן.

— תֻּעוֹשׁ, אינדוסטריאַליזירט װערן.

תַּעֲשִׂיָּה, נ. אינדוסטריע; פֿאַבריקאַציע.

תַּעֲשִׂיָּן, ז. אינדוסטריעלער; פֿאַבריקאַנט.

תַּעֲשִׂיָּנוּת, נ. אינדוסטריע־װעזן.

תַּעֲשִׂיָּתִי, ת. אינדוסטריעלער; אינדוס־טריע־.

תַּעְתּוּעַ, ז. פֿאַרפֿירונג; אָפּנאַרערײ; פֿון װעג אַראָפּפֿירונג.

תַּעֲתּוּעִים, ז״ר. שפּאָט; שאַרלאַטאַ־נעריע; אָפּשפּעטערײ.

תִּעְתּוּק, ז. טראַנסקריפּציע־באַשטימונג.

תַּעֲתִּיק, ז. טראַנסקריפּציע.

תַּעְתֵּעַ, פּ״ע. אַרײַנפֿירן אין אַ טעות; אָפּ־נאַרן; שפּאָטן.

— הִתַּעְתֵּעַ, חוזקן; שפּאָטן; אָפּשפּעטן; מאַכן צו־נאַר.

תֹּף, ז. פּויק; צילינדער; אויער־פּײַקל.

— תֹּף־מִרְיָם, פּײַקל; טאַנבור.

תִּפְאוּר, ז. דעקאָראַציע־אויסשטעלונג.

תַּפְאוּרָה, נ. טעאַטער־דעקאָראַציע.

תַּפְאוּרָן, ז. טעאַטער־דעקאָראַטאָר; דע־קאָראַציע־לײטער (אין טעאַטער).

תַּפְאוּרָתִי, ת. דעקאָראַטיװער.

תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת, נ. שײנקײט; פּראַכט; רום; גלאַנץ; אַכטונג; שעצונג.

תַּפּוּז, ז. (פֿאַרקירצט פֿון תַּפּוּחַ־זָהָב) מאַראַנץ; פּאָמעראַנץ.

תַּפּוּחַ, ז. עפּל; עפּלבוים; בולװע; בערגל; קעפּל; גאַלקע.

— תַּפּוּחַ אָדָם הָרִאשׁוֹן, גאָרגל־קנאָפּ.

— תַּפּוּחַ־אֲדָמָה, קאַרטאָפֿל.

— תַּפּוּחַ־זָהָב, פּאָמעראַנץ.

— תַּפּוּחַ־סְדוֹם, קאַלאָטראָפּיס — קוסט.

תָּפוּחַ, ת. געשוואָלענער: אויפֿגעלאָפֿע־נער: אויפֿגעבלאָזענער.

תְּפוּנָה, נ. צווייפֿל.

תָּפוּס, ת. פֿאַרנומענער: באַזעצטער: גע־כאַפּטער: פֿאַרכאַפּטער.

— תְּפוּסָה, געכאַפּטע און פֿאַרגעוואַל־דיקטע פֿרוי.

תְּפוּס, ז. גריַיף־אויסשטאַרק אין זאָטל.

תְּפוּסָה, נ. אייגנטום: אומצעשיידבאַר אייגנטום: פֿאַרגעוואַלדיקטע פֿרוי: טאָנאַזש: פֿאַרנעם (וואָס אַ קעגנ־שטאַנד פֿאַרנעמט אין שטח).

תְּפוּצָה, נ. פֿאַרשפּרייטונג: דיסטריבו־ציע: קאָלפּאָרטאַזש: צירקולאַציע.

תְּפוּקָה, נ. פּראָדוקציע־אַרויסגאָב.

תִּפּוּר, ז. נייאונג: שטעפּונג: שטעפּעריי.

תָּפוּשׂ, ת. געפּאַסטער: איַינגעפּאַסטער: פֿאַרנומענער: געכאַפּטער: אַריַינגעג־טוענער.

תָּפוּז, ת. מאַראַנצן־פֿאַרביקער.

תִּפְזֶרֶת, ז. אויפֿשיט (אין פֿריַי אויפֿגע־שיטן צושטאַנד און נישט אין פּאַקונג. זעק א״א).

תָּפַח (תָּפַח, יִתְפַּח), פ״ע. אָנשוואָלן: אויפֿלויפֿן: אויפֿגעבלאָזן ווערן: אויפֿ־בלאָזן זיך: אָנבלאָזן זיך: אָנפּוישן זיך.

— הִתְפַּחַ, געשוואָלן ווערן: אויפֿגעלאָפֿן ווערן: אָנגעפּוישט ווערן.

— הַתְפֵּחַ, אויפֿבלאָזן: מאַכן אויפֿלויפֿן.

תֶּפַח, ז. געשווילעכץ: אָנגעשוואָלנקייט: אויפֿגעלאָפֿנקייט.

תִּפְטִיר, ז. שוואָמען־פֿלייש.

תְּפִי, ת. פּיַיקלדיקער: פּיַיקל־.

תְּפִיחָה, נ. אויפֿשוואָלונג: אויפֿבלאָזונג: אויפֿפּוישונג: בעזוע־קוכן (סופֿלע).

תְּפִיחוּת, נ. אָנגעשוואָלנקייט: אויפֿגע־לאָפֿנקייט.

תְּפִילָה, נ. געבעט: תּפֿילה. זע תְּפִלָּה.

תְּפִילִין, נ״ר. תּפֿילין. זע תְּפִלִּין.

תְּפִיסָה, נ. פֿאַרנעמונג: פֿאַרכאַפּונג: אָנ־כאַפּונג: באַהערשונג: באַנעמונג: אויפֿ־פֿאַסונג: אַרעסט: קאָנצעפּציע.

תָּפִים, ת. מעגלעכער צו באַנעמען.

תְּפִיפָה, נ. פּויקונג: לײַכט פּויקונג.

תְּפִירָה, נ. נייאונג: שטעפּונג.

תְּפִישָׂה, נ. פֿאַרנעמונג. זע תְּפִיסָה.

תַּפִּית, ז. דערע: דעקע: קליינער טעפּיך.

תָּפַל (תָּפַל, יִתְפֹּל), פ״י. צוזאַמענקלעפּן: צושריַיבן עמעצן: באַרעדן: טריַיבן רכילות: באַשמוצן.

— הִתְפֵּל, גורם זיַין געשמאַקלאָזיקייט.

— הִתְפַּל, באָרען זיך: באַשטיין עק־שנותדיק.

תָּפֵל, ז. נישט צוגעריכטעטע שפּיַיז: גע־שמאַקלאָזיקייט. ת. געשמאַקלאָזער: נישט צוגעריכטעטער: נישט באַטעמ־טער: נישטיקער.

— אֱמוּנָה תְּפֵלָה, אַבערגלויבן.

תִּפְלָה, נ. געשמאַקלאָזיקייט: גראָביִנגע־רישקייט.

— בֵּית־תִּפְלָה, באַצ. פֿאַר קירך.

תְּפִלָּה, נ. געבעט: תּפֿילה.

— תְּפִלַּת־שָׁוְא, פֿאַרשפּעטיקטע תּפֿילה. ווי אַ ברכה לבטלה.

— בֵּית־תְּפִלָּה, קלויז.

— בַּעַל־תְּפִלָּה, חַזן: נישט פּראָפעסיאָ־נעלער חזן.

תְּפִלּוּת, נ. אויסגעלאַסנקייט: נישטיקייט: געשמאַקלאָזיקייט.

תִּפְלוּת, נ. אומזיניקייט: געשמאַקלאָזיקייט.

תַּפְלִיט, ז. אויסטיילונג: אויספלוס.

תְּפִלִּין, נ״ר. תּפילין.

תִּפְלֶצֶת, נ. שרעק: מאָנסטער.

תַּפְנוּק, ז. צערטלונג: פאַרגעניגן: פאַרווײַלונג.

תַּפְנִית, נ. ווענדונג: אויסבויג (אויף רעכטס אָדער לינקס).

תָּפַס (תָּפַס, יִתְפֹּס), פ״י. כאַפּן: אויפכאַפּן: אָנכאַפּן: גרײַפן: באַגרײַפן: אַרומנעמען: אײַננעמען: פאַרנעמען: באַנעמען: האַלטן.

— הִתָּפֵס, געכאַפּט ווערן: פאַרנומען ווערן: אַרעסטירט ווערן: באַהערשט ווערן.

— הַתְפֵּס, גורם זײַן צו פאַרנעמען: אָנכאַפּן.

תִּפְעוּל, ז. אין באַוועגונג ברענגונג: אין גאַנג לאָזונג.

תֶּפֶס, ז. גרײַף־צאָן (אין מכשיר אָדער מאַשין אָנצוכאַפּן עפּעס).

תָּפַף (תָּפַף, יִתְפֹּף), פ״י. פויקן.

— תּוֹפֵף, פײַקלען.

תַּפָּף, ז. פויקער.

תֶּפֶף, ז. ריטמישע פײַקלונג (צו געבן איינהײטלעכן ריטם צו ספּאָרט־איבונגען, מושטרע א״א).

תַּפְקֵד, פ״י. אויספירן פליכט.

תִּפְקוּד, ז. פליכט אויספירונג.

תַּפְקִיד, ז. אויפגאַבע: פונקציע: ראָל: ציל: פליכט.

— מַלֵּא תַפְקִיד, שפּילן אַ ראָל.

תָּפַר (תָּפַר, יִתְפֹּר), פ״י. נייען: צונייען: אויפנייען: שטעפּן: צושטעפּן: אויפשטעפּן.

— תַּפֵּר, נייען: שטעפּן.

— הִתְפֵּר, איבערנייען: איבערניצעווען.

— הֻתְפֵּר, איבערגעניצעוועט ווערן.

תֶּפֶר, ז. נאָט.

תַּפָּר, ז. שטעפּער.

תַּפָּרוּת, נ. שטעפּעריי.

תִּפְרַחַת, נ. צעבליִעכץ: אויפבליאונג: בלומען־קראַנץ: הויט־אויסשיט.

תַּפְרִיט, תַּפְרִיטוֹן, ז. מעניו: שפּײַז־קאַרטע.

תָּפַשׂ (תָּפַשׂ, יִתְפֹּשׂ), פ״י. כאַפּן: אויפכאַפּן: אָנכאַפּן: פאַרנעמען: אײַננעמען: דערווערבן: צואייגנען: באַגרײַפן: האַלטן.

— תּוֹפֵשׂ כִּנּוֹר, פידל־שפּילער.

— תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט, באָטסמאַן: מאַטראָז.

— תּוֹפֵשׂ מִלְחָמָה, קריגסמאַן.

— תּוֹפֵשׂ תּוֹרָה, תורה־לערנער: לַמדן.

— הִתָּפֵשׂ, געכאַפּט ווערן: אַרעסטירט ווערן: געפאַנגען ווערן.

— תַּפֵּשׂ, אָנכאַפּן: קלעטערן: אַרויפקלעטערן.

תֶּפֶשׂ, ז. אָנכאַפּ.

תַּפְשׁוּעָה, נ. פאַרברעכערישקייט.

תַּפְשָׁן, ז. פֿלינק באַגרײַפֿנדיקער; פֿלינקער מוח.

תֹּפֶת, נ. שײַטערהויפֿן; שלאַכט־פֿעלד; גיהנום (פֿון דעם פּלאַץ אין גיא בן הנום נעבן ירושלים, וווּ עס זענען געבראַכט געוואָרן קינדער צו פֿאַרברענען פֿאַר מולוך).

תָּפְתֶּה, ז. שײַטערהויפֿן.

תָּפְתִּי, ת. גיהנומדיקער.

תַּפְתִּיל, ז. פּלאָנטער; פֿאַרפּלאָנטערונג.

תִּצְבֹּרֶת, נ. צוזאַמענקלײַב.

תְּצוּגָה, נ. אויסשטעלונג; שוי.

תְּצוּגָתִי, ת. אויסשטעלונג־; שוילעכער.

תְּצוּרָה, נ. פֿאָרמירונג; געשטאַלטונג.

תִּצְלֹבֶת, נ. קרײַצונג־רעזולטאַט (פֿון חיות און געוויקסן).

תַּצְלוּם, ז. פֿאָטאָגראַפֿיע; פֿאָטאָגראַפֿישע אויפֿנאַמע.

תַּצְלִיב, ז. ליכט־ און שאָטן־בילד.

תַּצְלִיל, ז. אַקאָרד (אין מוזיק).

תַּצְמִיד, ז. צונויפֿקלעפּ; צוזאַמענוווּקס.

תַּצְפִּית, ז. אָבסערוואַציע; אָבסערוואַציע־טורעם.

תַּצְרוּם, ז. קאַקאַפֿאָניע.

תִּצְרֹכֶת, נ. פֿאַרברויך; קאָנסומציע.

תַּקְבּוּל, ז. דערהאַלטענע געלט־סומע.

תִּקְבֹּלֶת, נ. פּאַראַלעליזם; אַנטקעגנשטעלונג.

תַּקְדִּים, ז. פּרעצעדענס.

תִּקְוָה, נ. האָפֿנונג; קנויט; שטריקל.

— הַתִּקְוָה, הימן פֿון מדינת ישראל און ציוניסטישער אָרגאַניזאַציע אין די תּפֿוצות.

תְּקוּמָה, נ. ווידער־אויפֿריכטונג; אויפֿלעבונג; אויפֿשטאַנד; זיך אויפֿהייבונג נאָך אַ מפּלה.

תְּקוֹמֵם, ז. ווידערשטאַנדיקער; אויפֿשטאַנדיקער.

תִּקּוּן, ז. פֿאַרריכטונג; רעפּעראַציע; רעפֿאָרם; אויסבעסערונג; פֿאַרבעסערונג.

— תִּקּוּן סוֹפְרִים, ענדערונגען אין דער תּורה פֿון די סופֿרים אין אָנהייב פֿון צווייטן בית־המקדש צו דערווײַטערן נישט אַנטשפּרעכנדיקע אויסדרוקן; תּורה־אויסגאַבע אָן ניקוד פֿאַר ספֿר־תּורה־שרײַבער.

— תִּקּוּנֵי הַדָּת, רעליגיעזע רעפֿאָרמען.

— כְּתִקּוּנוֹ, ווי געהעריק; ווי געוויינטלעך.

תָּקוּעַ, ת. אַרײַנגעזועצטער; אַרײַנגעשטופּטער; אַרײַנגעקלאַפּטער.

תָּקוֹעַ, ז. שופֿר.

תְּקוּפָה, נ. פּעריאָד; צײַט־אָפּשניט; תּקופֿה; ערע; עפּאָכע; סעזאָן; זמן; אומקרײַז; זון־אומקרײַז.

תְּקוּפָתִי, ת. פּעריאָדישער.

תְּקִיל, תָּקִיל, ת. אָפּגעוווויגענער; פֿולוואָגיקער; פֿולווערטיקער.

— תָּבִין וּתְקִילִין, פֿולווערטיקע, פֿולוואָגיקע מטבעות; גוטע און געוווירגענע.

תָּקִין, ת. נאָרמאַלער; רעגולערער; געוויינטלעכער.

תְּקִינָה, נ. סטאַנדאַרטיזאַציע.

תְּקִינוּת, נ. נאָרמאַלקייט; רעגולערקייט; געוויינטלעכקייט.

תְּקִיעָה, נ. שופר־בלאָז; אַרייַנזעצונג; אַרייַנקלאַפּונג; אַרייַנשטעקונג.

— **תְּקִיעָה גְדוֹלָה**, דער לאַנגער שופר־בלאָז בײַם שופר־בלאָזן אין ראש־השנה; ריזיקע רעקלאַמע.

— **תְּקִיעַת־כַּף**, פֿײַערלעכע האַנט־געבונג ווי אַ שבועה.

תַּקִּיף, ת. אַגרעסיווער; דרײַסטער; מוטיקער; שטאַרקער; אומבויגזאַמער; ריטער; אַכזר; תּקיף; צודרינגלעכער.

תָּקִיף, ת. גילטיקער.

תְּקִיפָה, נ. אַטאַקירונג; אָנפֿאַלונג; איבערפֿאַלונג.

תַּקִּיפוּת, נ. אַגרעסיווקייט; דרײַסטקייט; מוטיקייט; אומבויגזאַמקייט; אײַנגעשפּאַרטקייט; צודרינגלעכקייט.

תְּקִיפִים, ז״ר. בלעטלעך פֿון בלום־בעכער.

תָּקַל (תָּקַל, יִתְקַל), פּ״ע. זײַן שווער אויף דער וואָג; וועגן.

— **הִתְקִל**, געשטרויכלט ווערן; אָנטרעפֿן זיך; אָנשלאָגן זיך.

— **הִתְקִל**, מאַכן געשטרויכלט ווערן; אונטערפֿירן צו אַ דורכפֿאַל.

תַּקָּלָה, נ. שטערונג; שטרויכלונג.

תִּקְלַחַת, נ. דושירונג.

תַּקְלִיט, ז. גראַמאָפֿאָן־פּלאַטע; דיסק.

תַּקְלִיטִיָּה, נ. זאַמלונג פֿון גראַמאָפֿאָן־פּלאַטן.

תָּקַן (תָּקַן, יִתְקַן), פּ״ע. צוריקקערן צום גוטן מצבֿ; אויסגעבעסערט ווערן.

— **תִּקֵּן**, פֿאַרריכטן; אויסריכטן; רעפּאַרירן; פֿאַרבעסערן; אויסבעסערן; ריכטן; צוריכטן; באַשטימען געזעץ; רעפֿאָרמירן; צוגרייטן (תּבֿואה צום עסן נאָכן אַראָפּנעמען מעשׂר).

— **תֻּקַּן**, פֿאַרריכט ווערן; אויסגעבעסערט ווערן; צוגעריכט ווערן; באַשטימט ווערן (געזעצן).

— **הִתְקִין**, אינסטאַלירן; אײַנריכטן; צוגרייטן; באַשטימען געזעץ; אײַנפֿירן.

— **הֻתְקַן**, אינסטאַלירט ווערן; אײַנגעריכט ווערן; באַשטימט ווערן; אײַנגעפֿירט ווערן.

— **הִתְתַּקֵּן**, פֿאַרבעסערן זיך.

תֶּקֶן, ז. נאָרמאַלער צושטאַנד; נאָרמע; פּערסאָנאַל; עטאַט; סטאַנדאַרט; באַשטימונג.

תַּקָּן, ז. רעפֿאָרמאַטאָר.

תַּקָּנָה, נ. פֿאַרבעסערונג; אויסבעסערונג; צוריקשטעלונג ווי פֿריִער; פֿאַרשריפֿט; געזעץ; אינסטרוקציע; רעפֿאָרם; סטאַטוט.

— **תַּקָּנַת הַמּוֹעֲדוֹת**, יום־טובֿים באַשטימונג.

— **תַּקָּנַת הַשָּׁבִים**, שטראָף־פֿאַרלײַכטערונג פֿאַר אַזעלכע וואָס האָבן חרטה.

— **אֵין לוֹ תַּקָּנָה**, אומפֿאַרבעסערלעכער.

— **סֵפֶר תַּקָּנוֹת**, סטאַטוט.

תַּקָּנוֹן, תַּקְנוֹן, ז. רעגולאַמין.

תִּקְנוּן, ז. סטאַנדאַרטיזירונג; נאָרמירונג; נאָרמע־אײַנשטעלונג.

תִּקְנֵן, פּ״י. סטאַנדאַרטיזירן; נאָרמירן; רעגולירן.

— **תֻּקְנַן**, סטאַנדאַרטיזירט ווערן; רעגולירט ווערן.

תִּקְנִי, ת. סטאַנדאַרטער.

תָּקַע (תָּקַע, יִתְקַע), פ״י. שופר בלאָזן; טרומייטערן; אַרײַנשטעקן; אַרײַנקלאַפּן; אַרײַנשטופּן; אַ קלאַפּ טון; אַ שטויס טון; אַ פּאַטש טון.

— **תָּקַע אֹהֶל**, אויפשלאָגן אַ געצעלט.

— **תָּקַע יָתֵד בְּמָקוֹם**, שלאָגן וואָרצלען; אײַנוואָרצלען זיך.

— **תָּקַע יָד**, גיבן תקיעת־כף; קלאַפּן בראַוואָ.

הִתָּקַע, געבלאָזן ווערן: טרומייטערט ווערן; אַרײַנגעשטעקט ווערן; אַרײַנגעקלאַפּט ווערן; אַרײַנגעשטופּט ווערן; אַרײַנגעשטאָכן ווערן; בלײַבן שטעקן.

— **הַתְקֵעַ**, הייסן טרומייטערן.

תֵּקַע, ז. שופר־בלאָזונג; טרומייטערונג.

תֶּקַע, ז. שטעקער; קאָנטאַקט־שטעקער.

תָּקַף (תָּקַף, יִתְקֹף), פ״י. אַטאַקירן; איבערפּאַלן; אָנפּאַלן; אָנגרײַפּן; כאַפּן; פּאַרכאַפּן. פ״ע. שטאַרקן זיך; איבער־מעכטיקן.

— **הִתָּקֵף**, איבערפּאַלן ווערן; אָנגעגריפּן ווערן.

— **הַתְקֵף**, איבערפּאַלן; אָנפּאַלן; אַטאַקירן; ווידערשפּרעכן.

— **הֻתְקַף**, איבערפּאַלן ווערן; אַטאַקירט ווערן.

תֹּקֶף, ז. מאַכט; קראַפט; שטאַנדהאַפּטיקייט; גילטיקייט.

— **בְּכָל תֹּקֶף**, ענערגיש.

תָּקְפָּן, ז. אָנגרײַפער; אַטאַקירער; אַגרעסאָר.

תָּקְפָּנוּת, נ. אָנגרײַפערישקייט; אַגרעסיע.

תָּקְפָּנִי, ת. אָנגרײַפנדיקער; אַגרעסיווער.

תִּקְצֵב, פ״י. אויסאַרבעטן בודזשעט.

— **תֻּקְצַב**, בודזשעטירט ווערן.

תִּקְצוּב, ז. בודזשעט באַשטימונג.

תַּקְצִיב, ז. בודזשעט.

תַּקְצִיבִי, ת. בודזשעטישער; בודזשעט־.

תַּקְצִיר, ז. קאָנספּעקט.

תֶּקֶר, ז. דורכשטאָך (אין גומי־ראָד).

תִּקְרֹבֶת, נ. כיבוד (פאַר געסט); געשאַנק פאַר געטער.

תִּקְרָה, נ. סופיט; באַלקן; פּולאַפּ; דאַך (אין זין פון מאַקסימום).

תַּקְרִישׁ, ז. בלוט־גליווער; טראָמבאָזע.

תַּקְרִית, נ. פּאָרפּאַל; אינצידענט.

תִּקְרֹנֶת, נ. שטראַלונג; אויסשטראַלונג.

תִּקְשֹׁטֶת, נ. אויספּוץ; רעקוויזיט; אויס־ערלעכער פּוץ.

תַּקְשִׁיט, ז. באַצירונג; רעקוויזיט; באַ־שיינונג.

תַּקְשִׁיר, ז. דינסט־רעגולאַמין.

תִּקְשֹׁרֶת, נ. טעלעקאָמוניקאַציע.

תִּקְתּוּק, ז. טיקטאַק־קלאַפּ.

תִּקְתֵּק, פ״ע. אויסקלאַפּן טיקטאַק; (אי־בערג.) אויסקלאַפּן אויף שרײַב־מאַשין.

תֹּר, ז. טערמין; ריי; קרענצל; שנירל; בײַטשל; אָקס; טורקלטויב; געשטאַלט. זע תּוֹר.

תַּרְבּוּכָה, נ. טומל; צעמישונג.

תַּרְבּוּת, נ. קולטור; קולטיווירונג; ציוויליזאַציע; ציכטונג; שטייגער.

— בֶּן־תַּרְבּוּת, קולטורעלער מענטש; קולטיווירטער.

— צִמְחֵי־תַּרְבּוּת, קולטיווירטע געוויקסן.

תִּרְבּוּת, נ. קולטור־פֿאַרשפּרייטונג; קול־טיווירונג; דרעסירונג.

תַּרְבּוּתִי, ת. קולטורעלער; קולטיווירטער.

תַּרְבּוּתִיּוּת, נ. קולטורעלישקייט.

תַּרְבּוּתָן, ז. קולטור־פֿאַרשפּרייטער; קול־טור־טוער.

תַּרְבִּיךְ, ז. גולאַש; ראַגו (פֿלייש־שפּייז).

תַּרְבִּיץ, תַּרְבֶּץ, ז. הויף; שולע; אַקאַ־דעמיע.

תַּרְבִּית, נ. ליכווע; ווּכער; פּראָצענט; קולטיווירונג; ציכטונג.

תַּרְבֵּת, פ״י. אַנטוויקלען; פֿאַרשפּרייטן קולטור; קולטיווירן; דרעסירן; צו־געווינען.

— תְּרֻבַּת, אַנטוויקלט ווערן; קולטי־ווירט ווערן; דרעסירט ווערן; צוגע־ווינט ווערן.

(תָּרג) הַתְרֵג, פ״י. ניואַנסירן אין אתרוג־קאָליר.

תָּרֹג, ת. אתרוג־פֿאַרביקער.

תִּרְגּוּל, ז. איבונג; טרעניִרונג.

תִּרְגּוּם, ז. תּרגום, איבערזעצונג פֿון דער תּורה אויף אַראַמיש.

— תַּרְגּוּם הַשִּׁבְעִים, גריכישע איבערזע־צונג פֿון תּנ״ך, סעפּטואַגינטאַ.

תִּרְגּוּם, ז. איבערזעצונג.

תַּרְגּוּמִי, ת. תּרגום־.

תַּרְגִּיל, ז. איבונג.

תַּרְגִּימָא, ז. (מיִנ״ר) פֿאַרבײַסעכץ.

תַּרְגֵּל, פ״י. דערציִען; איבן; טרעניִרן; מושטרירן; לערנען אַ קינד גיין.

תִּרְגֹּלֶת, נ. מיליטערישע פֿעלד־איבונג.

תַּרְגֵּם, פ״י. איבערזעצן; קאָמענטירן; אויסטײַטשן; אינטערפּרעטירן.

— תְּרֻגַּם, איבערגעזעצט ווערן.

— הִתַּרְגֵּם, איבערגעזעצט ווערן; איבער־זעצלעך זײַן.

תֻּרְגְּמָן, ז. איבערזעצער.

תִּרְגֹּשֶׁת, נ. פֿילבאַרקייט.

תֶּרֶד, ז. ספּינאַק.

תַּרְדָּם, ז. סאָפּאָזאָפֿיק, אײַנשלעפֿערונגס־מיטל.

תַּרְדֵּמָה, נ. אײַנשלאָף; פֿעסטער שלאָף; לעטאַרג (פֿון געוויקסן).

תִּרְדֶּמֶת, נ. קאָמאַ; באַוווּסטלאָזיקייט.

(תרה) הַתְרֵה, פ״י. וואָרנען.

— הֻתְרֵה, געוואָרנט ווערן.

תִּרְהֶטֶת, נ. אויסמעבלירונג.

תְּרוּבְתּוּר, באַצ. פֿאַר קרויט־ און קאַ־לאַ־יאָר־גאַטונג (אין דער משנה).

תְּרוֹג, ז. אתרוג־קאָליר.

תַּרְוָד, ז. קאָכלעפֿל; שעפּלעפֿל.

תַּרְוֵד, פ״י. אָפּשוימען.

תָּרוּט, ת. לענגלעכער; אָוואַלאַרטיקער.

תְּרוּמָה, נ. שפּענדונג; בײַטראָג; תּרומה־אויסטיילונג.

— תְּרוּמוֹת, נאָמען פֿון מסכתא אין דער משנה און תּוספֿתא וועגן תּרומה און מעשׂר.

— תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר, דער מעשׂר וואָס די

לויים פּלעגן געבן צו די כּהנים פֿון דעם מעשר וואָס זיי האָבן באַקומען פֿון די ישׂראלים.

תְּרוּמִי, ת. ערשטקלאַסיקער; אויסגעצייכנטער; בעסטער; דערהויבענער; אויסגעווײלטער.

תְּרוּמִיָּה, נ. ספּעציעלע תּרומה.

תְּרוֹנוֹס ז. קאַטעדרע; טראָן.

תְּרוּעָה, נ. שאַלונג; פֿרייד־אויסרוף; איבערגעריסענער שופֿר־בלאָז; טרומייטער.

תְּרוּפָה, נ מיטל; הייל־מיטל.

תֵּרוּץ, ז. פֿאַרענטפֿערונג; אויסרייד.

(תָּרז) הִתָּרֵז, פ״ע. באַמאַכן זיך; האָבן אַ לויזן מאָגן; אַרײַנפֿאַלן אין פֿאַרלעגנהייט.

— הִתְרֵז, באַמאַכן זיך; האָבן ס׳לויפֿעניש; זײַן אין פֿאַרלעגנהייט.

תַּרְז, ז. דראַסטיק; שטאַרק אָפּפֿיר־מיטל.

תִּרְזָה, נ. לינדבוים; ליפּע.

תַּרְחִיף, ז. סוספּענסיע — צעמישונג פֿון שטאָפֿן אין פֿליסיקייט וואָס לייזן זיך נישט אויף, נאָר בלײַבן באַזונדער.

תַּרְחִיץ, ז. וואַסערל (קאָסמעטיק אָדער רפֿואה פֿאַר אויסערלעכן באַנוץ).

תַּרְטִיט, ז. וויבראַטאָ (וויבראַציע פֿון קלאַנג).

תְּרֵי, ש״מ. צוויי.

— תְּרֵי־עָשָׂר, צוועלף ספֿרים פֿון די נביאים.

— תַּרְיַ״ג, זעקס הונדערט און דרײַצן.

תְּרִיס, ז. זשאַלוזע; לאָדן; שוץ־שילד; שוץ; פֿאַרטיידיקונג.

— בַּלּוּטַת־הַתְּרִיס, שילד־דריז.

— בַּעֲלֵי תְּרִיסִין, באַצייכנונג פֿאַר די תּלמידי חכמים, וואָס קענען שיצן די תּורה (דורך ריכטיקע ענטפֿערס).

תְּרִיסִיָּה, נ. שילד־דריז.

תְּרֵיסַר, ש״מ. טוץ.

תְּרֵיסַרְיוֹן, ז. צוועלף־פֿינגערדיקע קישקע.

תִּרְכֹּבֶת, נ. צוזאַמענשטעל; צוזאַמענזעצונג; כעמישע בינדונג.

תַּרְכּוּב, ז. אימפּונג; וואַקצינאַציע.

תַּרְכּוּם, ז. קופֿער; לעדער־קופֿער.

תִּרְכֹּזֶת, נ. קאָנצענטראַציע (קאָנצענטראַציע־נאָרמע).

תַּרְכִּיב, ז. אימפּ־שטאָף; סערום; וואַקצין.

תַּרְכִּיז, ז. קאָנצענטראַט; עקסטראַקט.

תָּרַם (תָּרַם, יִתְרֹם), פ״י. שפּענדן; אָפּשיידן תּרומה; בײַטראָגן; באַזײַטיקן.

— הִתָּרֵם, געשפּענדעט ווערן.

— הִתְרִים צונויפֿנעמען שפּענדונגען; גורם זײַן עמעצער זאָל שפּענדן.

— הֻתְרַם, געוועקט ווערן צו שפּענדן.

תַּרְמָה, נ. כיטרעקייט; אָפּנאַרערײַ.

תֻּרְמוֹס, ז. לובין (פֿאַרשיכּורנדיק געוויקס).

תַּרְמִיל, ז. טאָרבע; שויט; גילזע; קאַפּסל.

תַּרְמִילוֹן, ז. טאָרבעלע; קליינער שויט.

תַּרְמִית, נ. אָפּנאַרערײַ; פֿאַלשקייט; אַפֿערע; שווינדל; וווּרף; שלײַדער.

תִּרְמֵל, פ״ע. אַרויסשלאָגן שויטן (ביי געוויקסן).

— תְּרְמוֹל, באַוואַקסן ווערן מיט שויטן.

— הַתַּרְמֵל, רײַפּן שויטן.

תֹּרֶן, ז. מאַסט.

תַּרְנְגוֹל, ז. האָן.

— מִשְׁקַל־תַּרְנְגוֹל, הענער־וואָג (פּוס־באָל־שפּילער צווישן 51—57 ק״ג).

— תַּרְנְגוֹל־הֹודּוּ, אינדיק.

תַּרְנְגֹלֶת, נ. הון.

— תַּרְנְגֹלֶת־הֹודּוּ, אינדיטשקע.

תַּרְנְהוֹד, ז. אינדיק.

תַּרְנִית, נ. וואָגנדיל (וואָס פֿאַרבינדט די פֿאָדערשטע מיט די הינטערשטע רע־דער).

(תָּרַס) הִתְרֵס, פ״ע. אַנטקעגנשטעלן זיך; זײַן האַרטנעקיק.

תַּרְסִים, ז. אויסשפּריץ: אויסשפּריץ־פּלי־סיקייט; באַשפּריץ־פּליסיקייט.

תַּרְסִית, ז. בענדל: סאַנדאַל־בענדל.

(תָּרַע) הַתְרֵעַ, פ״י. בלאָזן אויף אַלאַרם; אַלאַרמירן: רופֿן צו הילף; שטאַרק פּראָטעסטירן: האָבן טענות.

— הֻתְרַע, פֿאַרקלאָגן זיך.

(תְּרַע) אִתְּרַע, פ״ע. צעבראָכן ווערן; צע־פּלאַצט ווערן.

— אִתְּרַע מַזָּלוֹ, זײַן מזל איז צעבראָכן געוואָרן; ער האָט געליטן אַ מפּלה.

תַּרְעָא, ז. טויער: טיר: קורס: פּרײַז.

תַּרְעֻבָה, נ. פֿאַרהונגערונג.

תַּרְעוֹמָן, ז. מאַלקאָנטענט: זיך קלאָגנ־דיקער.

תַּרְעֵלָה, נ. גיפֿט: סם.

תַּרְעֹמֶת, נ. פֿאַרדרוס: פֿאַראיבל.

תֶּרֶף, ז. רובריקן אויסצופֿילן אין וועקסל, בלאַנקען: הוילער פּלאַץ: נאַקעטער פּלאַץ: שוואַכקייט.

(תָּרַף) הַתְרֵף, פעו״י. פֿאַרדאָרבן ווערן; ווערעמדיק ווערן: אָפּשוואַכן: ווייך מאַכן; ווייך ווערן.

תֻּרְפָּה, נ. שוואַכער פונקט: נישט גע־שיצטער און פֿאַרנאַכלעסיקטער פונקט; שוואַכקייט; שלאַבעריקייט.

— בֵּית־הַתֻּרְפָּה, פּלאַץ פֿון געשלעכט־אָרגאַן.

תֹּרְפָּה, נ. געשלעכט־אָרגאַן.

תַּרְפּוּת, נ. אָרגיע ביי געצנדינסט.

תְּרָפִים, ז״ר. הויז־געטשקעס.

תֵּרֵץ, פ״י. פֿאַרענטפֿערן: אויפֿקלערן.

— תֹּרוּץ, פֿאַרענטפֿערט ווערן: אויפֿגע־קלערט ווערן.

תַּרְצָן, ז. בעל־תּירוצים: אַזאַ וואָס גע־פֿינט אויף אַלץ אַ תּירוץ.

תַּרְקַב, ז. דרײַ קבים, אַ האַלבע סאה (אַלטערט. מאָס).

תַּרְקִיָּה, נ. טורקוס (איידלשטיין).

תַּרְקִיעַ, ז. פֿלאַכע טאַץ.

תַּרְשִׁים, ז. סקיץ: ערשטער פּלאַן.

תַּרְשִׁישׁ, ז. בעריל: אַקוואַמאַריל (איידל־שטיין).

תַּרְשֹׁמֶת, נ. פֿאַרשרײַבונג: אײַנשרײַב.

תַּרְתֵּי, ש״מ. צוויי (ווײַבלעך).

תַּרְתֵּר, פ״י. צעשיטן: פֿונאַנדערשיטן.

תַּשׁ, ת. דערשעפּטער: שוואַכער.

תִּשְׁבָּחָה, נ. לויב: לויב־געזאַנג: פּאַנע־גיריק: רום.

תַּשְׁבֵּץ, ז. שטאָף אין קעסטעלעך: לאָגאָ־גראַף: קרייץ־רעטעניש.

תִּשְׁבֹּרֶת, נ. ברוכצאָל.

תִּשְׁדֹּרֶת, נ. פונאַנדערטראַנסמיטירטע ידיעה, אָדער באַריכט.

תְּשׁוּאָה, נ. טומל: געטומל: כעס.

— **תְּשׁוּאוֹת**, אָוואַציע.

תְּשׁוּבָה, נ. ענטפער: צוריקקערונג: צוריקקום: תשובה: חרטה.

— **בַּעַל תְּשׁוּבָה**, זינדיקער וואָס האָט חרטה און גייט צוריק אַרויף אויפן גלייכן וועג.

— **שְׁאֵלוֹת־וּתְשׁוּבוֹת**, באַצ. פאַר רבני־שער ליטעראַטור אין וועלכער עס ווערן געגעבן ענטפערס אויף פאַר־שיידענע פראַגן בנוגע הלכה.

— **עֲשֶׂרֶת־יְמֵי־תְּשׁוּבָה**, באַצ. פאַר די צען טעג פון ראש השנה ביז יום־כפור.

תְּשׂוּמָה, נ. איינלייגונג: אַריינלייגונג.

— **תְּשׂוּמֶת־יָד**, הלוואה: אַנטלייאונג.

— **תְּשׂוּמֶת־לֵב**, אויפמערקזאַמקייט.

תְּשׁוּעַ, ז. איין נייַנטל.

תְּשׁוּעָה, נ. דערלייזונג: רעטונג: הילף: מלחמה־נצחון.

תְּשׁוּקָה, נ. גלוסט: ליידנשאַפט: לעכ־צונג: באַגער: חשק.

תְּשׁוּרָה, נ. מתנה: געשאַנק.

תָּשׁוּשׁ, ת. דערשעפטער: אויסגעמאַטער־טער: שלאַבעריקער.

תַּשׁוּת, נ. אויסמאַטערונג: דערשעפונג: שוואַכקייט.

תִּשְׁזֹרֶת, נ. דורכפלעכט.

תַּשְׁחִיק, ז. צעמאָלונג: צערייבונג: צע־שטויסונג.

תִּשְׁחֹרֶת, נ. יוגנט.

תַּשְׁטִיף, ז. שווענק־וואַסער (צום האַלדז).

תְּשִׁיעִי, ת. נייַנטער.

תְּשִׁיעִית, נ. איין נייַנטל: נייַנטל: נייַנטע.

תְּשִׁישׁוּת, נ. דערשעפונג: אויסמאַטער־ניש: שלאַבעריקייט: שוואַכקייט.

תַּשְׂכֹּרֶת, נ. געהאַלט: לוין.

תִּשְׁלֹבֶת, נ. איינצייינערונג: ציינער־ און פאַרבינדונגס־סיסטעם אין אַ ראָד.

תַּשְׁלוּם, ז. איינצאָל: באַצאָלונג: אויס־צאָל: דערגענצונג.

— **תַּשְׁלוּמִים לְשֵׁעוּרִין**, אויסצאָלונגען אין ראַטעס.

— **תַּשְׁלוּם דָּגֵשׁ**, באַצ. פאַר דגש וואָס פאַרבייט אַ פעלנדיקן אות אין אַ וואָרט.

תַּשְׁלִיךְ,ז. תשליך (באַצ. פאַרן מנהג אַריינצוואַרפן די עבירות אין וואַסער דעם ערשטן טאָג ראש־השנה).

תַּשְׁלִיק, ז. באַבריאונג.

תַּשְׁמִישׁ, ז. נוץ־זאַך: נוצונג: געברויך: כלי: געשלעכטלעכער אַקט.

— **תַּשְׁמִישׁ הַמִּטָּה**, געשלעכטלעכער אַקט.

— **תַּשְׁמִישֵׁי קְדוּשָּׁה**, קעגנשטאַנדן וואָס ווערן באַנוצט צו גלויבנס־צוועקן.

תַּשְׁנוּן, ז. רעפעטיציע (אין טעאַטער, אָרקעסטער).

תַּשְׁנוּק, תַּשְׁנִיק, ז. שטיקעניש: וואַרגונג (אַספיקסיע, קרענקלעכע דערשייַנונג).

תֵּשַׁע, ש״מ. נייַן (ווייַבלעך).

— **תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה**, נייַנצן (ווייַבלעך).

— הַתְּשַׁע־עֶשְׂרֵה, נײַנצנטע.

תָּשַׁע, פ״י. צעטײלן אָדער טאָפּלען אויף נײַן; איבערחזרן צום נײַנטן מאָל.

— תְּשׁוּעַ, געטאָפּלט װערן אויף נײַן.

תִּשְׁעָה, ש״מ. נײַן (מענלעך).

— תִּשְׁעָה־עָשָׂר, נײַנצן (מענלעך).

— הַתִּשְׁעָה־עָשָׂר, דער נײַנצנטער.

— תִּשְׁעָה בְּאָב, נײַן טעג אין אָב (טרויער־טאָג צום אָנדענק פֿון חורבן בית־המקדש).

תִּשְׁעִים, ש״מ. נײַנציק.

— הַתִּשְׁעִים, דער נײַנציקסטער.

תַּשְׁעִית, נ. נײַנטל — גרופּע פֿון נײַן אינסטרומענטן אָדער שטימען (מוזיק).

תִּשְׁעָתַיִם, תה״פ. נײַנפֿאַכיק.

תַּשְׁפּוּרָה, נ. קאָסמעזיס, לוסט צו פּוצן זיך.

תִּשְׁפֹּכֶת נ. אויסגוס; אויסגיסונג; פּאָמיעס.

תַּשְׁקִיף, ז. פּאָראויסזע; װעטער־פֿאָר־אויסזע; פּראָספּעקט.

— מַרְאַת־תַּשְׁקִיף, שאָפֿער־שפּיגעלע.

תָּשַׁר (תָּשַׁר, יִתְשֹׁר), פ״ע. שענקען אַ מתּנה.

— הִתְתַּשֵּׁר, באַשענקט װערן.

— הַתְשֵׁר, באַשענקען.

תֶּשֶׁר, ז. מתּנה: געשאַנק.

תִּשְׁרִי, תִּשְׁרֵי, ז. ערשטער חודש אין ייִדישן קאַלענדאַר, בערך סעפּטעמבער — אָקטאָבער.

תַּשְׂרִיט, ז. סקיץ: ערשטער פּלאַן; פּלאַן־אָנװורף.

תָּשַׁשׁ (תָּשַׁשׁ, תַּשׁ, יִתְשַׁשׁ, יִתַּשׁ) פ״ע. דערשעפּט װערן: אויסגעמאַטערט װערן: שלאַבעריק װערן: שװאַך װערן.

— הָתֵשׁ, הַתֵּשׁ, אויסמאַטערן: אָפּשװאַכן.

תִּשְׁרֹרֶת, נ. מוסקולאַטור.

תַּשְׁתִּית, נ. אונטער־באָדן: שאָסייען־פֿונדאַמענט: אונטערלאַגע: אונטער־בעטעכץ.

תֵּת, מיטלוואָ־רט פֿון נָתֹן — געבן. זע נָתַן.

תַּת, תה״פ. אונטער —

— תַּת־הַכָּרָה, תַּת־יֶדַע, אונטערבאַוווסטזײַן.

— תַּת־יַמִּי, אונטערײַמיקער.

— תַּת־מֵימִי, אונטערוואַסערדיקער.

— תַּת־מִקְלָע, פּשוטע אויטאָמאַטישע ביקס.

— תַּת־קָצִין, אונטעראָפֿיציר.

— תַּת־קַרְקָעִי, אונטערערדישער.

— תַּת־שַׂר, וויצע־מיניסטער.

תַּתְאָה, תַּתָּאִי, ת. אונטערשטער.

תַּתּוֹן־הַמֹּחַ, ז. היפּאָפֿיזיס צערעברי, וויכטיקער אויסטייל־דריז אין אונטערשטן טייל פֿון מוח.

תַּתּוֹרָה, נ. בריק: דורכגאַנג: ראָנדע: ראַנד: ברעג: פֿונדאַמענט־ראַנד (אויף וועלכען ס׳שטייט אַ הויז).

תַּתְמֹכֶת, נ. אונטערלען־געשטעל.

תַּתְקֵבָה, פּאַנקרעאַס (אונטערמאָגן־דריז).

תַּתְרָן, ז. מאַן אָן חוש־הריח.

תַּתְרָנוּת, נ. אַנאָסמיאַ. מאַנגל אין חוש־הריח: מאַנגל אין אָריענטאַציע.

מוּסָפִּים

נוֹטָרִיקוֹן; לוּחַ שָׁנִים בְּמִנְיָן הָעִבְרִי מַקְבִּיל לְשָׁנִים לְפִי הַסְּפִירָה הַכְּלָלִית; לוּחַ מִסְפָּרִים בְּאוֹתִיּוֹת; תַּקְצִיר הַדִּקְדּוּק הָעִבְרִי; תַּבְנִיּוֹת־יְסוֹד לִנְטִיַּת הַפְּעָלִים.

הוֹספֿות

לעקסיקאָן פֿון ראשי־תּבֿות; קאַלענדאַר פֿון יאָרן לויט דער ייִדישער צייַטרעכנונג פּאַראַלעל צו די יאָרן פֿון דער אַלגע־מיינער צייטרעכנונג; רעגיסטער פֿון צאָלן אין אותיות; קיצור פֿון העברעיִשער גראַמאַטיק; מוסטער־טאַבעלן צו בייגן צייטווערטער.

א

א׳ אָלֶף, ערשטער אות אין אלף־בית.
אָדוֹן, הער.
אֶחָד, אַחַת, איינער, איינע.
אֶלֶף, טויזנט (אין אָנהייב פֿון יאָר־דאַטעס, למשל: א׳ תשי״ח — 1718)

א״א אַבְרָהָם אָבִינוּ.
אִי־אֶפְשָׁר, אוממעגלעך.
אֵין אוֹמְרִים, מ׳זאָגט נישט.
אֲחֵרִים אוֹמְרִים, אַנדערע זאָגן.
אָמְרֵי אֱנָשֵׁי, די מענטשן זאָגן.
אֲדוֹנִי אָבִי, הער און פֿאָטער מיַינער.
אֵשֶׁת אִישׁ, פֿרוי וואָס באַלאַנגט צו אַ מאַן.

אאו״מ אֲדוֹנִי אָבִי וּמוֹרִי, הער, פֿאָטער און לערער מיַינער.

אא״ז אֲדוֹנִי אָבִי זְקֵנִי, מיַין געבילדעטער הער און פֿאָטער.
אֵין אֱלֹהִים זוּלָתְךָ, נישטאָ נאָך קיין גאָט אויסער דיר.

אאז״ל אֲדוֹנִי אָבִי זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה, מיַין הער און פֿאָטער זכרונו לברכה.

אא״כ אֶלָּא אִם כֵּן, אויב נאָר: מיטן באַדינג.

א.א.ע. אִרְגּוּן אִמָּהוֹת עוֹבְדוֹת, פֿאַרבאַנד פֿון אַרבעטנדיקע מוטערס (אין מדינת ישׂראל).

אאע״ה אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

א״ב אָלֶף־בֵּית.
אֵין בְּרֵרָה, נישטאָ קיין ברירה.

אב״א אִי בְּעִית אֵימָא, מ׳קען אויך זאָגן.

אב״ד אַב־בֵּית־דִּין, געריכט־פֿאָרזיצער.

אבד״ק אַב־בֵּית־דִּין קָהָל, פֿאָרזיצער פֿון קהילה־געריכט.

אגו' אֲגֻדָּה, פאַרבאַנד.
אִגֶּרֶת, בריוו; נאָטע.

אג"א אֲגַף אַפְסְנָאוּת, פאַרזאָרגונגס־אָפּטיילונג אין דער ישראל־אַרמיי.

אגו"י אֲגֻדַּת יִשְׂרָאֵל, פאַרבאַנד פון רעליגיעזע ייִדן.

אד' אָדוֹן, הער.

א"ד אֵינוֹ דִין, נישט קיין געזעץ.
אֵינוֹ דּוֹמֶה, נישט ענלעך.
אִיכָּא דְּאָמְרֵי, מ׳זאָגט: פאַראַן אַ מיינונג.

אדה"ר אָדָם הָרִאשׁוֹן.

אדמו"ר אֲדוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ, הער, לערער און רבי אונזערער (טיטל פאַר חסידישן רבי).

אד"ר אֲדָר רִאשׁוֹן, ערשטער אדר אין עיבור־יאָר.

אדר"ח א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, ערשטער טאָג אין חודש.

אדר"נ אָבוֹת דְּרַבִּי נָתָן, קליינע מַסכתא אין סדר נזיקין (תּלמוד).

אדר"ע אוֹתִיּוֹת דְּרַבִּי עֲקִיבָא, מדרש וועגן די אותיות אין א"ב וואָס ווערט צוגעשריבן ר׳ עקיבֿא.

אד"ש אֲדָר שֵׁנִי, צווייטער חודש אדר אין עיבור־יאָר.
אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ, נאָכן באַגריסן אייַער געזונט (העפלעכער אריינפיר אין בריוו).

א"ה אָב הָרַחֲמִים, הזכרה־תּפילה אין שבתים און יום־טובֿים.
אֻמּוֹת הָעוֹלָם, פעלקער פון דער וועלט.
אִי הָכִי, אויב אַזוי איז די זאַך; ווייַל אַזוי.
אֲפִילוּ הָכִי, נישט געקוקט אויף דעם.

אֶהֱוִ"י באַצייכנונג פאַר די אותיות אין העברעיִש וואָס דינען פאַר אויסרופֿ־צייכנס.

אה"ח אַחַר הַחֻרְבָּן, נאָכן חורבן פון בית־המקדש (צושריפט נאָך דער דאַטע).

אֲהַחַעַ"ר די פינף אותיות אין העברעיִש וואָס קומען שטענדיק אָן אַ דגש (צוליב זייער האַלדז־קלאַנג)

אה"ע אֶבֶן הָעֵזֶר, נאָמען פֿון איין טייל פֿונעם ספֿר "טורים" פֿון יעקבֿ בן הָרא"ש (1269 — 1343) און טייל פֿון "שולחן ערוך" פֿון יוסף קאַרו (1488 — 1575).

אַחַד הָעָם, פּסעוודאָנים פֿון אָשר גינזבורג (1856 — 1927).

אֻמּוֹת הָעוֹלָם, פֿעלקער פֿון דער וועלט.

אה"צ אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם, נאָך מיטאָג.

אה"ק אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, הייליק לאַנד (א"י).

אה"ר אַהֲבָה רַבָּה, תּפֿילה פֿאַר "שמונה עשרה".

אָב הָרַחֲמִים, הזכרה־תּפֿילה שבת און יום־טובֿ.

אָדָם הָרִאשׁוֹן.

או"ה אִסּוּר וְהֶתֵּר, וואָס ס'איז פֿאַרבאָטן און וואָס מען מעג.

אֻמּוֹת הָעוֹלָם, פֿעלקער פֿון דער וועלט.

אוה"ע אֻמּוֹת הָעוֹלָם, פֿעלקער פֿון דער וועלט.

אוֹזֶ"ע, אָזֶ"ע, אָזע = אָבשטשעסטוואָ זדראַוואָכראַניעניאַ יעווריייעוו, געזעלשאַפֿט אָפּצוהיטן דאָס געזונט פֿון די ייִדישע מאַסן.

או"ח אֹרַח חַיִּים, טייל פֿונעם ספֿר "טורים" פֿון יעקבֿ בן הָרא"ש (1269 — 1343) און טייל פֿון "שולחן ערוך" פֿון יוסף קאַרו (1488 — 1575).

או"מ אֻמּוֹת מְאֻחָדוֹת, אונ"אָ, אָנ"ו = אָרגאַניזיישן אָוו יונייטעד ניישנס, פֿאַרבאַנד פֿון די פֿאַראייניקטע פֿעלקער (געשאַפֿן אין 1945).

אונ' אוּנִיבֶרְסִיטָה, אוניווערסיטעט.

אוּנְקְלוֹס.

אוּנֶסְק"וֹ "אונעסקאָ" = יונײַטעד ניישנס עדוקיישאָנאַל סײַענטיפֿיק ענד קאָל־טשוראַל אָרגאַניזיישן, קולטור און וויסנשאַפֿטלעכע אָרגאַניזאַציע בײַ אונ"אָ.

אונרר"א, אונרר"א יונײַטעד ניישנס ריליף ענד ריהאַביליטיישנס אַדמיניסטריישן, הילפֿס־און רעהאַביליטאַציע־געזעלשאַפֿט געגרינדעט דורך די אַליאירטע נאָך דער צווייטער וועלט־מלחמה.

אוֹר"ט „אָרט"—אָבשטשעסטוואָ רעמעסלעננאַוואָ טרודאַ, פֿאַרבאַנד צו פֿאַרשפּרייטן פֿאַכבילדונג צווישן ייִדן.

אור"י אוֹמֵר רַבֵּנוּ יִצְחָק, תּוספֿות צום תּלמוד.

אור״ת אוֹמֵר רַבֵּנוּ תָּם, תּוספֿות צום תּלמוד.

אזוא״ז אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה, סײַ דאָס און סײַ דאָס.

אז״ר אַלעקסאַנדער זיסקינד ראַבינאָוויטש (1854 — 1946).

אחב״י אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אחדשה״ט אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב, נאָך דעם ווי איך באַגריס אײַער גוט געזונט (העפֿלעכקייטס־אַרײַנפֿיר אין אַ בריוו).

אחדש״ת אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ (אוֹ תִּפְאַרְתּוֹ), נאָך דעם ווי איך באַגריס דײַן וויסן (אָדער פּראַקטפֿולקייט). העפֿלעכקייטס־אַרײַנפֿיר אין אַ בריוו צו אַ תּלמיד־חכם.

אחה״ע אַחַד הָעָם, פּסעוודאָנים פֿון אָשר גינצבורג (1856 — 1927).
אַחְדוּת הָעֲבוֹדָה, אַרבעטער־פּאַרטײ אין ישׂראל פֿאַראייניקט מיט לינקע פּועלי־ציון.

אחה״צ אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם, נאָך מיטאָג.

אח״כ אַחַר־כָּךְ, דערנאָך: נאָך דעם.

אחז״ל אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, אונזערע חכמים ז״ל האָבן געזאָגט (חז״ל).

אטב״ח שליסל־נאָמען אויסצוװעקסלען אותיות אין שיפֿער אָדער שפּיל.

אטל״ס אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל סֶלָה, נאָר גוטס זאָל זײַן צו ישׂראל שטענדיק און אײביק (אויפֿשריפֿט איבערן עמוד, וווּ עס שטייט דער חזן).

א״י אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
אֶרֶצְיִשְׂרְאֵלִי, ארץ־ישׂראלדיקער.
אֵינוֹ יְהוּדִי, נישט קײן ייִד.
אוֹת־יַחַס, אות וואָס קומט פֿון אָנהייב וואָרט כּדי צו ווײַזן דעם שײַכות פֿונעם וואָרט צו עפּעס.

אי״ה, איה״ש אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, מערטשעם: מיט גאָטס הילף.

איכ״ר אֵיכָה רַבָּתִי, זאַמלונג פֿון מדרשים צו מגילת איכה.

אי״ע אֲצִילוּת, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, איידלקייט, שעפֿערישקייט, טאַט — דרײַ וועלטן לויט דער קבלה.

איט"ן צייכן פֿאַר די פֿיר אותיות וואָס קומען פֿאַר דעם צײַטוואָרט אין העברעיִש בײַם בייגן דאָס צײַטוואָרט אין דער צוקונפֿטיקער צײַט.

א"כ אִם כֵּן, אויב אַזוי; ווען אַזוי איז דאָס.
אַחַר כָּךְ, דערנאָך; נאָך דעם.

אַכָּ"א אֲגַף כֹּחַ אָדָם, רעגיסטראַציע־ און רעקרוטירונגס־אָפּטיילונג פֿאַר מענטשן־כּוח בײַם זיכערהייטס־מיניסטעריום אין ישׂראל.

אכי"ר אָמֵן, כֵּן יְהִי רָצוֹן.

אכמ"ל אֵין כָּאן מָקוֹם לְהַאֲרִיךְ, נישטאָ דאָ וואָס אַרומצורעדן.

א"ל אָמַר לוֹ, ער האָט אים געזאָגט.

אל"כ אִם לֹא כֵּן, אויב נישט אַזוי.

אל"מ אַלּוּף מִשְׁנֶה, אונטער־קאָלאָנעל (אין דער ישׂראל־אַרמיי).

א.ל.פּ. אינדעפּענדענט פּאַרטי, ענגלישע אומאָפּהענגיקע אַרבעטער־פּאַרטיי.

אמ"ד איַיזיק מאיר דיק (1807 — 1893); אַמסטערדאַם (שטאָט אין האָלאַנד).

אֱמֶ"ת אִיּוֹב, מִשְׁלֵי, תְּהִלִּים, באַצייכנונג פֿאַר די דרײַ ספֿרים אין כּתובֿים, וואָס האָבן אַן אַנדער טראָפּ ווי די איבעריקע ספֿרים אין תּנ"ך.

א. נ., א"נ אָדוֹן נִכְבָּד, חשובֿער הער (ווענדונג פֿון אָנהייב בריוו).

א. נ. מ. אָדוֹן נִכְבָּד מְאֹד, זייער חשובֿער הער (ווענדונג פֿון אָנהייב בריוו).

אנצ' ענציקלאָפּעדיע.

אַנַ"ש אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, „אונזערע". אַזוי באַצייכנען חסידים זייערס גלײַכן אין קעגנזאַץ צו מתנגדים.

א"ס אֵין־סוֹף, אומענדלעכקייט.
אֵין־סוֹפִי, אומענדלעכער.
אֵין סָפֵק, אָן צווייפֿל.

אסת"ר אֶסְתֵּר רַבָּה, זאַמלונג פֿון מדרשים אויף מגילת אסתּר.

א"ע אֶת עַצְמוֹ, זיך אַליין.

אע"ג אַף־עַל־גַּב, נישט געקוקט; אָפּגעזעען.

אע"פ אַף־עַל־פִּי, נישט געקוקט; אָפּגעזען.

אעפ"י, אעפי"כ, אַף־עַל־פִּי־כֵן, נישט געקוקט אויף דעם; פֿון דעסטוועגן.

אפי' אֲפִילוּ.

אַפַּ"ק אַנגלאָ פּאַלעסטיין קאָמפּאַני, ערשטער נאָמען פֿון „בַּנְק לְאוּמִי לְיִשְׂרָאֵל".

אצ"ל אֵין צָרִיךְ לוֹמַר, מ׳דאַרף נישט זאָגן.

אִרְגּוּן צְבָאִי לְאֻמִּי, טעראָריסטישע אונטערגרונד־באַוועגונג אין די צייטן פֿון בריטישן מאַנדאַט אין א"י פֿאַרן אַנטשטיין פֿון מדינת ישׂראל.

א"ק אָמַר קְרָא, אַזוי איז געזאָגט (אין דער תּורה).

אַתְלֶטִיקָה קַלָּה, לייַכטאַטלעטיק.

אֲגֻדַּת־קִיטוּר, דאַמפּשיף.

אר"א אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, האָט רבי אליעזר געזאָגט.

אר"ג אָמַר רַבִּי גַּמְלִיאֵל, האָט רבי גמליאל געזאָגט.

אר"ה אָמַר רַבִּי הוּנָא, האָט רבי הונא געזאָגט.

ארה"ב אַרְצוֹת־הַבְּרִית, פֿאַראייניקטע שטאַטן פֿון צפֿון־אַמעריקע.

ארז"ל אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, האָבן געזאָגט אונזערע רבנים ז"ל.

אר"ח אָמַר רַבִּי חִיָּא; אָמַר רַבִּי חֲנַנְיָה; אָמַר רַבִּי חִסְדָּא, האָט רבי חייא געזאָגט; האָט רבי חנניה געזאָגט; האָט רבי חסדה געזאָגט.

אר"ט אָמַר רַבִּי טַרְפוֹן, האָט רבי טרפֿון געזאָגט.

אר"י אַשְׁכְּנַזִּי רַבִּי יִצְחָק, מקובל רבי יצחק לוריא (1534 — 1572).

אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה; אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב; אָמַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, האָט רבי יהודה געזאָגט; האָט רבי יעקבֿ געזאָגט; האָט רבי ישמעאל געזאָגט.

אריב"ל אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, האָט רבי יהושע בן לוי געזאָגט.

אר"ל אֵין רְצוֹנִי לוֹמַר, איך האָב נישט בדעה צו זאָגן.

אָמַר רֵישׁ לָקִישׁ, האָט ריש לקיש געזאָגט.

אר"מ אָמַר רַבִּי מֵאִיר, האָט רבי מאיר געזאָגט.

אר"נ אָמַר רַבִּי נַחְמָן, האָט רבי נחמן געזאָגט.

אר"ע אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, האָט רבי עקיבֿא געזאָגט.

אר״פ אָמַר רַבִּי פַּפָּא, האָט רבי פפא געזאָגט.

אר״ש אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, האָט רבי שמעון געזאָגט.

ארשב״ג אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, האָט רבי שמעון בן גמליאל געזאָגט.

ארשב״י אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי, האָט רבי שמעון בן יוחאי געזאָגט.

ארשב״ל אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן לָקִיש, האָט רבי שמעון בן לקיש געזאָגט.

אר״ת אָמַר רַבֵּנוּ תָּם, האָט רבנו תם געזאָגט.

אש״ל אֲכִילָה, שְׁתִיָּה, לִינָה, עסן. טרינקען. שלאָפן — פליכטן פון אַ מכניס־אורחים.

א״ת אַל תֹּאמַר, זאָג נישט אַזוי.

אִם תֹּאמַר, אויב וועסט זאָגן אַזוי.

אַל תִּקְרָא, לייען נישט אַזוי.

אִבְּן־תִּבּוֹן, משפחה פון איבערזעצער פון העברעיִש אין אַראַביש אין מיטלאַלטער.

אתב״ש, שליסל צו דער אותיות־פאַרענדערונג אין שיפער אָדער שפּיל. דער אלף־בית איז אַ פאַרקערטער: א׳ איז ת׳, ב׳ איז ש׳, ג׳ איז ר׳ אאז״וו.

את״ל אִם תִּמְצָא לוֹמַר, אויב וועסט וועלן זאָגן.

ב׳ בֵּית, צווייטער אות אין א״ב.

שְׁנַיִם אוֹ שְׁתַּיִם, צוויי.

אַלְפַּיִם, צוויי טויזנט (אין אָנהייב פון יאָר־דאַטעס, למשל: ב׳תשלב = 2732).

ב״א בֶּן־אָדָם מענטש; מענטשלעך באַשעפעניש.

בְּנֵי־אָדָם, מענטשן.

בִּנְיַן־אָב, גרונד־געזעץ.

בָּרוּךְ אַתָּה, אָנהייב פון ברכה.

באַ״א בָּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי, אָנהייב פֿון אַ ברכה.

באַ״ב בְּאָלֶף־בֵּית, אין אלף־בית.

באה״ב בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, אין די פֿאַראייניקטע שטאַטן (פֿון צפֿון־אַמעריקע).

באַ״י בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אין ארץ־ישׂראל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אָנהייב פֿון אַ ברכה.

ב״ב בֶּן־בַּיִת, הויז־פֿרײַנד, אײַנגייער.

בְּנֵי־בַּיִת, פֿאַמיליע, הויזגעזינד.

בַּעַל־בְּרִית, פֿאַרבינדעטער: ייִד.

בְּנֵי־בְּרִית, פֿאַרבינדעטע: ייִדן.

בָּבָא בַּתְרָא, מַסכתא אין תלמוד (די לעצטע פֿון די בבא״ס).

בב״א בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן, סוף פֿון ווונטש אָדער ברכה: עס זאָל געשען בײַ אונזער לעבן, אָמן.

בב״ח בְּבִרְכַּת חֲבֵרִים, מיט חבֿרישע ווונטשן.

בבחי׳ בִּבְחִינַת.

בבי״ד בְּבֵית דִין, אין געריכט.

ב״ג בֶּן־גִּיל; בַּת־גִּיל, מאַן אין זעלבן עלטער: פֿרוי אין זעלבן עלטער.

בֶּגֶ״ד כֶּפֶ״ת די זעקס אותיות אין העברעיִש וואָס האָבן אַ לײַכטן דָגש.

בגי׳ בְּגִימַטְרִיָּא, אין גימטריא (עקוויוואַלענט פֿון אותיות אין ציפֿערן, למשל: מזל בגי׳ — 77).

בג״צ בֵּית־הַדִּין הַגָּבֹהַּ לְצֶדֶק, דאָס העכסטע געריכט פֿאַר גערעכטיקייט אין מדינת ישׂראל.

ב״ד בַּר־דַּעַת, פֿאַרנונפֿטיקער, קלוגער.

בֵּית־דִּין, געריכט.

בַּעַל־דִּין, זיך משפּטנדיקער.

בַּעַל־דָּבָר, בעל־דבֿר: פֿאַראינטערעסירטער.

בד״א בַּמֶּה דְבָרִים אֲמוּרִים, דאָס געזאָגטע איז ריכטיק נאָר אין פֿאַל ווען.

בָּרוּךְ דַּיַּן אֱמֶת, נאָכזאָג ווען מען הערט, אַז עמעצער איז געשטאָרבן.

ב.ד.א. בַּעֲלֵי דְרָגוֹת אֲחֵרוֹת, אַזעלכע וואָס זענען פֿון אַנדערע (נישט אָפֿיצירישע) ראַנגעס.

בדיע' בְּדִיעֲבַד, נאָך דעם ווי די זאַך איז אָפּגעטון געוואָרן.

בד"צ בֵּית־דִין צֶדֶק, טריבונאַל, רבניש געריכט.

בדר"ח ב' דְּרֹאש־חֹדֶש, צווייטער טאָג ראש־חודש.

בד"ש בִּדְרִישַׁת שָׁלוֹם, מיט גרוס (צום סוף פֿון אַ בריוו, פֿאַרן אונטערשריפֿט).

ב"ה בָּרוּךְ הַשֵּׁם, געבענטשט זײַן נאָמען.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, מיט גאָטס הילף.

בֵּית־הִלֵּל, פֿון דער שול פֿון רבי הלל.

בה"ב בַּעַל הַבַּיִת.

ב', ה', ב', מאָנטיק, דאָנערשטיק, מאָנטיק — די דרײַ טעג אין די וואָכן נאָך פּסח און סוכות, ווען מען פֿײַניקט זיך און מען זאָגט סליחות.

בה"ד בְּסִיס הַדְרָכָה, מיליטערישע אויסשול־באַזע.

בה"ח בֵּית־הַחוֹלִים, שפּיטאָל.

בה"כ בֵּית־הַכָּבוֹד, בֵּית־הַכִּסֵּא, קלאָזעט, אָפּטרעט, פּרעוועט.

בהכ"נ בֵּית־הַכְּנֶסֶת, געבעט־הויז, שול, טעמפּל.

בהמ"ד בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, בית־מדרש, סעמינאַר, לערנאַנשטאַלט.

בהמ"ק בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.

בה"ס בֵּית־הַסֵּפֶר, שולע.

בהר"ר בֶּן הָרַב רַבִּי, זון פֿונעם רבנישן אויטאָריטעט רבי...

ב"ו בָּשָׂר־וָדָם, שטערבלעכער.

בוּמַ"ף, די פֿיר ליפּן־אותיות.

ב"ז בֶּן־זוּג, פּאַרטנער, איינער פֿון אַ פּאָר, מאַן (פֿון אַ פֿרוי).

בַּת־זוּג, פּאַרטנערין, איינע פֿון אַ פּאָר, פֿרוי (פֿון אַ מאַן).

בֶּן־זָכָר, יינגל, מענלעכער מין.

בזא"ז בָּזֶה אַחַר זֶה, איינס נאָכן אַנדערן.

בזה"ל בְּזֶה הַלָּשׁוֹן, אויף דעם אופֿן.

ב"ח בַּעַל חוֹב, בעל־חוב, קרעדיטאָר.

בַּעַל חַיִּים, לעבעדיק באַשעפֿעניש.

בַּיִת חָדָש, נאָמען פון באַקאַנטן פירוש צום ספר „טורים“ פון הב״ח יואל סירקעס.

בְּחֵדְרַ״ג בְּחֵרֶם דְּרַבֵּנוּ גֵרְשׁוֹם, אויפשריפט אויף אַ בריוו, כדי פרעמדע זאָלן אים נישט לייענען. דער אויפשריפט דערמאָנט. אַז רבנו גרשום (960 — 1040) האָט פאַרבאָטן צו לייענען פרעמדע בריוו, חתונה צו האָבן מיט מער ווי מיט איין פרוי א״א.

בחו״ק בְּחֻפָּה וְקִדּוּשִׁין.

בח״ז בְּחֹדֶשׁ זֶה, אין דעם חודש.

בחי׳ בְּחִינַת־, אין דער בחינה.

בח״י בַּחֲתִימַת־יָד, מיט דער אונטערשריפט.

בח״ל בְּחִיר לִבָּהּ, בְּחִיר לִבּוֹ, איר אויסגעוויילטער (חתן), זיין אויסגעוויילטע (כלה).

בחת״י בַּחֲתִימַת־יָד, מיט דער אונטערשריפט.

ב״י בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, יידן.

„בֵּית יוֹסֵף“, פירוש אויפן ספר „טורים“ פון ר׳ יוסף קאַרו.

בי״ד בֵּית־דִּין, געריכט.

ביד״צ בֵּית־דִּין צֶדֶק, טריבונאַל, רבניש געריכט.

ביה״ד בֵּית־הַדִּין, דאָס געריכט.

ביהד״פ בֵּית־הַדְּפוּס, די דרוקעריי.

ביה״ח בֵּית־הַחוֹלִים, דער שפיטאָל.

ביהח״ר בֵּית־הַחֲרֹשֶׁת, די פאַבריק.

ביה״כ בֵּית־הַכִּסֵּא, דער קלאָזעט, דער אָפטרעט.

ביהכ״נ בֵּית־הַכְּנֶסֶת, די שול.

ביהמ״ד בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, דער לערן־אַנשטאַלט, דער סעמינאַר.

ביהמ״ש בֵּית־הַמִּשְׁפָּט, דאָס געריכט.

ביהמ״ק בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ.

ביה״נ בֵּית־הַנִּבְחָרִים, פאַרלאַמענט.

ביה״ס בֵּית־הַסֵּפֶר, די שולע.

ביה״ק בֵּית־הַקְּבָרוֹת.

ביה״ש בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, אָוונט־דעמערונג. פֿאַרנאַכט.

בי״ח בֵּית־חוֹלִים, שפּיטאָל.

ביח״ר בֵּית־חֲרֹשֶׁת, פֿאַבריק.

ביל״ו בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה, מיט אָט דעם פּסוק פֿון ישעיה ב׳ ה׳ האָט זיך גערופֿן די ציוניסטישע פּיאָנערן־גרופּע אין רוסלאַנד, וואָס איז געקומען קיין א״י אין יאָר 1882.

בימה״ש בֵּית־מִשְׁפַּט הַשָּׁלוֹם, פֿרידנסגעריכט.

בימ״ס בֵּית־מִסְחָר, האַנדלס־געשעפֿט.

בֵּית־מִסְחָר סְפָרִים, ביכער־געשעפֿט.

בימ״ש בֵּית־מִשְׁפָּט, געריכט.

בי״ס בֵּית־סֵפֶר, שולע.

בֵּיתָ״ר בְּרִית יוֹסֵף תְּרוּמְפֶּלְדוֹר, רעוויזיאָניסטישער יוגנט־פֿאַרבאַנד אויפֿן נאָמען פֿון יוסף טרומפּעלדאָר (אומגעקומען אין תּל־חי אין 1920).

ב״כ בָּא־כֹּחַ, באַפֿולמעכטיקטער.

בָּאֵי־כֹּחַ, באַפֿולמעכטיקטע.

בִּרְכַּת כֹּהֲנִים.

בכ״א בְּכָל אֹפֶן, יעדנפֿאַלס.

בְּכָל אֶחָד, אין יעדן איינעם.

בכאו״א בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, אין יעדן איינציקן באַזונדער.

בכור׳ בְּכוֹרוֹת, מסכתּא אין תּלמוד, וואָס באַהאַנדלט די דינים כּלפּי ערשט־לינגען; מסכתּא אין דער משנה, וואָס באַהאַנדלט די דינים כּלפּי בכּורים־פֿליכט א״א.

בכ״ז בְּכָל זֹאת, און דאָך, פֿון דעסטוועגן.

בְּכָל זֶה, אין דעם אַלעם.

בַּכְלַ״ם די פֿיר צוגאָב־אותיות, וואָס ווערן באַנוצט אין אָנהייב פֿון צײַטווערטער־אייגנשאַפֿטווערטער און זאַכווערטער אין העברעיִש.

בכ״מ בְּכָל מָקוֹם, אין יעדן פּלאַץ, אומעטום.

ב״ל בְּחִיר לִבָּהּ, בְּחִיר לִבּוֹ, איר אויסגעוויילטער (חתן), זיַין אויסגעווייל־טע (כּלה).

בל״ז בִּלְשׁוֹן זָכָר, אין מענלעכן מין.
בְּלִי זֶה, אָן דעם.

בל״ל בַּנְק לְאֻמִּי לְיִשְׂרָאֵל, ישראלדיקע נאַציאָנאַלע בנק.

בל״נ בִּלְשׁוֹן נְקֵבָה, אין ווײַבלעכן מין.
בְּלִי נֶדֶר, נישט פֿאַרבינדלעך.

בל״ס בְּלִי סָפֵק, אָן צווייפֿל.

בְּלַעַ״ז בִּלְשׁוֹן עַם זָר, אין אַ פֿרעמדער שפּראַך.

בל״ר בִּלְשׁוֹן רַבִּים, אין מערצאָל.

ב״מ בָּבָא מְצִיעָא, די מיטלסטע פֿון די דרײַ בבֿא־מסכתּא׳ס אין תּלמוד (אין סדר נזיקין).
בַּר מִצְוָה, ייִנגל וואָס ווערט אַלט 13 יאָר.
בַּת מִצְוָה, מיידל וואָס ווערט אַלט 12 יאָר.
בַּר־מִנַּן, „אויסער אונז״, נישט אויף אונז געדאַכט. באַצ. פֿאַר אַ מת.
בִּלְתִּי מַסְפִּיק, נישט גענוג (באָל פֿאַר שילער).

במד׳ בְּמִדְבַּר, נאָמען פֿונעם 4־טן חומש.

במד״א בַּמֶּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, דאָס געזאָגטע איז ריכטיק נאָר אין פֿאַל ווען.

במד״ר בְּמִדְבַּר רַבָּה, מדרשים־זאַמלונג אויף דעם חומש במדבר.

במה״ש בְּמִקַּח הַשָּׁוֶה, אין גלײַכן פּרײַז.

במז״ט בְּמַזָּל טוֹב, מיט מזל.

במח״כ בִּמְחִיאוֹת כַּפַּיִם, מיט אַפּלאָדיסמענטן.
בִּמְחִילַת כְּבוֹדוֹ, זאָל ער מיר נישט נעמען פֿאַר אומגוט. נישט אָנצורירן זיין כּבֿוד.

במחכ״ת בִּמְחִילַת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, נישט אָנצורירן זיין הייליקן כּבֿוד.

במ״ס בֵּית־מִסְחַר סְפָרִים, ביכער־געשעפֿט.

במס"ק בְּמְסִירַת קֻלְמוֹס, איבערגעבנדיק די פֿעדער צו אַן אַנדערן כּדי אונטער־צושרײַבן זיך.

במ"ר בְּמִדְבַּר רַבָּה, מדרשים־זאַמלונג אויף דעם חומש במדבר.

בנ"א בְּנֵי אָדָם, מענטשן, מענטשלעכע וועזנס.

בנ"י בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, ייִדן, קינדער פֿון פֿאָלק ישׂראל.

בנל"כ בָּרוּךְ נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ, אין זין פֿון: גאָט צו דאַנקען, פֿאַרטיק געוואָרן.

בנק"ח בִּנְקִיטַת חֵפֶץ, אָננעמענדיק אַ הייליקע זאַך (באַקרעפֿטיקן אַ שבֿועה דורך האַלטן אַ ספֿר־תּורה בײַם אָפּגעבן די שבֿועה).

ב"ס בֵּית־סֵפֶר, שולע.

בְּלִי סָפֵק, אָן צווייפֿל.

בַּר־סַמְכָא, אויטאָריטעט.

בֶּן־סֶמֶךְ, פֿאַרלעסלעכער.

בֶּן־סִירָא, געלערנטער אין דער תּקופֿה פֿון בית שני, זײַן ספֿר געהערט צו די ספֿרים חיצונים.

בס"ה בְּסַךְ־הַכֹּל, צוזאַמען, אין אַלגעמיין.

בסה"י בְּסֵדֶר־הַיּוֹם, אין טאָגאָרדנונג.

בסה"כ בְּסַךְ־הַכֹּל, אין אַלגעמיין, צוזאַמענגענומען.

בס"ט בְּסִימָן טוֹב, אין אַ מַזלדיקער שעה.

בע' בְּתַרְגּוּם הַשִּׁבְעִים, אין דער סעפּטואַגינטע (גריכישע איבערזעצונג פֿון תּנ"ך).

בְּעֶרֶךְ, מער ווייניקער.

ב"ע בֵּית־עוֹלָם, בֵּית עָלְמִין.

בֵּית־עוֹלִים, הויז פֿאַר נײַ־געקומענע אין מדינת ישׂראל.

בע"ב בַּעַל־הַבַּיִת, בַּעֲלֵי־בָּתִּים.

בע"ד בַּעַל־דִּין, זיך משפּטנדיקער.

בַּעַל־דָּבָר, פֿאַראינטערסירטער צד.

בע"ה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, מיט גאָטס הילף.

בעה"ב בַּעַל־הַבַּיִת, בַּעֲלֵי הַבָּתִּים.
בְּעוֹלָם הַבָּא, אויף יענער־וועלט.

בעה"ז בְּעוֹלָם הַזֶּה, אויף דער־וועלט.

בעה"ח בַּעַל־הַחַיִּים, בַּעֲלֵי הַחַיִּים, באַשעפּעניש, באַשעפּענישן.
בָּא עַל הֶחָתוּם, האָט אונטערגעשריבן.

בעה"י בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מיט גאָטס הילף.
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן, אין עבֿר הירדן.

בעהמ"ח בַּעַל הַמְחַבֵּר, מחבר, אויטאָר.

בעה"נ בַּעַל הַנֵּס, ר' מֵאִיר בַּעַל הַנֵּס.

בעה"ק בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ, אין דער הייליקער שטאָט.

בעה"ש בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם, מיט גאָטס הילף.

בעוה"ב בְּעוֹלָם הַבָּא, אויף יענער־וועלט.

בעוה"ז בְּעוֹלָם הַזֶּה, אויף דער־וועלט.

בעוה"ר בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, פֿאַר אונזערע שווערע זינד.

בע"ח בַּעַל־חוֹב, בעל־חובֿ, קרעדיטאָר.
בַּעַל־חַיִּים, בַּעֲלֵי חַיִּים, באַשעפּעניש, באַשעפּענישן.

בעי"ת בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אין די תּשובֿה־טעג צווישן ראש־השנה און יום־כּפּור.

בע"כ בַּעַל־כָּרְחוֹ, אויס צוואַנג, קעגן זײַן ווילן.

בע"מ בְּעֵרָבוֹן מֻגְבָּל, מיט באַגרענצטער פֿאַראַנטוואָרטלעכקייט (אין אַקציען־געזעלשאַפֿט).
בַּעַל־מְלָאכָה, האַנטווערקער.

בע"נ בַּעַל־נֵס.

בע"פ בַּעַל־פֶּה.
בְּעֶרֶב פֶּסַח.

בע"ש בְּעֶרֶב שַׁבָּת; בְּעַרְבֵי שַׁבָּתוֹת.
בַּעַל־שֵׁם.

בעש"ט בַּעַל־שֵׁם־טוֹב, ר' ישׂראל (1700—1760) שעפֿער פֿון חסידות.

בעשי"ת בַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, אין די תשובֿה־טעג צווישן ראש־השנה און יום־כּפּור.

בעש"ק בְּעֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ.

בע"ת בַּעַל־תְּפִלָּה; בַּעַל־תְּשׁוּבָה.

ב"פ ב' פְּעָמִים, צוויי מאָל.

בפ"א בְּפַעַם אַחַת, מיט איין מאָל.

בְּפִרְקֵי אָבוֹת, אין פּרקי־אָבֿות.

בפה"א בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה, סוף פֿון דער ברכה וואָס מען מאַכט איבער גרינסן.

בפה"ג בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן, סוף פֿון דער ברכה וואָס מען מאַכט איבער ווײַן.

בפה"ע בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ, סוף פֿון דער ברכה וואָס מען מאַכט איבער בוים־פֿרוכטן.

בפי' בְּפֵרוּשׁ.

בפ"ע בִּפְנֵי עַצְמוֹ, אַן־און־פֿאַר־זיך.

ב"צ בֶּן־צִיּוֹן.

בצ"ע בְּצָרִיךְ עִיּוּן, ס'בלײַבט צו פֿאַרטראַכטן זיך כּדי צו באַשליסן.

בק' בְּקִצּוּר.

ב"ק בָּבָא קַמָּא, די ערשטע פֿון די דרײַ בבֿא־מסכתאָס אין תּלמוד (אין סדר נזיקין).

בַּת־קוֹל, שטים פֿון הימל; ווידער־קול.

בק"ו בְּקַל־וָחֹמֶר.

בק"ח בִּקּוּר חוֹלִים.

בק"ק בִּקְהִלַּת־קֹדֶשׁ, אין דער קהילה קדושה (אין דער אָרטשאַפֿט וווּ עס איז פֿאַראַן אַ ייִדישע קהילה).

בִּקְצָת קְהִלּוֹת, אין געוויסע קהילות.

בר' בְּרֵאשִׁית; בְּרָכוֹת; בְּרַבִּי.

ב״ר בַּיִת רִאשׁוֹן, ערשטער בית המקדש.
בְּרֵאשִׁית רַבָּה, זאַמלונג פֿון מדרשים אויף דעם חומש בראשית.
ברה״מ בְּרִית הַמּוֹעֲצוֹת, ראַטנפֿאַרבאַנד.
בִּרְכַּת הַמָּזוֹן, ברכה־מאַכונג איבער שפּייז.
בר״ר בְּרֵאשִׁית רַבָּה, זאַמלונג פֿון מדרשים איבער דעם חומש בראשית.
בש׳ בִּשְׁנַת, אינעם יאָר.
בִּשְׁעַת, ווען, אין דער צײַט ווען.
ב״ש בַּיִת שֵׁנִי, צווייטער בית המקדש.
בֵּית שַׁמַּאי, די שול פֿון שמאי.
ב.ש. בֶּרֶז שְׂרֵפָה, וואַסער־קראַן אין פֿאַל פֿון אַ שריפֿה.
בש״א בְּשׁוּם אֹפֶן, אין קיין פֿאַל.
בשא״א בְּשֶׁאִי־אֶפְשָׁר, ווען ס׳איז אוממעגלעך.
בשה״י פה״י בְּשַׁבָּת הַיּוֹם, פֶּסַח הַיּוֹם, פֿוילער אויסרייד (איבערג).
בש״ז בְּשָׁנָה זוֹ, הײַ־יאָר.
בשטו״מ בְּשָׁעָה טוֹבָה וּמְצֻלַּחַת, אין אַ גוטער מזלדיקער שעה.
בשי׳ בְּשִׁיטַת, לויט דער שיטה.
בתה״ס, בתיה״ס בָּתֵּי־הַסֵּפֶר, די שולן.
בתי״ס בָּתֵּי־סֵפֶר, שולן.
בתשו׳ בִּתְשׁוּבָה, ענטפֿערנדיק.

ג

ג׳ גִּימֶל, דריטער אות אין א״ב.
שְׁלֹשָׁה אָז שָׁלֹשׁ, דרײַ (מענלעך און ווײַבלעך).
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, דרײַ טויזנט, אין אָנהייב פֿון יאָר־דאַטעס, למשל. ג׳רכ״ג = 3223.
גְּרַם, גראַם.

ג״א גִרְסָה אַחֶרֶת, אַן אַנדער ווערסיע.

גב׳ גְבֶרֶת, פֿרוי, מאַדאַם.

גב״ע גְבִיַת עֵדוּת, אויפֿנעמונג פֿון עדות־דערקלערונג.

גַדְנָ״ע גְדוּדֵי נֹעַר, יוגנט־באַטאַליאָנען פֿאַר מיליטערישער צוגרייטונג (אין צה״ל).

גז״ד גְזַר דִין, אורטייל.

גזל״ט גַם זו לְטוֹבָה.

גז״ש גְזֵרָה שָוָה, אַנאַלאָגיע, דעדוקציע־מעטאָד.

ג״ח גְמִילוּת חֶסֶד, גמילות חסד, טובֿה, הלוואה אָן פּראָצענט.

ג׳ חֲלָקִים, דריַי טיילן.

גח״ט גְמַר חֲתִימָה טוֹבָה, ווונטש אין די עשרת ימי תשובֿה (צווישן ראש השנה און יום־כּפּור).

גַחַ״ל גִיוּס חוּץ־לָאָרֶץ, מאָביליזאַציע פֿון ייִדישער יוגנט אין אויסלאַנד אין דער אומאָפּהענגיקייטס־מלחמה אין 1948, נאָך דער אַנטשטייאונג פֿון מדינת ישׂראל.

גַחְשָ״א גְמִילוּת חֶסֶד שֶל אֱמֶת, די מצווה פֿון פֿאַרנעמען זיך מיט אַ טויטן.

גי׳ גִימַטְרִיָא, עקוויוואַלענט פֿון אותיות אין ציפֿערן.

גִרְסַת־, ווערסיע־.

גִיכַ״ק די פֿיר גומען־אותיות.

גימ׳ גימנאַזיע.

ג״כ גַם כֵּן, אויך.

גמ׳ גְמָרָא.

גְמַ״ח גְמִילוּת חֶסֶד, הלוואה אָן פּראָצענט.

גמח״ט גְמַר חֲתִימָה טוֹבָה, ווונטש אין די עשרת ימי תשובֿה (צווישן ראש השנה און יום־כּפּור).

ג. נ., ג״נ גְבֶרֶת נִכְבָּדָה, חשובֿע פֿרוי, חשובֿע מאַדאַם.

ג״ע גַן־עֵדֶן.

ג״פ ג׳ פְּעָמִים, דריַי מאָל.

גפ״ת גְמָרָא, פֵּרוּשׁ־רַשִ״י, תוֹסָפוֹת; גְמָרָא, פּוֹסְקִים, תְּשׁוּבוֹת.

ג״צ גֵר צֶדֶק, באַקערטער צום ייִדנטום.

גר׳ גְרַם, גראַם.

ג״ש גְזֵרָה שָׁוָה, אַנאַלאָגיע, דעדוקציע־מעטאָד.

ג״ת גֵר תּוֹשָׁב, פּרעמדגלויביקער וואָס איז צווישן ייִדן.

ד

ד׳ דָלֶת, פערטער אות אין א״ב.

אַרְבָּעָה אוֹ אַרְבַּע, פיר (מענלעך און ווייַבלעך).

אַרְבַּעַת אֲלָפִים, פיר טויזנט (אין אָנהייב פון יאָר־דאַטעס, למשל: ד׳ פ״ט = 4089).

דוּנָם, (מאָס) 1000 קוו׳ מעטער.

דַּף, בלאַט (פון אַ ספר).

דְּפוּס, דרוק.

אֲדוֹנָי, גאָט.

ד״א דָּבָר אַחֵר, אַנדערע זאַך, באַצייכנונג פאַר חזיר.

דֶּרֶךְ־אֶרֶץ, דרך־ארץ, העפלעכקייט, גוטער שטייגער.

ד׳ אַמּוֹת, פיר איילן.

ד׳ אֲלָפִים, פיר טויזנט.

דא״ז דֶּרֶךְ אֶרֶץ זוּטָא, פון די קליינע מסכתאות אין תלמוד אין סדר נזיקין וועגן געהעריק אויפפירן זיך.

דאל״כ דְּאִם לֹא כֵן, אויב נישט אַזוי.

דאע״ג דְּאַף־עַל־גַּב, הגם, כאָטש, נישט געקוקט אויף.

דא״ר דֶּרֶךְ אֶרֶץ רַבָּתִי, פון די קליינע מסכתאות אין תלמוד אין סדר נזיקין, באַהאַנדלט די דינים וועגן מענטשלעכקייט, העפלעכקייט און מאָראַל.

דבה״י, דה״י, דִּבְרֵי הַיָּמִים, געשיכטע, היסטאָריע, כראָניק.

דג"מ דָּג מָלוּחַ, הערינג.

ד. ד. ט. די־די־טי: דיכלאָר — דיפּעניל — טריכלאָרייטאַנאַ. מיטל קעגן אינזעקטן.

ד"ה דִּבְרֵי הַיָּמִים, געשיכטע, היסטאָריע, כראָניק.
דִּבּוּר הַמַּתְחִיל, פֿון אָנהייב פֿון געבראַכטער ציטאַטע.

דו"ד דִּין וּדְבָרִים, אַמפּערניש.
דָּת וָדִין, גלויבן און געזעץ.

דו"ח דִּין־וְחֶשְׁבּוֹן, באַריכט: ראַפּאָרט.

דומ"ץ דַּיָּן וּמוֹרֶה־צֶדֶק, ריכטער און גײַסטיקער אָנפֿירער.

דו"ש דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ, באַגריסנדיקער, גוט־ווונטשנדיקער.

ד"ח דָּגֵשׁ חָזָק, שטאַרקער דגש.

דַּטְלֶנ"ת די פֿינף צונג-אותיות.

די"י דִּבְרֵי יְמֵי יִשְׂרָאֵל, ייִדישע געשיכטע.

דכ"ע דְּכֻלֵּי עָלְמָא, ווי די גאַנצע וועלט.

ד"ל דַּי לְמֵבִין, דַּי לְחַכִּימָא, אַ קלוגען דאַרף מען קײַן פֿינגער אין מויל נישט אַרײַנשטעקן.

ד"מ דֵּצִימֶטֶר, דעצימעטער.
דֶּרֶךְ מָשָׁל, דורך אַ בײַשפּיל.
דִּינֵי מָמוֹנוֹת, ציוויל־געזעץ.

דמ"ז דְּרוֹמִית־מִזְרָחִית, דרום-מזרחדיק.

דמ"מ דְּמִכָּל מָקוֹם, ווי פֿון יעדן שטאַנדפּונקט.

דמ"ע דְּרוֹמִית־מַעֲרָבִית, דרום־מערבֿדיק.

דמ"ק דֵּצִימֶטֶר מְעֻקָּב, קובישער דעצימעטער.

דמ"ר דֵּצִימֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט־דעצימעטער.

דְּצַ"ךְ עֲדַ"שׁ בְּאַחַ"ב דָּם, צְפַרְדֵּעַ, כִּנִּים, עָרֹב, דֶּבֶר, שְׁחִין, בָּרָד, אַרְבֶּה, חֹשֶׁךְ, בְּכוֹרוֹת, די צען מכּות מיט וועלכע די מצרים זענען געשלאָגן געוואָרן.

דצ"מ דֵּצִימֶטֶר, דעצימעטער.

דצמ״ע דֶצִימֶטֶר מְעֻקָּב, קובישער דעצימעטער.

דצמ״ר דֶצִימֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט־דעצימעטער.

ד״ק דְמֵי קְדִימָה, האַנטגעלט.

דָגֵש קַל, לײַכטער דגש.

דק״מ דֶקָמֶטֶר, דעקאַמעטער.

דקמ״ר דֶקָמֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט־דעקאַמעטער.

דר׳ דוֹקְטוֹר, דאָקטאָר.

דְרַבִּי, פֿון רבין.

ד״ר דוֹקְטוֹר, דאָקטאָר.

דְבָרִים רַבָּה, מדרשי

דְפוּס רִאשׁוֹן, ערש

דר״ח דְרֹאשׁ־חֹדֶשׁ.

ד״ש דְרִישַׁת שָׁלוֹם, גרוס.

דשלב״ל דָבָר שֶׁלֹּא בָא לְעוֹלָם, אַ זאַך וואָס איז נישט געבוירן געוואָרן, וואָס עקזיסטירט נישט.

דש״ת דוֹרֵשׁ שְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ, גליק־ווּנטש פֿאַר דײַן געבילדעטקייט (צום סוף פֿון אַ בריוו צו אַ בן־תּורה).

ד״ת דִין תּוֹרָה.

דִבְרֵי תוֹרָה, תּורה־שמועס, ווערטער פֿון דער תּורה.

דתה״ק דִין תּוֹרָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, דין פֿון אונזער הייליקער תּורה.

ה

ה׳ הֵא, פֿינפֿטער אות אין א״ב.

חֲמִשָּׁה אוֹ חָמֵשׁ, פֿינף (מענלעך און ווײַבלעך).

חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים, פֿינף טויזנט (אין אָנהייב פֿון יאָר־דאַטעס. למשל: ה׳ תתקפ״ה = 5985).

הָאָדוֹן, דער הער.

הַשֵּׁם אֱלֹהִים, הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ, גאָט.

הא' הָאָדוֹן, דער הער.

ה"א ה' אֲלָפִים, פֿינף טויזנט.

הַכְנָסַת אוֹרְחִים, גאַסטפֿרײַנטלעכקייט.

הָאֱמַנְתִּי"ן די זיבן אותיות וואָס קומען אין העברעיִש פֿון אָנהייב אָדער צום סוף פֿון ווערטער.

האר"י הָאֱלֹהִי אַשְׁכְּנַזִי ר' יִצְחָק, דער בעל מקובל ר' יצחק לוריא (1534—1572).

הבעה"ח הַבָּא עַל הֶחָתוּם, אונטן־אונטערגעשריבענער.

הבע"ל, הבעל"ט הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וואָס קומט אָן צום גוטן.

הג' הַגָּאוֹן.

הַגָּדוֹל, דער גרויסער.

הַגָּהוֹת, קאָרעקטן, באַמערקונגען.

הַגְּבֶרֶת, פֿרוי, מאַדאַם.

ה"נ הָכֵי גָרְסִינָן, אונזער ווערסיע איז אַזאַ.

הָגֶ"א הֲגַנָּה אֶזְרָחִית, ציווילע מיליץ אין מלחמה־צײַט.

הגאב"ד הַגָּאוֹן אַב־בֵּית־דִּין, זײַן הויכקייט פֿאָרזיצער פֿונעם רבנים־געריכט.

אגב' הַגְּבֶרֶת, מאַדאַם, פֿרוי.

הג"ה הַגָּהַת הַמְחַבֵּר, באַמערקונגען צום „שולחן־ערוך" פֿון ר' משה איסרלש, רמ"א (1525 — 1572).

הגר"א הַגָּאוֹן רַבִּי אֵלִיָּהוּ, דער ווילנער גאון (1720 — 1797).

ה"ה הֲלֹא הוּא, צי איז נישט ער.

הָאֲדוֹנִים, די הערן.

הוּא הַדִּין, דאָס זעלבע איז נוגע.

הַיְנוּ הַךְ, אַלצאיינס, אָן אונטערשייד.

ההנה"צ הַהַנְהָלָה הַצִּיּוֹנִית, ציוניסטישע לייטונג.

הו"ל הוֹצִיא לְאוֹר, פֿאַרלעגער.

הול״פ הוֹצִיא לְפֹעַל, עקזעקוציע־אַמט.

הועה״כ הַוַּעַד הַכְּלָלִי, צענטראַלער קאָמיטעט.

הועה״ל הַוַּעַד הַלְּאֻמִּי, נאַציאָנאַלער ראַט (צענטר. יידישע לייטונג אין א״י אין די צייטן פֿון בריטישן מאַנדאַט).

הועה״פ הַוַּעַד הַפּוֹעֵל, צענטראַל־קאָמיטעט, עקזעקוטיווע.

הוצ׳ הוֹצָאַת, פֿאַרלאַג.

הוצל״פ הוֹצָאָה לְפֹעַל, עקזעקוציע.

הוש״ר הוֹשַׁעְנָא רַבָּה, לעצטער טאָג פֿון חל המועד סוכות.

ה״ז הֲרֵי זֶה, אָט דאָס.

הח׳ הֶחָבֵר, דער חבֿר.

הֶחָכָם, דער חכם.

הַחוֹקֵר, דער פֿאָרשער.

הח״ת הַחֲבֵרִים, די חבֿרים, די קאָלעגן.

הח״מ הֶחָתוּם מַטָּה, דער אונטן־אונטערגעשריבענער.

הי״ד הַשֵּׁם יִקֹּם דָּמוֹ, זאָל זיך גאָט נוקם זײַן פֿאַר זײַן בלוט (צושריפֿט צום נאָמען פֿון אַ דערמאָרדעטן אָדער אומגעקומענעם אויף קדוש־השם).

הי״ו הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ, זאָל אים גאָט היטן און האַלטן בײַם לעבן.

היו״ל הַיּוֹצֵא לְאוֹר, וואָס דערשײַנט.

הכנ״א הַכְנָסַת אוֹרְחִים.

הַכְּנוֹ״ם צייכן פֿאַר די זעקס אותיות וואָס קומען צום סוף פֿון זאַכווערטער און אינפֿיניטיוון נאָכן שורש.

הל׳ הֲלָכָה, הֲלָכוֹת.

הל״ל הָיָה לוֹ לוֹמַר, ער האָט געדאַרפֿט זאָגן.

הל״ם הֲלָכָה לְמשֶׁה מִסִּינַי, אַ געזעץ וואָס איז געגעבן געוואָרן צו משהן פֿון באַרג סיני.

ה.מ. הוֹד מַעֲלָתוֹ, הוֹד מַלְכוּתוֹ, זײַן עקסעלענץ, זײַן קעניגלעכע עקסעלענץ.

המאה״ג הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל, דאָס גרויסע ליכט (באַצייכנונג פֿאַר אַ גרויסן תּלמיד־חכם).

הַמּוֹכָ"ז הַמּוֹסֵר (אוֹ הַמֵּבִיא) כְּתָב זֶה, דער איבערגעבער פון אָט דער שריפט (אין אַ בריוו, אויף אַ דאָקומענט, אָדער אויף אַן אַקציע אָן אַ נאָמען פונעם אייגנטימער).

המו"ל הַמּוֹצִיא לְאוֹר, דער פאַרלעגער.

המלבה"ד המלה"ד הַמֵּבִיא לְבֵית דְּפוּס, דער דערלאַנגער צום דרוק.

הנ' הַנִּזְכָּר, דער דערמאָנטער.

ה"נ הַזְכָּרוֹת נְשָׁמוֹת.

תנה"ס הַנְהָלַת הַסּוֹכְנוּת, לייטונג פון דער יידישער אַגענטור פאַר א"י.

הנה"צ הַהַנְהָלָה הַצִּיּוֹנִית, ציוניסטישע לייטונג.

הנז' הַנִּזְכָּר, דער דערמאָנטער.

הַנַּ"ל הַנִּזְכָּר לְמַעְלָה, דער אויבנדערמאָנטער.

הנל"כ הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ, דאַנק־זאָגונג צו גאָט פאַר געבן כוח עפּעס אויס־צופירן.

ה. נ. צ., הנ"צ הִסְתַּדְּרוּת נָשִׁים צִיּוֹנִיּוֹת, פאַרבאַנד פון ציוניסטישע פרויען, „וויצאָ".

הס' הסת' הִסְתַּדְּרוּת, פאַרבאַנד.

הסה"ע הִסְתַּדְּרוּת הָעוֹבְדִים, אַרבעטער־פאַרבאַנד.

הסוה"י הַסּוֹכְנוּת הַיְּהוּדִית, יידישע אַגענץ (פאַר א"י).

העוה"ב הָעוֹלָם הַבָּא, יענע־וועלט.

העוה"ז הָעוֹלָם הַזֶּה, די־וועלט.

הפוה"ם הַפּוֹעֵל הַמִּזְרָחִי, רעליגיעזע אַרבעטער־פאַרטיי אין מדינת ישראל.

הפוה"צ הַפּוֹעֵל הַצָּעִיר, אַרבעטער־פאַרטיי אין א"י וואָס האָט זיך פאַראייניקט מיט אַחְדוּת הָעֲבוֹדָה (1930) אין איין פאַרטיי א. נ. מפא"י.

הצה"כ הַצִּיּוֹנִים הַכְּלָלִיִּים, אַלגעמיינע ציוניסטן.

הַצֹּהַ"ר הַצִּיּוֹנִים הָרֶבִיזְיוֹנִיסְטִים, פאַרבאַנד פון ציוניסטן־רעוויזיאָניסטן.

הק' הַקָּטָן, דער קליינער (אַזוי באַצייכנען זיך אין בריוו רבנים און רביים) הַקָּדוֹשׁ, דער הייליקער.

הקב״ה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, באַצייכנונג פֿאַר גאָט.

הקבה״א הַקִּבּוּץ הָאַרְצִי, קיבוצים־פֿאַרבאַנד פֿון „הַשּׁוֹמֵר הַצָּעִיר״.

הקהק״ל הַקֶּרֶן הַקַּיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל, פֿינאַנסיעלער אַנשטאַלט פֿון דער ציוניסטי־שער אָרגאַניזאַציע אויסצולייזן דעם באָדן אין א״י.

הקיר״ה הַקֵּיסָר יָרוּם הוֹדוֹ, זײַן הויכע עקסעלענץ דער קיסר. אַזוי האָבן אַמאָל יידן באַצייכנט דעם עסטרײַכישן קיסר.

הָרְאָ״ה, רְאִיָּ״ה הָרַב רַבִּי אַבְרָהָם הַכֹּהֵן, הויפּט־רבֿ פֿון ארץ־ישראל אברהם יצחק הכהן קוק (1865 — 1935).

הָרֹא״ש הָרַב רַבֵּנוּ אָשֵׁר, אָשֵׁר בֶּן יְחִיאֵל, פֿון די גדולי הפוסקים (1250 — 1327).

הרה״ג הָרַב הַגָּאוֹן.

הרה״צ הָרַב הַצַּדִּיק.

הרה״ק הָרַב הַקָּדוֹשׁ.

הר״ז הֲרֵי זֶה, אָט איז דאָס, דאָס איז דאָך.

הָרִי״ף הָרַב רַבִּי יִצְחָק אַלְפַסִי, פֿון די ערשטע פוסקים (1013 — 1103)

הרע״ב הָרַב רַבִּי עוֹבַדְיָה בַּרְטְנוּרָא, משנה־קאָמענטאַטאָר (צווישן צווייטער העלפֿט 15־טן און ערשטער העלפֿט 16־טן יאָרה׳).

הר״פ הָרָצוּף פֹּה, דאָ בײַגעלייגט.

הרצו״ב הָרָצוּף בָּזֶה, צו דעם בײַגעלייגט.

הר״ר הָרַב, רַבִּי.

השוה״צ הַשּׁוֹמֵר הַצָּעִיר, חלוציש־ציוניסטישע לינקע באַוועגונג.

הש״י הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; הַשֵּׁם יְרַחֵם.

השי״ת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

התוה״ק הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, די הייליקע תורה.

ו

ו׳ וָו, זעקסטער אות אין א״ב.

שִׁשָּׁה אוֹ שֵׁשׁ, זעקס (מענלעך און ווײַבלעך).

וא״א וְאִי אֶפְשָׁר, ס׳איז אוממעגלעך.

ואכמ״ל וְאֵין כָּאן מָקוֹם לְהַאֲרִיךְ, און ס׳איז נישט פאַראַן דאָ קײַן פלאַץ מער מאַריך צו זײַן.

וא״ל וְאָמַר לוֹ, און ער האָט אים געזאָגט.

וְאֵין לוֹמַר, מען דאַרף נישט זאָגן.

ואל״כ וְאִם לֹא כֵן, און אויב נישט אַזוי.

וא״ת וְאִם תֹּאמַר, און אויב דו וועסט וועלן זאָגן.

ואת״ל וְאִם תִּמְצָא לוֹמַר, און אויב דו וועסט האַלטן פאַר ריכטיק צו זאָגן.

וב״ב וּבְנֵי בֵיתוֹ, און זײַן הויזגעזינד.

וגו׳ וְגוֹמֵר, און אַזוי ווײַטער (אין אַ ציטאַט פון תּנ״ך).

וְדו״ק וְדחַק קְצָת, שטרענג זיך אָן אַביסל, ס׳הייסט פאַרטיף זיך אין דעם ענין.

וְדַ״ל וְדַי לְמֵבִין; וְדַי לְחָכָם; וְדַי לְחַכִּימָא, אַ קלוגן דאַרף מען קײַן פינגער און מויל נישט לייגן.

ודל״ב וְדַי לַחַכִּימָא בִּרְמִיזָא, פאַר אַ קלוגן איז גענוג אַ ווונק.

וה״ה וְהוּא הַדִּין, דאָס זעלבע איז נוגע.

וְהָאֲדוֹנִים, און די הערן.

וה״פ וַעַד הַפּוֹעֵל, עקזעקוטיווע.

וי״מ וְיֵשׁ מְפָרְשִׁים, און ס׳זענען פאַראַן אַזעלכע וואָס טײַטשן־אויס.

ויצ״א ווימען זײַאָניסט אָרגאַניזיישן, וויצ״אָ, וועלט־פאַרבאַנד פון ציוניסטישע פרויען.

ויק״ר וַיִּקְרָא רַבָּה, מדרשים־זאַמלונג אויפן חומש ויקרא.

וכד׳ וְכַדּוֹמֶה, און ענלעכע.

וְכ״ה, וכו׳. וְכֵן הָלְאָה, און אַזוי ווײַטער.

וכה״א וְכֵן הוּא אוֹמֵר, און נאָך זאָגט ער.

וכו׳ וְכֻלֵּהּ, וְכֻלְּהוּ, און אַזוי ווײַטער.

וכ״ט וְכָל טוּב, און אַלדאָס גוטס.

וכ״ש וְכָל שֶׁכֵּן, בפֿרט.

ול״נ וְלִי נִרְאֶה, און מיר ווײַזט אויס.

וְלֹא נִרְאֶה, און ס׳זעט נישט אויס.

ולעב״כ וְלֹא עַד בִּכְלָל, אויסשליסלעך. עקסקלוזיוו.

ונ״ל וְנִרְאֶה לִי, און ס׳ווײַזט מיר אויס.

וע׳ וְעַיֵּן, און קוק נאָך.

ועב״כ וְעַד בִּכְלָל, אײַנשליסלעך. אינקלוזיוו.

ועה״ב וַעֲדַת הַבִּקֹּרֶת, רעווידיר־קאָמיסיע.

ועה״ל וַעַד הַלָּשׁוֹן, שפּראַך־אַקאַדעמיע אין א״י.

ועה״פ וַעַד הַפּוֹעֵל, עקזעקוטיווע.

וע׳ וְעַיֵּן, און קוק נאָך.

וע״ש וְעַיֵּן שָׁם, קוק נאָך דאָרט.

וצ״ע וְצָרִיךְ עִיּוּן, מ׳דאַרף נאָך נאָכפֿאָרשן.

וק״ל וְקַל לְהָבִין, וְקַל לַמֵּבִין, ס׳איז לײַכט פֿאַר דעם וואָס פֿאַרשטייט.

ושות׳ וְשֻׁתָּפוֹ, וְשֻׁתָּפָיו, און שותּף, און שותּפֿים.

ז

ז׳ זַיִן, זיבעטער אות אין א״ב.

שִׁבְעָה אוֹ שֶׁבַע, זיבן (מענלעך און ווײַבלעך).

זָכָר, מענלעכער מין.

ז״א זֹאת אוֹמֶרֶת, דאָס מיינט.

זא״ז זֶה אֶל זֶה, איינער צום צווייטן.

זֶה אַחַר זֶה א״ינער נאָכן צווייטן.

זאח״ז זֶה אַחַר זֶה, איינער נאָכן צווייטן.

זבל״א זֶה בּוֹרֵר לוֹ אֶחָד, בוררים־געריכט ווו יעדער צד קלײַבט זיך אויס איינעם און בײדע נעמען אַ דריטן צו אַנטשיידן.

זה״כ זֶה הַכְּלָל, דאָס איז דער רעגל.

זו״נ זָכָר וּנְקֵבָה, באַצ. אין אַ ווערטערבוך פֿאַר אַ זאַכוואָרט, וואָס איז סײַ אין מענלעכן און סײַ אין ווײַבלעכן מין.

ז״ז זָכָר זוּגִי, באַצ. אין אַ ווערטערבוך פֿאַר דואַל־זאַכוואָרט פֿון מענלעכן מין.

זי״ע זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, זײַן זכות זאָל אונז בײַשטיין.

ז״ל זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה, בײַם דערמאָנען אַ נפֿטר.

זל״ז זֶה לָזֶה, איינער דעם צווייטן.

זְמַ״ן נְקַ״ט זְרָעִים, מוֹעֵד, נָשִׁים, נְזִיקִין, קָדָשִׁים, טְהָרוֹת, באַצ. פֿאַר די זעקס סדרים פֿון דער משנה.

זמ״פ, ז״פ זְמַן פֵּרָעוֹן, טערמין פֿון אויסלייזן אַ וועקסל.

זמ״ש זֶהוּ מַה שֶּׁאָמְרוּ, דאָס איז וואָס זיי האָבן געזאָגט.

זַסְשֶׁ(רֶ)״ץ, באַצ. פֿאַר די צײַן־אותיות.

זצוק״ל זֵכֶר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לִבְרָכָה, שבֿח נאָך אַ נפֿטר־געוואָרענעם צדיק.

זצוקללה״ה זֵכֶר צַדִּיק וְקָדוֹשׁ לִבְרָכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שבֿח נאָך אַ נפֿטר געוואָרענעם זייער פֿאַרערטן צדיק.

זצ״ל זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה, נאָך אַ נפֿטר־געוואָרענעם רבֿ אָדער רבי.

ז״ק זֶרַע קְדוֹשִׁים, אָפּשטאַם פֿון הייליקע.

זָקֵף קָטֹן, איינע פֿון די אָפּשטעל־אַקצענטן אין תּנ״ך.

ז״ר, באַצ אי״ן ווערטערביכער פֿאַר זאַכווערטער פֿון מענלעכן מין אין מערצאָל.

ח

ח׳ חֵית, אַכטער אות אין א״ב.
שְׁמוֹנָה אוֹ שְׁמוֹנֶה, אַכט (מענלעך און ווײַבלעך).
חָבֵר, חֲבֵרָה, חבר, חברטע, קאָלעגע, קאָלעגין.
חֹדֶשׁ, חודש, מאָנאַט.
חֵלֶק, טייל.
חֶבְרָה, געזעלשאַפֿט.
חָסֵר, פֿעלט.

ח״א חֵלֶק א׳, ערשטער טייל.
חֵיל־אֲוִיר, אַוויאַציע־אַרמיי.

חא״ל חֵיל אֲוִיר לְיִשְׂרָאֵל, ישׂראלדיקע אַוויאַציע־אַרמיי.

חב׳ חֶבְרָה, געזעלשאַפֿט.

ח״ב חֵלֶק ב׳, צווייטער טייל.

חב״ד חָכְמָה בִּינָה דַּעַת, באַצ. פֿאַר דער כּת פֿון חסידים, געשאַפֿן דורך ר׳ שניאור־זלמן מליאַדי (1747 — 1817).

חב״ר חֻרְבַּן בַּיִת רִאשׁוֹן, חורבן פֿון ערשטן בית-המקדש.

חב״ש חֻרְבַּן בַּיִת שֵׁנִי, חורבן פֿון צווייטן בית-המקדש.

ח״ג חֵלֶק ג׳, דריטער טייל.
חִירִיק גָּדוֹל, גרויסער חיריק (חיריק מיט אַ יוד).

ח״ד חֵלֶק ד׳, פֿערטער טייל.

חד״ר חֵרֶם דְּרַבָּנִים, חרם באַשטימט דורך חכמים.

חַדְרַ״ג חֵרֶם דְּרַבֵּנוּ גֵרְשׁוֹם, זע בְּסַדְרַ״ג.

ח״ה חֵלֶק ה׳, פֿינפֿטער טייל.

ח״ו חַס וְשָׁלוֹם, חַס וְחָלִילָה, חָלִילָה וְחַס, זאָל גאָט אויסהיטן.
חֵלֶק ו׳, זעקסטער טייל.

חו״ד חֲקִירָה וּדְרִישָׁה, אויספֿאָרשונג.
חַוַּת־דַּעַת, מיינונג.

חוה״מ חל־הַמוֹעֵד, די אַרבעטס־טעג צווישן די ערשטע און לעצטע טעג פֿון פּסח און סוכּות.

חוהמ״ס חל־הַמוֹעֵד סֻכּוֹת.

חוהמ״פ חל־הַמוֹעֵד פֶּסַח.

חו״ז חַיָּבִים וְזַכָּאִים, קרעדיטאָרן און דעביטאָרן (אין בוכהאַלטעריע).

חו״ח חַס וְחָלִילָה, חָלִילָה וְחַס, זאָל גאָט אויסהיטן.

חו״ל חוּץ־לָאָרֶץ, אויסלאַנד.

חו״מ חשֶׁן מִשְׁפָּט, נאָמען פֿון דריטן טייל אין „שולחן ערוך״ און נאָמען פֿון אַ טייל אין „הטורים״.

חופ״ק חוֹנֶה פּה קְהִלַּת־, פֿאַרן אונטערשריפֿט פֿון אַ דאָקומענט פֿון אַ שטאָט־רבֿ.

חו״צ חוֹבֵב צִיּוֹן, חוֹבְבֵי צִיּוֹן, פֿאַר־ציוניסטישע באַוועגונג זיך צוריקצוקערן קיין א״י.

חו״ק חוּפָּה וְקִדּוּשִׁין; חַזָּן וְקָהָל.

חו״ש חַס וְשָׁלוֹם, זאָל גאָט היטן.

ח״ז חֹדֶשׁ זֶה, היינטיקן חודש.

חֲזַ״ל חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה.

ח״ח חֲבֵרִים.

חט״ס חֲטַף־סֶגוֹל (אֱ).

חט״פ חֲטַף־פַּתָּח (אֲ).

חט״ק חֲטַף־קָמָץ (אֳ).

ח״י חֲתִימַת־יָד, אונטערשריפֿט. אַכצן (חי).

חִידָ״א חַיִּים יוֹסֵף דָּוִד אֲזוּלַאי, — ביבליאָגראַף. מחבר פֿון „שם הגדולים״ (1724 — 1856).

חַיִ״ל חֵבֶל יַמִּי לְיִשְׂרָאֵל, ישׂראלדיקע ים־ליגע.

חֲטִיבָה יְהוּדִית לוֹחֶמֶת, יידישע קאַמפּס־בריגאַדע אין דער בריטישער אַרמיי אין דער צווייטער וועלט־מלחמה.

חי״ם — חֵיל מִשְׁמָר, שוץ־וואַך.

חי״ר — חֵיל־רַגְלִים, אינפאַנטעריע.

חי״ש — חֵיל־שָׂדֶה, קאַמפּס־גרופּן פון דער „הגנה״ אין א״י אין די צײַטן פון בריטישן מאַנדאַט.

ח״כ — חֲבֵר־כְּנֶסֶת, מיטגליד פון ישׂראל־פּאַרלאַמענט.
חֶסְרוֹן כִּיס, געלט־מאַנגל.

חכ״א — חֲכָמִים אוֹמְרִים, חכמים זאָגן.

חכּי״ה — חֶבְרַת כִּי״חַ, כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים, אַליאַנס איזראַעליט אוניווערסעל, געשאַפן אין פּאַריז אין 1860.

חמ״ד — חֵיל־מַדָּע, וויסנשאַפטלעכע איינהייטן אין דינסט פון דער אַרמיי.

ח״ן — חָכְמָה נִסְתָּרָה, די חכמה פון קבלה.
חֵיל־נָשִׁים, פרויען־מיליטער.
חַיִּים נַחְמָן, חיים נחמן ביאַליק.

ח.נ. ח״נ — חָבֵר נִכְבָּד, חשובֿער חבֿר.

ח. נ. מ. — חָבֵר נִכְבָּד מְאֹד, זייער חשובֿער חבֿר.

חפ״י — חַסְרֵי פֵּא יוֹד, אין העברעיִשער גראַמאַטיק: דער סעקטאָר פון צײַט־ווערטער וואָס אין געוויסע בייגונגס־פאָרמען פאַלט אַרויס דער יוד פון אָנהייב פון שורש.

חפ״נ — חַסְרֵי פֵּא נוּן, אין העברעיִשער גראַמאַטיק: דער סעקטאָר פון צײַט־ווערטער וואָס אין געוויסע בייגונגס־פאָרמען פאַלט אַרויס די נון פון שורש.

ח״ק — חֶבְרָא קַדִּישָׁא.

חש״ו — חֵרֵשׁ, שׁוֹטֶה וְקָטָן, אַ טויבער, אַ נאַר, און אַ קינד, די דרײַ טיפּן מענטשן, וואָס זענען לויט דעם תּלמוד נישט פאַראַנטוואָרטלעך פאַר זייערע מעשׂים.

ח״ת — חֲתַן־תּוֹרָה, אַזוי ווערט אָנגערופן דער וואָס באַקומט אַן עליה צו לייענען די לעצטע פסוקים פון דער תּורה אין שׂמחת־תּורה.
חִדּוּשֵׁי תּוֹרָה, תּורה־חדושים.

ט

טֹ' — טֵית, נײַנטער אות אין א״ב.
תִּשְׁעָה או תֵּשַׁע, נײַן (מענלעך און ווײַבלעך).
טוֹן, טאָן (1000 ק״ג).
טוֹב, גוט (באָל פֿאַר שילער).

ט״ב — ט' בְּאָב, תִּשְׁעָה בְּאָב.

טבו״י — טְבוּל יוֹם, מסכתא אין תּלמוד וועגן די דינים פֿון טבֿילה.

טב״ע — טְבִיעַת עַיִן, בליק־שאַרפֿקייט און דורכדרינגלעכקייט.

ט״ז — פּופּצן.

טו״ב — זיבעצן בגימטריא.

טו״מ — טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת, אויסרעדעניש.
טַל וּמָטָר, ברכה אויף טויען און רעגנס, קליינינקער.

טור' — טוּרַאי, געוויינטלעכער זעלנער (אָן אַ ראַנג).

טו״ת — טַלִּית וּתְפִלִּין.

טל' — טעלעפֿאָן.

ט. ל. ח., טל״ח — טָעוּת לְעוֹלָם חוֹזֵר, אַ טעות איז מעגלעך (צושריפֿט צו אַ חשבון, וואָס באַוואָרנט קעגן אַן עווענטועלן טעות).

ט״מ — טוֹב מְאֹד, זייער גוט (שול־באָל).

ט. נ. ט. — טי־ען־טי = טרי־ניטראָ־טאָלועָן (שטאַרקער אויפֿרײַס־פּולווער).

ט״ס — טָעוּת סוֹפֵר, שרײַבערישער פֿעלער.

י

י'	יוד, יוּד, צענטער אות אין א״ב.
	עֲשָׂרָה, עֶשֶׂר, צען (מענלעך און ווײַבלעך).
י״א	יֵשׁ אוֹמְרִים, פֿאַראַן אַ מיינונג, מ׳זאָגט.
	יְרֵא אֱלֹהִים, גאָטפֿאָרכטיקער.
יבל״ח	יִבָּדֵל לְחַיִּים, זאָל זײַן אָפּגעשיידט.
יבלח״א	יִבָּדֵל לְחַיִּים אֲרֻכִּים, זאָל זײַן אָפּגעשיידט צו אַ לאַנג לעבן.
יבנ״ה	יַיִן, בְּשָׂמִים, נֵר, הַבְדָּלָה, דער צייכן פֿאַר די ברכות פֿון הבדלה מוצאי־שבת.
יב״ע	יוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיאֵל, פֿון רבי הלל הזקנס תּלמידים, וואָס זאָל האָבן איבער־געזעצט דעם תּנ״ך אויף אַראַמיש.
י״ג	יֵשׁ גּוֹרְסִים, פֿאַראַן אַזעלכע וואָס האַלטן.
	יַיִן גֶּפֶן, ווײַנטרויבן־ווײַן.
יה״ב	יְמֵי־הַבֵּינַיִם, מיטלאַלטער.
יו״ד	יוֹרֶה דֵּעָה, ערשטע טיילן פֿון „שולחן ערוך״ און טייל פֿון „הטורים״.
יוה״כ	יוֹם הַכִּפּוּרִים.
יו״ט	יוֹם טוֹב.
יו״כ	יוֹם כִּפּוּר.
יוכ״ק	יוֹם כִּפּוּר קָטָן, באַצ. פֿאַר יעדן ערבֿ ראש־חודש (אָפּגעהיטענע ייִדן פֿאַסטן אין דעם טאָג).
יו״ל	יוֹצֵא לָאוֹר, דערשײַנט.
יו״ר	יוֹשֵׁב־רֹאשׁ, פֿאָרזיצער, פּרעזעס, פּרעזידענט.
יט״א	ייִדישע טעלעגראַפֿן־אַגענטור.
י״י	פֿאַרקירצט פֿאַר גאָט.
יי״ג	יַיִן גֶּפֶן, ווײַנטרויבן־ווײַן.
יי״כ	יִישַׁר כֹּחַ, דאַנק.

ייוו״א ייִדישער וויסנשאַפֿטלעכער אינסטיטוט.

יי״נ יַיִן נֶסֶךְ, וויַין באַנוצט בײַ געצנדינסט, אָדער וויַין, וואָס אַ נישט־ייִד האָט אָנגערירט און איז פֿאַרבאָטן פֿאַר אַ ייִד.

יי״ש יַיִן שָׂרוּף, שנאַפּס, בראָנפֿן.

יל׳ יַלְקוּט, ליטעראַרישע זאַמלונג.

י״ל יֵשׁ לוֹמַר, מ׳דאַרף זאָגן.

יָצָא לָאוֹר, ס׳איז דערשינען.

יַל״ג יְהוּדָה־לֵיב גּוֹרְדוֹן, י. ל. גאָרדאָן, העברעיִשער דיכטער אין דער השׂכּלה־צײַט (1829 — 1892).

י״מ יֵשׁ מְפָרְשִׁים, פֿאַראַן אַזעלכע וואָס טײַטשן.

י״ם יְרוּשָׁלַיִם.

ימ״ה יְמוֹת הַשָּׁנָה, די טעג פֿון אַ גאַנץ יאָר.

ימק״א יאַנג מען קרישטשן אַסאָסיעישן, אָרגאַניזאַציע פֿאַר קריסטלעכע יוגנטלעכע.

ימ״ש יִמַּח שְׁמוֹ, זײַן נאָמען זאָל אָפּגעמעקט ווערן.

י״נ יָאִיר נֵרוֹ, זאָל לײַכטן זײַן ליכט.

יסה״ת יְסוֹדֵי הַתּוֹרָה, תּורה־פֿונדאַמענטן.

יַעְבֵּ״ץ יַעֲקֹב עֶמְדֶּן בֶּן צְבִי — רבֿ, פֿאָרשער, שאַרפֿער פּאָלעמיקער מיט די אָנהענגער פֿון שבתי צבֿי, מחבר פֿון תּפֿילות (1698 — 1776).

יפ״כ יְפוּי־כֹּחַ, באַפֿולמעכטיקונג.

יצה״ט יֵצֶר־הַטּוֹב, אָנרעגונג צו גוטס טון.

יצה״ר יֵצֶר־הָרָע, אָנרעגונג צו שלעכטס טון.

יצ״ו יִשְׁמְרֵהוּ צוּרוֹ וִיחַיֵּהוּ, זאָל אים גאָט היטן.

יקָ״א דזשואיש קאָלאָניזיישן אַסאָסיעישן, ייִדישע קאָלאָניזאַציע־געזעלשאַפֿט, געגרינדעט דורך באַראָן מאָריס הירש (1831 — 1896).

יַקְנְהַ״ז יַיִן, קִדּוּשׁ, נֵר, הַבְדָּלָה, זְמַן, סדר פֿון די ברכות בײַם קדוש ווען יום־טובֿ פֿאַלט אויס מוצאי־שבת.

כְּמְנַפְּ״ץ, די פֿינף אותיות אין א״ב וואָס האָבן אַנדערע ענד־פֿאָרמען.

כמ״ש כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, ווי ס׳שטייט געשריבן, ווי עס ווערט געזאָגט.

כמ״ת כְּבוֹד מַעֲלַת תּוֹרָתוֹ, אײַער הויכגעשעצטע געבילדעטקייט (אין תּורה) ווענדונג אין בריוו.

כנה״ג כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה, העכסטער אַנשטאַלט פֿון ייִדישע חכמים און גײַסטיק פֿירער אין דער תּקופֿה פֿון די פּערסישע מלכים.

כנ״י כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, באַצ. פֿאַר דער אַלגעמיינשאַפֿט פֿון ייִדן.

כַּנַ״ל כַּנִּזְכָּר לְעֵיל, ווי אויבן דערמאָנט.

כֵּן נִרְאֶה לִי, אַזוי ווײַזט מיר אויס.

כנלע״ד כֵּן נִרְאֶה לִי לְפִי עֲנִיּוּת דַּעְתִּי, לויט מײַן ווייניקייט זעט עס מיר אַזוי אויס.

כ״ס כֹּחַ סוּס, פֿערד־קראַפֿט (מעכאַנישע).

כְּפָר־סַבָא, נאָמען פֿון אַ שטעטל אין מדינת ישׂראל.

כ״ע כְּתָב־עֵת, צײַטשריפֿט.

כְּלֵי עָלְמָא, די גאַנצע וועלט.

כָּל עִקָּר לגמרי נישט; אַבסאָלוט נישט.

כ״פ כָּל פַּעַם, יעדעס מאָל.

כַּמָּה פְּעָמִים, עטלעכע מאָל.

כפה״נ כְּפִי הַנִּרְאֶה, ווי ס׳ווײַזט אויס.

כַּ״ץ כֹּהֵן צֶדֶק.

כצ״ל כֵּן צָרִיךְ לִהְיוֹת, כַּךְ צָרִיךְ לוֹמַר – אַזוי דאַרף זײַן. אַזוי דאַרף מען זאָגן.

כקש״ת כְּבוֹד קְדֻשַּׁת שֵׁם תִּפְאַרְתּוֹ, פֿאַרהייליקונגס־טיטל פֿאַר אַ גרויסן צדיק און רבין.

כ״ש, כש״כ כָּל שֶׁכֵּן, בפֿרט.

כתה״ק כִּתְבֵי־הַקֹּדֶשׁ, הייליקע ספֿרים, תּנ״ך.

כת״ר כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, ווענדונג צו אַ תּלמיד־חכם.

ל׳	לָמֶד, צוועלפטער אות אין א״ב.
	שְׁלשִׁים, דרייסיק.
	לִיטֶר, ליטער.
	לָשׁוֹן, אויסדרוק, מיין, מין.
ל״א	לִשָּׁנָא אַחֲרִינָא, לָשׁוֹן אַחֵר, אנדערע ווערסיע, אַנדער נוסח.
	לְשׁוֹן אַשְׁכְּנַז, דייטש.
	לְשׁוֹן אֲרָמִית, אַראַמישע שפּראַך.
לא״א	לַאֲדוֹנִי אָבִי, צו מיין הער פּאָטער.
	לַאֲהוּבִי אָבִי, צו מיין געליבטן פּאָטער.
לַבַּ״ב	לְחִימָה בְּשֶׁטַח בָּנוּי, קאַמף אין פאַרבויטן שטח.
לבה״ע	לִבְרִיאַת הָעוֹלָם, פון וועלטבאַשאַף (צוגאָב צום יאָר לויטן יידישן קאַלענדאַר).
ל״ג	שְׁלשִׁים וּשְׁלשָׁה, דריי־און־דרייסיק.
לד״ה	לְדִבְרֵי הַכֹּל, לויט ווי אַלע זאָגן.
לד״ק	לְדַעַת קְצָת, לויט ווי געוויסע מיינען.
לה״ד	לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה, וואָס מיינט דאָס.
לַהֲדַ״ם	לֹא הָיוּ דְבָרִים מֵעוֹלָם, ס׳הייבט זיך נישט אָן און ס׳לאָזט זיך נישט אויס.
לה״פ	לָמֶד הַפֹּעַל, דריטער אות אין שורש פון צייטוואָרט אין העברעיש.
לה״ק	לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ, לשון קודש (העברעיש).
לה״ר	לְשׁוֹן־הָרָע.
לה״ש	לוּחַ הַשָּׁנָה, יאָר־קאַלענדאַר.
	לְמַעַן הַשֵּׁם.
ל״ז	לְשׁוֹן זָכָר, מענלעכער מין.

לז״ע	לְזֵכֶר עוֹלָם, צום אייביקן אָנדענק.
לחב״ש	לְחוּרְבַּן בַּיִת שֵׁנִי, פֿון חורבן פֿון צווייטן בית־המקדש.
לח״ז	לְחֹדֶשׁ זֶה, דעם חודש.
לֶחִ״י	לוֹחֲמֵי חֵרוּת יִשְׂרָאֵל, אונטערערדישע טעראָריסטישע אָרגאַניזאַציע קעגן די בריטן אין א״י פֿאַר דער אַנטשטייאונג פֿון מדינת ישראל.
ל״י	לִירָה יִשְׂרְאֵלִית, ישראל-פֿונט.
	לָשׁוֹן יָחִיד, איינצלצאָל.
לי״מ	לִירָה מִצְרִית, עגיפּטישער פֿונט.
לי״ש	לִירָה שְׁטֶרְלִינְג, שטערלינג־פֿונט.
לכ׳	לִכְבוֹד, צום גערטן.
לכה״י	לְכָל הַיּוֹתֵר, צום מערסטן.
לכה״פ	לְכָל הַפָּחוֹת, צום ווינציקסטן; ווייניקסטנס.
לכ״ש	לֹא כָּל שֶׁכֵּן, בפֿרט נאָך.
ל״מ	לְשׁוֹן מִקְרָא, תּנ״ך־אויסדרוק.
	לְשׁוֹן מִשְׁנָה, משנה־אויסדרוק.
	לֹא מַסְפִּיק, נישט גענוג (שול־באַל).
למה״ד	לְמָה הַדָּבָר דּוֹמֶה, וואָס מיינט דאָס.
לַמוֹכַ״ז	לַמּוֹסֵר, לַמֵּבִיא, לַמּוֹבִיל כְּתָב זֶה, פֿאַר דעם איבערגעבער, פֿאַר דעם ברענגער, פֿאַר דעם טרעגער פֿון אָט דער שריפֿט (אין בריוו, דאָקומענט, אַקציעס א״א).
למז״ט	לְמַזָּל טוֹב.
למעה״ש	לְמַעַן הַשֵּׁם.
ל״נ	לְשׁוֹן נְקֵבָה, ווײַבלעכער מין.
	לִי נִרְאֶה, מיר ווײַזט זיך אויס.
לנע״ל	לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל לָשׁוֹן, קאַלאַמבור, וואָרטשפּיל.
לסה״נ	לִסְפִירַת הַנּוֹצְרִים, לויט דער קריסטלעכער צײַטרעכנונג.
ל״ע	לֹא עָלֵינוּ, לֹא עֲלֵיכֶם, נישט פֿאַר אונז געדאַכט, נישט פֿאַר אײַך געדאַכט.

לע׳ לְעֵרֶך.

לע״ל לֶעָתִיד לָבוֹא, וואָס דאַרף קומען אין דער ווײַטער צוקונפֿט.

לענ״ד, לפענ״ד לְפִי עֲנִיּוּת דַּעְתִּי, לויט דער מיינונג פֿון מײַן ווינציקייט, לויט מײַן באַשיידענער מיינונג.

לע״ע לְעֵת עַתָּה, דערווײַל, ביז איצט.

לְפַ״ג לִפְרָט גָּדוֹל, לויט דער פֿולער דאַטע, בײַם אָנגעבן דאָס ייִדישע קאַלענדאַר־יאָר (צוזאַמען מיט די טויזנטער, למשל: ה׳ תש״ך)

לפה״צ, לפנה״צ לִפְנֵי הַצָּהֳרַיִם, פֿאַר מיטאָג.

לפה״ס לִפְנֵי הַסְּפִירָה, פֿאַר דער (קריסטלעכער) צײַטרעכנונג.

לפי״ז לְפִי זֶה, לויט דעם.

לפסה״נ לִפְנֵי סְפִירַת הַנּוֹצְרִים, פֿאַר דער קריסטלעכער צײַטרעכנונג.

לפענ״ד לְפִי עֲנִיּוּת דַּעְתִּי, לויט מײַן באַשיידענער מיינונג.

לפק׳ לִפְקוּדַת־, פֿאַר (בײַם אויסשטעלן אַ טשעק אָדער אַ וועקסל).

לפ״ק לִפְרָט קָטָן, לויט דער געקירצטער דאַטע, בײַם אָנגעבן דאָס ייִדישע קאַלענדאַר־יאָר (אָן די טויזנטער. למשל: תש״ך, אָנשטאָט ה׳ תש״ך)

לפ״ש לְפִי שָׁעָה, דערווײַל.

ל״ק לֹא קַשְׁיָא, נישט פֿאַראַן דאָ קיין פֿראַגע. ס׳איז קלאָר.

ל״ר לְשׁוֹן רַבִּים, מערצאָל.

ל״ש לֹא שַׁיָּךְ, ס׳האָט נישט קיין צוזאַמענהאַנג.

ל״ת לֹא תַעֲשֶׂה, זאָלסט נישט טון (פֿון די געבאָטן נישט צו טון).

מ׳

מ׳ מֵם, דרײַצנטער אות אין א״ב.

אַרְבָּעִים, פֿערציק.

מֶטֶר, מֶטְרִים, מעטער (אין איינצאָל און מערצאָל, מאָס).

מַסְפִּיק, גענוג (שול־באַל).

מ״א מְלָכִים א׳, פינפטער ספר אין נביאים ראשונים.
מָקוֹם אַחֵר, אַן אנדער פּלאַץ.
מִדְרַשׁ אַגָּדָה.
מא״ז מְפַקֵד אֵזוֹר, ראַיאָן־קאָמאַנדיר (אין מיליטער).
מ״ב מְלָכִים ב׳, זעקסטער ספר אין נביאים ראשונים.
מַסְפִּיק בְּקֹשִׁי, קוים גענוג (שול־באַל).
מבה״ח מְבָרְכִים הַחֹדֶשׁ, מ׳בענטשט היינטיקן חודש.
מַבִּי״ט משֶׁה בֶּן יוֹסֵף טְרָנִי, רבֿ און פילאָזאָף (1505 — 1585).
מ״ג מִילִיגְרַם, מיליגראַם (אַ צענטל פון אַ גראַם).
מִלַּת גּוּף, פאַרבייטנאָמען (אין גראַמאַטיק).
מַחֲזוֹר גָּדוֹל, ציקל פון 21 יאָר אין חשבון פון תקופות.
מַגָּ״ד מְפַקֵד גְּדוּד, קאָמפּאַניע־קאָמאַנדיר (אין מיליטער).
מָגֵן דָּוִד.
מגד״א מָגֵן דָּוִד אָדֹם, רויטער מגן־דוד (ערשטע מעדיצינישע הילף, אויך עקוויוואַלענט פון רויטן קרייץ אין קריסטלעכע לענדער).
מג״ה מֶגָהֶרְץ, מעגאַהערץ, איינהייט פון ראַדיאָ־כוואַלעס (1 מיליאָן וויברירונגען אין אַ סעקונדע).
מדה״ד מִדַּת־הַדִּין, אויסמעסטונג פון גערעכטיקייט לויט דעם טרוקענעם געזעץ.
מדה״ר מִדַּת־הָרַחֲמִים, אויסמעסטונג פון גערעכטיקייט מיט חסד.
מד״ר מִדְרָשׁ רַבָּה, זאַמלונג פון מדרשים אויף דער תורה און די פינף מגילות.
מה״ג מִלַּת־הַגּוּף, פאַרבייטנאָמען (פּראָנאָם, אין גראַמאַטיק).
מה״ח מִלַּת־הַחִבּוּר, פאַרבינדונגס־וואָרט (אין גראַמאַטיק).
מה״י מִלַּת־הַיַּחַס, שייכות־וואָרט (אין גראַמאַטיק).
מה״ק מִלַּת־הַקְּרִיאָה אויסרוף־וואָרט (אין גראַמאַטיק).
מהרי״ל מוֹרֵנוּ הָרַב רַבִּי יַעֲקֹב לֵוִי, מחבר פון ספרים וועגן מנהגים און הלכות (1355 — 1427).

מַהֲרַ״ל מוֹרֵנוּ הָרַב רַבִּי לִיוָא, הרבֿ ליוואַ יהודה פֿון פּראַג, שעפֿער פֿון גולם (1512 — 1609).

מהר״ם מוֹרֵנוּ הָרַב רַבִּי מֵאִיר, רבי מאיר בן ברוך מרוטענבערג (1220 — 1293); רבי מאיר בן גדליה מלובלין (1558 — 1616); רבי מאיר בן יעקבֿ שיף (1605 — 1641).

מַהֲרְשָׁ״א מוֹרֵנוּ הָרַב רַבִּי שְׁמוּאֵל אֵידֶלש (1560 — 1631).

מַהַרְשַׁ״ל מוֹרֵנוּ הָרַב רַבִּי שְׁלֹמֹה לוּרְיָא (1040 — 1105).

מה״ש מִלַּת־הַשְּׁאֵלָה, פֿרעג־וואָרט (אין גראַמאַטיק).

מה״ר מוֹרֵנוּ הָרַב.

מוהר״ר מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ הָרַב רַבִּי.

מוֹכָ״ז מוֹסֵר־, מֵבִיא־, מוֹבִיל כְּתָב זֶה, דער איבערגעבער, דער ברענגער, דער טרעגער פֿון אָט דער שריפֿט.

מו״ל מוֹצִיא לְאוֹר, פֿאַרלעגער (פֿון ביכער אָדער צײַטונגען).

מו״לוּת פֿאַרלאַגס־וועזן.

מו״מ מַשָּׂא וּמַתָּן, פֿאַרהאַנדלונג.

מִקָּח וּמִמְכָּר, האַנדל.

מַגָּע וּמַשָּׂא, פֿאַרהאַנדלונג, האַנדל.

מו״נ מוֹרֵה נְבוּכִים, דער וועגווײַזער פֿאַר די וואָס האָבן זיך פֿאַרלוירן, דער באַרימטער פֿילאָזאָפֿישער טראַקטאַט פֿון רמב״ם (1135 — 1204).

מונה״ז מוֹרֵה נְבוּכֵי הַזְּמַן, פֿילאָזאָפֿיש־היסטאָרישער ספֿר פֿון ר׳ נחמן קראָכ־מאַל (1785 — 1840).

מו״ס מוֹכֵר סְפָרִים, ביכערפֿאַרקויפֿער, פֿאַקנטרעגער.

מו״צ מוֹרֵה־צֶדֶק, מורה־הוראה אין אַ קהילה.

מוציוה״כ מוֹצָאֵי יוֹם־הַכִּפּוּרִים.

מוציו״ט מוֹצָאֵי יוֹם־טוֹב.

מוצש״ק מוש״ק, מוֹצָאֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

מו״ק מוֹעֵד קָטָן, מסכתא אין תּלמוד וועגן חל־המועד און אבֿלות.

מו״ר מוֹרִי וְרַבִּי, לערער און רבי מײַנער.

מ״ז	מִסְפָּר זוּגִי, גראָד־צאָל.
מז״ט	מַזָּל טוֹב.
מ״ח	מִלַּת־חִבּוּר, פֿאַרבינדונגס־וואָרט (אין גראַמאַטיק).
מח׳	מַחְלָקָה, מַחְלֶקֶת־, אָפּטיילונג.
מחה״ח	מַחְלֶקֶת הַחִנּוּךְ, בילדונגס־אָפּטיילונג.
	מַחְלֶקֶת הַחֶשְׁבּוֹנוֹת, בוכהאַלטעריע־אָפּטיילונג.
מחו״ע	מְחֻסָּר עֲבוֹדָה, אַרבעטלאָזער.
מח״כ	מְחִיאוֹת־כַּפַּיִם, אַפּלאָדיסמענטן.
מח״ל	מִתְנַדְּבֵי חוּץ־לָאָרֶץ, פֿרײַוויליקע פֿון אויסלאַנד (אין דער אומאָפּ־הענגיקייטס־מלחמה פֿון מדינת ישראל).
מַחְתַּ״ר	מַחְלֶקֶת תַּרְבּוּת, קולטור־אָפּטיילונג.
מַטְכַּ״ל	מַטֶּה כְּלָלִי, גענעראַל־שטאַב.
מַטְרַ״שׁ	מַטֶּה רָאשִׁי, הויפּט־שטאַב פֿון מיליטערישער אַוויאַציע.
מ״י	מִלַּת יַחַס, שײַכות־וואָרט (אין גראַמאַטיק).
	מִסְפָּר יָחִיד, איינצלצאָל.
מי״ב	מיכה יוסף בערדיטשעווסקי (1865 — 1921).
מיכ״ל	מיכה יוסף כהן לעבענסאָן (1828 — 1852).
מ״כ	מַעֲלַת כְּבוֹדוֹ, אײַער עמינענץ.
	מְפַקֵּד כִּתָּה, קאָמאַנדיר פֿון דער קלענסטער מיליטערישער איינהייט.
מכ״ע	מִכְתָּב עֵת, צײַטשריפֿט.
מכ״ש	מִכָּל שֶׁכֵּן, בפֿרט נאָך.
מכ״ת	מַעֲלַת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, ווענדונג אין אַ בריוו צו אַ רבֿ.
מל״א	מְלָכִים א׳, פֿינפֿטער ספֿר פֿון נבֿיאים ראשונים.
מל״ב	מְלָכִים ב׳, זעקסטער ספֿר פֿון נביאים ראשונים.
מלבה״ד	מֵבִיא לְבֵית־הַדְּפוּס, דערלאַנגער צום דרוק.
מַלְבִּ״ים	מאיר לייבוש בן יחיאל מיכל, רבֿ און קאָמענטאַטאָר (1809 — 1879).

מל״ל משה לייב ליליענבלום, השכלהשער שריפֿטשטעלער (1843 — 1910).

מ״מ מְמַלֵּא מָקוֹם, שטעלפֿאַרטרעטער.

מַרְאֵה מָקוֹם, אינדעקס, ביכער־אײַנלאָג.

מְפַקֵּד מַחְלָקָה, פּלוטאָן־קאָמאַנדיר (אין מיליטער).

מִילִימֶטֶר, מילימעטער (1 צענטל פֿון אַ צענטימעטער).

מִכָּל מָקוֹם, יעדנפֿאַלס.

מוֹשֵׁל מָחוֹז, ראַיאָן־שעף.

ממ״ה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, באַצייכנונג פֿאַר גאָט — דער מלך פֿון די מלכים.

ממו״ס מענדעלע מוכר ספֿרים, פּסעוודאָנים פֿון שלום יעקבֿ אַבראַמאָוויטש (1836 — 1917).

ממ״ז מְפַקֵּד מָחוֹז, ראַיאָן־קאָמאַנדיר (אין מיליטער).

ממ״נ מִמָּה נַפְשָׁךְ, איינס פֿון די ביידע.

ממ״ע מִילִימֶטֶר מְעֻקָּב, קובישער מילימעטער.

ממ״ר מִילִימֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט־מילימעטער.

ממש׳ מִמִּשְׁפַּחַת־, פֿון דער משפּחה.

מנ״א מְנַחֵם־אָב, חודש אָבֿ.

מנה״ח מְנַהֵל חֶשְׁבּוֹנוֹת, בוכהאַלטעריע־לייטער.

מנצפ״ך באַצ. אין תּלמוד פֿאַר די פֿיר אותיות וואָס האָבן אַן אַנדער ענד־פֿאָרם (מ — ם, נ — ן, צ — ץ, פ — ף, כ — ך).

מס׳ מִסְפָּר, צאָל, נומער.

מַסֶּכֶת, מסכתא.

מסה״ב מְסִלַּת־הַבַּרְזֶל, אײַזנבאַן.

מעיו״ט מֵעֶרֶב יוֹם־טוֹב, פֿון ערבֿ יום־טובֿ.

מעכ״ת מַעֲלַת כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, ווענדונג אין אָנהייב פֿון אַ בריוו צו אַ רבֿ.

מעל״ד מֵעֵבֶר לַדַּף, פֿון יענער זײַט בלאַט.

מעל״ע מֵעֵת־לְעֵת, מעסלעס (צײַט־אָפּשניט פֿון 24 שעה).

מע״ץ מַחְלֶקֶת עֲבוֹדוֹת צִבּוּרִיּוֹת, אָפּטיילונג פֿאַר עפֿנטלעכע אַרבעטן.

מע"ש מֵעֶרֶב שַׁבָּת, פֿון ערבֿ שבת.
מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה, די מעשה וואָס איז זיך פֿאַרלאָפֿן.
מַעֲשֵׂר שֵׁנִי.
מעש"ר מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן.
מ"פ מְפַקֵּד פְּלֻגָּה, קאָמפּאַניע-קאָמאַנדיר.
מוֹעֶצֶת פּוֹעֲלֵי, אַרבעטער-ראַט.
מַפַּא"י מִפְלֶגֶת פּוֹעֲלֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אַרבעטער־פּאַרטיי אין ארץ-ישראל.
מַפַּ"ם מִפְלֶגֶת פּוֹעֲלִים מְאֻחֶדֶת, פֿאַראייניקטע אַרבעטער־פּאַרטיי אין ארץ־ישראל.
מ"צ מוֹרֵה צֶדֶק, מורה הוראה אין אַ קהילה.
מִשְׁטָרָה צְבָאִית, זשאַנדאַרמעריע (מיליטערישע פּאָליציי).
מ"ק מֶטֶר מְעֻקָּב, קובישער מעטער.
מוֹעֵד קָטָן, נאָמען פֿון אַ תּלמוד־מסכתא.
מִלַּת קְרִיאָה, אויסרוף-וואָרט (אין גראַמאַטיק).
מַקָ"ט מְפַקֵּד קֶטַע, קאָמאַנדיר פֿון אַן אָפּשניט פֿון שטח (אין מיליטער).
מַקִ"י מִפְלֶגֶת קוֹמוּנִיסְטִית יִשְׂרְאֵלִית, קאָמוניסטישע פּאַרטיי פֿון ישראל.
מקמ"ל מַאי קָא מַשְׁמַע לָן? וואָס לאָזט ער אונז הערן?
מ"ר מִסְפַּר רַבִּים, מערצאָל.
מֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט־מעטער.
מרע"ה משה רבינו עליו השלום.
מ"ש מִלַּת־שְׁאֵלָה, פֿרעגוואָרט.
מַעֲשֵׂר שֵׁנִי.
מ"ת מִשְׁנֵה תוֹרָה; מַתַּן תּוֹרָה.

נ

נ' פּופֿצנטער אות אין א״ב.

חֲמִשִּׁים, פֿופֿציק.

נְקֵבָה, ווײַבלעכער מין אין גראַמאַטיק.

נֹסַח, נֻסְחָה, ווערסיע, פֿאָרמולע.

נָהָר, נַחַל, טײַך, טײַכל.

ן' בײַ נעמען פֿון אַראַבישן אָפּשטאַם: אִבֶּן־, בֶּן־, זון פֿון.

נ״א נְבִיאִים אַחֲרוֹנִים, די פֿופֿצן נביאים אינעם צווייטן באַנד נביאים אין תּנ״ך.

נֹסַח אַחֵר, אַן אַנדער ווערסיע.

נֹסַח אַשְׁכְּנַז, נוסח פֿון מזרח־אייראָפּעיִשע ייִדן אין קעגנזאַץ צום נוסח ספֿרד אין תּפֿילות און מנהגים.

נ״ב נִכְתַּב בְּצִדּוֹ, ראַנד־באַמערקונג.

נִזְכַּרְתִּי בַּסּוֹף, כ׳האָב זיך דערמאָנט בײַם סוף, ווי עיקר שכחתי, אָדער נאָטאַ בענע צום סוף פֿון אַ בריוו.

נגה״פ נֵס גָּדוֹל הָיָה פֹּה, אַ גרויסער נס איז דאָ געשען (אויפֿשריפֿט אויף חנוכּה־דריידלעך אין א״י).

נגה״ש נֵס גָּדוֹל הָיָה שָׁם, אַ גרויסער נס איז געשען דאָרט (אויפֿשריפֿט אויף חנוכּה־דריידלעך אין די גלות־לענדער).

נדל״נ נִכְסֵי דְלָא נַיְדֵי, אומבאַוועגלעכע גיטער.

נו״כ נְבִיאִים וּכְתוּבִים, נ״ך פֿון תּנ״ך.

נו״ע נוּחוֹ עֵדֶן, ער זאָל רוען אין גן־עדן (נאָך אַ געשטאָרבענעם).

נ״ח נִשְׁאַר חַיָּב, געבליבן שולדיק.

נֵס חֲנֻכָּה.

נח״ל נֹעַר חֲלוּצִי לוֹחֵם, יוגנט־באַטאַליאָנען געאיבט מיליטעריש און לאַנד־ווירטשאַפֿטלעך.

נָחָ"ש	נִדּוּי, חֵרֶם, שַׁמְתָּא, דריי סינאָנימען פֿאַר חרם.
נ"ט	נוֹתֵן טַעַם, גיט צו אַ טעם, אַ זין.
נ"י	נֵרוֹ יָאִיר, זאָל זײַן ליכט צולײַכטן.
ניל"י	נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר, (פסוק פֿון שמואל) מיט דעם נאָמען האָט זיך אָנגערופֿן אַ שפּיאָנאַזש־גרופּע אין א"י לטובֿת די ענגלענדער.
נ"ך	נְבִיאִים, כְּתוּבִים.
נל"א	נָחֵי לָמֶד אָלֶף, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן דריטער אות איז אַן א'.
נל"ה	נָחֵי לָמֶד הֵא, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן דריטער אות איז אַ ה'.
נל"י	נָחֵי לָמֶד יוּד, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן דריטער אות איז אַ י'.
נלע"ד	נִרְאֶה לְפִי עֲנִיּוּת דַּעְתִּי, שײַנט מיר לויט מײַן באַשיידענער מיינונג.
נ"ס	נחום סאָקאָלאָוו (1860 — 1936).
נ"ע	נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן, זאָל זײַן נשמה זײַן אין גן־עדן (נאָך אַ געשטאָרבענעם).
נע"ו	נָחֵי עַיִן וָו, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן מיטלסטער אות איז אַ ו'.
נעו"י	נָחֵי עַיִן וָו־יוּד, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן מיטל־סטער אות איז אַ ו' אָדער אַ י'.
נע"י	נָחֵי עַיִן יוּד, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן מיטלסטער אות איז אַ י'.
נפ"א	נָחֵי פֵּא אָלֶף, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן ערשטער אות איז אַן א'.
נפ"י	נָחֵי פֵּא יוּד, שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש וואָס זײַן ערשטער אות איז אַ י'.
נ"צ	נֵס־צִיּוֹנָה, נאָמען פֿון אַ שטעטל אין ישראל.
נְצי"ב	נפֿתּלי צבי יהודה בערלין, באַרימטער רבֿ און ראש פֿון וואָלאָזשינער ישיבֿה (1817 — 1893).

נק' נְקֵבָה, ווײַבלעך.

נ"ר נְבִיאִים ראשונים, ערשטע נביאים, אין ערשטן באַנד פֿון נביאים.

ס

ס' סָמֶך, פֿופֿצנטער אות אין א"ב.

שִׁשִּׁים, זעכציק.

סֵפֶר, ספֿר, בוך.

סֵדֶר, סדר.

סִימָן, סימן, צייכן.

סְעִיף, פּאַראַגראַף.

ס"א סְפָרִים אֲחֵרִים, אַנדערע ביכער. אַנדערע טעקסטן.

סִטְרָא אַחֲרָא, בייזער גײַסט אין קבלה.

סא"ל סְגָן אַלּוּף, ראַנג פֿון סוב־קאָלאָנעל אין צה"ל.

ס. או. ס. ס. אָ. ס. „סעיף אַור סאָולס" — טעלעגראַפֿישער אַלאַרם־רוף פֿון אַ שיף אָדער עראָפּלאַן אין געפֿאַר.

ס"ה, סה"כ סַךְ־הַכֹּל, אין אַלגעמיין, סומירונג.

סה"י סֵדֶר־הַיּוֹם, טאָגאָרדנונג.

סה"נ סְפִירַת הַנּוֹצְרִים, קריסטלעכע צײַטרעכנונג.

סה"ק סִפְרֵי־הַקֹּדֶשׁ, די קאַנאָניזירטע ווערק.

סה"ת סֵפֶר־הַתּוֹרָה.

סו"ס סוף־סוף, סוף־כּל־סוף, ענדלעך.

ס"ט סִימָן טוֹב, אונטער אַ גוטן צייכן.

סְפָרַדִּי טָהוֹר, ריינער ספֿרדי, פֿון ריינער ספֿרדישער אָפּשטאַמונג. סאַנקט — הייליקער.

סְטָ"א סוֹכְנוּת טֶלֶגְרָפִית יִשְׂרְאֵלִית. ארץ־ישׂראלישע טעלעגראַפֿן-אַגענטור, יידישע טעלעגראַפֿן-אַגענטור.

סי׳ — סִימָן, צייכן.

סי״ע — סוֹכְנוּת יְדִיעוֹת עַרְבִית, אַראַבישע נייס־אַגענטור.

סי״צ — סוֹכְנוּת יְדִיעוֹת צָרְפָתִית, פֿראַנצויזישע נייס־אַגענטור.

סַכּוּ״ם — סַכִּין, כַּף, מַזְלֵג, קאָמפּלעט פֿון מעסער־לעפֿל־גאָפּל.

סמ׳ — סַמָּאֵל, באַצייכנונג פֿאַרן שָׂטָן.

ס״מ — סַנְטִימֶטֶר, צענטימעטער (הונדערטסטל פֿון אַ מעטער).

סמ״ג — סֵפֶר מִצְוֹת גָּדוֹל, ספֿר וועגן די תּרי״ג מצוות פֿון רבי משה מקוצי (אין 13־טן יאָרה׳).

סמ״ר — סַנְטִימֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט-צענטימעטער.

סנה׳ — סַנְהֶדְרִין.

סססר — סאָיוז סאָוועצקיך סאָציאַליסטיטשיסקיך רעספּובליק — פֿאַרבאַנד פֿון סאָציאַליסטישע ראַטן-רעפּובליקן.

ספה״נ — סְפִירַת הַנּוֹצְרִים קריסטלעכע צייטרעכנונג.

ספה״ע — סְפִירַת הָעֹמֶר, ספֿירה־ציילונג (פֿון א׳ פּסח ביז ערבֿ שבֿועות).

ס״ק — סְעִיף קָטָן, קליינער פּאַראַגראַף, סוב־פּאַראַגראַף.

ס״ר — סאָציאַליסטן־רעוואָלוציאָנערן (פּאָליטישע פּאַרטיי אין צאַרישן רוסלאַנד).

ס״ת — סֵפֶר־תּוֹרָה.

סְתָ״ם — סְפָרִים, תְּפִלִּין, מְזוּזוֹת, טעקסטן וואָס ווערן געשריבן דורך סופֿרים אויף פּאַרמעט.

ע

ע׳ — עַיִן, זעכצנטער אות אין א״ב.

שִׁבְעִים, זיבעציק.

עַיֵּן, קוק נאָך.

עַמּוּד, זייט.

עֵרֶךְ, ווערט, באַדייט, אָרדנונג, אויסדרוק, אויסמעסט.

ע״א עֲבוֹדַת אֱלִילִים, עוֹבֵד אֱלִילִים, געצנדינסט, געצנדינער.
עַל אוֹדוֹת, וואָס אָנבאַלאַנגט.
עַמּוּד א׳, זייַט נומער 1.
עאכו״כ עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, בפּרט נאָך, ווער שמועסט נאָך אַז־.
ע״ב עַמּוּד ב׳, זייַט נומער 2.
עב״ב עִם בְּנֵי־בֵּיתוֹ, מיט זייַן הויזגעזינד.
עב״ה עֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא, גאָט-דינסט.
עבה״י עֵבֶר הַיַּרְדֵּן.
עב״ל עִם בְּחִיר לִבָּהּ; עִם בְּחִירַת לִבּוֹ, מיט איר אויסדערוויילטן; מיט זייַן אויסדערוויילטער.
ע״ה עָלָיו הַשָּׁלוֹם.
עה״פ עַיִן הַפֹּעַל, צווייטער אות אין שורש פון אַ העברעיִש צייַטוואָרט.
עַל הַפֶּרֶק, אויפן טאָגאָרדנונג.
עה״ק עִיר־הַקֹּדֶשׁ, הייליקע שטאָט.
עה״ר עַל־הָרֹב, אין דער מערהייט פאַלן.
עה״ש עָלָיו הַשָּׁלוֹם.
עו״ד עוֹרֵךְ־דִּין, אַדוואָקאַט.
עוה״ב עוֹלָם הַבָּא.
עוה״ז עוֹלָם הַזֶּה.
עו״ש עוֹבֵר־וָשָׁב, לויפנדיקער חשבון (אין באַנק־וועזן).
ע״ז עֲבוֹדָה זָרָה, געצנדינסט.
עַל זֶה, עַל זֹאת, אויף דעם.
ע״ח עַל חֶשְׁבּוֹן, אויפן חשבון, אַקאָנטאָ.
ע׳ עַיֵּן, קוק נאָך, זע (וואָרט).
ע״י עַל־יְדֵי, דורך.
עַל־יַד, נעבן.

עֵין יַעֲקֹב, זאַמלונג פֿון אַגדות פֿון תּלמוד.

עיה״ק עִיר הַקֹּדֶשׁ, הייליקע שטאָט.

עיו״ט עֶרֶב יוֹם טוֹב.

עיו״כ עֶרֶב יוֹם־כִּפּוּר.

עי״ז עַל־יְדֵי־זֶה, דורך דעם.

עי״כ עַל־יְדֵי־כַּךְ, אַזוי אַרום.

עי״ש עַיֵּן שָׁם, זע דאָרט.

ע״כ עַד־כָּאן, ביז דאַנען.

עַל כֵּן, דעריבער.

עַל כָּרְחוֹ, אויס צוואַנג. געצוווּנגענערהייט.

עכאו״א עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אויף יעדן איינציקן און אַלע.

עכ״ד עַד כָּאן דְּבָרָיו, ביז אַהער זײַנע ווערטער.

עכו״ם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, געצנדינער.

עכ״ז עִם כָּל זֶה, צוזאַמען דערמיט.

עכ״ל עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ, ביז אַהער זײַנע ווערטער.

עכ״פ עַל כָּל פָּנִים, יעדנפֿאַלס.

על״ח עַד לְחֶשְׁבּוֹן, ביז צום צוזאַמענרעכנען.

עמ׳ עַמּוּד, עַמּוּדִים, זײַט, זײַטן (פֿון ביכער, צײַטונגען א״א).

עמלק״פ עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס, כּדי באַלוינט צו ווערן, כּדי צו באַקומען באַצאָלט.

עמ״ש עַיֵּן מַה שֶּׁכָּתַבְתִּי, זע־נאָך וואָס איך האָב געשריבן.

עַיֵּן מַה שֶּׁנֶּאֱמַר, זע־נאָך ווי ס׳איז געזאָגט געוואָרן.

ע״נ עַל נְהַר, וואָס ליגט נעבן טײַך (אין רבנישע דאָקומענטן וועגן אָרט־שאַפֿטן).

ע״ס עַל סַךְ, אויף דער סומע.

עַל סְמָךְ, אויפֿן גרונד.

עֶרֶב סֻכּוֹת.

ע״ע עַיֵּן עֵרֶךְ, זע דאָס וואָרט (אין אַ ווערטערבוך).

ע״פ עַל־פֶּה, אויסעווייניק.

עַל־פִּי, לויט.

עֶרֶב פֶּסַח.

עפ״ד עַל־פִּי־דִין, לויטן דין, לויטן געזעץ.

עפ״י עַל־פִּי, לויט.

עפי״ז עַל־פִּי־זֶה, לויט דעם.

עפי״ר עַל־פִּי־רֹב, אין דער מערהייט פֿאַלן.

עצהיו״ט עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב, צום גוטן.

ע״ר עִתִּים־רויטערס — אָפּקירצונג פֿון ישראל־טעלעגראַפֿן־אַגענטור וואָס באַדינט אויך מיט „רויטער״־נײַעס.

ער״ה עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

ער״ח עֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ.

ע״ש עַיֵּן שָׁם, זע דאָרט.

עֶרֶב שַׁבָּת.

עַל שֵׁם, אויפֿן נאָמען.

עשי״ת עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, די צען טעג צווישן ראש־השנה און יום־כּפּור.

עש״ק עֶרֶב שַׁבָּת קֹדֶשׁ.

ע״ת עַל תְּנַאי, מיט אַ באַדינג.

עת״ב עֶרֶב תִּשְׁעָה בְּאָב.

עִתִּי״ם עִתּוֹנוּת יִשְׂרְאֵלִית מְאֻגֶּדֶת, ישראלדיקע פּרעסע־פֿאַראייניקונג (נײַעס־אַגענטור).

פּ׳ פֵּא, זיבעצנטער אות אין א״ב.

שְׁמוֹנִים, אַכציק.

פָּסוּק; פָּרָשָׁה; פֶּרֶק; פִּסְקָה, פסוק, זאַץ: פרשה: קאַפּיטל: אָפּזאַץ, אַרטיקל.

פַּעַם, מאָל.

פ״א פַּעַם אַחַת, איין מאָל.

פֶּה אֶחָד, איינשטימיק.

פֶּרֶק א׳; פָּסוּק א׳; פָּרָשָׁה א׳.

פּאגו״י פּוֹעֲלֵי אֲגֻדַּת יִשְׂרָאֵל, רעליגיעזער אַרבעטער־פֿאַרבאַנד (אין ישראל).

פּא״ן פּען־קלוב (פּאָעטס, עסייאיסטס, נאָוועליסטס אַסאָסיעישן) אינטערנאַציאָ־נאַלער פֿאַרבאַנד פֿון פּאָעטן, עסייאיסטן און נאָוועליסטן.

פו״ר פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, פּרוכפּערונג און מערונג.

פ״ח פֹּעַל חוֹזֵר, טראַנזיטיוו צײַטוואָרט.

פֶּתַח חֲרָטָה, געלעגנהייט זיך צוריקצוציִען.

פי׳ פֵּרוּשׁ, באַדײַט, קאָמענטאַר.

פ״י פֹּעַל יוֹצֵא, אַקטיוו צײַטוואָרט.

פִּיקָ״א פּאַלעסטיין דזשואיש קאָלאָניזיישן אַסאָסיעישן, פּאַלעסטינער יידישע קאָלאָניזאַציע־געזעלשאַפֿט, געגרינדעט דורך באַראָן בנימין ראָטשילד.

פרש״י פֵּרוּשׁ רַשִׁ״י, רש״י־קאָמענטאַר.

פַּלְמַ״ח פְּלֻגּוֹת־מַחַץ, יידישע אונטערערדישע קאַמפּס־איינהייטן אין די צײַטן פֿון בריטישן מאַנדאַט פֿאַר דער אַנטשטייאונג פֿון מדינת ישראל.

פ״נ פֹּה נִטְמַן, פֹּה נִקְבַּר, דאָ ליגט (אויפֿשריפֿט אויף מצבֿות).

פא״פ פֶּה אֶל פֶּה; פָּנִים אֶל פָּנִים, מינדלעך: פּערזענלעך.

פב״ד פְּסַק בֵּית־דִּין, געריכט־אורטייל.

פב״פ פְּלוֹנִי בֶּן פְּלוֹנִי, עמעצער, דער זון פֿון עמעצן.

פגי״ן פּוֹרֵץ גָּדֵר יִשְּׁכֶנּוּ נָחָשׁ, נוסח פֿון אַ חרם: ווער עס ברעכט דורך אַ צוים דעם וועט אַ ביס טון אַ שלאַנג (פסוק פֿון קהלת י. ח.).

פדה״ב פִּדְיוֹן הַבֵּן, צערעמאָניע פֿון אויסלייזן אַ בכור.

פדר״א פִּרְקֵי דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, ספֿר פֿון מדרשים פֿון סוף פֿון דער תּלמוד־תּקופֿה.

פה״פ	פֵּא הַפֹּעַל, ערשטער אות פֿון שורש פֿון אַ צײַטוואָרט אין העברעיִש.
פוע״צ, פ״צ	פּוֹעֲלֵי צִיּוֹן, ציוניסטישע פּאָליטישע אַרבעטער־באַוועגונג.
פו״ק	פּוּרִים קָטָן, י״ד אָדר א׳ אין עיבור־יאָר.
פס״ד	פְּסַק־דִין, אורטייל.
פ״ע	פֹּעַל עוֹמֵד, פּאַסיוו צײַטוואָרט.
פעה״ק	פֹּה עִיר־הַקֹּדֶשׁ, אין דער דאָזיקער הייליקער שטאָט.
פעו״י	פֹּעַל עוֹמֵד וְיוֹצֵא, צײַטוואָרט וואָס איז סײַ פּאַסיוו און סײַ אַקטיוו.
פר׳	פְּרוּטָה, קלענסטע מטבע.
	פָּרָשַׁת־; פֶּרֶק, פֿון דער פרשה; קאַפּיטל.
פרד״ס	פְּשָׁט, רֶמֶז, דְּרוּשׁ, סוֹד, די פֿיר טראַדיציאָנעלע אופֿנים צו קאָמענטירן דעם תּנ״ך.
פרופ׳	פּראָפֿעסאָר.
פ״ש	פְּרִיסַת־שָׁלוֹם, גרוס.
פ״ת	פֶּתַח־תִּקְוָה, שטאָט אין ישראל.

צ׳	צָדִי, אַכצנטער אות אין א״ב.
	תִּשְׁעִים, נײַנציק
	צַד, זײַט, פֿאַראינטערעסירטער.
צבע״ח	צַעַר בַּעֲלֵי־חַיִּים.
צ״ג, צמ״ג	צֶמֶר גֶּפֶן, קאָטאָן, וואַטע.
צה״ל	צְבָא־הֲגַנָּה־לְיִשְׂרָאֵל, אָפֿיציעלער נאָמען פֿון די באַוואָפֿנטע מיליטערישע כוחות פֿון מדינת ישראל.
צי״ם	צִי יַמִּי מִסְחָרִי, ישראלדיקער האַנדלס־פֿלאָט.
צים״ע	צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, באַצייכנונג פֿאַר אַ גרויסן צדיק און תלמיד־חכם.

צ״ל צָרִיךְ לִהְיוֹת; צָרִיךְ לוֹמַר; צָרִיךְ לִקְרֹא, ס׳דאַרף זײַן; מ׳דאַרף זאָגן; מ׳דאַרף לייענען.

צמ״ס צֵנָא מָלֵא סְפָרִי, אַן אָנגעשטאָפּטער קויש מיט ביכער (וועגן אַ געביל־דעטן און אַן אָנגעלייענטן).

צ״ע צָרִיךְ עִיּוּן, מ׳דאַרף נאָכטראַכטן און נאָכזוכן.

ק

ק׳ קוֹף, קוף, נײַנצנטער אות אין א״ב.

מֵאָה, הונדערט.

קב׳ קְבוּצָה, קְבוּצַת־, קִבּוּץ, פֿאָרמען פֿון קאָלעקטיווע חלוצישע דאָרפֿישע ווירטשאַפֿטן אין א״י.

קדה״ש קִדּוּשׁ הַשֵּׁם.

ק״ה קילאָהערץ. איינהייט פֿון וויבראַציע־אַקטיקייט פֿון ראַדיאָ־כוואַלעס (1000 אַ סעקונדע).

קה״י, קהי״ס קֶרֶן הַיְסוֹד.

קה״ק קֶרֶן הַקַּיֶּמֶת; קֹדֶשׁ־הַקֳּדָשִׁים.

קהק״ל קֶרֶן הַקַּיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל.

קה״ת קְרִיאַת־הַתּוֹרָה.

קו״ח, קופ״ח קֻפַּת חוֹלִים, קראַנקנקאַסע.

קו״ק קוֹל קוֹרֵא, אויפֿרוף.

קו״ש קילאָוואַט־שעה.

ק״י קַדִּישׁ יָתוֹם.

קי״ל קַיְמָא לָן, פֿאַראַן ביי אונז.

קיר״ה קֵיסָר יָרוּם הוֹדוֹ, זײַן קייסערלעכע עקסעלענץ (יִדישע באַצ. פֿאַרן עסטרײַכישן קיסר).

ק״ל קילאָמעטער (לענג-מאָס, טויזנט מעטער).

קמ״ל קָא מַשְׁמַע לָן, ער לאָזט אונז וויסן, ער לאָזט אונז הערן.

קמ״ר קִילוֹמֶטֶר מְרֻבָּע, קוואַדראַט-קילאָמעטער.

קמ״ש קילאָמעטער-שעה (שנעלקייט-מאָס, וויפֿל קילאָמעטער אין אַ שעה).

ק״ן הונדערט און פֿופֿציק.

קפא״פ קְרָב פָּנִים אֶל פָּנִים, קאַמף פּנים-אל-פּנים.

ק״ק קְהִלָּה קְדֹשָׁה, באַצ. פֿאַר אַ יידישער שטאָט.

קְצָת קָשֶׁה, אַביסל שווער; שווערלעך.

קק״ל קֶרֶן קַיֶּמֶת לְיִשְׂרָאֵל.

ק״ש קְרִיאַת שְׁמַע; קַבָּלַת שַׁבָּת; קַדִּישׁ שָׁלֵם.

ר

ר׳ רֵישׁ, צוואַנציקסטער אות אין א״ב.

מָאתַיִם, צוויי הונדערט.

רְאֵה, זע-נאָך.

רַב, רַבִּי.

רְחוֹב, גאַס.

רַבִּים, רִבּוּי, מערצאָל.

רַאֲבַ״ד ראֹשׁ אַב בֵּית־דִּין, הויפּטפֿאָרזיצער פֿון געריכט.

רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן דָּוִד, הראב״ד הראשון, אַבֿרהם בן דוד הלוי (1110 — 1170) היסטאָריקער און פֿילאָזאָף; הראב״ד השני, אַבֿרהם בן יצחק (1110 — 1179), מחבר פֿון „ספֿר האשכול״; הראב״ד בעל ההשׂגות. אברהם בן דוד מפֿושקיירא (1125 — 1198) פֿילאָזאָף.

רַאֲבָ״ע רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן עֶזְרָא, (1092 — 1167) דיכטער און פֿילאָזאָף.

רְאִיָ״ה רַבִּי אַבְרָהָם יִצְחָק הַכֹּהֵן, הרב קוק, הויפּט־רבֿ אין א״י (1865—1935).

ראל״צ רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן, טיטל פֿאַר ספֿרדישן הויפּט־רבֿ אין א״י; שטעטל אין ישׂראל.

רא״ש רַבֵּנוּ אָשֵׁר, אָשר בן יחיאל, פֿון די ערשטע פּוסקים אין 14־טן יאָר־הונדערט.

רבב״ח רַבָּה בַּר בַּר־חָנָא, אמוראי, באַקאַנט אַלס גרויסער איבערטרײַבער.

רבש״ע רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם.

ר״ג רַבִּי גַּמְלִיאֵל, תּנא.

רָמַת־גַּן, שטאָט אין מדינת ישׂראל.

רגמ״ה רַבֵּנוּ גֵּרְשׁוֹם מְאוֹר הַגּוֹלָה, (960 — 1040) באַקאַנט פֿון זײַן פֿאַרבאָט צו האָבן מער פֿון איין פֿרוי, צו לייענען פֿרעמדע בריוו א״א.

רד״ק רַבִּי דָּוִד קִמְחִי, קאָמענטאַטאָר און גראַמאַטיקער (1160 — 1235).

ר״ה ראֹשׁ הַשָּׁנָה.

רַהַ״ג רַב הַאי גָּאוֹן, פֿון די בבֿלער גאונים (939 — 1039).

רה״י רְשׁוּת הַיָּחִיד, פּריוואַטע צוגעהעריקייט.

רה״ע ראֹשׁ הָעִיר, ראֹשׁ הָעִירְיָה, בירגערמײַסטער, שטאָט־פּרעזידענט.

רה״ר רְשׁוּת הָרַבִּים, עפֿנטלעכער פּלאַץ.

רה״ש ראֹשׁ־הַשָּׁנָה.

רוה״ק רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הייליקער גײַסט.

רומ״ל רַבָּנִים וּמְלַמְּדִים, („רומ״ל־ספֿרים״).

רומע״כ רוּם מַעֲלַת כְּבוֹדוֹ, אײַער הויכקייט.

רומעכ״ת רוּם מַעֲלַת כְּבוֹדוֹ תּוֹרָתוֹ, טיטל פֿאַר אַ גרויסן תּלמיד־חכם.

רז״ל רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה.

ר״ח ראֹשׁ־חֹדֶשׁ.

רַבֵּנוּ חֲנַנְאֵל, פֿון די גרויסע תּלמוד־קאָמענטאַטאָרן אין 12-טן יאָר-הונדערט.

רח׳ רְחוֹב, גאַס.

רְחַ״ש רַב, חַזָּן, שַׁמָּשׁ, די כּלי-קודש וועלכע מ׳באַצאָלט פֿאַר זייער אָנטייל אין שׂמחת-מצווה.

רִיבַ"ג רַבִּי יוֹנָה בֶּן גַּנָּאח, (דזשאַנאַך), גראַמאַטיקער און לינגוויסט (990 — 1050).

רִיבַ"ל רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, תנא.

רַבִּי יִצְחָק בער לעווינסאָן, פֿון די השׂכּלה־באַגרינדער (1788 — 1860).

רִיהַ"ל רַבִּי יְהוּדָה הַלֵּוִי, דיכטער און פֿילאָזאָף (1080 — 1142).

רי"ם רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר (אַלטער), גרינדער פֿון דער גערער דינאַסטיע, מחבר פֿון „חידושי הרי"מ" (מיט 19־טן יאָרה').

רי"ף רַבִּי יִצְחָק אַלְפַסִי, פֿון די ערשטע פּוסקים (1013 — 1103).

ר"ל רַחֲמָנָא לִצְלָן, היט אונז גאָט.

רוֹצֶה לוֹמַר, וויל זאָגן.

רֵישׁ־לָקִישׁ, תנא.

רלב"ג רַבִּי לֵוִי בֶּן גֵּרְשׁוֹם, פֿילאָזאָף, מחבר פֿון „מלחמות השם", (1288 — 1340).

רַמָ"א רַבִּי משֶׁה איסערליש, פּוסק און פֿילאָזאָף, מחבר פֿון דערגענצונגען צום „שולחן ערוך" (1525 — 1572).

רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, זאָגט רבי מאיר.

רמבה"נ רַבִּי מֵאִיר בַּעַל הַנֵּס, צדיק און בעל־מופֿתים, זײַן קבֿר געפֿינט זיך אין טבֿריה.

רַמְבַּ"ם רַבִּי משֶׁה בֶּן מַיְמוֹן, גרויסער פֿילאָזאָף און אויסטייטשער, מחבר פֿון „מורה נבֿוכים" און „היד החזקה" (1135 — 1204).

רַמְבְּמַ"ן רַבִּי משֶׁה בֶּן מְנַחֵם, משה מענדעלסאָן, דער פֿאָטער פֿון דער השׂכּלה (1729 — 1786).

רַמְבַּ"ן רַבִּי משֶׁה בֶּן נַחְמָן, קאָמענטאַטאָר און פֿילאָזאָף (1195 — 1270).

רמב"ע רַבִּי משֶׁה בֶּן עֶזְרָא, דיכטער אין שפּאַניע (1060 — 1139).

רמ"ד רַבִּי משֶׁה דעסאָי, משה מענדעלסאָן. זע רמבמ"ן.

רמ"ח צוויי הונדערט אַכט־און־פֿערציק (רמ"ח אבֿרים).

רמח"ל רַבִּי משֶׁה חַיִּים לוצאַטאָ, דיכטער און בעל־מקובל (1707 — 1746)

רַמַטְכַּ"ל ראשׁ מַטֶּה הַכְּלָלִי, שעף פֿון גענעראַל־שטאַב.

רמש״ש רַבִּי משֶׁה שטײַנשנײַדער, באַרימטער ביבליאָגראַף (1816 — 1907)

ר״נ רַבֵּנוּ נִסִּים, תַּלמוד-קאָמענטאַטאָר אין שפּאַניע (1320 — 1380).

רנה״ו רַבִּי נַפְתָּלִי הערץ װײַזעל, דיכטער אין דער השׂכּלה־עפּאָכע.

רנ״ק רַבִּי נַחְמָן קראָכמאַל, פֿילאָזאָף, מחבר פֿון „מורה נבוכי הזמן״ (1840 — 1885).

רס״ג, רַסְעַ״ג רַב סְעַדְיָה גָּאוֹן, פֿילאָזאָף, מחבר פֿון „אמונות ודעות״ (942 — 822).

ר״ע רַבִּי עֲקִיבָא, תּנא.

רע״ב רַבִּי עוֹבַדְיָה בַּרְטְנוּרָא, משנה־קאָמענטאַטאָר. 15 — 16 יאָרה׳.

ר״פ רָצוּף פֹּה, דאָ בײַגעלייגט.

ראש־פִּנָּה, קאָלאָניע אין א״י.

ראש פֶּרֶק, רָאשֵׁי־פְּרָקִים, קעפּל. קעפּלעך פֿון קאַפּיטלען, קאָנספּעקט.

רצו״פ, רצ״פ רָצוּף פֹּה, דאָ בײַגעלייגט.

רַשְׁבָּ״א רַבִּי שְׁלֹמֹה בֶּן אַדֶּרֶת, פֿון די ערשטע פּוסקים (1235 — 1310).

רַשְׁבַּ״ג רַבִּי שְׁלֹמֹה בֶּן גַּבִּירוֹל, דיכטער און פֿילאָזאָף (1020 — 1070).

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, תּנא.

רשב״י רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי, תּנא.

רַשְׁבַּ״ם רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּן מֵאִיר, תּנ״ך־און תּלמוד־קאָמענטאַטאָר (1095—1174).

רַשִׁ״י רַבִּי שְׁלֹמֹה יִצְחָקִי, דער גרעסטער קאָמענטאַטאָר פֿון תּנ״ך און תּלמוד (1105 — 1040).

רשכבה״ג רַבָּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה, טיטל פֿאַר גאָר גרויסן רבֿ און תּלמיד־חכם.

רַשַׁ״ל רַבִּי שְׁלֹמֹה לוּרְיָא, תּלמוד־קאָמענטאַטאָר (1510 — 1573).

ר״ת רָאשֵׁי־תֵּבוֹת, אָפּקירצונגען.

רַבֵּנוּ תָּם, הרבֿ יעקבֿ תּם, אייניקל פֿון רש״י, פֿון די בעלי התּוספֿות (1171 — 1100).

ש׳ איין־און־צוואַנציקסטער אות אין א״ב.
שְׁלֹש מֵאוֹת, דריַי הונדערט.
שְׁנַת, דאָס יאָר־.
שָׁעָה, שׁוּרָה, שעה. שורה. רײ.

ש״א שְׁמוּאֵל א׳, דריטער ספר פֿון נבֿיאים ראשונים אין תּנ״ך.

ש״ב שְׁמוּאֵל ב׳, פֿערטער ספר פֿון נבֿיאים ראשונים אין תּנ״ך.
שְׁאֵר־בָּשָׂר, לײַבלעכער קרובֿ.

שבה״ג שַׁבָּת הַגָּדוֹל, דער שבת פֿאַר פסח.

שבע״פ שֶׁבְּעַל־פֶּה, וואָס אויסעווייניק: וואָס מינדלעך.

ש״ג שֵׁם גּוּף, פֿאַרבײַטנאָמען (אין גראַמאַטיק).
שׁוֹמֵר גְּדוּדִי, פולק-פּאָליציסט.

ש״ד שֵׁם דָּבָר, באַרימטער.
שׁוּם דָּבָר, קיין זאַך.
שְׁפִיכוּת דָּמִים, בלוט־פֿאַרגיסונג.

שד׳ שְׂדֵרוֹת, אַלייע.

שד״ל שְׁמוּאֵל דָּוִד לוּצַטוֹ, שריפֿטשטעלער און פֿאָרשער אין דער השכלה־צײַט (1800—1865).

שַׁדָּ״ר שְׁלוּחָא דְּרַבָּנָן, שליח פֿון רבנים פֿון א״י צו זאַמלען געלט פֿאַר ישיבֿות.

שה״ג שֵׁם הַגּוּף, פֿאַרבײַטנאָמען (אין גראַמאַטיק).
שַׁבָּת־הַגָּדוֹל, דער שבת פֿאַר פסח.

שה״י שִׁיר הַיִּחוּד, פֿאַנעגיריק וועגן דער איינציקייט פֿון גאָט.

שְׁהִ״י פְּהִ״י שַׁבָּת הַיּוֹם, פֶּסַח הַיּוֹם, הײַנט איז שבת, הײַנט איז פסח, פוסטער אויסרייד אויף אָפּצושלעפּן.

שה"מ שֵׁם הַמִּסְפָּר, צאָל־נאָמען (אין גראַמאַטיק).

שה"פ שֵׁם הַפֹּעַל, מיטלוואָרט (גראַמאַטיק).

שה"ש שִׁיר־הַשִּׁירִים.

שהש"ר שִׁיר־הַשִּׁירִים רַבָּה, זאַמלונג פֿון מדרשי־אגדה אויף שיר־השירים.

שה"ת שֵׁם־הַתֹּאַר, אייגנשאַפֿטוואָרט (גראַמאַטיק).

שו"ב שׁוֹחֵט־וּבוֹדֵק.

שוה"ש שׁוֹפֵט־הַשָּׁלוֹם, פֿרידנסריכטער.

שו"ט שׁוֹחֵר־טוֹב, נאָמען פֿון מדרש אויף תהלים.

שוכ"ט שָׁלוֹם וְכָל טוּב, ווונטש ביים געזעגענען זיך. אָדער צום סוף פֿון אַ בריוו.

שוכט"ס שָׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה, ווונטש צום סוף פֿון אַ בריוו.

שו"ם שפּייער, ווערמייזע, מאַגענצאַ — נעמען פֿון דריי יידישע קהלות אין דייטשלאַנד, ווו עס זענען באַשטימט געוואָרן ספּעציעלע תּקנות אין מיטלאַלטער.

שו"ע שֻׁלְחָן עָרוּךְ, שולחן ערוך, נאָמען פֿונעם דינים־און שטייגער־ספֿר פֿאַרפֿאַסט פֿון רבי יוסף קאַרו (1488 — 1575).

שו"ש שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה.

שו"ת שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, ענטפֿערס פֿון פּוסקים אויף שאלות פֿון דער הלכה.

ש"ז שָׁנָה זוֹ, היי־יאָר.

שֵׁם זָכָר, זאַכוואָרט פֿון מענלעכן מין (אין גראַמאַטיק).

ש"ח שְׁטָר חוֹב, וועקסל.

שׁוֹמֵר חִנָּם, אומזיסטער שומר (וואָס טראָגט נישט די אחריות פֿאַרן עווענטועלן פֿאַרלוסט פֿון דער דעפּאָנירטער ווערטזאַך).

שח"ז שְׁטָר חֲצִי־זָכָר, אַקט פֿון אַ פֿאָטער וואָס פֿאַרזיכערט, אַז זיין טאָכטער וועט געניסן פֿון דער ירושה אויף אַ העלפֿט וואָס וועט אויספֿאַלן אויף יעדן איינציקן פֿון אירע ברידער.

שחל"ח שָׁבַק חַיִּים לְכָל חַי, „ער האָט פֿאַרלאָזט דאָס לעבן אויף אייביק", ער איז געשטאָרבן.

שט"ח שְׁטָר חוֹב, וועקסל.

שטל"ג שְׁטָרוֹת לְגוּבַיְנָא, וועקסלען אויף אינקאַסאָ (באַנק-אָפּטיילונג).

שטל"פ שְׁטָרוֹת לְפֵרָעוֹן, וועקסלען אויסצולייזן (באַנק־אָפּטיילונג).

שי' שֶׁיִּחְיֶה, לעבן זאָל.

ש"י שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה, די צאָל דריי הונדערט און צען.

שֵׁרוּת יְדִיעוֹת, אינפֿאָרמאַציע־דינסט (אינטעלידזשענס אין דער אַרמיי).

שי"ר שְׁלֹמֹה יְהוּדָה ראַפּאַפּאָרט, פֿאָרשער אין יודאַיִסטיק (1790 — 1867).

ש"ך שִׂפְתֵי כֹּהֵן, קאָמענטאַר אויפֿן „שולחן ערוך" פֿון רבי שבתי כהן (1621 — 1662).

שכ"ד שְׂכַר־דִּירָה, דירה־געלט.

שכ"ט שְׂכַר־טִרְחָה, באַלוינונג.

שכ"ל שְׂכַר־לִמּוּד, לערנגעלט.

שכ"מ שְׁכִיב מְרַע, געפֿערלעך קראַנקער.

שלב"ע שֶׁבַח לָאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם, לויב צום באַשעפֿער.

של"ג שמואל לייב גאָרדאָן, דיכטער און תנ"ך־קאָמענטאַטאָר (1866 — 1933).

של"ה שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית, מוסר־ספֿר פֿון הרבֿ ישעיה הורבֿיץ (1565 — 1630).

שליט"א שֶׁיִּחְיֶה לְאֹרֶךְ יָמִים טוֹבִים אָמֵן, זאָל לעבן אַ לאַנג גוט לעבן, צוגאָב צום נאָמען פֿון אַ רבין און צדיק.

שלכ"ב שֶׁלֹּא כְּדַרְכּוֹ, נישט ווי דער שטייגער: נישט נאָרמאַל.

שלעמלק"פ שֶׁלֹּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס, נישט פֿאַר באַלוינונג, פֿון גוטן ווילן.

ש"מ שֵׁם מִסְפָּר, צאָל־נאָמען (גראַמאַטיק).

שְׁמַע מִנֵּהּ, הער פֿון דעם, ס'הייסט: פֿון דעם דרינגט אַרויס.

שמ"א שְׁמוּאֵל א', דריטער ספֿר פֿון נבֿיאים ראשונים אין תנ"ך.

שמ"ב שְׁמוּאֵל ב', פֿערטער ספֿר פֿון נבֿיאים ראשונים אין תנ"ך.

שמ"ע שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, תּפֿילה וואָס ווערט געזאָגט שטייענדיק.

שְׁמִינִי עֲצֶרֶת, אַכטער טאָג פֿון סוכּות (אין א"י — שׂמחת תּורה).

ש"נ שֵׁם נְקֵבָה, זאַכוואָרט פֿון ווייבלעכן מין (אין גראַמאַטיק).

שנא׳ שֶׁנֶּאֱמַר, ווי עס ווערט געזאָגט.

שנ״ל שֶׁנִּזְכַּר לְעֵיל, וואָס איז אויבן דערמאָנט.

שְׁנַת לִמּוּד, לערן־יאָר.

שַ״ס שִׁשָּׁה סְדָרִים, די זעקס סדרים פֿון דער משנה און תּלמוד.

ש״ס שְׂכַר סוֹפְרִים, האָנאָראַר.

שס״ה שְׁלֹש מֵאוֹת שִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה, דרײַ הונדערט און פֿינף־און־זעכציק.

ש״ע שֵׁם עֶצֶם, זאַכוואָרט, סובסטאַנטיוו.

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם באַגריסונג, פסעוודאָנים פֿון שלום ראַבינאָוויטש (1859—1916).

שע״פ שֵׁם עֶצֶם פְּרָטִי, זאַכנאָמען (גראַמאַטיק).

שפ״ד שְׁפִיכוּת דָּמִים, בלוט־פֿאַרגיסונג.

שפ״ע שְׂפַת עֵבֶר, לשון קודש, העברעיִש.

שֶׁפֶ״ר שָׁאוּל פִּנְחָס ראַבינאָוויטש, איבערזעצער פֿון גרעצס יִידישע געשיכטע אויף העברעיִש (1855 — 1910).

שַ״ץ שְׁלִיחַ־צִבּוּר, חזן.

שֵׁרוּת צִבּוּר, עפֿנטלעכע דינסט.

שַׁבְּתַי צְבִי, דער פֿאַלשער משיח (1626 — 1675).

שַצַ״ם חַנְכַּ״ל שַׁבְּתַי, צֶדֶק, מַאְדִּים, חַמָּה, נֹגַהּ, כּוֹכָב, לְבָנָה, סאַטורן, יופּיטער; מאַרס, זון, ווענוס, מערקור, לבֿנה, זיבן פּלאַנעטן לויט דער מיטלאַלטערלעכער אויפֿפֿאַסונג.

ש״ק שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, הייליקער שבת.

שֶׁקֶ״ם שֵׁרוּת קַנְטִינוֹת וּמִזְנוֹנִים, קאַנטינעס־און בופֿעטן־דינסט אין דער ישראל־אַרמיי.

שר״י שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב, דער נאָמען פֿון רשעים וועט פֿאַרפֿוילט ווערן (בײַם דערמאָנען דעם נאָמען פֿון אַ רשע).

ש״ש שׁוֹמֵר שָׂכָר, באַלוינטער היטער (פֿאַראַנטוואָרטלעך פֿאַר דעם דעפּאָזיט).

שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל, גערשטנזאַנג.

ש״ת שֵׁם תֹּאַר, אייגנשאַפֿטוואָרט (אַדיעקטיוו).
שִׂמְחַת תּוֹרָה, יום-טובֿ אין לעצטן טאָג פֿון סוכות, אויסער א״י — פֿאַר־לעצטער טאָג.

שת״ח שֶׁתִּחְיֶה, לעבן זאָל.

שת״נ שֵׁם תֹּאַר נְקֵבָה, אייגנשאַפֿטוואָרט פֿון ווײַבלעכן מין.

ת

ת׳ תָּו, צוויי־און־צוואַנציקסטער אות אין א״ב.
תֹּאַר, אייגנשאַפֿטוואָרט (אַדיעקטיוו).
אַרְבַּע מֵאוֹת, פֿיר הונדערט.
תַּחַת־, תְּמוּרַת, פֿאַר.
תַּרְגּוּם, אַראַמישע איבערזעצונג פֿון תּנ״ך.

ת״א תֵּל־אָבִיב, שטאָט אין ישראל.
תַּפּוּחֵי־אֲדָמָה, קאַרטאָפֿל.
תַּרְגּוּם אוּנְקֶלֶס.

ת״ב תִּשְׁעָה בְּאָב; תַּלְמוּד בַּבְלִי.

ת״ג תְּנוּעָה גְּדוֹלָה; תְּקִיעָה גְּדוֹלָה.

ת.ד., ת״ד תֵּבַת־דֹּאַר, פּאָסט־פֿאַך.

תה״פ תֹּאַר הַפֹּעַל, אומשטאַנדוואָרט (אַדווערב).

תה״ש תֹּאַר הַשֵּׁם, אייגנשאַפֿטוואָרט.

תּ״ו תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן, זאָל זי אויפֿגעבויט און אויפֿגעריכט ווערן (נאָכן שרײַבן דעם נאָמען פֿון אַ הייליקער שטאָט אין א״י).
תַּם וְנִשְׁלַם, פֿולשטענדיק פֿאַרענדיקט.

תובב״א תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְּיָמֵנוּ אָמֵן, זאָל זי אויפֿגעבויט און אויפֿגעריכט ווערן וואָס שנעלער אמן (נאָכן שרײַבן דעם נאָמען פֿון אַ הייליקער שטאָט אין א״י).

תוה"ק תּוֹרָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אונזער הייליקע תורה.

תוי"ט תּוֹסְפוֹת יוֹם־טוֹב, קאָמענטאַר צו דער משנה פֿון הרבֿ יום־טובֿ ליפּ־מאַן העלער (1579 — 1654).

תו"כ תּוֹרַת כֹּהֲנִים, באַצייכנונג פֿאַר דעם חומש ויקרא און פֿאַר דעם מד־רש הלכה צום חומש ויקרא, „סִפְרָא".

תוכ"ד תּוֹךְ כְּדֵי דִבּוּר, רעדנדיק.

תוכ"ל תּוֹבֵעַ כְּלָלִי, מיליטערישער גענעראַל־פּראָקוראָר.

תומ"י תֵּיכֶף וּמִיָּד, באַלד, אָט שוין.

תו"ס תּוֹסָפוֹת; תּוֹסֶפְתָּא, קאָמענטאַרן און באַמערקונגען אויף פּרוש רש"י אויפֿן תַּלמוד, געשריבן דורך תַּלמידי־חכמים אין פֿראַנקרייַך און דייַטשלאַנד אין 12-טן און 13-טן יאָרהונדערט.

תושב"כ תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב, דינים לויט דער תורה ממש.

תושבע"פ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה, דינים פֿעסטגעשטעלטע דורך תַּלמידי־חכמים אין גייַסט פֿון דער תורה.

תושלב"ע תַּם וְנִשְׁלַם שֶׁבַח לָאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם, פֿולשטענדיק פֿאַרענדיקט אַ דאַנק דעם שעפֿער פֿון דער וועלט (צושריפֿט בייַם סוף פֿון אַ ספֿר).

ת"ז תַּפּוּחַ־זָהָב, מאַראַנץ.

תח' תְּחִיֶּה, לעבן זאָל.

ת"ח תַּלְמִיד־חָכָם.

תחה"נ תַּחֲנַת הַנִּסְיוֹנוֹת, עקספּערימענטאַל־סטאַציע.

ת"י תַּחַת יָדִי, אונטער מייַן האַנט.

תַּרְגּוּם יוֹנָתָן, איבערזעצונג פֿון די נבֿיאים אין אַראַמיש פֿון יונתן בן עזיאל.

תּוֹלְדוֹת יִשְׂרָאֵל, געשיכטע פֿון ייִדן.

תיק"ו תִּשְׁבִּי יְתָרֵץ קֻשְׁיוֹת וּבְעָיוֹת, צעגלידערונג פֿונעם אָריגינעלן אַראַ־מישן באַגריף תֵּיקוּ, וואָס מיינט: בלייַב שטיין, בלייַב אָן אַ לייזונג, נישט אַהער און נישט אַהין, רעמי.

ת"כ תּוֹרַת כֹּהֲנִים, באַצייכנונג פֿאַרן חומש ויקרא און פֿאַר דעם מדרש הלכה צום חומש ויקרא, „סִפְרָא".

ת"ל תּוֹדָה לָאֵל, תְּהִלָּה לָאֵל, גאָט צו דאַנקען, געלויבט צו גאָט.

תַּלְמוּד לוֹמַר, ווי דו ווייסט זען אין תּלמוד.

תַּנַ"ךְ תּוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים.

תַּנְצְבָ"ה תְּהִי נִשְׁמָתוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים, זאָל זײַן נשמה אײַנגעפּלאָכטן ווערן אינעם קראַנץ פֿון אייביקן לעבן (אויפֿשריפֿט אויף אַ מצבֿה).

ת"ס תַּרְגִּילֵי סֵדֶר, מושטרע אָן געווער.

תִּקּוּן סוֹפְרִים, אויסגעבעסערט דורך די סופֿרים.

תס"ח תַּרְגִּילֵי סֵדֶר חֲמוּשִׁים, מושטרע מיט געווער.

תַּעַ"ש תַּעֲשִׂיָּה, אינדוסטריע; אָפּקירצונג פֿאַר מיליטערישע אינדוסטריע.

תַּפּוּ"ז תַּפּוּחַ־זָהָב, מאַראַנץ.

ת"צ תַּעֲנִית צִבּוּר, אַלגעמיינער תּענית.

ת"ק תַּנָּא קַמָּא, ערשטער תּנא.

תְּלִישָׁא קְטַנָּה, איינער פֿון די תּנ"ך־אַקצענטן.

תְּנוּעָה קְטַנָּה, קורצער וואָקאַל.

תַּקְשִׁי"ר תַּקֶּנֶת שֵׁרוּת, דינסט־רעגולאַמין (אין מלוכה־דינסט).

ת"ר תָּנוּ רַבָּנָן, האָבן אונזערע חכמים געלערנט.

תַּרְיַ"ג זעקס הונדערט און דרײַצן.

תַּרְפַּ"ט זעקס הונדערט נײַן־און־אַכציק, געזאָגט ווי אַ גוזמה.

ת"ש תָּא שְׁמַע, קום און הער (אין אָנהייב פֿון אַ ציטאַטע פֿון דער משנה אָדער פֿון דער ברייתא אין גמרא, ווי אַן אַרגומענט פֿון אַן אַנדער פּלאַץ).

תשבע"פ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה, דינים פֿעסטגעשטעלטע דורך תּלמידי־חכמים אין גײַסט פֿון דער תּורה.

תַּשְׁרַ״ק פֿאַרקערטער סדר פֿון א״ב.

תשר״ת תְּקִיעָה, שְׁבָרִים, תְּרוּעָה, תְּקִיעָה, (שופֿר-טענער).

תש״ת תְּקִיעָה, שְׁבָרִים, תְּקִיעָה, (שופֿר-טענער).

ת״ת תַּלְמוּד־תּוֹרָה.

תת״ת תְּקִיעָה, תְּרוּעָה, תְּקִיעָה, (שופֿר-טענער).

לוח השָׁנִים - יאָרן־קאלענדאר

ד׳ אֲלָפִים תש״ס – ה׳ אֲלָפִים תש״ס

5 טויזנט – 6 טויזנט

2000 – 1000

הָאֶלֶף הַחֲמִישִׁי – דער פֿינפֿטער טויזנט

תש״ס	1000	תשפ״ג	1023	תת״ו	1046
תשס״א	1001	תשפ״ד	1024	תת״ז	1047
תשס״ב	1002	תשפ״ה	1025	תת״ח	1048
תשס״ג	1003	תשפ״ו	1026	תת״ט	1049
תשס״ד	1004	תשפ״ז	1027	תת״י	1050
תשס״ה	1005	תשפ״ח	1028	תתי״א	1051
תשס״ו	1006	תשפ״ט	1029	תתי״ב	1052
תשס״ז	1007	תש״צ	1030	תתי״ג	1053
תשס״ח	1008	תשצ״א	1031	תתי״ד	1054
תשס״ט	1009	תשצ״ב	1032	תתט״ו	1055
תש״ע	1010	תשצ״ג	1033	תתט״ז	1056
תשע״א	1011	תשצ״ד	1034	תתי״ז	1057
תשע״ב	1012	תשצ״ה	1035	תתי״ח	1058
תשע״ג	1013	תשצ״ו	1036	תתי״ט	1059
תשע״ד	1014	תשצ״ז	1037	תת״כ	1060
תשע״ה	1015	תרצ״ח	1038	תתכ״א	1061
תשע״ו	1016	תשצ״ט	1039	תתכ״ב	1062
תשע״ז	1017	ת״ת	1040	תתכ״ג	1063
תשע״ח	1018	תת״א	1041	תתכ״ד	1064
תשע״ט	1019	תת״ב	1042	תתכ״ה	1065
תש״פ	1020	תת״ג	1043	תתכ״ו	1066
תשפ״א	1021	תת״ד	1044	תתכ״ז	1067
תשפ״ב	1022	תת״ה	1045	תתכ״ח	1068

תתכ"ט	1069	תתס"ב	1102	תתצ"ה	1135
תת"ל	1070	תתס"ג	1103	תתצ"ו	1136
תתל"א	1071	תתס"ד	1104	תתצ"ז	1137
תתל"ב	1072	תתס"ה	1105	תתצ"ח	1138
תתל"ג	1073	תתס"ו	1106	תתצ"ט	1139
תתל"ד	1074	תתס"ז	1107	תת"ק	1140
תתל"ה	1075	תתס"ח	1108	תתק"א	1141
תתל"ו	1076	תתס"ט	1109	תתק"ב	1142
תתל"ז	1077	תת"ע	1110	תתק"ג	1143
תתל"ח	1078	תתע"א	1111	תתק"ד	1144
תתל"ט	1079	תתע"ב	1112	תתק"ה	1145
תת"מ	1080	תתע"ג	1113	תתק"ו	1146
תתמ"א	1081	תתע"ד	1114	תתק"ז	1147
תתמ"ב	1082	תתע"ה	1115	תתק"ח	1148
תתמ"ג	1083	תתע"ו	1116	תתק"ט	1149
תתמ"ד	1084	תתע"ז	1117	תתק"י	1150
תתמ"ה	1085	תתע"ח	1118	תתקי"א	1151
תתמ"ו	1086	תתע"ט	1119	תתקי"ב	1152
תתמ"ז	1087	תת"פ	1120	תתקי"ג	1153
תתמ"ח	1088	תתפ"א	1121	תתקי"ד	1154
תתמ"ט	1089	תתפ"ב	1122	תתקט"ו	1155
תת"נ	1090	תתפ"ג	1123	תתקט"ז	1156
תתנ"א	1091	תתפ"ד	1124	תתקי"ז	1157
תתנ"ב	1092	תתפ"ה	1125	תתקי"ח	1158
תתנ"ג	1093	תתפ"ו	1126	תתקי"ט	1159
תתנ"ד	1094	תתפ"ז	1127	תתק"כ	1160
תתנ"ה	1095	תתפ"ח	1128	תתקכ"א	1161
תתנ"ו	1096	תתפ"ט	1129	תתקכ"ב	1162
תתנ"ז	1097	תת"צ	1130	תתקכ"ג	1163
תתנ"ח	1098	תתצ"א	1131	תתקכ"ד	1164
תתנ"ט	1099	תתצ"ב	1132	תתקכ"ה	1165
תת"ס	1100	תתצ"ג	1133	תתקכ"ו	1166
תתס"א	1101	תתצ"ד	1134	תתקכ"ז	1167

תתקכ"ח	1168	תתקנ"ג	1193	תתקע"ח	1218
תתקכ"ט	1169	תתקנ"ד	1194	תתקע"ט	1219
תתק"ל	1170	תתקנ"ה	1195	תתק"פ	1220
תתקל"א	1171	תתקנ"ו	1196	תתקפ"א	1221
תתקל"ב	1172	תתקנ"ז	1197	תתקפ"ב	1222
תתקל"ג	1173	תתקנ"ח	1198	תתקפ"ג	1223
תתקל"ד	1174	תתקנ"ט	1199	תתקפ"ד	1224
תתקל"ה	1175	תתק"ס	1200	תתקפ"ה	1225
תתקל"ו	1176	תתקס"א	1201	תתקפ"ו	1226
תתקל"ז	1177	תתקס"ב	1202	תתקפ"ז	1227
תתקל"ח	1178	תתקס"ג	1203	תתקפ"ח	1228
תתקל"ט	1179	תתקס"ד	1204	תתקפ"ט	1229
תתק"מ	1180	תתקס"ה	1205	תתק"צ	1230
תתקמ"א	1181	תתקס"ו	1206	תתקצ"א	1231
תתקמ"ב	1182	תתקס"ז	1207	תתקצ"ב	1232
תתקמ"ג	1183	תתקס"ח	1208	תתקצ"ג	1233
תתקמ"ד	1184	תתקס"ט	1209	תתקצ"ד	1234
תתקמ"ה	1185	תתק"ע	1210	תתקצ"ה	1235
תתקמ"ו	1186	תתקע"א	1211	תתקצ"ו	1236
תתקמ"ז	1187	תתקע"ב	1212	תתקצ"ז	1237
תתקמ"ח	1188	תתקע"ג	1213	תתקצ"ח	1238
תתקמ"ט	1189	תתקע"ד	1214	תתקצ"ט	1239
תתק"נ	1190	תתקע"ה	1215	תת"ר	1240
תתקנ"א	1191	תתקע"ו	1216		
תתקנ"ב	1192	תתקע"ז	1217		

הָאֶלֶף הַשִּׁשִּׁי — דער זעקסטער טויזנט

א'	1241	ו'	1246	י"א	1251
ב'	1242	ז'	1247	י"ב	1252
ג'	1243	ח'	1248	י"ג	1253
ד'	1244	ט'	1249	י"ד	1254
ה'	1245	י'	1250	ט"ו	1255

ט"ז	1256	מ"ט	1289	פ"ב	1322
י"ז	1257	נ'	1290	פ"ג	1323
י"ח	1258	נ"א	1291	פ"ד	1324
י"ט	1259	נ"ב	1292	פ"ה	1325
כ'	1260	נ"ג	1293	פ"ו	1326
כ"א	1261	נ"ד	1294	פ"ז	1327
כ"ב	1262	נ"ה	1295	פ"ח	1328
כ"ג	1263	נ"ו	1296	פ"ט	1329
כ"ד	1264	נ"ז	1297	צ'	1330
כ"ה	1265	נ"ח	1298	צ"א	1331
כ"ו	1266	נ"ט	1299	צ"ב	1332
כ"ז	1267	ס'	1300	צ"ג	1333
כ"ח	1268	ס"א	1301	צ"ד	1334
כ"ט	1269	ס"ב	1302	צ"ה	1335
ל'	1270	ס"ג	1303	צ"ו	1336
ל"א	1271	ס"ד	1304	צ"ז	1337
ל"ב	1272	ס"ה	1305	צ"ח	1338
ל"ג	1273	ס"ו	1306	צ"ט	1339
ל"ד	1274	ס"ז	1307	ק'	1340
ל"ה	1275	ס"ח	1308	ק"א	1341
ל"ו	1276	ס"ט	1309	ק"ב	1342
ל"ז	1277	ע'	1310	ק"ג	1343
ל"ח	1278	ע"א	1311	ק"ד	1344
ל"ט	1279	ע"ב	1312	ק"ה	1345
מ'	1280	ע"ג	1313	ק"ו	1346
מ"א	1281	ע"ד	1314	ק"ז	1347
מ"ב	1282	ע"ה	1315	ק"ח	1348
מ"ג	1283	ע"ו	1316	ק"ט	1349
מ"ד	1284	ע"ז	1317	ק"י	1350
מ"ה	1285	ע"ח	1318	קי"א	1351
מ"ו	1286	ע"ט	1319	קי"ב	1352
מ"ז	1287	פ'	1320	קי"ג	1353
מ"ח	1288	פ"א	1321	קי"ד	1354

קט"ו	1355	קמ"ח	1388	קפ"א	1421
קט"ז	1356	קמ"ט	1389	קפ"ב	1422
קי"ז	1357	ק"נ	1390	קפ"ג	1423
קי"ח	1358	קנ"א	1391	קפ"ד	1424
קי"ט	1359	קנ"ב	1392	קפ"ה	1425
ק"כ	1360	קנ"ג	1393	קפ"ו	1426
קכ"א	1361	קנ"ד	1394	קפ"ז	1427
קכ"ב	1362	קנ"ה	1395	קפ"ח	1428
קכ"ג	1363	קנ"ו	1396	קפ"ט	1429
קכ"ד	1364	קנ"ז	1397	ק"צ	1430
קכ"ה	1365	קנ"ח	1398	קצ"א	1431
קכ"ו	1366	קנ"ט	1399	קצ"ב	1432
קכ"ז	1367	ק"ס	1400	קצ"ג	1433
קכ"ח	1368	קס"א	1401	קצ"ד	1434
קכ"ט	1369	קס"ב	1402	קצ"ה	1435
ק"ל	1370	קס"ג	1403	קצ"ו	1436
קל"א	1371	קס"ד	1404	קצ"ז	1437
קל"ב	1372	קס"ה	1405	קצ"ח	1438
קל"ג	1373	קס"ו	1406	קצ"ט	1439
קל"ד	1374	קס"ז	1407	ר'	1440
קל"ה	1375	קס"ח	1408	ר"א	1441
קל"ו	1376	קס"ט	1409	ר"ב	1442
קל"ז	1377	ק"ע	1410	ר"ג	1443
קל"ח	1378	קע"א	1411	ר"ד	1444
קל"ט	1379	קע"ב	1412	ר"ה	1445
ק"מ	1380	קע"ג	1413	ר"ו	1446
קמ"א	1381	קע"ד	1414	ר"ז	1447
קמ"ב	1382	קע"ה	1415	ר"ח	1448
קמ"ג	1383	קע"ו	1416	ר"ט	1449
קמ"ד	1384	קע"ז	1417	ר"י	1450
קמ"ה	1385	קע"ח	1418	רי"א	1451
קמ"ו	1386	קע"ט	1419	רי"ב	1452
קמ"ז	1387	ק"פ	1420	רי"ג	1453

רי״ד	1454	רמ״ז	1487	ר״פ	1520
רט״ו	1455	רמ״ח	1488	רפ״א	1521
רט״ז	1456	רמ״ט	1489	רפ״ב	1522
רי״ז	1457	ר״נ	1490	רפ״ג	1523
רי״ח	1458	רנ״א	1491	רפ״ד	1524
רי״ט	1459	רנ״ב	1492	רפ״ה	1525
ר״כ	1460	רנ״ג	1493	רפ״ו	1526
רכ״א	1461	רנ״ד	1494	רפ״ז	1527
רכ״ב	1462	רנ״ה	1495	רפ״ח	1528
רכ״ג	1463	רנ״ו	1496	רפ״ט	1529
רכ״ד	1464	רנ״ז	1497	ר״צ	1530
רכ״ה	1465	רנ״ח	1498	רצ״א	1531
רכ״ו	1466	רנ״ט	1499	רצ״ב	1532
רכ״ז	1467	ר״ס	1500	רצ״ג	1533
רכ״ח	1468	רס״א	1501	רצ״ד	1534
רכ״ט	1469	רס״ב	1502	רצ״ה	1535
ר״ל	1470	רס״ג	1503	רצ״ו	1536
רל״א	1471	רס״ד	1504	רצ״ז	1537
רל״ב	1472	רס״ה	1505	רצ״ח	1538
רל״ג	1473	רס״ו	1506	רצ״ט	1539
רל״ד	1474	רס״ז	1507	ש׳	1540
רל״ה	1475	רס״ח	1508	ש״א	1541
רל״ו	1476	רס״ט	1509	ש״ב	1542
רל״ז	1477	ר״ע	1510	ש״ג	1543
רל״ח	1478	רע״א	1511	ש״ד	1544
רל״ט	1479	רע״ב	1512	ש״ה	1545
ר״מ	1480	רע״ג	1513	ש״ו	1546
רמ״א	1481	רע״ד	1514	ש״ז	1547
רמ״ב	1482	רע״ה	1515	ש״ח	1548
רמ״ג	1483	רע״ו	1516	ש״ט	1549
רמ״ד	1484	רע״ז	1517	ש״י	1550
רמ״ה	1485	רע״ח	1518	שי״א	1551
רמ״ו	1486	רע״ט	1519	שי״ב	1552

שי"ג	1553	שמ"ו	1586	שע"ט	1619
שי"ד	1554	שמ"ז	1587	ש"פ	1620
שט"ו	1555	שמ"ח	1588	שפ"א	1621
שט"ז	1556	שמ"ט	1589	שפ"ב	1622
שי"ז	1557	ש"נ	1590	שפ"ג	1623
שי"ח	1558	שנ"א	1591	שפ"ד	1624
שי"ט	1559	שנ"ב	1592	שפ"ה	1625
ש"כ	1560	שנ"ג	1593	שפ"ו	1626
שכ"א	1561	שנ"ד	1594	שפ"ז	1627
שכ"ב	1562	שנ"ה	1595	שפ"ח	1628
שכ"ג	1563	שנ"ו	1596	שפ"ט	1629
שכ"ד	1564	שנ"ז	1597	ש"צ	1630
שכ"ה	1565	שנ"ח	1598	שצ"א	1631
שכ"ו	1566	שנ"ט	1599	שצ"ב	1632
שכ"ז	1567	ש"ס	1600	שצ"ג	1633
שכ"ח	1568	שס"א	1601	שצ"ד	1634
שכ"ט	1569	שס"ב	1602	שצ"ה	1635
ש"ל	1570	שס"ג	1603	שצ"ו	1636
של"א	1571	שס"ד	1604	שצ"ז	1637
של"ב	1572	שס"ה	1605	שצ"ח	1638
של"ג	1573	שס"ו	1606	שצ"ט	1639
של"ד	1574	שס"ז	1607	ת'	1640
של"ה	1575	שס"ח	1608	ת"א	1641
של"ו	1576	שס"ט	1609	ת"ב	1642
של"ז	1577	ש"ע	1610	ת"ג	1643
של"ח	1578	שע"א	1611	ת"ד	1644
של"ט	1579	שע"ב	1612	ת"ה	1645
ש"מ	1580	שע"ג	1613	ת"ו	1646
שמ"א	1581	שע"ד	1614	ת"ז	1647
שמ"ב	1582	שע"ה	1615	ת"ח	1648
שמ"ג	1583	שע"ו	1616	ת"ט	1649
שמ"ד	1584	שע"ז	1617	ת"י	1650
שמ"ה	1585	שע"ח	1618	תי"א	1651

תי"ב	1652
תי"ג	1653
תי"ד	1654
תט"ו	1655
תט"ז	1656
תי"ז	1657
תי"ח	1658
תי"ט	1659
ת"כ	1660
תכ"א	1661
תכ"ב	1662
תכ"ג	1663
תכ"ד	1664
תכ"ה	1665
תכ"ו	1666
תכ"ז	1667
תכ"ח	1668
תכ"ט	1669
ת"ל	1670
תל"א	1671
תל"ב	1672
תל"ג	1673
תל"ד	1674
תל"ה	1675
תל"ו	1676
תל"ז	1677
תל"ח	1678
תל"ט	1679
ת"מ	1680
תמ"א	1681
תמ"ב	1682
תמ"ג	1683
תמ"ד	1684
תמ"ה	1685
תמ"ו	1686
תמ"ז	1687
תמ"ח	1688
תמ"ט	1689
ת"נ	1690
תנ"א	1691
תנ"ב	1692
תנ"ג	1693
תנ"ד	1694
תנ"ה	1695
תנ"ו	1696
תנ"ז	1697
תנ"ח	1698
תנ"ט	1699
ת"ס	1700
תס"א	1701
תס"ב	1702
תס"ג	1703
תס"ד	1704
תס"ה	1705
תס"ו	1706
תס"ז	1707
תס"ח	1708
תס"ט	1709
ת"ע	1710
תע"א	1711
תע"ב	1712
תע"ג	1713
תע"ד	1714
תע"ה	1715
תע"ו	1716
תע"ז	1717
תע"ח	1718
תע"ט	1719
ת"פ	1720
תפ"א	1721
תפ"ב	1722
תפ"ג	1723
תפ"ד	1724
תפ"ה	1725
תפ"ו	1726
תפ"ז	1727
תפ"ח	1728
תפ"ט	1729
ת"צ	1730
תצ"א	1731
תצ"ב	1732
תצ"ג	1733
תצ"ד	1734
תצ"ה	1735
תצ"ו	1736
תצ"ז	1737
תצ"ח	1738
תצ"ט	1739
ת"ק	1740
תק"א	1741
תק"ב	1742
תק"ג	1743
תק"ד	1744
תק"ה	1745
תק"ו	1746
תק"ז	1747
תק"ח	1748
תק"ט	1749
תק"י	1750

תקי"א	1751	תקמ"ד	1784	תקע"ז	1817
תקי"ב	1752	תקמ"ה	1785	תקע"ח	1818
תקי"ג	1753	תקמ"ו	1786	תקע"ט	1819
תקי"ד	1754	תקמ"ז	1787	תק"פ	1820
תקט"ו	1755	תקמ"ח	1788	תקפ"א	1821
תקט"ז	1756	תקמ"ט	1789	תקפ"ב	1822
תקי"ז	1757	תק"נ	1790	תקפ"ג	1823
תקי"ח	1758	תקנ"א	1791	תקפ"ד	1824
תקי"ט	1759	תקנ"ב	1792	תקפ"ה	1825
תק"כ	1760	תקנ"ג	1793	תקפ"ו	1826
תקכ"א	1761	תקנ"ד	1794	תקפ"ז	1827
תקכ"ב	1762	תקנ"ה	1795	תקפ"ח	1828
תקכ"ג	1763	תקנ"ו	1796	תקפ"ט	1829
תקכ"ד	1764	תקנ"ז	1797	תק"צ	1830
תקכ"ה	1765	תקנ"ח	1798	תקצ"א	1831
תקכ"ו	1766	תקנ"ט	1799	תקצ"ב	1832
תקכ"ז	1767	תק"ס	1800	תקצ"ג	1833
תקכ"ח	1768	תקס"א	1801	תקצ"ד	1834
תקכ"ט	1769	תקס"ב	1802	תקצ"ה	1835
תק"ל	1770	תקס"ג	1803	תקצ"ו	1836
תקל"א	1771	תקס"ד	1804	תקצ"ז	1837
תקל"ב	1772	תקס"ה	1805	תקצ"ח	1838
תקל"ג	1773	תקס"ו	1806	תקצ"ט	1839
תקל"ד	1774	תקס"ז	1807	ת"ר	1840
תקל"ה	1775	תקס"ח	1808	תר"א	1841
תקל"ו	1776	תקס"ט	1809	תר"ב	1842
תקל"ז	1777	תק"ע	1810	תר"ג	1843
תקל"ח	1778	תקע"א	1811	תר"ד	1844
תקל"ט	1779	תקע"ב	1812	תר"ה	1845
תק"מ	1780	תקע"ג	1813	תר"ו	1846
תקמ"א	1781	תקע"ד	1814	תר"ז	1847
תקמ"ב	1782	תקע"ה	1815	תר"ח	1848
תקמ"ג	1783	תקע"ו	1816	תר"ט	1849

תר״י	1850	תרמ״ג	1883	תרע״ו	1916
תרי״א	1851	תרמ״ד	1884	תרע״ז	1917
תרי״ב	1852	תרמ״ה	1885	תרע״ח	1918
תרי״ג	1853	תרמ״ו	1886	תרע״ט	1919
תרי״ד	1854	תרמ״ז	1887	תר״פ	1920
תרט״ו	1855	תרמ״ח	1888	תרפ״א	1921
תרט״ז	1856	תרמ״ט	1889	תרפ״ב	1922
תרי״ז	1857	תר״נ	1890	תרפ״ג	1923
תרי״ח	1858	תרנ״א	1891	תרפ״ד	1924
תרי״ט	1859	תרנ״ב	1892	תרפ״ה	1925
תר״כ	1860	תרנ״ג	1893	תרפ״ו	1926
תרכ״א	1861	תרנ״ד	1894	תרפ״ז	1927
תרכ״ב	1862	תרנ״ה	1895	תרפ״ח	1928
תרכ״ג	1863	תרנ״ו	1896	תרפ״ט	1929
תרכ״ד	1864	תרנ״ז	1897	תר״צ	1930
תרכ״ה	1865	תרנ״ח	1898	תרצ״א	1931
תרכ״ו	1866	תרנ״ט	1899	תרצ״ב	1932
תרכ״ז	1867	תר״ס	1900	תרצ״ג	1933
תרכ״ח	1868	תרס״א	1901	תרצ״ד	1934
תרכ״ט	1869	תרס״ב	1902	תרצ״ה	1935
תר״ל	1870	תרס״ג	1903	תרצ״ו	1936
תרל״א	1871	תרס״ד	1904	תרצ״ז	1937
תרל״ב	1872	תרס״ה	1905	תרצ״ח	1938
תרל״ג	1873	תרס״ו	1906	תרצ״ט	1939
תרל״ד	1874	תרס״ז	1907	ת״ש	1940
תרל״ה	1875	תרס״ח	1908	תש״א	1941
תרל״ו	1876	תרס״ט	1909	תש״ב	1942
תרל״ז	1877	תר״ע	1910	תש״ג	1943
תרל״ח	1878	תרע״א	1911	תש״ד	1944
תרל״ט	1879	תרע״ב	1912	תש״ה	1945
תר״מ	1880	תרע״ג	1913	תש״ו	1946
תרמ״א	1881	תרע״ד	1914	תש״ז	1947
תרמ״ב	1882	תרע״ה	1915	תש״ח	1948

תש״ט	1949
תש״י	1950
תשי״א	1951
תשי״ב	1952
תשי״ג	1953
תשי״ד	1954
תשט״ו	1955
תשט״ז	1956
תשי״ז	1957
תשי״ח	1958
תשי״ט	1959
תש״כ	1960
תשכ״א	1961
תשכ״ב	1962
תשכ״ג	1963
תשכ״ד	1964
תשכ״ה	1965
תשכ״ו	1966
תשכ״ז	1967
תשכ״ח	1968
תשכ״ט	1969
תש״ל	1970
תשל״א	1971
תשל״ב	1972
תשל״ג	1973
תשל״ד	1974
תשל״ה	1975
תשל״ו	1976
תשל״ז	1977
תשל״ח	1978
תשל״ט	1979
תש״מ	1980
תשמ״א	1981
תשמ״ב	1982
תשמ״ג	1983
תשמ״ד	1984
תשמ״ה	1985
תשמ״ו	1986
תשמ״ז	1987
תשמ״ח	1988
תשמ״ט	1989
תש״נ	1990
תשנ״א	1991
תשנ״ב	1992
תשנ״ג	1993
תשנ״ד	1994
תשנ״ה	1995
תשנ״ו	1996
תשנ״ז	1997
תשנ״ח	1998
תשנ״ט	1999
תש״ם	2000

לוח הַמִסְפָּרִים - צאָלן־רעגיסטער

מֵאָלֶף עַד אֶלֶף וְאֶחָד - פון 1 ביז 1001

א'	1	כ"ח	28	נ"ה	55
ב'	2	כ"ט	29	נ"ו	56
ג'	3	ל'	30	נ"ז	57
ד'	4	ל"א	31	נ"ח	58
ה'	5	ל"ב	32	נ"ט	59
ו'	6	ל"ג	33	ס'	60
ז'	7	ל"ד	34	ס"א	61
ח'	8	ל"ה	35	ס"ב	62
ט'	9	ל"ו	36	ס"ג	63
י'	10	ל"ז	37	ס"ד	64
י"א	11	ל"ח	38	ס"ה	65
י"ב	12	ל"ט	39	ס"ו	66
י"ג	13	מ'	40	ס"ז	67
י"ד	14	מ"א	41	ס"ח	68
ט"ו	15	מ"ב	42	ס"ט	69
ט"ז	16	מ"ג	43	ע'	70
י"ז	17	מ"ד	44	ע"א	71
י"ח	18	מ"ה	45	ע"ב	72
י"ט	19	מ"ו	46	ע"ג	73
כ'	20	מ"ז	47	ע"ד	74
כ"א	21	מ"ח	48	ע"ה	75
כ"ב	22	מ"ט	49	ע"ו	76
כ"ג	23	נ'	50	ע"ז	77
כ"ד	24	נ"א	51	ע"ח	78
כ"ה	25	נ"ב	52	ע"ט	79
כ"ו	26	נ"ג	53	פ'	80
כ"ז	27	נ"ד	54	פ"א	81

פ"ב	82	קט"ו	115	קמ"ח	148
פ"ג	83	קט"ז	116	קמ"ט	149
פ"ד	84	קי"ז	117	ק"נ	150
פ"ה	85	קי"ח	118	קנ"א	151
פ"ו	86	קי"ט	119	קנ"ב	152
פ"ז	87	ק"כ	120	קנ"ג	553
פ"ח	88	קכ"א	121	קנ"ד	154
פ"ט	89	קכ"ב	122	קנ"ה	155
צ'	90	קכ"ג	123	קנ"ו	156
צ"א	91	קכ"ד	124	קנ"ז	157
צ"ב	92	קכ"ה	125	קנ"ח	158
צ"ג	93	קכ"ו	126	קנ"ט	159
צ"ד	94	קכ"ז	127	ק"ס	160
צ"ה	95	קכ"ח	128	קס"א	161
צ"ו	96	קכ"ט	129	קס"ב	162
צ"ז	97	ק"ל	130	קס"ג	163
צ"ח	98	קל"א	131	קס"ד	164
צ"ט	99	קל"ב	132	קס"ה	165
ק'	100	קל"ג	133	קס"ו	166
ק"א	101	קל"ד	134	קס"ז	167
ק"ב	102	קל"ה	135	קס"ח	168
ק"ג	103	קל"ו	136	קס"ט	169
ק"ד	104	קל"ז	137	ק"ע	170
ק"ה	105	קל"ח	138	קע"א	171
ק"ו	106	קל"ט	139	קע"ב	172
ק"ז	107	ק"מ	140	קע"ג	173
ק"ח	108	קמ"א	141	קע"ד	174
ק"ט	109	קמ"ב	142	קע"ה	175
ק"י	110	קמ"ג	143	קע"ו	176
קי"א	111	קמ"ד	144	קע"ז	177
קי"ב	112	קמ"ה	145	קע"ח	178
קי"ג	113	קמ"ו	146	קע"ט	179
קי"ד	114	קמ"ז	147	ק"פ	180

קפ"א	181	רי"ד	214	רמ"ז	247
קפ"ב	182	רט"ו	215	רמ"ח	248
קפ"ג	183	רט"ז	216	רמ"ט	249
קפ"ד	184	רי"ז	217	ר"נ	250
קפ"ה	185	רי"ח	218	רנ"א	251
קפ"ו	186	רי"ט	219	רנ"ב	252
קפ"ז	187	ר"כ	220	רנ"ג	253
קפ"ח	188	רכ"א	221	רנ"ד	254
קפ"ט	189	רכ"ב	222	רנ"ה	255
ק"צ	190	רכ"ג	223	רנ"ו	256
קצ"א	191	רכ"ד	224	רנ"ז	257
קצ"ב	192	רכ"ה	225	רנ"ח	258
קצ"ג	193	רכ"ו	226	רנ"ט	259
קצ"ד	194	רכ"ז	227	ר"ס	260
קצ"ה	195	רכ"ח	228	רס"א	261
קצ"ו	196	רכ"ט	229	רס"ב	262
קצ"ז	197	ר"ל	230	רס"ג	263
קצ"ח	198	רל"א	231	רס"ד	264
קצ"ט	199	רל"ב	232	רס"ה	265
ר'	200	רל"ג	233	רס"ו	266
ר"א	201	רל"ד	234	רס"ז	267
ר"ב	202	רל"ה	235	רס"ח	268
ר"ג	203	רל"ו	236	רס"ט	269
ר"ד	204	רל"ז	237	ר"ע	270
ר"ה	205	רל"ח	238	רע"א	271
ר"ו	206	רל"ט	239	רע"ב	272
ר"ז	207	ר"מ	240	רע"ג	273
ר"ח	208	רמ"א	241	רע"ד	274
ר"ט	209	רמ"ב	242	רע"ה	275
ר"י	210	רמ"ג	243	רע"ו	276
רי"א	211	רמ"ד	244	רע"ז	277
רי"ב	212	רמ"ה	245	רע"ח	278
רי"ג	213	רמ"ו	246	רע"ט	279

ר״פ	280	שי״ג	313	שמ״ו	346
רפ״א	281	שי״ד	314	שמ״ז	347
רפ״ב	282	שט״ו	315	שמ״ח	348
רפ״ג	283	שט״ז	316	שמ״ט	349
רפ״ד	284	שי״ז	317	ש״נ	350
רפ״ה	285	שי״ח	318	שנ״א	351
רפ״ו	286	שי״ט	319	שנ״ב	352
רפ״ז	287	ש״כ	320	שנ״ג	353
רפ״ח	288	שכ״א	321	שנ״ד	354
רפ״ט	289	שכ״ב	322	שנ״ה	355
ר״צ	290	שכ״ג	323	שנ״ו	356
רצ״א	291	שכ״ד	324	שנ״ז	357
רצ״ב	292	שכ״ה	325	שנ״ח	358
רצ״ג	293	שכ״ו	326	שנ״ט	359
רצ״ד	294	שכ״ז	327	ש״ס	360
רצ״ה	295	שכ״ח	328	שס״א	361
רצ״ו	296	שכ״ט	329	שס״ב	362
רצ״ז	297	ש״ל	330	שס״ג	363
רצ״ח	298	של״א	331	שס״ד	364
רצ״ט	299	של״ב	332	שס״ה	365
ש׳	300	של״ג	333	שס״ו	366
ש״א	301	של״ד	334	שס״ז	367
ש״ב	302	של״ה	335	שס״ח	368
ש״ג	303	של״ו	336	שס״ט	369
ש״ד	304	של״ז	337	ש״ע	370
ש״ה	305	של״ח	338	שע״א	371
ש״ו	306	של״ט	339	שע״ב	372
ש״ז	307	ש״מ	340	שע״ג	373
ש״ח	308	שמ״א	341	שע״ד	374
ש״ט	309	שמ״ב	342	שע״ה	375
ש״י	310	שמ״ג	243	שע״ו	376
שי״א	311	שמ״ד	344	שע״ז	377
שי״ב	312	שמ״ה	345	שע״ח	378

שע״ט	379
ש״פ	380
שפ״א	381
שפ״ב	382
שפ״ג	383
שפ״ד	384
שפ״ה	385
שפ״ו	386
שפ״ז	387
שפ״ח	388
שפ״ט	389
ש״צ	390
שצ״א	391
שצ״ב	392
שצ״ג	393
שצ״ד	394
שצ״ה	395
שצ״ו	396
שצ״ז	397
שצ״ח	398
שצ״ט	399
ת׳	400
ת״א	401
ת״ב	402
ת״ג	403
ת״ד	404
ת״ה	405
ת״ו	406
ת״ז	407
ת״ח	408
ת״ט	409
ת״י	410
תי״א	411
תי״ב	412
תי״ג	413
תי״ד	414
תט״ו	415
תט״ז	416
תי״ז	417
תי״ח	418
תי״ט	419
ת״כ	420
תכ״א	421
תכ״ב	422
תכ״ג	423
תכ״ד	424
תכ״ה	425
תכ״ו	426
תכ״ז	427
תכ״ח	428
תכ״ט	429
ת״ל	430
תל״א	431
תל״ב	432
תל״ג	433
תל״ד	434
תל״ה	435
תל״ו	436
תל״ז	437
תל״ח	438
תל״ט	439
ת״מ	440
תמ״א	441
תמ״ב	442
תמ״ג	443
תמ״ד	444
תמ״ה	445
תמ״ו	446
תמ״ז	447
תמ״ח	448
תמ״ט	449
ת״נ	450
תנ״א	451
תנ״ב	452
תנ״ג	453
תנ״ד	454
תנ״ה	455
תנ״ו	456
תנ״ז	457
תנ״ח	458
תנ״ט	459
ת״ס	460
תס״א	461
תס״ב	462
תס״ג	463
תס״ד	464
תס״ה	465
תס״ו	466
תס״ז	467
תס״ח	468
תס״ט	469
ת״ע	470
תע״א	471
תע״ב	472
תע״ג	473
תע״ד	474
תע״ה	475
תע״ו	476
תע״ז	477

תע"ח	478	תקי"א	511	תקמ"ד	544
תע"ט	479	תקי"ב	512	תקמ"ה	545
ת"פ	480	תקי"ג	513	תקמ"ו	546
תפ"א	481	תקי"ד	514	תקמ"ז	547
תפ"ב	482	תקט"ו	515	תקמ"ח	548
תפ"ג	483	תקט"ז	516	תקמ"ט	549
תפ"ד	484	תקי"ז	517	תק"נ	550
תפ"ה	485	תקי"ח	518	תקנ"א	551
תפ"ו	486	תקי"ט	519	תקנ"ב	552
תפ"ז	487	תק"כ	520	תקנ"ג	553
תפ"ח	488	תקכ"א	521	תקנ"ד	554
תפ"ט	489	תקכ"ב	522	תקנ"ה	555
ת"צ	490	תקכ"ג	523	תקנ"ו	556
תצ"א	491	תקכ"ד	524	תקנ"ז	557
תצ"ב	492	תקכ"ה	525	תקנ"ח	558
תצ"ג	493	תקכ"ו	526	תקנ"ט	559
תצ"ד	494	תקכ"ז	527	תק"ס	560
תצ"ה	495	תקכ"ח	528	תקס"א	561
תצ"ו	496	תקכ"ט	529	תקס"ב	562
תצ"ז	497	תק"ל	530	תקס"ג	563
תצ"ח	498	תקל"א	531	תקס"ד	654
תצ"ט	499	תקל"ב	532	תקס"ה	565
ת"ק	500	תקל"ג	533	תקס"ו	566
תק"א	501	תקל"ד	534	תקס"ז	567
תק"ב	502	תקל"ה	535	תקס"ח	568
תק"ג	503	תקל"ו	536	תקס"ט	569
תק"ד	504	תקל"ז	537	תק"ע	570
תק"ה	505	תקל"ח	538	תקע"א	571
תק"ו	506	תקל"ט	539	תקע"ב	572
תק"ז	507	תק"מ	540	תקע"ג	573
תק"ח	508	תקמ"א	541	תקע"ד	574
תק"ט	509	תקמ"ב	542	תקע"ה	575
תק"י	510	תקמ"ג	543	תקע"ו	576

תקע״ז	577	תר״י	610	תרמ״ג	643
תקע״ח	578	תרי״א	611	תרמ״ד	644
תקע״ט	579	תרי״ב	612	תרמ״ה	645
תק״פ	580	תרי״ג	613	תרמ״ו	646
תקפ״א	581	תרי״ד	614	תרמ״ז	647
תקפ״ב	582	תרט״ו	615	תרמ״ח	648
תקפ״ג	583	תרט״ז	616	תרמ״ט	649
תקפ״ד	584	תרי״ז	617	תר״נ	650
תקפ״ה	585	תרי״ח	618	תרנ״א	651
תקפ״ו	586	תרי״ט	619	תרנ״ב	652
תקפ״ז	587	תר״כ	620	תרנ״ג	653
תקפ״ח	588	תרכ״א	621	תרנ״ד	654
תקפ״ט	589	תרכ״ב	622	תרנ״ה	655
תק״צ	590	תרכ״ג	633	תרנ״ו	656
תקצ״א	591	תרכ״ד	624	תרנ״ז	657
תקצ״ב	592	תרכ״ה	625	תרנ״ח	658
תקצ״ג	593	תרכ״ו	626	תרנ״ט	659
תקצ״ד	594	תרכ״ז	627	תר״ס	660
תקצ״ה	595	תרכ״ח	628	תרס״א	661
תקצ״ו	596	תרכ״ט	629	תרס״ב	662
תקצ״ז	597	תר״ל	630	תרס״ג	663
תקצ״ח	598	תרל״א	631	תרס״ד	664
תקצ״ט	599	תרל״ב	632	תרס״ה	665
ת״ר	600	תרל״ג	633	תרס״ו	666
תר״א	601	תרל״ד	634	תרס״ז	667
תר״ב	602	תרל״ה	635	תרס״ח	668
תר״ג	603	תרל״ו	636	תרס״ט	669
תר״ד	604	תרל״ז	637	תר״ע	670
תר״ה	605	תרל״ח	638	תרע״א	671
תר״ו	606	תרל״ט	639	תרע״ב	672
תר״ז	607	תר״מ	640	תרע״ג	673
תר״ח	608	תרמ״א	641	תרע״ד	674
תר״ט	609	תרמ״ב	642	תרע״ה	675

תרע"ו	676	תש"ט	709	תשמ"ב	742
תרע"ז	677	תש"י	710	תשמ"ג	743
תרע"ח	678	תשי"א	711	תשמ"ד	744
תרע"ט	679	תשי"ב	712	תשמ"ה	745
תר"פ	680	תשי"ג	713	תשמ"ו	746
תרפ"א	681	תשי"ד	714	תשמ"ז	747
תרפ"ב	682	תשט"ו	715	תשמ"ח	748
תרפ"ג	683	תשט"ז	716	תשמ"ט	749
תרפ"ד	684	תשי"ז	717	תש"נ	750
תרפ"ה	685	תשי"ח	718	תשנ"א	751
תרפ"ו	686	תשי"ט	719	תשנ"ב	752
תרפ"ז	687	תש"כ	720	תשנ"ג	753
תרפ"ח	688	תשכ"א	721	תשנ"ד	754
תרפ"ט	689	תשכ"ב	722	תשנ"ה	755
תר"צ	690	תשכ"ג	723	תשנ"ו	756
תרצ"א	691	תשכ"ד	724	תשנ"ז	757
תרצ"ב	692	תשכ"ה	725	תשנ"ח	758
תרצ"ג	693	תשכ"ו	726	תשנ"ט	759
תרצ"ד	694	תשכ"ז	727	תש"ס	760
תרצ"ה	695	תשכ"ח	728	תשס"א	761
תרצ"ו	696	תשכ"ט	729	תשס"ב	762
תרצ"ז	697	תש"ל	730	תשס"ג	763
תרצ"ח	698	תשל"א	731	תשס"ד	764
תרצ"ט	699	תשל"ב	732	תשס"ה	765
ת"ש	700	תשל"ג	733	תשס"ו	766
תש"א	701	תשל"ד	734	תשס"ז	767
תש"ב	702	תשל"ה	735	תשס"ח	768
תש"ג	703	תשל"ו	736	תשס"ט	769
תש"ד	704	תשל"ז	737	תש"ע	770
תש"ה	705	תשל"ח	738	תשע"א	771
תש"ו	706	תשל"ט	739	תשע"ב	772
תש"ז	707	תש"מ	740	תשע"ג	773
תש"ח	708	תשמ"א	741	תשע"ד	774

תשע״ה	775	תת״ח	808	תתמ״א	841
תשע״ו	776	תת״ט	809	תתמ״ב	842
תשע״ז	777	תת״י	810	תתמ״ג	843
תשע״ח	778	תתי״א	811	תתמ״ד	844
תשע״ט	779	תתי״ב	812	תתמ״ה	845
תש״פ	780	תתי״ג	813	תתמ״ו	846
תשפ״א	781	תתי״ד	814	תתמ״ז	847
תשפ״ב	782	תתט״ו	815	תתמ״ח	848
תשפ״ג	783	תתט״ז	816	תתמ״ט	849
תשפ״ד	784	תתי״ז	817	תת״נ	850
תשפ״ה	785	תתי״ח	818	תתנ״א	851
תשפ״ו	786	תתי״ט	819	תתנ״ב	852
תשפ״ז	787	תת״כ	820	תתנ״ג	853
תשפ״ח	788	תתכ״א	821	תתנ״ד	854
תשפ״ט	789	תתכ״ב	822	תתנ״ה	855
תש״צ	790	תתכ״ג	823	תתנ״ו	856
תשצ״א	791	תתכ״ד	824	תתנ״ז	857
תשצ״ב	792	תתכ״ה	825	תתנ״ח	858
תשצ״ג	793	תתכ״ו	826	תתנ״ט	859
תשצ״ד	794	תתכ״ז	527	תת״ס	860
תשצ״ה	795	תתכ״ח	828	תתס״א	861
תשצ״ו	796	תתכ״ט	829	תתס״ב	862
תשצ״ז	797	תת״ל	830	תתס״ג	863
תשצ״ח	798	תתל״א	831	תתס״ד	864
תשצ״ט	799	תתל״ב	832	תתס״ה	865
ת״ת	800	תתל״ג	833	תתס״ו	866
תת״א	801	תתל״ד	834	תתס״ז	867
תת״ב	802	תתל״ה	835	תתס״ח	868
תת״ג	803	תתל״ו	836	תתס״ט	869
תת״ד	804	תתל״ז	837	תת״ע	870
תת״ה	805	תתל״ח	838	תתע״א	871
תת״ו	806	תתל״ט	839	תתע״ב	872
תת״ז	807	תת״מ	840	תתע״ג	873

תתע״ד	874	תתק״ז	907	תתק״מ	940
תתע״ה	875	תתק״ח	908	תתקמ״א	941
תתע״ו	876	תתק״ט	909	תתקמ״ב	942
תתע״ז	877	תתק״י	910	תתקמ״ג	943
תתע״ח	878	תתקי״א	911	תתקמ״ד	944
תתע״ט	879	תתקי״ב	912	תתקמ״ה	945
תת״פ	880	תתקי״ג	913	תתקמ״ו	946
תתפ״א	881	תתקי״ד	914	תתקמ״ז	947
תתפ״ב	882	תתקט״ו	915	תתקמ״ח	948
תתפ״ג	883	תתקט״ז	916	תתקמ״ט	949
תתפ״ד	884	תתקי״ז	917	תתק״נ	950
תתפ״ה	885	תתקי״ח	918	תתקנ״א	951
תתפ״ו	886	תתקי״ט	919	תתקנ״ב	952
תתפ״ז	887	תתק״כ	920	תתקנ״ג	953
תתפ״ח	888	תתקכ״א	921	תתקנ״ד	954
תתפ״ט	889	תתקכ״ב	922	תתקנ״ה	955
תת״צ	890	תתקכ״ג	923	תתקנ״ו	956
תתצ״א	891	תתקכ״ד	924	תתקנ״ז	957
תתצ״ב	892	תתקכ״ה	925	תתקנ״ח	958
תתצ״ג	893	תתקכ״ו	926	תתקנ״ט	959
תתצ״ד	894	תתקכ״ז	927	תתק״ס	960
תתצ״ה	895	תתקכ״ח	928	תתקס״א	961
תתצ״ו	896	תתקכ״ט	929	תתקס״ב	962
תתצ״ז	897	תתק״ל	930	תתקס״ג	963
תתצ״ח	898	תתקל״א	931	תתקס״ד	964
תתצ״ט	899	תתקל״ב	932	תתקס״ה	965
תת״ק	900	תתקל״ג	933	תתקס״ו	966
תתק״א	901	תתקל״ד	934	תתקס״ז	967
תתק״ב	902	תתקל״ה	935	תתקס״ח	968
תתק״ג	903	תתקל״ו	936	תתקס״ט	969
תתק״ד	904	תתקל״ז	937	תתק״ע	970
תתק״ה	905	תתקל״ח	938	תתקע״א	971
תתק״ו	906	תתקל״ט	939	תתקע״ב	972

תתקע"ג	973	תתקפ"ג	983	תתקצ"ג	993
תתקע"ד	974	תתקפ"ד	984	תתקצ"ד	994
תתקע"ה	975	תתקפ"ה	985	תתקצ"ה	995
תתקע"ו	976	תתקפ"ו	986	תתקצ"ו	996
תתקע"ז	977	תתקפ"ז	987	תתקצ"ז	997
תתקע"ח	978	תתקפ"ח	988	תתקצ"ח	998
תתקע"ט	979	תתקפ"ט	989	תתקצ"ט	999
תתק"פ	980	תתק"צ	990	תת"ר	1000
תתקפ"א	981	תתקצ"א	991	תתר"א	1001
תתקפ"ב	982	תתקצ"ב	992		

תַּקְצִיר הַדִּקְדּוּק הָעִבְרִי

קאָנספּעקט פֿון דער העברעיִשער גראַמאַטיק

1. הָאָלֶף־בֵּית הָעִבְרִי מוֹנֶה עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַמְּחֻלָּקוֹת לַחֲמִשָּׁה סוּגִים לְפִי מוֹצָאָן:

1. דער העברעיִשער אַלף־בית באַשטייט פֿון צוויי־און־צוואַנציק אותיות, וואָס זענען אַלע קאָנסאָנאַנטן. די צוויי־און־צוואַנציק קאָנסאָנאַנטן טיילן זיך אויף פֿינף גרופּן לויט זייער אויסקלאַנג:

הַמּוֹצָא דער אויסקלאַנג	הָאוֹתִיּוֹת די אותיות
1. הַגָּרוֹן האַלדזיקער	א, ה, ח, ע, (ר)
2. הַחֵךְ גומענדיקער	ג, י, כ, ק
3. הַלָּשׁוֹן צונגיקער	ד, ט, ל, נ, ת
4. הַשִּׁנַּיִם ציינִיקער	ז, ס, צ, שׁ, שׂ, (ר)
5. הַשְּׂפָתַיִם ליפּיקער	ב, ו, מ, פ

2. הַתְּנוּעוֹת וּשְׁמוֹתֵיהֶן. בַּשָּׂפָה הָעִבְרִית עֲשָׂרָה סִימָנֵי תְּנוּעוֹת הַמִּתְחַלְּקוֹת לְחָמֵשׁ קְבוּצוֹת וְהַקְּבוּצוֹת מִתְחַלְּקוֹת לִתְנוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, קְטַנּוֹת וַחֲטוּפוֹת:

2. צוליב דעם וואָס אין יסוד פֿאַרמאָגט נישט דער העברעיִשער אַלף־בית קיין וואָקאַל־אותיות, ווי אין ייִדיש, ווערן די קאָנסאָנאַנטן באַוויגן דורך וואָקאַל־צייכנס (ניקוד). די צען פֿאַראַנענע וואָקאַל־צייכנס טיילן זיך אויף פֿינף גרופּן און יעדע גרופּע האָט גרויסע, קליינע און פֿאַרשלונגענע, אָדער געכאַפּטע וואָקאַל־צייכנס:

הַקְּבוּצוֹת גרופּן	תְּנוּעוֹת גְּדוֹלוֹת גרויסע וואָקאַל־ צייכנס	תְּנוּעוֹת קְטַנּוֹת קליינע וואָקאַל־ צייכנס	תְּנוּעוֹת חֲטוּפוֹת פֿאַרשלונגענע וואָקאַל־צייכנס
a	קָמָץ גָּדוֹל ָ	פַּתָּח ַ	חֲטַף־פַּתָּח ֲ
e	צֵירֶה ֵ	סֶגּוֹל ֶ	חֲטַף סֶגּוֹל ֱ
i	חִירִיק גָּדוֹל ִי	חִירִיק קָטָן ִ	
o	חוֹלָם ֹ וֹ	קָמָץ קָטָן ָ	חֲטַף קָמָץ ֳ
u	שׁוּרֶק וּ	קִבּוּץ ֻ	שְׁוָא ְ

הַשְּׁוָא (ְ) אֵינוֹ נֶחְשָׁב לִתְנוּעָה בִּפְנֵי עַצְמָהּ, וְכֵן הַחֲטָפִים.

הַקָּמָץ הַקָּטָן (o) בָּא עַל פִּי רוֹב מִן הַחוֹלָם הֶחָסֵר אוֹ מִן הַשְּׁוָא. לְדוּגְמָא: שֹׁרֶשׁ — שָׁרָשִׁים; אֹזֶן — אָזְנַיִם; בְּכֹתב — בְּכָתְבִּי.

דער שְׁוָא (ְ) ווערט נישט באַטראַכט אַנאונפּאַרזיך ווי אַ וואָקאַל־צייכן און אַזוי אויך די חֲטָפִים, די פֿאַרשלונגענע וואָקאַל־צייכנס.

דער קָמָץ קָטָן, וואָס האָט דעם אויסקלאַנג פֿון אַן o, איז אַן אָפּשטאַמיקער פֿון חוֹלָם (ֹ) אָדער פֿון דעם שְׁוָא. למשל: שֹׁרֶשׁ — שָׁרָשִׁים; אֹזֶן — אָזְנַיִם; בְּכֹתב — בְּכָתְבִּי.

3. הַשְּׁוָא נִגְרָר לַתְּנוּעָה שֶׁלְּפָנָיו אוֹ לַתְּנוּעָה שֶׁלְּאַחֲרָיו.

אִם הוּא בְּרֹאשׁ הַבְּרָה, נִקְרָא שְׁוָא נָע וּבְסוֹף הַבְּרָה — שְׁוָא נָח.

3. דער שְׁוָא איז באַוועגלעך, אָדער אומבאַוועגלעך, אָפּהענגיק פֿון דעם וואָקאַל־צייכן פֿאַר וועלכן, אָדער נאָך וועלכן ער שטייט. ווען דער שְׁוָא געפֿינט זיך פֿון אָנהייב פֿון אַ זילב, איז ער באַוועגלעך (ער ווערט אָנגערופֿן שְׁוָא נָע), דערקעגן בײַם סוף פֿון אַ זילב איז ער אומבאַוועגלעך און ער ווערט נישט באַטאָנט (ער ווערט אָנגערופֿן שְׁוָא נָח).

הַשְּׁוָא הוּא נָע:

א. בְּרֹאשׁ הַמִּלָּה וּבְרֹאשׁ הֲבָרָה בְּאֶמְצַע הַמִּלָּה;

ב. אַחֲרֵי תְּנוּעָה גְדוֹלָה;

ג. הַשְּׁוָא הַשֵּׁנִי בִּשְׁנֵי שְׁוָאִים רְצוּפִים בְּאֶמְצַע הַמִּלָּה;

ד. הַשְּׁוָא תַּחַת אוֹת דְּגוּשָׁה בְּדָגֵשׁ חָזָק.

דער שְׁוָא איז באַוועגלעך אין פֿיר פֿאַלן:

א. אין אָנהייב פֿון אַ וואָרט און אין אָנהייב פֿון אַ זילב אין מיטן פֿון אַ וואָרט;

ב. נאָך אַ גרויסן וואָקאַל־צייכן;

ג. ווען עס טרעפֿן זיך צונויף אין אַ וואָרט צוויי שְׁוָאִים איז באַוועגלעך דער צווייטער שְׁוָא;

ד. דער שְׁוָא אונטער אַן אות וואָס איז באַפּינטלט מיט אַ דָגֵשׁ חָזָק. (זע פּאַראַגראַף 4).

הַשְּׁוָא הוּא נָח:

א. בְּסוֹף הֲבָרָה;

ב. אַחֲרֵי תְּנוּעָה קְטַנָּה;

ג. הַשְּׁוָא הָרִאשׁוֹן בִּשְׁנֵי שְׁוָאִים רְצוּפִים בְּאֶמְצַע הַמִּלָּה.

דער שְׁוָא איז אומבאַוועגלעך אין דריי פֿאַלן.

א. ביים סוף פֿון אַ זילב;

ב. נאָך אַ קליינעם וואָקאַל־צייכן;

ג. ווען עס טרעפֿן זיך צונויף צוויי שְׁוָאִים אין אַ וואָרט, איז דער ערשטער אומבאַוועגלעך.

4. הַדָּגֵשׁ.

בְּכָל אַחַת מֵאוֹתִיּוֹת (חוּץ מֵאוֹתִיּוֹת א, ה, ח, ע, ר) בָּא לִפְעָמִים דָּגֵשׁ:

א. דָּגֵשׁ קַל בָּא בְּאוֹתִיּוֹת בג״ד — כפ״ת בְּרֹאשׁ הַמִּלָּה אוֹ בְּאֶמְצַע הַמִּלָּה אַחֲרֵי שְׁוָא נָח;

ב. דָּגֵשׁ חָזָק בָּא אַחֲרֵי תְּנוּעָה קְטַנָּה בִּלְתִּי מֻטְעֶמֶת.

4. דער דָגֵשׁ.

יעדער אות אין העברעיִשן אַלף־בית (אויסער די אותיות א, ה, ח, ע, ר) ווערט אַמאָל באַצייכנט מיט אַ פּינטעלע וואָס רופֿט זיך דָגֵשׁ. צוויי מינים דְגָשִׁים זענען פֿאַראַן: אַ לייַכטער (דָגֵשׁ קַל) און אַ פֿעסטער (דָגֵשׁ חָזָק):

א. מיט דעם לייַכטן דָגֵשׁ ווערן

דָּגֵשׁ שֶׁנִּקְרָא „מַפִּיק" בָּא בְּאוֹת „ה" בְּסוֹף הַמִּלָּה לְהוֹרוֹת כִּי הִיא נִבְטֵאת כְּעִצּוּר.

באַצייכנט די אותיות ב, ג, ד, כ, פּ, ת, ווען איינע פֿון די דאָזיקע אותיות געפֿינען זיך פֿון אָנהייב פֿון אַ וואָרט, אָדער אין מיטן פֿון אַ וואָרט נאָך אַ שְׁוָא נָח.

דאָס פֿעלן פֿון דעם לייכטן דָגֵשׁ אין די דערמאָנטע אותיות, פֿאַרענדערט דעם בּ אין ב, כּ — כ, פּ — פ (אין אַשכּנזישן דיאַלעקט ענדערט זיך אויך דער תּ אין ת (ס); אין דער קלאַסישער אַקצענטירונג איז אויך פֿאַראַן אַן אונטערשייד צווישן גּ — ג און דּ — ד).

למשל: בָּנָה — לִבְנוֹת; כָּבוֹד — לְכָבוֹד; פֵּאֵר — לְפָאֵר; תָּקַע — לִתְקוֹעַ.

ב. דער פֿעסטער דָגֵשׁ קומט אין אַן אות נאָך אַ לייַכטן נישט אַקצענטירטן וואָקאַל־צייכן און זייַן אויפֿגאַבע איז צו פֿאַרטאָפּלען דעם געגעבענעם קאָנסאָנאַנט.

למשל: נִקּוּד — נִיקְ־קוּד, צִצּוּר — צִיצְ־צוּר, מִלָּה — מִילְ־לָה.

עס איז פֿאַראַן אַ דריטער דָגֵשׁ, וואָס רופֿט זיך „מַפּיק". מיט דעם דאָזיקן דָגֵשׁ ווערט פּונקטירט דער אות „ה" צום סוף פֿון אַ וואָרט און זייַן אויפֿגאַבע איז אָנצוּווייַזן, אַז דער „ה" דאַרף לייַכט אויסגעדריקט ווערן (ווי אַ קאָנסאָנאַנט):

למשל: נֹגַהּ (לייענט זיך: נאָגאַהְ).

5. נִקּוּד ה' הַיְדִיעָה:

א. בְּפַתַּח (ַ) נְקוּדָה הַיְסוֹדִי, וּבְאוֹת שֶׁאַחֲרֶיהָ בָּא דָגֵשׁ חָזָק;

ב. בְּקָמַץ (ָ) לִפְנֵי א, ע, ר;

ג. בְּסֶגוֹל (ֶ) לִפְנֵי הָאוֹתִיּוֹת ה, ח, ע קְמוּצוֹת וּבִלְתִּי מֻטְעָמוֹת.

5. דער ניקוד אונטער דער ה' הידיעה.

דער „ה" וואָס אין העברעיִש פֿאַרטרעט ער דעם באַשטימטן אַרטיקל אין ייִדיש (דער, די, דאָס) ווערט באַצייכנט:

א. מיט אַ פַּתָּח (ַ) ווי דער עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן און דער אות, וואָס קומט נאָך דעם „ה", באַקומט אַ פֿעסטן דָגֵשׁ. למשל: הַלַּמְדָן, הַמַּשְׂכִּיל.

ב. מיט אַ קמץ (ָ) פֿאַר די אותיות א, ע, ר.

ג. מיט אַ סגול (ֶ) פֿאַר די אותיות ה, ח, ע, ווען זיי האָבן אונטער זיך אַ קָמַץ און זענען נישט אַקצענטירט. זע די טאַבעלע:

נְקוּדָּה הַיְסוֹדִי עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן	לִפְנֵי א, ע, ר פֿאַר א, ע, ר	לִפְנֵי ה, ח, לֹא קְמוּצוֹת פֿאַר ה, ח, אָן קמצן	לִפְנֵי הָ, חָ, עָ פֿאַר הָ, חָ, עָ	לִפְנֵי ה, ע, בִּלְתִּי מְטֻעָמוֹת פֿאַר ה, ע, נישט אַקצענטירטע
הַ	הָ	הַ	הֶ	הֶ

6. נִקּוּד ה׳ הַשְּׁאֵלָה:

א. בַּחֲטַף־פַּתַּח (ֲ) נְקוּדָּה הַיְסוֹדִי.

ב. בְּפַתַּח (ַ) לִפְנֵי אוֹת שְׁוָאִית וְלִפְנֵי הָאוֹתִיּוֹת א, ה, ח, ע.

ג. בְּסֶגּוֹל (ֶ) לִפְנֵי אָ, הָ, חָ, עָ (קְמוּצוֹת).

6. דער ניקוד אונטער דעם „ה״ הַשְּׁאֵלָה.

דער „ה״, וואָס ווערט צוגעגעבן אין אָנהייב פֿון אַ העברעיִש וואָרט, כּדי צו פֿאַרוואַנדלען דאָס וואָרט אין דער פֿאָרם פֿון אַ פֿראַגע, האָט דעם עיקרדיקן וואָקאַל־צייכן חֲטַף־פַּתַּח (ֲ). למשל: הֲרָאִיתָ? — האָסט געזען?

דער פֿרעג־„ה״ ווערט באַצייכנט מיט אַ פַּתָּח (ַ) פֿאַר אַן אות, וואָס האָט אונטער זיך אַ שְׁוָא (ְ) און פֿאַר די אותיות א, ה, ח, ע.

דער פֿרעג־„ה״ ווערט באַצייכנט מיט אַ סֶגּוֹל (ֶ) פֿאַר די אותיות א, ה, ח, ע, ווען אונטער זיי שטייט אַ קָמַץ (אָ, הָ, חָ, עָ). זע די טאַבעלע.

נְקוּדָּה הַיְסוֹדִי עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן	לִפְנֵי אוֹת שְׁוָאִית וְלִפְנֵי א, ה, ח, ע פֿאַר אַן אות מיט אַ שְׁוָא און פֿאַר די אותיות א, ה, ח, ע	לִפְנֵי אָ, הָ, חָ, עָ פֿאַר אָ, הָ, חָ, עָ
הֲ	הַ	הֶ

7. נִקּוּד ו׳ הַחִבּוּר:

א. בִּשְׁוָא (ְ) נְקוּדָּה הַיְסוֹדִי;

ב. בְּשׁוּרֻק (וּ) לִפְנֵי אוֹת שְׁוָאִית וְלִפְנֵי אַחַת הָאוֹתִיּוֹת בומ״ף:

ג. כְּנִקּוּד הַחֲטַף (וַ ־ֲ, וָ ־ֳ, וֶ ־ֱ) לִפְנֵי אוֹת בַּחֲטַף:

7. דער ניקוד אונטער דעם „ו״ הַ־חִבּוּר.

דער „ו״, וואָס אין אָנהייב פֿון אַ וואָרט דריקט ער אויס די פֿאַרבינדונג ווי אין ייִדיש „און״, האָט דעם עיקרדיקן וואָקאַל־צייכן שְׁוָא (ְ). תָּם וְיָשָׁר — אַ נאַיִווער און אָרנטלעכער

ד. בְּחִירִיק (.) לִפְנֵי י׳ שְׁוָאִית וְהַשְּׁוָא מִתַּחַת לְ־י׳ נִשְׁמָט.

אויסער דעם דאָזיקן כּלל, ווערט דער פֿאַרבינדונגס־ו באַצייכנט:

א. מיט אַ שורֶק (וּ) פֿאַר אַן אות, וואָס איז באַצייכנט מיט אַ שְׁוָא און פֿאַר איינע פֿון די אותיות ב, ו, מ, פ;

ב. מיט דעם ניקוד פֿון דעם חָטָף פֿאַר אַן אות וואָס איז באַצייכנט מיט אַ חָטָף;

ג. מיט אַ חִירִיק (.) פֿאַר אַ י׳ מיט אַ שְׁוָא (ְ) און די שְׁוָא אונטער דער יוד ווערט סקאַסירט.

ד. מיט אַ קָמַץ (וָ) פֿאַר אַ זיווּג־וואָרט און צום סוף פֿון אַ פסוק.

זע די טאַבעלע:

נְקוּדָה הַיְסוֹדִי עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן	לִפְנֵי אות שְׁוָאִית וְלִפְנֵי בומ״ף פֿאַר אַן אות מיט אַ שְׁוָא און פֿאַר די אותיות ב, ו, מ, פ	לִפְנֵי אות בַּחֲטָף פֿאַר אַ חָטָף	לִפְנֵי יְ פֿאַר אַ יְ	לִפְנֵי הַבְּרָה מְנֻגֶּנֶת פֿאַר אַ זיווּג־וואָרט און צום סוף פֿון אַ פסוק
וְ	וּ	וַ ֲ וָ ֳ וֶ ֱ	וִ (וִיְ)	וָ

8. נִקּוּד ו׳ הַהִפּוּךְ.

דִּין ו׳ הַהִפּוּךְ מֵעָבָר לְעָתִיד הוּא כְּדִין ו׳ הַחִבּוּר.

ו׳ הַהִפּוּךְ מֵעָתִיד לְעָבָר נְקוּדָה הַיְסוֹדִי פַּתָּח. מִכְּלָל זֶה שְׁתֵּי סְטִיּוֹת:

א. לִפְנֵי א׳ מְנֻקֶּדֶת הַ־ו׳ בְּקָמָץ;

ב. לִפְנֵי י׳ שְׁוָאִית הַ־ו׳ בְּפַתָּח אַף הַ־י׳ אֵינָהּ מְקַבֶּלֶת דָּגֵשׁ.

8. דער נקוד אונטער דעם ו׳ הַ־הִפּוּךְ.

דער ו־הַהִפּוּךְ דינט צו פֿאַרוואַנדלען די פֿאַרגאַנגענע צײַט אויף דער צוקונפֿט און פֿאַרקערט — די צוקונפֿט אויף דער פֿאַרגאַנגענהייט.

די זעלבע כּללים, וואָס גילטן פֿאַר דעם ו׳ הַחִבּוּר, גילטן אין די פֿאַלן ווען מען וויל דורך צוגעבן אַ ו׳ פֿאַרוואַנדלען די פֿאָרם פֿון דער פֿאַרגאַנגענער צײַט אין דער צוקונפֿט־צײַט. זע די טאַבעלע צום פּאַראַגראַף 7.

דערקעגן בײַם ו׳ הַהִפּוּךְ צו פֿאַרוואַנדלען די צוקונפֿטיקע צײַט אין דער פֿאַרגאַנגענער צײַט, איז דער עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן אונטער דער ו׳ — פַּתָּח (ַ)

און דער נאָכקומענדיקער אות באַקומט אַ שטאַרקן דָגֵש. צוויי אויסנאַמען זענען פֿאַראַן:

א. פֿאַר אַן א׳ איז די ו׳ מיט אַ קָמַץ (וָ);

ב. פֿאַר אַ י׳ מיט אַ שְׁוָא (יְ) איז דער ו׳ מיט אַ פַּתָּח (וַ) אָבער דער י׳ בלײַבט אָן אַ דָגֵש. זע די טאַבעלע:

נְקוּדָה הַיְסוֹדִי עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן	לִפְנֵי א׳ פֿאַר אַן א׳	לִפְנֵי י׳ שְׁוָאִית פֿאַר אַ י׳ מיט אַ שְׁוָא
וּ	וָ	וַ (יְ)

9. נִקּוּד בכ״ל: / **9. דער נִקוּד אונטער די אותיות ב, כ, ל.**

א. בִּשְׁוָא (ְ) נְקוּדַן הַיְסוֹדִי;

ב. בְּחִירִיק (ִ) לִפְנֵי אוֹת שְׁוָאִית;

ג. כְּנִקּוּד הַחֲטָף לִפְנֵי אוֹת בַּחֲטָף.

דער ניקוד פֿאַר די באַדינונגס־אותיות פֿאַר זאַכווערטער און צײַטווערטער, ב, כ, ל, איז פֿאָלגנדיקער:

א. דער עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן איז אַ שְׁוָא (בְּ, כְּ, לְ);

ב. די אותיות ווערן באַצייכנט מיט אַ חִירִיק (בִּ, כִּ, לִ) פֿאַר אַן אות מיט אַ שְׁוָא;

ג. פֿאַר אַ י׳ מיט אַ שְׁוָא ווערן די אותיות באַצייכנט מיט אַ חִירִיק (בִּ, כִּ, לִ) אָבער די י׳ פֿאַרלירט דעם שְׁוָא.

ד. די אותיות ווערן באַצייכנט מיט דעם ניקוד פֿון דעם חֲטָף פֿאַר אַן אות מיטן גלײַכן חֲטָף. זע די טאַבעלע:

נְקוּדַן הַיְסוֹדִי עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן	לִפְנֵי אוֹת שְׁוָאִית פֿאַר אַן אות מיט אַ שְׁוָא	לִפְנֵי אוֹת בַּחֲטָף פֿאַר אַ חֲטָף	לִפְנֵי יְ פֿאַר אַ יְ
בְּ, כְּ, לְ	בִּ, כִּ, לִ	כְּנִקּוּד הַחֲטָף בַּ־ , בֱּ־ , בָּ־ ; כַּ־ , כֱּ־ , כָּ־ ; לַ־ , לֱ־ , לָ־	בִּ(י), כִּ(י), לִ(י)

10. נִקּוּד הַ־מ׳:

א. בְּחִירִיק (.) נְקוּדָה הַיְסוֹדִי וְאַחֲרָיו בָּא דָּגֵשׁ חָזָק.

ב. לִפְנֵי י׳ שְׁוָאִית בְּחִירִיק (.) וְהַשְּׁוָא מִתַּחַת לְ־מ׳ נִשְׁמָט.

ג. בְּצֵירָה (..) לִפְנֵי הָאוֹתִיּוֹת אהחע״ר.

10. דער ניקוד אונטערן מ׳.

דער ניקוד פון דעם באַדינונגס־מ׳ פאַר זאַכווערטער און צײַטווערטער איז אין זײַן עיקר אַ חִירִיק (.) ווײַל דער מ׳ איז אייגנטלעך אַ פאַרקירצונג פון מִן (פון) און דער נאָכקומענדיקער אות באַקומט אַ פעסטן דָּגֵשׁ.

פאַר אַ י׳ מיט אַ שְׁוָא (יְ) קומט אַ חיריק און דער י׳ פאַרלירט דעם שְׁוָאִי

פאַר די אותיות א, ה, ח, ע, ר, ווערט דער מ׳ באַצייכנט מיט אַ צֵירה (מֵ). זע די טאַבעלע:

נְקוּדָה הַיְסוֹדִי עיקרדיקער וואָקאַל־צייכן	לִפְנֵי יְ פאַר אַ יְ	לִפְנֵי אהחע״ר פאַר די אותיות א, ה, ח, ע, ר
מִ	מִ (י)	מֵ

11. נִקּוּד שֶׁ־:

נִקּוּד שֶׁ־ הַשִּׁמּוּשׁ הוּא תָּמִיד סֶגּוֹל וְאַחֲרָיו דָּגֵשׁ חָזָק. אוֹת גְּרוֹנִית אַחֲרֵי שֶׁ־ אֵינָהּ מְקַבֶּלֶת דָּגֵשׁ.

11. דער ניקוד אונטער שֶׁ־.

דער באַדינונגס־שֶׁ ווערט תמיד באַצייכנט מיט אַ סֶגול (שֶׁ־) און דער אות נאָך אים באַקומט אַ שטאַרקן דָּגֵשׁ. למשל: שֶׁיְּדַבֵּר, שֶׁכֵּן. אַן אויסנאַם זענען די האַלדזיקע אותיות, וועלכע באַקומען נישט קיין דָּגֵשׁ נאָך דעם שֶׁ־.

הַבִּנְיָנִים

הַפְּעָלִים מִתְחַלְּקִים לְצוּרוֹת מְיֻחָדוֹת לְפִי הִשְׁתַּנּוּת הוֹרָאָתָם. כָּל אַחַת מֵהַצּוּרוֹת הָאֵלּוּ נִקְרֵאת בִּנְיָן.

אָנוּ מַבְחִינִים בְּשִׁבְעָה בִּנְיָנִים הַ־מִּתְחַלְּקִים לְשָׁלשׁ קְבוּצוֹת:

	פָּעִיל	סָבִיל	חוֹזֵר
א) קַל	1. פָּעַל	2. נִפְעַל	
ב) כָּבֵד	3. פִּעֵל	4. פֻּעַל	5. הִתְפַּעֵל
ג) גּוֹרֵם	6. הִפְעִיל	7. הָפְעַל	

הַגְּזָרוֹת:

שָׁרְשֵׁי הַפְּעָלִים, מִתְחַלְּקִים לְפִי נְטִיָּתָם, וְכָל סוּג שֶׁל נְטִיָּה נִקְרָא גִּזְרָה.

אָנוּ מַבְחִינִים בַּחֲמִשָּׁה סוּגֵי גְּזָרוֹת.

1. שְׁלֵמִים.
2. חֲסֵרִים: א) חַסְרֵי פ״י, ב) חַסְרֵי פ״נ.
3. נָחִים: א) נָחֵי פ״א, ב) נָחֵי פ״י ג) נָחֵי ע״ו ע״י: ד) נָחֵי ל״א, ה) נָחֵי ל״ה.
4. הַכְּפוּלִים.
5. הַמֻּרְכָּבִים.

די בנינים פֿון צײַט־וואָרט

פֿונעם צײַט וואָרט אין העברעיִש (הַפֹּעַל) שאַפֿן זיך זיבן באַזונדערע בנינים, וואָס טיילן זיך אין דרײַ גרופּן:

1־טע גרופּע: בִּנְיָן פָּעִיל — אַקטיווער בנין, וואָס דריקט אויס אַ טאַט, וועלכער גייט איבער אויף אַנדערע. אַקטיווע בנינים זענען פֿאַראַן דרײַ: פָּעַל, פִּעֵל, הִפְעִיל, לויט דער דריטער פּערזאָן אין דער פֿאַרגאַנגענער צײַט פֿון דעם געגעבענעם בנין.

2־טע גרופּע: בִּנְיָן סָבִיל — פּאַסיווער בנין. פּאַסיווע בנינים זענען פֿאַראַן דריי: נִפְעַל, פֻּעַל, הָפְעַל.

3־טע גרופּע: בִּנְיָן חוֹזֵר — רעפֿלעקטיווער בנין, וואָס דער טאַט גייט איבער אויף דעם, וואָס באַגייט אים: הִתְפַּעֵל.

באַמערקונג: אויך דער צווייטער בנין נִפְעַל, איז אַ רעפֿלעקטיווער. יעדער אַקטיווער בנין האָט זײַן פּאַסיוון, אָדער רעפֿלעקטיוון פּאַראַלעל.

די זיבן בנינים אין העברעיִש דערמעגלעכן די בויגזאַמקייט און מיין־ענדערונגען פֿון צײַטווערטער, וואָס זענען מעגלעך אין יידישע צײַטווערטער, למשל, אַדאַנק די פּרעפֿיקסן און סופֿיקסן:

א. דער בנין פָּעַל (אין ווערטערבוך קומט ער צום אויסדרוק פֿון אָנהייב יעדער צײַטוואָרט־גרופּע ווי פָּעַל, רָדַף, שָׁמַע אאז״וו) איז אַ לײַכטער בנין. ער דריקט אויס אַ פּשוטן טאַט און ער איז לײַכטער צו בייגן. ער פֿאַרמאָגט צוויי פֿאָרמען פֹּעַל יוֹצֵא — טראַנזיטיווע פֿאָרם — ביי וועלכער דער טאַט גייט איבער

אויף עמעצן אָדער עפּעס, און פּ ע ל ע וֹ מֵ ד — סטאַטישע פֿאָרם — בײַ וועלכער דער טאַט גייט נישט איבער אויף עמעצן אָדער עפּעס.

למשל: קָטַף פְּרָחִים — ער האָט געריסן בלומען — איז אַ טראַנזיטיווע פֿאָרם, פּעַל יוֹצֵא (לגבי די בלומען); פָּלַט מִצָּרָה — ער איז אַנטלאָפֿן פֿון אַ צרה — איז אַ סטאַטישע פֿאָרם, פּעַל עוֹמֵד, דער טאַט גייט נישט איבער.

ב. דער צווייטער בנין נִפְעַל (אין ווערטערבוך קומט ער צום אויסדרוק אין הִפָּעֵל, הֵרָדֵף, הִשָּׁמֵר, אאז״וו) איז דער פּאַסיווער בנין פּאַראַלעל צום פָּעַל און ער איז צײַטנווײַז אויך רעפֿלעקטיוו, דאָס הייסט דער טאַט טראָגט זיך איבער אויף דעם וואָס באַגייט אים.

למשל: הַגַּן נִשְׁמַר — דער גאָרטן איז געהיט געוואָרן; נִשְׁמַרְתִּי — איך האָב זיך אָפּגעהיט.

ג. דער דריטער בנין פִּעֵל (אין ווערטערבוך קומט ער צום אויסדרוק אין עַקֵּב, רַדֵּף, שַׁמֵּר אאז״וו) דריקט אויס אַ שטאַרקערן און אויך אַ זיך איבער־חזרנדיקן טאַט און דערפֿאַר רופֿט ער זיך אויך בִּנְיָן כָּבֵד.

למשל: שָׁבַר — ער האָט צעבראָכן אויף פּיצפּיצלעך (און עס קען זײַן אויך עטלעכע מאָל) בעת שָׁבַר — ער האָט צעבראָכן, איז אַן איינמאָליקער און סתּמיקער טאַט.

ד. דער פֿערטער בנין פֻּעַל (אין ווערטערבוך קומט ער צום אויסדרוק אין פְּשׁוּט, רָדוּף, שָׁמוּר אאז״וו) איז דער פּאַסיווער בנין צו פִּעֵל.

למשל: פֿון לִמֵּד ער האָט געלערנט (עמעצן) — מְלֻמָּד, אַ געלערנטער; פֿון שִׁמֵּר, ער האָט אָפּגעהיט — מְשֻׁמָּר, אַן אָפּגעהיטער, אַ קאָנסערווירטער.

ה. דער פֿינפֿטער בנין הִתְפָּעֵל, איז אַ טראַנזיטיווער און פּאַסיווער בנין און דריקט אויס דעם טאַט אויף זיך אַליין.

למשל: הִתְלַבֵּשׁ — ער האָט זיך אָנגעטון; הִתְוַכֵּחַ — ער האָט דיסקוטירט.

ו. דער זעקסטער בנין הִפְעִיל (אין ווערטערבוך קומט ער צום אויסדרוק אין הַפְשֵׁט, הַרְדֵּף אאז״וו) דריקט אויס אַ טאַט, צו וועלכן עס ווערט באַוועגט אַ צווייטער, אָדער דריקט אויס אַן ענדערונג אין גוף, אָדער אַ געוויינטלעכן טאַט, ווי אין בנין פָּעַל.

למשל: הִפְשִׁיט — ער האָט עמעצן אויסגעטון אָדער גורם געווען עמע־צער זאָל זיך אויסטון. הִבִּיט — ער האָט געקוקט.

ז. זיבעטער בנין הָפְעַל, איז דער פּאַסיווער בנין פֿון הִפְעִיל.
למשל: הָפְשַׁט, אויסגעטון ווערן.

ווי אַ כלל שאַפֿן זיך די צײַטווערטער אין העברעיִש פֿון וואָרצלען (שָׁרָשִׁים). פֿון דרײַ אותיות, וואָס ווערן קאָנווענציאָנעל באַצייכנט מיט דעם וואָרט פּעל: „שָׁמֹר", „פָּקֹד", „רָחשׁ" זענען פעלים.

למשל: דער פֵּא־הַפֹּעַל פֿון „שָׁמֹר" איז ש׳; דער עַיִן־הַפֹּעַל פֿון „שָׁמֹר" איז מ׳; דער לָמֶד־הַפֹּעַל פֿון „שָׁמֹר" איז ר׳.

די צײַטווערטער, וואָס אין זייער בייגונג און אין אַלע זייערע פֿאָרמען בלײַבט תּמיד די גאַנצקייט פֿונעם שורש, ווי למשל: שָׁמֹר, סָגֹר, פָּקֹד, געהערן צו דער רעגולערער פֿאָרם (גִּזְרַת הַשְּׁלֵמִים). דערקעגן די צײַטווערטער, וואָס זייער שורש פֿאַרלירט איינע אָדער מער פֿון די דרײַ אותיות בײַם בייגן זיי אויף צײַטן און פֿאָרמען — רופֿן זיך שוואַנקענדיקע וואָרצלען (שָׁרָשִׁים נֶחֱשָׁלִים).

די שוואַנקענדיקע וואָרצלען זענען:

1. חַסְרֵי פֵּא־יוֹד, דאָס הייסט וואָרצלען, וואָס זייער ערשטער אות איז אַ י׳ און אין געוויסע בייגונגען פֿאַלט אַוועק דער י׳. למשל: וואָרצלען ווי יָרֹד, יָשֹׁב.

2. חַסְרֵי פֵּא־נוּן, וואָרצלען, וואָס זייער ערשטער אות איז אַ נ׳, וואָס פֿאַלט אַוועק אין געוויסע בייגונגען.

3. נָחֵי פֵּא־אָלֶף, וואָרצלען, וואָס זייער ערשטער אות איז אַן אַלף און דער א׳ ווערט פֿאַרשלונגען אין געוויסע בייגונגען.

4. נָחֵי פֵּא־יוֹד, וואָרצלען, וואָס זייער ערשטער אות איז אַ י׳ און די י׳ ווערט פֿאַרשלונגען אין געוויסע בייגונגען.

5. נָחֵי עַיִן־וָו, וואָרצלען, וואָס זייער צווייטער אות איז אַ ו׳ און דער ו׳ זאָגט זיך נישט אַרויס אין געוויסע בייגונגען.

6. נָחֵי עַיִן־יוֹד, וואָרצלען, וואָס זייער צווייטער אות איז אַ י׳, און די י׳ זאָגט זיך נישט אַרויס אין געוויסע בייגונגען.

7. נָחֵי לָמֶד־אָלֶף, ווערצלען, וואָס זייער דריטער אות איז אַן א׳ און דער א׳ זאָגט זיך נישט אַרויס אין געוויסע בייגונגען.

8. נָחֵי לָמֶד־הֵא, ווערצלען, וואָס זייער דריטער אות איז אַ ה׳ און די ה׳ זאָגט זיך נישט אַרויס, אָדער ווערט פֿאַרביטן אין אַ נישט אויסגעדריקטע י׳.

9. כְּפוּלִים, ווערצלען, וואָס האָבן צום סוף צוויי ענלעכע אותיות (ווי גָלל, סָבב) און אין געוויסע בייגונגס־פֿאָרמען פֿאַרלירן זיי איינע פֿון די לעצטע אותיות.

10. מֻרְכָּבִים, ווערצלען, וואָס געהערן צו צוויי פֿאָרמען (גְזָרוֹת).

זע די מוסטער־טאַבעלן צו בייגן צײַטווערטער.

לוּחַ 1 גִּזְרַת הַשְּׁלֵמִים שֹׁרֶשׁ — משך

זְמַן צַייט	גוּף	בנין פָּעַל (קַל)	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבָר — פֿאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	מָשַׁכְתִּי	נִמְשַׁכְתִּי	מִשַּׁכְתִּי	מֻשַּׁכְתִּי	הִתְמַשַּׁכְתִּי	הִמְשַׁכְתִּי	הָמְשַׁכְתִּי
	אַתָּה	מָשַׁכְתָּ	נִמְשַׁכְתָּ	מִשַּׁכְתָּ	מֻשַּׁכְתָּ	הִתְמַשַּׁכְתָּ	הִמְשַׁכְתָּ	הָמְשַׁכְתָּ
	אַתְּ	מָשַׁכְתְּ	נִמְשַׁכְתְּ	מִשַּׁכְתְּ	מֻשַּׁכְתְּ	הִתְמַשַּׁכְתְּ	הִמְשַׁכְתְּ	הָמְשַׁכְתְּ
	הוּא	מָשַׁךְ	נִמְשַׁךְ	מִשֵּׁךְ	מֻשַּׁךְ	הִתְמַשֵּׁךְ	הִמְשִׁיךְ	הָמְשַׁךְ
	הִיא	מָשְׁכָה	נִמְשְׁכָה	מִשְּׁכָה	מֻשְּׁכָה	הִתְמַשְּׁכָה	הִמְשִׁיכָה	הָמְשְׁכָה
	אֲנַחְנוּ	מָשַׁכְנוּ	נִמְשַׁכְנוּ	מִשַּׁכְנוּ	מֻשַּׁכְנוּ	הִתְמַשַּׁכְנוּ	הִמְשַׁכְנוּ	הָמְשַׁכְנוּ
	אַתֶּם	מְשַׁכְתֶּם	נִמְשַׁכְתֶּם	מִשַּׁכְתֶּם	מֻשַּׁכְתֶּם	הִתְמַשַּׁכְתֶּם	הִמְשַׁכְתֶּם	הָמְשַׁכְתֶּם
	אַתֶּן	מְשַׁכְתֶּן	נִמְשַׁכְתֶּן	מִשַּׁכְתֶּן	מֻשַּׁכְתֶּן	הִתְמַשַּׁכְתֶּן	הִמְשַׁכְתֶּן	הָמְשַׁכְתֶּן
	הֵם־הֵן	מָשְׁכוּ	נִמְשְׁכוּ	מִשְּׁכוּ	מֻשְּׁכוּ	הִתְמַשְּׁכוּ	הִמְשִׁיכוּ	הָמְשְׁכוּ
הֹוֶה-קעגנוואַרט	יָחִיד	מוֹשֵׁךְ	נִמְשָׁךְ	מְמַשֵּׁךְ	מְמֻשָּׁךְ	מִתְמַשֵּׁךְ	מַמְשִׁיךְ	מָמְשָׁךְ
	יְחִידָה	מוֹשֶׁכֶת	נִמְשֶׁכֶת	מְמַשֶּׁכֶת	מְמֻשֶּׁכֶת	מִתְמַשֶּׁכֶת	מַמְשִׁיכָה	מָמְשֶׁכֶת
	רַבִּים	מוֹשְׁכִים	נִמְשָׁכִים	מְמַשְּׁכִים	מְמֻשָּׁכִים	מִתְמַשְּׁכִים	מַמְשִׁיכִים	מָמְשָׁכִים
	רַבּוֹת	מוֹשְׁכוֹת	נִמְשָׁכוֹת	מְמַשְּׁכוֹת	מְמֻשָּׁכוֹת	מִתְמַשְּׁכוֹת	מַמְשִׁיכוֹת	מָמְשָׁכוֹת
עָתִיד — צוקונפֿט	אֲנִי	אֶמְשֹׁךְ	אֶמָּשֵׁךְ	אֲמַשֵּׁךְ	אֲמֻשַּׁךְ	אֶתְמַשֵּׁךְ	אַמְשִׁיךְ	אָמְשַׁךְ
	אַתָּה	תִּמְשֹׁךְ	תִּמָּשֵׁךְ	תְּמַשֵּׁךְ	תְּמֻשַּׁךְ	תִּתְמַשֵּׁךְ	תַּמְשִׁיךְ	תָּמְשַׁךְ
	אַתְּ	תִּמְשְׁכִי	תִּמָּשְׁכִי	תְּמַשְּׁכִי	תְּמֻשְּׁכִי	תִּתְמַשְּׁכִי	תַּמְשִׁיכִי	תָּמְשְׁכִי
	הוּא	יִמְשֹׁךְ	יִמָּשֵׁךְ	יְמַשֵּׁךְ	יְמֻשַּׁךְ	יִתְמַשֵּׁךְ	יַמְשִׁיךְ	יָמְשַׁךְ
	הִיא	תִּמְשֹׁךְ	תִּמָּשֵׁךְ	תְּמַשֵּׁךְ	תְּמֻשַּׁךְ	תִּתְמַשֵּׁךְ	תַּמְשִׁיךְ	תָּמְשַׁךְ
	אֲנַחְנוּ	נִמְשֹׁךְ	נִמָּשֵׁךְ	נְמַשֵּׁךְ	נְמֻשַּׁךְ	נִתְמַשֵּׁךְ	נַמְשִׁיךְ	נָמְשַׁךְ
	אַתֶּם	תִּמְשְׁכוּ	תִּמָּשְׁכוּ	תְּמַשְּׁכוּ	תְּמֻשְּׁכוּ	תִּתְמַשְּׁכוּ	תַּמְשִׁיכוּ	תָּמְשְׁכוּ
	אַתֶּן	תִּמְשֹׁכְנָה	תִּמָּשַׁכְנָה	תְּמַשֵּׁכְנָה	תְּמֻשַּׁכְנָה	תִּתְמַשֵּׁכְנָה	תַּמְשֵׁכְנָה	תָּמְשַׁכְנָה
	הֵם	יִמְשְׁכוּ	יִמָּשְׁכוּ	יְמַשְּׁכוּ	יְמֻשְּׁכוּ	יִתְמַשְּׁכוּ	יַמְשִׁיכוּ	יָמְשְׁכוּ
	הֵן	תִּמְשֹׁכְנָה	תִּמָּשַׁכְנָה	תְּמַשֵּׁכְנָה	תְּמֻשַּׁכְנָה	תִּתְמַשֵּׁכְנָה	תַּמְשֵׁכְנָה	תָּמְשַׁכְנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באָפּעל	אַתָּה	מְשֹׁךְ	הִמָּשֵׁךְ	מַשֵּׁךְ	אֵין	הִתְמַשֵּׁךְ	הַמְשֵׁךְ	אֵין
	אַתְּ	מִשְׁכִי	הִמָּשְׁכִי	מַשְּׁכִי		הִתְמַשְּׁכִי	הַמְשִׁיכִי	
	אַתֶּם	מִשְׁכוּ	הִמָּשְׁכוּ	מַשְּׁכוּ		הִתְמַשְּׁכוּ	הַמְשִׁיכוּ	
	אַתֶּן	מְשֹׁכְנָה	הִמָּשַׁכְנָה	מַשֵּׁכְנָה		הִתְמַשֵּׁכְנָה	הַמְשֵׁכְנָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		מְשֹׁךְ	הִמָּשֵׁךְ	מַשֵּׁךְ		הִתְמַשֵּׁךְ	הַמְשִׁיךְ	
עִם בכל"ם		בִּמְשֹׁךְ	בְּהִמָּשֵׁךְ	בְּמַשֵּׁךְ	אֵין	בְּהִתְמַשֵּׁךְ	בְּהַמְשִׁיךְ	אֵין
		כִּמְשֹׁךְ	כְּהִמָּשֵׁךְ	כְּמַשֵּׁךְ		כְּהִתְמַשֵּׁךְ	כְּהַמְשִׁיךְ	
		לִמְשֹׁךְ	לְהִמָּשֵׁךְ	לְמַשֵּׁךְ		לְהִתְמַשֵּׁךְ	לְהַמְשִׁיךְ	
		מִמְּשֹׁךְ	מֵהִמָּשֵׁךְ	מִמַּשֵּׁךְ		מֵהִתְמַשֵּׁךְ	מֵהַמְשִׁיךְ	

לוּחַ 2 גִּזְרַת נָחֵי פ"א שׁרשׁ – אכל, אמר

זְמַן צייט	גוּף	בנין פָּעַל (קַל)	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבָר — פֿאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	אָכַלְתִּי	נֶאֱכַלְתִּי	אִכַּלְתִּי	אֻכַּלְתִּי	הִתְאַמַּרְתִּי	הֶאֱכַלְתִּי	הָאֳכַלְתִּי
	אַתָּה	אָכַלְתָּ	נֶאֱכַלְתָּ	אִכַּלְתָּ	אֻכַּלְתָּ	הִתְאַמַּרְתָּ	הֶאֱכַלְתָּ	הָאֳכַלְתָּ
	אַתְּ	אָכַלְתְּ	נֶאֱכַלְתְּ	אִכַּלְתְּ	אֻכַּלְתְּ	הִתְאַמַּרְתְּ	הֶאֱכַלְתְּ	הָאֳכַלְתְּ
	הוּא	אָכַל	נֶאֱכַל	אִכֵּל	אֻכַּל	הִתְאַמֵּר	הֶאֱכִיל	הָאֳכַל
	הִיא	אָכְלָה	נֶאֶכְלָה	אִכְּלָה	אֻכְּלָה	הִתְאַמְּרָה	הֶאֱכִילָה	הָאָכְלָה
	אֲנַחְנוּ	אָכַלְנוּ	נֶאֱכַלְנוּ	אִכַּלְנוּ	אֻכַּלְנוּ	הִתְאַמַּרְנוּ	הֶאֱכַלְנוּ	הָאֳכַלְנוּ
	אַתֶּם	אֲכַלְתֶּם	נֶאֱכַלְתֶּם	אִכַּלְתֶּם	אֻכַּלְתֶּם	הִתְאַמַּרְתֶּם	הֶאֱכַלְתֶּם	הָאֳכַלְתֶּם
	אַתֶּן	אֲכַלְתֶּן	נֶאֱכַלְתֶּן	אִכַּלְתֶּן	אֻכַּלְתֶּן	הִתְאַמַּרְתֶּן	הֶאֱכַלְתֶּן	הָאֳכַלְתֶּן
	הֵם־הֵן	אָכְלוּ	נֶאֶכְלוּ	אִכְּלוּ	אֻכְּלוּ	הִתְאַמְּרוּ	הֶאֱכִילוּ	הָאָכְלוּ
הֹוֶה - קעגנוואַרט	יָחִיד	אוֹכֵל	נֶאֱכָל	מְאַכֵּל	מְאֻכָּל	מִתְאַמֵּר	מַאֲכִיל	מָאֳכָל
	יְחִידָה	אוֹכֶלֶת	נֶאֱכֶלֶת	מְאַכֶּלֶת	מְאֻכֶּלֶת	מִתְאַמֶּרֶת	מַאֲכִילָה	מָאֳכֶלֶת
	רַבִּים	אוֹכְלִים	נֶאֱכָלִים	מְאַכְּלִים	מְאֻכָּלִים	מִתְאַמְּרִים	מַאֲכִילִים	מָאֳכָלִים
	רַבּוֹת	אוֹכְלוֹת	נֶאֱכָלוֹת	מְאַכְּלוֹת	מְאֻכָּלוֹת	מִתְאַמְּרוֹת	מַאֲכִילוֹת	מָאֳכָלוֹת
עָתִיד — צוקונפֿט	אֲנִי	אֹכַל	אֵאָכֵל	אֲאַכֵּל	אֲאֻכַּל	אֶתְאַמֵּר	אַאֲכִיל	אָאֳכַל
	אַתָּה	תֹּאכַל	תֵּאָכֵל	תְּאַכֵּל	תְּאֻכַּל	תִּתְאַמֵּר	תַּאֲכִיל	תָּאֳכַל
	אַתְּ	תֹּאכְלִי	תֵּאָכְלִי	תְּאַכְּלִי	תְּאֻכְּלִי	תִּתְאַמְּרִי	תַּאֲכִילִי	תָּאָכְלִי
	הוּא	יֹאכַל	יֵאָכֵל	יְאַכֵּל	יְאֻכַּל	יִתְאַמֵּר	יַאֲכִיל	יָאֳכַל
	הִיא	תֹּאכַל	תֵּאָכֵל	תְּאַכֵּל	תְּאֻכַּל	תִּתְאַמֵּר	תַּאֲכִיל	תָּאֳכַל
	אֲנַחְנוּ	נֹאכַל	נֵאָכֵל	נְאַכֵּל	נְאֻכַּל	נִתְאַמֵּר	נַאֲכִיל	נָאֳכַל
	אַתֶּם	תֹּאכְלוּ	תֵּאָכְלוּ	תְּאַכְּלוּ	תְּאֻכְּלוּ	תִּתְאַמְּרוּ	תַּאֲכִילוּ	תָּאָכְלוּ
	אַתֶּן	תֹּאכַלְנָה	תֵּאָכַלְנָה	תְּאַכֵּלְנָה	תְּאֻכַּלְנָה	תִּתְאַמֵּרְנָה	תַּאֲכֵלְנָה	תָּאֳכַלְנָה
	הֵם	יֹאכְלוּ	יֵאָכְלוּ	יְאַכְּלוּ	יְאֻכְּלוּ	יִתְאַמְּרוּ	יַאֲכִילוּ	יָאָכְלוּ
	הֵן	תֹּאכַלְנָה	תֵּאָכַלְנָה	תְּאַכֵּלְנָה	תְּאֻכַּלְנָה	תִּתְאַמֵּרְנָה	תַּאֲכֵלְנָה	תָּאֳכַלְנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי בְּאַפֹּעַל	אַתָּה	אֱכֹל	הֵאָכֵל	אַכֵּל	אַיִן	הִתְאַמֵּר	הַאֲכֵל	אַיִן
	אַתְּ	אִכְלִי	הֵאָכְלִי	אַכְּלִי		הִתְאַמְּרִי	הַאֲכִילִי	
	אַתֶּם	אִכְלוּ	הֵאָכְלוּ	אַכְּלוּ		הִתְאַמְּרוּ	הַאֲכִילוּ	
	אַתֶּן	אֱכֹלְנָה	הֵאָכַלְנָה	אַכֵּלְנָה		הִתְאַמֵּרְנָה	הַאֲכֵלְנָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		אֱכֹל	הֵאָכֵל	אַכֵּל		הִתְאַמֵּר	הַאֲכִיל	
עִם בכל"ם		בֶּאֱכֹל	בְּהֵאָכֵל	בְּאַכֵּל	אַיִן	בְּהִתְאַמֵּר	בְּהַאֲכִיל	אַיִן
		כֶּאֱכֹל	כְּהֵאָכֵל	כְּאַכֵּל		כְּהִתְאַמֵּר	כְּהַאֲכִיל	
		לֶאֱכֹל	לְהֵאָכֵל	לְאַכֵּל		לְהִתְאַמֵּר	לְהַאֲכִיל	
		מֵאֱכֹל	מֵהֵאָכֵל	מֵאַכֵּל		מֵהִתְאַמֵּר	מֵהַאֲכִיל	

לוּחַ 3 גִּזְרַת נָחֵי פ"י שֹׁרֶשׁ – יסד, ירשׁ

זְמַן צײַט	גוּף	בנין פָּעַל (קַל)	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבָר — פֿאַרגאַנגענהײט	אֲנִי	יָסַדְתִּי	נוֹסַדְתִּי	יִסַּדְתִּי	יֻסַּדְתִּי	הִתְיַסַּדְתִּי	הוֹרַשְׁתִּי	הוּרַשְׁתִּי
	אַתָּה	יָסַדְתָּ	נוֹסַדְתָּ	יִסַּדְתָּ	יֻסַּדְתָּ	הִתְיַסַּדְתָּ	הוֹרַשְׁתָּ	הוּרַשְׁתָּ
	אַתְּ	יָסַדְתְּ	נוֹסַדְתְּ	יִסַּדְתְּ	יֻסַּדְתְּ	הִתְיַסַּדְתְּ	הוֹרַשְׁתְּ	הוּרַשְׁתְּ
	הוּא	יָסַד	נוֹסַד	יִסֵּד	יֻסַּד	הִתְיַסֵּד	הוֹרִישׁ	הוּרַשׁ
	הִיא	יָסְדָה	נוֹסְדָה	יִסְּדָה	יֻסְּדָה	הִתְיַסְּדָה	הוֹרִישָׁה	הוּרְשָׁה
	אֲנַחְנוּ	יָסַדְנוּ	נוֹסַדְנוּ	יִסַּדְנוּ	יֻסַּדְנוּ	הִתְיַסַּדְנוּ	הוֹרַשְׁנוּ	הוּרַשְׁנוּ
	אַתֶּם	יְסַדְתֶּם	נוֹסַדְתֶּם	יִסַּדְתֶּם	יֻסַּדְתֶּם	הִתְיַסַּדְתֶּם	הוֹרַשְׁתֶּם	הוּרַשְׁתֶּם
	אַתֶּן	יְסַדְתֶּן	נוֹסַדְתֶּן	יִסַּדְתֶּן	יֻסַּדְתֶּן	הִתְיַסַּדְתֶּן	הוֹרַשְׁתֶּן	הוּרַשְׁתֶּן
	הֵם־הֵן	יָסְדוּ	נוֹסְדוּ	יִסְּדוּ	יֻסְּדוּ	הִתְיַסְּדוּ	הוֹרִישׁוּ	הוּרְשׁוּ
הֹוֶה — קעגנװאַרט	יָחִיד	יוֹסֵד	נוֹסָד	מְיַסֵּד	מְיֻסָּד	מִתְיַסֵּד	מוֹרִישׁ	מוּרָשׁ
	יְחִידָה	יוֹסֶדֶת	נוֹסֶדֶת	מְיַסֶּדֶת	מְיֻסֶּדֶת	מִתְיַסֶּדֶת	מוֹרִישָׁה	מוּרֶשֶׁת
	רַבִּים	יוֹסְדִים	נוֹסָדִים	מְיַסְּדִים	מְיֻסָּדִים	מִתְיַסְּדִים	מוֹרִישִׁים	מוּרָשִׁים
	רַבּוֹת	יוֹסְדוֹת	נוֹסָדוֹת	מְיַסְּדוֹת	מְיֻסָּדוֹת	מִתְיַסְּדוֹת	מוֹרִישׁוֹת	מוּרָשׁוֹת
עָתִיד — צוקונפֿט	אֲנִי	אִיסַד	אֶוָּסֵד	אֲיַסֵּד	אֲיֻסַּד	אֶתְיַסֵּד	אוֹרִישׁ	אוּרַשׁ
	אַתָּה	תִּיסַד	תִּוָּסֵד	תְּיַסֵּד	תְּיֻסַּד	תִּתְיַסֵּד	תּוֹרִישׁ	תּוּרַשׁ
	אַתְּ	תִּיסְדִי	תִּוָּסְדִי	תְּיַסְּדִי	תְּיֻסְּדִי	תִּתְיַסְּדִי	תּוֹרִישִׁי	תּוּרְשִׁי
	הוּא	יִיסַד	יִוָּסֵד	יְיַסֵּד	יְיֻסַּד	יִתְיַסֵּד	יוֹרִישׁ	יוּרַשׁ
	הִיא	תִּיסַד	תִּוָּסֵד	תְּיַסֵּד	תְּיֻסַּד	תִּתְיַסֵּד	תּוֹרִישׁ	תּוּרַשׁ
	אֲנַחְנוּ	נִיסַד	נִוָּסֵד	נְיַסֵּד	נְיֻסַּד	נִתְיַסֵּד	נוֹרִישׁ	נוּרַשׁ
	אַתֶּם	תִּיסְדוּ	תִּוָּסְדוּ	תְּיַסְּדוּ	תְּיֻסְּדוּ	תִּתְיַסְּדוּ	תּוֹרִישׁוּ	תּוּרְשׁוּ
	אַתֶּן	תִּיסַדְנָה	תִּוָּסַדְנָה	תְּיַסֵּדְנָה	תְּיֻסַּדְנָה	תִּתְיַסֵּדְנָה	תּוֹרֵשְׁנָה	תּוּרַשְׁנָה
	הֵם	יִיסְדוּ	יִוָּסְדוּ	יְיַסְּדוּ	יְיֻסְּדוּ	יִתְיַסְּדוּ	יוֹרִישׁוּ	יוּרְשׁוּ
	הֵן	תִּיסַדְנָה	תִּוָּסַדְנָה	תְּיַסֵּדְנָה	תְּיֻסַּדְנָה	תִּתְיַסֵּדְנָה	תּוֹרֵשְׁנָה	תּוּרַשְׁנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפֿעל	אַתָּה	יְסַד	הִוָּסֵד	יַסֵּד		הִתְיַסֵּד	הוֹרֵשׁ	
	אַתְּ	יִסְדִי	הִוָּסְדִי	יַסְּדִי	אַיִן	הִתְיַסְּדִי	הוֹרִישִׁי	אַיִן
	אַתֶּם	יִסְדוּ	הִוָּסְדוּ	יַסְּדוּ		הִתְיַסְּדוּ	הוֹרִישׁוּ	
	אַתֶּן	יְסַדְנָה	הִוָּסַדְנָה	יַסֵּדְנָה		הִתְיַסֵּדְנָה	הוֹרֵשְׁנָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		יְסֹד	הִוָּסֵד	יַסֵּד		הִתְיַסֵּד	הוֹרִישׁ	
עִם בכל"ם		בִּיסֹד	בְּהִוָּסֵד	בְּיַסֵּד		בְּהִתְיַסֵּד	בְּהוֹרִישׁ	
		כִּיסֹד	כְּהִוָּסֵד	כְּיַסֵּד	אַיִן	כְּהִתְיַסֵּד	כְּהוֹרִישׁ	אַיִן
		לִיסֹד	לְהִוָּסֵד	לְיַסֵּד		לְהִתְיַסֵּד	לְהוֹרִישׁ	
		מִיסֹד	מֵהִוָּסֵד	מִיַּסֵּד		מֵהִתְיַסֵּד	מֵהוֹרִישׁ	

לוּחַ 4 גִּזְרַת נָחֵי ע"ו שֹׁרֶשׁ — קוּם, כּוּן

זְמַן צייט	גוּף	בנין פָּעַל	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבָר — פֿאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	קַמְתִּי	נְכוּנוֹתִי	קוֹמַמְתִּי	קוֹמַמְתִּי	הִתְקוֹמַמְתִּי	הֲקִימוֹתִי, הֵקַמְתִּי	הוּקַמְתִּי
	אַתָּה	קַמְתָּ	נְכוּנוֹתָ	קוֹמַמְתָּ	קוֹמַמְתָּ	הִתְקוֹמַמְתָּ	הֲקִ מוֹתָ, הֵקַמְתָּ	הוּקַמְתָּ
	אַתְּ	קַמְתְּ	נְכוּנוֹת	קוֹמַמְתְּ	קוֹמַמְתְּ	הִתְקוֹמַמְתְּ	הֲקִימוֹת, הֵקַמְתְּ	הוּקַמְתְּ
	הוּא	קָם	נָכוֹן	קוֹמֵם	קוֹמַם	הִתְקוֹמֵם	הֵקִים	הוּקַם
	הִיא	קָמָה	נָכוֹנָה	קוֹמְמָה	קוֹמְמָה	הִתְקוֹמְמָה	הֵקִימָה	הוּקְמָה
	אֲנַחְנוּ	קַמְנוּ	נְכוּנוֹנוּ	קוֹמַמְנוּ	קוֹמַמְנוּ	הִתְקוֹמַמְנוּ	הֲקִימוֹנוּ, הֵקַמְנוּ	הוּקַמְנוּ
	אַתֶּם	קַמְתֶּם	נְכוּנוֹתֶם	קוֹמַמְתֶּם	קוֹמַמְתֶּם	הִתְקוֹמַמְתֶּם	הֲקִימוֹתֶם, הֲקַמְתֶּם	הוּקַמְתֶּם
	אַתֶּן	קַמְתֶּן	נְכוּנוֹתֶן	קוֹמַמְתֶּן	קוֹמַמְתֶּן	הִתְקוֹמַמְתֶּן	הֲקִימוֹתֶן, הֲקַמְתֶּן	הוּקַמְתֶּן
	הֵם־הֵן	קָמוּ	נָכוֹנוּ	קוֹמְמוּ	קוֹמְמוּ	הִתְקוֹמְמוּ	הֵקִימוּ	הוּקְמוּ
הוֹוֶה-קעגנוואַרט	יָחִיד	קָם	נָכוֹן	מְקוֹמֵם	מְקוֹמָם	מִתְקוֹמֵם	מֵקִים	מוּקָם
	יְחִידָה	קָמָה	נְכוֹנָה	מְקוֹמֶמֶת	מְקוֹמָמָה	מִתְקוֹמֶמֶת	מְקִימָה	מוּקֶמֶת
	רַבִּים	קָמִים	נְכוֹנִים	מְקוֹמְמִים	מְקוֹמָמִים	מִתְקוֹמְמִים	מְקִימִים	מוּקָמִים
	רַבּוֹת	קָמוֹת	נְכוֹנוֹת	מְקוֹמְמוֹת	מְקוֹמָמוֹת	מִתְקוֹמְמוֹת	מְקִימוֹת	מוּקָמוֹת
עָתִיד — צוקונפֿט	אֲנִי	אָקוּם	אֶכּוֹן	אֲקוֹמֵם	אֲקוֹמַם	אֶתְקוֹמֵם	אָקִים	אוּקַם
	אַתָּה	תָּקוּם	תִּכּוֹן	תְּקוֹמֵם	תְּקוֹמַם	תִּתְקוֹמֵם	תָּקִים	תּוּקַם
	אַתְּ	תָּקוּמִי	תִּכּוֹנִי	תְּקוֹמְמִי	תְּקוֹמְמִי	תִּתְקוֹמְמִי	תָּקִימִי	תּוּקְמִי
	הוּא	יָקוּם	יִכּוֹן	יְקוֹמֵם	יְקוֹמַם	יִתְקוֹמֵם	יָקִים	יוּקַם
	הִיא	תָּקוּם	תִּכּוֹן	תְּקוֹמֵם	תְּקוֹמַם	תִּתְקוֹמֵם	תָּקִים	תּוּקַם
	אֲנַחְנוּ	נָקוּם	נִכּוֹן	נְקוֹמֵם	נְקוֹמַם	נִתְקוֹמֵם	נָקִים	נוּקַם
	אַתֶּם	תָּקוּמוּ	תִּכּוֹנוּ	תְּקוֹמְמוּ	תְּקוֹמְמוּ	תִּתְקוֹמְמוּ	תָּקִימוּ	תּוּקְמוּ
	אַתֶּן	תָּקֹמְנָה	תִּכֹּנָּה	תְּקוֹמֵמְנָה	תְּקוֹמַמְנָה	תִּתְקוֹמֵמְנָה	תָּקֵמְנָה, תְּקִימֶנָּה	תּוּקַמְנָה
	הֵם	יָקוּמוּ	יִכּוֹנוּ	יְקוֹמְמוּ	יְקוֹמְמוּ	יִתְקוֹמְמוּ	יָקִימוּ	יוּקְמוּ
	הֵן	תָּקֹמְנָה	תִּכֹּנָּה	תְּקוֹמֵמְנָה	תְּקוֹמַמְנָה	תִּתְקוֹמֵמְנָה	תָּקֵמְנָה, תְּקִימֶנָּה	תּוּקַמְנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפֿעל	אַתָּה	קוּם	הִכּוֹן	קוֹמֵם	אַיִן	הִתְקוֹמֵם	הָקֵם	אַיִן
	אַתְּ	קוּמִי	הִכּוֹנִי	קוֹמְמִי		הִתְקוֹמְמִי	הָקִימִי	
	אַתֶּם	קוּמוּ	הִכּוֹנוּ	קוֹמְמוּ		הִתְקוֹמְמוּ	הָקִימוּ	
	אַתֶּן	קֹמְנָה	הִכֹּנָּה	קוֹמֵמְנָה		הִתְקוֹמֵמְנָה	הָקֵמְנָה, הֲקִימֶנָּה	
שֵׁם הַפֹּעַל		קוּם	הִכּוֹן	קוֹמֵם		הִתְקוֹמֵם	הָקִים	
עִם בכל"ם		בְּקוּם	בְּהִכּוֹן	בְּקוֹמֵם	אַיִן	בְּהִתְקוֹמֵם	בְּהָרִים	אַיִן
		כְּקוּם	כְּהִכּוֹן	כְּקוֹמֵם		כְּהִתְקוֹמֵם	כְּהָקִים	
		לָקוּם	לְהִכּוֹן	לְקוֹמֵם		לְהִתְקוֹמֵם	לְהָקִים	
		מִקּוּם	מֵהִכּוֹן	מִקּוֹמֵם		מֵהִתְקוֹמֵם	מֵהָקִים	

לוּחַ 5 גִּזְרַת ע״י שֹׁרֶשׁ – שִׂיר, בִּין

זְמַן צייט	גוּף	בנין פָּעַל	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבַר — פֿאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	שַׂרְתִּי	נְבוּנוֹתִי	שׂוֹרַרְתִּי	שׂוֹרַרְתִּי	הִתְבּוֹנַנְתִּי	הֲבִינוֹתִי, הֵבַנְתִּי	הוּבַנְתִּי
	אַתָּה	שַׂרְתָּ	נְבוּנוֹתָ	שׂוֹרַרְתָּ	שׂוֹרַרְתָּ	הִתְבּוֹנַנְתָּ	הֲבִינוֹתָ, הֵבַנְתָּ	הוּבַנְתָּ
	אַתְּ	שַׂרְתְּ	נְבוּנוֹת	שׂוֹרַרְתְּ	שׂוֹרַרְתְּ	הִתְבּוֹנַנְתְּ	הֲבִינוֹת, הֵבַנְתְּ	הוּבַנְתְּ
	הוּא	שָׂר	נָבוֹן	שׂוֹרֵר	שׂוֹרַר	הִתְבּוֹנֵן	הֵבִין	הוּבַן
	הִיא	שָׂרָה	נָבוֹנָה	שׂוֹרְרָה	שׂוֹרְרָה	הִתְבּוֹנְנָה	הֵבִינָה	הוּבְנָה
	אֲנַחְנוּ	שַׂרְנוּ	נְבוּנוֹנוּ	שׂוֹרַרְנוּ	שׂוֹרַרְנוּ	הִתְבּוֹנַנּוּ	הֲבִינוֹנוּ, הֵבַנּוּ	הוּבַנּוּ
	אַתֶּם	שַׂרְתֶּם	נְבוּנוֹתֶם	שׂוֹרַרְתֶּם	שׂוֹרַרְתֶּם	הִתְבּוֹנַנְתֶּם	הֲבִינוֹתֶם, הֲבַנְתֶּם	הוּבַנְתֶּם
	אַתֶּן	שַׂרְתֶּן	נְבוּנוֹתֶן	שׂוֹרַרְתֶּן	שׂוֹרַרְתֶּן	הִתְבּוֹנַנְתֶּן	הֲבִינוֹתֶן, הֲבַנְתֶּן	הוּבַנְתֶּן
	הֵם־הֵן	שָׂרוּ	נָבוֹנוּ	שׂוֹרְרוּ	שׂוֹרְרוּ	הִתְבּוֹנְנוּ	הֵבִינוּ	הוּבְנוּ
הוֹוֶה פּרעזענס	יָחִיד	שָׂר	נָבוֹן	מְשׂוֹרֵר	מְשׂוֹרָר	מִתְבּוֹנֵן	מֵבִין	מוּבָן
	יְחִידָה	שָׂרָה	נְבוֹנָה	מְשׂוֹרֶרֶת	מְשׂוֹרָרָה	מִתְבּוֹנֶנֶת	מְבִינָה	מוּבֶנֶת
	רַבִּים	שָׂרִים	נְבוֹנִים	מְשׂוֹרְרִים	מְשׂוֹרָרִים	מִתְבּוֹנְנִים	מְבִינִים	מוּבָנִים
	רַבּוֹת	שָׂרוֹת	נְבוֹנוֹת	מְשׂוֹרְרוֹת	מְשׂוֹרָרוֹת	מִתְבּוֹנְנוֹת	מְבִינוֹת	מוּבָנוֹת
עָתִיד — פֿוטורום	אֲנִי	אָשִׂיר	אֶבּוֹן	אֲשׂוֹרֵר	אֲשׂוֹרַר	אֶתְבּוֹנֵן	אָבִין	אוּבַן
	אַתָּה	תָּשִׂיר	תִּבּוֹן	תְּשׂוֹרֵר	תְּשׂוֹרַר	תִּתְבּוֹנֵן	תָּבִין	תּוּבַן
	אַתְּ	תָּשִׂירִי	תִּבּוֹנִי	תְּשׂוֹרְרִי	תְּשׂוֹרְרִי	תִּתְבּוֹנְנִי	תָּבִינִי	תּוּבְנִי
	הוּא	יָשִׂיר	יִבּוֹן	יְשׂוֹרֵר	יְשׂוֹרַר	יִתְבּוֹנֵן	יָבִין	יוּבַן
	הִיא	תָּשִׂיר	תִּבּוֹן	תְּשׂוֹרֵר	תְּשׂוֹרַר	תִּתְבּוֹנֵן	תָּבִין	תּוּבַן
	אֲנַחְנוּ	נָשִׂיר	נִבּוֹן	נְשׂוֹרֵר	נְשׂוֹרַר	נִתְבּוֹנֵן	נָבִין	נוּבַן
	אַתֶּם	תָּשִׂירוּ	תִּבּוֹנוּ	תְּשׂוֹרְרוּ	תְּשׂוֹרְרוּ	תִּתְבּוֹנְנוּ	תָּבִינוּ	תּוּבְנוּ
	אַתֶּן	תָּשַׂרְנָה	תִּבֹּנָּה	תְּשׂוֹרֵרְנָה	תְּשׂוֹרַרְנָה	תִּתְבּוֹנֵנָּה	תָּבֵנָּה, תְּבִינֶינָה	תּוּבַנָּה
	הֵם	יָשִׂירוּ	יִבּוֹנוּ	יְשׂוֹרְרוּ	יְשׂוֹרְרוּ	יִתְבּוֹנְנוּ	יָבִינוּ	יוּבְנוּ
	הֵן	תָּשַׂרְנָה	תִּבֹּנָּה	תְּשׂוֹרֵרְנָה	תְּשׂוֹרַרְנָה	תִּתְבּוֹנֵנָּה	תָּבֵנָּה, תְּבִינֶינָּה	תּוּבַנָּה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפֿעל	אַתָּה	שִׂיר	הִבּוֹן	שׂוֹרֵר	אַיִן	הִתְבּוֹנֵן	הָבֵן	אַיִן
	אַתְּ	שִׂירִי	הִבּוֹנִי	שׂוֹרְרִי		הִתְבּוֹנְנִי	הָבִינִי	
	אַתֶּם	שִׂירוּ	הִבּוֹנוּ	שׂוֹרְרוּ		הִתְבּוֹנְנוּ	הָבִינוּ	
	אַתֶּן	שַׂרְנָה	הִבֹּנָּה	שׂוֹרֵרְנָה		הִתְבּוֹנֵנָּה	הָבֵנָּה, הֲבִינֶנָּה	
שֵׁם הַפֹּעַל		שִׂיר	הִבּוֹן	שׂוֹרֵר		הִתְבּוֹנֵן	הָבִין	
עִם בכל״ב		בְּשִׂיר	בְּהִבּוֹן	בְּשׂוֹרֵר	אַיִן	בְּהִתְבּוֹנֵן	בְּהָבִין	אַיִן
		כְּשִׂיר	כְּהִבּוֹן	כְּשׂוֹרֵר		כְּהִתְבּוֹנֵן	כְּהָבִין	
		לָשִׂיר	לְהִבּוֹן	לְשׂוֹרֵר		לְהִתְבּוֹנֵן	לְהָבִין	
		מִשִּׂיר	מֵהִבּוֹן	מְשׂוֹרֵר		מֵהִתְבּוֹנֵן	מֵהָבִין	

לוּחַ 6 גִּזְרַת נָחֵי ל״א שֹׁרֶשׁ - קרא, מלא

זְמַן צײַט	גוּף	בִּנְיָן פָּעַל (קַל)	בִּנְיָן נִפְעַל	בִּנְיָן פִּעֵל	בִּנְיָן פֻּעַל	בִּנְיָן הִתְפַּעֵל	בִּנְיָן הִפְעִיל	בִּנְיָן הָפְעַל
עָבָר — פֿאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	קָרָאתִי	נִקְרֵאתִי	מִלֵּאתִי	מֻלֵּאתִי	הִתְמַלֵּאתִי	הִקְרֵאתִי	הָקְרֵאתִי
	אַתָּה	קָרָאתָ	נִקְרֵאתָ	מִלֵּאתָ	מֻלֵּאתָ	הִתְמַלֵּאתָ	הִקְרֵאתָ	הָקְרֵאתָ
	אַתְּ	קָרָאת	נִקְרֵאת	מִלֵּאת	מֻלֵּאת	הִתְמַלֵּאת	הִקְרֵאת	הָקְרֵאת
	הוּא	קָרָא	נִקְרָא	מִלֵּא	מֻלָּא	הִתְמַלֵּא	הִקְרִיא	הָקְרָא
	הִיא	קָרְאָה	נִקְרְאָה	מִלְּאָה	מֻלְּאָה	הִתְמַלְּאָה	הִקְרִיאָה	הָקְרְאָה
	אֲנַחְנוּ	קָרָאנוּ	נִקְרֵאנוּ	מִלֵּאנוּ	מֻלֵּאנוּ	הִתְמַלֵּאנוּ	הִקְרֵאנוּ	הָקְרֵאנוּ
	אַתֶּם	קְרָאתֶם	נִקְרֵאתֶם	מִלֵּאתֶם	מֻלֵּאתֶם	הִתְמַלֵּאתֶם	הִקְרֵאתֶם	הָקְרֵאתֶם
	אַתֶּן	קְרָאתֶן	נִקְרֵאתֶן	מִלֵּאתֶן	מֻלֵּאתֶן	הִתְמַלֵּאתֶן	הִקְרֵאתֶן	הָקְרֵאתֶן
	הֵם־הֵן	קָרְאוּ	נִקְרְאוּ	מִלְּאוּ	מֻלְּאוּ	הִתְמַלְּאוּ	הִקְרִיאוּ	הָקְרְאוּ
הֹוֶה-קעגנוואַרט	יָחִיד	קוֹרֵא	נִקְרָא	מְמַלֵּא	מְמֻלָּא	מִתְמַלֵּא	מַקְרִיא	מֻקְרָא
	יְחִידָה	קוֹרֵאת	נִקְרֵאת	מְמַלֵּאת	מְמֻלֵּאת	מִתְמַלֵּאת	מַקְרִיאָה	מֻקְרֵאת
	רַבִּים	קוֹרְאִים	נִקְרָאִים	מְמַלְּאִים	מְמֻלָּאִים	מִתְמַלְּאִים	מַקְרִיאִים	מֻקְרָאִים
	רַבּוֹת	קוֹרְאוֹת	נִקְרָאוֹת	מְמַלְּאוֹת	מְמֻלָּאוֹת	מִתְמַלְּאוֹת	מַקְרִיאוֹת	מֻקְרָאוֹת
עָתִיד — צוקונפֿט	אֲנִי	אֶקְרָא	אֶקָּרֵא	אֲמַלֵּא	אֲמֻלָּא	אֶתְמַלֵּא	אַקְרִיא	אָקְרָא
	אַתָּה	תִּקְרָא	תִּקָּרֵא	תְּמַלֵּא	תְּמֻלָּא	תִּתְמַלֵּא	תַּקְרִיא	תָּקְרָא
	אַתְּ	תִּקְרְאִי	תִּקָּרְאִי	תְּמַלְּאִי	תְּמֻלְּאִי	תִּתְמַלְּאִי	תַּקְרִיאִי	תָּקְרְאִי
	הוּא	יִקְרָא	יִקָּרֵא	יְמַלֵּא	יְמֻלָּא	יִתְמַלֵּא	יַקְרִיא	יָקְרָא
	הִיא	תִּקְרָא	תִּקָּרֵא	תְּמַלֵּא	תְּמֻלָּא	תִּתְמַלֵּא	תַּקְרִיא	תָּקְרָא
	אֲנַחְנוּ	נִקְרָא	נִקָּרֵא	נְמַלֵּא	נְמֻלָּא	נִתְמַלֵּא	נַקְרִיא	נָקְרָא
	אַתֶּם	תִּקְרְאוּ	תִּקָּרְאוּ	תְּמַלְּאוּ	תְּמֻלְּאוּ	תִּתְמַלְּאוּ	תַּקְרִיאוּ	תָּקְרְאוּ
	אַתֶּן	תִּקְרֶאנָה	תִּקָּרֶאנָה	תְּמַלֶּאנָה	תְּמֻלֶּאנָה	תִּתְמַלֶּאנָה	תַּקְרֶאנָה	תָּקְרֶאנָה
	הֵם	יִקְרְאוּ	יִקָּרְאוּ	יְמַלְּאוּ	יְמֻלְּאוּ	יִתְמַלְּאוּ	יַקְרִיאוּ	יָקְרְאוּ
	הֵן	תִּקְרֶאנָה	תִּקָּרֶאנָה	תְּמַלֶּאנָה	תְּמֻלֶּאנָה	תִּתְמַלֶּאנָה	תַּקְרֶאנָה	תָּקְרֶאנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפֿעל	אַתָּה	קְרָא	הִקָּרֵא	מַלֵּא	הִתְמַלֵּא	אֵין	הַקְרֵא	אֵין
	אַתְּ	קִרְאִי	הִקָּרְאִי	מַלְּאִי	הִתְמַלְּאִי		הַקְרִיאִי	
	אַתֶּם	קִרְאוּ	הִקָּרְאוּ	מַלְּאוּ	הִתְמַלְּאוּ		הַקְרִיאוּ	
	אַתֶּן	קְרֶאנָה	הִקָּרֶאנָה	מַלֶּאנָה	הִתְמַלֶּאנָה		הַקְרֶאנָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		קְרֹא	הִקָּרֵא	מַלֵּא		הִתְמַלֵּא	הַקְרִיא	
עִם בכל״ם		בִּקְרֹא	בְּהִקָּרֵא	בְּמַלֵּא	אֵין	בְּהִתְמַלֵּא	בְּהַקְרֵא	אֵין
		כִּקְרֹא	כְּהִקָּרֵא	כְּמַלֵּא		כְּהִתְמַלֵּא	כְּהַקְרֵא	
		לִקְרֹא	לְהִקָּרֵא	לְמַלֵּא		לְהִתְמַלֵּא	לְהַקְרֵא	
		מִקְּרֹא	מֵהִקָּרֵא	מִמַּלֵּא		מֵהִתְמַלֵּא	מֵהַקְרֵא	

לוּחַ 7 גִּזְרַת נָחֵי ל"ה שֹׁרֶשׁ – גלה

זְמַן צייט	גוּף	בנין פָּעַל (קַל)	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבַר — פאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	גָּלִיתִי	נִגְלֵיתִי	גִּלִּיתִי	גֻּלֵּיתִי	הִתְגַּלֵּיתִי	הִגְלֵיתִי	הָגְלֵיתִי
	אַתָּה	גָּלִיתָ	נִגְלֵיתָ	גִּלִּיתָ	גֻּלֵּיתָ	הִתְגַּלֵּיתָ	הִגְלֵיתָ	הָגְלֵיתָ
	אַתְּ	גָּלִית	נִגְלֵית	גִּלִּית	גֻּלֵּית	הִתְגַּלֵּית	הִגְלֵית	הָגְלֵית
	הוּא	גָּלָה	נִגְלָה	גִּלָּה	גֻּלָּה	הִתְגַּלָּה	הִגְלָה	הָגְלָה
	הִיא	גָּלְתָה	נִגְלְתָה	גִּלְּתָה	גֻּלְּתָה	הִתְגַּלְּתָה	הִגְלְתָה	הָגְלְתָה
	אֲנַחְנוּ	גָּלִינוּ	נִגְלֵינוּ	גִּלִּינוּ	גֻּלֵּינוּ	הִתְגַּלֵּינוּ	הִגְלֵינוּ	הָגְלֵינוּ
	אַתֶּם	גְּלִיתֶם	נִגְלֵיתֶם	גִּלִּיתֶם	גֻּלֵּיתֶם	הִתְגַּלֵּיתֶם	הִגְלֵיתֶם	הָגְלֵיתֶם
	אַתֶּן	גְּלִיתֶן	נִגְלֵיתֶן	גִּלִּיתֶן	גֻּלֵּיתֶן	הִתְגַּלֵּיתֶן	הִגְלֵיתֶן	הָגְלֵיתֶן
	הֵם־הֵן	גָּלוּ	נִגְלוּ	גִּלּוּ	גֻּלּוּ	הִתְגַּלּוּ	הִגְלוּ	הָגְלוּ
הֹוֶה - קעגנוואַרט	יָחִיד	גּוֹלֶה	נִגְלֶה	מְגַלֶּה	מְגֻלֶּה	מִתְגַּלֶּה	מַגְלֶה	מָגְלֶה
	יְחִידָה	גּוֹלָה	נִגְלֵית	מְגַלָּה	מְגֻלָּה	מִתְגַּלָּה	מַגְלָה	מָגְלָה
	רַבִּים	גּוֹלִים	נִגְלִים	מְגַלִּים	מְגֻלִּים	מִתְגַּלִּים	מַגְלִים	מָגְלִים
	רַבּוֹת	גּוֹלוֹת	נִגְלוֹת	מְגַלּוֹת	מְגֻלּוֹת	מִתְגַּלּוֹת	מַגְלוֹת	מָגְלוֹת
עָתִיד — צוקונפט	אֲנִי	אֶגְלֶה	אֶגָּלֶה	אֲגַלֶּה	אֲגֻלֶּה	אֶתְגַּלֶּה	אַגְלֶה	אָגְלֶה
	אַתָּה	תִּגְלֶה	תִּגָּלֶה	תְּגַלֶּה	תְּגֻלֶּה	תִּתְגַּלֶּה	תַּגְלֶה	תָּגְלֶה
	אַתְּ	תִּגְלִי	תִּגָּלִי	תְּגַלִּי	תְּגֻלִּי	תִּתְגַּלִּי	תַּגְלִי	תָּגְלִי
	הוּא	יִגְלֶה	יִגָּלֶה	יְגַלֶּה	יְגֻלֶּה	יִתְגַּלֶּה	יַגְלֶה	יָגְלֶה
	הִיא	תִּגְלֶה	תִּגָּלֶה	תְּגַלֶּה	תְּגֻלֶּה	תִּתְגַּלֶּה	תַּגְלֶה	תָּגְלֶה
	אֲנַחְנוּ	נִגְלֶה	נִגָּלֶה	נְגַלֶּה	נְגֻלֶּה	נִתְגַּלֶּה	נַגְלֶה	נָגְלֶה
	אַתֶּם	תִּגְלוּ	תִּגָּלוּ	תְּגַלּוּ	תְּגֻלּוּ	תִּתְגַּלּוּ	תַּגְלוּ	תָּגְלוּ
	אַתֶּן	תִּגְלֶינָה	תִּגָּלֶינָה	תְּגַלֶּינָה	תְּגֻלֶּינָה	תִּתְגַּלֶּינָה	תַּגְלֶינָה	תָּגְלֶינָה
	הֵם	יִגְלוּ	יִגָּלוּ	יְגַלּוּ	יְגֻלּוּ	יִתְגַּלּוּ	יַגְלוּ	יָגְלוּ
	הֵן	תִּגְלֶינָה	תִּגָּלֶינָה	תְּגַלֶּינָה	תְּגֻלֶּינָה	תִּתְגַּלֶּינָה	תַּגְלֶינָה	תָּגְלֶינָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפֿעל	אַתָּה	גְּלֵה	הִגָּלֵה	גַּלֵּה	אֵין	הִתְגַּלֵּה	הַגְלֵה	אֵין
	אַתְּ	גְּלִי	הִגָּלִי	גַּלִּי		הִתְגַּלִּי	הַגְלִי	
	אַתֶּם	גְּלוּ	הִגָּלוּ	גַּלּוּ		הִתְגַּלּוּ	הַגְלוּ	
	אַתֶּן	גְּלֶינָה	הִגָּלֶינָה	גַּלֶּינָה		הִתְגַּלֶּינָה	הַגְלֶינָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		גְּלוֹת	הִגָּלוֹת	גַּלּוֹת		הִתְגַּלּוֹת	הַגְלוֹת	
עִם בכל"ם		בִּגְלוֹת	בְּהִגָּלוֹת	בְּגַלּוֹת	אֵין	בְּהִתְגַּלּוֹת	בְּהַגְלוֹת	אֵין
		כִּגְלוֹת	כְּהִגָּלוֹת	כְּגַלּוֹת		כְּהִתְגַּלּוֹת	כְּהַגְלוֹת	
		לִגְלוֹת	לְהִגָּלוֹת	לְגַלּוֹת		לְהִתְגַּלּוֹת	לְהַגְלוֹת	
		מִגְּלוֹת	מֵהִגָּלוֹת	מִגַּלּוֹת		מֵהִתְגַּלּוֹת	מֵהַגְלוֹת	

לוּחַ 8 גִּזְרַת חַסְרֵי פ"י שֹׁרֶשׁ – ילד

זְמַן צייט	גוף	בנין פָּעַל	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבָר — פאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	יָלַדְתִּי	נוֹלַדְתִּי	יִלַּדְתִּי	יֻלַּדְתִּי	הִתְיַלַּדְתִּי	הוֹלַדְתִּי	הוּלַדְתִּי
	אַתָּה	יָלַדְתָּ	נוֹלַדְתָּ	יִלַּדְתָּ	יֻלַּדְתָּ	הִתְיַלַּדְתָּ	הוֹלַדְתָּ	הוּלַדְתָּ
	אַתְּ	יָלַדְתְּ	נוֹלַדְתְּ	יִלַּדְתְּ	יֻלַּדְתְּ	הִתְיַלַּדְתְּ	הוֹלַדְתְּ	הוּלַדְתְּ
	הוּא	יָלַד	נוֹלַד	יִלֵּד	יֻלַּד	הִתְיַלֵּד	הוֹלִיד	הוּלַד
	הִיא	יָלְדָה	נוֹלְדָה	יִלְּדָה	יֻלְּדָה	הִתְיַלְּדָה	הוֹלִידָה	הוּלְדָה
	אֲנַחְנוּ	יָלַדְנוּ	נוֹלַדְנוּ	יִלַּדְנוּ	יֻלַּדְנוּ	הִתְיַלַּדְנוּ	הוֹלַדְנוּ	הוּלַדְנוּ
	אַתֶּם	יְלַדְתֶּם	נוֹלַדְתֶּם	יִלַּדְתֶּם	יֻלַּדְתֶּם	הִתְיַלַּדְתֶּם	הוֹלַדְתֶּם	הוּלַדְתֶּם
	אַתֶּן	יְלַדְתֶּן	נוֹלַדְתֶּן	יִלַּדְתֶּן	יֻלַּדְתֶּן	הִתְיַלַּדְתֶּן	הוֹלַדְתֶּן	הוּלַדְתֶּן
	הֵם־הֵן	יָלְדוּ	נוֹלְדוּ	יִלְּדוּ	יֻלְּדוּ	הִתְיַלְּדוּ	הוֹלִידוּ	הוּלְדוּ
הֹוֶה - קעגנוואַרט	יָחִיד	יוֹלֵד	נוֹלָד	מְיַלֵּד	מְיֻלָּד	מִתְיַלֵּד	מוֹלִיד	מוּלָד
	יְחִידָה	יוֹלֶדֶת	נוֹלֶדֶת	מְיַלֶּדֶת	מְיֻלֶּדֶת	מִתְיַלֶּדֶת	מוֹלִידָה	מוּלֶדֶת
	רַבִּים	יוֹלְדִים	נוֹלָדִים	מְיַלְּדִים	מְיֻלָּדִים	מִתְיַלְּדִים	מוֹלִידִים	מוּלָדִים
	רַבּוֹת	יוֹלְדוֹת	נוֹלָדוֹת	מְיַלְּדוֹת	מְיֻלָּדוֹת	מִתְיַלְּדוֹת	מוֹלִידוֹת	מוּלָדוֹת
עָתִיד — צוקונפט	אֲנִי	אֵלֵד	אִוָּלֵד	אֲיַלֵּד	אֲיֻלַּד	אֶתְיַלֵּד	אוֹלִיד	אוּלַד
	אַתָּה	תֵּלֵד	תִּוָּלֵד	תְּיַלֵּד	תְּיֻלַּד	תִּתְיַלֵּד	תּוֹלִיד	תּוּלַד
	אַתְּ	תֵּלְדִי	תִּוָּלְדִי	תְּיַלְּדִי	תְּיֻלְּדִי	תִּתְיַלְּדִי	תּוֹלִידִי	תּוּלְדִי
	הוּא	יֵלֵד	יִוָּלֵד	יְיַלֵּד	יְיֻלַּד	יִתְיַלֵּד	יוֹלִיד	יוּלַד
	הִיא	תֵּלֵד	תִּוָּלֵד	תְּיַלֵּד	תְּיֻלַּד	תִּתְיַלֵּד	תּוֹלִיד	תּוּלַד
	אֲנַחְנוּ	נֵלֵד	נִוָּלֵד	נְיַלֵּד	נְיֻלַּד	נִתְיַלֵּד	נוֹלִיד	נוּלַד
	אַתֶּם	תֵּלְדוּ	תִּוָּלְדוּ	תְּיַלְּדוּ	תְּיֻלְּדוּ	תִּתְיַלְּדוּ	תּוֹלִידוּ	תּוּלְדוּ
	אַתֶּן	תֵּלַדְנָה	תִּוָּלַדְנָה	תְּיַלֵּדְנָה	תְּיֻלַּדְנָה	תִּתְיַלֵּדְנָה	תּוֹלֵדְנָה	תּוּלַדְנָה
	הֵם	יֵלְדוּ	יִוָּלְדוּ	יְיַלְּדוּ	יְיֻלְּדוּ	יִתְיַלְּדוּ	יוֹלִידוּ	יוּלְדוּ
	הֵן	תֵּלַדְנָה	תִּוָּלַדְנָה	תְּיַלֵּדְנָה	תְּיֻלַּדְנָה	תִּתְיַלֵּדְנָה	תּוֹלֵדְנָה	תּוּלַדְנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפּעל	אַתָּה	לֵד	הִוָּלֵד	יַלֵּד		הִתְיַלֵּד	הוֹלֵד	
	אַתְּ	לְדִי	הִוָּלְדִי	יַלְּדִי	אַיִן	הִתְיַלְּדִי	הוֹלִידִי	אַיִן
	אַתֶּם	לְדוּ	הִוָּלְדוּ	יַלְּדוּ		הִתְיַלְּדוּ	הוֹלִידוּ	
	אַתֶּן	לֵדְנָה	הִוָּלַדְנָה	יַלֵּדְנָה		הִתְיַלַּדְנָה	הוֹלֵדְנָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		לֶדֶת	הִוָּלֵד	יַלֵּד		הִתְיַלֵּד	הוֹלִיד	
עִם בכל"ם		בְּלֶדֶת	בְּהִוָּלֵד	בְּיַלֵּד		בְּהִתְיַלֵּד	בְּהוֹלִיד	
		כְּלֶדֶת	כְּהִוָּלֵד	כְּיַלֵּד	אַיִן	כְּהִתְיַלֵּד	כְּהוֹלִיד	אַיִן
		לָלֶדֶת	לְהִוָּלֵד	לְיַלֵּד		לְהִתְיַלֵּד	לְהוֹלִיד	
		מִלֶּדֶת	מֵהִוָּלֵד	מִיַּלֵּד		מֵהִתְיַלֵּד	מֵהוֹלִיד	

לוּחַ 9 גִּזְרַת חַסְרֵי פ״נ שֹׁרֶשׁ — נפל, נצל

זְמַן צײַט	גוּף	בנין פָּעַל (קַל)	בנין נִפְעַל	בנין פִּעֵל	בנין פֻּעַל	בנין הִתְפַּעֵל	בנין הִפְעִיל	בנין הָפְעַל
עָבָר — פאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	נָפַלְתִּי	נִצַּלְתִּי	נִצַּלְתִּי	נֻצַּלְתִּי	הִתְנַצַּלְתִּי	הִפַּלְתִּי	הֻפַּלְתִּי
	אַתָּה	נָפַלְתָּ	נִצַּלְתָּ	נִצַּלְתָּ	נֻצַּלְתָּ	הִתְנַצַּלְתָּ	הִפַּלְתָּ	הֻפַּלְתָּ
	אַתְּ	נָפַלְתְּ	נִצַּלְתְּ	נִצַּלְתְּ	נֻצַּלְתְּ	הִתְנַצַּלְתְּ	הִפַּלְתְּ	הֻפַּלְתְּ
	הוּא	נָפַל	נִצַּל	נִצֵּל	נֻצַּל	הִתְנַצֵּל	הִפִּיל	הֻפַּל
	הִיא	נָפְלָה	נִצְּלָה	נִצְּלָה	נֻצְּלָה	הִתְנַצְּלָה	הִפִּילָה	הֻפְּלָה
	אֲנַחְנוּ	נָפַלְנוּ	נִצַּלְנוּ	נִצַּלְנוּ	נֻצַּלְנוּ	הִתְנַצַּלְנוּ	הִפַּלְנוּ	הֻפַּלְנוּ
	אַתֶּם	נְפַלְתֶּם	נִצַּלְתֶּם	נִצַּלְתֶּם	נֻצַּלְתֶּם	הִתְנַצַּלְתֶּם	הִפַּלְתֶּם	הֻפַּלְתֶּם
	אַתֶּן	נְפַלְתֶּן	נִצַּלְתֶּן	נִצַּלְתֶּן	נֻצַּלְתֶּן	הִתְנַצַּלְתֶּן	הִפַּלְתֶּן	הֻפַּלְתֶּן
	הֵם־הֵן	נָפְלוּ	נִצְּלוּ	נִצְּלוּ	נֻצְּלוּ	הִתְנַצְּלוּ	הִפִּילוּ	הֻפְּלוּ
הֹוֶה-קעגנוואַרט	יָחִיד	נוֹפֵל	נִצָּל	מְנַצֵּל	מְנֻצָּל	מִתְנַצֵּל	מַפִּיל	מֻפָּל
	יְחִידָה	נוֹפֶלֶת	נִצֶּלֶת	מְנַצֶּלֶת	מְנֻצֶּלֶת	מִתְנַצֶּלֶת	מַפִּילָה	מֻפֶּלֶת
	רַבִּים	נוֹפְלִים	נִצָּלִים	מְנַצְּלִים	מְנֻצָּלִים	מִתְנַצְּלִים	מַפִּילִים	מֻפָּלִים
	רַבּוֹת	נוֹפְלוֹת	נִצָּלוֹת	מְנַצְּלוֹת	מְנֻצָּלוֹת	מִתְנַצְּלוֹת	מַפִּילוֹת	מֻפָּלוֹת
עָתִיד — צוקונפט	אֲנִי	אֶפֹּל	אֶנָּצֵל	אֲנַצֵּל	אֲנֻצַּל	אֶתְנַצֵּל	אַפִּיל	אֻפַּל
	אַתָּה	תִּפֹּל	תִּנָּצֵל	תְּנַצֵּל	תְּנֻצַּל	תִּתְנַצֵּל	תַּפִּיל	תֻּפַּל
	אַתְּ	תִּפְּלִי	תִּנָּצְלִי	תְּנַצְּלִי	תְּנֻצְּלִי	תִּתְנַצְּלִי	תַּפִּילִי	תֻּפְּלִי
	הוּא	יִפֹּל	יִנָּצֵל	יְנַצֵּל	יְנֻצַּל	יִתְנַצֵּל	יַפִּיל	יֻפַּל
	הִיא	תִּפְּלִי	תִּנָּצֵל	תְּנַצֵּל	תְּנֻצַּל	תִּתְנַצֵּל	תַּפִּיל	תֻּפַּל
	אֲנַחְנוּ	נִפֹּל	נִנָּצֵל	נְנַצֵּל	נְנֻצַּל	נִתְנַצֵּל	נַפִּיל	נֻפַּל
	אַתֶּם	תִּפְּלוּ	תִּנָּצְלוּ	תְּנַצְּלוּ	תְּנֻצְּלוּ	תִּתְנַצְּלוּ	תַּפִּילוּ	תֻּפְּלוּ
	אַתֶּן	תִּפֹּלְנָה	תִּנָּצַלְנָה	תְּנַצֵּלְנָה	תְּנֻצַּלְנָה	תִּתְנַצֵּלְנָה	תַּפֵּלְנָה	תֻּפַּלְנָה
	הֵם	יִפְּלוּ	יִנָּצְלוּ	יְנַצְּלוּ	יְנֻצְּלוּ	יִתְנַצְּלוּ	יַפִּילוּ	יֻפְּלוּ
	הֵן	תִּפֹּלְנָה	תִּנָּצַלְנָה	תְּנַצֵּלְנָה	תְּנֻצַּלְנָה	תִּתְנַצֵּלְנָה	תַּפֵּלְנָה	תֻּפַּלְנָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי בְּאֳפָעַל	אַתָּה	נְפֹל	הִנָּצֵל	נַצֵּל	אֵין	הִתְנַצֵּל	הַפֵּל	אֵין
	אַתְּ	נִפְלִי	הִנָּצְלִי	נַצְּלִי		הִתְנַצְּלִי	הַפִּילִי	
	אַתֶּם	נִפְלוּ	הִנָּצְלוּ	נַצְּלוּ		הִתְנַצְּלוּ	הַפִּילוּ	
	אַתֶּן	נְפֹלְנָה	הִנָּצַלְנָה	נַצֵּלְנָה		הִתְנַצֵּלְנָה	הַפֵּלְנָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		נְפֹל	הִנָּצֵל	נַצֵּל		הִתְנַצֵּל	הַפִּיל	
עִם בכל״ם		בִּנְפֹל	בְּהִנָּצֵל	בְּנַצֵּל	אֵין	בְּהִתְנַצֵּל	בְּהַפִּיל	אֵין
		כִּנְפֹל	כְּהִנָּצֵל	כְּנַצֵּל		כְּהִתְנַצֵּל	כְּהַפִּיל	
		לִנְפֹּל(לִפֹּל)	לְהִנָּצֵל	לְנַצֵּל		לְהִתְנַצֵּל	לְהַפִּיל	
		מִנְּפֹל	מֵהִנָּצֵל	מִנַּצֵּל		מֵהִתְנַצֵּל	מֵהַפִּיל	

לוּחַ 10 גִּזְרַת הַכְּפוּלִים שֹׁרֶשׁ – סבב, גלל

זְמַן צייט	גוף	בנין	בנין	בנין	בנין	בנין	בנין	בנין
		פָּעַל (קַל)	נִפְעַל	פִּעֵל	פֻּעַל	הִתְפַּעֵל	הִפְעִיל	הָפְעַל
עָבָר — פאַרגאַנגענהייט	אֲנִי	סַבּוֹתִי	נְסַבּוֹתִי	סוֹבַבְתִּי	סוֹבַבְתִּי	הִתְגּוֹלַלְתִּי	הֲסִבּוֹתִי הֵסַבְתִּי	הוּסַבּוֹתִי
	אַתָּה	סַבּוֹתָ	נְסַבּוֹתָ	סוֹבַבְתָּ	סוֹבַבְתָּ	הִתְגּוֹלַלְתָּ	הֲסִבּוֹתָ הֵסַבְתָּ	הוּסַבּוֹתָ
	אַתְּ	סַבּוֹת	נְסַבּוֹת	סוֹבַבְתְּ	סוֹבַבְתְּ	הִתְגּוֹלַלְתְּ	הֲסִבּוֹת הֵסַבְתְּ	הוּסַבּוֹת
	הוּא	סַב	נָסַב	סוֹבֵב	סוֹבַב	הִתְגּוֹלֵל	הֵסֵב	הוּסַב
	הִיא	סַבָּה	נָסַבָּה	סוֹבְבָה	סוֹבְבָה	הִתְגּוֹלְלָה	הֵסֵבָּה	הוּסַבָּה
	אֲנַחְנוּ	סַבּוֹנוּ	נְסַבּוֹנוּ	סוֹבַבְנוּ	סוֹבַבְנוּ	הִתְגּוֹלַלְנוּ	הֲסִבּוֹנוּ הֵסַבְנוּ	הוּסַבּוֹנוּ
	אַתֶּם	סַבּוֹתֶם	נְסַבּוֹתֶם	סוֹבַבְתֶּם	סוֹבַבְתֶּם	הִתְגּוֹלַלְתֶּם	הֲסִבּוֹתֶם הֲסַבְתֶּם	הוּסַבּוֹתֶם
	אַתֶּן	סַבּוֹתֶן	נְסַבּוֹתֶן	סוֹבַבְתֶּן	סוֹבַבְתֶּן	הִתְגּוֹלַלְתֶּן	הֲסִבּוֹתֶן הֲסַבְתֶּן	הוּסַבּוֹתֶן
	הֵם־הֵן	סַבּוּ	נָסַבּוּ	סוֹבְבוּ	סוֹבְבוּ	הִתְגּוֹלְלוּ	הֵסֵבּוּ	הוּסַבּוּ
הֹוֶה קעגנוואַרט	יָחִיד	סַב סוֹבֵב	נָסָב	מְסוֹבֵב	מְסוֹבָב	מִתְגּוֹלֵל	מֵסֵב	מוּסָב
	יְחִידָה	סַבָּה סוֹבֶבֶת	נְסַבָּה	מְסוֹבֶבֶת	מְסוֹבֶבֶת	מִתְגּוֹלֶלֶת	מְסִבָּה	מוּסַבָּה
	רַבִּים	סַבִּים סוֹבְבִים	נְסַבִּים	מְסוֹבְבִים	מְסוֹבָבִים	מִתְגּוֹלְלִים	מְסִבִּים	מוּסַבִּים
	רַבּוֹת	סַבּוֹת סוֹבְבוֹת	נְסַבּוֹת	מְסוֹבְבוֹת	מְסוֹבָבוֹת	מִתְגּוֹלְלוֹת	מְסִבּוֹת	מוּסַבּוֹת
עָתִיד — פוטור	אֲנִי	אָסֹב	אִסַּב	אֲסוֹבֵב	אֲסוֹבַב	אֶתְגּוֹלֵל	אָסֵב	אוּסַב
	אַתָּה	תָּסֹב	תִּסַּב	תְּסוֹבֵב	תְּסוֹבַב	תִּתְגּוֹלֵל	תָּסֵב	תּוּסַב
	אַתְּ	תָּסֹבִּי	תִּסַּבִּי	תְּסוֹבְבִי	תְּסוֹבְבִי	תִּתְגּוֹלְלִי	תָּסֵבִּי	תּוּסַבִּי
	הוּא	יָסֹב	יִסַּב	יְסוֹבֵב	יְסוֹבַב	יִתְגּוֹלֵל	יָסֵב	יוּסַב
	הִיא	תָּסֹב	תִּסַּב	תְּסוֹבֵב	תְּסוֹבַב	תִּתְגּוֹלֵל	תָּסֵב	תּוּסַב
	אֲנַחְנוּ	נָסֹב	נִסַּב	נְסוֹבֵב	נְסוֹבַב	נִתְגּוֹלֵל	נָסֵב	נוּסַב
	אַתֶּם	תָּסֹבּוּ	תִּסַּבּוּ	תְּסוֹבְבוּ	תְּסוֹבְבוּ	תִּתְגּוֹלְלוּ	תָּסֵבּוּ	תּוּסַבּוּ
	אַתֶּן	תָּסֹבְנָה תְּסֻבֶּינָה	תִּסַּבְנָה תִּסַּבֶּינָה	תְּסוֹבֵבְנָה	תְּסוֹבַבְנָה	תִּתְגּוֹלֵלְנָה	תְּסִבֶּינָה תָּסֵבְנָה	תּוּסַבֶּינָה
	הֵם	יָסֹבּוּ	יִסַּבּוּ	יְסוֹבְבוּ	יְסוֹבְבוּ	יִתְגּוֹלְלוּ	יָסֵבּוּ	יוּסַבּוּ
	הֵן	תָּסֹבְנָה תְּסֻבֶּינָה	תִּסַּבְנָה תִּסַּבֶּינָה	תְּסוֹבֵבְנָה	תְּסוֹבַבְנָה	תִּתְגּוֹלֵלְנָה	תְּסִבֶּינָה תָּסֵבְנָה	תּוּסַבֶּינָה
דֶּרֶךְ צִוּוּי באַפֿעל	אַתָּה	סֹב	הִסַּב	סוֹבֵב	אֵין	הִתְגּוֹלֵל	הָסֵב	אֵין
	אַתְּ	סֹבִּי	הִסַּבִּי	סוֹבְבִי		הִתְגּוֹלְלִי	הָסֵבִּי	
	אַתֶּם	סֹבּוּ	הִסַּבּוּ	סוֹבְבוּ		הִתְגּוֹלְלוּ	הָסֵבּוּ	
	אַתֶּן	סֹבְנָה סֻבֶּינָה	הִסַּבְנָה הִסַּבֶּינָה	סוֹבֵבְנָה		הִתְגּוֹלֵלְנָה	הָסֵבְנָה הֲסִבֶּינָה	
שֵׁם הַפֹּעַל		סֹב	הִסַּב	סוֹבֵב		הִתְגּוֹלֵל	הָסֵב	
עִם בכל״ם		בְּסוֹב	בְּהִסַּב	בְּסוֹבֵב	אֵין	בְּהִתְגּוֹלֵל	בְּהָסֵב	אֵין
		כְּסוֹב	כְּהִסַּב	כְּסוֹבֵב		כְּהִתְגּוֹלֵל	כְּהָסֵב	
		לָסוֹב	לְהִסַּב	לְסוֹבֵב		לְהִתְגּוֹלֵל	לְהָסֵב	
		מִסּוֹב	מֵהִסַּב	מִסּוֹבֵב		מֵהִתְגּוֹלֵל	מֵהָסֵב	

ביבליוגרפיה — ביבליאָגראַפיע

אבינרי יצחק, כבושי העברית בדורנו, מרחביה 1946.

בן־יהודה אליעזר, מלון הלשון העברית הישנה והחדשה, ברלין תר״ע.

גולדשטיין א. ד״ר ושכטר מ. ד״ר, אוצר הרפואה והבריאות, לקסיקון רפואי, תל־אביב תשט״ז.

גולדשמיד אליעזר, תלמוד בבלי (בתרגום לגרמנית), ברלין־וינה תרפ״ה.

גור יהודה, מלון עברי, תל־אביב תש״ו.

גור יהודה, מלון שמושי לשפה העברית, תל־אביב תש״ח.

גרזובסקי יהודה וילין דוד, המלון העברי, תל־אביב תרפ״ו.

דרבט יוסף, ספר אסופי תיבות לשון הקודש ומתרגם על לשון אשכנז, לעמבערג תרל״ב — 1871.

הורוויץ דוד הלוי, יודישער לשון־קודשער ווערטער־בוך, וואַרשאַ תרנ״ג.

היילפרין מאיר, הנוטריקון, הסימנים והכינויים, ירושלים תר״ץ.

חלפן משה, ספר מילין דרבנן, ווילנא והוראדנא, תקצ״ה — 1835.

יהואש, תורה נביאים וכתובים (תרגום ליִדיש), ניו־יורק תש״א — 1941.

מנדלקרן שלמה ד״ר, קונקורדנציה לתנ״ך, ירושלים ותל־אביב, תשט״ו.

סטוטשקאָוו נחום, דער אוצר פֿון דער ייִדישער שפּראַך, ניו־יאָרק 1950.

עקביא אברהם, מלון למונחי צבא, תל־אביב 1951.

פרנקל מאיר, קונטרס לשון העם, ירושלים תש״ט.

קרופניק ברוך, לקסיקון ראשי תיבות, תל־אביב תש״ה.

רודי צבי ד״ר, לקסיקון לפילוזופיה והמדעים הקרובים לה, תל־אביב תרצ״ט.

רייזען זלמן, לעקסיקאָן פֿון דער ייִדישער ליטעראַטור, פּרעסע און פֿילאָלאָגיע, ווילנער פֿאַרלאַג פֿון ב. קלעצקין, ווילנע תר״צ 1930.

וכן ספרות תלמודית רבנית.

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]